ஸ்ரீமந் நாராயணீயம்

ப்ரதி பத அர்த்தம்

ஸ்ரீமன் நாராயணீயம்

ப்ரதி பத அர்த்தம்

மூல சுலோகங்கள் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும்
பதப்பிரிப்பும் அர்த்தமும் தமிழில்

நன்றி
சோமசுந்தர தீக்ஷிதர்
ப்ரும்ம ஸ்ரீ S.த்வாரகாநாதன்
ப்ரும்மஸ்ரீ நரசிம்மன் (மும்பாய்)
ராமாயண பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்

வெளியீடு:
ஸ்ரீ ராம நாம வங்கியின்
பகவன் நாமா பப்ளிகேஷன்ஸ் வெளியீடு:
ராம மந்திரம், 2/3, வினாயகம் தெரு,
மேற்கு மாம்பலம், சென்னை - 600 033.
தொலைபேசி : 044- 24893736
web:www.namalayam.org mail: ramamanthiram@gmail.com

TITLE : SRIMAN NARAYANEEYAM PRATHI PADA ARTHAM
BOOK SIZE : 21.5cm x 14cm
EXTENT : 656 PAGES
AUTHOR : N. SOMASUNDARAM DIKSHIDAR
PRICE : RS 225/-
EDITIONS : 2005,2009,2012

ஸ்ரீ ராம நாம வங்கியின் செயல்பாடுகள்

ஈடுபட்ட தனி நபர்:	70,01,175+
பரிவர்த்தனைகள்:	96,60,164+
நாம விநியோகம்:	5943கோடி+
நாம ஸேகரம்:	5161கோடி+
நாம ப்ரதிஷ்டை:	4492கோடி+
ப்ரதிஷ்டை எண்ணிக்கை:	101
நாமயாத்திரை:	14
நாமமுகாம்:	5226+
யாத்திரை அளவு :	368 நாட்கள்
	36,237Kmதூரம்

ஸ்ரீ ராம நாம வங்கியின் பிரசாரப் பிரிவான ஸ்ரீ பகவன் நாமா பப்ளிகேஷன்ஸின் செயல்பாடுகள்:

தலைப்புகள்:	193
புத்தகங்கள்:	223
விஷயங்கள்:	69,098 பக்கம்
அச்சிட்ட புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை:	6,13,229
விநியோகம் செய்யப்பட்ட புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை:	5,44,652

ஸ்ரீ பகவன் நாம பப்ளிகேஷன்ஸ்

அரியதும், பழையதுமான, க்ரந்தங்களையும், நாமசித்தாந்த விஷயங்களையும் வெளியிடும் பணியில்

RAMA MANTHIRAM, No.2/3, VINAYAGAM STREET,
WEST MAMBALAM, CHENNAI - 600 033.
Ph:- 044 24893736/cell - 9445693295
E-mail : ramamanthiram@gmail.com Website : www.namalayam.org

001.	ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாய்ணம் ப்ரதிம் 11 பாகம்	2300/-
002.	ஸ்ரீ மஹாபாரதம் –தமிழ் வசனம் 10 பாகம்	1800/-
003.	ஸ்ரீமத் பாகவதம் ப்ரதி பத அர்த்தம் 7 பாகம்	1600/-
004.	ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் மூலம் தமிழில் பெரிய எழுத்தில் 2 பாகம்	700/-
005.	ஸ்ரீமத் பாகவதம் வசனம் 7 பாகம்	700/-
006.	ராமாயண ரசம் 4 பாகம்	600/-
007.	ஸ்ரீமத் பாகவதம் மூலம் தமிழில் பெரிய எழுத்தில்	650/-
008.	ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் மூலம் தமிழில்	550/-
009.	ஸ்ரீ துளஸீ ராமாயணம் மூலமும் வசனமும்	350/-
010.	ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் வசனம்	300/-
011.	ஞானேஸ்வரி	300/-
012.	ஸ்ரீமத் பாகவதம் மூலம் தமிழில்	300/-
013.	நாராயணீயம் ப்ரதிபத அர்த்தம்	200/-
014.	ஸ்ரீகிருஷ்ண சைதன்யர்	300/-
015.	கர்க ஸம்ஹிதை	200/-
016.	நந்த நந்தன்	250/-
017.	உஜ்ஜ்வல நீலமணி	150/-
018.	பார்த்தஸாரதி	140/-
019.	ஸ்ரீமத் ராமாயணரஹஸ்யம்	150/-
020.	த்வாரிகாதீசன்	100/-
021.	பகவான் வாசுதேவன்	100/-
022.	திருப்பாவை உபன்யாஸம்	100/-
023.	ஸ்ரீபகவன் நாம ரஸோதயம்	100/-
024.	பக்த துகாராம் திவ்ய சரித்திரம்	100/-
025.	ஸ்ரீ மத் பாகவத கதாம்ருதம்	100/-
026.	ஸ்ரீமத் பாகவதம் மூலம் தமிழில் கையடக்க வடிவில்	100/-

027. ஸ்ரீ ராம தூதனின் சுயசரிதம் 100/-
028. ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம்-பாசுரங்கள் 60/-
029. கீதகோவிந்தம் ப்ரதிபத அர்த்தம் 60/-
030. ஸ்ரீ ஞானேஸ்வர் திவ்ய சரித்திரம் 80/-
031. ஸ்துதி மணிகள் 60/-
032. ராதே!பருந்தாவனராதே!! 60/-
033. பாதுகா ஸஹஸ்ரம் -பாசுரங்கள் 60/-
034. பிரபு வருகிறார் 60/-
035. ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை -ப்ரதி பத அர்த்தம் 60/-
036. நாராயணீயம் -பாசுரங்கள் 50/-
037. ஹரி ஸங்கீர்த்தன மாலா 50/-
038. தர்ம சாஸ்திரம் 50/-
039. பக்தி பாகீரதி 50/-
040. ஜய கல்யாண ஸூக்தி லஹரீ 45/-
041. தக்ஷிண ஸம்ப்ரதாய பஜன மாலா 40/-
042. கோவிந்தபுரம் பஜன பத்ததி 40/-
043. ஏகநாதர் திவ்ய சரித்திரம் 50/-
044. ஸ்ரீ த்யாகராஜரின் ராம(நாம) ரசம் 40/-
045. ஸ்ரீ ருக்மிணி கல்யாணம்-பாசுரங்கள் 50/-
046. தக்ஷிண ஸம்ப்ரதாய கல்யாண மாலா 35/-
047. உன்மாதினி யசோதா 35/-
048. கலியுக தர்ம சாஸ்திரம் 35/-
049. அபங்க முத்தாரம் 35/-
050. வ்ரஜ ரஸம் 30/-
051. ப்ரேம சாம்ராஜ்யம் 30/-
052. பக்தி 30/-
053. ஒரு கோபியின் இதயம் 30/-
054. வ்ரஜத்தின் ஒரு நாள் 30/-
055. ஆறு கோஸ்வாமிகள் 30/-
056. ஸ்ரீ க்ருஷ்ண கீதாம்ருதம் 30/-
057. கன்னையா சிரித்தான் 30/-
058. ஸ்ரீ க்ருஷ்ண கர்ணாம்ருத ரஸாயனம் 25/-
059. பஞ்சகீதை 25/-
060. ராதா மாதவ ப்ரேம ரசம் 25/-

061.	சிவானந்த லஹரீ - ப்ரதிபத அர்த்தம்	25/-
062.	ஸௌந்தர்ய லஹரீ - ப்ரதிபத அர்த்தம்	30/-
063.	ஐயாவாளின் நாம அனுபவங்கள்	25/-
064.	ஸ்ரீ சுந்தர காண்டம்	25/-
065.	ஸ்ரீ ராம மாதுரீ	25/-
066.	பக்த ரத்தினங்கள்	25/-
067.	பாண்டுரங்க லீலைகள் -பாசுரங்கள்	25/-
068.	க்ருஷ்ண கர்ணாம்ருதம் -பாசுரங்கள்	25/-
069.	தியாகராஜர் அனுபவங்கள்	25/-
070.	ஸ்ரீ பத்ராசல ராமதாஸர் கீர்த்தனைகள்	25/-
071.	ஸ்ரீ த்யாகராஜ ஸ்வாமிகள் திவ்ய சரித்திரம்	25/-
072.	பக்தை மீரா	25/-
073.	பக்த ஸாம்ராஜ்யம்	25/-
074.	நாம ஸாம்ராஜ்யம்	25/-
075.	ஸ்ரீ லலிதா பஜனை கீர்த்தனைகள்	25/-
076.	மனாசேஸ்லோக	25/-
077.	சியாம சுந்தரனின் சுபாவம்	25/-
078.	ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ர நாமம் ப்ரதி பத அர்த்தம்	25/-
079.	பூஜா கல்பம்	25/-
080.	மௌனத்தின் குரல்	25/-
081.	ஞான அருவி	25/-
082.	அம்பாஷ்டபதி	25/-
083.	பகவன் நாம ரஸாயனம்	20/-
084.	ஸ்ரீ பாத ஸப்ததி	20/-
085.	ஸ்ரீ யாக்ஞவல்கியர் திவ்ய சரித்திரம்	25/-
086.	ஸ்ரீ துளஸி தாஸர் திவ்ய சரித்திரம்	20/-
087.	ஸௌந்தர்யலஹரி - தமிழ் பாடல்கள்	20/-
088.	சிவ சஹஸ்ரநாம ப்ரதி பத அர்த்தம்	20/-
089.	தினசரிபாகவதம்	20/-
090.	நாமவைபவம்	20/-
091.	நாமச் சிறப்பு	20/-
092.	நாம சக்தி	20/-
093.	காலங்கள் அறிந்த காஞ்சி மாமுனிவர்	20/-
094.	ஆயிரம் நாமக் குறிப்புகள்	25/-

095. போதேந்த்ர அமுதம் 20/-
096. த்வமேவ ஶரணம் லலிதாம்பிகே 20/-
097. சிவாம்ருதம் 20/-
098. ஸ்ரீ சேஷாத்ரி ஸ்வாமிகள் திவ்ய சரித்திரம் 15/-
099. குருவாயூரப்பன் அந்தாதி-பாசுரங்கள் 15/-
100. தயாசதகம்-பாசுரங்கள் 20/-
101. ஸம்க்ஷேப ராமாயணம் -பாசுரங்கள் 15/-
102. ஸ்ரீ ஆண்டாள் கல்யாணம் 15/-
103. ஸ்ரீ ராதா மாதவ - பஜனை பத்ததி 15/-
104. நவராத்திரி கீர்த்தனைகள் 15/-
105. பக்தி ஸந்தேஹ த்வாந்த பாஸ்கரம் 15/-
106. ஸ்ரீ ப்ரும்மேந்திராள் திவ்ய சரித்திரம் 15/-
107. நந்தன் சரித்திரக் கீர்த்தனைகள் 15/-
108. ஸ்ரீ ப்ரும்மேந்திராள் கீர்த்தனைகள் 15/-
109. ஸ்ரீ பத்ராசல ராமதாஸர் திவ்ய சரித்திரம் 15/-
110. திருமாலை 15/-
111. ஸ்ரீ போதேந்திராள் சரித்திரம் 5/-
112. ஸ்ரீ ஐயாவாள் சரித்திரம் 15/-
113. ஸ்ரீ ஸத்குரு சரித்திரம் 15/-
114. Sri Bodendral English 15/-
115. Sri Sridhara Ayyaval English 15/-
116. Sri Sadguru Swamigal English 15/-
117. Sri Sadasiva Brahamendra English 15/-
118. Sri Bodendral Malayalam 15/-
119. Sri Sridhara Ayyaval Malayalam 15/-
120. Sri Sadguru Swamigal Malayalam 15/-
121. Sri Bodendral Hindi 15/-
122. Sri Sridhara Ayyaval Hindi 15/-
123. Sri Sadguru Swamigal Hindi 15/-
124. Sri Bodendral Telugu 15/-
125. Sri Sridhara Ayyaval Telugu 15/-
126. Sri Sadguru Swamigal Telugu 15/-
127. கோஸம்ரக்ஷணம் 15/-
128. தினசரிராமாயணம் 15/-

129.	ஆசாரமும் ஆஹாரமும்	15/-
130.	மன அமைதி வேண்டுமா?	15/-
131.	நாமவிசேஷம்	15/-
132.	சிஷாஷ்டகம்	15/-
133.	ஆதார க்ஷேத்ரங்களின் சிவ-சக்தி ஆராதனை	15/-
134.	கீத கோவிந்தம்	10/-
135.	ஹரி பாட்	10/-
136.	ஸ்ரீ சைதன்ய மஹாப்ரபு ஸஹஸ்ர நாமம்	10/-
137.	நாரத பக்திஸூத்ரம்	10/-
138.	ஸ்ரீ ஸமர்த்த ராமதாசர் திவ்ய சரித்திரம்	10/-
139.	திருவரங்கன் திருவந்தாதி- பாசுரங்கள்	7/-
140.	பரமார்த்த ஸ்துதி- பாசுரங்கள்	7/-
141.	நாமாயணம்	10/-
142.	ஸ்ரீ கீதா ஸாரம் -பாசுரங்கள்	7/-
143.	ஸ்ரீ போதேந்திராள் கீர்த்தனைகள்	7/-
144.	ஸ்ரீ போதேந்திராள் நாம வந்தனம்	5/-
145.	கீதா ஸஹஸ்ர நாமாவளி	5/-
146.	புருஷோத்தம ஸஹஸ்ர நாமம்	5/-
147.	நாம உயர்வு	5/-
148.	ராம தாபின்யுபநிஷத் கலிசந்தரணோபநிஷத்	5/-
149.	போதேந்த்ர ஸ்வாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்	3/-
150.	நாமப்ரபாவம்	5/-
151.	ஸ்ரீபோதேந்திராள் அஷ்டோத்திரம்	5/-
152.	100 / 100	5/-
153.	ஸ்ரீ ராம நாம மஹிமை	5/-
154.	அபங்கப்ரவாஹம்	10/-
155.	ஸ்ருதிகளிலிருந்து ராமநாமத்தின் பெருமை	5/-
156.	புருஷ ஸூக்தம்	5/-
157.	ஸ்ரீ ஸூக்தம்	5/-
158.	அனுமன் நாற்பது	7/-
159.	ஸ்ரீமத் பாகவத ரஹஸ்யம்	
160.	ஸ்ரீபகவன் நாம மகிமை	
161.	ஸ்ரீ வாசுதேவ ப்ரம்மம்திவ்ய சரித்திரம்	5/-
162.	ஸ்ரீ ஆலங்குடி சுவாமிகள் திவ்ய சரித்திரம்	15/-

163.	நாம சாதனை	20/-
164.	சந்திசேகராஷ்டகம்	6/-
165.	நாம பாகவதம்	7/-
166.	நாம ராமாயணம்	7/-
167.	ராம நாமாவளி	7/-
168.	பாசுரப்படி ராமாயணம்	7/-
169.	ஸ்ரீ ராம நாமம்	15/-
170.	ஸ்ரீ சைதன்ய சரிதாம்ருதம்	300/-
171.	ஸ்ரீ வ்ருந்தாவன மஹிமாம்ருதம்	100/-
172.	ஸ்ரீ கோவிந்த லீலாம்ருதம்	80/-
173.	ஸ்ரீ ஹரி பக்தி விலாஸம்	50/-
174.	ஸ்ரீ ராமநாம எழுத்து ஜப யோகம்	80/-
175.	விதக்த மாதவம்	60/-
176.	லலித மாதவம்	60/-
177.	ஸ்ரீமந் நாராயணீயம்மூலம் தமிழில் பெரிய எழுத்தில்	60/-
178.	வேதம் முழங்கும் நாமதர்மம்	15/-
179.	ச்யாம பாா்கவதம்	7/-
180.	ஸ்ரீ ப்ரேம ரஸிகா	20/-
181.	புரந்தரதாஸர் கீர்த்தனைகள்	30/-
182.	ஸ்ரீ ராம நாமாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி:	15/-
183.	ஸ்ரீ பானு தாஸர் சரிதம்	25/-
184.	ஸ்ரீ போசலபாவா சரிதம்	20/-
185.	ஸ்ரீ ஜய தேவர் சரிதம்	30/-
186.	ஸ்ரீ கபீர்தாஸ் சரிதம்	30/-
187.	ஸ்ரீ கோராகும்பார் சரிதம்	20/-
188.	ஸ்ரீ நரசிம்ம மேதா சரிதம்	20/-
189.	ஸ்ரீ ஸேனா நாவி சரிதம்	15/-
190.	ஸ்ரீ சோகா மேளா சரிதம்	20/-
191.	ஸ்ரீ சூர்தஸர் சரிதம்	25/-
192.	ஸ்ரீ தாமாஜி பண்டிதர் சரிதம்	15/-
193.	ஸ்ரீ சுந்தர காண்டம் மூலம் தமிழில்	50/-

ஸ்ரீமத் பாகவத விஷயமான நூல்கள்

001.	ஸ்ரீமத் பாகவதம் ப்ரதி பத அர்த்தம்	₹ 1600
002.	ஸ்ரீமத் பாகவதம் வசனம் 7 பாகம்	₹ 700
003.	ஸ்ரீமத் பாகவதம் மூலம் தமிழில் பெரியஎழுத்தில்	₹ 650
004.	ஸ்ரீமத் பாகவதம் மூலம் தமிழில்	₹ 300
005.	நந்த நந்தன்	₹ 250
006.	கர்க ஸம்ஹிதை	₹ 200
007.	நாராயணீயம் ப்ரதிபத அர்த்தம்	₹ 200
008.	உஜ்ஜ்வல நீலமணி	₹ 150
009.	பார்த்தஸாரதி	₹ 140
010.	பகவான் வாசுதேவன்	₹ 100
011.	த்வாரிகாதீசன்	₹ 100
012.	ஸ்ரீ மத் பாகவத கதாம்ருதம்	₹ 100
013.	ஸ்ரீமத் பாகவதம் மூலம் தமிழில் கையடக்க வடிவில்	₹ 100
014.	ராதே!பருந்தாவனராதே!!	₹ 60
015.	ஸ்துதி மணிகள்	₹ 60
016.	உன்மாதினி யசோதா	₹ 35
017.	ஒரு கோபியின் இதயம்	₹ 30
018.	வ்ரஜத்தின் ஒரு நாள்	₹ 30
019.	வ்ரஜ ரஸம்	₹ 30
020.	கன்னையா சிரித்தான்	₹ 30
021.	சியாம சுந்தரனின் சுபாவம்	₹ 30
022.	ஞான அருவி	₹ 25
023.	தினசரிபாகவதம்	₹ 25
024.	ஸ்ரீமத் பாகவத ரஹஸ்யம்	

ராமாயணம்

விஷயமான நூல்கள்

001.	ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் ப்ரதி பத அர்த்தம் 11 பாகம்	2300/-
002.	ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் மூலம் தமிழில் பெரிய எழுத்தில் 2 பாகம்	700/-
003.	ராமாயண ரசம் 4 பாகம்	600/-
004.	ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் மூலம் தமிழில்	550/-
005.	ஸ்ரீ துளஸீ ராமாயணம் மூலமும் வசனமும்	350/-
006.	ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் வசனம்	300/-
007.	ஸ்ரீமத் ராமாயணரஹஸ்யம்	150/-
008.	பிரபு வருகிறார்	60/-
009.	ஸ்ரீ சுந்தர காண்டம்	25/-
010.	ஸ்ரீ ராம மாதுரீ	25/-
011.	ஸம்க்ஷேப ராமாயணம் -பாசுரங்கள்	15/-
012.	தினசரிராமாயணம்	15/-
013.	அனுமன் நாற்பது	7/-
014.	நாம ராமாயணம்	7/-
015.	ராம நாமாவளி	7/-
016.	பாசுரப்படி ராமாயணம்	7/-
017.	ஸ்ரீ சுந்தர காண்டம் மூலம் தமிழில்	50/-

நந்தலாவின் எழுத்துக்களில்

001.	ஸ்ரீ மஹாபாரதம் –தமிழ் வசனம்	1800/-
002.	ராமாயண ரசம்	600/-
003.	நந்த நந்தன்	250/-
004.	கர்கஸம்ஹிதை	200/-
005.	ஸ்ரீ ஞானேஸ்வர்	80/-
006.	ஸ்ரீ ராம தூதனின் சுயசரிதம்	100/-
007.	உஜ்வல நீலமணி	150/-
008.	பார்த்தஸாரதி	140/-
009.	இராமாயண ரஹஸ்யம்	150/-
010.	த்வாரிகாதீசன்	100/-
011.	பகவான் வாசுதேவன்	100/-
012.	பக்த துகாராம்	100/-
013.	ராதே!பருந்தாவன ராதே!!	60/-
014.	பிரபு வருகிறார்	60/-
015.	பக்தி பாகீரதி	50/-
016.	ஏகநாதர்	50/-
017.	உன்மாதினி யசோதா	35/-
018.	ஆறு கோஸ்வாமிகள்	30/-
019.	வ்ரஜ ரஸம்	30/-
020.	ப்ரேம சாம்ராஜ்யம்	30/-
021.	ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ர நாமம் ப்ரதி பதம்	25/-
022.	சிவ சஹஸ்ரநாம ப்ரதி பத அர்த்தம்	20/-

நந்தலாவின் எழுத்துக்களில்

023.	கன்னையா சிரித்தான்	30/-
024.	வ்ரஜத்தின் ஒரு நாள்	30/-
025.	பக்தி	30/-
026.	சியாம சுந்தரனின் சுபாவம்	25/-
027.	Sri Sadguru Swamigal Hindi	15/-
028.	Sri Sridhara Ayyaval Hindi	15/-
029.	Sri Bodendral Hindi	15/-
030.	ஞான அருவி	25/-
031.	ஸ்ரீமத் பாகவத ரஹஸ்யம்	
032.	ஸ்ரீ ஸ்ரீ சைதன்ய சரிதாம்ருதம்	300/-
033.	ஸ்ரீ வ்ருந்தாவன மஹிமாம்ருதம்	100/-
034.	ஸ்ரீ கோவிந்த லீலாம்ருதம்	80/-
035.	ஸ்ரீ ஹரி பக்தி விலாஸம்	50/-
036.	ஸ்ரீ ராம நாம எழுத்து ஜப யோகம்	80/-
037.	லலித மாதவம்	60/-
038.	விதக்த மாதவம்	60/-
039.	ஸ்ரீ பானு தாஸர் சரிதம்	25/-
040.	ஸ்ரீ போசலபாவா சரிதம்	20/-
041.	ஸ்ரீ ஜய தேவர் சரிதம்	30/-
042.	ஸ்ரீ கபீர்தாஸ் சரிதம்	30/-
043.	ஸ்ரீ கோராகும்பார் சரிதம்	20/-
044.	ஸ்ரீ நரசிம்ம மேதா சரிதம்	20/-
045.	ஸ்ரீ ஸேனா நாவி சரிதம்	15/-
046.	ஸ்ரீ சோகா மேளா சரிதம்	20/-
047.	ஸ்ரீ சூர்தஸர் சரிதம்	25/-
048.	ஸ்ரீ தாமாஜி பண்டிதர் சரிதம்	15/-

ப்ரதி பத அர்த்தங்கள்

மூல ஸ்லோகங்கள் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும்

பதப்பிரிப்பும் அர்த்தமும் தமிழில்

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்
11 பாகங்கள்
9760பக்கங்கள்
2300 /-

ஸ்ரீமத் பாகவதம்
7 பாகங்கள்
6224 பக்கங்கள்
1500 /-

ஸ்ரீமந் நாராயணீயம்
656 பக்கங்கள்
200/-

பகவத் கீதை
312 பக்கங்கள்
60/-

கீத கோவிந்தம்
272 பக்கங்கள்
60/-

ஸௌந்தர்ய லஹரீ
96 பக்கங்கள்
25/-

சிவானந்த லஹரீ
96 பக்கங்கள்
25 /-

ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ர நாமம்
80 பக்கங்கள்
25/-

சிவ சஹஸ்ரநாமம்
64 பக்கங்கள்
20/-

திவ்ய சரித்திரங்கள்

001.	ஸ்ரீ கிருஷ்ண சைதன்யர்	300/-
002.	பக்த துகாராம்	100/-
003.	ஸ்ரீ ஞானேஸ்வர்	80/-
004.	ஏகநாதர்	50/-
005.	ஆறு கோஸ்வாமிகள்	30/-
006.	ஸ்ரீ தியாகராஜ ஸ்வாமிகள்	25/-
007.	பக்தை மீரா	22/-
008.	பக்த ரத்னங்கள்	25/-
009.	ஸ்ரீ ஐயாவாளின் நாமஅனுபவங்கள்	25/-
010.	துளஸிதாஸர்	20/-
011.	ஸ்ரீ யாக்ஞ வல்கியர்	25/-
012.	ஸ்ரீ போதேந்திராள்	5/-
013.	ஸ்ரீ ஐயாவாள்	15/-
014.	ஸ்ரீ ஸத்குரு	15/-
015.	ஸ்ரீ சேஷாத்ரி ஸ்வாமிகள்	15/-
016.	ஸ்ரீ ப்ரும்மேந்திராள்	15/-
017.	ஸ்ரீ பத்ராசல ராமதாசர்	15/-
018.	ஆலங்குடிபெரியவாள்	15/-
019.	ஸ்ரீ ஸமர்த்த ராமதாசர்	10/-
020.	போதேந்த்ர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் திவ்ய சரித்திரச்சுருக்கம்	3/-
021.	ஸ்ரீவாசுதேவப்ரும்மம்	5/-
022.	ஸ்ரீ பானு தாஸர் சரிதம்	25/-
023.	ஸ்ரீ போசலபாவா சரிதம்	20/-
024.	ஸ்ரீ ஜய தேவர் சரிதம்	30/-
025.	ஸ்ரீ கபீர்தாஸ் சரிதம்	30/-
026.	ஸ்ரீ கோராகும்பார் சரிதம்	20/-
027.	ஸ்ரீ நரசிம்ம மேதா சரிதம்	20/-
028.	ஸ்ரீ ஸேனா நாவி சரிதம்	15/-
029.	ஸ்ரீ சோகா மேளா சரிதம்	20/-
030.	ஸ்ரீ சூர்தஸர் சரிதம்	25/-
031.	ஸ்ரீ தாமாஜி பண்டிதர் சரிதம்	15/-

ஸ்ரீமந்நாராயணீயம்

பொருளடக்கம்

தஶகம் - 1

பகவத் மஹிமை

सान्द्रानन्दाववोधात्मकमनुपमितं कालदेशावधिभ्या
निर्मुक्तं नित्यमुक्तं निगमशतसहस्रेण निर्भास्यमानम् ।
अस्पष्टं दृष्टमात्रे पुनरुरुपुरुषार्थात्मकं ब्रह्म तत्वम
तत्तावद्भाति साक्षाद्गुरुपवनपुरे हन्त भाग्यं जनानाम् ॥ १ ॥

ஸாந்த்ரானந்தாவபோதாத்மக மனுபமிதம் காலதேஶாவதிப்யாம்
நிர்முக்தம் நித்யமுக்தம் நிகம ஶதஸஹஸ்ரேண -நிர்பாஸ்யமானம் ।
அஸ்பஷ்டம் த்ருஷ்டமாத்ரே புனருரு புருஷார்த்தாத்மகம் ப்ரஹ்மதத்வம்
தத்தாவத்பாதி ஸாக்ஷாத் குருபவனபுரே ஹந்த பாக்யம் ஜனானாம் ॥ 1 ॥

ஸாந்த்ராநந்தாவ போதாத்மகம்	-	பூர்ணமான ஆனந்தம், ஞானம் இவைகளை ஸ்வரூபமாக உடையதும்,
தத்வம் அனுபமிதம்	-	பரமார்த்த ஸத்தானதும், உபமானமற்றதும்,
கால தேஶாவதிப்யாம் நிர்முக்தம்	-	காலத்தினுடையவும் தேசத்தினுடையவும் எல்லைகளால் கட்டுப்படாததும்
நிகம ஶதஸஹஸ்ரேண	-	அனேக உபநிஷத்துக்களால்
அஸ்பஷ்டம் நிர்பாஸ்ய மானம்	-	மறைவாக யுரதிபாதனம் பண்ணப்படுவதும்
த்ருஷ்ட மாத்ரே புன:	-	தரிசனம் பண்ணப்பட்ட மாத்திரத்திலேயே
உருபுருஷார்தாத்மகம்	-	பரமபுருஷார்த்தமான மோக்ஷஸ்வரூபமாவதும்
நித்யமுக்தம் ப்ரம்ஹ	-	என்றுமே மாயையின் காரியங்களினின்று விடுபட்டதுமான யாதொரு பரப்பிரம்மமுண்டோ
தத்தாவத் குரு பவனபுரே	-	அதுதான் குருவாயூரில்
ஸாக்ஷாத் பாதி	-	பிரத்யக்ஷமாக விளங்குகிறது;
ஜனானாம் பாக்யம் ஹந்த	-	இது ஜனங்களுடைய பாக்கியமன்றோ.

एवं दुर्लभ्यवस्तुन्यपि सुलभतया हस्तलब्धे यदन्यत
तन्वा वाचा धिया वा भजति वत जनः क्षुद्रतैव स्फुटेयम् ।
एते तावद्वयं तु स्थिरतरमनसा विश्वपीडापहत्यै
निश्शेषात्मानमेनं गुरुपवनपुराधीशमेवाश्रयामः ॥ २ ॥

ஏவம் துர்லப்ய -வஸ்துன்யபி ஸுலபதயா ஹஸ்தலப்தே யதன்யத்
தன்வா வாசா தியா வா பஜதி பத ஜன : க்ஷுத்ரதைவ ஸ்ப்புடேயம் ।
ஏதே தாவத் வயம் து ஸ்த்திரதரமனஸா விஸ்வ-பீடாபஹத்யை
நி : ஶேஷாத்மானமேனம் குருபவன புராதீஶமேவாஶ்ரயாம: ॥ 2 ॥

ஏவம் துர்லப்ய வஸ்துனி	-	இவ்வாறு அடையமுடியாத வஸ்துவானது
ஸுலபதயா	-	முன் சொன்ன விதம் எளிதாக
ஹஸ்த லப்தே அபிஜன:	-	கையில் கிடைத்திருந்தும்கூட ஜனங்கள்
தன்வா வாசா தியா வா	-	சரீரத்தாலும், வாக்கினாலும், மனத்தினாலும்
அன்யத் பஜதி யத்	-	வேறொரு தெய்வத்தை ஆராதிக்கிறார்கள் என்ற
இயம் ஸ்புடா க்ஷுத்ரதா ஏவ	-	இது சுத்த அவிவேகம்தான்.
பத	-	கஷ்டம்
து ஏதே வ்யம் தாவத்	-	ஆனால் இதையறிந்த நாங்களோ என்றால்
விஸ்வ பீடாப ஹத்யை	-	எல்லோருடைய துக்கங்களையும் போக்குவதற்காக
ஸ்திரதர மனஸா	-	ஒரே நிலைபெற்ற மனதுடன்
நிஶ்ஶேஷாத் மானம்	-	ஸமஸ்த சராசரங்களுக்கும் அந்தராத்மாவான
ஏனம் குருபவ்ன புரா தீஶம் ஏவ	-	இந்த குருவாயூரப்பனையே
ஆஶ்ரயாம:	-	ஆசிரயிக்கிறோம்.

सत्त्वं यत्तत्पराभ्यामपरिकलनतो निर्मलं तेन तावद्
भूतैर्भूतेन्द्रियैस्ते वपुरिति बहुशः श्रूयते व्यासवाक्यम् ।
तत्स्वच्छत्वाद्यदच्छादितपरसुखचिद्गर्भनिर्भासरूपं
तस्मिन् धन्या रमन्ते श्रुतिमतिमधुरे सुग्रहे विग्रहे ते ॥ ३ ॥

ஸத்த்வம் யத்தத் பராப்யா-மபரிகலனதோ நிர்மலம் தேன தாவத்
பூதைர் - பூதேந்த்ரியைஸ்தே வபுரிதி பஹுஶ : ஶ்ரூயதே வ்யாஸவாக்யம் ।
தத்ஸ்வச்சத்வாத்யதச்சாதித பரஸுக சித்கர்ப்ப நிர்ப்பாஸரூபம்
தஸ்மின் தன்யா ரமந்தே ஶ்ருதிமதி மதுரே ஸுக்ரஹே விக்ரஹே தே ॥ 3 ॥

பராப்யாம்	-	ரஜஸ்தமோகுணங்களுடன்
அபரிகலநத:	-	ஒன்றுசேராததால்
நிர்மலம் தத்	-	மிகப் பரிசுத்தமும் பிரசித்திபெற்றதுமான
யத் ஸத்வம் தேனதாவத்	-	யாதொரு ஸத்வகுணமுண்டோ அதைக்கொண்டே

பூதை: பூதேந்த்ரியை } - மஹதாதிக்கிரமமாக உண்டான பஞ்சமஹா் பூதங்களைக் கொண்டும் ஏகாதசேந்திரியங்களை கொண்டும்
தே வபு: - தங்கள்சரீரம்(தன்னிஷ்டப்படி செய்யப்பட்டது)
இதி வ்யாஸ வாக்யம் - என்ற வ்யாஸ முனியுடைய வசனம்
பஹுஶ: ஶ்ரூயதே - அடிக்கடி புராணங்களில் கேட்கப்படுகிறது.
ஸ்வச் சத்வாத் - மிகப் பரிசுத்தமாயிருப்பதால்
அச்சாதித பரஸுக கர்ப நிர்பாஸ ரூபம் } - மறைக்கப்படாத பரமானந்தத்தையும் ஞானத்தையும் கர்ப்பத்திலுடயதும், அதனால் பிரகாசரூபமாயுமிருக்கிற
யத் தத் - யாதொரு அந்த லீலாவிக்கிரஹமுண்டோ,
தஸ்மின் - அப்படிப்பட்ட
ஶ்ருதி மதி மதுரே - காதிற்கும் மனதிற்கும் இன்பமானதும்,
ஸுக்ரஹே - சுகமாக கிரஹிக்கக் கூடியதுமான
தே விக்ரஹே - தங்களுடைய லீலாவிக்கிரகத்தில்
தன்யா ரமந்தே - பாக்கியசாலிகள் மகிழ்கிறார்கள்.

निष्कम्पे नित्यपूर्णे निरवधि परमानन्दपीयूषरूपे
निर्लीनानेकमुक्तावलिसुभगतमे निर्मलब्रह्मसिन्धौ ।
कल्लोलोल्लासतुल्यं खलु विमलतरं सत्त्वमाहुस्तदात्मा
कस्मान्नो निष्कलस्त्वं सकल इति वचस्त्वत्कलास्वेव भूमन् ॥ ४ ॥

நிஷ்கம்பே நித்யபூர்ணே நிரவதிபரமானந்த பீயூஷரூபே
நிர்லீனனேக முக்தாவளி ஸுபகதமே நிர்மலப்ரஹ்மஸிந்தௌ ।
கல்லோலோல்லாஸ துல்யம் கலு விமலதரம் ஸத்வமாஹுஸ் ததாத்மா
கஸ்மாந்நோ நிஷ்கலஸ்த்வம் ஸகல இதி வசஸ்த்வத் கலாஸ்வேவ பூமன் ॥ 4 ॥

நிஷ்கம்பே - விகாரமற்றதும் (கலக்க முடியாமல் கம்பீரமானதும்)
நித்யபூர்ணே - நித்யமும் பூர்ணமும் (எப்பொழுதும் நிறைந்ததும்)
நிரவதி பரமாநந்த பீயூஷரூபே } - காலதேச வரையறைகளில்லாத பரமானந்தமாகிற அமிருத ஸ்வரூபமும் (அளவற்ற ஆனந்தந்தரும் அமிருதத்தின் உற்பத்திக்கு காரணமானதும்)
நிர்லீநாநேக முக்தா - வளி ஸுபகதமே } - தன்னிடத்தில் லயித்திருக்கும் அனேகம் முக்தர்களால் மிக மனோஹரமானதும் (தன்னிடத்தில் ஒளிந்திருக்கும் முத்துக் குவியல்களால் அழகானதும்),

நிர்மல ப்ரம்ஹ ஸிந்தௌ	-	நிர்மலமுமான பிரம்ம ஸமுத்திரத்தில்
விமலதரம் ஸத்வம்	-	மிகப் பரிசுத்தமான ஸத்வகுணமானது
கல்லோலோல்லாஸ துல்யம்	-	பெரிய அலைகளுக்குச் சமம்
கலு ஆஹு:	-	என்றல்லவா ஆசாரியர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.
ததாத்மா த்வம்	-	அப்படிப்பட்ட சுத்த ஸத்வ ஸ்வரூபியாகிய தாங்கள்
கஸ்மாத் நோ நிஷ்கல:	-	நிஷ்கலப்பிரம்மம் அல்ல என்பது எங்ஙனம்?
பூமன்	-	ஹே! பரிபூர்ணஸ்வரூபியே!
ஸகல இதி வச	-	(தங்களை) ஸகலன் என்று சொல்லும் வசனமானது
த்வத் கலாஸு ஏவ	-	தங்களுடைய அம்சாவதாரங்களில் மட்டுந்தான் (பொருந்தும்).

निर्व्यापारोऽपि निष्कारणमज भजसे यत्क्रियामीक्षणाख्यां
तेनैवोदेति लीना प्रकृतिरसतिकल्पाऽपि कल्पादिकाले ।
तस्याः संशुद्धमंशं कमपि तमतिरोधायकं सत्त्वरूपं
स त्वं धृत्वा दधासि स्वमहिमविभवाकुण्ठ वैकुण्ठ रूपम् ॥ ५ ॥

நிர்வ்யாபாரோऽபி நிஷ்காரண-மஜ பஜஸே யத் க்ரியா மீக்ஷணாக்யாம்
தேனைவோதேதி லீனா ப்ரக்ருதிரஸதி கல்பாऽபி கல்பாதிகாலே ।
தஸ்யா: ஸம்சுத்த-மம்சம் கமபி தமதிரோதாயகம் ஸத்த்வரூபம்
ஸத்வம் த்ருத்வா ததாஸி ஸ்வமஹிம விபவாகுண்ட வைகுண்ட ரூபம் ॥ 5॥

அஜ	-	ஜனனமற்ற விஷ்ணுவே
நிர்வ்யாபார: அபி	-	செயலற்றவராக இருந்தாலுங்கூட
நிஷ் காரணம்	-	காரணமில்லாமல்
ஈக்ஷணாக்யாம்	-	பார்வை (மாயையை ஏவுவது) என்று பெயருடைய
க்ரியாம் பஜஸே யத்	-	செயலைச் செய்கிறீர் என்ற யாதொன்றுண்டோ
தேன ஏவ லீனா	-	அதைக்கொண்டே தங்களிடத்தில் லயித்திருந்ததும்
அஸதி கல்பா அபி	-	இல்லாதது போலிருந்ததுமான
ப்ரக்ருதி: கல்பாதி காலே	-	மாயை, ஸ்ருஷ்டியின் ஆரம்ப.காலத்தில்
உதேதி	-	மீளவும் வெளிப்படுகிறது.
ஸ்வமஹிம விப்வா குண்ட வைகுண்ட	-	தனது யோகமஹிமையின் வைபவத்தால் தடங்கலில்லாத சிச்சக்தியுடைய வைகுண்டவாசியே!
ஸ: த்வம்	-	அவ்விதம் மாயையை ஏவுகின்ற தாங்கள்

ஸம் ஶுத்தம் - (ரஜஸ் தமோகுணங்கள் கலக்காததால்) மிகப் பரிசுத்தமானதும்,
அதி ரோதாயகம் - அதனால் ஒன்றையும் மறைக்காததும்
ஸத்வ ரூபம் தஸ்யா: - ஸத்வவடிவானதுமான அந்த மாயையின்
கமபி தம் அம்ஶம் - இன்னதென்று சொல்லமுடியாத ஒரு அம்சத்தை
த்ருத்வா ரூபம் ததாஸி - எடுத்துக்கொண்டு லீலாவிக்ரஹத்தைத் தரிக்கிறீர்.

तत्ते प्रत्यग्रधाराधरललितकलायावलीकेलिकारं
लावण्यस्यैकसारं सुकृतिजनदृशां पूर्णपुण्यावतारम् ।
लक्ष्मीनिश्शङ्कलीलानिलयनममृतस्यन्दसन्दोहमन्तः
सिञ्चत्सञ्चिन्तकानां वपुरनुकलये मारुतागारनाथ ॥ ६ ॥

தத்தே ப்ரத்யக்ர தாராதர லலித கலாயாவலீ கேளிகாரம்
லாவண்யஸ்யைகஸாரம் ஸுக்ருதி ஜன த்ருஶாம் பூர்ண புண்யாவதாரம் ।
லக்ஷ்மீ நி:ஶங்க லீலா நிலயன மம்ருதஸ்யந்த ஸந்தோஹ மந்த:
ஸிஞ்சத் ஸஞ்சிந்தகானாம் வபுரனுகலயே மாருதாகாரநாத ॥ 6 ॥

மாருதா காரநாத - ஹே! குருவாயூரப்பா!
ப்ரத்யக்ர தாராதர லலித - நீருண்ட மேகம் போலழகானதும்,
கலயாவலீ கேளிகாரம் காயாம்பூக் கொத்துப்போல் மகிழ்ச்சியளிப்பதும்,
லாவண்யஸ்ய ஏகஸாரம்- அழகின் ஒன்றுபட்ட திரட்சியும்,
ஸுக்ருதி ஜன த்ருஶாம்- புண்யவான்களுடைய கண்களுக்கு
பூர்ண புண்யாவதாரம் - புண்யங்களின் பூர்ணாவதார ரூபமானதும்,
லக்ஷ்மீ நிஶ்ஶங்க லீலா - லக்ஷ்மீதேவிக்குச் சங்கையில்லாமல்
நிலயனம் லீலை செய்வதற்கு இடமாயிருப்பதும்,
ஸஞ்சிந்தகானாம் அந்த:- தன்னை தியானஞ்செய்கிறவர்களுடைய ஹிருதயத்தில்
அம்ருதஸ்யந்த ஸந்தோஹம் - பிரம்மானந்தமாகிற அமிருதப்பெருக்கின் தாரையை
ஸிஞ்சத் தத் - வருஷிக்கின்றதும், மிகப் பிரசித்தமான்துமான
தே வபு: அநுகலயே - தங்கள் திருமேனியை இடைவிடாது நினைக்கிறேன்.

कष्टा ते सृष्टिचेष्टा बहुतरभवखेदावहा जीवभाजा
मित्येवं पूर्वमालोचितमजित मया नैवमद्याभिजाने ।
नो चेज्जीवाः कथं वा मधुरतरमिदं त्वद्वपुश्चिद्रसार्द्रं
नेत्रैः श्रोत्रैश्च पीत्वा परमरससुधांभोधिपूरे रमेरन् ॥ ७ ॥

கஷ்டா தே ஸ்ருஷ்டிசேஷ்டா பஹுதரபவ கேதாவஹா ஜீவபாஜா
மித்யேவம் பூர்வமாலோசித மஜித மயா நைவமத்யாபி ஜானே।
நோ சேஜ்ஜீவா: கதம் வா மதுரதரமிதம் த்வத்வபுஶ்சித்ரஸார்த்ரம்
நேத்ரை: ஶ்ரோத்ரைச்ச பீத்வா பரம்ரஸ-ஸுதாம்போதிபூரே ரமேரன் ॥ 7 ॥

அஜித!	-	மாயையால் ஜயிக்கப்படாத கிருஷ்ணா!
ஜீவபாஜாம்	-	ஜீவர்களுக்கு
பஹுதர பவ	-	பலவகையான பிறவி (ஸம்ஸார)
கேதாவஹா		துக்கத்தைக் கொடுக்கின்றதான
தே ஸ்ருஷ்டி சேஷ்டா	-	தங்களுடைய ஸ்ருஷ்டியாகிற செய்கை
கஷ்டா இதி ஏவம்	-	மிகவும் கொடுமை என்றே
மயா பூர்வம்	-	அறிவில்லாத என்னால் முன்பு
ஆலோசிதம்		எண்ணப்பட்டது
அத்ய ஏவம் ந அபிஜானே	-	இப்பொழுது அவ்விதம் எண்ணவில்லை
நோ சேத் ஜீவா:	-	தாங்கள் அவ்விதம் ஸ்ருஷ்டிக்காவிடில் ஜீவர்கள்
சித்ர ஸார்த்ரம்	-	சிதானந்தத்தால் உள்ளும் வெளியும் நிறைந்ததும்
மதுரதரம் இதம்	-	மிக மதுரமானதுமான இந்தத் தங்கள்
த்வத்வபு:		திருமேனியை
நேத்ரை: ஶ்ரோத்ரை: ச	-	கண்களைக்கொண்டும்காதுகளைக்கொண்டும்
பீத்வா	-	பானஞ்செய்து
பரம ரஸஸுதாம்	-	பரமானந்தமாகிற அமிருதக்கடலின்
போதிபூரே		பிரவாகத்தில்
கதம் வா ரமேரன்	-	எவ்விதம் விளையாடுவார்கள்?

नम्राणां सन्निधत्ते सततमपि पुरस्तैरनभ्यर्थितान्
नप्यर्थान् कामानजस्रं वितरति परमानन्दसान्द्रां गतिं च।
इत्थं निश्शेषलभ्यो निरवधिकफलः पारिजातो हरे त्वं
क्षुद्रं तं शक्रवाटीद्रुममभिलषति व्यर्थमर्थिव्रजोऽयम् ॥ ८ ॥

நம்ராணும் ஸந்நிதத்தே ஸததமபி புரஸ்தை ரனப்யர்த்திதா
நப்யர்த்தான் காமானஜஸ்ரம் விதரதி பரமானந்த ஸாந்த்ராம் கன்திஞ்ச।
இத்தம் நி:ஶேஷலப்யோ நிரவதிக பல: பாரிஜாதோ ஹரே த்வம்
க்ஷுத்ரம் தம் சக்ரவாடீ த்ரும மபிலஷதி வ்யர்த்த மர்த்தி வ்ரஜோऽயம் ॥ 8 ॥

ஹரே!	-	ஹே! ஸ்ரீ க்ருஷ்ணா!
நி: ஶேஷ லப்ய	-	ஸமஸ்த ஜனங்களாலும் அடையக்கூடியதும்
நிரவதிக பல:	-	எல்லையற்ற மோக்ஷமாகிற பலத்தை உடையதுமான

த்வம் பாரிஜாத: நம்ராணாம் புர:	-	தாங்களாகிற பாரிஜாதம் நமஸ்கரித்தவர்களுடைய முன்னிலையில்
ஸததம் அபி ஸந்நிதத்தே	-	எப்பொழுதும் பிரத்யக்ஷமாகிறது
தை:	-	அவர்களால்
அநப்யர்திதான் அபி	-	பிரார்த்திக்கப்படாதவைகளாக இருந்த போதிலுங்கூட
காமான் அர்தான்	-	அபீஷ்டங்களான புருஷார்த்தங்களையும்
பரமாநந்த ஸாந்த்ராம் கதிம் ச	-	பிரம்மானந்தம் நிறைந்த மோக்ஷத்தையும்
அஜஸ்ரம் விதரதி	-	எப்பொழுதும் கொடுக்கிறது.
இத்தம்	-	இப்படி இருக்கும்பொழுது
அதம் அர்தி வ்ரஜ	-	இந்த யாசகர்களுடைய கூட்டம்
க்ஷுத்ரம்	-	உபயோகமற்ற பலங்களைக் கொடுக்கிற
தம் ஶக்ரவாடீ த்ருமம்	-	அந்த இந்திரனுடைய உத்யானத்தில் இருக்கும் கல்பக விருக்ஷத்தை
வ்யர்தம் அபிலஷதி	-	வீணில் விரும்புகிறது.

कारुण्यात्काममन्यं ददति खलु परे स्वात्मदस्त्वं विशेषा
दैश्वर्यादीशतेऽन्ये जगति परजने स्वात्मनोऽपीश्वरस्त्वम् ।
त्वय्युच्चैरारमन्ति प्रतिपदमधुरे चेतनाः स्फीतभाग्यास्
त्वं चाऽऽत्माराम एवेत्यतुलगुणगणाधार शौरे नमस्ते ॥ ९ ॥

காருண்யாத் காம மன்யம் தததி கலு பரே ஸ்வாத்மதஸ்த்வம் விஶேஷா-
தைஶ்வர்யாதீஶதே$ன்யே ஜகதி பரஜனே ஸ்வாத்மனோ$பீச்வரஸ்த்வம் ।
த்வய்யுச்சை-ராரமந்தி ப்ரதிபத மதுரே சேதனா:ஸ்ப்பீத பாக்யாஸ்
த்வஞ்சா$$த்மாராம ஏவேத்யதுல குணகணாதார ஶௌரே நமஸ்தே ॥ 9 ॥

பரே	-	பிரம்மா முதலிய மற்ற தேவர்கள்
காருண்யாத் அன்யம்	-	கருணையால் மோக்ஷத்தைத் தவிர மற்ற
காமம் கலு தததி	-	இஷ்டமான வரத்தை மட்டும் கொடுக்கிறார்கள்.
த்வம் விஶேஷாத்	-	தாங்களோ வென்றால் கருணா விசேஷத்தால்
ஸ்வாத்மத:	-	ஸ்வஸ்வரூபமான மோக்ஷத்தையே கொடுக்கின்றீர்.
அன்யே ஐஸ்வர்யாத்	-	மற்றுள்ளவர்கள் அஷ்ட ஐஸ்வரியத்தைக்கொண்டு
ஜகதி பரஜநே	-	இவ்வுலகில் மற்ற ஜனங்களிடத்தில் மட்டும்
ஈஶதே	-	நிக்கிரஹானுக்கிரஹ சக்தியுடையவர்கள் ஆகிறார்கள்.

த்வம்	-	தாங்களோ என்றால்
ஸ்வாத்மன: அபி	-	தங்களுக்குங்கூட (ஸ்வஸ்வரூபமாகிற ஜீவர்களுக்கு)
ஈய்வர:	-	நிக்கிரஹானுக்கிரஹ சக்தியுடையவர்
ஸ்பீத பாக்யா: சேதனா:	-	அதிக பாக்கியமுடையவர்களான ஜீவர்கள்
ப்ரதிபத மதுரே	-	பக்கத்தில் வரவர ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கின்ற
த்வயி உச்சை: ஆரமந்தி	-	தங்களிடத்தில் அதிகமாக ஆனந்தம் அடைகிறார்கள்
த்வம் ச ஆத்மாராம ஏவ	-	தாங்களோ எனில் தங்களிடமே ரமிக்கின்றீர்
இதி	-	இவ்விதம்
அதுல குண கணா தார	-	உவமையில்லாத குணகணங்களுக்கு இருப்பிடமான
ஶௌரே:	-	சூரவம்சத்தில் ஜனித்த கிருஷ்ணா!
தே நம:	-	தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

ऐश्वर्यं शङ्करादीश्वरविनियमनं विश्वतेजोहराणां
तेजस्संहारि वीर्यं विमलमपि यशो निस्पृहैश्चोपगीतम् ।
अङ्गासङ्गा सदा श्रीरखिलविदसि न क्वापि ते सङ्गवार्ता
तद्वातागार वासिन् मुरहर भगवच्छब्दमुख्याश्रयोऽसि ॥ १० ॥

ஐய்வர்யம் சங்கராதீய்வரவிநியமனம் விச்வதேஜோ ஹராணும்
தேஜஸ்ஸம்ஹாரி வீர்யம் விமலமபி யஶோ நிஸ்ப்ருஹைச் சோபகீதம் ।
அங்கா ஸங்கா ஸதா ஶ்ரீரகிலவிதஸி ந க்வாபி தே ஸங்க வார்த்தா
தத்வாதாகார வாஸின் முரஹர பகவச் சப்த முக்த்யாய்ரயோऽஸி ॥ 10 ॥

முரஹர!	-	முரனைக்கொன்ற
வாதா காரவாஸின்!	-	குருவாயூரில் வசிக்கும் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணா!
தே ஐச்வர்யம்	-	தங்களுடைய ஐசுவரியம் (ஈசுவரத் தன்மையானது)
ஶங்கராதீய்வர விநியமனம்	-	சங்கரன் முதலிய ஈசுவரர்களையுங்கூட அவரவர்களுடைய அதிகாரத்தில் இருக்கச் செய்கின்றது.
வீர்யம்	-	தங்களுடைய வீரியம்
விஸ்வ தேஜோ ஹராணாம்	-	எல்லோருடைய பராக்கிரமத்தையும் அபஹரிக்கின்ற சங்கராதிகளுடைய
தேஜ: ஸம்ஹாரி	-	பராக்கிரமத்தையும் ஸம்ஹாரஞ் செய்வதாக இருக்கிறது.

விமலம் யஶ: அபி	-	மிகப் பரிசுத்தமான உமது கீர்த்தியுங்கூட
நி: ஸ்ப்ருஹை: ச	-	ஒன்றிலுமாசையில்லாத முக்தர்களாலுங்கூட
உபகீதம்	-	கானம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது
ஶ்ரீ: ஸதா	-	லக்ஷ்மீதேவி எப்பொழுதும்
அங்கா ஸங்கா	-	தங்கள் சரீரத்திலேயே குடிகொண்டிருக்கிறாள்.
த்வம் அகிலவித் அஸி	-	தாங்கள் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவராக இருக்கின்றீர்.
க்வ அபி	-	ஓரிடத்திலும்
ஶங்கவார்தா ந	-	தங்களுக்குப் பற்றுதல் என்ற பேச்சே இல்லை.
தத்	-	இவ்வாறு ஐசுவரியம், ய்சஸ், ஶ்ரீ, வீரியம், ஞானம், அஸங்கம் என்ற ஆறு குணங்களும் பொருந்தியிருப்பதால்
பகவத் ஶப்த: முக்யாஶ்ரய: அஸி	-	பகவான் என்ற சொல்லுக்கு முக்கியப் பொருள் ஆகின்றீர்

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே பகவன் மஹிமானு
வர்ணனம் நாம ப்ரதமம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 10] [ப்ரதம் ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 10]

தசகம் - 2

பகவத் ரூபவர்ணனை

सूर्यस्पर्धिकिरीटमूर्ध्वतिलकप्रोद्भासिफालान्तरं
कारुण्याकुलनेत्रमार्द्रहसितोल्लासं सुनासापुटम् ।
गण्डोद्यन्मकराभकुण्डलयुगं कण्ठोज्ज्वलत्कौस्तुभं
त्वद्रूपं वनमाल्यहारपटलश्रीवत्सदीप्रं भजे ॥ १ ॥

ஸூர்யஸ்பர்த்தி கிரீட மூர்த்த்வதிலக ப்ரோத்பாஸி பாலாந்தரம்
காருண்யாகுல நேத்ர மார்த்ர ஹஸிதோல்லாஸம் ஸுநாஸாபுடம் ।
கண்டோத்யன் மகராப குண்டலயுகம் கண்ட்டோஜ்ஜ்வலத் கௌஸ்துபம்
த்வத்ரூபம் வனமால்ய ஹாரபடல ஸ்ரீவத்ஸ-தீப்ரம் பஜே ॥ 1 ॥

ஸூர்யஸ் பர்த்தி கிரீடம் -	ஸூரியனுக்கு நிகரான கிரீடத்தையுடையதும்,
ஊர்த்வ திலக ப்ரோத் பாஸி பாலாந்தரம் -	திலகத்தால் மிகவும் பிரகாசிக்கின்ற நெற்றியையுடையதும்,
காருண்யா குல நேத்ரம் -	கருணை நிறைந்த கண்களையுடையதும்,
ஆர்த்ர ஹஸி-தோல்லாஸம் -	கனிந்த புன்னகையால் விளங்கும்
ஸுநாஸாபுடம் -	அழகான மூக்கையுடையதும்,
கண்டோத்யன் மகராப குண்டல யுகம் -	கன்னப்பிரதேசங்களில் பிரகாசிக்கின்ற இரண்டு மகர குண்டலங்களை உடையதும்
கண்டோஜ்ஜ்வலத் கௌஸ்துபம் -	கழுத்தில் சோபிக்கின்ற கௌஸ்துப மணியை உடையதும்,
வனமால்ய ஹார படல ஸ்ரீவத்ஸ தீப்ரம் -	வனமாலை, முத்துமாலைகள், ஸ்ரீவத்ஸம் இவைகளால் விளங்குவதுமான
த்வத் ரூபம் பஜே -	தங்களுடைய ரூபத்தை நான் சேவிக்கிறேன்.

केयूराङ्गदकङ्कणोत्तममहारत्नाङ्गुलीयाङ्कित-
श्रीमद्बाहुचतुष्कसङ्गतगदाशङ्खारिपङ्केरुहाम् ।
काञ्चित्काञ्चनकाञ्चिलाञ्छितलसत्पीताम्बरालम्बिनी-
मालम्बे विमलाम्बुजद्युतिपदां मूर्तिं तवार्तिच्छिदम् ॥ २ ॥

கேயூராங்கத கங்கணோத்தம மஹாரத்னாங்குலீயாங்கித
ஸ்ரீமத்பாஹு சதுஷ்க ஸங்கத கதா ஶங்க்காரி பங்கேருஹாம் ।
காஞ்சித் காஞ்சன காஞ்சி லாஞ்ச்சித லஸத் பீதாம்பராலம்பினீ -
மாலம்பே விமலாம்புஜத்யுதிபதாம் மூர்த்திம் தவார்த்திச்சிதம் ॥ 2 ॥

கேயூராங்கத கங்கணோத்தம மஹா ரத்னாங் குலீயாங்கித ஸ்ரீமத்பாஹு சதுஷ்க ஸங்கத கதா ஶங்ரிகா பங்கேருஹாம் - தோள் வளைகள், அதனடியிலிருக்கும் கைக்கட்டு வளைகள், மணிக்கட்டிலிருக்கும் வளைகள், சிறந்த பெரிய ரத்னங்கள் பதித்த மோதிரங்கள் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும், காந்திபொருந்தியவைகளுமான நான்கு கைகளில் இருக்கின்ற கதை, சங்கு, சக்கரம், தாமரைப்பூ இவைகளை உடையதும்,

காஞ்சன காஞ்சி லாஞ்ச்சித லஸத் பீதாம்பராலம்பினீம் - தங்க அரைநாணால் அலங்கரிக்கப்பட்டு அதனால் பிரகாசிக்கின்ற பீதாம்பரத்தை தரிக்கின்றதும்,

விமலாம் புஜத்யுதிபதாம் - நிர்மலமான தாமரைப்பூ போன்ற காந்தியுடைய திருப்பாதங்களையுடையதும்,

ஆர்திச்சிதம் - துக்கங்களைப் போக்கடிக்கின்றதுமான

காஞ்சித் - இவ்விதமென்று வர்ணிக்க முடியாத

தவ மூர்திம் ஆலம்பே - தங்கள் திருமேனியை நான் ஆசிரயிக்கின்றேன்.

यत्त्रैलोक्यमहीयसोऽपि महितं सम्मोहनं मोहनात
कान्तं कान्तिनिधानतोऽपि मधुरं माधुर्यधुर्यादपि ।
सौन्दर्योत्तरतोऽपि सुन्दरतरं त्वद्रूपमाश्चर्यतो-
-प्याश्चर्यं भुवने न कस्य कुतुकं पुष्णाति विष्णो विभो ॥ ३ ॥

யத் த்ரைலோக்ய மஹீயஸோऽபி மஹிதம் ஸம்மோஹனம் மோஹனாத்
காந்தம் காந்திநிதானதோऽபி மதுரம் மாதுர்ய துர்யாதபி ।
ஸௌந்தர்யோத்தரதோऽபி ஸுந்தரதரம் த்வத்ரூப மாஶ்சர்யதோऽ
ப்யாஶ்சர்யம் புவனே ந கஸ்ய குதுகம் புஷ்ணாதி விஷ்ணோ விபோ ॥ 3 ॥

யத் த்ரை லோக்ய மஹீயஸ: அபி - யாதொன்று மூன்றுலகங்களிலும் மிக மேன்மையுற்று பூஜிக்கப்பட்ட பதார்த்தத்தைக் காட்டிலும்

மஹிதம் - மேன்மையுற்று பூஜிக்கப்பட்டதோ;

மோஹநாத் - மனதைக்கவரக்கூடிய வஸ்துவைக்காட்டிலும்

ஸம்மோஹனம்	-	மனதை நன்கு கவரக்கூடியதோ;
காந்தி நிதானத: அபி	-	காந்திக்கிருப்பிடமானவஸ்துவைக்காட்டிலும்
காந்தாம்	-	மிகக் காந்தியுற்றதோ;
மாதுர்ய துர்யாத் அபி	-	இன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற வஸ்துவைக் காட்டிலும்.
மதுரம்	-	அதிகம் இன்பத்தைக் கொடுப்பதோ;
ஸௌந்தர்யோத்தரத: அபி	-	அழகினால் மிகச் சிறந்த வஸ்துவைக் காட்டிலும்
ஸுந்தர தரம்	-	மிக அழகுற்றதோ;
ஆச்சர்யத: அபி ஆஸ்சர்யம்	-	ஆச்சரியமானதைக் காட்டிலும் ஆச்சரியமானதோ;
விஷ்ணோ விபோ	-	எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஹே! ஸர்வேச்வர!
தத் த்வத் ரூபம்	-	அப்படிப்பட்ட தங்கள் திருமேனி
புவனே கஸ்ய குதுகம்	-	இவ்வுலகத்தில் யாருக்குத்தான் கௌதுகத்தை (ஸந்தோஷத்தை)
ந புஷ்ணாதி	-	விருத்தி செய்கிறதில்லை.

तत्तादृङ्मधुरात्मकं तव वपुः सम्प्राप्य संपन्मयीसा देवी
परमोत्सुका चिरतरं नाऽस्ते स्वभक्तेष्वपि ।
तेनास्या बत कष्टमच्युत विभो त्वद्रूपमानोज्ञकट्ठ
प्रेमस्थैर्यमयादचापलबलाच्चापल्यवार्तोदभूत् ॥ ४ ॥

தத்தாத்ருங் மதுராத்மகம் தவ வபுஸ்ஸம்ப்ராப்ய ஸம்பன்மயீ
ஸா தேவீ பரமோர்த்ஸுகா சிரதரம் நாஸ்தே ஸ்வபக்தேஷ்வபி ।
தேனுஸ்யா பத கஷ்டமச்யுத விபோ த்வத்ரூபமானேஜ்ஞக -
ப்ரேமஸ்தைர்யமயா தசாபல பலாச்சாபல்ய வார்த்தோ தபூத் ॥ 4 ॥

ஸம்பன்மயீ ஸா தேவீ	-	தனதான்ய ரூபிணியான அந்த லக்ஷ்மி தேவியானவள்
தத்தாத்ருங் மதுராத்மகம்	-	ஒன்றுடனும் உவமையற்ற மனோஹரமான உருவமுடைய
தவ வபு: ஸம்ப்ராப்ய	-	தங்கள் திருமேனியை ஆசிரயமாக அடைந்து
பரமோத்ஸுகா	-	மிகவும் பற்றுதலுடையவளாய்
ஸ்வபக்தேஷு அபி	-	தன் பக்தர்களிடத்திலுங்கூட
சிரதரம் ந ஆஸ்தே	-	வெகுகாலம் இருப்பதில்லை.
அச்யுத! விபோ:	-	ஆசிரயித்தவர்களைக் கைவிடாத பிரபுவே!
தேன அஸ்யா	-	அந்தக் காரணத்தைக்கொண்டு இந்த லக்ஷ்மி தேவிக்கு

த்வத்ரூப மாநோக்ஞக ப்ரேமஸ்தைர்யமயாத்	-	தங்கள் திருவுருவத்தின் அழகிலிருக்கும் பிரேமையில் நிலைபெற்றிருப்பதாகிற
அசாபலபலாத்	-	சாபல்யமில்லாமலிருப்பதின் பலத்திலிருந்தே
சாபல்ய வார்தா உதபூத்	-	நிலையற்றவள் என்ற அபகீர்த்தி உண்டாகிறது.
பத கஷ்டம்	-	அது மிக வருந்தத்தக்கதே.

लक्ष्मीस्तावकरामणीयकहृतैवेयं परेष्वस्थिरे-
त्यस्मिन्नन्यदपि प्रमाणमधुना वक्ष्यामि लक्ष्मीपते ।
ये त्वद्ध्यानगुणानुकीर्तनरसासक्ता हि भक्ता जना-
स्तेष्वेषा वसति स्थिरैव दयितप्रस्तावदत्तादरा ॥ ५ ॥

லக்ஷ்மீஸ்தாவக ராமணீயக ஹ்ருதைவேயம் பரேஷ்வஸ்த்திரே-
த்யஸ்மின்னன்யதபி ப்ரமாணமதுனா வக்ஷ்யாமி லக்ஷ்மீபதே ।
யே த்வத்த்யான குணானுகீர்த்தன ரஸாஸக்தா ஹி பக்தா ஜனாஸ் -
த்வேஷா வஸதி ஸ்த்திரைவ தயித ப்ரஸ்தாவ தத்தாதரா ॥ 5 ॥

லக்ஷ்மீபதே இயம் லக்ஷ்மீ:	-	ஹே லக்ஷ்மீகாந்த! இந்த லக்ஷ்மிதேவி
தாவகரா மணீயக ஹ்ருதா ஏவ	-	தங்களது ரூபலாவண்யத்தால் வசியம் பண்ணப் பட்டவளாதலால்
பரேஷு அஸ்திரா	-	மற்றவர்களிடத்தில் நிலைபெறாதிருக்கிறாள்
இதி அஸ்மின்	-	என்ற விஷயத்தில்
அன்யத் பிரமாணம் அபி	-	வேறொரு அபிமானப் பிரமாணத்தைக்கூட
அதுநா வக்ஷ்யாமி	-	இப்பொழுது உரைக்கிறேன்.
யே பக்தா: ஜனா:	-	எந்த பக்தஜனங்கள்
த்வத்த்யான குணானு கீர்த ந ர ஸாஸக்தா:	-	தங்களைத் தியானிப்பதிலும் தங்கள் குணங்களைக் கீர்த்தனஞ் செய்வதிலும் இருக்கும் ஆனந்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களோ,
தேஷு ஏஷா	-	அந்தபக்தஜனங்களிடத்தில் இந்தலக்ஷ்மிதேவி
தயித ப்ரஸ்தாவ தத்தாதரா	-	தன் கணவனைப் பற்றிய பேச்சில் ஆதரவுடன் கூடியவளாய்
ஸ்திர ஏவ வஸதி ஹி	-	ஸ்திரமாகவே வசிக்கின்றாளல்லவா?

एवंभूतमनोज्ञतानवसुधानिष्यन्दसन्दोहनं
त्वद्रूपं परचिद्रसायनमयं चेतोहरं शृण्वताम् ।
सद्यः प्रेरयते मतिं मदयते रोमाञ्चयत्यङ्गकं
व्यासिञ्चत्यपि शीतबाष्पविसरैरानन्दमूर्च्छोद्भवैः ॥ ६ ॥

ஏவம் பூத - மனோஜ்ஞதானவஸுதா - நிஷ்யந்த -ஸந்தோஹனம்
த்வத்ரூபம் பரசித் ரஸாயனமயம் சேதோஹரம் ஶ்ருண்வதாம் ।
ஸத்ய : ப்ரேரயதே மதிம் மதயதே ரோமாஞ்சயத்யங்ககம்
வ்யாஸிஞ்சத்யபி ஶீதபாஷ்ப விஸரை -ரானந்த மூர்ச்சோத்பவை: ॥ 6 ॥

ஏவம் பூத மனோக்ஞதா நவஸுதா நிஷ்யந்த ஸந்தோஹனம் -	இவ்விதம் முன்சொன்னவிதமான ஸௌபாக்கியமாகிற (அழகாகிற) புது அமிருத தாரையைப் பெருக்குகின்றதும்,
பராசித் ரஸாயனமயம் -	பரப்பிரம்ம ஸ்வரூபமானதும்,
சேதோஹரம் த்வத்ரூபம்-	மனோஹரமுமான தங்கள் . திருவுருவத்தைப் பற்றி
ஸ்ருண்வதாம் மதிம் ஸத்ய: -	கேட்கின்றவர்களுடைய புத்தியைக் கேட்ட உடனேயே
ப்ரே ரயதே -	மறுபடியும் கேட்பதற்காகத் தன்வசப்படுத்திக் கொள்ளுகிறது
மதயதே -	ஆனந்த பரவசமாக்குகிறது.
அங்ககம் ரோமாஞ்சயதி-	சரீரத்தை மயிர்க் கூச்செரியும்படி செய்கிறது.
ஆநந்த மூர்ச்சோத் பவை-	ஆனந்தப் பெருக்கிலிருந்துண்டான
ஸீதபாஷ்ப விஸரை: -	குளிர்ந்த கண்ணீர்ப் பெருக்குகளால்
வ்யாஸிஞ்சதி அபி -	நினைக்கவுஞ் செய்கிறது.

एवम्भूततया हि भक्त्यभिहितो योगः स योगद्वया-
त्कर्मज्ञानमयाद्भृशोत्तमतरो योगीश्वरैर्गीयते ।
सौन्दर्यैकरसात्मके त्वयि खलु प्रेमप्रकर्षात्मिका-
भक्तिर्निश्रममेव विश्वपुरुषैर्लभ्या रमावल्लभ ॥ ७ ॥

ஏவம் பூததயா ஹி பக்த்யபிஹிதோ யோக : ஸ யோகத்வயாத்
கர்மஜ்ஞான - மயாத் ப்ருஶோத்தமதரோ யோகீஶ்வரைர் - கீயதே ।
ஸௌந்தர்யைக - ரஸாத்மகே த்வயி கலு ப்ரேமப்ரகர்ஷாத்மிகா
பக்திர் நி : ஶ்ரமமேவ விஶ்வ புருஷைர்-லப்ப்யா ரமாவல்லப ॥ 7 ॥

பக்த்ய பிஹிதோ -	பக்தியென்று சொல்லப்பட்ட
ஸ:யோக -	அந்தப் பிரஸித்தமான மோக்ஷோபாயமானது
ஏவம் பூததயா ஹி -	இப்படிப் பெருமைவாய்ந்து இருப்பதாலல்லவா
கர்ம க்ஞான மயாத் -	கர்மயோகம் ஞானயோகம் என்ற
யோகத்வயாத் -	இருவகைப்பட்ட யோகங்களைக் காட்டிலும்
ப்ருஶோத்தமதர: -	மிகவும் மேன்மை பெற்றதென்று

யோகீ ஃஸ்வைர: கீயதே	-	வியாஸர் முதலிய யோகீசுவரர்களால் புகழப்படுகிறது
ரமாவல்லப	-	ஹே லக்ஷ்மீகாந்த!
ஸௌந்தர்யக: ரஸாத்மகே	-	ஸௌந்தரியமாகிற பிரதான ரஸஸ்வரூபமான
த்வயி ப்ரேம பரகர்ஷாத் மிகா	-	தங்களிடத்தில் பிரேமையின் எல்லையாகிற
பக்தி: விஸ்வ புருஷை:	-	பக்தியானது எல்லா ஜனங்களாலும்
நி: ஸ்ரமம் ஏவ லப்ப்யா கலு	-	சிரமமில்லாமலே அடையக் கூடியதல்லவா?

निष्कामं नियतस्वधर्मचरणं यत्कर्मयोगाभिधं
तद्दूरेत्यफलं यदौपनिषदज्ञानोपलभ्यं पुनः ।
तत्त्वव्यक्ततया सुदुर्गमतरं चित्तस्य तस्माद्विभो
त्वत्प्रेमात्मकभक्तिरेव सततं स्वदीयसी श्रेयसी ॥ ८ ॥

நிஷ்காமம் நியதஸ்வதர்ம சரணம் யத் கர்ம யோகாபிதம்
தத்தூரேத்யபலம் யதௌபநிஷத ஜ்ஞானேபலப்யம் புன : ।
தத்வவ்யக்ததயா ஸுதுர்கமதரம் சித்தஸ்ய தஸ்மாத்விபோ
த்வத்ப்ரேமாத்மக பக்திரேவ ஸததம் ஸ்வாதீயஸீ ஃஸ்ரேயஸீ ॥ 8 ॥

கர்ம யோகாபிதம்	-	கர்மயோகம் என்று பெயரையுடைய
நிஷ்காமம்	-	பயனில் விருப்பமில்லாமல்
நியத ஸ்வதர்ம சரணம் யத்	-	நித்யம் நைமித்திகம் முதலிய ஸ்வதர்மங்களை யனுஷ்டித்தல் என்று யாதொன்றுண்டோ
தத் தூரேத்ய பலம்	-	அது நாளடைவில் பயனைக் கொடுப்பதாக இருக்கிறது.
ஔப நிஷதக்ஞான உபலப்யம்	-	வேதாந்த ஞானத்தாலடையக் கூடிய
யத் தத் து புன:	-	யாதொரு மோக்ஷரூப பலமுண்டோ அதோ என்றால்
அவ்யக்த தயா	-	இந்திரியங்களுக்கு விஷயமல்லாததால்
சித்தஸ்ய ஸுதுர்க மதரம்	-	மனதிற்கு எட்டவே முடியாததாக இருக்கிறது.
விபோ! தஸ்மாத்	-	ஹே பிரபுவே! ஆகையால்
த்வத் ப்ரேமாத்மக பக்தி: ஏவ	-	தங்களிடத்தில் வைக்கப்படும் பிரேமை வடிவமான பக்தியொன்றே
ஸததம் ஸ்வாதீயஸீ	-	எப்பொழுதும் மிகவும் ருசியானதும்
ஸ்ரேயஸீ	-	எல்லோராலும் புகழத் தகுந்ததாகவும் இருக்கிறது.

अत्यायासकराणि कर्मपटलान्याचर्य निर्यन्मला: बोधे
भक्तिपथेऽथवाप्युचितत‍ामायान्ति किं तावता ।
क्लिष्ट्वा तर्कपथे परं तव वपुर्ब्रह्माख्यमन्ये पुन
श्चित्तार्द्रत्वमृते विचिन्त्य बहुभिः सिध्यन्ति जन्मान्तरैः॥ ९ ॥

அத்யாயாஸ கராணி கர்மபடலான் யாசர்ய நிர்யன் மலா :
போதே பக்திபதேऽ தவா ऽப் யுசிததா மாயாந்தி கிம் தாவதா ।
க்லிஷ்ட்வா தர்க்கபதே பரம் தவ வபுர் ப்ரஹ்மாக்ய-மன்யே புனச்-
சித்தார்த்ரத்வம் ருதே விசிந்த்ய பஹுபி : ஸித்த்யந்தி ஜன்மாந்தரை:॥ 9 ॥

அத்யாயாஸ கராணி - மிகவும் சிரமத்தைச் செய்கின்ற
கர்மபடலானி ஆசர்ய - நித்ய நைமித்திகாதி கர்மஸமூஹகங்களை அனுஷ்டித்து
நிர்யன் மலா: - அதன்மூலம் மனோமலம் நீங்கியவர்களாய்
போதே - ஞானயோகத்திலாவது
அதவா பக்திபதே அபி - அல்லது பக்தி மார்க்கத்திலாவது
உசிததாம் ஆயாந்தி - அதிகாரத்தைப் பெறுகிறார்கள்
தாவதா கிம் - அதனால் என்ன பிரயோஜனம்?
அன்யே புன: சித்தார்த்ரத்வம் ருதே } - வேறு சிலரோ என்றால் உள்ளம் நெகிழாமல்
தர்கபதே பரம் க்லிஷ்ட்வா } - வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் மிகவும் கிலேசத்தை அடைந்து
ப்ரஹ்மாக்யம் - 'பிரம்மம்' என்ற பெயருடைய
தவ வபு: விசிந்த்ய - உமது ஸ்வரூபத்தை தியானம் பண்ணி
பஹுபி: ஜன்மாந்தரை - அனேகம் ஜன்மங்களைக்கொண்டு
ஸித்தயந்தி - மோக்ஷஸித்தியை யடைகிறார்கள்.

त्वद्भक्तिस्तु कथारसामृतझरीनिर्मज्जनेन स्वयं
सिद्ध्यन्ती विमलप्रबोधपदवीमक्लेशतस्तन्वती ।
सद्यः सिद्धिकरी जयत्ययि विभो सैवास्तु मे त्वत्पद-
प्रेमप्रौढिरसार्द्रता द्रुततरं वातालयाधीश्वर ॥ १० ॥

த்வத்பக்திஸ்து கதா ரஸாம்ருத ஜரீ-நிர்மஜ்ஜனேன ஸ்வயம்
ஸித்த்யந்தீ விமலப்ரபோத - பதவீ - மக்லேஶதஸ்தன்வதீ ।
ஸத்ய: ஸித்திகரீ ஜயத்யயிவிபோ ஸைவாஸ்துமே த்வத்பத -
ப்ரேம ப்ரௌடி ரஸார்த்ரதர த்ருததரம் வாதாலயாதீஶ்வர ॥ 10 ॥

அயி விபோ - ஹே பிரபுவே!
த்வத் பக்தி: து - தங்களிடம் வைக்கப்படும் பக்தியோ

கதாரஸா ம்ருத ஜரீ நிர்மஜ்ஜ னேன	-	கதையிலிருக்கும் ரஸமாகிற அமிருதப் பிரவாஹத்தில் அடிக்கடி முழுகுவதால்
ஸ்வயம் ஸித்தயந்தீ	-	தானாகவே ஸித்திக்கிரதாகவும்,
விமல ப்ரபோத பதவீம்	-	நிர்மலமான பிரம்ம ஞானமார்க்கத்தை
அக்லேஸத: தன்வதீ	-	சிரமமில்லாமலே செய்வதாகவும்,
ஸத்ய ஸித்திகரீ	-	இந்த ஜன்மத்திலேயே ஸித்தியை அளிப்பதாகவும்
ஜயதி	-	மேன்மைபெற்று விளங்குகிறது.
வாதாலயா தீஸ்வர	-	ஹே குருவாயூரப்பா!
ஸா த்வத்பத ப்ரேம ப்ரௌடி ரஸார்த்ரதர ஏவ		அப்படிப்பட்ட தங்கள் திருப்பாதங்களில் பிரேமாதிசயமாகிற ரஸத்தினால் கனிந்திருக்கும் தன்மையாகிற பக்தியே
மே த்ருததரம் அஸ்து	-	எனக்கு சீக்கிரமாக உண்டாகட்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே பகவத்ரூப வர்ணனம், பக்தியுத்பத்தி வர்ணனம் சேதி த்விதீயம் தஶகம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 20] [ப்ரதம் ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 20]

தசகம் - 3

பக்தனுடைய லக்ஷணம்

पठन्तो नामानि प्रमदभरसिन्धौ निपतिताः
स्मरन्तो रूपं ते वरद कथयन्तो गुणकथाः ।
चरन्तो ये भक्तास्त्वयि खलु रमन्ते परममू-
नहं धन्यान्मन्ये समधिगतसर्वाभिलषितान् ॥ १॥

படந்தோ நாமானி ப்ரமதபர ஸிந்த்தெள நிபதிதா :
ஸ்மரந்தோ ரூபம் தே வரத கதயந்தோ குணகதா : ।
சரந்தோ யே பக்தாஸ்த்வயி கலு ரமந்தே ப்ரமமூ-
னஹம் தன்யான் மன்யே ஸமதிகத ஸர்வாபிலஷிதான் ॥ 1 ॥

வரத தே நாமானி	-	ஹே பிரபுவே! தங்கள் திருநாமங்களை
படந்த:	-	கீர்த்தனஞ் செய்துகொண்டும்
தே ரூபம்	-	தங்களுடைய மங்களரூபத்தை
ஸ்மரந்த:	-	தியானஞ் செய்துகொண்டும்
ப்ரமத பரஸந்தெள நிபதிதா	-	ஆனந்தஸாகரத்தில் மூழ்கியவர்களாய்
குணகதா:	-	குணங்களையும் கதைகளையும்
கதயந்த:	-	ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டு
சரந்த:	-	(வீடு முதலியவற்றில் ஆசை இல்லாதவர்களாய்) சஞ்சரிப்பவர்களாய்
யே பக்த:	-	எந்த பக்தர்கள்
த்வயி கலு ரமந்தே	-	தங்களிடத்திலேயே ரமிக்கின்றார்களோ;
ஸமதிகத ஸர்வாபி லஷிதான்	-	ஸர்வாபிஷ்டங்களையும் நன்கடைந்த
அமூன் பரம்	-	அந்த பக்தர்களை மட்டுமே
அஹம் தன்யான் மன்யே	-	நான் பாக்கியசாலிகளாகக் கருதுகிறேன்.

गदक्लिष्टं कष्टं तव चरणसेवारसभरेऽ
प्यनासक्तंचित्तं भवति बत विष्णो कुरु दयाम् ।
भवत्पादाम्भोजस्मरणरसिको नामनिवहा
नहं गायंगायं कुहचन विवत्स्यामि विजने ॥ २॥

கதக்லிஷ்டம் கஷ்டம் தவ சரணஸேவா ரஸபரே஽ -
ப்யனாஸக்தம் சித்தம் பவதி தவ விஷ்ணோ குரு தயாம் ।
பவத்பாதாம்போஜ ஸ்மரணரஸிகோ நாமநிவஹா -
னஹம் காயங் காயங் குஹசன விவத்ஸ்யாமி விஜனே ॥ 2 ॥

கதக்லிஷ்டம் சித்தம் - ஆதிவியாதிகளால் கிலேசமடைந்த என் சித்தமானது
தவ சரண ஸேவாரஸ பரே அபி - தங்களுடைய திருவடிகளைச் சேவிப்பதால் உண்டாகும் ஆனந்தப் பெருக்கில்கூட
அநாஸக்தம் பவதி - பற்று இல்லாததாக இருக்கிறது.
பத கஷ்டம் விஷ்ணோ - ஐயோ கஷ்டம்! எங்கும் வியாபித்திருக்கும் ஈச!
தயாம் குரு - என்னிடம் தயை செய்யவேண்டும்.
அஹம் பவத் பாதாம் போஜ ஸ்மரண ரஸிக: - நான் தங்கள் திருமலரடிகளை தியானம் பண்ணுவதில் ஆசையுடையவனாக
நாம நிவஹான் காயம் காயம் - தங்கள் திருநாமங்களை அடிக்கடி பாடிக்கொண்டு
குஹசன விஜனே - எங்காவது ஏகாந்தமான இடத்தில்
விவத் ஸ்யாமி - வாஸஞ்செய்ய விரும்புகின்றேன்.

कृपा ते जाता चेत्किमिव न हि लभ्यं तनुभृतां
मदीयक्लेशौघप्रशमनदशा नाम कियती ।
न के के लोकेऽस्मिन्ननिशमयि शोकाभिरहिता
भवद्भक्ता मुक्ताः सुखगतिमसक्ता विदधते ॥ ३ ॥

க்ருபா தே ஜாதா சேத் கிமிவ ந ஹி லப்யம் தனுப்ருதாம்
மதீய க்லேஶௌக - ப்ரஶமனதஶா நாம கியதீ ।
ந கே கே லோகே஽ ஸ்மின் -ந நிசமயி ஶோகாபி ரஹிதா :
பவத்பக்தா முக்தா : ஸுககதிமஸக்தா விதததே ॥ 3 ॥

அயிதே க்ருபா - ஹே ஈசா! தங்கள் கிருபை
ஜாதா சேத் தனுப்ருதாம்- உண்டானால், சரீரம் படைத்தவர்களுக்கு
கிம் இவஹி ந லப்யம் - என்னதான் அடையமுடியாதது?
மதீயக்லேஶௌக ப்ரஶமன தஶா நாமகியதீ - எனது துன்பக்கூட்டங்களை நாசஞ்செய்வது என்பது எம்மாத்திரம்?
அஸ்மின் லோகே பவத்பக்தா - இவ்வுலகில் தங்கள் பக்தர்களான
கேகே அநிஶம் - எத்தனை பேர்கள் எப்பொழுதும்
ஶோகாபி ரஹிதா: முக்தா: - துக்கமேயில்லாதவர்களாய் ஜீவன் முக்தர்களாய்

அஸக்தா: ஸுககதிம் - ஒன்றிலும் பற்றற்றவர்களாய் தம்மிஷ்டம் போல் சஞ்சாரத்தை (அல்லது மோக்ஷத்தை)
ந வித ததே - செய்வதில்லை (அல்லது அடைவதில்லை)?

मुनिप्रौढा रूढा जगति खलु गूढात्मगतयो
भवत्पादाम्भोजस्मरणविरुजो नारदमुखाः ।
चरन्तीश स्वैरं सततपरिनिर्भातपरचित्-
सदानन्दाद्वैतप्रसरपरिमग्नाः किमपरम् ॥ ४ ॥

முனிப்ரௌடா ரூடாஜகதி கலு கூடாத்ம கதயோ
பவத்பாதாம்போஜஸ்மரண விருஜோ நாரதமுகா : ।
சரந்தீஶ ஸ்வைரம் ஸதத பரி நிர்பாத பரசித்
ஸதானந்தாத்வைத ப்ரஸர பரிமக்நா : கிமபரம் ॥ 4 ॥

ஈஶ ஜகதிரூடா: - ஈசா! உலகப்பிரஸித்தர்களும்,
கூடாத்ம கதய: - எங்ஙனம் என்ற காணமுடியாத தங்கள் சஞ்சாரத்தை, மனோகதியை, ஆத்ம ஞானத்தை உடையவர்களும்,
பவத் பாதாம்போஜ ஸ்மரண விருஜ: - தங்கள் பாதாரவிந்தங்களை ஸ்மரிப்பதால் துன்பம் நீங்கியவர்களுமான
நாரத ப்ரமுகா: முனி ப்ரௌடா: - நாரதர் முதலிய முனிச்ரேஷ்டர்கள்
ஸதத பரிநிர்பாத பரசித் ஸதாநந்த அத்வைத ப்ரஸர பரிமக்னா: கலு - எப்பொழுதும் எல்லாவிடத்திலும் நன்றாக பிரகாசிக்கின்ற ஸச்சிதானந்தரூபமான அத்வைதப் பிரவாஹத்தில் ஆழ்ந்தவர்கள் ஆவார்கள் அல்லவா?
ஸ்வைரம் சரந்தி - கவலையில்லாமல் சஞ்சரிக்கிறார்கள்.
அபரம் கிம் பக்தி ப்ரார்தனா - அதற்குமேல் அவர்களுக்குப் பிரார்த்திக்க வேண்டியது என்ன உண்டு?

भवद्भक्तिः स्फीता भवतु मम सैव प्रशमये
दशेषक्लेशौघं न खलु हृदि सन्देहकणिका ।
न चेद्व्यासस्योक्तिस्तव च वचनं नैगमवचो
भवेन्मिथ्या रथ्यापुरुषवचनप्रायमखिलम् ॥ ५ ॥

பவத்பக்தி : ஸ்பீதா பவது மம ஸைவ ப்ரஶமயே -
தஶேஷக்லேஶௌகம் ந கலு ஹ்ருதி ஸந்தேஹ கணிகா ।
ந சேத் வ்யாஸஸ்யோக்திஸ்தவ ச வசனம் நைகமவசோ
பவேன்மித்த்யா ரத்த்யா புருஷவசன ப்ராயமகிலம் ॥ 5 ॥

மம பவத் பக்தி:	-	எனக்குத் தங்களிடத்திலுள்ள பக்தியானது
ஸ்பீதா பவது	-	பரிபூர்ணமாக இருக்கவேண்டும்
ஸா ஏவ அஶேஷ க்லேஶௌகம்	-	அந்த பக்திதான் எல்லாத் துக்கங்களையும்
ப்ரஶமயேத்	-	அறவே நாசஞ்செய்யும் (என்பதில்)
ஹ்ருதி ஸந்தேஹ கணிகா	-	என் மனதில் சந்தேஹம் சிறிதுகூட
ந கலு	-	இல்லவே இல்லை.
ந சேத் வ்யாஸஸ்ய உக்தி:-	-	அவ்விதமல்லாத பக்ஷத்தில், வியாஸ வசனமும்,
தவ வசனம்	-	தங்கள் திருவாக்கும்,
நைகமவசோ ச அகிலம்	-	வேத வாக்கியமும் எல்லாம்
ரத்யா புருஷ வசன ப்ராயம்	-	தெருவில் சுற்றித் திரியும் பாமர மனிதனுடைய பேச்சைப்போல்
மித்யா பவேத்	-	பொய்யாக முடியும்.

भवद्भक्तिस्तावत्प्रमुखमधुरा त्वद्गुणरसात्
किमप्यारूढा चेदखिलपरितापप्रशमनी ।
पुनश्चान्ते स्वान्ते विमलपरिबोधोदयमिळन्
महानन्दाद्वैतं दिशति किमतः प्रार्थ्यमपरम् ॥ ६ ॥

பவத்பக்திஸ் தாவத் ப்ரமுக மதுரா த்வத்குணரஸாத்
கிமப்யாரூடா சேதகில பரிதாப ப்ரஶமனீ ।
புனஶ்சாந்தே ஸ்வாந்தே விமலபரிபோதோதய மிலன் -
மஹானந்தாத்வைதம் திஶதி கிமத : ப்ரார்த்ய மபரம் ॥ 6 ॥

பவத்பக்தி: தாவத்	-	தங்களிடத்தில் வைக்கப்படும் பக்தியோ என்றால்
த்வத் குணரஸாத்	-	தங்களுடைய குணத்தைக் கேட்பதிலுள்ள ரஸத்தால்
ப்ரமுக மதுரா	-	ஆரம்பத்திலேயே மதுரமானது
கிமபி ஆரூடா சேத்	-	சிறிது விருத்தியடைந்ததேயானால்
அகில பரிதாப ப்ரஶமனீ	-	எல்லாத் தாபங்களையும் வேருடன் நாசம் செய்கிறது.
புன:	-	மறுபடியும்
அந்தே ஸ்வாந்தே	-	பரிணாமதசையில் ஹிருதயத்தில்
விமல பரிபோதோதய மிளன் மஹாநந்தாத் வைதம் ச	-	நிர்மல ஞானோதயத்துடன் கூடின பிரம்மானந்தத்தில் இரண்டறக் கலத்தலையும்
திஶதி	-	கொடுக்கிறது.
அத:பரம்	-	இதற்குமேல்
ப்ரார்த்யம் கிம்	-	வேண்டத்தகுந்தது வேறென்ன உண்டு?

विधूय क्लेशान्मे कुरु चरणयुग्मं धृतरसं
भवत्क्षेत्रप्राप्तौ करमपि च ते पूजनविधौ ।
भवन्मूर्त्यालोके नयनमथ ते पादतुलसी
परिघ्राणे घ्राणं श्रवणमपि ते चारुचरिते ॥ ७॥

விதூய க்லேஶான் மே குரு சரணயுக்மம் த்ருத ரஸம்
பவத்க்ஷேத்ர ப்ராப்தௌ கரமபி ச தே பூஜன விதௌ ।
பவன்மூர்த்யாலோகே நயனமத தே பாததுளஸீ -
பரிக்ராணே க்ராணம் ஶ்ரவணமபி தே சாருசரிதே ॥ 7 ॥

மே க்லேஶான் விதூய	- எனது கஷ்டங்களைப் போக்கடித்து
சரண யுக்மம்	- என் இரு கால்களை
பவத் க்ஷேத்ரப்ராப்தௌ	- தங்கள் திருக்கோயிலை அடைவதிலும்
கரம் அபி சதே பூஜனவிதௌ	- கைகளை தங்களைப் பூஜை செய்வதிலும்,
அத நயனம்	- அவ்விதமே கண்களை
பவன் மூர்த்யா லோகே	- தங்கள் மங்கள விக்ரஹத்தை தரிசிப்பதிலும்
க்ராணம் தே	- மூக்கைத் தங்களுடைய
பாத துளஸி பரிக்ராணே	- திருவடிகளிலிருக்கும் துளஸியை முகருவதிலும்,
ஶ்ரவணம்	- காதுகளை
தே சாரு சரிதே அபி	- தங்களுடைய நல்ல சரித்திரங்களிலும்
த்ருதரஸம் குரு	- ரசமுடையதாக தாங்கள் செய்தருள வேண்டும்.

प्रभूताधिव्याधिप्रसभचलिते मामकहृदि
त्वदीयं तद्रूपं परमसुखचिद्रूपमुदियात् ।
उदञ्चद्रोमाञ्चो गलितबहुहर्षाश्रुनिवहो
यथा विस्मर्यासं दुरुपशमपीडापरिभवान् ॥ ८॥

ப்ரபூதாதிவ்யாதி ப்ரஸபசலிதே மாமகஹ்ருதி
த்வதீயம் தத்ரூபம் பரமரஸ - சித்ரூபமுதியாத் ।
உதஞ்சத்ரோமாஞ்சோ கலித பஹு - ஹர்ஷாஶ்ரு நிவஹோ
யதா விஸ்மர்யாஸம் துருபஶம பீடாபரிபவான் ॥ 8 ॥

உதஞ்சத்ரோமாஞ்ச:	- ரோமாஞ்சமடைந்தவனாகவும்,
கலித பஹு ஹர்ஷாஶ்ருநிவஹ:	- ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கியவனாகவும்
துருபஶமபீடா பரிபவான்	- வருத்தப்பட்டும் போக்கடிக்க முடியாத ஆத்யாத்மீகாதி துக்கங்களை

யதா	-	எவ்விதமானால்
விஸ்மர்யாஸம்	-	நான் மறப்பேனோ அவ்விதம்
ப்ரபூதாதிவ்யாதி	-	அளவற்ற கவலைகளாலும் வியாதி-
ப்ரஸப சலிதே		களாலும் கலவரப்பட்டுச் சலிக்கின்ற
மாமக ஹ்ருதி	-	என்னுள்ளத்தில்
பரமரஸசித்ரூபம்த்வதீயம்-		ஸச்சிதானந்தரூபமான தங்களுடைய
தத்ரூபம் உதியாத்	-	அந்த ஸ்வரூபம் தோன்ற (உதயமாக) வேண்டும்.

मरुद्गेहाधीश त्वयि खलु पराञ्चोऽपि सुखिनो
भवत्स्नेही सोऽहं सुबहु परितप्ये च किमिदम् ।
अकीर्तिस्ते मा भूद्वरद गदभारं प्रशमयन्
भवत्भक्तोत्तंसं झटिति कुरु मां कंसदमन ॥ ९ ॥

மருத்கேஹாதீஶ த்வயி கலு பராஞ்சோபி ஸுகினோ
பவத்ஸ்நேஹீ ஸோ஽யம் ஸுபஹு பரிதப்யே ச கிமிதம் ।
அகீர்த்திஸ்தே மா பூத்வரத கதபாரம் ப்ரஶமயன்
பவத் பக்தோத்தம்ஸம் ஜடிதி குரு மாம் கம்ஸதமன ॥ 9 ॥

மருத்கேஹா தீஶத்வயி	-	குருவாயூரப்பா! தங்களிடத்தில்
பராஞ்ச: அபி	-	பராமுகமாயிருப்பவர்கள்கூட
ஸுகின கலு	-	ஸுகமுடையவர்களாகவல்லவா காணப்படுகின்றனர்.
பவத்ஸ்நேஹீ ஸ: அஹம் ச	-	தங்களிடம் பக்தியுள்ள நானோ என்றால்
ஸுபஹு பரிதப்யே	-	மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன்.
கிமிதம்	-	இதென்ன விஷமச்செயல்?
வரத: தே	-	ஹே வரதனே! தங்களுக்கு
அகீர்தி: மாபூத்	-	அபகீர்த்தி உண்டாக வேண்டாம்.
கம்ஸ தமன	-	கம்ஸனைக் கொன்றவனே!
மே கதபாரம் ப்ரஶமயன்	-	என் வியாதிகளை நாசஞ்செய்து
மாம் ஜடிதி	-	என்னைச் சீக்கிரம்
பவத் பக்தோத்தம் ஸம் குரு	-	தங்கள் பக்தர்களில் சிறந்தவனாக செய்யவேண்டும்.

किमुक्तैर्भूयोभिस्तव हि करुणा यावदुदिया
दहं तावद्देव प्रहितविविधार्तप्रलपितः ।
पुरः क्लृप्ते पादे वरद तव नेष्यामि दिवसान्
यथाशक्ति व्यक्तं नतिनुतिनिषेवा विरचयन् ॥ १० ॥

கிமுக்தைர்ப்பூயோபி ஸ்தவ ஹி கருணா யாவதுதியா -
தஹம் தாவத்தேவ ப்ரஹித விவிதார்த்த ப்ரலபித : ।
புர : க்லுப்தே பாதே வரத தவ நேஷ்யாமி திவஸான்
யதாஶக்தி வ்யக்தம் நதி - நுதி - நிஷேவா விரசயன் ॥ 10 ॥

தேவ	-	ஹே தேவா!
பூயாபி: உக்தை: கிம்	-	அதிகம் சொல்லுவதால் என்ன பிரயோஜனம்?
வரத தவ ஹி	-	ஹே வரதனே! தங்களுக்கே
கருணா யாவத் உதியாத்	-	தயை எப்பொழுதுண்டாகிறதோ
தாவத் அஹம்	-	அதுவரையில் நான்
ப்ரஹித விவிதார்த்த ப்ரலபித:	-	பலவாறாகப் புலம்புவதை விட்டவனாக
புர: க்லுப்தே	-	என் முன் விளங்கும்
தவ பாதே யதா ஶக்தி:	-	தங்கள் திருவடிகளில் என் சக்திக்குத் தக்கவாறு
வ்யக்தம் நதிநு திநிஷேவா:	-	நன்றாக நமஸ்காரம், ஸ்தோத்திரம், பூஜை இவைகளை
விரசயன்	-	செய்துகொண்டு
திவஸான் நேஷ்யாமி	-	நாட்களைக் கழிப்பேன்.

இதி ஸ்ரீமன் நாராயணீயே பக்தஸ்வரூப வர்ணனம் பக்தி பிரார்தனா சேதி த்ருதீயம் தஶகம்.

ஸ்ரீமத் பாகவத ப்ரதமஸ்கந்த பரிச்சேத ஸமாப்த:

[ஆதித ஸ்லோக: 30] [ப்ரதம் ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 30]

தஶகம் - 4

யோக ஸித்தி வர்ணனம்

कल्यताम् मम कुरुष्व तावतीं कल्यते भवदुपासनं यया।
स्पष्टमष्टविधयोगचर्यया पुष्टयाऽऽशु तव तुष्टिमाप्नुयाम् ॥१॥

கல்யதாம் மம குருஷ்வ தாவதீம் கல்யதே பவதுபாஸனம் யயா ।
ஸ்பஷ்டமஷ்டவித யோகசர்யயா புஷ்டயாऽऽசு தவ துஷ்டிமாப்னுயாம் ॥ 1 ॥

யயா - எவ்வளவு ஆரோக்கியமிருந்தால்
பவதுபாஸனம் கல்யதே- தங்களுடைய ஆராதனம் செய்யப்படுமோ
தாவதீம் கல்யதாம் - அவ்வளவு ஆரோக்கியத்தை
மம குருஷ்வ - எனக்கு செய்தருள வேண்டும்.
புஷ்ட்யா அஷ்ட விதயோக சர்யயா - ஸம்பூர்ணமான எட்டுவித அங்கங்களை உடைய யோகத்தை அனுஷ்டிப்பதால்
ஆஶு தவ துஷ்டிம் - சீக்கிரமாக தங்களுடைய பிரஸாதத்தை
ஆப்நுயாம் ஸ்பஷ்டம் - நான் அடைவேன்; இது நிச்சயம்.

ब्रह्मचर्यदृढतादिभिर्यमैराप्लवादिनियमैश्च पाविताः।
कुर्महे दृढममी सुखासनं पङ्कजाद्यमपि वा भवत्पराः ॥२॥

ப்ரஹ்மசர்ய த்ருடதாதிபிர் யமை ராப்லவாதி நியமைச்ச பாவிதா: ।
குர்மஹே த்ருடமமீ ஸுகாஸனம் பங்கஜாத்யமபி வா பவத்பரா: ॥ 2 ॥

பவத்பரா: அமீ - தங்கள் பக்தர்களான இந்த நாங்கள்
ப்ரம்ஹ சர்யத் ருடதாதிபி:- பிரம்மசரியத்தின் தார்டியம் முதலிய
யமை: - யமங்களைக்கொண்டும்
ஆப்லவாதி நியமை: ச - ஸ்நானம் முதலிய நியமங்களைக் கொண்டும்
பாவிதா: - பரிசுத்தர்களாக்கப்பட்டவர்களாய்
பங்கஜாத்யம் - பத்மாஸனம் முதலியவற்றையாவது
அபி வா ஸுகாஸனம் - அல்லது ஸுகாஸனத்தையாவது
த்ருடம் குர்மஹே - திருடமாகச் செய்கிறோம்.

तारमन्तरनुचिन्त्य सन्ततं प्राणवायुमभियम्य निर्मलाः।
इन्द्रियाणि विषयादथापहृत्याऽऽस्महे भवदुपासनोन्मुखाः ॥३॥

தாரமந்தர னுசிந்த்ய ஸந்ததம் ப்ராணவாயுமபியம்ய நிர்மலா : ।
இந்த்ரியாணி விஷயாததாபஹ்ருத்யா-ऽஸ்மஹே பவதுபாஸனோன்முகா: ॥ 3 ॥

தாரம் அந்த: - பிரணவத்தை உள்ளில்

ஸந்ததம் அனுசிந்த்ய	-	தைலதாரை போலவும், மணிநாதம் போலவும் இடைவிடாது சிந்தனை செய்தும்,
ப்ராண வாயும்	-	பிராணாயாமஞ்செய்து பரிசுத்தர்களாகி
அபியம்ய நிர்மலா: அத இந்த்ரியாணி	-	பிறகு இந்திரியங்களை
விஷயாத் அபஹ்ருத்ய	-	அதனதன் விஷயத்திலிருந்து திருப்பிவிட்டு
பவதுபாஸநோந் முகா:	-	தங்களையுபாஸிப்பதில் விருப்பம் உடையவர்களாக
ஆஸ்மஹே	-	இருக்கிறோம்.

अस्फुटे वपुषि ते प्रयत्नतो धारयेम धिषणां मुहुर्मुहुः।
तेनभक्तिरसमन्तरार्द्रतामुद्वहेम भवदङ्घ्रिचिन्तकाः ॥ ४ ॥

அஸ்புடே வபுஷி தே ப்ரயத்னதோ தாரயேம திஷணும் முஹுர் முஹு: ।
தேன பக்திரஸமந்தரார்த்ர தா முத்வ ஹேம பவதங்க்ரி - சிந்தகா : ॥ 4 ॥

அஸ்புடே தே வபுஷி	-	அஸ்பஷ்டமான தங்களுடைய மங்கள விக்ரஹத்தில்
ப்ரயத்நத: திஷணாம்	-	மிகப் பிரயத்தனப்பட்டு புத்தியை
முஹு: முஹு: தாரயேம	-	அடிக்கடி நிலைநிறுத்துவோம்.
தேன பவதங்க்ரி சிந்தகா:	-	அதனால் தங்கள் திருவடிகளைத் தியானிக்கின்ற நாங்கள்
பக்தி ரஸம்	-	பக்திரஸத்தையும்
அந்த: ஆர்த்ரதாம் உத்வஹேம	-	அதனால் உள்ளில் கனிவையும் பெறுவோமாக.

विस्पुटावयवभेदसुन्दरं त्वद्वपुस्सुचिरशीलनावशात्।
अश्रमं मनसि चिन्तयामहे ध्यानयोगनिरतास्त्वदाश्रयाः ॥ ५ ॥

விஸ்ப்புடாவயவ பேத ஸுந்தரம் த்வத் வபுஸ்ஸுசிர சீலனுவஶாத் ।
அஶ்ரமம் மனஸி சிந்தயாமஹே த்யானயோக நரதாஸ்த்வதாஶ்ரயா : ॥ 5 ॥

த்வதாஶ்ரயா:	-	தங்களை ஆசிரயித்த நாங்கள்
த்யானயோக நிரதா:	-	தியானயோகத்தை இடைவிடாமல் அனுஷ்டிப்பவர்களாய்
ஸுசிரஸீல நாவஶாத்	-	வெகுகாலம் அப்யஸித்ததன் காரணமாக
விஸ்புடா வ்யவபேத	-	மிகவும் ஸ்பஷ்டமான அவயவ

ஸௌந்தரம்	}	பேதங்களை உடையதும், அதனால் அழகானதுமான
த்வத்வபு: அஶ்ரமம்	-	தங்கள் திருமேனியை சிரமமில்லாமலே
மனஸி சிந்த்யாமஹே	-	மனதில் தியானித்துக் கொண்டிருப்போம்.

ध्यायतां सकलमूर्तिमीदृशीमुन्मिषन्मधुरताहृतात्मनाम् ।
सान्द्रमोदरसरूपमान्तरं ब्रह्मरूपमयि तेऽवभासते ॥ ६॥

த்யாயதாம் ஸகலமூர்த்திமீத்ருஶீ - முன்மிஷன் மதுரதா ஹ்ருதாத்மனாம் ।
ஸாந்த்ர மோதரஸ ரூபமாந்தரம் ப்ரஹ்ம ரூப மயி தேऽவபாஸதே ॥ 6 ॥

அயி	-	ஹே! பகவன்!
தே ஈத்ருஶீம்	-	தங்களுடைய முன் கூறப்பட்டபடி
ஸகலமூர்தி	-	கரசரணாதிகளுடன் கூடிய ஸ்வரூபத்தை
த்யாயதாம்	-	தியானம் பண்ணுகிறவர்களும்
உன்மிஷன் மதுரதா	-	அதனால் பிரகாசிக்கின்ற ஸௌபாக்கியத்
ஹ்ருதாத்மனாம்	}	-தால் கவரப்பட்ட மனதை உடையவர்களுமான எங்களுக்கு
ஸாந்த்ரமோத ரஸரூபம்	-	பூர்ணானந்தரஸமாகிற உருவத்துடன் கூடினதும்
ரூபம் ப்ரஹ்ம	-	தங்களுடைய ஸ்வரூபபூதமுமான பரப்பிரம்மம்
ஆந்தரம் அவபாஸதே	-	மனதினால் மட்டுமறியத் தகுந்ததாய் பிரகாசிக்கின்றது.

तत्समास्वदनरूपिणीं स्थितिं त्वत्समाधिमयि विश्वनायक ।
आश्रिताः पुनरतः परिच्युतावारभेमहि च धारणादिकम् ॥ ७॥

தத் ஸமாஸ்வதன ரூபிணீம் ஸ்த்திதிம் த்வத்ஸமாதி மயி விஶ்வ நாயக ।
ஆஶ்ரிதா: புனரத: பரிச்யுதா வாரபேமஹி ச தாரணாதிகம் ॥ 7 ॥

அயி விஶ்வநாயக!	-	ஹே! விசுவநாதா!
தத்ஸமாஸ்வதன ரூபிணிம் ஸ்திதிம்	-	அந்தப் பிரம்மத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதாகிற
த்வத்ஸமாதிம்	} -	தங்களை விஷயமாகக்கொண்ட நிர்விகல்ப ஸமாதியை
ஆஶ்ரிதா: அத:	-	அடைந்த நாங்கள், அந்த ஸமாதியிலிருந்து
பரிச்யுதௌ புன: ச	-	நழுவதலேற்பட்டால் மறுபடியும்
தாரணாதிகம் ஆரபேமஹி	-	தாரணை முதலியதை தொடங்குவோம்.

इत्थमभ्यसननिर्भरोल्लसत्त्वत्परात्मसुखकल्पितोत्सवाः ।
मुक्तभक्तकुलमौलितां गताः सञ्चरेम शुकनारदादिवत् ॥८॥

இத்தமப்யஸன நிர்ப்பரோல்லஸத் த்வத்பராத்மஸுக கல்பிதோத்ஸவா: ।
முக்த பக்த குல - மௌலிதாம் கதா : ஸஞ்சரேம ஶுக நாரதாதிவத் ॥ 8 ॥

இத்தம்	-	இவ்விதம்
அப்யஸன நிர்பரோ-ல்லஸத் வத் பராத்ம ஸுக கல்பிதோத்ஸவா	-	தாரணா த்யான ஸமாதிகளை அடிக்கடி அப்யாஸம் செய்வதால் அதிகமாக உண்டாகிற தங்கள் ஸ்வரூபமான பரப்பிரம்மத்தை அனுபவிப்பதால் உண்டுபண்ணப்பட்ட உத்ஸவத்தை உடையவர்களாய்
முக்த பக்த குல மௌலிதாம் கதா:	-	ஜீவன் முக்தர்களான பக்தர்களுள் பிராதான்யத்தை அடைந்தவர்களாய்
ஶுகநாரதாதிவத்	-	சுகன் நாரதன் முதலியவர்களைப்போல
ஸஞ்சரேம	-	நாங்கள் சஞ்சரிப்போம்.

त्वत्समाधिविजये तु यः पुनर्मङ्क्षु मोक्षरसिकः क्रमेण वा ।
योगवश्यमनिलं षडाश्रयैरुन्नयत्यज सुषुम्नया शनैः ॥९॥

த்வத் ஸமாதி விஜயே து ய: புனர்மங்க்ஷு மோக்ஷரஸிக : க்ரமேண வா ।
யோகவஶ்ய மநிலம் ஷடாஶ்ரயை ருன்னயத்யஜ ஸுஷும்னயா ஶனை : ॥ 9 ॥

அஜ	-	ஜனனமில்லாத ஹே! ஈசா!
த்வத்ஸமாதி விஜயே நிர்விகல்ப	-	தங்களை விஷயமாகக்கொண்ட ஸமாதியில் விஜயமுண்டானபொழுது
ய: து புன:	-	எந்த யோகியானவன்
மங்க்ஷு மோக்ஷரஸிக	-	அதேக்ஷணத்தில் ஸத்யோமுக்தியை விரும்பியவனாகவோ
க்ரமேண வா	-	கிரமமுக்தியை விரும்பியவனாகவோ இருக்கிறானோ அந்த இரண்டுவித யோகியும்
யோகவஶ்யம்	-	பிராணாயாமத்தால் தன்வசமாக்கப்பட்ட
அனிலம் ஸுஷும்நயா	-	பிராணவாயுவை ஸுஷும்னா நாடி வழியாக
ஷடாஶ்ரயை:	-	1. மூலாதாரம், 2. ஸ்வாதிஷ்டானம், 3. மணிபூரம், 4. அனாஹதம், 5. விசுத்தி, 6. ஆக்ஞா என்ற மூலாதாரம், நாபி, ஹிருதயம், உரஸ், தாலுமூலம், புருமத்யம் என்ற ஆறு ஆதாரங்கள் வழியாக

ஶனை: உந்நயதி	-	கிரமமாய் மெதுவாக உயரக் கொண்டு போகிறான்.

लिङ्गदेहमपि संत्यजन्नथो लीयते त्वयि परे निराग्रहः ।
ऊर्ध्वलोककुतुकी तु मूर्धतस्सार्धमेव करणैर्निरीयते ॥ १० ॥

லிங்கதேஹமபி ஸந்த்யஜன்னதோ லீயதே த்வயி பரே நிராக்ரஹ: ।
ஊர்த்வலோக குதுகீ து மூர்த்த தஸ்ஸார்தமேவ கரணைர்நிரீயதே ॥ 10 ॥

நிராக்ரஹ:	-	ஸத்யோமுக்தியை விரும்பியவன்
அதோ	-	பிராணவாயுவை புருவம்வரையில் கொண்டுபோன பிறகு
லிங்கதேஹம் அபி ஸந்த்யஜன்	-	லிங்கசரீரத்தைக்கூட, விட்டுவிட்டு
பரேத்வயி	-	பரமாத்மஸ்வரூபியான தங்களில்
லீயதே	-	லயத்தை (ஸாயுஜ்யமுக்தியை) அடைகிறான்.
ஊர்த்வலோக குதுகீ து	-	கிரமமுக்தியை விரும்பியவனோ என்றால்
மூர்தத:	-	தலைவழியாக
கரணை: ஸார்தம் ஏவ	-	ஐந்து பிராணங்கள், மனஸ், புத்தி, பத்து இந்திரியங்களாகிற லிங்க சரீரத்துடனேயே
நிரீயதே	-	வெளிக்கிளம்புகிறான்.

अग्निवासरवलक्षपक्षगैरुत्तरायणजुषा च दैवतैः ।
प्रापितो रविपदं भवत्परो मोदवान् ध्रुवपदान्तमीयते ॥ ११ ॥

அக்னி வாஸர வலர்க்ஷ பக்ஷகை ருத்தராயண ஜுஷா ச தைவதை : ।
ப்ராபிதோ ரவிபதம் பவத்பரோ மோதவான் த்ருவபதாந்த - மீயதே ॥ 11 ॥

அக்னி வாஸர வலர்க்ஷ பக்ஷகை: தைவதை:	-	அக்னி, பகல், சுக்லபக்ஷம் இவைகளை யதிஷ்டானம் செய்கிறவர்களான தேவதைகளாலும்
உத்தராயண ஜுஷா ச	-	உத்தராயணத்திற்கபிமானியான தேவதையாலும்
ரவிபதம் ப்ராபித	-	ஸூர்யலோகத்தை யடைவிக்கப்பட்ட
பவத்பர: மோதவான்	-	தங்கள் பக்தன் ஸந்தோஷம் உடையவனாகவே
த்ருவபதாந்தம் ஈயதே	-	துருவலோகம் வரையில் செல்லுகின்றான்.

आस्थितोऽथ महरालये यदा शेषवक्त्रदहनोष्मणाऽर्द्यते ।
ईयते भवदुपाश्रयस्तदा वेधसः पदमतः पुरैव वा ॥ १२॥

ஆஸ்த்திதோஸ்த மஹராலயே யதா ஶேஷவக்த்ர தஹநோஷ்மணாஸ்ர்த்யதே ।
ஈயதே பவதுபாச்ரயஸ்ததா வேதஸ: பதமத: புரைவ வா ॥ 12 ॥

அத	-	துருவலோகத்தையடைந்தபிறகு
மஹராலயே ஆஸ்தித:	-	மஹர்லோகத்தையடைந்தவனான
பவதுபாஸ்ரய: யதா	-	தங்கள் பக்தன் எப்பொழுது
ஶேஷவக்த்ர தஹனோ -ஷ்மணா	-	ஆதிசேஷனுடைய முக்ங்களிலிருக்கும். அக்னியின் ஆவியால்
அத்யதே ததா	-	வருத்தப்படுகிறானோ, அப்பொழுதோ;
அத: புரா ஏவ வா	-	அதற்கு முந்தியோ
வேதஸ: பதம் ஈயதே	-	பிரம்மலோகத்தையடைகிறான்.

तत्र वा तव पदेऽथवा वसन् प्राकृतप्रळय एति मुक्ततां ।
स्वेच्छया खलु पुराऽपि मुच्यते संविभिद्य जगदण्डमोजसा ॥ १३॥

தத்ர வா தவபதேஸ்தவா வஸன் ப்ராக்ருத ப்ரளய ஏதி முக்ததாம் ।
ஸ்வேச்சயா கலு புராஸ்பி முச்யதே ஸம்விபித்ய ஜகதண்டமோஜஸா ॥ 13 ॥

தத்ர வா	-	பிரம்மலோகத்திலாவது
அதவாதவ பதே வ்ஸன்	-	அல்லது தங்கள் லோகத்திலாவது வஸித்துக்கொண்டு
ப்ராக்ருத ப்ரளய	-	மஹாப்பிரளயத்தில் (பிரகிருதி கார்யங்களான மஹத் அஹங்காரம் ஐந்து தன்மாத்திரைகள், இவைகள் அதனதன் காரணங்களில் லயிக்கிறதாகிற மஹாப்பிரளயத்தில்)
முக்ததாம் ஏதி	-	மோக்ஷத்தையடைகிறான்.
ஸ்வேச்சயா	-	அல்லது தன்னிஷ்டப்படி
புரா அபி கலு ஓஜஸா	-	முந்தியே தன்னுடைய யோகபலத்தால்
ஜகதண்டம் ஸம்விபித்ய	-	பிரம்மாண்டத்தைப் பிளந்துகொண்டு
முச்யதே	-	முக்தனாகிறான்.

तस्य च क्षितिपयोमहोनिलद्योमहत्प्रकृतिसप्तकावृतीः ।
तत्तदात्मकतया विशन् सुखी याति ते पदमनावृतम् विभो ॥ १४॥

தஸ்ய ச க்ஷிதிபயோ மஹோஸ்நில த்யோ மஹத் ப்ரக்ருதி ஸப்தகாவ்ருதீ : ।
தத்ததாத்மகதயா விஶன் ஸுகீ யாதி தே பதமனாவ்ருதம் விபோ ॥ 14 ॥

விபோ தஸ்ய ச - ஹே! பிரபுவே! அந்த பிரம்மாண்டத்தின்
க்ஷிதிபயோமஹோஙி நிலத்யோ மஹத் - பூமி, ஜலம், தேஜஸ், வாயு, ஆகாசம், மஹத்தத்வம், மாயை என்று ஏழு
ப்ரக்ருதி ஸப்தகாவ்ருதீ: ஆவரணங்களையும்
தத்ததாத்மகதய விஶன் - அதனதன் ஸ்வரூபமாகவே பிரவேசித்துக் கொண்டு
ஸுகீ அநாவ்ருதம் - ஸுகமுடையவனாக மறைக்கப்படாத
தே பதம் யாதி - தங்கள் ஸ்தானத்தை (ஸாயுத்ஜ்யத்தை) யடைகிறான்.

अर्चिरादिगतिमीदृशीं व्रजन् विच्युतिं न भजते जगत्पते ।
सच्चिदात्मक भवद्गुणोदयानुच्चरन्तमनिलेश पाहि माम् ॥ १५ ॥

அர்ச்சிராதி கதிமீத்ருஶீம் வ்ரஜன் விச்யுதிம் ந பஜதே ஜகத்பதே ।
ஸச்சிதாத்மக பவத்குணோ தயானுச்சரந்த மநிலேஶ பாஹி மாம் ॥ 15 ॥

ஜகத்பதே - ஹே! ஜகதீச்வர!
ஈத்ருஶீம் அர்சிராதிகதிம் - இவ்விதமான அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தை
வ்ரஜன் விச்யுதிம் - அடைகின்றவன் மறுபடியும் திரும்பி வருவதை
ந பஜதே - அடைவதில்லை.
ஸச்சிதாத்மக அநிலேஶ - ஸச்சிதானந்தரூபியான ஹே! குருவாயூரப்பா!
பவத் குணோதயான் - தங்களுடைய குணங்களின் மேன்மையை
உச்சரந்தம் மாம்பாஹி - கீர்த்தனஞ்செய்கின்ற என்னை காத்தருள வேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே அஷ்டாங்க யோக வர்ணனம்
யோக ஸித்தி வர்ணனம் சேதி ஸபஞ்சமம்
சதுர்தம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஶ்லோக: 45] [த்வீய ஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 15]

தஶகம் - 5

விராட்புருஷ உற்பத்தி

व्यक्ताव्यक्तमिदं न किञ्चिदभवत्प्राक्प्राकृतप्रक्षये
मायायाम् गुणसाम्यरुद्धविकृउतौ त्वय्यागतायां लयम्।
नो मृत्युश्च तदामृतं च समभून्नाह्नो न रात्रेः स्थिति-
स्तत्रैकस्त्वमशिष्यथाः किल परानन्दप्रकाशात्मना ॥ १॥

வ்யக்தாவ்யக்தமிதம் ந கிஞ்சிதபவத் ப்ராக் ப்ராக்ருத ப்ரக்ஷயே
மாயாயாம் குண ஸாம்ய ருத்த விக்ருதௌ த்வய்யாகதாயாம் லயம் ।
நோ ம்ருத்யுச்ச ததாம்ருதம் ச ஸமபூந்நாஹ்னோ ந ராத்ரே : ஸ்த்திதிஸ்
தத்ரைகஸ்த்வமசிஷ்யதா: கில பரானந்த ப்ரகாஶாத்மனா ॥ 1 ॥

ப்ராக் ப்ராக்ருத ப்ரக்ஷயே -	முந்தி மஹாப்பிரளயத்தில்
குணஸாம்ய ருத்த விக்ருதௌ மாயாயாம் -	ஸத்வ ரஜஸ் தமோகுணங்களுடைய ஸமாவஸ்தையால் தடுக்கப்பட்ட விகாரங்களுடைய மாயை
த்வயி லயம் ஆகதாயாம் -	தங்களில் லயித்திருந்தபொழுது,
வ்யக்தா வ்யக்தம் -	ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபமான
இதம் கிஞ்சித் ந அபவத் -	இந்தப் பிரபஞ்சம் ஒன்றுமே இருக்கவில்லை.
ததா ம்ருத்யு: -	அப்பொழுது ஜனனமரண ரூபமான ஸம்ஸாரமும்
அம்ருதம் ச ஸமபூத் -	மோக்ஷமும் இருக்கவில்லை;
அஹ ஸ்திதி ந ராத்ரே: ந -	பகலோ இரவோ இருக்கவில்லை;
தத்ர த்வம் ஏக: -	அந்தக்காலத்தில் தாங்கள் ஒருவ்ரே
பராநந்த ப்ரகாஶாத்மநா -	ஸச்சிதானந்த ரூபியாக மட்டும்
அசிஷ்யதா: கில -	எஞ்சி இருந்தீரல்லவா?

कालः कर्मगुणाश्च जीवनिवहा विश्वं च कार्यं विभोः
चिल्लीलारतिमेयुषि त्वयि तदा निर्लीनतामाययुः।
तेषां नैव वदन्त्यसत्त्वमयि भो शक्त्यात्मना तिष्टता
नो चेत् किं गगनप्रसूनसदृशां भूयो भवेत्संभवः ॥ २॥

கால: கர்ம குணச்ச ஜீவநிவஹா விஶ்வஞ்ச கார்யம் விபோ
சில்லீலா ரதிமேயுஷி த்வயி ததா நிர்லீனதாமாயயு :।
தேஷாம்ன நைவ வதந்த்யஸத் த்வமயி போ: ஶக்த்யாத்மனா திஷ்ட்டதாம்
நோ சேத் கிம் ககனப்ரஸூன ஸத்ருஶாம் பூயோ பவேத் ஸம்ப்பவ: ॥ 2 ॥

விபோ ததா - ஹே! பிரபுவே! அப்பொழுது
த்வயி சில்லீலாரதிம் - தாங்கள் சித்தாகிற ஸ்வஸ்ரூபத்தை அனுஸந்தானம் செய்வதாகிய லீலையில் ஆஸக்தியை
ஏயுஷி - அடைந்திருக்கும்பொழுது
குணா: - ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்ற குணங்களும்,
கால: கர்ம - காலமும், ஜீவாதிருஷ்டரூபமான, கர்மமும்,
ஜீவநிவஹா: ச - ஜீவஸமூஹங்களும்,
விஶ்வம் கார்யம் ச - ஸமஸ்த மாயா கார்யங்களும்
நிர்லீநதாம் ஆயயு - லயத்தை யடைந்தன.
அயி போ: ரக்த்யாத்மநா - ஹே! பகவன்! காரணரூபமாக
திஷ்டதாம் தேஷாம் - இருக்கின்ற அவைகளுக்கு
அஸத்வம் - அத்யந்தம் அபாவத்தை
ந ஏவ வதந்தி - (சுருதிகள்) சொல்லுவதேயில்லை.
நோ சேத் - அவ்விதமல்லாத பக்ஷத்தில்
ககந ப்ரஸூந ஸத்ருஶாம் - ஆகாசபுஷ்பங்களுக்கு துல்யமான அவைகளுக்கு
பூய: ஸம்பவ: - மறுபடியும் உற்பத்தியென்பது
கிம் பவேத் - எவ்விதம் உண்டாகும்?

एवं च द्विपरार्धकालविगतावीक्षां सिसृक्षात्मिकां
बिभ्राणे त्वयि चुक्षुभे त्रिभुवनीभावाय माया स्वयम्।
मायातः खलु कालशक्तिरखिलादृष्टं स्वभावोऽपि च
प्रादुर्भूय गुणान्विकास्य विदधुस्तस्यास्सहायक्रियाम् ॥ ३ ॥

ஏவஞ்ச த்விபரார்த - கால விகதாவீக்ஷாம் ஸிஸ்ருக்ஷாத்மிகாம் ।
பிப்ராணே த்வயி சுக்ஷுபே த்ரிபுவனீ பாவாய மாயா ஸ்வயம் ।
மாயாத: கலு காலஶக்திரகிலாத்ருஷ்டம் ஸ்வபாவோபி ச
ப்ராதுர்ப்பூய குணான் விகாஸ்ய விததுஸ் தஸ்யா: ஸஹாயக்ரியாம் ॥ 3 ॥

ஏவம் ச - இவ்விதம்
த்விபரார்த காலவிகதெள - இரண்டு பரார்த்தரூபமான காலம் முடிந்தபொழுது
த்வயிஸிஸ்ருக்ஷாத்மிகாம் - தாங்கள் ஸ்ருஷ்டிப்பதற்கு ஆசையாகிற
ஈக்ஷாம் பிப்ராணே - பார்வையைச் செய்யும்பொழுது
த்ரிபுவனீ பாவாய - மூவுலகங்களின் உற்பத்திக்காக
மாயா ஸ்வயம் சுக்ஷுபே - மாயையானது தானாகவே க்ஷோபத்தை யடைந்தது.

மாயாத: கலு - மாயையிலிருந்தே
கால ஶக்தி: - மஹாகாலமென்ற சக்தியும்
அகிலாத்ருஷ்டம் - ஸகல ஜீவர்களுடையவும் அதிர்ஷ்ட ரூபமான கர்மங்களும்
ஸ்வபாவ: அபி ச - ததனுஸாரியான ஸ்வபாவமும்
ப்ராதுர்பூய குணான் - ஆவிர்ப்பவித்துஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்களை
விகாஸ்ய தஸ்யா: - விகாஸப்படுத்தி அந்த மாயைக்கு
ஸஹாய க்ரியாம் விதது: - ஸஹாயத்தை செய்தன.

मायासन्निहितोऽप्रविष्टवपुषा साक्षीति गीतो भवान्
भेदैस्तां प्रतिबिंबतो विविशिवान् जीवोऽपि नैवापरः ।
कालादिप्रतिबोधिताऽथ भवता संचोदिता च स्वयं
माया स खलु बुद्धितत्वमसृजद्योऽसौ महानुच्यते ॥ ४ ॥

மாயா ஸந்நிஹிதோऽப்ரவிஷ்டவபுஷா ஸாக்ஷீதி கீதோ பவான்
பேதைஸ்தாம் ப்ரதிபிம்பதோ விவிசிவான் ஜீவோऽபி நைவாபர: ।
காலாதி ப்ரதிபோதிதாऽத பவதா ஸஞ்சோதிதா ச ஸ்வயம்
மாயா ஸ கலு புத்திதத்த்வமஸ்ருஜத் யோऽஸௌ மஹானுச்யதே ॥ 4 ॥

மாயா ஸந்நிஹித: - மாயையின் பக்கத்தில் இருந்துகொண்டு (மாயாபாதிகனாக)
அப்ரவிஷ்ட வபுஷா - மாயையில் பிரவேசிக்காத ஸ்வரூபத்துடன் கூடினவராக
பவான் - தாங்கள்
ஸாக்ஷீதி கீத: - ஸாக்ஷீ என்று சொல்லப்படுகிறீர்.
பேதை:தாம் - அனேகபேதங்களுடன் அந்த மாயையில்
ப்ரதிபிம்பத: விவிசிவான் - பிரதிபிம்பரூபமாக பிரவேசித்த
ஜீவ: அபி அபர: ந ஏவ - ஜீவனும் தாங்களே, வேறுயாருமல்ல
அத - அனந்தரம்
காலாதி ப்ரதி போதிதா பவதா ஸஞ்சோதிதா ச - காலம், கர்மம், ஸ்வபாவம் இவைகளால் உணர்த்தப்பட்டதும் தாங்களால் பிரேரணை செய்யப்பட்டதுமான
ஸா மாயா கலு - அந்த மாயையேதான்
ஸ்வயம் புத்தி தத்வம் அஸ்ருஜத் - தானாகவே புத்திதத்வத்தை ஸ்ருஷ்டித்தது.
ய: - அந்த புத்தி தத்வந்தான்
அஸௌ மஹான் உச்யதே - இந்த மஹத்தத்வமென்று சொல்லப்படுகிறது.

तत्रासौ त्रिगुणात्मकोऽपि च महान् सत्त्वप्रधानः स्वयं
जीवेऽस्मिन् खलु निर्विकल्पमहमित्युद्बोधनिष्पादकः ।
चक्रेऽस्मिन् सविकल्पबोधकमहन्तत्त्वं महान् खल्वसौ
सम्पुष्टं त्रिगुणैस्तमोऽतिबहुलं विष्णो भवत्प्रेरणात् ॥ ५ ॥

தத்ராஸௌ த்ரிகுணாத்மகோऽபிச மஹான் ஸத்த்வப்ரதான: ஸ்வயம்
ஜீவேऽஸ்மின் கலு நிர்விகல்ப மஹமித்யுத்போத நிஷ்பாதக: ।
சக்ரேऽஸ்மின் ஸவிகல்ப போதக மஹந்தத்வம் மஹான் கல்வஸௌ
ஸம்புஷ்டம் த்ரிகுணைஸ் தமோऽதிபஹுலம் விஷ்ணோ பவத்ப்ரேரணாத் ॥ 5 ॥

தத்ர	-	அந்த மாயா காரியங்களுக்கிடையில்
அஸௌ மஹான் ஸ்வயம்	-	இந்த மஹத் தத்வமானது, தான்
த்ரிகுணாத்மக: அபி ச ஸத்வ ப்ரதான:	-	ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குண ரூபமாக இருந்தாலும் ஸத்வகுணப் பிரதானமாக இருந்துகொண்டு
அஸ்மின் ஜீவே	-	இந்த ஸமஷ்டி ஜீவனில்
நிர்விகல்பம் கலு	-	மனுஷ்யத்வாதி வேற்றுமையில்லாத
அஹம் இதி உத்போத நிஷ்பாதக:	-	நான் என்ற அறிவை உண்டுபண்ணுகிறது.
விஷ்ணோ	-	எங்கும் நிறைந்துள்ள ஹே! ஈச!
அஸௌ மஹான்	-	இந்த மஹத்தத்வம்
பவத் ப்ரேரணாத்	-	தங்களுடைய பிரேரணையினால்
த்ரிகுணை: ஸம்புஷ்டம் அபி தமோऽதிபஹுலம்	-	ஸத்வாஜஸ்தமோகுணங்களால் விருத்தியடைந்ததாக இருந்தாலும் தமோகுணம் நிறைந்ததும்,
அஸ்மின்	-	இந்த ஜீவாத்மாவிடத்தில்
ஸவிகல்ப போதகம்	-	நான் மனுஷ்யன் என்ற வேறுபாடான அறிவை உண்டு பண்ணுவதுமான
அஹந் தத்வம் சக்ரே	-	அஹங்காரத்தை ஸ்ருஷ்டித்தது.

सोऽहं च त्रिगुणक्रमात् त्रिविधतामासाद्य वैकारिको
भूयस्तैजसतामसाविति भवन्नाद्येन सत्त्वात्मना ।
देवानिन्द्रियमानिनोऽकृतदशावातार्कपाश्यश्विनो
वह्नीन्द्राच्युतमित्रकान् विधुविधिश्रीरुद्रशारीरकान् ॥ ६ ॥

ஸோऽஹஞ் ச த்ரிகுணக்ரமாத் த்ரிவிததா மாஸாத்ய வைகாரிகோ
பூயஸ்தைஜஸ - தாமஸாவிதி பவந்நாத்யேன ஸத்வாத்மனா ।
தேவானிந்த்ரியமானினோऽக்ருத திஶாவாதார்க்க பாஶ்யஶ்விநோ
வஹ்னீந்த்ராச்யுத மித்ரகான் விது விதி ஶ்ரீருத்ர ஶாரீரகான் ॥ 6 ॥

ஸ: அஹம் ச பவன் பூய: -	அந்த அஹங்காரமும், உற்பத்தியான உடனே
த்ரிகுண க்ரமாத் வைகாரிகா: -	ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற மூன்று குணங்களுடைய கிரமத்தால் வைகாரிகம் (ஸாத்விகாஹங்காரம்)
தைஜஸ தாமஸௌ இதி த்ரிவிததாம் -	தைஜஸம் (ராஜஸாஹங்காரம்) தாமஸம் (தாமஸாஹங்காரம்) என்று மூன்று விதமாயிருக்கும் தன்மையை
ஆஸாத்ய ஸத்வாத்மநா -	அடைந்து, ஸத்வகுணப்பிரதானமான
ஆத்யேன -	வைகாரிகமென்ற முதலம்சத்தைக் கொண்டு
திஶாவாதார்கா பாஶ யஶ்வின: -	திசைகள், வாயு, சூரியன், வருணன், அச்வினிகள்
வன்ஹீந்த்ராச்யுத மித்ரகான் -	அக்னி, இந்திரன், விஷ்ணு, மித்திரன், பிரஜாபதி
விதுவிதி ஸ்ரீருத்ர ஶாரீரகான் -	சந்திரன், பிரம்மா, ஸ்ரீருத்ரன், க்ஷேத்திரக்ஞன்
இந்த்ரிய மானின: -	என்ற இந்திரயங்களுக்கு அபிமானிகளான
தேவான் அக்ருத -	தேவதைகளை ஸ்ருஷ்டித்தது.

भूमन्मानसबुद्ध्यहंकृतिमिळच्चित्ताख्यवृत्त्यन्वितं
तच्चान्तःकरणं विभो तव बलात् सत्वांश एवासृजत् ।
जातस्तैजसतो दशेन्द्रियगणस्तत्तामसांशात्पुन
स्तन्मात्रं नभसो मरुत्पुरपते शब्दोऽजनि त्वद्बलात् ॥ ७॥

பூமன் மானஸ புத்த்யஹங்க்ருதி மிலச்சித்தாக்க்ய வ்ருத்த்யன்விதம்
தச்சாந்த: கரணம் விபோ தவ பலாத் ஸத்வாம்ஶ ஏவாஸ்ருஜத் ।
ஜாதஸ்தைஜஸதோ தஶேந்த்ரியகணஸ் தத்தாமஸாம்ஶாத் புனஸ்
தன்மாத்ரம் நபஸோ மருத்புரபதே ஶப்தோऽஜனி த்வத்பலாத் ॥ 7 ॥

பூமன் விபோ -	எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பிரபுவே!
தவ பலாத் ஸத்வாம்ஶ ஏவ -	தங்களுடைய ஏவுதலால் ஸாத்விகாஹங்காரமே
மானஸ புத்த்யஹங்க்ருதி- பிலச்சித்தாக்ய வ்ருத்யன்	மனது, புத்தி, அஹங்காரம் இவைகளுடன் கூடினசித்தம்என்றவிருத்தியுடன்கூடினவிதம்
தத் அந்த: கரணம் ச -	ஸத்வப்பிரதானமான அந்தக்காரணத்தையும்
அஸ்ருஜத் -	சிருஷ்டித்தது.
தைஜஸத: -	ராஜஸாஹங்காரத்திலிருந்து
தஶேந்த்ரியகண: ஜாத: -	பத்து இந்திரியங்களுடைய கூட்டம் உண்டாயிற்று.

புன: தத்தாம ஶாம்ஶாத் - மேலும் அந்த அஹங்காரத்தின் தாமஸாம்சத்திலிருந்து
மருத் புரபதே - குருவாயூரப்பா!
த்வத் பலாத் - தங்களுடைய ஏவுதலால்
நபஸ தன்மாத்ரம் - ஆகாசத்தின் ஸூக்ஷ்மாம்சமான
ஶப்த அஜனி - சப்தம் உண்டாயிற்று.

शब्दाद्व्योम ततः ससर्जिथ विभो स्पर्शं ततो मारुतं
तस्माद्रूपमतो महोऽथ च रसं तोयं च गन्धं महीम्।
एवम् माधव पूर्वपूर्वकलनादाद्याद्यधर्मान्वितं
भूतग्राममिमं त्वमेव भगवन् प्राकाशयस्तामसात् ॥८॥

ஶப்தாத் வ்யோம தத : ஸஸர்ஜித விபோ ஸ்பர்ஶம் ததோ மாருதம்
தஸ்மாத் ரூபமதோ மஹோऽத் ச ரஸம் தோயஞ்ச கந்தம் மஹீம் ।
ஏவம் மாதவ பூர்வபூர்வகலனா தாத்யாத்ய தர்மான்விதம்
பூதக்ராம மிமம் த்வமேவ பகவன் ப்ராகாஶயஸ் தாமஸாத் ॥ 8 ॥

விபோ ஶப்தாத் வ்யோம - பிரபுவே! சப்தத்திலிருந்து ஆகாசத்தையும்,
தத: ஸ்பர்ஶம் - ஆகாசத்திலிருந்து வாயுகுணமான ஸ்பர்சத்தையும்,
தத: மாருதம் - அந்த ஸ்பர்சத்திலிருந்து வாயுவையும்,
தஸ்மாத் ரூபம் - அந்த வாயுவிலிருந்து தேஜஸ்ஸின் குணமான ரூபத்தையும்
அத: மஹ - அந்த ரூபத்திலிருந்து தேஜஸ்ஸையும்
அத ச - பின் தேஜஸ்ஸிலிருந்து,
ரஸம் - ஜலத்தின் குணமான ரஸத்தையும்,
தோயம் - அதிலிருந்து ஜலத்தையும்,
கந்தம் ச - ஜலத்திலிருந்து பூமியின் குணமான கந்தத்தையும்,
மஹீம் ச ஸஸர்ஜித - கந்தத்திலிருந்து பூமியையும் ஸ்ருஷ்டித்தீரல்லவா?
மாதவ பகவன் ஏவம் - ஹே ஸ்ரீபதே! பகவானே இவ்விதம்
பூர்வ பூர்வ கலாநாந் - வரிசையாக முன் உண்டானவைகளின் சேர்க்கையால்
ஆத்யாத்ய தர்மான் விதம் } - வரிசையாக முன் உண்டானவைகளுடைய தர்மங்களுடன் கூடின
இமம் பூதக்ராமம் - இப்பஞ்சபூதங்களுடைய கூட்டத்தை

த்வம் ஏவ தாமஸாத்	-	தாங்களே தான் தாமஸா ஹங்காரத்திலிருந்து
ப்ராகா ஶய:	-	ஸ்ருஷ்டித்தீர்களல்லவா?

एते भूतगणास्तथेन्द्रियगणा देवाश्च जातास्तु पृथङ्
नो शेकुर्भुवनाण्डनिर्मितिविधौ देवैरमीभिस्तदा ।
त्वं नानाविधसूक्तिभिर्नुतगुणस्तत्वान्यमून्याविशं-
श्चेष्टाशक्तिमुदीर्य तानि घटयन् हैरण्यमण्डं व्यधाः ॥ ९ ॥

ஏதே பூதகணஸ்ததேந்த்ரியகண தேவாச்ச ஜாதா: ப்ருதக்
நோ ஶேகுர்புவனண்ட நிர்மிதவிதௌ தேவைரமீபிஸ்ததா ।
த்வம் நானவித ஸூக்திபிர்நுத குணஸ்தத்த்வான் யமூன் யாவிஶம் -
ஶ்சேஷ்டா ஶக்திமுதீர்ய தானி கடயன் ஹைரண்யமண்டம் வ்யதா : ॥ 9 ॥

ஏதே பூதகணா	-	முன்சொன்ன பூதங்களுடைய கூட்டங்களும்,
ததா இந்த்ரிய கணா:	-	அவ்விதமே இந்திரியங்களின் கூட்டங்களும்
தேவா:	-	அவைகளின் அபிமான தேவதைகளும்
ஜாதா: ச ப்ருதக்	-	உண்டாகியும் தனித்தனியாக இருந்தமையால்
புவனாண்ட நிர்மிதி விதௌ	-	பிரம்மாண்டத்தை ஸ்ருஷ்டிப்பதில்
நோ ஶேகு:	-	திறமையுள்ளவைகளாக இல்லை.
ததா அமீபி: தேவை:	-	அப்பொழுது இந்த தேவதைகளால்
நாநாவித ஸூக்திபி:	-	பலவித ஸ்தோத்திரங்களால்
நுத குண: ஸ்வம்	-	ஸ்துதிக்கப்பட்ட குணங்களையுடைய தாங்கள்
அமூனி தத்வானி	-	இந்த மஹதாதி தத்துவங்களில்
ஆவிஶந்	-	பிரவேசித்துக்கொண்டு
சேஷ்டா ஶக்திம் உதீர்ய	-	கிரியாசக்தியைக் கொடுத்து
தானி கடயன்	-	அவைகளை ஒன்றுக்கொன்று கூட்டிச் சேர்த்து
ஹைரண்யம் அண்டம்	-	ஸ்வர்ணமயமான பிரம்மாண்டத்தை
வ்யதா:	-	ஸ்ருஷ்டித்தீரல்லவா?

अण्डं तत्खलु पूर्वसृष्टसलिलेऽतिष्ठत् सहस्रं समाः
निर्भिन्दन्नकृथाश्चतुर्दशजगद्रूपं विराडाह्वयम् ।
साहस्रैः करपादमूर्धनिवहैर्निश्शेषजीवात्मको
निर्भातोऽसि मरुत्पुराधिप स मां त्रायस्व सर्वामयात् ॥ १० ॥

அண்டம் தத்கலு பூர்வ ஸ்ருஷ்டஸலிலே - திஷ்டத் ஸஹஸ்ரம் ஸமா:
நிர்பிந்தன்னக்ருதாஶ் சதுர்தஶ - ஜகத்ரூபம் விராடாஹ்வயம் ।
ஸாஹஸ்ரை: கர பாத மூர்த நிவஹைர் நி: ஶேஷ ஜீவாத்மகோ
நிர்ப்பாதோஸி மருத்புராதிப ஸ மாம் த்ராயஸ்வ ஸர்வாமயாத் ॥ 10 ॥

தத் அண்டம் கலு	-	அந்தப் பிரம்மாண்டமோ என்றால்
பூர்வ ஸ்ருஷ்ட ஸலிலே	-	முந்தியே ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜலத்தில்
ஸஹஸ்ரம் ஸமா அதிஷ்டன்	-	ஆயிரம் வருஷங்கள் இருந்தது.
நிர்பிந்தன்	-	தாங்கள் அதனுள் சென்று அதைப் பிளந்து
சதுர்தஶ ஜகத் ரூபம்	-	பதினான்குலோகரூபமான
விராடாஹ்வயம்	-	விராட் என்ற பெயருடைய வடிவத்தை
அக்ருதா:	-	ஸ்ருஷ்டி செய்துகொண்டீர்.
ஸாஹஸ்ரை:	-	அனேகாயிரம்
கரபாத மூர்த நிவஹை:	-	கை, கால், தலை இவைகளுடைய கூட்டங்களுடன்
நிஶ்ஶேஷ ஜீவாத்மக:	-	ஸமஸ்த சராசரங்களுடைய ஸமஷ்டி ஜீவனாக
நிர்பாத: அஸி	-	தோன்றினீரல்லவா?
மருத் புராதிப ஸ:	-	ஹே! குருவாயூரப்பா! அப்படிப்பட்ட தாங்கள்
மாம் ஸர்வாமயாத்	-	என்னை ஸமஸ்தரோகங்களிலிருந்தும்
த்ராயஸ்வ	-	காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே விராட்புருஷ உத்பத்தி
ப்ரகார வர்ணனம் நாம பஞ்சமம் தஶகம்.

[ஆதித ஶ்லோக: 55] [த்வதீய ஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 25]

தஶகம் - 6

விராட்புருஷனின் உலகவடிவம்

एवं चतुर्दशजगन्मयतां गतस्य
पातालमीश तव पादतलं वदन्ति ।
पादोर्ध्वदेशमपि देव रसातलं ते
गुल्फद्वयं खलु महातलमद्भुतात्मन् ॥ १॥

ஏவம் சதுர்தஶ ஜகன்மயதாம் கதஸ்ய
பாதாலமீச தவ பாததலம் வதந்தி ।
பாதோர்த்வ தேஶமபி தேவ ரஸாதலம் தே
குல்பத்வயம் கலு மஹாதல மத்புதாத்மன் ॥ 1 ॥

ஈஶ ஏவம்	-	ஹே! ஈசா! இவ்விதம்
சதுர்தஶ ஜகன்மயதாம்	-	பதினான்கு உலகமாயிருக்குந்தன்மையை
கதஸ்ய தவ பாததலம்	-	அடைந்த தங்களுடைய உள்ளங்கால்களை
பாதாளம்	-	பாதாளலோகமென்றும்,
தேவ	-	ஸ்வப்பிரகாசரூபியே!
தே பாதோர்த்வ தேஶம் அபி	-	தங்களுடைய காலடிகளின் மேல்பாகத்தை
ரஸாதலம்	-	ரஸாதலமென்றும்,
அத்புதாத்மன்	-	அற்புதங்களான சரீரங்களுடைய ஹே ஈசா!
தே குல்பத்வயம் கலு	-	தங்களுடைய இரண்டு கணுக்கால்களையே
மஹாதலம் வதந்தீ	-	மஹாதலமென்றும் முனிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

जङ्घे तलातलमथो सुतलं च जानू
किञ्चोरुभागयुगळं वितलातले द्वे ।
क्षोणीतलं जघनमम्बरमङ्ग नाभि
र्वक्षश्च शक्रनिलयस्तव चक्रपाणे ॥ २॥

ஜங்கே தலாதலமதோ ஸுதலஞ்ச ஜானூ
கிஞ்சோரு பாகயுகளம் விதலாதலே த்வே ।
க்ஷோணீ தலம் ஜகனமம்பர மங்க நாபிர் -
வக்ஷஶ்ச ஶக்ர நிலயஸ்தவ சக்ரபாணே ॥ 2 ॥

அங்கேசக்ரபாணேஅதோ	-	ஹே! ஈசா! சக்கிரபாணியே! அவ்விதமே

தவ ஜங்கே தலாதலம்	-	தங்களது முழங்கால்களிரண்டும்தலாதலமாகவும்,
ஜானு ஸுதலஞ் ச	-	இரண்டு முட்டுகள் ஸுதலமாகவும்,
கிஞ்சோரு பாக யுகலம்	-	தவிர தொடையின் கீழ் மேல் இரண்டு பாகங்களும்
விதலாதலே த்வே	-	கிரமமாக விதலம் அதலம் என்ற இரண்டாகவும்,
ஜகனம் க்ஷோணீதலம்	-	கடிப்பிரதேசம் பூலோகமாகவும்,
நாபி: அம்பரம்	-	நாபி ஆகாசமாகவும்,
வக்ஷ: ஶக்ர நிலய: ச	-	மார்பு ஸ்வர்க்கலோகமாகவுமாகிறது.

ग्रीवा महस्तव मुखं च जनस्तपस्तु
फालं शिरस्तव समस्तमयस्य सत्यम् ।
एवं जगन्मयतनो जगदाश्रितैर
रप्यन्यैर्निबद्धवपुषे भगवन्नमस्ते ॥ ३ ॥

க்ரீவா மஹஸ்தவ முகஞ் ச ஜனஸ்தபஸ்து
பாலம் சிரஸ்தவ ஸமஸ்தமயஸ்ய ஸத்யம் ।
ஏவம் ஜகன்மயதனோ ஜகதாஶ்ரிதை
ரப்யன்யைர் நிபத்த வபுஷே பகவன் நமஸ்தே ॥ 3 ॥

தவ க்ரீவா: மஹ:	-	தங்களுடைய கழுத்து மஹர்லோகமாகவும்
முகம் ஜன: ச	-	திருமுகம் ஜனர்லோகமாகவும்,
பாலம் து தப:	-	நெற்றித்தடம் தபோலோகமாகவும்,
ஸமஸ்தமயஸ்ய தவ	-	விச்வரூபியான தங்களுடைய
சிர: ஸத்யம்	-	தலை ஸத்யலோகமாகவுமாகிறது.
ஏவம் ஜகன்மய தனோ பகவன்	}	இவ்விதம் பதினான்குலோகங்களாகிற சரீரத்தையுடைய பகவானே!
ஜகதாஸ்ரிதை:	-	உலகத்தையாசிரயித்த மற்ற
அன்யை: அபி		வஸ்துக்களைக் கொண்டும்
நிபத்த வபுஷே	-	அமைக்கப்பட்ட சரீரத்தையுடைய
தே நம:	-	தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

त्वद्ब्रह्मरन्ध्रपदमीश्वर विश्वकन्द
छन्दांसि केशव घनास्तव केशपाशाः ।
उल्लासिचिल्लियुगळं द्रुहिणस्य गेहं
पक्ष्माणि रात्रिदिवसौ सविता च नेत्रे ॥ ४ ॥

த்வத் ப்ரஹ்மரந்த்ர பதமீச்வர விஶ்வகந்த
சந்தாம்ஸி கேஶவ கனஸ்தவ கேஶபாஶா: ।
உல்லாஸி சில்லியுகலம் த்ருஹிணஸ்ய கேஹம்
பக்ஷ்மாணி ராத்ரிதிவஸௌ ஸவிதா ச நேத்ரே ॥ 4 ॥

விஸ்வகந்த ஈஸ்வர	-	ஜகத்திற்கு மூலகாரணமான ஹே! ஈசுவரா!
த்வத்ப்ரம்ஹரந்த்ரபதம்	-	தங்களுடைய பிரம்மரந்திரஸ்தானமானது
சந்தாம்ஸி	-	வேதங்களாகின்றன.
கேஸவ்	-	ஹே! கேசவா!
தவ கேஸபாஸா தனா	-	தங்களுடைய சிறந்த கேசங்கள் மேகங்கள்
உல்லாஸி சில்லியுகளம்	-	பிரகாசிக்கின்ற இரண்டு புருவங்களும்
த்ருஹிணஸ்ய கேஹம்	-	பிரம்மதேவனுடைய வீடு.
பக்ஷ்மாணி ராத்ரி திவஸௌ	-	கீழ்மேல் இமைரோமங்கள் இராப்பகல்கள்
நேத்ரே ஸவிதா ச	-	இரண்டு கண்கள் ஸூர்யன்.

निश्शेषविश्वरचना च कटाक्षमोक्षः
कर्णौ दिशोऽश्वियुगळं तव नासिके द्वे।
लोभत्रपे च भगवन्नधरोत्तरोष्ठौ
तारागणाश्च दशनाः शमनश्च दंष्ट्रा ॥ ५॥

நி: ஸேஷ விஸ்வரசனு ச கடாக்ஷமோக்ஷ:
கர்ணௌ திஸோஸ்வியுகலம் தவ நாஸிகே த்வே ।
லோபத்ரபே ச பகவன்னதரோத்தரோஷ்ட்டௌ
தாராகணுஸ்ச ரதன: ஸமனஸ்ச தம்ஷ்ட்ரா ॥ 5 ॥

பகவன்	-	பகவானே!
தவ கடாக்ஷ மோக்ஷ:	-	தங்கள் கடைக்கண் பார்வை
நிஸ்ஸேஷ விஸ்வரசனா	-	ஸமஸ்தப் பிரபஞ்சங்களுடையவும் ஸ்ருஷ்டியாகிறது.
கர்ணௌ திஸ:	-	காதுகள் திக்குகள்.
த்வே நாஸிகே	-	இரண்டு நாசித் துவாரங்கள்
அஸ்வி யுகளம்	-	இரண்டு அச்வினீ தேவதைகள்
அதரோத்த ரோஷ்டௌ	-	கீழுதடும் மேலுதடும் கிரமமாக
லோபத்ரபே ச	-	லோபமும், லஜ்ஜையும் ஆகின்றன.
ரதன: தாராகண:	-	பற்கள், நக்ஷத்திரக் கூட்டங்கள்.
தம்ஷ்ட்ரா: ச ஸமன:	-	தெற்றிப்பல்லும் யமன்.

माया विलासहसितं श्वसितं समीरो
जिह्वा जलं वचनमीश शकुन्तपङ्क्तिः।
सिद्धादयस्स्वरगणा मुखरन्ध्रमग्नि-
र्देवा भुजाः स्तनयुगं तव धर्मदेवः ॥ ६॥

மாயா விலாஸ ஹஸிதம் ஶ்வஸிதம் ஸமீரோ
ஜிஹ்வா ஜலம் வசனமீஶ ஶகுந்த பங்க்தி: ।
ஸித்தாதய : ஸ்வரகணு முகரந்த்ர மக்னிர் -
தேவா: புஜா: ஸ்தனயுகம் தவ தர்மதேவ : ॥ 6 ॥

ஈஶ	-	ஹே! ஈசா!
தவ விலாஸஹஸிதம் மாயா	-	தங்களுடைய புன்சிரிப்பு மாயை.
ஶ்வஸிதம் ஸமீர:	-	உச்வாஸ நிச்வாஸம் வாயு.
ஜிஹ்வா ஜலம்	-	நாக்கு ஜலம்.
வசனம் ஶகுந்த பங்தி:	-	வாக்கு பறவைக் கூட்டம்.
ஸ்வரகணா: ஸித்தாதய	-	ஷட்ஜம் முதலிய ஸ்வரஸமூஹம் சித்தர் முதலியவைகள்.
முகரந்த்ரம் அக்னி	-	வாய் அக்னி.
புஜா: தேவா:	-	கைகள் தேவர்கள்.
ஸ்தனயுகம் தர்மதேவ:	-	இரண்டு ஸ்தனங்கள் தர்மதேவன்.

पृष्ठं त्वधर्म इह देव मनस्सुधांशु
रव्यक्तमेव हृदयांबुजमम्बुजाक्ष ।
कुक्षिस्समुद्रनिवहा वसनं तु सन्ध्ये
शेफः प्रजापतिरसौ वृषणौ च मित्रः ॥ ७ ॥

ப்ருஷ்டம் த்வதர்ம இஹ தேவ மன: ஸுதாம்சு -
ரவ்யக்தமேவ ஹ்ருதயாம்புஜ மம்புஜாக்ஷ ।
குக்ஷி: ஸமுத்ரநிவஹா வஸனம் து ஸந்த்யே
ஶேப:ப்ரஜாபதிரஸௌ வ்ருஷணௌ ச மித்ர: ॥ 7 ॥

தேவ இஹ	-	ஸ்வயம் பிரகாசரூபியே! இவ்வுருவத்தில்
ப்ருஷ்டம் து அதர்ம:	-	பின்பக்கந்தான் அதர்மம்.
மன: ஸுதாம்ஶ:	-	மனது சந்திரன்.
அம்புஜாக்ஷ	-	தாமரைக்கண்ணனே!
ஹ்ருதயாம்புஜம்		ஹிருதயம்புண்டரீகம்
அவ்யக்தம் ஏவ	-	ஸத்வாதி குணங்களுடைய ஸாம்யா -வஸ்தையாகிற பிரதானமே
குக்ஷி: ஸமுத்ர நிவஹா	-	வயிறு, சமுத்திரக் கூட்டங்கள்
வஸனம் து ஸந்த்யே	-	வஸ்திரம் இரண்டு ஸந்திகள்.
ஶேப: அஸௌ ப்ரஜாபதி:	-	பிரஜனனேந்திரியம் இப்பிரஜாபதியாகிறார்.
வ்ருஷ்ணௌ ச மித்ர:	-	அண்டங்கள் மித்திரன்.

श्रोणीस्थलं मृगगणाः पदयोर्नखास्ते
हस्त्युष्ट्रसैन्धवमुखा गमनं तु कालः ।
विप्रादिवर्णभवनं वदनाब्जबाहु-
चारूरुयुग्मचरणं करुणाम्बुधे ते ॥ ८ ॥

ஶ்ரோணீஸ்த்தலம் ம்ருககண: பதயோர்நகாஸ்தே
ஹஸ்த்யுஷ்ட்ரஸைந்த்தவமுகா கமனம் து கால: ।
விப்ராதி வர்ண பவனம் வதனாப்ஜ பாஹு -
சாரூருயுக்ம சரணம் கருணாம்புதே தே ॥ 8 ॥

கருணாம்புதே	-	கருணைக் கடலே!
தே ஶ்ரோணீஸ்தலம் ம்ருக கணா	-	தங்களுடைய இடுப்புப் பிரதேசம் மிருகக் கூட்டங்கள்
பதயோர் நகா:	-	கால் நகங்கள்
ஹஸ்த்யுஷ்ட்ர ஸைந்தவ முகா:	-	யானை, ஒட்டகம், குதிரை முதலியவைகள்
கமனம் து கால:	-	நடை காலம்.
தே வதநாப்ஜ பாஹு சாரூருயுக்ம சரணம்	-	தங்களுடைய தாமரைபோன்ற திருமுகமும் கைகளும், அழகான இரண்டு தொடைகளும், கால்களும்,
விப்ராதி வர்ணபவனம்	-	பிராம்மணன் முதலிய வர்ணங்களுக்கு கிரமமாக உற்பத்தி ஸ்தானங்கள்.

संसारचक्रमयि चक्रधर क्रियास्तेवीर्य
महासुरगणोऽस्थिकुलानि शैलाः ।
नाड्यस्सरित्समुदयस्तरवश्च रोमजीयादिदं
वपुरनिर्वचनीयमीश ॥ ९ ॥

ஸம்ஸார சக்ரமயி சக்ரதர க்ரியாஸ்தே
வீர்யம் மஹாஸுரகணோऽஸ்த்தி குலானி ஶைலா: ।
நாட்யஸ்ஸரித் ஸமுதயஸ்தரவஶ்ச ரோம
ஜீயாதிதம் வபுர நிர்வசனீய மீஶ ॥ 9 ॥

அயி சக்ர தர தே க்ரியா:	-	ஹே சக்கிரபாணே! தங்களுடைய பிரவிருத்திகள்
ஸம்ஸ்ஸார சக்ரம்	-	சக்கிரம்போல் சுழன்றுகொண்டிருக்கும் ஸம்ஸாரம்
வீர்யம் மஹாஸுரகண:	-	பராக்கிரமம் பெரும் அஸுரக்கூட்டம்
அஸ்திகுலானி ஶைலா:	-	எலும்புத் தொகுதிகள் மலைகள்.
நாட்ய ஸரித் ஸமுதய:	-	நாடிகள் நதிக்கூட்டங்கள்.

ரோம தரவ ச	-	ரோமங்கள் மரங்கள்.
ஈஶ அநிர்வசனீயம்	-	ஹே! ஈசா! இவ்விதமென்று சொல்ல முடியாததான
இதம் வபு: ஜீயாத்	-	இந்த விராட் சரீரம் சிறந்ததாக விளங்கட்டும்.

ईदृग्जगन्मयवपुस्तव कर्मभाजां
कर्मावसानसमये स्मरणीयमाहुः ।
तस्यान्तरात्मवपुषे विमलात्मने ते
वातालयाधिप नमोऽस्तु निरुन्धि रोगान् ॥ १० ॥

ஈத்ருக் ஜகன்மய வபுஸ்தவ கர்ம பாஜாம்
கர்மாவஸான ஸமயே ஸ்மரணீயமாஹு: ।
தஸ்யாந்தராத்மவபுஷே விமலாத்மனே தே
வாதாலயாதிப நமோऽஸ்து நிருந்தி ரோகான் ॥ 10 ॥

தவ ஈத்ருக் ஜகன்மய வபு:	-	தங்களுடைய இப்படிப்பட்ட ஜகன்மயமான சரீரம்
கர்ம பாஜாம்	-	கர்மமார்க்கத்தில் உள்ளவர்களுக்கு
கர்மா வஸான ஸமயே	-	பூஜை முதலிய நற்கர்மங்களின் முடிவில்
ஸ்மரணீயம் ஆஹு:	-	ஸ்மரிக்கத் தகுந்ததென்று சொல்லுகிறார்கள்.
வாதாலயாதிப	-	ஹே! குருவாயூரப்பா!
தஸ்ய அந்தராத்ம வபுஷே	-	அதன் அந்தராத்ம ஸ்வரூபியாய் உள்ளவரும்
விமலாத்மனே தே நம அஸ்து	-	சுத்த ஸத்வமூர்த்தியுமான தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.
ரோகான் நிருந்தி	-	எனது ரோகங்களையும் போக்கடிக்க வேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே விராட் தேஹஸ்ய
ஜகதாத்ம த்வ வர்ணனம் நாம ஷஷ்டம் தஶகம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 65] [த்வதீய ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 35]

தஶகம் - 7

ஹிரண்ய கர்ப்ப உற்பத்தி

एवं देव चतुर्दशात्मकजगद्रूपेण जातः पुन
स्तस्योर्ध्वं खलु सत्यलोकनिलये जातोऽसि धाता स्वयम् ।
यं शंसन्ति हिरण्यगर्भमखिलत्रैलोक्यजीवात्मकं
योऽभूत् स्फीतरजोविकारविकसन्नानासिसृक्षारसः ॥१॥

ஏவம் தேவ சதுர்தசாத்மக ஜகத்ரூபேண ஜாத: புனஸ் -
தஸ்யோர்த்வம் கலு ஸத்ய லோக நிலயே ஜாதோऽஸி தாதா ஸ்வயம் ।
யம் ஶம்ஸந்தி ஹிரண்யகர்ப மகில த்ரைலோக்ய - ஜீவாத்மகம்
யோऽபூத் ஸ்ப்பீத ரஜோ விகார விகஸந் நாநாஸிஸ்ருக்ஷாரஸ: ॥ 1 ॥

தேவ	- ஸ்வயம் பிரகாசரூபியே!
ஏவம் சதுர்தஶாத் மக ஜகத் ரூபேண	- இவ்விதம் பதினான்கு உலகஸ்வரூபமாக
ஜாத: த்வம் ஸ்வயம் கலு	- ஆவிர்பவித்த தாங்கள் தாமாகவே
புன: தஸ்ய ஊர்த்வம் ஸத்யலோக நிலயே	- மறுபடியும் அந்த பதினான்கு உலகங்களுக்கும் மேல் இருக்கும் ஸத்ய லோகம் என்ற ஸ்தானத்தில்
தாதா ஜாத: அஸி	- பிரம்மதேவராக பவித்தீர்.
தம்	- யாதொரு தங்களை
அகில த்ரைலோக்ய ஜீவாத்மகே	- பூமி, ஸ்வர்கம், பாதாளமென்று மூவுலகங்களுக்கும் ஜீவஸ்வரூபமான
ஹிரண்ய கர்பம் ஶம்ஸந்தி	- ஹிரண்யகர்பனென்று சொல்லுகிறார்களோ
ய:	- அந்த ஹிரண்யகர்பன்
ஸ்பீத ரஜோவிகார விகஸன் நாநாஸி ஸ்ருக்ஷாரஸ: அபூத்	- விருத்தியடைந்த ரஜோகுணத்தின் விகாரத்-தால் உண்டான பலவித ஸ்ருஷ்டிகளைச் செய்வதில் ரஸமுடையவராக ஆனார்.

सोऽयं विश्वविसर्गदत्तहृदयस्सम्पश्यमानस्स्वयं
बोधं खल्वनवाप्य विश्वविषयं चिन्ताकुलस्तस्थिवान् ।
तावत् त्वं जगतांपते तपतपेत्येवं हि वैयसीं
वाणीमेनमशिश्रवः श्रुतिसुखां कुर्वंस्तपःप्रेरणाम् ॥ २॥

ஸோऽயம் விஶ்வ விஸர்க தத்த ஹ்ருதய: ஸம்பஶ்யமான: ஸ்வயம்
போதம் கல்வனவாப்ய விஶ்வ விஷயம் சிந்தாகுலஸ்தஸ்த்திவான் ।
தாவத் த்வம் ஜகதாம் பதே தப தபேத்யேவம் ஹி வைஹாயஸீம்
வாணீமேந மசிஶ்ரவ: ஶ்ருதி - ஸுகாம் குர்வம்ஸ்தப: ப்ரேரணும் ॥ 2 ॥

ஸ: அயம் - அந்தப் பிரம்மதேவரும்
விஶ்வ விஸர்க தத்த ஹ்ருதய: - பிரபஞ்சத்தை ஸ்ருஷ்டிப்பதில் மனதை செலுத்தியவராய்
ஸ்வயம் ஸம்பஶ்யமான அபி - தான் அதைப்பற்றி நன்கு ஆலோசனை பண்ணிப்பார்த்துங்கூட
விஶ்வ விஷயம் - பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய
போதம் அனவாப்ய கலு- அறிவைப் பெறாமல்
சிந்தா குல தஸ்திவாத் - சிந்தையினால் கலக்கமுற்றவறாயிருந்தார்.
ஜகத: பதேதாவத் த்வம் - ஹே! ஜகன்னாத! அப்பொழுது தாங்கள்
தப: ப்ரேரணாம் குர்வன் ஹி- தவம் புரியும்படி ஏவிக்கொண்டு
தப தப இதி ஏவம் - தபஸ் செய், தபஸ் செய் என்றிவ்விதமான
ஶ்ருதி ஸுகாம் - காதிற்கின்பமானதும்
வைஹாயஸீம் வாணீம் - ஆகாயத்திலிருந்துண்டானதுமான அசரீர வாக்கை
ஏனம் அசிஶ்ரவ: - அந்தப் பிரம்மதேவரைக் கேட்கச் செய்தீரல்லவா?

कोऽसौ मामवदत्पुमानिति जलापूर्णे जगन्मण्डले
दिक्षूद्वीक्ष्य किमप्यनीक्षितवता वाक्यार्थमुत्पश्यता ।
दिव्यं वर्षसहस्रमात्ततपसा तेन त्वमाराधित
स्तस्मै दर्शितवानसि स्वनिलयं वैकुण्ठमेकाद्भुतम् ॥ ३ ॥

கோऽஸௌ மாமவதத் புமானிதி ஜலாபூர்ணே ஜகன்மண்டலே
திக்ஷூத்வீக்ஷ்ய கிமப்யனீக்ஷித வதா தாக்யார்த்தமுத்பச்யதா ।
திவ்யம் வர்ஷ ஸஹஸ்ர மாத்த தபஸா தேந த்வமாராதிதஸ் -
தஸ்மை தர்ஶிதவானஸி ஸ்வநிலயம் வைகுண்டமேகாத்புதம் ॥ 3 ॥

ஜகன்மண்டலே ஜலாபூர்ணே - உலகமெல்லாம் ஜலம் நிறைந்திருக்கும் பொழுது
க: அஸௌ புமான் - எந்த புருஷன்
மாம் ஏவம் அவதத் - என்னைப் பார்த்திவ்விதம் சொன்னான்?
இதி திக்ஷு உத்வீக்ஷ்ய - என்று எல்லா திக்குகளிலும் பார்த்துவிட்டு
கிம் அபி அநீக்ஷிதவதா - ஒன்றையும் காணாதவராய்
வாக்யார்தம் - "தபதப" என்ற அசரீரவாக்கின் அர்த்தத்தை
உத்பஶ்யதா - ஆலோசித்தறிந்தவரும்
திவ்யம் வர்ஷஸஹஸ்ரம்- ஆயிரம் தேவவருஷகாலம் பூராவும்

ஆத்த தபஸா தேன - தவம் புரிந்தவருமான அந்தப் பிரம்ம தேவரால்
ஆராதித த்வம் - ஆராதிக்கப்பட்ட தாங்கள்
தஸ்மை ஏகாத்புதம் - அந்தப் பிரம்மதேவனுக்கு ஒரே ஆச்சரியமான
ஸ்வநிலயம் - தங்கள் இருப்பிடமாகிய
வைகுண்டம் வைகுண்டத்தை
தர்ஸிதவான் அஸி - காண்பித்தீரல்லவா?

माया यत्र कदापि नो विकुरुते भाते जगद्भ्यो बहिः
शोकक्रोधविमोहसाध्वसमुखा भावास्तु दूरं गताः।
सान्द्रानन्दझरी च यत्र परमज्योतिःप्रकाशात्मके
तत् ते धाम विभावितं विजयते वैकुण्ठरूपं विभो ॥ ४ ॥

மாயா யத்ர கதாபி நோ விகுருதே பாதே ஜகத்ப்யோ பஹி :
ஶோக க்ரோத விமோஹ ஸாத்வ ஸமுகா பாவாஸ்து தூரங்கதா: ।
ஸாந்த்ரானந்தஜரீ ச யத்ர பரம ஜ்யோதி: ப்ரகாஶாத்மகே
தத் தே தாம விபாவிதம் விஜயதே வைகுண்ட ரூபம் விபோ ॥ 4 ॥

விபோ ஜகத்ப்ய: பஹி: - ஹே! பிரபுவே! பதினான்கு உலகங்களுக்கும் வெளியில்
பாதே - விளங்குகின்றதும்
பரம ஜ்யோதி: ப்ரகாஶாத்மகே - பிரம்மஜ்யோதிஸ்ஸாகிற பிரகாசத்துடன் கூடியதுமான
யத்ர மாயா கதா அபி - எந்த உலகத்தில் மாயையானது எப்பொழுதும்
நோ விகுருதே - விகாரத்தை யடைவதில்லையோ;
ஶோக க்ரோத விமோஹ ஸாத்வஸமுகா: - (எங்கு) துக்கம், கோபம், அஞ்ஞானம், பயம் முதலிய
பாவா: து தூரம் கதா: - உணர்ச்சிகள் வெகுதூரத்தில் விலகி விட்டனவோ;
யத்ர - எந்த இடத்தில்
ஸாந்த்ரானந்தஜரீ ச - இடைவிடாத ஆனந்தப்பிரவாஹக மிருக்கின்றதோ;
த்வயா விபாவிதம் - தங்களால் பிரம்மதேவருக்குக் காண்பிக்கப்பட்டதும்,
வைகுண்ட ரூபம் - வைகுண்டம் என்ற உருவத்துடன் கூடியதும்
தத் தே தாம - பிரஸித்தி பெற்றதுமான தங்களுடைய அந்த ஸ்தானம்
விஜயதே - மேன்மை பெற்று விளங்குகிறது.

यस्मिन्नाम चतुर्भुजा हरिमणिश्यामावदातत्विषो
नानाभूषणरत्नदीपितदिशो राजद्विमानालयाः ।
भक्तिप्राप्ततथाविधोन्नतपदा दीव्यन्ति दिव्या जना-
स्तत्ते धाम निरस्तसर्वशमलं वैकुण्ठरूपं जयेत् ॥ ५ ॥

யஸ்மிந்நாம சதுர்ப்புஜா ஹரிமணி ஶ்யாமாவதாதத்விஷோ
நாநாபூஷண ரத்னதீபித திஶோ ராஜத்விமாநாலயா: ।
பக்தி ப்ராப்த ததாவிதோன்னத பதா தீவ்யந்தி திவ்யா ஜநாஸ்
தத்தே தாம நிரஸ்த ஸர்வ ஶமலம் வைகுண்ட ரூபம் ஜயேத் ॥ 5 ॥

யஸ்மின் நாம சதுர்புஜா:-	எந்த உலகத்தில் நான்கு கைகளுடன் கூடினவர்களும்
ஹரி மணிஶ்யாமா வதாதத்விஷ:	- இந்திரநீலமணிபோல் தெளிவான நீல நிறமுடையவர்களும்
நாநா பூஷண ரத்ன தீபித திஶ:	- பலவகைப்பட்ட ஆபரண ரத்னங்களால் திக்குகளை விளங்க வைப்பவர்களும்,
ராஜத் விமானாலயா:	- பிரகாசிக்கின்ற விமானங்களில் வசிப்பவர்களும்
திவ்யா: ஜனா:	- சுத்த ஸத்வஸ்வரூபர்களுமான ஜனங்கள்
பக்தி ப்ராப்த ததா விதோன்னத பதா:	- நிஷ்காம பக்தியால் அடையப்பட்ட அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த ஸ்தானங்களை உடையவர்களாய்
தீவ்யந்தி	- பிரகாசிக்கின்றனரோ;
நிரஸ்த ஸர்வ ஶமலம்	- பாபமனைத்தும் நீங்கினதும்,
வைகுண்ட ரூபம்	- வைகுண்ட வடிவானதும்,
தத் தே தாம	- அந்த பிரசித்திபெற்றதுமான தங்களுடைய ஸ்தானம்
ஜயேத்	- மேன்மைபெற்று விளங்கட்டும்.

नानादिव्यवधूजनैरभिवृता विद्युल्लतातुल्यया
विश्वोन्मादनहृद्यगात्रलतया विद्योतिताशान्तरा ।
त्वत्पादाम्बुजसौरभैककुतुकाल्लक्ष्मीः स्वयं लक्ष्यते
यस्मिन् विस्मयनीयदिव्यविभवा तत्ते पदं देहि मे ॥ ६ ॥

நாநா திவ்ய வதூஜனைரபிவ்ருதா வித்யுல்லதா துல்யயா
விஶ்வோன்மாதன ஹ்ருத்ய காத்ரலதயா வித்யோதிதாஶாந்தரா ।
த்வத்பாதாம்புஜ ஸௌரபைக குதுகால்லக்ஷ்மீ: ஸ்வயம் லக்ஷ்யதே
யஸ்மின் விஸ்மய நீய திவ்ய விபவா தத்தே பதம் தேஹி மே ॥ 6 ॥

யஸ்மின் - எந்த வைகுண்ட லோகத்தில்
நாநா திவ்ய வதூஜனை:- பலவகை தேவஸ்திரீகளால்
அபிவ்ருதா - சூழப்பட்டவளும்,
வித்யுல்லதா துல்யயா - மின்னற்கொடிக்கு நிகரான
விஶ்வோன் மாதன ஹ்ருத்ய காத்ர லதயா } - ஸகலஜனங்களையும் மயக்கும் மனோஹர -மான கொடிபோன்ற திருமேனியால்
வித்யோதி தாஶாந்தரா - திக்குகளைப் பிரகாசிக்கச் செய்பவளும்
விஸ்மய நீய திவ்ய விபவா - வியப்புறத்தகுந்த திவ்ய வைபவத்துடன் கூடியவளுமான
லக்ஷ்மீ: - லக்ஷ்மீதேவி
த்வத்பாதாம்புஜ: ஸௌரபைக குதுகாத் } - தங்கள் பாதத்தாமரையின் வாசனையை முகர்வதிலிருக்கும் ஆர்வம் ஒன்றினாலேயே
ஸ்வயம் லக்ஷ்யதே - தானாகவே காணப்படுகிறாளோ?
தத் தே பதம் - அப்படிப்பட்ட தங்களுடைய அந்த ஸ்தானத்தை
மே தேஹி - எனக்குத் தந்தருள வேண்டும்.

तत्रैवं प्रतिदर्शिते निजपदे रत्नासनाध्यासितं
भास्वत्कोटिलसत्किरीटकटकाद्याकल्पदीप्राकृति ।
श्रीवत्साङ्कितमात्तकौस्तुभमणिच्छायारुणं कारणं
विश्वेषां तव रूपमैक्षत विधिस्तत्ते विभो भातु मे ॥ ७॥

தத்ரைவம் ப்ரதிதர்ஶிதே நிஜபதே ரத்னாஸனாத்யாஸிதம்
பாஸ்வத்கோடி லஸத்கிரீட கடகாத்யாகல்ப தீப்ராக்ருதி ।
ஸ்ரீ வத்ஸாங்கித மாத்த கௌஸ்துப மணிச்சாயாருணம் காரணம்
விஶ்வேஷாம் தவ ரூபமைக்ஷத விதிஸ்தத்தே விபோ பாது மே ॥ 7 ॥

ஏவம் ப்ரதர் ஶிதே - இங்ஙனம் தங்களால் காண்பிக்கப்பட்ட
தத்ர நிஜ பதே - தங்கள் ஸ்தானமாகிய அந்த வைகுண்டத்தில்
விதி: - பிரம்மதேவர்
ரத்னாஸனாத் யாஸிதம் - ரத்னமயமான ஆஸனத்தில் வீற்றிருப்பதும்
பாஸ்வத் கோடி லஸத் கிரீட கடக ஆத்ய கல்பதீ ப்ராக்ருதி } - கோடி சூர்யப்பிரகாசமுள்ள கிரீடம், தோள்வளைகள் முதலிய ஆபரணங்களால் நன்றாக விளங்குகிற வடிவையுடையதும்
ஸ்ரீவத் ஸாங்கிதம் - ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற மருவுடன் கூடினதும்,
ஆத்த கௌஸ்துப மணிச்சாயாருணம் } - தன்னால் ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட கௌஸ்துப ரத்னத்தின் காந்தியால் சிவந்ததும்,
விஶ்வேஷாம் காரணம் - உலகனைத்திற்கும் காரணமானதுமான
நவரூபம் ஐக்ஷத - தங்கள் திருவுருவத்தைப் பார்த்தார்.

விபோ தத் தே	-	பிரபுவே! அப்படிப்பட்ட தங்களுடைய ரூபம்
மே பாது	-	எனக்கு பிரத்தியக்ஷமாக விளங்கவேண்டும்

कालांभोदकलायकोमलरुचीचक्रेण चक्रं दिशा-
मावृण्वानमुदारमन्दहसितस्यन्दप्रसन्नाननम् ।
राजत्कम्बुगदारिपङ्कजधरश्रीमद्भुजामण्डलं
स्रष्टुस्तुष्टिकरं वपुस्तव विभो मद्रोगमुद्वासयेत् ॥ ८ ॥

காலாம்போத கலாயகோமளருசீ சக்ரேண சக்ரம் திஶா -
மாவ்ருண்வான முதார மந்த ஹஸித ஸ்யந்த ப்ரஸன்னனனம் ।
ராஜத்கம்பு கதாரி பங்கஜதர ஸ்ரீமத் புஜா மண்டலம்
ஸ்ரஷ்டுஸ்துஷ்டிகரம் வபுஸ்தவ விபோ மத்ரோக முத்வாஸயேத் ॥ 8 ॥

விபோ	-	பிரபுவே!
காலாம்போத கலாய கோமளருசீ சக்ரேண	-	கார்மேகம் காசாம்பூ இவற்றினுடையது போன்ற மிக அழகான ஒளிமண்டலத்தால்
திஶாம் சக்ரம் ஆவ்ருண்வானம்	-	திசைவட்டத்தை மறைக்கின்றதும்,
உதாரமந்த ஹஸித ஸ்யந்த ப்ரஸந்நாநநம்	-	கம்பீரமான மந்தஹாஸத்தின் பெருக்கால் விளங்கும் திருமுகத்தையுடையதும்,
ராஜத் கம்புக தாரி பங்கஜதர ஸ்ரீமத் புஜாமண்டலம்	-	பிரகாசிக்கின்ற சங்கு, கதை, சக்கரம், பத்மம் இவைகளைத் தாங்கும் அழகான புஜ மண்டலத்தை யுடையதும்,
ஸ்ரஷ்டு: துஷ்டிகரம்	-	பிரம்மதேவருக்கு ஸந்தோஷத்தைச் செய்வதுமான
தவ வபு:	-	தங்கள் திருமேனி
மத்ரோகம் உத்வாஸயேத்	-	என் வியாதியைப் போக்கடிக்க வேண்டும்.

दृष्ट्वा संभृतसंभ्रमः कमलभूस्त्वत्पादपाथोरुहे
हर्षावेशवशंवदो निपतितः प्रीत्या कृतार्थीभवन् ।
जानास्येव मनीषितं मम विभो ज्ञानं तदापादय
द्वैताद्वैतभवत्स्वरूपपरमित्याचष्ट तं त्वां भजे ॥ ९ ॥

த்ருஷ்ட்வா ஸம்ப்ருத ஸம்ப்ரம: கமல பூஸ்த்வத் பாத பாதோருஹே
ஹர்ஷாவேஶ வஶம்வதோ நிபதித : ப்ரீத்யா க்ருதார்த்தீ பவன் ।
ஜானஸ்யேவ மனீஷிதம் மம விபோ ஜ்ஞானம் ததாபாதய
த்வைதாத்வைத பவத் ஸ்வரூப பர மித்யாசஷ்ட தம் த்வாம் பஜே ॥ 9 ॥

கமல பூ: த்ருஷ்ட்வா	-	பிரம்மதேவர் (தங்களுடைய திருமேனியைக்) கண்டு

ஸம்ப்ருத ஸம்ப்ரம: - பரபரப்படைந்தவராய்
ஹர்ஷாவேஶ வஶம்வத: - ஸந்தோஷத்திலாழ்ந்து
த்வத் பாதபாதோருஹே - தங்கள் பாதாரவிந்தத்தில்
நிபதித: - விழுந்து நமஸ்கரித்து
ப்ரீத்யா க்ருதார்த்தீபவன் - பிரீதியினால் கிருதார்த்தன் ஆகி
விபோ மம மனீஷிதம் - ஹா! பிரபுவே! என் விருப்பத்தை
ஜானாஸி ஏவ - நிச்சயமாக தாங்கள் அறிவீர்கள்.
த்வைதா த்வைத பவத் ஸ்வரூப பரம் } பரமென்றும் அபரமென்றுமிருக்கிற தங்கள் ஸ்வரூப விஷயமான
தத் க்ஞானம் ஆபாதய - யதார்த்த ஞானத்தை தந்தருளவேண்டும்
இதி ஆசஷ்ட - என்று எந்த தங்களிடம் பிரார்த்தித்தாரோ;
தம் த்வாம் பஜே - அப்படிப்பட்ட தங்களைநான் பஜிக்கின்றேன்.

आताम्रे चरणे विनम्रमथ तं हस्तेन हस्ते स्पृशन्
बोधस्ते भविता न सर्गविधिभिर्बन्धोऽपि सञ्जायते।
इत्याभाष्य गिरं प्रतोष्य नितरां तच्चित्तगूढः स्वयं
सृष्टौ तं समुदैरयस्स भगवन्नुल्लासयोल्लाघताम् ॥१०॥

ஆதாம்ரே சரணே விநம்ர மத தம் ஹஸ்தேன ஹஸ்தே ஸ்ப்ருஶன்
போதஸ்தே பவிதா ந ஸர்க விதிபிர் பந்தோ ஸி பி ஸஞ்ஜாயதே ।
இத்யாபாஷ்ய கிரம் ப்ரதோஷ்ய நிதராம் தச்சித்த கூட:ஸ்வயம்
ஸ்ருஷ்டௌ தம் ஸமுதைரய: ஸ பகவன்னுல்லாஸயோல்லாகதாம் ॥ 10 ॥

அத ஆதாம்ரே சரணே - மேலும் சிவந்த திருவடிகளில்
விநம்ரம் தம் - விசேஷமாக வணங்கின அந்த பிரம்மதேவரை
ஹஸ்தேன ஹஸ்தம் ஸ்ப்ருஶன் } - கையால் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு
தே போத: பவிதா - உனக்கு ஞானம் உண்டாகக் கடவது;
ஸர்க விதிபி: - ஸ்ருஷ்டி கர்மத்தால்
பந்த: அபி ந ஸஞ்ஜாய தே - பந்தமும் உண்டாகாது
இதி கிரம் ஆபாஷ்ய - என்ற வார்த்தை சொல்லி
நிதராம் ப்ரதோஷ்ய - மிகவும் சந்தோஷப்படுத்தி
ஸ்வயம் தச்சித்த கூட: - நீரும் அவருடைய உள்ளத்தில் மறைந்திருந்து
தம் ஸ்ருஷ்டௌ ஸமுதைரய: } - அவரை ஸ்ருஷ்டி செய்யத் துண்டினீரல்லவா.
பகவன் ஸ: - பகவானே, அப்படிப்பட்ட தாங்கள்
உல்லாகதாம் உல்லாஸய - எனது ஆரோக்கியத்தைப் பெருக்க வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ஹிரண்ய கர்போத் பத்தயாதி வர்ணனம் நாம ஸப்தமம் தஶகம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 75] [த்வதீய ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 45]

தசகம் - 8

பிரளயமும் சிருஷ்டியும்

एवं तावत्प्राकृतप्रक्षयान्तेब्राह्मे कल्पे ह्यादिमे लब्धजन्मा ।
ब्रह्मा भूयस्त्वत्त एवाप्य वेदान्सृष्टिं चक्रे पूर्वकल्पोपमानाम् ॥१॥

ஏவம் தாவத் ப்ராக்ருத ப்ரக்ஷயாந்தே
ப்ராஹ்மே கல்பே ஹ்யாதிமே லப்த ஜன்மா ।
ப்ரஹ்மா பூ யஸ்த்வத்த ஏவாப்ய வேதான்
ஸ்ருஷ்டிம் சக்ரே பூர்வ கல்போபமானும் ॥ 1 ॥

ஏவம் ப்ராக்ருத ப்ரக்ஷ யாந்தே தாவத்	-	இவ்விதம் மஹாப்பிரளயத்தின் முடிவில்
ஆதிமே ப்ராம்ஹே கல்பே ஹி	-	முதலாவதான பிரம்மகல்பத்தில்
லப்த ஜன்ம ப்ரம்ஹா பூய:	-	ஜனித்த பிரம்மதேவன் மறுபடியும்
த்வத்த: ஏவ வேதான் ஆப்ய	-	தங்களிடமிருந்தே வேதங்களையடைந்து
பூர்வ கல்போபமானாம்	-	முன்கல்பத்திலிருந்தது போலவே
ஸ்ருஷ்டிம் சக்ரே	-	சிருஷ்டியைச் செய்தார்.

सोऽयं चतुर्युगसहस्रमितान्यहानि
तावन्मितांश्च रजनीर्बहुशो निनाय ।
निद्रात्यसौ त्वयि निलीय समं स्वसृष्टैर्
नैमित्तिकप्रळयमाहुरतोऽस्य रात्रिम् ॥२॥

ஸோऽயம் சதுர்யுக ஸஹஸ்ரமிதான்யஹானி
தாவன்மிதாஸ்ச ரஜனீர் பஹுஶோ நிநாய ।
நித்ராத்யஸௌ த்வயி நிலீய ஸமம் ஸ்வஸ்ருஷ்டைர் -
நைமித்திகப்ரளய மாஹுரதோऽஸ்ய ராத்ரிம் ॥ 2 ॥

ஸ அயம்	-	அந்தப் பிரம்மதேவர்
சதுர்யுக ஸஹஸ்ரமிதானி	-	ஆயிரம் சதுர்யுக அளவுள்ள
அஹானி தாவன்மிதா:	-	பகல்களையும் அதே அளவுள்ள
ரஜனீ ச பஹுஶ: நிநாய	-	இராத்திரிகளையும் பன்முறை கழித்துள்ளார்.
அஸௌ ஸ்வஸ் ருஷ்டை: ஸமம்	-	இந்தப் பிரம்மதேவர் தான் படைத்த பிரபஞ்சங்களுடன்
த்வயி நிலீய நித்ராதி	-	தங்களிடத்தில் லயித்து நித்திரையடைகிறார்.

அத: அஸ்ய ராத்ரிம் - ஆகையால் அவருடைய இராத்திரியை
நைமித்திக ப்ரளயம் ஆஹு: } - நைமித்திகப்பிரளயம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

अस्मादृशां पुनरहर्मुखकृत्यतुल्यां
सृष्टिं करोत्यनुदिनं स भवत्प्रसादात् ।
प्राग्ब्राह्मकल्पजनुषां च परायुषां तु
सुप्तप्रबोधनसमाऽस्ति तदाऽविसृष्टिः ॥ ३ ॥

அஸ்மாத்ருஶாம் புனரஹர்முக - க்ருத்ய துல்யாம்
ஸ்ருஷ்டிம் கரோத்யனுதினம் ஸ பவத்ப்ரஸாதாத் ।
ப்ராக்ப்ராஹ்மகல்ப ஜனுஷாம் ச பராயுஷாம் து
ஸுப்த ப்ரபோதன ஸமாऽஸ்தி ததா விஸ்ருஷ்டி : ॥ 3 ॥

ஸ: - அந்தப் பிரம்மதேவர்
புன: அஸ்மாத்ருஶாம் - மறுபடியும் எம்போன்றவர்களுடைய
அஹர் முக க்ருத்ய துல்யாம் } - காலைக் கர்மங்களுக்கொப்பான
ஸ்ருஷ்டிம் அனுதினம் - சிருஷ்டியை ஒவ்வொரு நாளும்
பவத் ப்ரஸாதாத் கரோதி - தங்களுடைய அருளால் செய்கிறார்.
ப்ராக் ப்ராம்ஹ கல்ப ஜனுஷாம் } - முந்தய பிரம்ம கல்பத்தில் ஜனித்த
பராயுஷாம் ச - சிரஞ்சீவிகளுடைய
விஸ்ருஷ்டி: து ததா - விலக்ஷணமான சிருஷ்டியோ என்றால் அப்பொழுது
ஸுப்த ப்ரபோதன ஸமா அஸ்தி } - தூங்கி விழிப்பதற்கொப்பாக ஆகிறது.

पञ्चाशदब्दमधुना स्ववयोऽर्धरूपम्
एकं परार्धमतिवृत्य हि वर्ततेऽसौ ।
तत्रान्त्यरात्रिजनितान्कथयामि भूमन्
पश्चाद्दिनावतरणे च भवद्विलासान् ॥ ४ ॥

பஞ்சாஶதப்தமதுனா ஸ்வவயோऽர்த்த ரூப -
மேகம் பரார்த்தமதிவ்ருத்ய ஹி வர்த்ததேऽஸௌ
தத்ராந்த்ய ராத்ரி ஜனிதான் கதயாமி பூமன்
பஶ்சாத்தினாவதரணே ச பவத்விலாஸான் ॥ 4 ॥

அஸௌ அதுனா - இந்தப் பிரம்மதேவர் இப்பொழுது
பஞ்சா ஶதப்தம் - ஐம்பது வருஷங்களடங்கிய
ஸ்வவயோऽர்த ரூபம் - தமது பாதி ஆயுளாகிய

ஏகம் பரார்தம் அதிவ்ருத்ய - ஒரு பரார்த்தத்தைக் கடந்து
வர்ததே ஹி - இருக்கின்றாரென்பது பிரசித்தம்.
பூமன்தத்ர - எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பிரபுவே! அதில் (அவருடைய நாட்களில்)
அந்த்யராத்ரி ஜனிதான் - கடைசி ராத்திரியில் உண்டானவைகளுக்கும்
பஶ்சாத்தினாவதரணே ச - அடுத்த நாளின் துவக்கத்திலுமுண்டான வைகளுமான
பவத்விலாஸான் கதயாமி - தங்கள் லீலைகளை வருணிக்கின்றேன்.

दिनावसानेऽथ सरोजयोनिःसुषुप्तिकामस्त्वयि सन्निलिल्ये ।
जगन्ति च त्वज्जठरं समीयुस्तदेदमेकार्णवमास विश्वम् ॥ ५ ॥

தினவஸானேऽத ஸரோஜ யோனி:ஸுஷுப்தி காமஸ்த்வயி ஸந்நிலில்யே ।
ஜகந்தி ச த்வஜ்ஜடரம் ஸமீயுஸ் ததேத மேகார்ணவமாஸ விஶ்வம் ॥ 5 ॥

அத ஸரோஜ யோனி: - அனந்தரம் பிரம்மதேவர்
தினாவஸானே - பகலின் முடிவில் நித்திரைகொள்ள
ஸுஷுப்தி காம: விரும்பியவராய்
த்வயி ஸந்நிலில்யே - தங்களிடம் லயத்தையடைந்தார்.
ஜகந்தி ச - மூவுலகங்களும்
த்வஜ்ஜடரம் ஸமீயு: - தங்கள் வயற்றில் ஒடுங்கின.
ததா இதம் விஶ்வம் - அப்பொழுது இந்த உலகம் முழுவதும்
ஏகார்ணவம் ஆஸ - ஒரே ஸமுத்திரமாக ஆயிற்று.

तवैव वेषे फणिराजि शेषेजलैकशेषे भुवने स्म शेषे ।
आनन्दसान्द्रानुभवस्वरूपःस्वयोगनिद्रापरिमुद्रितात्मा ॥ ६ ॥

தவைவ வேஷே பணிராஜிசேஷேஜலைகஶேஷே புவனே ஸ்ம ஶேஷே
ஆனந்த ஸாந்த்ரானுபவ ஸ்வரூப:ஸ்வயோக நித்ரா - பரிமுத்ரிதாத்மா ॥ 6 ॥

புவனே ஜலைக ஶேஷே - உலகமெல்லாம் ஜலமயமானபொழுது
தவ ஏவ வேஷே - தங்களுடையதேயான வேறொரு உருவமாகிய
பணி ராஜி ஶேஷே - ஸர்ப்பங்களுக்கரசனான சேஷன் மேல்
ஆநந்த ஸாந்த்ரானு பவ ஸ்வரூப: - ஸச்சிதானந்த கனஸ்வரூபியான தாங்கள்
ஸ்வயோக நித்ரா பரி முத்ரி தாத்மா - ஆத்மயோக நித்திரையில் அடங்கிய ஸ்வரூபத்துடன் கூடினவராய்
ஶேஷே ஸ்ம - சயனித்தீரல்லவா.

कालाख्यशक्तिं प्रलयावसानेप्रबोधयेत्यादिशता किलादौ ।
त्वया प्रसुप्तं परिसुप्तशक्तिव्रजेन तत्राखिलजीवधाम्ना ॥७॥

காலாக்க்ய ஶக்திம் ப்ரலயாவஸானே
ப்ரபோதயேத்யாதிஶதா கிலாதௌ ।
த்வயா ப்ரஸுப்தம் பரிஸுப்தஶக்தி
வ்ரஜேன தத்ராகில ஜீவதாம்நா ॥ 7 ॥

பரிஸுப்த ஶக்தி வ்ரஜேன - (தம்மிடம்) லயித்திருக்கின்ற மூலப் பிரகிருதி முதலிய சக்தி ஸமூஹங்களை யுடையவரும்
அகில ஜீவ தாம்நா - ஸமஸ்த ஜீவகோடிகளுக்கும் இளைப்பாறுமிடமும்
காலாக்ய ஶக்திம் - காலம் என்ற பெயருடைய தமது சக்தியைப் பார்த்து
ப்ரளயாவஸாநே - ''பிரளயத்தின் முடிவில்
ப்ரபோதய - நீ என்னை எழுப்ப வேண்டும்''
இதி ஆதிஶதா த்வயா - என்று ஆக்ஞாபிக்கிறவருமான தங்களால்
தத்ர ஆதௌ - அந்த ஆதிசேஷன் மேல் பிரளயாரம்பத்தில்
ப்ரஸுப்தம் கில - நித்திரை கொள்ளப்பட்டதல்லவா.

चतुर्युगाणां च सहस्रमेवंत्वयि प्रसुप्ते पुनरद्वितीये ।
कालाख्यशक्तिः प्रथमप्रबुद्धाप्राबोधयत्त्वां किल विश्वनाथ ॥८॥

சதுர்யுகாணும் ச ஸஹஸ்ர மேவம்த்வயி ப்ரஸுப்தே புனரத்விதீயே ।
காலாக்க்ய ஶக்தி : ப்ரதம ப்ரபுத்தாப்ராபோதயத் த்வாம் கில விஶ்வநாத ॥ 8 ॥

விஶ்வநாத - லோகநாதா!
அத்விதீயே த்வயி - இரண்டாவதில்லாத் தாங்கள்
சதுர்யுகாணாம் ஸஹஸ்ரம் ச - ஆயிரம் சதுர்யுகங்கள்
ஏவம் ப்ரஸுப்தே - இவ்விதம் நித்திரை செய்தபின்
புன: காலாக்க்ய ஶக்தி: - மீண்டும் காலமென்று பெயருடைய தங்கள் சக்தி
ப்ரதம ப்ரபுத்தா - முதலில் எழுந்து
த்வாம் ப்ராபோதயத் கில - தங்களை எழுப்பியதல்லவா.

विबुध्य च त्वं जलगर्भशायिनविलोक्यलोकानखिलान्प्रलीनान् ।
तेष्वेव सूक्ष्मात्मतया निजान्तःस्थितेषु विश्वेषु ददाथ दृष्टिम् ॥९॥

விபுத்ய ச த்வம் ஜலகர்பஶாயின்
விலோக்ய லோகானகிலான் ப்ரலீனன் ।
தேஷ்வேவ ஸூக்ஷ்மாத்மதயா நிஜாந்தஃ
ஸ்த்திதேஷு விஶ்வேஷு ததாத த்ருஷ்டிம் ॥ 9 ॥

ஜலகர்ப ஶாயின்	-	பிரளயஜலத்தின் நடுவில் படுத்திருக்கும் ஈசா!
த்வம் விபுத்ய ச	-	தாங்கள் எழுந்தவுடனே
அகிலான் லோகான்	-	ஸமஸ்த லோகங்களையும்
ப்ரலீநாந் விலோக்ய	-	உங்களிடம் லயித்தவைகளாக கண்டு
ஸூக்ஷ்மாத்ம தயா	-	காரணரூபமாக
நிஜாந்த: ஸ்திதேஷு	-	உம்முள்ளிருக்கும்
தேஷு விஶ்வேஷு ஏவ	-	அவ்வுலகங்களின்மேல்
த்ருஷ்டிம் ததாத	-	கடாக்ஷித்தருளினீரல்லவா.

ततस्त्वदीयादयि नाभिरन्ध्रादुदञ्चितं किञ्चन दिव्यपद्मम् ।
निलीननिश्शेषपदार्थमालासङ्क्षेपरूपं मुकुलायमानम् ॥ १० ॥

ததஸ்த்வதீயாதயி நாபிரந்த்ரா
துதஞ்சிதம் கிஞ்சன திவ்ய பத்மம்
நிலீன நிஶ் சேஷ பதார்த்த மாலா-
ஸம்க்ஷேப ரூபம் முகுலாயமானம் ॥ 10 ॥

அயி தத:	-	பகவானே! அதன்பிறகு
த்வதீயாத் நாபிரந்த்ராத்	-	தங்களுடைய நாபித்துவாரத்திலிருந்து
நிலீந நிஶ் ஶேஷபதார்த மாலா ஸம்க்ஷேப ரூபம்	-	தங்களிடம் லயித்திருந்த ஸமஸ்த ஜீவராசிகளுக்கும் உபபோக்கியமான வஸ்து ஸமூஹங்களுடைய ஸூக்ஷ்ம ரூபத்தையுடையதும்,
முகுலாய மானம்	-	மொட்டாக இருப்பதுமான
கிஞ்சன திவ்யபதம்	-	ஒரு திவ்வியமான தாமரை
உதஞ்சிதம்	-	வெளிக்கிளம்பிற்று.

तदेतदंभोरुहकुड्मलं ते कलेबरात्तोयपथे प्ररूढम् ।
बहिर्निरीतं परितः स्फुरद्भिःस्वधामभिर्ध्वान्तमलं न्यकृन्तत् ॥ ११ ॥

ததேததம்போருஹ குட்மலம் தேகலேபராத்தோயபதே ப்ரரூடம் ।
பஹிர்நிதம் பரித: ஸ்ப்புரத்பி:ஸ்வதாமபிர்த்வாந்த மலம் யக்ருந்தத்॥ 11 ॥

தத் ஏதத் அம்போருஹ குட்மலம்	-	அதே தாமரை மொட்டு
தே களேபராத்	-	தங்களுடைய சரீரத்திலிருந்து
தோய பதே ப்ரரூடம்	-	ஜலத்தின்மேல் வளர்ந்து

பஹி: நிர்தம் - வெளியில் வந்ததாய்
பரித: ஸ்புரத்பி: - நான்கு பக்கங்களிலும் பிரகாசிக்கின்ற
ஸ்வாதாமபி: - தன்னுடைய காந்தியால்
த்வாந்தம் அலம் ந்யக்ருந்தத் } - இருளை முழுதும் போக்கடித்தது.

संफुल्लपत्रे नितरां विचित्रेतस्मिन्भवद्वीर्यधृते सरोजे ।
स पद्मजन्मा विधिराविरासीत्स्वयंप्रबुद्धाखिलवेदराशिः ॥ १२ ॥

ஸம்ப்புல்லபத்ரே நிதராம் விசித்ரேதஸ்மின் பவத்வீர்யத்ருதே ஸரோஜே
ஸ பத்ம ஜன்மா விதிராவிராஸீத்ஸ்வயம் ப்ரபுத்தாகில வேதராசி: ॥ 12 ॥

ஸம்புல்ல பத்ரே - நன்றாக அலர்ந்த இதழ்களையுடையதும்,
நிதராம் விசித்ரே - மிக விசித்திரமானதும்,
பவத் வீர்ய த்ருதே - தங்களுடைய யோகசக்தியால் தரிக்கப்பட்டதுமான
தஸ்மின் ஸரோஜே - அந்தத் தாமரைப்பூவில்
ஸ்வயம் ப்ரபுத்தா கில வேதராசி: } - தாமாகவே நினைவுக்கு வந்த ஸமஸ்த வேதராசிகளையுடைய
பத்மா ஜன்மா - பத்மஜன் என்ற
ஸ: விதி ஆவிராஸீத் - அந்தப் பிரம்மதேவர் தோன்றினார்.

अस्मिन्परात्मन ननु पाद्मकल्पे त्वमित्थमुत्थापितपद्मयोनिः ।
अनन्तभूमा मम रोगराशिंनिरुन्धि वातालयवास विष्णो ॥ १३ ॥

அஸ்மின் பராத்மன் நநு பாத்மகல்பேத்வமித்த முத்தாபித பத்மயோனி
அனந்த பூமா மம ரோகராசிம்நிருந்த்தி வாதாலயவாஸ விஷ்ணோ ॥ 13 ॥

பராத்மன் விஷ்ணோ - பரமாத்மஸ்வரூபியே! எங்கும் வியாபித்திருக்கும்
வாதாலயா வாஸ - குருவாயூரப்பா!
அஸ்மின் பாத்ம கல்பே இத்தம் } - இந்த பத்மமென்ற கல்பத்தில் இவ்விதம்
உத்தாபித பத்மயோனி:- பிரம்மதேவனை சிருஷ்டித்தவரும்
அநந்த பூமா த்வம் நநு - அளவற்ற மஹிமையுடையவருமான தாங்களே
மம ரோகராசிம் நிருந்தி- என்னுடைய வியாதி ஸமூஹத்தைத் தடுக்கவேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நார்ாயணீயே ப்ரளய வர்ணனம்
ஜகத் ஸ்ருஷ்டி ப்ரகார வர்ணனம்
சேதி ஸத்ரிக மஷ்டமம் தசகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 88] [த்ருதீய ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 13]

தஶகம் - 9

ஸ்ருஷ்டி வர்ணனை

स्थितः स कमलोद्भवस्तव हि नाभिपङ्केरुहे
कुतः स्विदिदमम्बुधावुदितमित्यनालोकयन्
तदीक्षणकुतूहलात्प्रतिदिशं विवृत्ताननम्
श्चतुर्वदनतामगाद्विकसदष्टदृष्ट्यम्बुजाम् ॥ १ ॥

ஸ்த்தித: ஸ கமலோத்பவஸ்தவ ஹி நாபிபங்கேருஹே
குத: ஸ்விதிதமம்புதாவுதித மித்யனு லோகயன் ।
ததீக்ஷண குதூஹலாத் ப்ரதிதிஶம் விவ்ருத்தானன:
சதுர்வதனதா மகாத் விகஸதஷ்டத்ருஷ்ட்யம்புஜாம் ॥ 1 ॥

ஸ கமலோத் பவ:	-	அந்தப் பிரம்மதேவனும்
தவ நாபி பங்கே ருஹே	-	தங்களுடைய நாபியிலிருந்துண்டான தாமரையில்
ஸ்தித: இதம்	-	இருந்துகொண்டு, இந்தத் தாமரைப்புஷ்பம்
அம்புதௌ குத: ஸ்வித் உதிதம்	-	ஸமுத்திரத்தில் எங்கிருந்து முளைத்தது
இதி அநாலோகயன்	-	என்றாலோசித்தும் அறியாதவனாய்
ததீக்ஷண குதூஹலாத்	-	அதைக்கண்டறிய ஆவலால்
ப்ரதி திஶம் விவ்ருத்தானன:	-	எல்லாத்திக்கிலும் முகத்தைத் திருப்பியவராய்
விகஸதஷ்டத்ருஷ்ட தம் புஜாம்	-	மலர்ந்தத் தாமரைபோன்ற எட்டு கண்களையுடைய
சதுர்வதநதாம்	-	நான்கு முகங்களைக்கொண்ட தன்மையை
அகாத்	-	அடைந்தார்.

महार्णवविघूर्णितं कमलमेव तत्केवलं
विलोक्य तदुपाश्रयं तव तनुं तु नालोकयन् ।
क एष कमलोदरे महति निस्सहायो ह्यह
कुतः स्विदिदमम्बुजं समजनीति चिन्तामगात् ॥ २ ॥

மஹார்ணவ விகூர்ணிதம் கமலமேவ தத்கேவலம்
விலோக்ய ததுபாஶ்ரயம் தவ தனும் து நாலோகயன் ।
க ஏவ கமலோதரே மஹதி நி: ஸஹாயோஹ்யஹம்
குத:ஸ்விதிதமம்புஜம் ஸம ஜனீதி சிந்தாமகாத் ॥ 2 ॥

மஹார்ணவ விகூர்ணிதம் - பெருங்கடலில் அசைகின்ற
கேவலம் தத் கமலம் ஏவ - அந்த ஒரே ஒரு தாமரைப்புஷ்பத்தை மட்டும்
விலோக்ய தது பாஸ்ரயம் - கண்டு, அதற்கதிஷ்டானமான
தவதனும்து நாலோகயன் - தங்கள் திருமேனியையும் காணாதவராய்
மஹதி கமலோதரே - விசாலமான இத்தாமரையின் நடுவில்
நி: ஸஹாய - துணைவனில்லாத
ஏஷ: ஹி அஹம் க: - இந்த நான் தான் யார்?
இதம் அம்புஜம் - இந்த தாமரை
குத: ஸ்வித் ஸமஜனி - எங்கிருந்து உண்டானது?
இதி சிந்தாம அகாத் - என்ற சிந்தையை அடைந்தார்.

अमुष्य हि सरोरुहः किमपि कारणं सम्भवेद्
दितिस्म कृतनिश्चयः स खलु नाळरन्ध्राध्वना ।
स्वयोगबलविद्यया समवरूढवान्प्रौढधीः
त्वदीयमतिमोहनं न तु कळेबरं दृष्टवान् ॥ ३ ॥

அமுஷ்ய ஹி ஸரோருஹ: கிமபி காரணம் ஸம்பவே -
திதிஸ்ம க்ருதநிச்சய: ஸ கலு நாலரந்த்ராத்வனா ।
ஸ்வயோகபல வித்யயா ஸமரூடவான் ப்ரௌடதீஸ் -
த்வதீயமதி மோஹனம் ந து களேபரம் த்ருஷ்டவான் ॥ 3 ॥

ப்ரௌடதீ: ஸ: கலு - மிக புத்திமானான அந்தப் பிரம்மதேவனும்
அமுஷ்ய ஸரோருஹ: - இந்தத் தாமரைப்பூவிற்கு
கிமபி காரணம் - ஏதாவதொரு அதிஷ்டானம்
ஸம்பவேத் ஹி - இருந்தே தீரவேண்டும்,
இதி ஸ்ம க்ருதநிஶ்சய: - என்று இவ்விதம் நிச்சயம் பண்ணிக்கொண்டு
ஸ்வயோக பல வித்யயா - தமது யோக பலத்தைக் கொண்டும் ஞானத்தைக்கொண்டும்
நாளரந்த்ராத்வநா - தாமரைக்கொடியின் துவாரம் வழியாக
ஸமவரூடவான் - கீழ் இறங்கினார்.
து அதிமோஹனம் - ஆனால் அதிமனோஹரமான
த்வதீயம் களேபரம் ந த்ருஷ்டவான் - தங்கள் சரீரத்தைக் காணவில்லை.

ततस्सकलनाळिकाविवरमार्गगो मार्गयन्
प्रयस्य शतवत्सरं किमपि नैव संदृष्टवान् ।
निवृत्य कमलोदरे सुखनिषण्ण एकाग्रधीः
समाधिबलमादधे भवदनुग्रहैकाग्रही ॥ ४ ॥

தத: ஸகல நாலிகா விவர மார்ககோ மார்கயன்
ப்ரயஸ்ய ஶதவத்ஸரம் கிமபி நைவ ஸந்த்ருஷ்டவான் ।
நிவ்ருத்ய கமலோதரே ஸுகநிஷண்ண ஏகாக்ரதீ:
ஸமாதி பலமாததே பவதனுக்ரஹைகாக்ரஹீ ॥ 4 ॥

தத: ஸகல நாலிகா விவரமார்கக: மார்கயன் - பிறகு தாமரைத்தண்டின் எல்லாத் துவார வழிகளிலும் சென்று தேடுகின்றவராய்
ஶதவத்ஸரம் ப்ரயஸ்ய - நூறு வருஷங்கள் பிரயத்தனப்பட்டும்
கிமபி ந ஸந்த்ருஷ்ட -வான் ஏவ - யாதொன்றையும் காணவேயில்லை.
நிவ்ருத்ய கமலோ தரே - திரும்பி வந்து தாமரைப்பூவின் நடுவில்
ஸுக நிஷண்ண: - சுகமாக இருந்துகொண்டு
ஏகாக்ரதீ: - ஒரே நிலைபெற்ற மனதையுடையவராக
பவதனுக்ரஹை காக்ரஹீ - தங்கள் அனுக்கிரஹமொன்றையே விரும்பியவராக
ஸ்மாதி பலம் ஆததே - ஸமாதி வலிமையை கைக்கொண்டார்.

शतेन परिवत्सरैर्दृढसमाधिबन्धोल्लसत्
प्रबोधविशदीकृतः स खलु पद्मिनीसम्भवः ।
अदृष्टचरमद्भुतं तव हि रूपमन्तर्दृशा
व्यचष्ट परितुष्टधीर्भुजगभोगभागाश्रयम् ॥ ५ ॥

ஶதேன பரிவத்ஸரைர் த்ருட ஸமாதி பந்த்தோல்லஸத்
ப்ரபோத விஶதீக்ருத: ஸ கலு பத்மினீ ஸம்பவ: ।
அத்ருஷ்ட சரமத்புதம் தவ ஹி ரூபமந்தர்த்ருஶா
வ்யசஷ்ட பரிதுஷ்டதீர் புஜக போக பாகாஶ்ரயம் ॥ 5 ॥

பத்மினீ ஸம்பவ: ஸ: கலு - தாமரையிலிருந்து ஜனித்த அந்த பிரம்மதேவர்
ஶதேன பரிவர்த்ஸரை: - நூறு தேவவருஷங்கள்
த்ருட ஸமாதி பந்தோல் - அசைவற்ற ஸமாதியை யனுஷ்டித்ததால்
-லஸத் ப்ரபோத விஶதீக்ருத: - உண்டான ஞானத்தால் நிர்மலமாகி
அத்ருஷ்டசரம் அத்புதம்- முன் பார்க்கப்படாததும் ஆச்சரியமானதும்
புஜகபோக பாகாஶ் -ரயம் தவ ஹி ரூபம் - ஆதிசேஷ நாகத்தின் உடலின் ஒரு பக்கத்தை ஆசிரயித்திருப்பதுமான தங்களுடைய ஸாக்ஷாத் ஸ்வரூபத்தை
அந்தர்த்ருஶா வ்யசஷ்ட- உட்கண்ணால் கண்டார்;
பரிதுஷ்டதீ: - அதனால் ஸந்தோஷமடைந்த மனமுடையவராக ஆனார்.

किरीटमकुटोल्लसत्कटकहारकेयूरयुग
मणिस्फुरितमेखलं सुपरिवीतपीतांबरम् ।
कलायकुसुमप्रभं गलतलोल्लसत्कौस्तुभं
वपुस्तदयि भावये कमलजन्मने दर्शितम् ॥ ६ ॥

கிரீடமகுடோல்லஸத் கடக ஹாரகேயூரயுக்
மணிஸ்புரிதமேகலம் ஸுபரிவீத பீதாம்பரம் ।
கலாய குஸுமப்ரபம் கலதலோல்லஸத் கௌஸ்துபம்
வபுஸ்ததயி பாவயே கமல ஜன்மனே தர்ஶிதம் ॥ 6 ॥

அயி	- *ஹே! ஈசா!*
கிரீட மகுடோல்லஸத்	- *(தலையின் முன்பக்கத்திலும் பின் பக்கத்திலுமணிந்து கொள்ளப்பட்ட) கிரீடத்தாலும் மகுடத்தாலும் விளங்குகின்றதும்,*
கடக ஹார கேயூரயுக்	- *வளைகள், முத்துமாலை, தோள்வளைகள் இவைகளோடு கூடினதும்,*
மணிஸ்புரித மேகலம்	- *ரத்னங்களால் பிரகாசிக்கின்ற மேகலையுடன் கூடினதும்*
ஸுபரிவீத பீதாம்பரம்	- *நன்றாக உடுத்தப்பட்ட பீதாம்பரத்துடன் கூடியதும்*
கலாய குஸுமப்ரபம்	- *காசாம்பூபோன்ற நிறமுடையதும்,*
கல தலோல்லஸத் கௌஸ்துபம்	- *கழுத்தில் பிரகாசிக்கின்ற கௌஸ்துபமணி உடையதும்,*
கமல ஜன்மனே தர்ஶிதம்	- *பிரம்மதேவனுக்குக் காண்பிக்கப் பட்டதுமான*
தத் வபு: பாவயே	- *அப்படிப்பட்ட தங்கள் திருமேனியை நான் தியானிக்கின்றேன்.*

श्रुतिप्रकरदर्शितप्रचुरवैभव श्रीपते
हरे जय जय प्रभो पदमुपैषि दिष्ट्या दृशोः ।
कुरुष्व धियमाशु मे भुवननिर्मितौ कर्मठा
मिति द्रुहिणवर्णितस्वगुणबंहिमा पाहि माम् ॥ ७ ॥

ஶ்ருதிப்ரகரதர்ஶித ப்ரசுர வைபவ ஸ்ரீபதே
ஹரே ஜய ஜய ப்ரபோ பதமுபைஷி திஷ்ட்யா த்ருஶோ: ।
குருஷ்வ தியமாசு மே புவனநிர்மிதௌ கர்மடா -
மிதி த்ருஹிணவர்ணித ஸ்வகுண பம்ஹிமா பாஹி மாம் ॥ 7 ॥

ஶ்ருதி ப்ரகர தர்ஶித ப்ரசுரவைபவ ஸ்ரீபதே	- *உபநிஷத் ஸமூஹங்களால் காண்பிக்கப் பட்ட அளவற்ற வைபவத்துடன் கூடினவரும், லக்ஷ்மீகாந்தனும்,*

ஹரே - ஸம்ஸாரதுக்கங்களைப் போக்கடிக்கின்ற வருமான ஹே! ஹரே!
ஜய ஜய - தாங்கள்மேன்மைபெற்று விளங்க வேண்டும்;
ப்ரபோ த்ருஶோ: பதம் - ஹே! பிரபுவே! என் திருஷ்டிமார்க்கத்தை
உபைதி திஷ்டயா - தாங்கள்அடைந்தீர்களென்பதுஎன்பாக்கியமே;
மே ஆஶுபுவன நிர்மிதௌ கர்மடாம் தியம் குருஷ்வ - எனக்கு சீக்கிரம் உலகங்களைப் படைப்பில் ஸமர்த்தமான புத்தியைத் தந்தருள வேண்டும்.
இதி த்ருஹிண வர்ணித ஸ்வ குண பம்ஹிமா - என்றிவ்விதம் பிரம்மாவினால் வருணிக்கப் பட்ட தமது அனேக குணங்களையுடைய தாங்கள்
மாம் பாஹி - என்னைக் காத்தருள வேண்டும்.

लभस्व भुवनत्रयीरचनदक्षतामक्षतां
गृहाण मदनुग्रहं कुरु तपश्च भूयो विधे ।
भवत्वखिलसाधनी मयि च भक्तिरत्युत्कटे-
त्युदीर्य गिरमादधा मुदितचेतसं वेधसम् ॥ ८ ॥

லபஸ்வ புவனத்ரயீ ரசனதக்ஷதா மக்ஷதாம்
க்ருஹாண மதனுக்ரஹம் குரு தபஶ்ச பூயோ விதே ।
பவத்வகில ஸாதனீ மயி ச பக்திரத்யுத்கடேத் -
யுதீர்ய கிர்மாததா முதித சேதஸம் வேதஸம் ॥ 8 ॥

விதே அக்ஷதாம் - ஹே! பிரம்மதேவனே! அழிவில்லாததான
புவனத்ரயீ ரசன தக்ஷதாம் - மூவுலகங்களையும் படைப்பதில் ஸாமர்த்தியத்தை
லபஸ்வ - அடைவாயாக!
மதனுக்ரஹம்க்ருஹாண - என் அனுக்கிரஹத்தைப் பெற்றுக்கொள்;
பூய: ச தப: குரு - மறுபடியும் தவம் புரிவாயாக;
மயி அகில ஸாதனீ அத்யுத்கடா - என்னிடத்தில் எல்லாவற்றையும் ஸாதித்து கொடுக்கும் மிக தீவிரமான
பக்தி: ச பவது - பக்தியும் உண்டாகக்கடவது;
இதி கிரம் உதீர்ய வேதஸம் - என்றிவ்விதம் வார்த்தைச் சொல்லி பிரம்மதேவரை
முதித சேதஸம் ஆததா: - ஸந்தோஷமடைந்த மனமுடையவராகச் செய்தீரல்லவா;

शतं कृततपास्ततः स खलु दिव्यसंवत्सरा
नवाप्य च तपोबलं मतिबलं च पूर्वाधिकम् ।
उदीक्ष्य किल कम्पितं पयसि पङ्कजं वायुना
भवद्बलविजृम्भितः पवनपाथसी पीतवान् ॥ ९ ॥

ஶதம் க்ருத தபாஸ்தத: ஸ கலு திவ்ய ஸம்வத்ஸரான்
அவாப்ய ச தபோபலம் மதிபலஞ்ச பூர்வாதிகம் ।
உதீக்ஷ்ய கில கம்பிதம் பயஸி பங்கஜம் வாயுநா
பவத்பல விஜ்ரும்பித: பவன பாதஸீ பீதவான் ॥ 9 ॥

தத: ஸ கலு	- பிறகு அந்த பிரம்மதேவரும்
ஶதம்திவ்யஸம்வத்ஸரான்	- நூற்று தேவலோக வருஷங்கள் முடிய
க்ருத தபா: பூர்வாதிகம்	- தவஞ்செய்து முன்னிருந்ததை காட்டிலும் அதிகமான
தபோ பலம் ச	- தபோபலத்தையும்
மதிபலம் ச அவாப்ய	- புத்திசக்தியையும் அடைந்து
பயஸி பங்கஜம்	- பிரளயகாலத்து ஜலத்தில் தாமரைப்பூ
வாயுனா கம்பிதம் உதீக்ஷ்ய	- காற்றினால் அசைக்கப்பட்டதைக் கண்டு
பவத்பல விஜ்ரும்பித:	- தாங்களாகிற பலத்தால்விருத்தி அடைந்தவராய்
பவன பாதஸீ	- காற்றையும் ஜலத்தையும்
பீதவான் கில	- பருகினாரல்லவா.

तवैव कृपया पुनः सरसिजेन तेनैव सः
प्रकल्प्य भुवनत्रयीं प्रववृते प्रजानिर्मितौ ।
तथाविधकृपाभरो गुरुमरुत्पुराधीश्वर
त्वमाशु परिपाहि मां गुरुदयोक्षितैरीक्षितैः ॥ १० ॥

தவைவ க்ருபயா புன: ஸரஸிஜேன தேனைவ ஸ :
ப்ரகல்ப்ய புவனத்ரயீம் ப்ரவவ்ருதே ப்ரஜா நிர்மிதௌ ।
ததா வித க்ருபா பரோ குருமருத்புராதீஶ்வர
த்வமாஶு பரிபாஹி மாம் குருதயோக்ஷிதைரீக்ஷிதை: ॥ 10 ॥

புன: ஸ: தவ: க்ருபயா	- பிறகு அந்தப் பிரம்மதேவர் தங்கள் கிருபையாலேயே
தேன ஸரஸி ஜேன ஏவ	- அந்தத் தாமரைப் பூவைக்கொண்ட
புவனத்ரயீம் ப்ரகல்ப்ய	- மூவுலகங்களையும் உண்டுபண்ணி
ப்ரஜா நிர்மிதௌ ப்ரவவ்ருதே	- பிரஜைகளை ஸ்ருஷ்டிக்க ஆரம்பித்தார்.
குருமருத்புராதீஶ்வர	- ஹே! குருவாயூரப்பா!
ததா வித க்ருபாபர: த்வம்	- அப்படிப்பட்ட கிருபையுடன் கூடின தாங்கள்
குருதயோ க்ஷிதை: ஈக்ஷிதை:	- கருணைமிகுதியால் கனிந்த கடைக்கண்களால்
மாம் ஆஶு பரிபாஹி	- என்னைச் சீக்கிரமாகக் காப்பாற்றவேண்டும்

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ஜகத் ஸ்ருஷ்டி
ப்ரகார வர்ணனம் நாம நவமம் தஶகம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 98]

[த்ருதீய ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 23]

தஶகம் - 10

ஸிருஷ்டி பேதம்

वैकुण्ठ वर्धितबलोऽथ भवत्प्रसादा-
दम्भोजयोनिरसृजत्किल जीवदेहान् ।
स्थास्नूनि भूरुहमयानि तथा तिरश्चां
जातीं मनुष्यनिवहानपि देवभेदान् ॥ १॥

வைகுண்டவர்த்தித பலோ஽த பவத் ப்ரஸாதா -
தம்போஜயோ நிரஸ்ருஜத் கில ஜீவதேஹான் ।
ஸ்த்தாஸ்நூனி பூருஹமயானி ததா திரஶ்சாம்
ஜாதீர்மனுஷ்ய நிவஹானபி தேவ பேதான் ॥ 1 ॥

வைகுண்ட பவத் ப்ரஸாதாத்	-	ஹே! விஷ்ணோ! தங்களுடைய அனுக்கிரஹத்தால்
வர்தித பல:	-	விருத்தியடைந்த பலத்துடன் கூடியவரான
அம்போஜயோனி: அத	-	பிரம்மதேவர், அதன்பிறகு
பூருஹ மயானி	-	பூமியிலிருந்துண்டாகும் மரஞ்செடி கொடி முதலிய
ஸ்தாஸ்நூநி	-	தாவரங்கள்,
ததா திரஶ்சாம் ஜாதீ:	-	அவ்விதமே பசுபக்ஷி முதலிய விலங்குகள்,
மனுஷ்ய நிவஹான்	-	மனித ஸமூஹங்கள்,
தேவ பேதான் அபி	-	பல்வகை தேவர்கள் என்ற
ஜீவ தேஹான் அஸ்ருஜத் கில	-	ஜீவாத்மாக்களின் சரீரங்களை ஸிருஷ்டித்தாரல்லவா

मिथ्याग्रहास्मिमतिरागविकोपभीति-
रज्ञानवृत्तिमिति पञ्चविधां स सृष्ट्वा ।
उद्दामतामसपदार्थविधानदून-
स्तेने त्वदीयचरणस्मरणं विशुद्ध्यै ॥ २॥

மித்யா க்ரஹாஸ்மிமதி ராக -விகோப பீதி -
ரஜ்ஞானவ்ருத்திமிதி பஞ்சவிதாம் ஸ ஸ்ருஷ்ட்வா ।
உத்தாம தாமஸ பதார்த்த விதான தூனஸ் -
தேநே த்வதீய சரண ஸ்மரணம் விஶுத்த்யை ॥ 2 ॥

ஸ:	-	அவர்
மித்யா க்ரஹாஸ்மிமதி ராக விகோப பீதி:	-	அறிவு மயக்கம், அஹங்காரமமகாரம், ஆசை, கோபம், பயம்

இதி பஞ்ச விதாம்	- என்று ஐந்துவிதமான
அக்ஞான வ்ருத்திம் ஸ்ருஷ்ட்வா	- அக்ஞான வியாபாரத்தை உண்டு பண்ணி
உத்தாம தாமஸபதார்த விதான தூந:	- தமோகுணம் மிகுந்த பதார்த்தங்களை சிருஷ்டித்ததால் வருந்தி
விஶுத்வயை	- அந்த அக்ஞானம் விலகுவதற்காக
த்வதீய சரண ஸ்மரணம் தேநே	- தங்கள் திருவடிகளைத் தியானஞ் செய்தாரல்லவா.

तावत्ससर्ज मनसा सनकं सनन्दं
भूयः सनातनमुनिं च सनत्कुमारम् ।
ते सृष्टिकर्मणि तु तेन नियुज्यमानास् -
त्वत्पादभक्तिरसिका जगृहुर्न वाणीम् ॥ ३ ॥

தாவத் ஸஸர்ஜ மனஸா ஸநகம் ஸநந்தம்
பூய: ஸநாதன முனிஞ்ச ஸநத்குமாரம் ।
தே ஸ்ருஷ்டி கர்மணி துதேன நியுஜ்யமானஸ் -
த்வத்பாதபக்திரஸிகா ஜக்ருஹுர் ந வாணீம் ॥ 3 ॥

தாவத்	- தங்கள் சரணங்களைத் தியானித்த உடனே
ஸ:	- அந்தப் பிரம்மதேவர்
மனஸா ஸநகம் ஸநந்தம்	- மனதால் ஸனகரையும், ஸனந்தரையும்
பூய: ஸநாதன முனிம்	- பிறகு ஸனாதன முனிவரையும்
ஸநத் குமாரம் ச ஸஸர்ஜ	- ஸனத்குமாரரையும் சிருஷ்டித்தார்.
தேன ஸ்ருஷ்டி கர்மணி	- அந்தப் பிரம்மதேவரால் சிருஷ்டிகர்மத்தில்
நியுஜ்யமானா: தே து	- ஏவப்பட்ட அவர்களோ எனில்
த்வத் பாதபக்தி ரஸிகா:	- தங்கள்பாதபக்தியிலேயே ருசியுடையவர்களாய்
வாணீம் ந ஜக்ருஹு:	- அவர் சொல்லை ஏற்கவில்லை

तावत्प्रकोपमुदितं प्रतिरुन्धतोऽस्य
भ्रूमध्यतोऽजनि मृडो भवदेकदेशः
नामानि मे कुरु पदानि च हा विरिञ्चेत -
यादौ रुरोद किल तेन स रुद्रनामा ॥ ४ ॥

தாவத் ப்ரகோப முதிதம் ப்ரதிருந்த்ததோऽஸ்ய
ப்ரூமத்யதோऽஜனி ம்ருடோ பவதேகதேஶ: ।
நாமானி மே குரு பதானி ச ஹா விரிஞ்சேத் -
யாதௌ ருரோத கில தேந் ஸ ருத்ர நாமா ॥ 4 ॥

தாவத் உதிதம் ப்ரகோபம்- அப்பொழுது உண்டான கடுஞ்சினத்தை
ப்ரதிருந்தத: அஸ்ய - மனதில் அடக்கிய அந்தப் பிரம்மதேவரின்
ப்ரூமத் யத: - புருவங்களுடைய நடுவிலிருந்து
பவதேக தேஶ ம்ருட: அஜனி - தங்களுடைய ஒரு அம்சமான மிருடர் ஜனித்தார்.
ஸ: ஹா விரிஞ்ச - அவர், பிரம்மதேவனே!
மே நாமானி பதானி ச - எனக்கு பெயர்களையும் ஸ்தானங்களையும்
குரு இதி ஆதௌ - கல்பிக்க வேண்டும் என்று ஆதியில்
ருரோத கில - அழுதாரல்லவா.
தேன ருத்ர நாமா - அதனால் ருத்திரர் என்ற பெயருடையவரானார்.

एकादशाह्वयतया च विभिन्नरूपं
रुद्रं विधाय दयिता वनिताश्च दत्त्वा ।
तावन्त्यदत्त च पदानि भवत्प्रणुन्नः
प्राह प्रजाविरचनाय च सादरं तम् ॥ ५ ॥

ஏகாதஶாஹ்வயதயா ச விபின்ன ரூபம்
ருத்ரம் விதாய தயிதா வனிதாஶ்ச தத்வா ।
தாவந்த்யதத்த ச பதானி பவத்ப்ரணுன்ன:
ப்ராஹ ப்ரஜா விரசனாய ச ஸாதரம் தம் ॥ 5 ॥

பவத் ப்ரணுன்ன ருத்ரம்- தங்களால் ஏவப்பட்டவராக, ருத்திரரை
ஏகாதஶாஹ்வய தயா ச - பதினோரு பெயர்களை உடையவராக இருப்பதால்
வி பின்ன ரூபம் விதாய- வெவ்வேறு உருவங்களை உடையவராகச் செய்து
தயிதா: வனிதா: ச தத்வா - பிடிலயமுள்ளவர்களான பத்தினிகளையும் கொடுத்து,
தாவந்தி பதானி ச அதத்த - அவ்வளவு ஸ்தானங்களையும் கொடுத்தார்.
தம் ப்ரஜா விரசநாய - அந்த ருத்திரரிடம் பிரஜைகளை சிருஷ்டிக்கும்படி
ஸாதரம் ப்ராஹ ச - ஆதரவுடன் சொல்லவுஞ் செய்தார்.

रुद्राभिसृष्टभयदाकृतिरुद्रसङ्घ
संपूर्यमाणभुवनत्रयभीतचेताः ।
मा मा प्रजाः सृज तपश्चर मङ्गलाये
त्याचष्ट तं कमलभूर्भवदीरितात्मा ॥ ६ ॥

ருத்ராபிஸ்ருஷ்ட பயதாக்ருதி ருத்ர ஸங்க -
ஸம்பூர்யமாண புவனத்ரய பீதசேதா: ।
மாமா பிரஜா: ஸ்ருஜ தபஸ்சர மங்கலாயேத் -
யாசஷ்ட தம் கமலபூர் பவதீரி தாத்மா ॥ 6 ॥

ருத்ராபிஸ்ருஷ்ட பயதாக்ருதி ருத்ரஸங்க ஸம்பூர்யமாண புவனத்ரய பீதசேதா:	}	ருத்திரரால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பயங்கர ரூபத்துடன் கூடின ருத்திரகணங்களால் நிறைக்கப்பட்ட மூவுலகங்களையும் கண்டு பயந்த மனதுடன் கூடின
கமலபூ: பவதீரிதாத்மா	-	பிரம்மதேவர் தங்களால் ஏவப்பட்டவராய்
மா ப்ரஜா: மா ஸ்ருஜ	-	வேண்டாம், பிரஜைகளை சிருஷ்டிக்க வேண்டாம்,
மங்களாய தப: சர	-	உலக க்ஷேமத்திற்காகத் தவம் புரிவாயாக
இதி தம் ஆசஷ்ட	-	என்று அந்த ருத்திரரிடம் சொன்னார்.

तस्याथ सर्गरसिकस्य मरीचिरत्रिस् -
तत्राङ्गिराः क्रतुमुनिः पुलहः पुलस्त्यः ।
अङ्गादजायत भृगुश्च वसिष्ठदक्षौ
श्रीनारदश्च भगवान् भवदङ्घ्रिदासः ॥ ७ ॥

தஸ்யாத ஸர்கரஸிகஸ்ய மரீசிரத்ரிஸ் -
தத்ராங்கிரா : க்ரது முனி : புலஹ: புலஸ்த்ய: ।
அங்காதஜாயத ப்ருகுஶ்ச வஸிஷ்டதக்ஷௌ
ஸ்ரீநாரதஶ்ச பகவான் பவதங்க்ரி தாஸ: ॥ 7 ॥

அத	-	ருத்ரன் தவம்புரிவதற்காகச் சென்ற
ஸர்க ரஸிகஸ்ய	-	சிருஷ்டியில் ஈடுபட்ட
தஸ்ய அங்காத்	-	அந்தப் பிரம்மதேவனுடைய சரீரத்திலிருந்து
மரீசி அத்ரி:	-	மரீசியும், அத்ரியும்,
அங்கிரா: க்ரது முனி:	-	அங்கிரஸ்ஸும், க்ரதுவும்,
புலஹ புலஸ்த்ய	-	புலஹரும், புலஸ்த்யரும்,
ப்ருகு வஸிஷ்ட தக்ஷௌ	-	பிருகுவும், வஸிஷ்டரும், தக்ஷரும்,
தத்ர பவதங்க்ரிதாஸ:	-	அவர்களுள் தங்கள் பாதங்களுக்கே அடிமைபூண்ட
பகவான்	-	ஐசுவரீயாதி ஆறு குணங்களுள்ள
ஸ்ரீ நாரத: ச அஜாயத	-	ஸ்ரீ நாரதரும் ஜனித்தார்கள்.

धर्मादिकानभ्सृजन्नथ कर्दमंच
वाणीं विधाय विधिरङ्गजसङ्कुलोऽभूत् ।
त्वद्बोधितैः सनकदक्षमुखैस्तनूजै -
र्द्बोधितश्च विरराम तमो विमुञ्चन् ॥ ८ ॥

தர்மாதிகானபிஸ்ருஜன்னத கர்தமஞ் ச
வாணீம் விதாய விதிரங்கஜ ஸங்குலோऽபூத் ।
த்வத்போதிதை: ஸநகதக்ஷ முகைஸ்தனூஜை -
ருத்போதிதஶ்ச விரராம தமோ விமுஞ்சன் ॥ 8 ॥

விதி: தர்மாதிகான் - பிரம்மதேவர் தர்மதேவர் முதலியவர்களையும்,
கர்தமம் ச அபிஸ்ருஜன் அத - கர்த்தமரையும் சிருஷ்டித்த பிறகு
வாணீம் விதாய - ஸரஸ்வதியை சிருஷ்டித்ததும்
அங்கஜ ஸங்குல: அபூத் - காமவிகாரமுடையவரானார்.
த்வத் போதிதை: - தங்களால் ஏவப்பட்டவராய்
ஸனக தக்ஷ முகை: - ஸனகர் தக்ஷர் முதலிய
தனூஜை: உத்போதித: - புத்திரர்களால் உணர்த்தப்பட்டவராய்
தமோவிமுஞ்சன் - அக்ஞானத்தை விட்டு
விரராம ச - அதிலிருந்து விலகவுஞ் செய்தார்.

वेदान्पुराणनिवहानपि सर्वविद्याः
कुर्वन्निजाननगणाच्चतुराननोऽसौ ।
पुत्रेषु तेषु विनिधाय स सर्गवृद्धि -
मप्राप्नुवंस्तव पदाम्बुजमाश्रितोऽभूत् ॥ ९ ॥

வேதான் புராண நிவஹானபி ஸர்வவித்யா:
குர்வந்நிஜானன கணச்சதுரானனோऽஸௌ ।
புத்ரேஷு தேஷு விநிதாய ஸ ஸர்க வ்ருத்தி -
மப்ராப்னுவம்ஸ்தவ பதாம்புஜ - மாஶ்ரிதோऽபூத் ॥ 9 ॥

ஸ: அஸௌ சதுரானந: - அப்படிப்பட்ட அந்த நான்முகனான பிரம்மா
நிஜாநந கணாத் - தன் முகமண்டலத்திலிருந்து
வேதான் புராண நிவஹான் - வேதங்களையும் புராணசமூஹகங்களையும்
ஸர்வ வித்யா: அபி - மற்ற எல்லா வித்தைகளையும்
குர்வன்ப - சிருஷ்டித்து (அவைகளை)
தேஷு புத்ரேஷு விநிதாய - அந்தப் புத்திரர்களிடத்தில் வைத்தும்

ஸர்க விருத்திம் - சிருஷ்டியின் அபிவிருத்தியை
அப்ராப்நுஷன் அடையாதவராக
தவ பதாம்புஜம் - தங்கள் பாதாரவிந்தத்தை
அஸ்ருத அபூத் - சரணமடைந்தார்.

जानन्नुपायमथ देहमजो विभज्य
स्त्रीपुंसभावमभजन्मनुतद्वधूभ्याम् ।
ताभ्यां च मानुषकुलानि विवर्धये
स्त्वंगोविन्द मारुतपुरेश निरुन्धि रोगान् ॥ १० ॥

ஜானன்னுபாயமத தேஹமஜோவிபஜ்ய
ஸ்த்ரீபும்ஸ பாவமபஜன் மனுதத் வதூப்ப்யாம் ।
தாப்யாஞ்ச மானுஷகுலானி விவர்தயம்ஸ்த்வம்
கோவிந்த மாருதபுராதிப ருந்தி ரோகான் ॥ 10 ॥

அத அஜ: - பிறகு பிரம்மதேவர்
உபாயம் ஜானன் - பிரஜைகளின் அபிவிருத்திக்கான உபாயத்தையறிந்து
தேஹம் விபஜ்ய - தமது தேஹத்தை இரண்டாகப் பிரித்து
தனாடா வதூப்யாம் - மனு, அவர் பத்னியான சதரூபை என்ற இருவர்களால்
ஸ்த்ரீ பும்ஸ பாவம் அபவஜத் - ஸ்திரீபுருஷர்களின் ரூபத்தை அடைந்தார்.
மாருத புராதிப கோவிந்த - குருவாயூருக்கதிபதியான ஹே! கோவிந்தா!
தாப்யாம் - (மனு, சதரூபை) இவர்களைக்கொண்டு
மானுஷ குலானி - மனிதவர்க்கங்களை
விவர்தயன் த்வம் - பெருகச்செய்துகொண்டிருக்கின்ற தாங்கள்
ரோகான்ருந்தி - என் ரோகங்களைத் தகைய வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ஸ்ருஷ்டி பேத வர்ணனம் நாம தஸகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 108] [த்ருதீய ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 38]

தஶகம் - 11

ஸனகாதியர் வைகுண்ட ப்ரவேசம்

क्रमेण सर्गे परिवर्धमाने कदाऽपि दिव्याः सनकादयस्ते ।
भवद्विलोकाय विकुण्ठलोकं प्रपेदिरे मारुतमन्दिरेश ॥ १॥

க்ரமேண ஸர்கே பரிவர்தமானே கதாऽபி திவ்யா: ஸநகாதயஸ்தே ।
பவத்விலோகாய விகுண்டலோகம் ப்ரபேதிரே மாருத மந்திரேஶ ॥ 1 ॥

மாருத மந்திரேஶ ஸர்கே - ஹே! குருவாயூரப்பா! பிரஜாசிருஷ்டியானது
க்ரமேணபரிவர்தமானே - கிரமமாக விருத்தியடையும்பொழுது
கதா அபி திவ்யா: - ஒருநாள் (அப்பிராகிருத) திவ்ய சக்தி வாய்ந்த
தே ஸநகாதய: - அந்த ஸனகர் முதலானவர்கள்
பவத் விலோகாய - தங்களை தரிசிப்பதற்காக
விகுண்டலோகம்ப்ரபேதிரே- வைகுண்டலோகத்திற்கு வந்தார்கள்.

मनोज्ञनैश्रेयसकाननाद्यैरनेकवापीमणिमन्दिरैश्च ।
अनोपमं तं भवतो निकेतं मुनीश्वराः प्रापुरतीतकक्ष्याः॥ २॥

மனோஜ்ஞநை: ஶ்ரேயஸ கானனாத்யை - ரனேக வாபீ மணிமந்திரைஶ்ச
அநோபமம் தம் ்பவதோ நிகேதம் முனீஶ்வரா: ப்ராபுரதீத கக்ஷ்யா: ॥ 2 ॥

முனீஶ்வரா: - அந்த முனீச்வரர்கள்
அதீதகக்ஷ்யா: - ஆறு கோட்டைகளைக் கடந்து
மனோக்ஞநை: ச்ரேயஸ- மனோஹரமான நைச்ரேயஸமென்ற
கானநாத்யை: உத்தியானவனம் முதலியவைகளாலும்,
அநேக வாபீ மணி மந்திரை: ச } - அனேகம் குளங்களாலும் மணிமயமான வீடுகளாலும்,
அநோபமம் பவத: - உவமையற்றதாய் விளங்கும் தங்களுடைய
தம் நிகேதம் ப்ராபு: - அந்த இருப்பிடத்தை அடைந்தார்கள்

भवद्दिदृक्षून्भवनं विविक्षून्द्वाः
स्थौ जयस्थान् विजयोऽप्यरुन्धाम् ।
तेषां च चित्ते पदमाप कोपः
सर्वं भवत्प्रेरणयैव भूमन् ॥ ३॥

பவத்தித்ருக்ஷூன் பவனம் விவிக்ஷூன் த்வா:
ஸ்தௌ ஜயஸ்தான் விஜயோऽப்யருந்தாம்
தேஷாஞ்ச சித்தே பதமாப கோப:
ஸர்வம் பவத்ப்ரேரணயைவ பூமன் ॥ 3 ॥

பவத்தித்ருக்ஷூன் - தங்களை தரிசிக்க விரும்பியவர்களும்
பவனம் விவிக்ஷூன் - அதற்காக தங்கள் கிருஹத்தில் புக விரும்பியவர்களுமான
தான் த்வா ஸ்தௌ - அவர்களை வாயில் காப்போர்களான
ஜய:விஜய:அபிஅருந்தாம் - ஜயனும் விஜயனும் தடுத்தனர்.
தேஷாம் சித்தே - அவர்களுடைய மனதில்
கோப: ச பதம் ஆப - கோபமும் குடிகொண்டது.
பூமன் ஸர்வே - எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஹே! ஈசா! இதெல்லாம்
பவத் ப்ரேரணயா ஏவ - தங்களுடைய பிரேரணையால்தான் பவித்தது.

वैकुण्ठलोकानुचितप्रचेष्टौ कष्टौ युवां दैत्यगतिं भजेतम् ।
इति प्रशप्तौ भवदाश्रयौ तौ हरिस्मृतिर्नोऽस्त्विति नेमतुस्तान् ॥ ४ ॥

வைகுண்டலோகானுசித ப்ரசேஷ்டௌ கஷ்டௌ
யுவாம் தைத்யகதிம் பஜேதம்
இதி ப்ரஶப்தௌ பவதாஶ்ரிதௌ தௌ ஹரிஸ்ம்ருதிர்
நோऽஸ்த்விதி நேமதுஸ்தான் ॥ 4 ॥

வைகுண்டலோகான் அனுசித ப்ரசேஷ்டௌ - வைகுண்டலோகத்திற்குத் தகாத வியாபாரங்களை யுடையவரும்
கஷ்டௌ யுவாம் - துஷ்டர்களுமான நீங்கள்
தைத்யகதிம் பஜேதம் - அஸுரயோனியை அடையக் கடவீர்கள்.
இதி ப்ரஶப்தௌ - என்று அவர்களால் சபிக்கப்பட்ட
பவதாஶ்ருதௌ தௌ - தங்களுடைய கிங்கரர்களான அவ்விருவர்களும்
ந: ஹரிஶ்ம்ருதி: அஸ்து - எங்களுக்கு ஹரிஸ்மரணம் உண்டாக வேண்டும்
இதி தான் நேமது: - என்று அவர்களை நமஸ்கரித்தனரல்லவா.

तदेतदाज्ञाय भवानवाप्तः सहैव लक्ष्म्या बहिरंबुजाक्ष ।
खगेश्वरांसार्पितचारुबाहुरानन्दयंस्तानभिराममूर्त्या ॥ ५ ॥

ததேததாஜ்ஞாய பவானவாப்த : ஸஹைவ லக்ஷ்ம்யா பஹிரம்புஜாக்ஷ ।
ககேஶ்வராம்ஸார்ப்பித - சாருபாஹு - ரானந்தயம்ஸ்தா - னபிராம மூர்த்யா ॥ 5 ॥

அம்புஜாக்ஷ பவான் - ஹே! தாமரைக்கண்ணனே! தாங்கள்
தத் ஏதத் ஆக்ஞாய - இந்த ஸங்கதியையறிந்து
லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஏவ - லக்ஷ்மியுடன் கூடவே
ககேச்வராம் ஸார்பித சாருபாஹு: } - கருடன் தோளில் வைக்கப்பட்ட அழகான கைகளை உடையவராய்
அபி ராம மூர்த்தா - மனோஹரமான தமது சரீரத்தால்
தான் ஆனந்தயன் - அவர்களை சந்தோஷிப்பித்துக்கொண்டு
பஹி: அவாப்த: - வெளியே வந்தீர்களல்லவா.

प्रसाद्य गीर्भिः स्तुवतो मुनीन्द्राननन्यनाथावथ पार्षदौ तौ
संरम्भयोगेन भवैस्त्रिभिर्मामुपेतमित्यात्तकृपां न्यगादीः ॥ ६ ॥

ப்ரஸாத்ய கீர்பி: ஸ்துவதோ முனீந்த்ரா னனன்ய
நாதாவத பார்ஷதௌ தௌ ।
ஸம்ரம்பயோகேன பவைஸ்த்ரிபிர்மா முபேத மித்யாத்த க்ருபாம்
ந்யகாதீ: ॥ 6 ॥

அத ஸ்துவத - வந்த பிறகு தன்னை ஸ்துதிக்கின்ற
முனீந்த்ரான் - முனிசிரேஷ்டர்களை
கீர்பி: ப்ரஸாத்ய - நல்ல வார்த்தைக்ளைக்கொண்டு ஸமாதானப்படுத்தி
அநந்யநாதௌ தௌ பார்ஷதௌ } - வேறு நாதனில்லாத அந்த பார்ஷதர்களிடம்
யுவாம் - நீங்கள் இரண்டு பேர்களும்
ஸம்ரம்ப யோகேன - துவேஷம் என்ற யோகத்தைச் செய்வதால்
த்ரிபி: பவை - மூன்று ஜன்மங்களைக் கொண்டு
மாம் உபேதம் - என்னை வந்தடையுங்கள்
இதி ஆத்தக்ருபாம் ந்யகாதீ: } - என்று கருணையுடன் சொன்னீர்களல்லவா

त्वदीयभृत्यावथ काश्यपात्तौ सुरारिवीरावुदितौ दितौ द्वौ ।
सन्ध्यासमुत्पादनकष्टचेष्टौ यमौ च लोकस्य यमाविवान्यौ ॥ ७ ॥

த்வதீய ப்ருத்யாவத கச்யாபாத்தௌ ஸுராரிவீராவுதிதௌ திதௌ த்வௌ ।
ஸந்த்யா ஸமுத்பாதன கஷ்டசேஷ்டௌ யமௌ ச லோகஸ்ய
யமாவிவான்யௌ ॥ 7 ॥

அத த்வதீய ப்ருத்யௌ தௌ } - பிறகு தங்களுடைய கிங்கரர்களான அவர்கள்
கச்யபாத் திதௌ - கச்யபரிடமிருந்து திதியிடத்தில்
த்வௌ ஸுராரிவீரௌ உதிதௌ } - இரண்டு அஸுர வீரர்களாக ஜனித்தார்கள்.

ஸந்த்யா ஸமுத் பாதன கஷ்ட சேஷ்டௌ	ஸந்தியா காலத்தில் உண்டுபண்ணியதால் துஷ்ட சேஷ்டைகளை யுடையதான
யமௌ சோகஸ்ய -	இரட்டையாகப் பிறந்த அவர்கள் உலகத்திற்கு
அந்யௌ யமௌ இவ ச -	வேறிரண்டு யமர்கள் போலிருந்தார்களல்லவா

हिरण्यपूर्वः कशिपुः किलैकः परो हिरण्याक्ष इति प्रतीतः ।
उभौ भवन्नाथमशेषलोकं रुषा न्यरुन्धां निजवासनान्धौ ॥ ८॥

ஹிரண்ய பூர்வ: கஶிபு:கிலைக: பரோ ஹிரண்யாக்ஷ இதி ப்ரதீத: ।
உபௌ பவந்நாத மஶேஷலோகம் ருஷா ந்யருந்தாம் நிஜ வாஸநாந்தௌ ॥8॥

ஏக: ஹிரண்யபூர்வ: க்சிபு: -	அவர்களில் ஒருவன் ஹிரண்யகசிபு
பர: ஹிரண்யாக்ஷ: இதி -	மற்றவன் ஹிரண்யாக்ஷன் என்றும்
ப்ரதீத: கில -	பிரஸித்தி பெற்றார்கள்
உபௌ நிஜவாஸ -நாந்தௌ -	இருவர்களும் தங்களுடைய அஸுர வாசனையால் அறிவிழந்தவர்களாய்
பவந்நாதம் அஶேஷ லோகம் -	உங்களையே நாதனாகக்கொண்ட எல்லா லோகங்களையும்
ருஷா ந்யருந்தாம் -	கோபத்தால் உபத்திரவித்தனரல்லவா.

तयोर्हिरण्याक्षमहासुरेन्द्रो रणाय धावन्ननवाप्तवैरी ।
भवत्प्रियां क्ष्मां सलिले निमज्य चचार गर्वाद्विनदन् गदावान् ॥ ९॥

தயோர் ஹிரண்யாக்ஷ மஹாஸுரேந்த்ரோ ரணாய தாவந்நநவாப்த வைரீ ।
பவத்ப்ரியாம் க்ஷ்மாம் ஸலிலே நிமஜ்ஜய சசார கர்வாத்விநதன் கதாவான் ॥ 9 ॥

தயோ: -	அவ்விருவரில்
ஹிரண்யாக்ஷ மஹா ஸுரேந்த்ர: -	ஹிரண்யாக்ஷன் என்ற அஸுர சிரேஷ்டன்
ரணாய தாவன் -	போர்புரிய அங்குமிங்கு மோடிக்கொண்டு
அநவாப்த வைரீ -	ஒரு சத்ருவையுமடையாதவனாய்
பவத்ப்ரியாம் க்ஷ்மாம் -	தங்களுடைய பத்தினியான பூமியை
ஸலிலே நிமஜ்ஜய -	வெள்ளத்தில் மூழ்கடித்து
கர்வாத் விநதன் -	கர்வத்தால் சப்தித்துக்கொண்டு
கதாவான் சசார -	கதையை கையிலேந்தியவனாய் சுற்றித் திரிந்தானல்லவா.

तत्तो जलेशात्सदृशं भवन्तं निशम्य बभ्राम गवेषयस्त्वाम् ।
भक्तैकदृश्यः स कृपानिधे त्वं निरुन्धि रोगान् मरुदालयेश ॥१०॥

ததோ ஜலேஶாத் ஸத்ருஶம் பவந்தம் நிஶம்ய பப்ராம
கவேஷயம்ஸ்த்வாம் ।
பக்தைக த்ருஶ்ய: ஸ க்ருபாநிதே த்வம் நிருந்தி ரோகான் மருதாலயேஶ

தத: ஜலேஶாத் பவந்தம்	-	அதன்பிறகு வருணனிடமிருந்து தங்களை
ஸத்ருஶம் நிஶம்ய	-	தனக்குத் துல்யனென்று கேட்டு,
த்வாம் கவேஷயன் பப்ராம	-	தங்களைத் தேடிக்கொண்டு சுற்றித் திரிந்தானல்லவா.
க்ருபாநிதே மருதாலயேஶ	-	கருணைக்கிருப்பிடமான ஹே குருவாயூரப்பா!
பக்தைக த்ருஶ்ய:	-	பக்தன் ஒருவனுக்கே காணமுடிந்த
ஸ: த்வம் ரோகான் நிருந்தி	-	அந்த தாங்கள் ரோகங்களை தடுக்க வேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே ஸனகாதீனாம் வைகுண்ட ப்ரவேஶ
வர்ணனம் நாம ஏகாதஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 118] [த்ருதீய ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 43]

தஶகம் - 12

வராஹாவதாரம்

स्वायम्भुवो मनुरथो जनसर्गशीलो
दृष्ट्वा महीमसमये सलिले निमग्नाम् ।
स्रष्टारमाप शरणं भवदङ्घ्रिसेवा-
तुष्टाशयं मुनिजनैः सह सत्यलोके ॥ १॥

ஸ்வாயம்புவோ மனுரதோ ஜனஸர்கஶீலோ
த்ருஷ்ட்வா மஹீம ஸமயே ஸலிலே நிமக்னம் ।
ஸ்ரஷ்டாரமாப ஶரணம் பவதங்க்ரிஸேவா -
துஷ்டாஶயம் முனிஜனை: ஸஹ ஸத்யலோகே ॥ 1 ॥

அதோ - பிரம்மதேவர் கட்டளையிட்ட பிறகு
ஜனஸர்க ஶீல: - பிரஜைகளை சிருஷ்டிக்கும் ஸ்வபாவமுடைய
ஸ்வாயம்புவ மனு: அஸமயே: - ஸ்வாயம்புவ மனு அகாலத்தில்
மஹீம் ஸலிலே நிமக்னாம் த்ருஷ்ட்வா - பூமியை ஜலத்தில் மூழ்கியதாகக் கண்டு
முனிஜனை ஸஹ ஸத்யலோகே - முனிகளுடன் கூட ஸத்யலோகத்தில்
பவதங்க்ரி ஸேவா துஷ்டாஶயம் - தங்கள் பாதங்களை சேவிப்பதால் ஸந்தோஷமடைந்த மனதையுடைய
ஸ்ரஷ்டாரம் ஶரணம் ஆப - பிரம்மதேவரை சரணமடைந்தாரல்லவா.

कष्टं प्रजाः सृजति मय्यवनीनिमग्ना स्थानं
सरोजभव कल्पय तत्प्रजानाम् ।
इत्येवमेष कथितो मनुना स्वयम्भू -
रम्भोरुहाक्ष तव पादयुगं व्यचिन्तीत् ॥ २॥

கஷ்டம் ப்ரஜா: ஸ்ருஜதி மய்யவனீ நிமக்ன
ஸ்தானம் ஸரோஜபவ கல்பய தத்ப்ரஜானும் ।
இத்யேவமேஷ கதிதோ மனுனு ஸ்வயம்பூ -
ரம்போருஹாக்ஷ தவ பாதயுகம் வ்யசிந்தீத் ॥ 2 ॥

ஸரோஜ பவ - ஹே பிரம்மதேவரே!
மயிப்ரஜா: ஸ்ருஜதி - நான் பிரஜைகளை சிருஷ்டிக்கும்பொழுது

அவனீ நிமக்னா கஷ்டம்	-	பூமி ஜலத்தில் மூழ்கிப் போயிற்று; கஷ்டம்
தத் ப்ரஜானாம்	-	ஆகையால் பிரஜைகளுக்கு
ஸ்தானம் கல்பய இதி ஏவம்	-	இருக்க இடத்தை கல்பிக்க வேண்டும் என்றிவ்விதம்
மனு நா கதித:	-	ஸ்வாயம்புவமனுவினால் வேண்டிக் கொள்ளப்பட்ட
ஏஷ ஸ்வயம்பூ:	-	இந்தப் பிரம்மதேவரும்
அம்போ ருஹாக்ஷ	-	ஹே தாமரைக்கண்ணா!
தவ பாதயுகம் வ்யசிந்தீத்	-	தங்களுடைய திருவடிகளை தியானித்தாரல்லவா.

हा हा विभो जलमहं न्यपिबं पुरस्ता-
दद्यापि मज्जति मही किमहं करोमि ।
इत्थं त्वदङ्घ्रियुगळं शरणं यतोऽस्य
नासापुटात्समभवः शिशुकोलरूपी ॥ ३॥

ஹா ஹா விபோ ஜலமஹம் ந்யபிபம் புரஸ்தா -
தத்யாபி மஜ்ஜதி மஹீ கிமஹம் கரோமி ।
இத்தம் த்வதங்க்ரி யுகளம் சரணங்கதோऽஸ்ய
நாஸாபுடாத்ஸமபவ: ஶிஶு கோல ரூபி ॥ ॥ 3 ॥

விபோ	-	எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஹே பிரபுவே!
ஹாஹா அஹம் புரஸ்தாத்	-	கஷ்டம்! கஷ்டம்! நான் முந்தியே
ஜலம் ந்யபிபம்	-	பிரளயஜலத்தைப் பானஞ் செய்தேன்
அபி தத்ய	-	அப்படியிருந்தும், இப்பொழுது
மஹீ மஜ்ஜதி	-	பூமி ஜலத்தில் மூழ்கிப்போகிறது
அஹம் கிம் கரோமி இத்தம்	-	நான் என்ன செய்வேன்; என்றிவ்விதம்
த்வதங்க்ரி யுகளம்	-	தங்கள் இரு திருவடிகளை
ஶரணம் யத: அஸ்ய	-	சரணமடைந்த அந்தப் பிரம்மதேவருடைய
நாஸா புடாத் த்வம்	-	மூக்குத் துவாரத்திலிருந்து தாங்கள்
ஶிஶுகோலரூபி ஸமபவ:	-	பன்றிக் குட்டியின் உருவத்துடன் அவதரித்தீரல்லவா.

अङ्गुष्ठमात्रवपुरुत्पतितः पुरस्ताद-
भूयोऽथ कुम्भिसदृशः समजृम्भथास्त्वम् ।
अभ्रे तथाविधमुदीक्ष्य भवन्तमुच्चैर्
विस्मेरतां विधिरगात्सह सूनुभिः स्वैः ॥ ४॥

அங்குஷ்ட்டமாத்ர வபுருத்பதித: புரஸ்தாத் -
பூயோSத கும்பிஸத்ருஶ ஸமஜ்ரும்ப்பதாஸ்த்வம்
அப்ரே ததாவிதமுதீக்ஷ்ய பவந்தமுச்சைர் -
விஸ்மேரதாம் விதிரகாத் ஸஹ ஸூனுபி: ஸ்வை: ॥ 4 ॥

புரஸ்தாத் த்வம் - முதலில் தாங்கள்
அங்குஷ்டமாத்ர வபு: - பெருவிரலளவுள்ள சரீரமுடையவராக
உத் பதித: - ஆவிர்பவித்தீர்
அத பூய: - பிறகு மறுபடியும்
கும்பி ஸத்ருஶ: ஸம ஜ்ரும்பதா: } - யானைக்கொப்பாக வளர்ந்தீர்
ததாவிதம் அப்ரே உச்சை: } - அப்படி வளர்ந்து மேகமண்டலம் வரையில் உயர்ந்திருக்கும்
பவந்தம் உதீக்ஷ்ய - தங்களை உற்றுப்பார்த்து
விதி: ஸ்வை: ஸூனுபி: ஸஹ } - பிரம்மதேவர் தன் புத்திரர்களுடன்
விஸ்மேரதாம் அகாத் - ஆச்சரியமடைந்தார்.

कोऽसावचिन्त्यमहिमा किटिरुत्थितो मे
नासापटात्किमु भवेदजितस्य माया ।
इत्थं विचिन्तयति धातरि शैलमात्रः
सद्यो भवन्किल जगर्ज्जिथ घोरघोरम् ॥ ५ ॥

கோS ஸாவசிந்த்ய மஹிமா கிடிருத்திதோ மே
நாஸாபுடாத் கிமு பவேத ஜிதஸ்ய மாயா ।
இத்தம் விசிந்தயதி தாதரி ஶைல மாத்ர:
ஸத்யோ பவன் கில ஜகர்ஜ்ஜித கோரம் ॥ 5 ॥

மே நாஸாபுடாத் உத்தித: - எனது மூக்குதுவாரத்திலிருந்து வெளிவந்த
அசிந்த்ய மஹிமா - ஆலோசிக்க முடியாத மஹிமையுடைய
அஸௌ கிடி: க - இந்தப் பன்றி யாராக இருக்கும்?
அஜிதஸ்ய - யாராலும் ஜயிக்கப்படாத மஹாவிஷ்ணுவின்
மாயா பவேத் கிமு இத்தம் } - மாயையாக இருக்குமோ? என்றிவ்விதம்
தாதரி விசிந்தயதி - பிரம்மதேவர் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது
த்வம் ஸத்ய: ஶைல மாத்ர: பவன் } - தாங்கள் அப்பொழுதே மலை போன்றவராக பவித்து
கோரகோரம் ஜகர்ஜித கில } - மகாபயங்கரமாக கர்ஜித்தீரல்லவா.

तं ते निनादमुपकर्ण्य जनस्तपःस्थाः
सत्यस्थिताश्च मुनयो नुनुवुर्भवन्तम् ।
तत्स्तोत्रहर्षुलमनाः परिणद्य भूयस् -
तोयाशयं विपुलमूर्तिरवातरस्त्वम् ॥ ६ ॥

தம் தே நிநாதமுபகர்ண்ய ஜனஸ்தப: ஸ்த்தா:
ஸத்ய ஸ்த்திதாஶ்ச முனயோ நுநுவுர்ப்பவந்தம் ।
தத் ஸ்தோத்ர ஹர்ஷுலமனா: பரிணத்யபூயஸ் -
தோயாஶயம் விபுல மூர்திரவாதரஸ்த்வம் ॥ 6 ॥

தம் தே நிநாதம் உபகர்ண்ய -	தங்களுடைய அந்த கர்ஜனையைக் கேட்டு
ஜனஸ்தப: ஸ்தா: ஸத்யஸ்திதா: ச -	ஜனோலோகத்திலும் தபோலோகத்திலும் இருப்பவர்களும் ஸத்யலோகத்தில் – இருப்பவர்களுமான
ஸுநய: பவந்தம் நுநுவு -	முனிவர்கள் தங்களை ஸ்துதித்தார்கள்.
தத்ஸ்தோத்ர ஹர்ஷுலமநா: த்வம் -	அவர்களுடைய ஸ்தோத்திரத்தால் ஸந்தோஷமடைந்த மனமுடையவரான தாங்கள்
பூய: விபுல மூர்தி: -	மறுபடியும் பெருத்த சரீரமுடையவராக
பரிணத்ய தோயாஶயம் அவாதர:	கர்ஜித்து ஸமுத்திரத்தில் இறங்கினீர்கள் அல்லவா?

ऊर्ध्वप्रसारिपरिधूम्रविधूतरोमा
प्रोत्क्षिप्तवालधिरवाङ्मुखघोरघोणः ।
तूर्णप्रदीर्णजलदः परिघूर्णदक्ष्णा
स्तोतॄन्मुनीन् शिशिरयन्नवतेरिथ त्वम् ॥ ७ ॥

ஊர்த்த்வ ப்ரஸாரி பரிதூம்ர விதூதரோமா
ப்ரோக்ஷிப்தவாலதி ரவாங்முக கோர கோண: ।
தூர்ண ப்ரதீர்ணஜலத : பரிகூர்ண தக்ஷ்ணு
ஸ்தோத்ரூன் முனீன் ஶிஶிரயன்னவதேரித த்வம் ॥ 7 ॥

ஊர்த்வ ப்ரஸாரி பரிதூம்ர விதூதரோமா -	மேல்நோக்கி நிற்பவைகளும், கறுப்பும் சிவப்பும் கலந்தவைகளும், குடையப் பட்டவைகளுமான உரோமங்களை உடையவரும்
ப்ரோக்ஷிப்தவாலதி: -	உயரத் தூக்கப்பட்ட வாலையுடையவரும்
அவாங்முக கோர கோண: -	கீழ்நோக்கிய பயங்கரமான மூக்கை உடையவரும்

தூர்ண ப்ரதீர்ண ஜலத: த்வம்	-	விரைவாகப் பிளக்கப்பட்ட மேகங்களை உடையவருமான தாங்கள்
பரிகூர்ண தக்ஷ்ணா	-	அங்குமிங்கும் சலிக்கின்ற கண்ணால்
ஸ்தோத்ருன் முனீன்	-	தம்மை ஸ்துதிக்கின்ற முனிவர்களை
ஶிஶிரயன்	-	மனம் குளிரச் செய்துகொண்டு
அவதேரித	-	ஜலத்திலிறங்கினீரல்லவா!

अन्तर्जलं तदनु सङ्कुलनक्रचक्रं
भ्राम्यत्तिमिङ्गिलकुलं कलुषोर्मिमालम् ।
आविश्य भीषणरवेण रसातलस्था -
नाकम्पयन्वसुमतीमगवेषयस्त्वम् ॥ ८ ॥

அந்தர்ஜலம் ததனு ஸங்குல நக்ர சக்ரம்
ப்ராம்யத்திமிங்கில குலம் கலு ஷோர்மிமாலம் ।
ஆவிஶ்ய பீஷணரவேண ரஸாதலஸ்த்தா -
ுகம்பயன் வஸுமதீ மகவேஷயஸ்த்வம் ॥ 8 ॥

ததனு	-	அதன்பிறகு
ஸங்குல நக்ரசக்ரம்	-	திகிலடைந்த முதலைக் கூட்டங்களை உடையதும்
ப்ராம்யத் திமிங்கில குலம்	-	சுற்றித்திரிகின்ற திமிங்கலக் கூட்டத்தை உடையதும்
கலுஷோர் மிமாலம்	-	கலங்கின அலை ஸமூஹத்தை உடையதுமான
அந்தர்ஜலம் ஆவிஶ்ய	-	ஜலத்தினுள் பிரவேசித்து
பீஷண ரவேண	-	பயங்கரமான த்வனியால்
ரஸாதலஸ்தான்	-	ரஸாதலத்திலிருப்பவர்களை
ஆகம்பயன்	-	நடுங்கச் செய்துகொண்டு
த்வம் வஸுமதீம் அகவேஷய:	-	தாங்கள் பூமியைத் தேடினீர்களல்லவா?

दृष्ट्वाऽथ दैत्यहतकेन रसातलान्ते
संवेशितां झटिति कूटकिटिर्विभो त्वम् ।
आपातुकानविगणय्य सुरारिखेटान्
दंष्ट्राङ्कुरेण वसुधामदधाः सलीलम् ॥ ९ ॥

த்ருஷ்ட்வாऽத தைத்ய ஹதகேன ரஸாதலாந்தே
ஸம்வேஶிதாம் ஜடிதி கூடகிடிர் விபோ த்வம் ।
ஆபாது கானவிகணய்ய ஸுராரிகேடான்
தம்ஷ்ட்ராங்குரேண வஸுதா மததா: ஸலீலம் ॥ 9 ॥

அத தைத்யஹதகேன	-	பிறகு துஷ்ட அஸுரனான ஹிரண்யாக்ஷனால்
ரஸாதலாந்தே ஸம்வேஶிதாம்	-	பாதாளத்தின் பக்கத்தில் கொண்டு வைக்கப்பட்ட
வஸுதாம் த்ருஷ்ட்வா	-	பூமியைக் கண்டு
விபோ	-	ஹே பிரபுவே!
கூடகிடி: த்வம்	-	மாயாவராஹரூபியான தாங்கள்
ஆபாது கான்	-	தம்மை எதிர்த்து வருகின்ற
ஸராரி கேடான்	-	அஸுரப்பதர்களை
அவிகணய்ய	-	லக்ஷ்யம் செய்யாமல்
ஜடிதி தம்ஷ்ட்ராங் குரேண	-	சீக்கிரமாக கோரப்பற்களின் நுனியால்
ஸலீலம் அததா:	-	விளையாட்டாக எடுத்தீரல்லவா.

अभ्युद्धरन्नथ धरां दशनाग्रलग्न -
मुस्ताङ्कुराङ्कित इवाधिकपीवरात्मा ।
उद्धूतघोरसलिलाज्जलधेरुदञ्चन्
क्रीडावराहवपुरीश्वर पाहि रोगात् ॥ १० ॥

அப்யுத்தரன்னத தராம் தஶனாக்ரலக்ன -
முஸ்தாங்குராங்கித இவாதிகபீவராத்மா ।
உத்தூத கோர ஸலிலாஜ் ஜலதே ருதஞ்சன்
க்ரீடாவராஹ வபுரீஶ்வர: பாஹி ரோகாத் ॥ 10 ॥

க்ரீடா வராஹவபு: ஈச்வர	-	லீலைக்காகப் பன்றியுருவமெடுத்த ஹே ஈச்வரா!
அத	-	அதன்பிறகு
தஶனாக்ர லக்ன முஸ்தாங்குராங்கித இவ	-	கோரப்பற்களின் நுனியில் பற்றிக்கொண்ட கோரைப்புல்லால் அடையாளஞ் செய்யப்பட்டவர் போல
தராம் அப்யுத்தரன்	-	பூமியை உயர எடுத்துக்கொண்டு
அதிக பீவராத்மா	-	அதிகம் பெருத்த சரீரமுடையவராக
உத்ருத கோர ஸலிலாத்	-	பொங்கியெழுந்த பயங்கரமான ஜலத்தை உடைய
ஜலதே: உதஞ்சன்	-	ஸமுத்திரத்திலிருந்து வெளியே வந்த தாங்கள்
ரோகாத் பாஹி	-	வியாதியிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீய ஸ்ரீவராஹவதார
பூமியுத்தரண வர்ணனம் நாம த்வாதஶகம் தஶகம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 128] [த்ருதீய ஸகந்தே ஸ்லோகா: 53]

தஶகம் - 13

ஹிரண்யாக்ஷவதம்

हिरण्याक्षं तावद्वरद भवदन्वेषणपरं
चरन्तं सांवर्ते पयसि निजजङ्घापरिमिते ।
भवद्भक्तो गत्वा कपटपटुधीर्नारदमुनिः
शनैरूचे नन्दन् दनुजमपि निन्दंस्तव बलम् ॥ १ ॥

ஹிரண்யாக்ஷம் தாவத்வரத பவதன்வேஷணபரம்
சரந்தம் ஸாம்வர்த்தே பயஸி நிஜ ஜங்க்கா பரிமிதே ।
பவத்பக்தோ கத்வா கபடபடுதீர் நாரதமுனி :
ஶனைரூசே நந்தன் தனுஜமபி நிந்தம்ஸ்தவ பலம் ॥ 1 ॥

வரத	-	வரங்களைக் கொடுக்கும் ஈசா!
தாவத் நிஜஜங்கா பரிமிதே	-	அப்பொழுது தனது முழங்காலளவுள்ள
ஸாம்வர்தே பயஸி	-	பிரளயஜலத்தில்
பவதந் வேஷணபரம்	-	தங்களைத் தேடுவதில் ஈடுபட்டு
சரந்தம்	-	சுற்றித் திரிந்துகொண்டிருக்கும்
ஹிரண்யாக்ஷம் கத்வா	-	ஹிரண்யாக்ஷனிடம் சென்று
பவத் பக்த: கபட படுதீ:	-	தங்கள் பக்தரும் வஞ்சிப்பதில் கெட்டிக்காரருமான
நாரதமுனி: தனுஜம் நந்தன்	-	நாரத முனிவர், அவ்வஸுரனைப் புகழ்ந்து கொண்டும்
தவ பலம் நிந்தன் அபி	-	தங்கள் பலத்தை இகழ்ந்துகொண்டும்
ஶனை: ஊசே	-	மெதுவாக (பின்வருமாறு) சொன்னார்:

स मायावी विष्णुर्हरति भवदीयां वसुमतीं
प्रभो कष्टं कष्टं किमिदमिति तेनाभिगदितः ।
नदन् क्वासौ क्वासाविति स मुनिना दर्शितपथो
भवन्तं संप्रापद्धरणिधरमुद्यन्तमुदकात् ॥ २ ॥

ஸ மாயாவீ விஷ்ணுர்ஹரதி பவதீயாம் வஸுமதீம்
ப்ரபோ கஷ்டம் கஷ்டம் கிமிதமிதி தேனபிகதித: ।
நதன் க்வாஸெள க்வாஸாவிதி ஸ முனிஞ தர்ஶித பதோ
பவந்தம் ஸம்ப்ராபத்தரணிதர முத்யந்த முதகாத் ॥ 2 ॥

மாயாவீ ஸ விஷ்ணு:	-	மாயாவியான அந்த விஷ்ணு
பவதீயாம் வஸுமதீம் ஹரதி		உம்முடைய பூமியை அபஹரித்துச் செல்கிறான்.

ப்ரபோ இதம் கிம் கஷ்டம் கஷ்டம்	- பிரபுவே! இது என்ன கஷ்டம்! கஷ்டம்!
இதி தேன அபிகதித:	- என்று அவரால் கூறப்பட்ட
ஸ: அஸெள க்வ	- அந்த ஹிரண்யாக்ஷன், அந்த விஷ்ணு எங்கே!
அஸெள க்வ இதி நதன்	- அந்த விஷ்ணு எங்கே! என்றிரைந்து கொண்டு
முனினா தர்சித பத:	- முனியால் வழிகாட்டப்பட்டவனாய்
தரணி தரம்	- பூமியை எடுத்துக்கொண்டு
உதகாத் உத்யந்தம்	- ஜலத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்பும்
பவந்தம் ஸம்ப்ராபத்	- தங்களையடைந்தான்.

अहो आरण्योऽयं मृग इति हसन्तं बहुतरै
र्दुरुक्तैर्विध्यन्तं दितिसुतमवज्ञाय भगवन् ।
महीं दृष्ट्वा दंष्ट्राशिरसि चकितां स्वेन महसा
पयोधावाधाय प्रसभमुदयुङ्क्था मृधविधौ ॥ ३ ॥

அஹோ ஆரண்யோயம் ம்ருக இதி ஹஸந்தம் பஹுதரைர் -
துருக்தைர் வித்யந்தம் திதிஸுத மவஜ்ஞாய பகவன் ।
மஹீம் த்ருஷ்ட்வாதம்ஷ்ட் ரா ஶிரஸி சகிதாம் ஸ்வேந மஹஸா
பயோதாவாதாய ப்ரஸபமுதயுங்க்தா ம்ருத விதௌ ॥ 3 ॥

அஹோ அயம் ஆரண்ய ம்ருகா:	- ஐயோ! இது ஒரு காட்டுமிருகம் அல்லவா்
இதி ஹஸந்தம்	- என்று சொல்லி பரிகசிக்கின்றவனும்
பஹு தரை: துருக்தை வித்யந்தம்	- பற்பல கடுஞ்சொற்களால் குத்துகின்றவனுமான
திதிஸுதம் அவக்ஞாய	- அந்த அசுரனைப் பொருட்படுத்தாமல்
பகவன் தம்ஷ்ட்ரா சிரஸி	- பகவானே! கோரப்பல்லின் நுனியில்
மஹீம் சகிதம் த்ருஷ்ட்வா	- பூதேவி நடுங்குவதைக்கண்டு
ஸ்வேன மஹஸா	- உமது யோகசக்தியால்
பயோத்யௌ ஆதாய	- (பூமியை) சமுத்திரத்தில் நிலைக்கச்செய்து
ப்ரஸபம் ம்ருதவிதௌ	- பலாத்காரமாய் போர்புரிவதில்
உதயுங்க்த:	- ஈடுபட்டீரல்லவா.

गदापाणौ दैत्ये त्वमपि हि गृहीतोन्नतगदो
नियुद्धेन क्रीडन्घटघटरवोद्घुष्टवियता ।
रणालोकौत्सुक्यान्मिलति सुरसंघे द्रुतममुं
निरुन्ध्याः सन्ध्यातः प्रथममिति धात्रा जगदिषे ॥ ४ ॥

கதாபாணௌ தைத்யே த்வமபி க்ருஹீதோந்நதகதோ
நியுத்தேன க்ரீடன் கடகட ரவோத்குஷ்டவியதோ ।
ரணாலோ கௌத்ஸுக்யான் மிலதி ஸுரஸங்கே த்ருதமமும்
நிருந்த்யா: ஸந்த்யாத: ப்ரதம மிதி தாத்ரா ஜகதிஷே ॥ 4 ॥

தைத்யே கதா பாணௌஹி	- அசுரன் கதாபாணியாக இருந்ததால்
த்வம் அபி க்ருஹீத உந்நதகதா:	- தாங்களும் கையில் உயர்ந்த கதையை யுடையவராய்
கடகட ரவோத் துஷ்ட வியதா	- கடகட என்ற சப்தம் ஆகாசத்தில் முழக்க
நியுத்தேன க்ரீடன்	- த்வந்த்வயுத்தஞ்செய்து விளையாடும் பொழுது
ரணா லோகௌத்- ஸுக்யாத்	- போரைப்பார்க்க விரும்பி
ஸுரஸங்கே மிலதி	- தேவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்தபொழுது
ஸந்த்யாத: ப்ரதமம்	- ஸந்தியாகாலத்திற்கு முந்தியே
த்ருதம் அமும் நிருந்த்யா:	- சீக்கிரமே இவனைக் கொன்றுவிட வேண்டும்
இதி தாத்ரா	- என்று பிரம்மதேவனால்
ஜகதிஷே	- வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டீரல்லவா.

गदोन्मर्दे तस्मिंस्तव खलु गदायां दितिभुवो
गदाघाताद्भूमौ झटिति पतितायामहह भोः ।
मृदुस्मेरास्यस्त्वं दनुजकुलनिर्मूलनचणं
महाचक्रं स्मृत्वा करभुवि दधानो रुरुचिषे ॥ ५ ॥

கதோன்மர்தே தஸ்மிம்ஸ்தவ கலு கதாயாம் திதிபுவோ
கதாகாதாத் பூமௌ ஜடிதி பதிதாயாமஹஹ போ: ।
ம்ருதுஸ்மேராஸ்யஸ்த்வம் தனுஜகுல நிர்மூலனசணம்
மஹாசக்ரம் ஸ்ம்ருத்வா கரபுவி ததானோ ருருசிஷே ॥ 5 ॥

தஸ்மின் கதோன் மர்தே	- அந்த கதாயுத்தத்தில்
தவ கதாயாம் கலு	- தங்கள் கதாயுதம்
திதி புவ: கதாகாதாத்	- அந்த அசுரனுடைய கதையின் அடியால்
ஜடிதி பூமௌ பதிதாயாம்	- சட்டென்று பூமியில் விழுந்தபொழுது,
அஹஹ போ:	- ஆச்சரியமாச்சரியம்! ஈசுவரா!
த்வம் ம்ருதுஸ்மேராஸ்ய	- தங்கள் புன்னகை பூத்த முகத்துடன்
தனுஜ குல நிர்மூலனசணம்	- அசுரகுலத்தை வேரறுத்தற்குரிய
மஹா சக்ரம் ஸ்ம்ருத்வா	- ஸுதர்சன சக்கிரத்தை ஸ்மரித்து
கரபுவி ததான ருருசிஷே	- (அதை) கையில் தாங்கிப் பிரகாசித்தீரே.

ततः शूलं कालप्रतिमरुषि दैत्ये विसृजति
त्वयि छिन्दत्येनत् करकलितचक्रप्रहरणात् ।
समारुष्टो मुष्ट्या स खलु वितुदंस्त्वां समतनोत्
गलन्माये मायास्त्वयि किल जगन्मोहनकरीः ॥ ६ ॥

தத: ஶூலம் காலப்ரதிமருஷி தைத்யே விஸ்ருஜதி
த்வயி சிந்தத்யேனத் கரகலித சக்ர ப்ரஹரணாத் ।
ஸமாருஷ்டோமுஷ்ட்யா ஸ கலு விதுதம்ஸ்த்வாம் ஸமதனோத்
கலன்மாயே மாயாஸ்த்வயி கில ஜகன் மோஹனகரீ: ॥ 6 ॥

தத: கால ப்ரதி மருஷி	-	அதன்பிறகு பிரளயகால ருத்ரனுக் கொப்பான கோபமுடையவனான
தைத்யே ஶூலம் விஸ்ருஜதி	-	அசுரன் சூலாயுதத்தைப் பிரயோகித்த பொழுது,
த்வயி கரகலித சக்ரே ப்ரஹரணாத்	-	தாங்கள் கையில் ஏந்தியிருந்த சக்கிராயுதத்தின் அடியால்
ஏநத் சிந்ததி	-	இந்த சூலாயுதத்தை முறித்தபொழுது,
ஸ: கலு ஸமாருஷ்ட:	-	அந்த அசுரனும் மிகச்சினங்கொண்டவனாய்
முஷ்ட்யா த்வாம் விதுதன்	-	கைமுஷ்டியால் தங்களைத் துன்புறுத்திக் கொண்டு
கலன்மாயே த்வயி	-	மாயை அற்றவரான தங்களிடத்தில்
ஜகன் மோஹன கரீ: மாயா:	-	உலகங்களை மயங்கச்செய்கின்ற மாயைகளை
ஸமதனோத் கில	-	பிரயோகித்தானல்லவா.

भवच्चक्रज्योतिष्कणलवनिपातेन विधुते
ततो मायाचक्रे विततघनरोषान्धमनसम् ।
गरिष्ठाभिर्मुष्टिप्रहृतिभिरभिघ्नन्तमसुरं
स्वपादाङ्गुष्ठेन श्रवणपदमूले निरवधीः ॥ ७ ॥

பவச்சக்ர ஜ்யோதிஷ்கணலவநிபாதேன விதுதே
ததோ மாயா சக்ரே விதத கனரோஷாந்த மனஸம் ।
கரிஷ்டாபிர் முஷ்டி ப்ரஹ்ருதி பிரபிக்னந்தமஸுரம்
ஸ்வபாதாங் குஷ்டேன ச்ரவண பத மூலே நிரவதீ: ॥ 7 ॥

தத: பவச்சக்ர ஜ்யோதிஷ் கணல வநிபாதேன	-	பிறகு தங்களுடைய ஸுதர்சன சக்கிரத்தினுடைய தீப்பொரியின் லவலேசம் வீழ்ந்ததால்
மாயா சக்ரே	-	அசுரனுடைய மாயைக்கூட்டம்
விதுதே	-	நசிப்பிக்கப்பட்டபொழுது

விதத கன ரோஷாந்த மனஸம்	-	மிகக் கடுங்கோபத்தால் செய்ய வேண்டியதறியாத மனதையுடையவனும்
கரிஷ்டாபி முஷ்டி ப்ரஹ்ருதிபி:	-	மிகக்கடுமையான கைமுஷ்டிக் குத்துகளால்
அபிக்னந்தம் அஸுரம்	-	தங்களைத் தாக்குகின்ற ஹிரண்யாக்ஷனை
ஸ்வேன கராக்ரேண ஶ்ரவண பதமூலே	-	உமது கைநுனியால் காதினடியில் (கன்னத்தில்)
நிரவதீ:	-	அடித்துக் கொன்றீரல்லவா.

महाकायःस्सोऽयं तव करसरोजप्रमथितो
गळद्रक्तो वक्त्रादपतदृषिभिः श्लाघितहतिः ।
तदा त्वामुद्दामप्रमदभरविद्योतिहृदया
मुनीन्द्रास्सान्द्राभिः स्तुतिभिरनुवन्नध्वरतनुम् ॥ ८॥

மஹாகாய: ஸோऽயம் தவ கரஸரோஜ ப்ரமதிதோ
கலத்ரக்தோ வக்த்ராத பத த்ருஷிபி: ஶ்லாகித ஹதி: ।
ததா த்வாமுத்தாம ப்ரமத பர வித்யோதி ஹ்ருதயா:
முனீந்த்ரா: ஸாந்த்ராபி: ஸ்துதி பிரனுவன்னத்வரதனும் ॥ 8 ॥

மஹா காய: ஸ அயம்	-	பெருத்த சரீரத்தையுடைய அந்த ஹிரண்யாக்ஷன்
தவ	-	தங்களுடைய
கர ஸரோஜ ப்ரமதித:	-	தாமரைப்பூபோன்ற கையால் அடிக்கப்பட்டதால்
வக்த்ராத் களத்ரக்த:	-	வாயிலிருந்து பெருகுகின்ற ரத்தத்தை உடையவனாய்
ரிஷிபி: ஶ்லாகித ஹதி:	-	ரிஷிகளால் புகழப்பட்ட சாவையுடையவனாய்
அபதத்	-	கீழே விழுந்தான்.
ததா உத்தாம ப்ரமதபர வித்யோதிஹ்ருதயா:	-	அப்பொழுது கட்டுக்கடங்காத ஆனந்தப் பெருக்கால் பிரகாசிக்கின்ற மனமுடையவர்களான
முனீந்த்ரா: ஸரந்த்ராதிபி:	-	முனிசிரேஷ்டர்கள் எங்கும் முழங்குகின்ற
ஸதுதிபி: அத்வரதனும் த்வாம்		ஸ்தோத்திரங்களால் யக்ஞமூர்த்தியாகிய தங்களை
அனுவந்	-	ஸ்துதித்தார்கள்.

त्वचि च्छन्दो रोमस्वपि कुशगणश्चक्षुषि घृतं
चतुर्होतारोऽङ्घ्रौ स्रुगपि वदने चोदर इडा ।
ग्रहा जिह्वायां ते परपुरुष कर्णे च चमसा
विभो सोमो वीर्यं वरद गळदेशेऽप्युपसदः ॥ ९॥

த்வசிசந்தோ ரோமஸ்வபி குஶகணச் சக்ஷுஷி க்ருதம்
சதுர்ஹோதாரோऽங்க்ரௌ ஸ்ருகபி வதனே சோதர இடா ।
க்ரஹா ஜிஹ்வாயாம் பரபுருஷ கர்ணே ச சமஸ:
விபோ ஸோமோ வீர்யம் வரத கலதேऽப்யுபஸத: ॥ 9 ॥

பரபுருஷதே - புருஷோத்தமா! தங்களுடைய
த்வசி சந்த - தோலில் காயத்ரீ முதலிய சந்தஸ்ஸுகளும்,
ரோமஸு குஶகண: அபி- ரோமங்களில் தர்ப்ப ஸமூஹமும்
சக்ஷுஷி க்ருதம் - கண்ணில் நெய்யும்
அங்க்ரௌ சதுர் ஹோதார: - நான்கு கால்களில் பிரம்மா, ஹோதா, அத்வர்யு, உத்காதா என்ற நான்கு ரித்விக்குகளும்,
வதனே ஸ்ருக் அபி - முகத்தில் ஸ்ருக் என்ற ஹோம பாத்திரமும்,
உதர இடா ச - வயிற்றில் இடை என்ற பாத்திரமும்,
ஜிஹ்வாயாம் க்ரஹா: - நாக்கில் ஸோமரஸத்தை எடுத்து வைப்பதற்குள்ள கிரஹமென்ற பாத்திரங்களும்,
கர்ணே சமஸ: ச விபோ - காதில் ஹோமபானஞ் செய்வதற்குள்ள சமஸங்கள் என்ற பாத்திரங்களும், பிரபுவே
வீர்யம் ஸோம: - (உமது) ரேதஸ்ஸு ஸோமரஸமாகவும் (உள)
வரத களதேஶே - வரதனே! (உமது) கழுத்தில்
உபஸத: அபி - பிரவர்க்கியத்திற்குப் பிறகு செய்யப்படும் உபஸத்துக்கள் என்று சொல்லப்படும் இஷ்டிகளுமிருக்கின்றன.

मुनीन्द्रैरित्यादिस्तवनमुखरैर्मोदितमना
महीयस्या मूर्त्या विमलतरकीर्त्या च विलसन् ।
स्वधिष्ण्यं संप्राप्तः सुखरसविहारी मधुरिपो
निरुन्ध्या रोगं मे सकलमपि वातालयपते ॥ १० ॥

முனீந்த்ரைரித்யாதி ஸ்தவன முகரைர் மோதித மனா:
மஹீயஸ்யா மூர்த்யா விமல தர கீர்த்யா ச விலஸன் ।
ஸ்வதிஷ்ண்யம் ஸம்ப்ராப்த: ஸுகரஸ விஹாரீ மதுரிபோ
நிருந்த்யா ரோகம் மே ஸகல மபி வாதாலய பதே ॥ 10 ॥

மதுரிபோ	-	மதுவெனும் அசுரனுக்குச் சத்துருவான
வாதாலயபதே	-	குருவாயூரப்பா!
இத்யாதிஸ்தவன முகரைர்:	-	இவ்வாறான ஸ்துதிகளை கோஷிக்கின்ற
முனீந்த்ரை:	-	முனிசிரேஷ்டர்களால்
மோதிதமனா:	-	ஸந்தோஷமடைவிக்கப்பட்ட மனமுடையவராக
மஹீயஸ்யா மூர்த்யா	-	பெருத்த சரீரத்துடனும்,
விமல தர கீர்த்யா ச விலஸன்	-	மாசற்ற கீர்த்தியுடனும் பிரகாசித்துக் கொண்டு
ஸ்வதிஷ்ண்யம் ஸம்ப்ராப்த:	-	உமது ஸ்தானமான வைகுண்ட லோகத்தையடைந்து
ஸுகரஸ விஹாரீ	-	இன்ப ரஸத்தை யனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் தாங்கள்
மே ஸகலம் ரோகம் அபி	-	என்னுடைய எல்லா ரோகங்களையும்
நிருந்த்யா:	-	நாசஞ்செய்ய வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ஹிரண்யாக்ஷ யுத்த தத்வத
யக்ஞவராஹ ஸ்துதி வர்ணனம் நாம
த்ரயோதஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 138] [த்ருதீய ஸகந்தே ஸ்லோகா: 63]

தஶகம் - 14

கபிலாவதாரம்

समनुस्मृततावकाङ्घ्रियुग्मः स मनुः पङ्कजसम्भवाङ्गजन्मा ।
निजमन्तरमन्तरायहीनं चरितं ते कथयन्सुखं निनाय ॥ १ ॥

ஸமநுஸ்ம்ருத தாவகாங்க்ரியுக்ம:ஸ மனு: பங்கஜஸம்ப்பவாங்க ஜன்மா ।
நிஜமந்தர மந்தராயஹீனம் சரிதம் தே கதயன் ஸுகம் நிநாய ॥ 1 ॥

பங்கஜ ஸம்பவாங்க ஜன்மா	-	பிரம்மபுத்திரரான
ஸ: மனு: ஸமனு ஸம்ருத தாவகாங்க்ரி யுக்ம	-	அந்த ஸ்வாயம்புவ மனு தங்கள் திருவடிகளிரண்டையுமிடைவிடாது தியானித்தவராய்
தே சரிதம் கதயன்	-	தங்கள் சரித்திரத்தையே சொல்லிக்கொண்டு
நிஜம் அந்தராயஹீனம்	-	தமது மன்வந்தரத்தை இடையூறின்றி ,
ஸுகம் நிநாய	-	சுகமாகக் கழித்தாரல்லவா.

समये खलु तत्र कर्दमाख्यो द्रुहिणच्छायभवस्तदीयवाचा ।
धृतसर्गरसो निसर्गरम्यं भगवंस्त्वामयुतं समाः सिषेवे ॥ २ ॥

ஸமயே கலு தத்ர கர்தமாக்க்யோ த்ருஹிணச்சாய பவஸ்ததீய வாசா ।
த்ருதஸர்கரஸோ நிஸர்க ரம்யம் பகவம்ஸ்த்வாமயுதம் ஸமா: ஸிஷேவே ॥ 2 ॥

தத்ர ஸமயே கலு	-	அதேகாலத்தில்
த்ருஹிணச்சாய பவ:	-	பிரம்மதேவருடைய நிழலிலிருந்து ஜனித்த
கர்த மாக்ய:	-	கர்த்தமர் என்ற பெயருடையவர்
ததீயவாசா	-	அந்தப் பிரம்மதேவருடைய வாக்கால்
த்ருத ஸர்க ரஸ:	-	சிருஷ்டியில் விருப்பமுடையவராய்
பகவன் நிஸர்க ரம்யம் த்வாம்	-	பகவானே! ஸ்வபாவத்திலேயே மிக அழகான தங்களை
அயுதம் ஸமா: ஸிஷேவே	-	பதினாராயிரம் வருஷங்கள் சேவித்தாரல்லவா.

गरुडोपरि कालमेघकम्रं विलसत्केलिसरोजपाणिपद्मम् ।
हसितोल्लसिताननं विभो त्वं वपुराविष्कुरुषे स्म कर्दमाय ॥ ३ ॥

கருடோபரி காளமேக கம்ரம் விலஸத்கேளி ஸரோஜ பாணிபத்மம் ।
ஹஸிதோல்லஸிதானனம் விபோ த்வம் வபுராவிஷ்குருஷே ஸ்மகர்தமாய ॥ 3 ॥

விபோ த்வம் கருடோபரி - பிரபோ! தாங்கள் கருடன்மேல்
காளமேக கம்ரம் - கருத்த மேகம்போல மனோஹரமானதும்
விலஸத் கேளி சரோஜ பாணி பத்மம் - தாமரைபோன்ற கையில் விளையாட்டாக எடுக்கப்பட்ட தாமரையை யுடையதும்
ஹஸிதோல்லஸிதானனம் - மந்தஹாசத்தால் மலர்ந்த முகத்துடனும் கூடிய
வபு: கர்தமாய - தங்கள் சரீரத்தை கர்தமருக்கு
அவிஷ்குருஷே ஸ்ம - காட்சியளித்தீர் அல்லவா.

स्तुवते पुलकावृताय तस्मै मनुपुत्रीं दयितां नवापि पुत्रीः ।
कपिलं च सुतं स्वमेव पश्चात् स्वगतिं चाप्यनुगृह्य निर्गतोऽभूः ॥ ४ ॥

ஸ்துவதே புலகாவ்ருதாய தஸ்மை மனுபுத்ரீம் தயிதாம் நவாபி புத்ரீ: ।
கபிலஞ்சஸுதம்ஸ்வமேவபஸ்சாத்ஸ்வகதிஞ்சாப்யனுக்ருஹ்யநிர்கதோபூ: ॥ 4 ॥

ஸ்துவதே புலகாவ்ருதாய - ஸ்துதிக்கின்றவரும், ரோமாஞ்சம் அடைந்தவருமான
தஸ்மை தயிதாம் - அந்தக் கர்தமருக்குப் பத்தினியாக
மனு புத்ரீம் - ஸ்வாயம்புவமனுவின் புத்திரியையும்,
நவ புத்ரீ: அபி - (அவளிடம்) ஒன்பது பெண்களையும்,
ஸ்வம் ஏவ - உம்முடைய அம்சமேயான
கபிலம் ஸுதம் ச - கபிலன் என்ற புத்திரனையும்
பஸ்சாத் ஸ்வகதிம் ச - கடைசியில் மோக்ஷத்தையும்
அனுக்ருஹ்ய நிர்கத: அபூ: - (வரமாக) அருளி மறைந்தீரல்லவா.

स मनुश्शतरूपया महिष्या गुणवत्या सुतया च देवहूत्या ।
भवदीरित नारदोपदिष्टस्समगात्कर्दममागतिप्रतीक्षम् ॥ ५ ॥

ஸ மனு: ஶதரூபயா மஹிஷ்யா குண வத்யா ஸுதயா ச தேவஹூத்யா ।
பவதீரித நாரதோபதிஷ்ட: ஸமகாத் கர்தம மாகதி ப்ரதீக்ஷம் ॥ 5 ॥

ஸ மனு:	-	அந்த ஸ்வாயம்புவமனு
பவ தீரித நாரதோப திஷ்ட:	-	தங்களால் ஏவப்பட்ட நாரதமுனியால் உபதேசிக்கப்பட்டு
மஹிஷ்யா ஶத ரூபயா	-	தமது பட்டமஹிஷியான சதரூபையுடனும்
குணவத்யா	-	நல்ல குணவதியான
தேவஹூத்யா ஸூதாய ச	-	தேவஹூதியென்ற பெண்ணுடனும்,
ஆகதிப்ரதீக்ஷம்	-	தமது வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த
கர்தமம் ஸமகாத்	-	கர்தமரிடம் சென்றாரல்லவா.

मनुनोपहृतां च देवहूतिं तरुणीरत्नमवाप्य कर्दमोऽसौ ।
भवदर्चननिर्वृतोऽपि तस्यां दृढशुश्रूषणया दधौ प्रसादम् ॥ ६ ॥

மனுனோபஹ்ருதாஞ்ச தேவஹூதிம் தருணீ ரத்ன மவாப்ய கர்தமோऽஸௌ ।
பவதர்ச்சன நிர்வ்ருதோऽபி தஸ்யாம் த்ருடஶுஶ்ருஷணயா ததௌ ப்ரஸாதம் ॥6॥

அஸௌ கர்தம ச	-	அந்தக்கர்தமரும்
மனுனா உபஹ்ருதாம்	-	மனுவினால் அழைத்துவந்து அளிக்கப்பட்ட
தேவஹூதிம் தருணீ ரத்னம் அவாப்ய	-	தேவஹூதியென்ற பெண்மணியை அடைந்து,
பவதர்சன நிர்வ்ருத: அபி த்ருட ஸூஶ்ருஷணயா	-	தங்களை பூஜிப்பதிலேயே நிம்மதி அடைந்தவராக இருந்தாலும் திடமான பணிவிடையால்
தஸ்யாம் ப்ரஸாதம் ததௌ	-	அந்த தேவஹூதியிடம் அன்பு வைத்தார்.

सपुनस्त्वदुपासनप्रभावाद्दयिताकामकृते कृते विमाने ।
वनिताकुलसङ्कुलो नवात्मा व्यहरद्देवपथेषु देवहूत्या ॥ ७ ॥

ஸ புனஸ்த்வதுபாஸன ப்ரபாவாத் தயிதா காமக்ருதே க்ருதே விமானே ।
வநிதாகுல ஸங்குலோ நவாத்மா வ்யஹரத்தேவபதேஷு தேவஹூத்யா ॥ 7 ॥

புன ஸ: த்வது பாஸன ப்ரபாவாத்	-	மேலும் அவர் தங்களை சேவித்ததின் மஹிமையால்
தயிதா காம க்ருதே	-	பத்தினியின் விருப்பத்திற்காக
க்ருதே விமானே	-	உண்டுபண்ணப்பட்ட விமானத்தில்

வநிதாகுல ஸங்குல: - அனேகம் தேவஸ்திரீகளால் சூழப்பட்டவராய்
நவாத்மா - புதிய சரீரத்தோடு கூடியவராய் (ஒன்பது சரீரங்களையுடையவராய்)
தேவஹூத்யா தேவபதேஷு வ்யஹரத் } தேவஹூதியுடன் வானவீதிகளில் சஞ்சரித்தார்.

शतवर्षमथ व्यतीत्य सोऽयं नव कन्याः समवाप्य धन्यरूपाः ।
वनयानसमुद्यतोऽपि कान्ताहितकृत्त्वज्जननोत्सुको न्यवात्सीत् ॥८॥

ஶதவர்ஷமத வ்யதீத்ய ஸோऽயம் நவ கன்யா: ஸமவாப்ய தன்யரூபா: ।
வனயானஸமுத்யதோऽபி காந்தாஹிதக்ருத்த்வஜ்ஜனனோத்ஸுகோ ந்யவாத்ஸீத் ॥ 8 ॥

அத ஸ: அயம் - பின் அந்தக் கர்தமர்
ஶதவர்ஷே வ்யதீத்ய - (இவ்வண்ணம்) நூறு வருஷங்களைக் கழித்து,
தன்ய ரூபா: நவகன்யா ஸமவாப்ய } - மிகவும் அழகிய ஒன்பது பெண்களைப் பெற்று,
வனயாந ஸமுத்யத: அபி } - (துறவியாக) காட்டிற்குச் செல்ல முயன்றாராயினும்
காந்தா ஹிதக்ருத் - தன் பத்தினிக்கு ஹிதத்தைச் செய்கின்றவராயும்
த்வஜ்ஜன நோத்ஸுக - தங்கள் திருவவதாரத்தில் ஆவல் கொண்டவராயும்
ந்யவாத்ஸீத் - அவ்விடமே வசித்தாரல்லவா.

निजभर्तृगिरा भवन्निषेवा निरतायामथ देव देवहूत्याम् ।
कपिलस्त्वमजायथा जनानां प्रथयिष्यन्परमात्मतत्त्वविद्याम् ॥९॥

நிஜபர்த்ருகிரா பவந்நிஷேவா நிரதாயா - மத தேவ தேவஹூத்யாம் ।
கபிலஸ்த்வமஜாயதா ஜனானாம் ப்ரதயிஷ்யன் பரமாத்ம தத்த்வ வித்யாம் ॥ 9 ॥

தேவ நிஜ பர்த்ருகிரா - அதன் பிறகு தேவ! தன் கணவனுடைய வாக்கினால்
பவன் நிஷேவா நிரதாயாம் } - தங்களை சேவிப்பதிலேயே ஈடுபட்டிருந்த
தேவ ஹூத்யாம் ஜனானா } - தேவஹூதியிடத்தில் ஜனங்களுக்கு

பரமாத்ம தத்வ வித்யாம் ப்ரதயிஷ்யன்	- பரமாத்மாவினுடையவும் இருபத்துநான்கு தத்துவங்களுடையவும் ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்க
த்வம் கபில: அஜாயதா	- தாங்கள் கபிலராக அவதரித்தீர்களல்லவா.

वनमेयुषि कर्दमे प्रसन्ने मतसर्वस्वमुपादिशज्जनन्यै ।
कपिलात्मक वायुमन्दिरेश त्वरितं त्वं परिपाहि मां गदौघात् ॥१०॥

வனமேயுஷி கர்தமே ப்ரஸன்னே மதஸர்வஸ்வமுபாதிஶன் ஜனன்யை ।
கபிலாத்மக வாயுமந்திரேஶ த்வரிதம் த்வம் பரிபாஹி மாம் கதௌகாத் ॥ 10 ॥

கர்தமே ப்ரஸன்னே	- கர்தமர் ஸந்தோஷமடைந்தவராக
வனம் ஏயுஷி ஜனன்யை	- காட்டிற்குச் சென்றபொழுது தம் தாய்க்கு
மத ஸர்வஸ்வம் உபாதிஶத்	- மதத்தின் ஸித்தாந்தத்தை உபதேசித்த,
கபிலாத்மக வாயு மந்திரேஶ	- கபிலரூபியான குருவாயூரப்பா!
மாம் கதௌகாத்	- என்னை வியாதிக் கூட்டத்திலிருந்து
த்வரிதம் பரிபாஹி	- சீக்கிரம் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே கபிலோபாக்யானம்
நாம சதுர்தஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 148] [த்ருதீய ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 73]

தஶகம் - 15

கபிலோபாக்யானம் - கபில கீதை

मतिरिह गुणसक्ता बन्धकृत्तेष्वसक्ता
त्वमृतकृदुपरुन्धे भक्तियोगस्तु सक्तिम् ।
महदनुगमलभ्या भक्तिरेवात्र साध्या
कपिलतनुरिति त्वं देवहूत्यै न्यगादीः ॥ १ ॥

மதிரிஹ குணஸக்தா பந்தக்ருத் தேஷ்வஸக்தா
த்வம்ருத க்ருதுபருந்தே பக்தியோகஸ்து ஸக்திம் ।
மஹதனுகமலப்யா பக்திரேவாத்ர ஸாத்யா
கபில தனுரிதி த்வம் தேவஹூத்யை ந்யகாதீ: ॥ 1 ॥

இஹ குணஸக்தா மதி:	- இவ்வுலகில் விஷயஸுகங்களில் ஈடுபட்ட புத்தியானது
பந்த க்ருத்	- (ஸம்ஸார) பந்தத்தைச் செய்கின்றது.
தேஷு அஸக்தா து	- அந்த விஷயஸுகங்களில் பற்றுதலில்லாத புத்தியோ
அம்ருத க்ருத்	- மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கின்றது.
பக்தியோக: து ஸக்தம் உபரந்தே	- பக்தியோகமோவென்றால் விஷய சுகங்களில் பற்றுதலை தடுக்கிறது.
அத்ர மஹதனு கமலப்யா	- இவ்வுலகில் மஹான்களை பின்பற்றி அடையக்கூடிய
பக்தி: ஏவ ஸாத்யா இதி	- பக்தி ஒன்றே தேடியடையப்பட வேண்டியது என்று
கபில தனு: த்வம்	- கபிலமூர்த்தியாகத் தாங்கள்
தேவஹூத்யை ந்யகாதீ:	- தேவஹூதிக்கு உபதேசித்தீர்களல்லவா.

प्रकृतिमहदहङ्काराश्च मात्राश्च भूता-
न्यपिहृदपि दशाक्षी पूरुषः पञ्चविंशः ।
इति विदितविभागो मुच्यतेऽसौ प्रकृत्या
कपिलतनुरिति त्वं देवहूत्यै न्यगादीः ॥ २ ॥

ப்ரக்ருதி மஹதஹங்காராச்ச மாத்ராச்ச பூதான் -
யபி ஹ்ருதபி தஶாக்ஷீ பூருஷ: பஞ்சவிம்ஶ: ।
இதி விதித விபாகோ முச்யதேऽஸௌ ப்ரக்ருத்யா
கபில தனுரிதி த்வம் தேவஹூத்யை நியகாதீ: ॥ 2 ॥

ப்ரக்ருதி மஹத் அஹங்காரா மாத்ரா: ச - மூலப்பிரகிருதி, மஹத்தத்துவம், அஹங்காரம் என்றவைகளும், ஐந்து தன்மாத்திரைகளும்
பூதானி அபி ஹ்ருத் அபி - ஐந்து மஹாபூதங்களும், மனதும்,
தஶாக்ஷீ - பத்திந்திரியங்களுமாக இருபத்துநான்கு தத்துவங்கள்
புருஷ: பஞ்சவிம்ஸ: இதி - புருஷன் இருபத்தைந்தாவது என்ற
விதித விபாக அஸௌ - பிரிவுகளையறிந்த இப்புருஷன்
ப்ரக்ருத்யா முச்யதே இதி - மாயையால் விடப்படுகிறான் என்று
கபிலதனு த்வம் - கபிலமூர்த்தியாகத் தாங்கள்
தேவஹூத்யை ந்யகாதீ - தேவஹூதிக்கு உபதேசித்தீர்களல்லவா.

प्रकृतिगतगुणौघैर्नाज्यते पूरुषोऽयं
यदि तु सजति तस्यां तद्गुणास्तं भजेरन् ।
मदनुभजनतत्त्वालोचनैः साप्यपेयात्
कपिलतनुरिति त्वं देवहूत्यै न्यगादीः ॥ ३ ॥

ப்ரக்ருதிகத குணௌகை: நாஜ்யதே பூருஷோऽயம்
யதி து ஸஜதி தஸ்யாம் தத்குணாஸ்தம் பஜேரன் ।
மதனு பஜன தத்வாலோசனை : ஸாऽப்யபேயாத்
கபில தனுரிதி த்வம் தேவஹூத்யை ந்யகாதீ: ॥ 3 ॥

ப்ரக்ருதி கதச குணௌகை: - பிரகிருதியிலிருக்கின்ற (கர்த்ருத்துவம் முதலான) குணகணங்களால்
அயம் பூருஷ ந அஜ்யதே - இந்தப் புருஷன் கவரப்படுவதில்லை.
துதஸ்யாம் ஸஜதி யதி - ஆனால் அந்தப் பிரகிருதியில் பற்றுதல் அடைவானேயானால்
தத் குணா: - அந்தப் பிரகிருதியின் குணங்கள்
தம் பஜேரன் - அப்புருஷனை அடையும்.
ஸா அபி - அந்தப் பிரகிருதியும்கூட
மதனு பஜன தத்வாலோசனை: - என்னை பஜிப்பதாலும் தத்துவ ஞானத்தாலும்
அபேயாத் இதி - (புருஷனை) விட்டகன்றுவிடும் என்றிவ்விதம்
கபிலதனு: த்வம் - கபிலமூர்த்தியாகத் தாங்கள்
தேவஹூத்யை ந்யகாதீ: - தேவஹூதிக்கு உபதேசித்தீர்களல்லவா.

विमलमतिरुपात्तैरासनाद्यैर्मदङ्गं
गरुडसमधिरूढं दिव्यभूषायुधाङ्कम् ।
रुचितुलिततमालं शीलयेतानुवेलं
कपिलतनुरिति त्वं देवहूत्यै न्यगादीः ॥ ४ ॥

விமல மதிருபாத்தை ராஸனுத்யைர் மதம்ஶம்
கருடஸமாதிரூடம் திவ்ய பூஷாயுதாங்கம் ।
ருசிதுலித தமாலம் ஶிலயேதானுவேலம்
கபில தனுரிதி த்வம் தேவஹூத்யை ந்யகாதீ: ॥ 4 ॥

விமல மதி உபாத்தை: - (யமநியமங்களால்) பரிசுத்தமான அந்தக்கரணத்தையுடையவன்கைக்கொள்ளப்பட்ட
ஆஸநாத்யை: - ஆஸனம், பிராணாயாமம் முதலிய ஸாதனங்களால்
கருட ஸமாதி ரூடம் - கருடன் மேலிருப்பதும்,
திவ்ய பூஷாயுதாங்கம் - திவ்யாபரணங்களாலும் ஆயுதங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்,
ருசிதுலித தமாலம் - தமாலம்போன்ற காந்தியுள்ளதுமான
மதங்கம் அனுவேலம் - என்னுடைய அவயவத்தை எப்பொழுதும்
ஶ்ரீலயேன இதி - தியானிக்கவேண்டும், என்றிவ்விதம்
கபிலதனு: த்வம் - கபிலமூர்த்தியாகத் தாங்கள்
தேவஹூத்யை ந்யகாதீ:- தேவஹூதிக்கு உபதேசித்தீர்களல்லவா.

मम गुणगणलीलाकर्णनैः कीर्तिनाद्यैः
मयि सुरसरिदोघप्रख्यचित्तानुवृत्तिः ।
भवति परमभक्तिः सा हि मृत्योर्विजेत्री
कपिलतनुरिति त्वं देवहूत्यै न्यगादीः ॥ ५ ॥

மம குண கண லீலா கர்ணனை : கீர்த்திநாத்யை:
மயி ஸுரஸரி தோக ப்ரக்யா சித்தானு வ்ருத்தி ।
பவதி பரம பக்தி: ஸாஹி ம்ருத்யோர் விஜேத்ரீ
கபில தனுரிதி த்வம் தேவ ஹூத்யை ந்யகாதீ: ॥ 5 ॥

மமகுணகண லீலா கர்ணனை: - என்னுடைய குணகணங்களையும் லீலைகளையும் இடைவிடாது கேட்பதாலும்
கீர்தநாத்யை: மயி - கீர்த்தனம் முதலியவைகளாலும் என்னிடத்தில்
ஸுரஸரிதோக ப்ரக்ய சித்தானுவ்ருத்தி: - கங்காநதியின் பிரவாகம்போன்ற சித்த வ்ருத்தியையுடைய
பரம பக்தி: பவதி - மேலான பக்தியானது உண்டாகிறது.
ஸாஹி - அந்த பக்தியே
ம்ருத்யோ: விஜேத்ரீ இதி - ஸம்ஸாரத்தை நாசஞ்செய்ய வல்லது, என்றிவ்விதம்
கபிலதனு: த்வம் - கபிலமூர்த்தியாகத் தாங்கள்
தேவ ஹூத்யை ந்யகாதீ:-தேவஹூதிக்கு உபதேசித்தீர்களல்லவா.

अह ह बहुलहिंसासञ्चितार्थैः कुटुम्बं
प्रतिदिनमनुपुष्णन् स्त्रीजितो बाललाळी ।
विशति हि गृहसक्तो यातनां मय्यभक्तः
कपिलतनुरिति त्वं देवहूत्यै न्यगादीः ॥ ६ ॥

அஹஹ பஹுல ஹிம்ஸா ஸஞ்சிதார்த்தை குடும்பம்
ப்ரதிதின - மனுபுஷ்ணன் ஸ்த்ரீ ஜிதோ பாலலாலீ ।
விஶதி ஹி க்ருஹ ஸக்தோ யாதனும் மய்யபக்த:
கபில தனுரிதி த்வம் தேவ ஹூத்யை ந்யகாதீ: ॥ 6 ॥

பஹுல ஹிம்ஸா ஸஞ்சிதார்தை: - பலவித ஹிம்ஸைகளைச் செய்து அதனால் சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளைக் கொண்டு
ப்ரதிதினம் குடும்பம் அனுபுஷ்ணன் - ஒவ்வொரு நாளும் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு
ஸ்த்ரீஜித: - ஸ்திரீகளுக்கு வசப்பட்டவனாய்
பால லாலீ - குழந்தைகளை லாலித்துக்கொண்டு
க்ருஹஸக்த: - கிருஹத்தில் பற்றுடையவனாய்
மயி அபக்த: - என்னிடத்தில் பக்திசெய்யாத புருஷன்
யாதனாம் ஹி விஶதி - நரகத்தையே அடைகிறான்;
அஹஹ இதி - மஹாகஷ்டம்!! என்றிவ்விதம்
கபிலதனு: த்வம் - கபிலமூர்த்தியாகத் தாங்கள்
தேவஹூத்யை ந்யகாதீ- தேவஹூதிக்கு உபதேசித்தீர்களல்லவா.

युवतिजठरखिन्नो जातबोधोऽप्यकाण्डे
प्रसवगलितबोधः पीडयोल्लङ्घ्य बाल्यम् ।
पुनरपि बत मुह्यत्येव तारुण्यकाले
कपिलतनुरिति त्वं देवहूत्यै न्यगादीः ॥ ७ ॥

யுவதிஜடர கின்னோ ஜாதபோதோऽப்ய காண்டே
ப்ரஸவகலிதபோத பீடயோல்லங்க்ய பால்யம்
புனரபி பத முஹ்யத்யேவ தாருண்யகாலே
கபிலதனுரிதி த்வம் தேவஹூத்யை ந்யகாதீ ॥ 7 ॥

யுவதி ஜடர கின்ன: - யுவதியான தன் தாயின் வயிற்றில் இருக்கும் பொழுது மிக வருத்தமடைந்தவனும்
அகாண்டே - தனது வருத்தங்களை போக்கடித்துக் கொள்ள முடியாத அச்சமயத்தில்
ஜாதபோத அபி - ஞானத்தை அடைந்தவனாக இருந்தும்

ப்ரஸவ கலித போத - பிரஸவகாலத்தில் அந்த ஞானத்தை இழந்தவனாக
பீடயா பால்யம் உல்லங்க்ய } - மிக வருத்தத்துடன் பால்யத்தை. இழந்தவனாக
தாருண்ய காலே புன: அபி - யௌவன பருவத்தில் மறுபடியும்
முஹ்யதி ஏவ பத - நிச்சயமாக மோஹத்தையடைகிறான்; கஷ்டம்!
இதி கபிலதனு: த்வம் - என்றிவ்விதம் கபிலமூர்த்தியாகத் தாங்கள்
தேவஹூத்யை ந்யகாதீ- தேவஹூதிக்கு உபதேசித்தீர்களல்லவா.

पितृसुरगणयाजी धार्मिको यो गृहस्थः
स च निपतति काले दक्षिणाध्वोपगामी ।
मयि निहितमकामं कर्म तूदक्पथार्थं
कपिलतनुरिति त्वं देवहूत्यै न्यगादीः ॥ ८॥

பித்ரு ஸுர கணயாஜீ தார்மிகோ யோ க்ருஹஸ்த்த :
ஸ ச நிபததி காலே தக்ஷிணாத் வோபகாமீ ।
மயி நிஹித மகாமம் கர்ம தூதக்பதார்த்தம்
கபில தனுரிதி த்வம் தேவஹூத்யை ந்யகாதீ: ॥ 8 ॥

பித்ரு ஸுர கணயாஜீ - பித்ருக்களையும் தேவர்களையும் பூஜிக்கின்றவனும்
தார்மிக ய: க்ருஹஸ்த: ஸ: ச } தர்மிஷ்டனுமான கிருஹஸ்தன் எவனோ அவனுங்கூட
தக்ஷிணாத்வோபகாமி - தென்மார்க்கத்தில் சஞ்சரித்து
காலே - புண்ணியம் முடியுங்காலத்தில்
நிபததி - மறுப்படியும் பூமியில் விழுகிறான்.
மயிநிஹிதம் - என்னிடம் அர்ப்பணஞ்செய்யப்பட்ட
அகாமம் கர்ம து - நிஷ்காம கர்மமோ என்றால்
உதக் பதார்தம் - உத்தராயண மார்க்கத்திற்குக் காரணமாக ஆகிறது,
இதி கபில தனு த்வம் - என்றிவ்விதம் கபிலமூர்த்தியாகத் தாங்கள்
தேவஹூத்யை ந்யகாதீ:- தேவஹூதிக்கு உபதேசித்தீர்களல்லவா.

इति सुविदितवेद्यां देव हे देवहूतिं
कृतनुतिमनुगृह्य त्वं गतो योगिसङ्घैः ।
विमलमतिरथाऽसौ भक्तियोगेन मुक्ता
त्वमपि जनहितार्थं वर्तसे प्रागुदीच्याम् ॥ ९ ॥

இதி ஸுவிதித வேத்யாம் தேவ ஹே தேவஹூதிம்
க்ருத நுதிமனுக்ருஹ்ய த்வம் கதோ யோகிஸங்கை: ।
விமலமதிரதாऽஸௌ பக்தியோகேன முக்தா
த்வமபி ஜனஹிதார்த்தம் வர்த்தஸே ப்ராகுதீச்யாம் ॥ 9 ॥

ஹே தேவ த்வம் இதி - ஈசா! தாங்கள் இவ்விதம்
ஸுவிதித வேத்யாம் - அறியவேண்டியதை நன்கறிந்தவளும்
க்ருதனுதிம் - ஸ்தோத்திரஞ் செய்கின்றவளுமான
தேவஹூதிம்அனுக்ருஹ்ய - தேவஹூதியை யனுக்கிரஹித்து
யோகி ஸங்கை: ஸஹகத: - யோகிகணங்களுடன் சென்றீரல்லவா.
அத விமலமதி: - அதன்பிறகு நிர்மலமான சித்தத்தை உடையவளான
அஸெள - அந்த தேவஹூதியும்
பக்தி யோகேன முக்தா - பக்தியோகத்தால் மோக்ஷமடைந்தாள்.
த்வம் அபி ஜனஹிதார்தம் - தாங்களும் ஜனங்களுடைய க்ஷேமத்திற்காக
ப்ராகு தீச்யாம் வர்தஸே- வடகிழக்கு திக்கில் (இப்பொழுதும்) இருக்கின்றீர்.

परम किमु बहूक्त्या त्वत्पदाम्भोजभक्तिं
सकलभयविनेत्रीं सर्वकामोपनेत्रीम् ।
वदसि खलु दृढं त्वं तद्विधूयामयान्मे
गुरुपवनपुरेश त्वय्युपाधत्स्व भक्तिम् ॥१०॥

பரம கிமு பஹூக்த்யா த்வத் பதாம்போஜ பக்திம்
ஸகல பய விநேத்ரீம் ஸர்வ காமோப நேத்ரீம் ।
வதஸி கலு த்ருடம் த்வம் தத்விதூயாமயான் மே
குருபவனபுரேஶ த்வய்யுபாதத்ஸ்வ பக்திம் ॥ 10 ॥

பரம பஹூக்த்யா கிமு - பரமாத்மாவே! அதிகம் சொல்லி ஆவதென்ன?
த்வத் பதாம்புஜ பக்திம் - தங்கள் பாதாரவிந்தங்களில் செய்யப்படும் பக்தியையே
ஸகல பயவிநோத்ரீம் - ஸமஸ்த பயங்களையும் நசிப்பிப்பதாகவும்
ஸர்வ காமோப நேத்ரீம்- ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் கொடுப்பதாகவும்
த்வம் த்ருடம் வதஸி கலு - தாங்களே திடமாக உபதேசிக்கின்றீர்களல்லவா.
தத் குருபவன புரேஶ - ஆகையால் குருவாயூரப்பா!
மே ஆமயோன் விதூய - எனது ரோகங்களையகற்றி
த்வயி பக்திம் உபாதத்ஸ்வ - தங்களிடம் பக்திஙய உண்டுபண்ண வேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே கபிலோபாக்யானம் நாம
பஞ்சதஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 158] [த்ருதீய ஸகந்தே ஸ்லோகா: 83]

தஶகம் - 16

நரநாராயணாவதாரம் - தக்ஷயாகம்

दक्षो विरिञ्चतनयोऽथ मनोस्तनूजां
लब्ध्वा प्रसूतिमिह षोडश चाप कन्याः ।
धर्मे त्रयोदश ददौ पितृषु स्वधां च
स्वाहां हविर्भुजि सतीं गिरिशे त्वदंशे ॥१॥

தக்ஷோ விரிஞ்ச தனயோऽத மனோஸ்தனூஜாம்
லப்த்வா ப்ரஸூதிமிஹ ஷோடஶ சாப கன்யா: ।
தர்மே த்ரயோதஶ ததௌ பித்ருஷு ஸ்வதாஞ்ச
ஸ்வாஹாம் ஹவிர்ப்புஜி ஸதீம் கிரிஶே த்வதம்ஶே ॥ 1 ॥

அத விரிஞ்சதனயே: தக்ஷ	-	அதன்பிறகு பிரம்மபுத்திரனான தக்ஷப்பிரஜாபதியும்
மனோ: தனுஜாம்	-	ஸ்வாயம்புவ மனுவின் புத்திரியான
ப்ரஸூதிம் லப்த்வா	-	பிரஸூதியென்பவளைபத்தினியாக அடைந்து
இஹ ஷோடஶ கன்யா: ச ஆப	-	அவளிடத்தில் பதினாறு பெண்களையும் அடைந்தார்.
த்ரயோதஶ	-	அவர்களில் பதின்மூன்று பெண்களை
தர்மே	-	தர்மதேவனிடத்திலும்
ஸ்வதாம் பித்ருஷு	-	ஸ்வதையென்பவளைபித்ருக்களிடத்திலும்
ஸ்வாஹாம் ஹவிர்புஜி ச	-	ஸ்வாஹாவென்பவளைஅக்னியிடத்திலும்
ஸதீம் த்வதம்ஶே	-	ஸதி என்பவளை தங்களம்சமான
கிரிஶே ததௌ	-	பரமேசுவரனிடத்திலும் கொடுத்தார்.

मूर्तिर्हि धर्मगृहिणी सुषुवे भवन्तं
नारायणं नरसखं महितानुभावम् ।
यज्जन्मनि प्रमुदिताः कृततूर्यघोषाः
पुष्पोत्करान्प्रववृषुर्नुनुवुः सुरौघाः ॥२॥

மூர்த்திர்ஹி தர்மக்ருஹிணீ ஸுஷுவே பவந்தம்
நாராயணம் நரஸகம் மஹிதானுபாவம் ।
யஜ்ஜன்மனி ப்ரமுதிதா: க்ருத தூர்ய கோஷா:
புஷ்போத்கரான் ப்ரவவ்ருஷுர் - நுனுவு: ஸுரௌகா ॥ 2 ॥

தர்ம க்ருஹிணீ மூர்தி: ஹி	-	தர்மதேவனின் பத்தினியான மூர்த்தி என்பவள்
மஹிதானுபாவம்	-	கொண்டாடப்பட்ட மஹிமை யுடையவரும்

நரஸகம் - நரனைத் தோழனாகவுடையவருமான
நாராயணம் பவந்தம் ஸுஷுவே } - நாராயணமூர்த்தியாகிய தங்களை பெற்றாள்
யஜ்ஜன் மனி - அந்த நரநாராயணர்களுடைய திருவவ்தாரத்தில்
ப்ரமுதிதா: ஸுரௌகா: - மிகவும் சந்தோஷமடைந்த தேவகணங்கள்
க்ருததூர்ய கோஷா: - முரசு வாத்தியங்களை முழக்கிக்கொண்டு
புஷ்போத் கரான் ப்ரவவ்ருஷு: } - புஷ்பக் குவியல்களைப் பொழிந்தனர்;
நு நுவு: ச - ஸ்துதிக்கவும் செய்தனர்.

दैत्यं सहस्रकवचं कवचैः परीतं
साहस्रवत्सरतपस्समराभिलव्यैः ।
पर्यायनिर्मिततपस्समरौ भवन्तौ
शिष्टैककङ्कटममुं न्यहतां सलीलम् ॥ ३ ॥

தைத்யம் ஸஹஸ்ரகவசம் கவசை: பரீதம்
ஸாஹஸ்ர வத்ஸரதப: ஸமராபிலவ்யை: ।
பர்யாய நிர்மித தப: ஸமரௌ பவந்தௌ
சிஷ்டைக கங்கடமமும் ந்யஹதாம் ஸலீலம் ॥ 3 ॥

பவந்தௌ - நரநாராயணர்களான தாங்களிருவரும்
பர்யாய நிர்மித தப: ஸமரௌ } - ஒருவர் மாற்றி மாற்றி ஒருவர் தவத்தையும் யுத்தத்தையும் செய்பவர்களாய்
ஸாஹஸ்ர வத்ஸர தப: ஸமராபிலவ்யை: } - ஆயிரம் வருஷம் செய்த தவத்தினாலும் யுத்தத்தினாலுமே அறுக்கக்கூடிய
கவசை: பரீதம் - கவசங்களால் சுற்றப்பட்ட
ஸஹஸ்ர கவசம் தைத்யம் } - ஸஹஸ்ரகவசனென்ற அஸுரனை
சிஷ்டைக சங்கடம் - ஒரு கவசத்துடன் எஞ்சி நிற்பவனாகச் செய்து
அமும் ஸலீலம் ந்யஹதாம் } - அவனை விளையாட்டாகவே கொன்றீர்கள்

अन्वाचरन्नुपदिशन्नपि मोक्षधर्मं
त्वं भ्रातृमान् बदरिकाश्रममध्यवात्सीः ।
शक्रोऽथ ते शमतपोबलनिस्सहात्मा
दिव्याङ्गनापरिवृतं प्रजिघाय मारम् ॥ ४ ॥

அன்வாசரன்னுபதிஶன்னபி மோக்ஷதர்மம்
த்வம் ப்ராத்ருமான் பதரிகாஶ்ரம மத்யவாத்ஸீ: ।
ஶக்ரோऽத தே ஶமதபோபல நிஸ்ஸஹாத்மா
திவ்யாங்கனு பரிவ்ருதம் ப்ரஜிகாய மாரம் ॥ 4 ॥

த்வம் ப்ராத்ருமான் - தாங்கள் ஸஹோதரனுடன்கூட
மோக்ஷதர்மம் அன்வாசரன் - மோக்ஷதர்மத்தை அனுஷ்டித்துக் கொண்டும்
உபதிஶந் அபி - மற்றவர்களுக்கு உபதேசித்துக்கொண்டும்
பதரீகாச்ரமம் அத்யவாத்ஸீ: - பதரிகாசிரமத்தில் வசித்தீர்களல்லவா.
அத ஶக்ர: தே - அப்பொழுது இந்திரன்
ஶமதபோ பல நிஸ்ஸஹாத்மா - தங்களுடைய இந்திரிய நிக்கிரகத்தாலும் தபோபலத்தாலும் மிகப் பொறாமை கொண்ட மனமுடையவனாக
திவ்யாங்கநா பரிவ்ருதம் - தேவஸ்திரீகளால் சூழப்பட்ட
மாரம் ப்ரஜிகாய - மன்மதனை ஏவினான்.

कामो वसन्तमलयानिलबन्धशाली
कान्ताकटाक्षविशिखैर्विकसद्विलासैः ।
विध्यन्मुहुर्मुहुरकम्पमुदीक्ष्य च त्वां
भीतस्त्वयाथ जगदे मृदुहासभाजा ॥ ५ ॥

காமோ வஸந்த மலயாநில பந்துஶாலீ
காந்தா கடாக்ஷ விஶிகைர் விகஸத்விலாஸை: ।
வித்யன் முஹுர்முஹுரகம்ப முதீக்ஷ்ய ச த்வாம்
பீதஸ்த்வயாऽத ஜகதே ம்ருது ஹாஸ பாஜா ॥ 5 ॥

காம: வஸந்தமலயாநிலபந்துஶாலீ - மன்மதன், வஸந்தன் மலயமாருதன் என்ற உறவினர்களுடன் கூடினவனாக
விகஸத் விலாஸை: - லீலாபினயங்கள் விளங்கும்
காந்தா கடாக்ஷ விசிகை: - தேவஸ்திரீகளின் கடைக்கண்களாகிற பாணங்களால்
முஹு: முஹு: வித்யன்ச - அடிக்கடி அடிக்கின்றவனாயிருந்தும்
த்வாம் அகம்பம் உதீக்ஷ்ய - தங்களையசைவற்றவராகக் கண்டு
பீத: அபவத் - பயந்தவனாக ஆனான்.
அத ம்ருதுஹாஸ பாஜா த்வயா ஜகதே - அப்பொழுது மந்தஹாஸஞ்செய்கின்ற தங்களால் (பின்வருமாறு) சொல்லப்பட்டான்.

भीत्यालमङ्गजवसन्तसुराङ्गना वो
मन्मानसन्त्विह जुषुध्वमिति ब्रुवाणः ।
त्वं विस्मयेन परितः स्तुवतामथैषा
प्रादर्शयः स्वपरिचारककातराक्षीः ॥६॥

பீத்யாலமங்கஜ வஸந்த ஸுராங்கனா வோ
மன்மானஸம் த்விஹ ஜுஷத்வமிதி ப்ருவாண: ।
த்வம் விஸ்மயேன பரித: ஸ்துவதாமதைஷாம்
ப்ராதர்ஶய: ஸ்வபரிசாரக காதராக்ஷீ: ॥ 6 ॥

அங்கஜ வஸந்த ஸுராங்கனா:	-	ஹே மன்மதா! வஸந்தா! தேவஸ்திரீகளே!
வ: பீத்யா அலம்	-	நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம்.
இஹ து மன்மானஸம் ஜுஷத்வம்	-	இவ்விடத்தில் என் மனதை (என் மனதால் ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட மரியாதையை) ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்
இதி ப்ருவாண: த்வம் விஸ்மயேன	-	என்றருளிய தாங்கள் ஆச்சரியத்துடன்
பரித ஸ்துவதாம் ஏஷாம்	-	தங்களைச் சுற்றி நின்று ஸ்துதிக்கின்ற அவர்களுக்கு
அத	-	அப்பொழுது
ஸ்வபரிசாரக காதராக்ஷீ:	-	தமக்குப் பணிவிடை செய்கின்ற கட்டழகிகளை
ப்ராதர்ஶய:	-	காண்பித்தீர்களல்லவா.

सम्मोहनाय मिलिता मदनादयस्ते
त्वद्दासिकापरिमळैः किल मोहमापुः ।
दत्तां त्वया च जगृहुस्त्रपयैव सर्व -
स्वर्वासिगर्वशमनीं पुनरुर्वशीं ताम् ॥७॥

ஸம்மோஹனாய மிலிதா மதனாதயஸ்தே
த்வத்தாஸிகா பரிமளை: கில மோஹமாபு: ।
தத்தாம் த்வயா ச ஜக்ருஹுஸ்த்ரபயைவ ஸர்வ -
ஸ்வர்வாஸி கர்வ ஶமனீம் புனரூர்வஶீம் தாம் ॥ 7 ॥

தே ஸம்மோஹநாய மிலிதா:	-	தங்களை மயக்குவதற்கென்று கூடிவந்த
மதநாதய: ச	-	மன்மதன் முதலியவர்களும்
த்வத்தாஸிகாபரிமளை: மோஹம் ஆபு: கில	-	தங்களுடைய பணிப்பெண்களிடமிருந்து வீசிய பரிமளத்தாலேயே மோஹமடைந்தனரல்லவா.

புன: த்வயா தத்தாம் ச - பிறகு தங்களால் அளிக்கப்பட்டவளும்
ஸர்வ ஸ்வர் வாஸி கர்வ ஶமனீம் } - எல்லா ஸ்வர்க்கவாஸிகளுடைய கர்வத்தையும் பங்கப்படுத்துபவளுமான
தாம் ஊர்வசீம் - அந்த ஊர்வசியை
த்ரபயா ஏவ ஜக்ருஹ - வெட்கத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டனரல்லவா

दृष्ट्वोर्वशीं तव कथां च निशम्य शक्रः
पर्याकुलोऽजनि भवन्महिमावमर्शात् ।
एवं प्रशान्तरमणीयतरोऽवतारस्
त्वत्तोऽधिको वरद कृष्णतनुस्त्वमेव ॥ ८ ॥

த்ருஷ்ட்வோர்வஶீம் தவ கதாஞ்ச நிஶம்ய ஶக்ர:
பர்யாகுலோ஽ஜனி பவன் மஹிமாவமர்ஶாத் ।
ஏவம் ப்ரஶாந்த ரமணீயதராவதாராத்
த்வத்தோ஽திகோ வரத க்ருஷ்ண தனுஸ்த்வமேவ ॥ 8 ॥

ஊர்வசீம் த்ருஷ்ட்வா - ஊர்வசியைப் பார்த்தும்
தவ கதாம் நிஶம்ய ச ஶக்ர: பவன் மஹிமாவ மர்ஶாத் } - தங்கள் கதையையும் கேட்டும் இந்திரன் தங்கள் மகிமையை எண்ணி
பர்யாகுல: அஜனி - கலக்கமடைந்தவனாக ஆனான்.
வரத ஏவம் - ஹே வரதா! இவ்விதம்
ப்ரஶாந்த ரமணீய தராபதாராத் } - மிக ஸௌம்யமானதும், மிக மனோகர மானதுமான அவதாரத்தையும்
த்வத்த: - நரநாராயணமூர்த்தியான தங்களைக் காட்டிலும்
அதிக: - மேன்மைபெற்றவர்
க்ருஷ்ண தனு:த்வம் ஏவ - கிருஷ்ணமூர்த்தியாகிய தாங்களே தானல்லவா.

दक्षस्तु धातुरतिलाळनया रजोन्धो
नात्यादृतस्त्वयि च कष्टमशान्तिरासीत् ।
येन व्यरुन्ध स भवत्तनुमेव शर्वं
यज्ञे च वैरपिशुने स्वसुतां व्यमानीत् ॥ ९ ॥

தக்ஷஸ்து தாதுரதிலாலனயா ரஜோ஽ந்தோ
நாத்யாத்ருதஸ்த்வயி ச கஷ்டமஶாந்திராஸீத் ।
யேந வ்யருந்த ஸ பவததனுமேவ ஶர்வம்
யஜ்ஞே ச வைரபிஶுனே ஸ்வஸுதாம் வ்யமானீத் ॥ 9 ॥

தக்ஷ: து - தக்ஷனோவெனில்
தாது: அதி லாலனயா - பிரம்மதேவருடைய அதிகமான லாலனையால்
ரஜோநந்த: - ரஜோகுணத்தால் விவேகமற்றவனாகி
த்வயி நாத்யா த்ருத - தங்களிடத்தில் அதிகம் ஆதரவில்லாதவனாகவும்
அமாந்தி: ச ஆமீத் - சாந்தியில்லாதவனாகவும் இருந்தான்.
கஷ்டம் ஏன பவத்தனும் ஏவ - கஷ்டம்! அவனால் தங்களுடைய வேறோரு மூர்த்தியான
மர்வம் வ்யருந்த - பரமசிவனிடம் விரோதித்துக் கொண்டான்.
வைரபிமுனே யக்ஞே - விரோதத்தைச் சூசிப்பிக்கின்றதான யாகத்தில்
ஸ்வஸுதாம் - தனது புத்திரியான ஸதீதேவியை
ஸ: வ்யமானீத் ச - அவன் அவமானிக்கவுஞ் செய்தானல்லவா

क्रुद्धेशमर्दितमखः स तु कृत्तशीर्षो
देवप्रसादितहरादथ लब्धजीवः ।
त्वत्पूरितक्रतुवरः पुनराप शान्तिं
स त्वं प्रशान्तिकर पाहि मरुत्पुरेश ॥ १० ॥

க்ருத்தேமமர்திதமக: ஸ து க்ருத்தமீர்ஷோ
தேவப்ரஸாதித ஹராதத லப்த ஜீவ:।
த்வத்பூரித க்ரதுவர: புனராப மாந்திம்
ஸ த்வம் ப்ரமாந்திகர பாஹி மருத்புரேம ॥ 10 ॥

க்ருத் தேம மர்தித மக: - கோபமடைந்த பரமேசுவரனால் யாகம் அழிக்கப்பட்ட
ஸ:து க்ருத்த சீர்ஷோ - அந்த தக்ஷனும் தலை கொய்யப் பட்டவனாகி
அத தேவ ப்ரஸாதித ஹராத் லப்தஜீவ: - பிறகு தேவர்களால் ஸந்தோஷிப்பிக்கப் பட்ட சிவபெருமானிடமிருந்து உயிர் பெற்றவராய்
தவத்பூரித க்ரதுவ்ர: - தங்களாலேயே யக்ஞமும் பூர்த்தி செய்யப்பட்டவனாகி
புன: மாந்திம் ஆப - மீண்டும் சாந்தியை யடைந்தான்.
ப்ரமாந்திகர - எல்லாவற்றிற்கும் தோஷநிவாரணஞ் செய்கின்ற
மருத்புரேம - குருவாயூரப்பா!
ஸ: த்வம் பாஹி - அப்படிப்பட்ட தாங்கள் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே நரநாராயணாவதார வர்ணனம் தக்ஷயாக வர்ணனம் ச ஷோடமம் தமகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஸ்லோகா: 168] [த்ருதீய ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 83]

தஶகம் - 17

துருவ சரித்ரம்

उत्तानपादनृपतेर्मनुनन्दनस्य
जाया बभूव सुरुचिर्नितरामभीष्टा ।
अन्या सुनीतिरिति भर्तुरनादृता सा
त्वामेव नित्यमगतिः शरणं गताऽभूत् ॥१॥

உத்தானபாத ந்ருபதேர் மனுநந்தனஸ்ய
ஜாயா பபூவ ஸுருசிர் நிதராமபீஷ்டா ।
அன்யா ஸுநீதிரிதி பர்த்துரனாத்ருதா ஸா
த்வாமேவ நித்யமகதி: ஶரணம் கதாऽபூத் ॥ 1 ॥

மனுநந்தனஸ்ய	-	ஸ்வாயம்புவ மனுவின் புதல்வனான
உத்தானபாத ந்ருபதே	-	உத்தானபாதமஹாராஜனுக்கு
ஸுருசி: ஜாயா	-	ஸுருசி என்ற பத்தினி
நிதராம் அபீஷ்டா பபூவ	-	மிகவும் பிரியமுள்ளவளாக இருந்தாள்.
ஸுநீதி இதி அன்யா	-	ஸுநீதி என்ற மற்றொரு பத்தினி
பர்து அநாத்ருதா	-	கணவனின் ஆதரவில்லாமலிருந்தாள்.
அகதி: ஸா நித்யம் த்வாம் ஏவ	-	ஆதரவற்ற அவள் எப்பொழுதும் தாங்களையே
ஶரணம் கதா அபூத்	-	சரணமடைந்தவளாக இருந்தாள்.

अङ्के पितुः सुरुचिपुत्रकमुत्तमं
दृष्ट्वा ध्रुवः किल सुनीतिसुतोऽधिरोक्ष्यन् ।
आचिक्षिपे किल शिशुः सुतरां सुरुच्या
दुस्सन्त्यजा खलु भवद्विमुखैरसूया ॥२॥

அங்கே பிது: ஸுருசி புத்ரகமுத்தமம் தம்
த்ருஷ்ட்வா த்ருவ: கில ஸுநீதி ஸுதோऽதிரோக்ஷ்யன் ।
ஆசிக்ஷிபே கில ஶிஶு: ஸுதராம் ஸுருச்யா
து: ஸந்த்யஜா கலு பவத்விமுகைரஸூயா ॥ 2 ॥

ஸுருசி புத்ரகம் தம் உத்தமம்	-	ஸுருசியின் புத்திரனான அந்த உத்தமனை
பிது அங்கே த்ருஷ்ட்வா	-	தகப்பன் மடியில் கண்டு
ஸுநீதி ஸுத: த்ருவ:	-	ஸுநீதியின் புத்திரனான துருவன்
அதிரோக்ஷ்யன் கில	-	(தானும்) தகப்பன் மடியில் ஏற யத்தனிக்கும்பொழுது

ஸுருச்ய திம: ஸுதராம் ஆசிக்ஷிபே கில	- ஸுருசியால் அச்சிறு குழந்தை மிகவும் அதட்டப்பட்டான்
பவத் விமுகை:	- தங்களிடம் நோக்கமில்லாதவர்களால்
அஸூயா து: ஸந்த்யஜா-	அசூயை விடமுடியாததேயாம்.

त्वन्मोहिते पितरि पश्यति दारवश्ये
दूरं दुरुक्तिनिहतः स गतो निजाम्बाम् ।
साऽपि स्वकर्मगतिसन्तरणाय पुंसां
त्वत्पादमेव शरणं शिशवे शशंस ॥ ३ ॥

த்வன்மோஹிதே பிதரி பஶ்யதி தாரவஶ்யே
தூரம் துருக்திநிஹத: ஸ கதோ நிஜாம்பாம் ।
ஸாऽபி ஸ்வகர்மகதி ஸந்தரணாய பும்ஸாம்
த்வத்பாதமேவ ஶரணம் ஶிஶவே ஶஶம்ஸ ॥ 3 ॥

த்வன் மோஹிதே	- தங்களால் மோஹிப்பிக்கப்பட்டவனும்
தாரவஶ்யே	- (ஸுருசி என்ற) பத்தினிக்குக் கீழ்ப் படிந்தவனுமான
பிதரி பஶ்யதி	- தகப்பன்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே
தூரம் துருக்தி நிஹத:	- மிகவும்கடுஞ்சொற்களால் புண்படுத்தப்பட்ட
ஸ: நிஜாம்பாம் கத:	- அந்த துருவன் தாயிடம் சென்றான்
ஸா அபிபும்ஸாம்	- அவளும், மனிதர்களுக்கு
ஸ்வகர்மகதி ஸந்தரணாய	- தங்களது துஷ்கர்ம பலன் நிவிருத்தியாவதற்கு
த்வத்பாதம் ஏவ ஶரணம்	- உமது திருவடிகளே சரணம் என்று
ஶிஶவே ஶஶம்ஸ	- தன் குழந்தைக்கு உபதேசித்தான்.

आकर्ण्य सोऽपि भवदर्चननिश्चितात्मा
मानी निरेत्य नगरात्किल पञ्चवर्षः ।
सन्दृष्टनारदनिवेदितमन्त्रमार्गस्
त्वामारराध तपसा मधुकाननान्ते ॥ ४ ॥

ஆகர்ண்ய ஸோऽபி பவதர்ச்சன நிஶ்சிதாத்மா
மானீ நிரேத்ய நகராத் கில பஞ்சவர்ஷ: ।
ஸந்த்ருஷ்ட நாரத நிவேதித மந்த்ரமார்கஸ் -
த்வாமாரராத தபஸா மது கானனாந்தே ॥ 4 ॥

பஞ்ச வர்ஷ: மானீ	- ஐந்து வயதுடையவனும் மானமுள்ளவனுமான
ஸ: அபி ஆகர்ண்ய	அந்த துருவனும் தாயின் உபதேசத்தைக் கேட்டு

பவதர்சன நிஸ்சிதாத்மா - தங்களையாராதிப்பதில் மனோநிச்சய முடையவனாய்
நகராத் நிரேத்ய - பட்டணத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்பி
ஸந்த்ருஷ்ட நாரத நிவேதித மந்த்ரமார்க: } - வழியில் காணப்பட்ட நாரதரால் மந்திரம், மார்க்கம் இவைகளை உபதேசிக்கப் பெற்றவனாய்
மதுகானனாந்தே - மதுவனத்தில்
தபஸாத்வாம்ஆரராதகில - தவத்தால் தங்களையாராதித்தானல்லவா.

तातें विषण्णहृदये नगरीं गतेन
श्रीनारदेन परिसान्त्वितचित्तवृत्तौ ।
बालस्त्वदर्पितमनाः क्रमवर्धितेन
निन्ये कठोरतपसा किल पञ्च मासान् ॥ ५ ॥

தாதே விஷண்ண ஹ்ருதயே நகரீம் கதேன
ஸ்ரீநாரதேன பரிஸாந்த்வித சித்தவ்ருத்தெள ।
பாலஸ்த்வதர்ப்பித மனா: க்ரம வர்திதேன
நின்யே கடோர தபஸா கில பஞ்சமாஸான் ॥ 5 ॥

விஷண்ண ஹ்ருதயே தாதே } - மனவருத்தமடைந்த தகப்பன்
நகரீம் கதேன ஸ்ரீநாரதேன } - (அவரது) நகரத்திற்குச் சென்ற ஸ்ரீ நாரத முனியால்
பரிஸாந்த் வித சித்த வ்ருத்தெள } - தேற்றப்பட்ட சித்தவிருத்தியுடையவனா யிருக்க
பால: - அந்தக் குழந்தை
த்வதர்பிதமனா: - தங்களிடம் மனதைஅர்ப்பணஞ்செய்தவனாக
க்ரம வர்திதேன கடோர தபஸா - கிரமமாக வளர்த்தப்பட்ட கடுந்தவத்தால்
பஞ்சமாஸான்நின்யேகில- ஐந்து மாதங்களைக் கழித்தானல்லவா.

तावत्तपोबलनिरुच्छ्वसिते दिगन्ते
देवार्थितस्त्वमुदयत्करुणार्द्रचेताः ।
त्वद्रूपचिद्रसनिलीनमतेः पुरस्ता द्
दाविर्बभूविथ विभो गरुडाधिरूढः ॥ ६ ॥

தாவத் தபோபல நிருச்ச்வஸிதே திகந்தே
தேவார்த்திதஸ் த்வமுதயத் கருணார்த்ர சேதா: ।
த்வத்ரூப சித்ரஸ - நிலீனமதே: புரஸ்தாத் -
ஆவிர்பபூவித விபோ கருடாதிரூட: ॥ 6 ॥

விபோ தாவத் திகந்தே - பிரபோ! அதற்குள் திசைகளெல்லாம்
தபோ பல நிரூச் ச்ரவஸிதே - தபோபலத்தால் மூச்சுத்திணறும்பொழுது
தேவார்தித: த்வம் - தேவர்களால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட தாங்கள்
உதயத் கருணார்த்ர சேதா: - பொங்கியெழும் கருணையால் கனிந்த மனமுடையவராய்
த்வத்ரூப சித்ரஸ நிலீநமதே: - தங்கள் ரூபமான ஞானானந்தத்தில் லயித்த மனத்தினனான அவனுடைய
புரஸ்தாத் - முன்னிலையில்
கருடாதிரூட: - கருடன் மேலேறியவராக
ஆவிர்பபூவித - காட்சியளித்தீரல்லவா.

त्वद्दर्शनप्रमदभारतरङ्गितं
तंदृग्भ्यां निमग्नमिव रूपरसायने ते ।
तुष्टूषमाणमवगम्य कपोलदेशे
संस्पृष्टवानसि दरेण तथाऽऽदरेण ॥ ७॥

த்வத்தர்ஶன ப்ரமத பாரதரங்கிதம் தம்
த்ருக்ப்யாம் நிமக்னமிவ ரூபரஸாயனே தே ।
துஷ்டூஷமாணமவகம்ய கபோலதேஶே
ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டவானஸி தரேண ததாऽऽதரேண ॥ 7 ॥

த்வத்தர்ஶன ப்ரமத பாரதரங்கிதம் - தங்களுடைய தரிசனத்தாலுண்டான ஆனந்தப்பெருக்கால் தன்னை மறந்தவனும்
தே ரூபரஸாயனே - தங்களுடைய ரூபாமிருதத்தில்
த்ருக்ப்யாம் நிமக்னம் இவ தம் - கண்கள் வழியாகப் பாய்ந்து முழுகி விட்டவன் போலுமிருந்த அந்த துருவனை
துஷ்டூஷ மாணம் அவகம்ய - உம்மைத்துதிக்க விரும்பியவனாக அறிந்து
கபோல தேஶே தரேண - (அவனுடைய) கன்னப்பிரதேசத்தில் சங்கினால்
ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டவான் அஸி - விவரிக்க முடியாத அவ்வளவு ஆதரவுடன் தொட்டீரல்லவா.

तावद्विबोधविमलं प्रणुवन्तमेन -
माभाषथास्त्वमवगम्य तदीयभावम् ।
राज्यं चिरं समनुभूय भजस्व भूयः
सर्वोत्तरं ध्रुव पदं विनिवृत्तिहीनम् ॥ ८॥

தாவத்விபோத விமலம் ப்ரணுவந்தமேன -
மாபாஷதாஸ் த்வமவகம்ய ததீய பாவம் ।
ராஜ்யம் சிரம் ஸமனுபூய பஜஸ்வ பூய :
ஸர்வோத்தரம் த்ருவபதம் விநிவ்ருத்தி ஹீனம் ॥ 8 ॥

தாவத் விபோத விமலம்	-	அப்பொழுதே ஞானோதயத்தால் (அக்ஞானம் நீங்கிப்) பரிசுத்தமானவனும்
ப்ரணுவந்தம்	-	தம்மைத் துதிக்கின்றவனுமான
ஏனம்	-	அந்தத் துருவனைப் பார்த்து
ததிய பாவம் அவகம்யம் த்வம்	-	அவனுடைய அபிப்பிராயத்தையறிந்து தாங்கள்
த்ருவ சிரம் ராஜ்யம் ஸமனுபூய	-	ஹே துருவனே! வெகுநாள் அரசாண்டு
பூய: விநி வ்ருத்தி ஹீனம் ஸர்வோத்தரம் பதம்		பிறகு மீண்டும் வருதலில்லாத மேலான பதவியை
பஜஸ்வ ஆபாஷதா:	-	அடைவாயாக என்று சொன்னீர்களல்லவா

इत्यूचिषि त्वयि गते नृपनन्दनोऽसा -
वानन्दिताखिलजनो नगरीमुपेतः ।
रेमे चिरं भवदनुग्रहपूर्णकामस्
ताते गते च वनमादृतराज्यभारः ॥ ९ ॥

இத்யூசுஷி த்வயி கதே ந்ருப நந்தனோ஽ஸா -
வானந்திதாகில ஜனோ நகரீமுபேத: ।
ரேமே சிரம் பவதனுக்ரஹ பூர்ணகாமஸ் -
தாதே கதே ச வனமாத்ருத ராஜ்யபார: ॥ 9 ॥

இதி ஊசுஷி த்வயிகதே	-	இவ்விதம் சொல்லி தாங்கள் சென்றபிறகு
அஸௌ ந்ருபநந்தன:	-	அந்த அரசகுமாரனும்
ஆனந்திதா கில ஜன:	-	எல்லா ஜனங்களையும் மகிழ்விப்பவனாய்
நகரீம் உபேத:	-	நகரத்தையடைந்து
பவதநுக்ரஹ பூர்ண காமஃ	-	தங்களனுக்கிரகத்தால் எல்லா ஆசைகளும் பூர்த்தியானவனாய்
தாதே வனம் கதே ச	-	தன் தகப்பன் வனத்திற்குச் சென்றபிறகு
ஆத்ருத ராஜ்ய பார	-	ஆதரவுடன் அரசாக்ஷியை ஏற்று
சிரம் ரேமே	-	வெகுநாள் இன்புற்றிருந்தான்.

यक्षेण देव निहते पुनरुत्तमेऽस्मिन्
यक्षैः स युद्धनिरतो विरतो मनूक्त्या ।
शान्त्या प्रसन्नहृदयाद्धनदादुपेतात्
त्वद्भक्तिमेव सुदृढामवृणोन्महात्मा ॥ १० ॥

யக்ஷேண தேவ நிஹதே புனருத்தமேऽஸ்மின்
யக்ஷை: ஸ யுத்த நிரதோ விரதோ மனூக்த்யா ।
ஶாந்த்யா ப்ரஸன்ன ஹ்ருதயாத்தனதாதுபேதாத்
த்வத்பக்திமேவ ஸுத்ருடாமவ்ருணோன் மஹாத்மா ॥ 10 ॥

தேவ புன: அஸ்மின் உத்தமே	-	தேவனே! பிறகு அந்த உத்தமன்
யக்ஷேண நிஹதே:	-	ஒரு யக்ஷனால் கொல்லப்பட்டபொழுது
ஸ: யக்ஷை: யுத்தநிரதோ-		துருவன் யக்ஷர்களுடன் போரில் இறங்கி
மனூக்த்யா	-	ஸ்வாயம்புவமனுவின் வாக்கினால்,
விரத:	-	யுத்தத்திலிருந்து நிவிருத்தியடைந்தான்.
மஹாத்மா	-	மஹாத்மாவான அந்த துருவன்
ஶாந்த்யா ப்ரஸன்ன ஹ்ருதயாத்	-	யுத்தத்தை நிருத்தியதால் மன ஸந்தோஷ மடைந்து
உபேதாத் தனதாத்	-	தன் பக்கத்தில் வந்த குபேரனிடமிருந்து
ஸுத்ருடாம் த்வத் பக்திம் ஏவ	-	தங்களிடத்தில் திடமான பக்தியையே.
அவ்ருணோத்	-	வரமாக வேண்டினான்.

अन्ते भवत्पुरुषनीतविमानयातो
मात्रा समं ध्रुवपदे मुदितोऽयमास्ते ।
एवं स्वभृत्यजनपालनलोलधीस्त्वं
वातालयाधिप निरुन्धि ममामयौघान् ॥ ११ ॥

அந்தே பவத் புருஷநீத விமான யாதோ
மாத்ரா ஸமம் த்ருவபதே முதிதோய மாஸ்தே ।
ஏவம் ஸ்வப்ருத்யே ஜனபாலன லோல தீஸ்த்வம்
வாதாலயா திப நிருந்தி மமாமயௌ கான் ॥ 11 ॥

அந்தேஅயம்மாத்ராஸமம்-		கடைசியில் இந்த துருவன் தாயோடுகூட
பவத் புருஷ நீத விமான யாத:	-	தங்களுடைய பரிஷதர்களான ஸுநந்த நந்தர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட விமானத்தில் ஏறிச்சென்று
த்ருவபதே முதித: ஆஸ்தே	-	துருவமண்டலத்தில் ஆனந்த வடிவமாயிருக்கிறான்.
வாதாலயாதிப ஏவம்	-	குருவாயூரப்பா! இவ்விதம்
ஸ்வப்ருத்ய ஜனபாலன லோலதீ: த்வம்		தனக்குப் பணி செய்வோரைக் காப்பாற்று -வதில் இளகிய மனதுடைய தாங்கள்
மம ஆமயௌகான் நிருந்தி	-	எனது வியாதிக் கூட்டங்களை விலக்க வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே த்ருவ கதா வர்ணனம் நாம
ஸப்த தஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 179] [சதுர்த ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 21

தஶகம் - 18

பிருது சரித்ரம்

जातस्य ध्रुवकुल एव तुङ्गकीर्ते -
रङ्गस्य व्यजनि सुतः स वेननामा ।
तद्दोषव्यथितमतिः स राजवर्य -
त्वत्पादे विहितमना वनं गतोऽभूत् ॥१॥

ஜாதஸ்ய த்ருவ குல ஏவ துங்ககீர்த்தே -
ரங்கஸ்ய வ்யஜனி ஸுத: ஸ வேன நாமா ।
தத்தோஷ வ்யதித மதி: ஸ ராஜவர்யஸ் -
த்வத்பாதே விஹிதமனா வனம் கதோபூத் ॥1॥

த்ருவ குலே ஏவ ஜாதஸ்ய	-	துருவ வம்சத்திலேயே ஜனித்த
துங்க கீர்தே அங்கஸ்ய	-	மஹா கீர்த்திமானான அங்கராஜனுக்கு
ஸ வேநநாமா ஸுத: வ்யஜனி:	-	வேனனென்று பெயர்பெற்ற புத்திரன் ஜனித்தான்.
தத்தோஷ வ்யதித மதி: ஸ: ராஜவர்ய:		அந்த வேனனுடைய கெட்ட நடத்தையால் நொந்த மனமுடைய அந்த அரசசிரேஷ்டன்
த்வத் பாதே விஹித மனா:	-	தங்கள் பாதத்தில் மனதைச் செலுத்தியவனாய்
வனம் கத: அபூத்	-	வனத்திற்குச் சென்றான்.

पापोऽपि क्षितितलपालनाय वेनः
पौराद्यैरुपनिहितः कठोरवीर्यः ।
सर्वेभ्यो निजबलमेव संप्रशंसन्
भूचक्रे तव यजनान्ययं न्यरौत्सीत् ॥ २ ॥

பாபோऽபி க்ஷிதிதல பாலனாய வேன:
பௌராத்யைருப நிஹித: கடோர வீர்ய: ।
ஸர்வேப்யோ நிஜபல மேவ ஸம்ப்ரஶம்ஸன்
பூசக்ரே தவ யஜனான்யயம் ந்யரௌத்ஸீத் ॥2॥

கடோர வீர்ய: வேன:	-	கடுமையான வீரியமுடைய வேனன்
பாப: அபி	-	கொடும்பாவியாயிருந்தாலும்
பௌராத்யை:	-	பட்டணத்து ஜனங்கள் முதலியவர்களால்
க்ஷிதிதல பாலனாய	-	பூமியை ரக்ஷிப்பதற்காக
உபநிஹித:	-	அபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டு

அயம் ஸர்வேப்ய: - அவன் எல்லாரிடத்திலும்
நிஜபலம் ஏவ ஸம்ப்ரஶம்ஸன் - தன் பலத்தையே பெருமைப்படுத்திக் கொண்டு
பூசக்ரே தவ யஜனானி - பூமண்டலத்தில் உம்மைக்குறித்துச் செய்யப்படும் யாகங்களை
ந்யரௌத்ஸீத் - தடுத்தான்.

सम्प्राप्ते हितकथनाय तापसौघे
मत्तोऽन्यो भुवनपतिर्न कश्चनेति ।
त्वन्निन्दावचनपरो मुनीश्वरैस्तैः
शापाग्नौ शलभदशामनायि वेनः ॥ ३ ॥

ஸம்ப்ராப்தே ஹித கதனாய தாபஸௌகே
மத்தோऽன்யோ புவனபதிர்ந கஶ்சனேதி ।
த்வந்நிந்தா வசன பரோ முனீஶ்வரைஸ்தை:
ஶாபாக்நௌ சலபதசா மனாயி வேன: ॥ 3 ॥

தாபஸௌ கே - தபஸ்விகளின் கூட்டம்
ஹித கதநாய ஸம்ப்ராப்தே - ஹிதத்தையுபதேசிக்க வந்தபொழுது,
மத்த அன்ய கஸ்சன - என்னைத்தவிர வேறொரு
புவனபதி: ந இதி - ஜகதீசுவரன் இல்லையென்று சொல்லி
த்வந்நிந்தா வசன பர: வேன: - உங்களை நிந்திப்பதிலேயே முனைந்த வேனன்
தை முனீஸ்வரை ஶாபாக்நௌ - அந்த முனீசுவரர்களால் சாபத்தீயில்
ஶலபதனாம் அநாயி - விட்டிற்பூச்சியின் நிலையை அடைவிக்கப் பட்டான்.

तन्नाशात्खलजनभीरुकैर्मुनीन्द्रै -
स्तन्मात्रा चिरपरिरक्षिते तदङ्गे ।
त्यक्ताघे परिमथितादथोरुदण्डात्
दोर्दण्डे परिमथिते त्वमाविरासीः ॥ ४ ॥

தந்நாஶாத் கல ஜன பீருகைர் முனீந்த்ரைஸ்
தன்மாத்ரா சிரபரிரக்ஷித ததங்கே ।
த்யக்தாகே பரிமதிதா ததோருதண்டாத் -
தோர்தண்டே பரிமதிதே த்வமாவிராஸீ ॥ 4 ॥

அததந்நாஸாத் - பிறகு அந்த வேனன் இறந்ததால்
கல ஜனபீருகை: - துஷ்ட ஜனங்களிடமிருந்து பயந்த

முனீந்த்ரை: - முனிச்ரேஷ்டர்களால்
தன்மாத்ரா - அந்த வேனனின் தாயான ஸுநீதையால்
ரிபரி ரக்ஷிதே ததங்கே - பல நாள் காப்பாற்றப்பட்ட அவனுடைய சரீரத்தில்
பரிமதி தாத் ஊரு தண்டாத் - தண்டம்போன்ற துடை கடையப் பட்டதிலிருந்து
த்யக்தாகே தோர்தண்டே பரிமதிதே - பாவம் விலகிய தண்டம் போன்ற கை நன்றாகக் கடையப் பட்டபொழுது
த்வம் ஆவிராஸீ: - தாங்கள் ஆவிர்ப்பவித்தீர்களல்லவா.

विख्यातः पृथुरिति तापसोपदिष्टैः
सूताद्यैः परिणुतभाविभूरिवीर्यः ।
वेनार्त्या कबलितसम्पदं धरित्रीं द्रु
आक्रान्तां निजधनुषा सममकार्षीः ॥ ५ ॥

விக்யாத : ப்ருதுரிதி தாபஸோபதிஷ்டை:
ஸூதாத்யை: பரிணுதபாவிபூரி வீர்ய: ।
வேனார்த்யா கபலிதஸம்பதம் தரித்ரீ -
மாக்ராந்தாம் நிஜ தனுஷா ஸமாமகார்ஷீ: ॥ 5 ॥

ப்ருது: இதி விக்யாத: - பிருது என்று பிரசித்திபெற்ற தாங்கள்
தாபஸோப திஷ்டை - தபஸ்விகளால் உபதேசிக்கப்பட்ட
ஸூதாத்யை: - (புகழ் பாடும்) ஸூதர் முதலியவர்களால்
பரிணுதபாவி பூரி வீர்ய: - நீங்கள் எதிர்காலத்தில் செய்யவிருக்கும் அளவுகடந்த வீரச்செயல்களைக் கூறிப் புகழப்பெற்றவராய்
வேநார்த்யா - வேனனின் உபத்திரவத்தால்
கபளித ஸம்பதம் - ஓஷதி முதலிய ஸம்பத்துக்களை விழுங்கியவளும்
ஆக்ராந்தாம் தரித்ரீம் - தங்களால் ஆக்கிரமிக்கப்படும் மேடுபள்ளமானவளுமான பூமியை
நிஜதனுஷா ஸமாம் ஆகார்ஷீ - உம்முடைய வில்லினாலேயே சமமாகச் செய்தீர்கள்.

भूयस्तां निजकुलमुख्यवत्सयुक्तैर
देवाद्यैः समचितचारुभाजनेषु ।
अन्नादीन्यभिलषितानि यानि तानि
स्वच्छन्दं सुरभितनूमदूदुहस्त्वम् ॥ ६ ॥

பூயஸ்தாம் நிஜகுலமுக்ய வத்ஸயுக்தைர் -
தேவாத்யை: ஸமுசித சாரு பாஜனேஷு ।
அன்னாதீன்யபிலஷிதானி யானி தானி
ஸ்வச்சந்தம் ஸுரபிதனூ மதூதுஹஸ்த்வம் ॥ 6 ॥

பூய: த்வம்	-	பிறகு தாங்கள்
ஸுரபிதனூம் தாம்	-	காமதேனுவின் ரூபமுடைய அந்த பூமியை
நிஜகுல முக்ய வத்ஸ யுக்தை:	-	அவரவர் வம்சத் தலைவர்களாகிற கன்றுக் குட்டிகளுடன்
தேவாத்யை:	-	தேவர்கள் முதலியவர்களைக்கொண்டு
ஸமுசிதசாரு பாஜனேஷு	-	அவரவர்களுக்குத் தகுந்த அழகான பாத்திரங்களில்
அந்நாதீனி யானி	-	அன்னம் முதலிய எவை
அபிலஷி தானி	-	பிரியமானவைகளோ,
தானி ஸ்வச்சந்தம் அதூதுஹ:	-	அவைகளை இஷ்டம்போல கறக்கச் செய்தீர்கள்.

आत्मानं यजति मखैस्त्वयि त्रिधाम
न्नारब्धे शततमवाजिमेधयागे ।
स्पर्धालुः शतमख एत्य नीचवेषो
हृत्वाऽश्वं तव तनयात् पराजितोऽभूत् ॥ ७॥

ஆத்மானம் யஜதி மகைஸ்த்வயி த்ரிதாமன்
ஆரப்தே ஶததம வாஜிமேத யாகே ।
ஸ்பர்தாலு: ஶதமக ஏத்ய நீசவேஷோ
ஹ்ருத்வா஽ஶ்வம் தவ தனயாத் பராஜிதோ஽பூத் ॥ 7 ॥

த்ரிதாமன்	-	மும்மூர்த்தி ரூபியான விஷ்ணுவே!
த்வயி மகை:	-	தாங்கள் யாகங்களைக்கொண்டு
ஆத்மானம் யஜதி	-	தங்களையே பூஜிக்கையில்
ஶததம வாஜிமேதயாகே	-	நூறாவது அசுவமேதயாகம்
ஆவக்தே	-	ஆரம்பிக்கப்பட்டபொழுது
ஶதமக: ஸ்பர்தாலு:	-	நூறு யாகஞ்செய்த இந்திரன் பொறாமை யுடையவனாக
நீசவேஷ: ஏத்ய	-	நீசவேஷந்தரித்தவனாக வந்து
அஶ்வம் ஹ்ருத்வா	-	குதிரையை அபகரித்தவ்னாக
தவ தனயாத்	-	தங்களுடைய புத்திரனான விஜிதாச்வனிடமிருந்து
பராஜித: அபூத்	-	தோல்வியடைந்தானல்லவா.

देवेन्द्रं मुहुरिति वाजिनं हरन्तं
वह्नौ तं मुनिवरमण्डले जुहूषौ ।
रुन्धाने कमलभवे क्रतोः समाप्तौ
साक्षात्त्वं मधुरिपुमैक्षथाः स्वयं स्वम् ॥ ८॥

தேவேந்த்ரம் முஹுரிதி வாஜினம் ஹரந்தம்
வஹ்நெள தம் முனிவர மண்டலே ஜுஹூஷெள ।
ருந்தானே கமலபவே க்ரதோ: ஸமாப்தெள
ஸாக்ஷாத் த்வம் மதுரிபு மைக்ஷதா: ஸ்வயம் ஸ்வம் ॥ 8 ॥

இதி முஹு: வாஜினம் ஹரந்தம்		இவ்விதம் அடிக்கடி குதிரையை யபகரிக்கின்ற
தம் தேவேந்த்ரம்	-	அந்த தேவேந்திரனை
முனிவர மண்டலே		முனிசிரேஷ்டர்களின் ஸமூஹம்
வன்ஹெள	-	அக்கினியில் ஹோமஞ்செய்ய விரும்பிய
ஜுஹூஷெள		பொழுது
கமலபவே ருந்தானே	-	அதைப் பிரம்மதேவன் தடுக்க
க்ரதோ: ஸமாஸெள	-	யாகத்தின் முடிவில்
த்வம் ஸ்வம் மதுரிபும்	-	தாங்கள் ஸ்வாத்மபூதரான மஹாவிஷ்ணுவை
ஸ்வயம் ஸாக்ஷாத்	-	தாமே பிரத்தியக்ஷமாக
ஐக்ஷதா:		தரிசித்தீர்களல்லவா.

तद्दत्तं वरमुपलभ्य भक्तिमेकां
गङ्गान्ते विहितपदः कदापि देव ।
सत्रस्थं मुनिनिवहं हितानि शंसन् -
नैक्षिष्ठाः सनकमुखान् मुनीन् पुरस्तात् ॥ ९॥

தத்தத்தம் வரமுபலப்ய பக்திமேகாம்
கங்காந்தே விஹிதபத: கதாபி தேவ ।
ஸத்ரஸ்த்தம் முனி நிவஹம் ஹிதானி ஶம்ஸன்
ஐக்ஷிஷ்டா: ஸனக முகான் முனீன் புரஸ்தாத் ॥ 9 ॥

தேவ பக்திம் ஏகாம்	-	தேவா! பக்தி ஒன்றையே
தத்தத்தம் வரம்	-	அவரால் கொடுக்கப்பட்ட வரமாக
உபலப்ய		அடைந்து
கங்காந்தே விஹிதபத:	-	கங்காதீரத்தில் வசித்துக்கொண்டு
கதா அபி	-	ஒருக்கால்
ஸத்ரஸ்தம் முனிநிவஹம்	-	ஸத்ரயாகத்திலிருக்கின்ற முனிவர்களுக்கு

ஹிதானி ஶம்ஸன்	-	(பிரவிருத்தி நிவிருத்தி லக்ஷணமுள்ள ஹிதமான) தர்மங்களை உபதேசித்துக் கொண்டிருக்கையில்
ஸநக முகான் முனீன்	-	ஸனகர் முதலிய முனிவர்களை
புரஸ்தாத் ஐக்ஷிஷ்டா:	-	நேரில் கண்டீர்களல்லவா.

विज्ञानं सनकमुखोदितं दधानः
स्वात्मानं स्वयमगमो वनान्तसेवी ।
तत्तादृक्पृथुवपुरीश सत्वरं मे
रोगौघं प्रशमय वातगेहवासिन् ॥१०॥

விஜ்ஞானம் ஸநக முகோதிதம் ததான:
ஸ்வாத்மானம் ஸ்வயமகமோ வனாந்தஸேவீ ।
தத்தாத்ருக் ப்ருது வபுரீஶ ஸத்வரம் மே
ரோகௌகம் ப்ரஶமய வாதகேஹ வாஸின் ॥ 10 ॥

ஸனக முகோதிதம்	-	ஸனகாதிகளால் உபதேசிக்கப்பட்ட
விக்ஞானம் ததான:	-	ஆத்மஞானத்தை நன்கறிந்துகொண்டு
வனாந்த ஸேவீ	-	தபோவனத்திற்குச் சென்று
ஸ்வயம் ஸ்வாத்மானம் அகம:	-	தாமாகவே ஸ்வஸ்வ ரூபத்தை யடைந்தீர்களல்லவா.
வாதகேஹ வாஸின் ஈஶ	-	குருவாயூரில் வசிக்கின்ற ஈசா!
தத்தாத்ருக்ப்ருது வபு: மே ரோகௌகம்	-	அப்படிப்பட்ட பிருது சக்கிரவர்த்தியின் ஸ்வரூபத்தோடு கூடின தாங்கள் எனது வியாதிக் கூட்டத்தை
ஸத்வரம் ப்ரஶமய	-	சீக்கிரமாகத் தணிக்க வேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே ப்ருது சரித வர்ணனம் நாம
அஷ்டாதஶ தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 189] [சதுர்த ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 31]

தஶகம் - 19

தக்ஷன் புனர்ஜன்மம்

पृथोस्तु नप्ता पृथुधर्मकर्मठः
प्राचीनबर्हिर्युवतौ शतद्रुतौ ।
प्रचेतसो नाम सुचेतसः सुतान -
जीजनत्त्वत्करुणाङ्कुरानिव ॥१॥

ப்ருதோஸ்து நப்தா ப்ருதுதர்மகர்மட:
ப்ராசீன பர்ஹிர் யுவதௌ ஶதத்ருதௌ ।
ப்ரசேதஸோ நாம ஸுசேதஸ: ஸுதாந -
ஜீஜனத் த்வத்கருணாங்குரானிவ ॥ 1 ॥

ப்ருதோ: நப்தா	-	பிருது சக்கிரவர்த்தியின் பௌத்திரனின் புத்திரனும்
ப்ருது தர்ம கர்மட: ப்ராசீன பர்ஹி:து	-	பிருதுவைப்போன்ற தர்மங்களை யுடையவனும் கர்மடனுமான பிராசீன பர்ஹிஸ் என்பவனும்
யுவதௌ ஶதத்ருதௌ	-	யுவதியான சதத்ருதி என்பவளிடத்தில்
த்வத் கருணாங்குரான் இவ	-	தங்களுடைய கருணையின் முளைகள் போன்றவர்களும்
ஸுசேதஸ	-	நல்ல புத்தியுடையவர்களுமான
ப்ரசேதஸ: நாம	-	பிரசேதஸ்ஸுகள் என்ற
ஸுதான் அஜீஜனத்	-	புத்திரர்களைப் பெற்றார்.

पितुः सिसृक्षानिरतस्य शासनाद्
भवत्तपस्याभिरता दशापि ते ।
पयोनिधिं पश्चिममेत्य तत्तटे
सरोवरं सन्ददृशुर्मनोहरम् ॥२॥

பிது: ஸிஸ்ருக்ஷா நிரதஸ்ய ஶாஸனாத்
பவத்தபஸ்யா நிரதா தஶாபி தே ।
பயோநிதிம் பச்சிமமேத்ய தத்தடே
ஸரோவரம் ஸந்தத்ருஶுர் மனோஹரம் ॥ 2 ॥

ஸிஸ்ருக்ஷா நிரதஸ்ய	-	ஸ்ருஷ்டி செய்வதில் ஈடுபட்ட
பிது: ஶாஸனாத்	-	தகப்பனுடைய கட்டளையால்
பவத்தபஸ்யா நிரதா:	-	உங்களையுத்தேசித்து தவம் புரிவதில் ஈடுபட்ட
தே தஶ அபி	-	அந்தப் பத்துப்பேர்களும்

பச்சிமம் பயோநிதிம் ஏத்ய	-	மேற்கு சமுத்திரத்தையடைந்து
தத்தடே மனோஹரம் ஸரோவரம்	-	அதன் தீரத்தில் மனதுக்கினிய ஒரு சிறந்த தடாகத்தை
ஸந்தத்ருஶ	-	கண்டார்கள்.

तदा भवत्तीर्थमिदं समागतो
भवो भवत्सेवकदर्शनादृतः ।
प्रकाशमासाद्य पुरः प्रचेतसा
मुपादिशद्भक्ततमस्तवस्तवम् ॥ ३ ॥

ததா பவத் தீர்த்தமிதம் ஸமாகதோ
பவோ பவத்ஸேவக தர்ஶனாத்ருத: ।
ப்ரகாஶமாஸாத்ய புர: ப்ரசேதஸா -
முபாதிஶத் பக்த தமஸ் தவ ஸ்தவம் ॥ 3॥

ததா பவத் தீர்தே	-	அப்பொழுது உங்களுடைய தீர்த்தமான
இதம் ஸமாகத:	-	இந்தத் தடாகத்திற்கு வந்த
பக்ததம: பவ:	-	உங்களுடைய பக்தர்களில் சிறந்தவரான ஸ்ரீருத்ரன்
பவத்ஸேவக தர்ஸநாத்ருத:	-	உங்களுடைய பக்தர்களை தரிசிப்பதில் மிக ஆவலுடையவராக
ப்ரசேதஸாம் புர:	-	பிரசேதஸ்ஸுகளுடைய முன்னிலையில்
ப்ரகாஸம் ஆஸாத்ய	-	தோன்றி
தவ ஸ்தவம்	-	உங்களுடைய ஸ்தோத்திரத்தை
உபாதிஶத்	-	(அவர்களுக்கு) உபதேசித்தார்.

स्तवं जपन्तस्तममी जलान्तरे
भवन्तमासेविषतायुतं समाः ।
भवत्सुखास्वादरसादमीष्वियान
बभूव कालो ध्रुववन्न शीघ्रता ॥ ४ ॥

ஸ்தவம் ஜபந்தஸ் தமமீ ஜலாந்தரே
பவந்தமாஸேவிஷதாயுதம் ஸமா: ।
பவத்ஸுகாஸ்வாத ரஸாதமீஷ்வியான்
பபூவ காலோ த்ருவவந்ந ஶீக்ரதா ॥ 4 ॥

அமீ	-	இவர்கள் (பிரசேதஸ்ஸுகள்)
தம் ஸ்தவம் ஜபந்த	-	அந்த ஸ்தோத்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு
ஜலாந்தரே	-	ஜலத்தின் மத்தியில் இருந்துகொண்டு
அயுதம் ஸமா:	-	பதினாயிரம் வருஷங்கள்
பவந்தம் ஆஸேவிஷத்	-	உங்களைச் சேவித்தார்கள்.

அமீஷு - இவர்கள்
பவத் ஸுகாஸ் - பிரம்மானந்தத்தையனுபவிக்கும் ருசியில்
வாதரஸாத் ஈடுபட்டுவிட்டதால்
இயான் கால: பபூவ - இவ்வளவு காலமாயிற்று.
த்ருவவத் - துருவனுக்குண்டானதுபோல்
சீக்ரதா ந - சீக்கிரமாய் அடையவேண்டுமென்ற ஆவல் இருக்கவில்லை.

तपोभिरेषामतिमात्रवर्धिभिः
स यज्ञहिंसानिरतोऽपि पावितः ।
पिताऽपि तेषां गृहयातनारद
प्रदर्शितात्मा भवदात्मतां ययौ ॥ ५ ॥

தபோபிரேஷா மதிமாத்ர வர்த்திபி:
ஸ யஜ்ஞ ஹிம்ஸா நிரதோऽபி பாவித: ।
பிதாऽபி தேஷாம் க்ருஹயாத நாரத
ப்ரதர்ஶிதாத்மா பவதாத்மதாம் யயௌ ॥ 5 ॥

ஏஷாம் - இந்தப் பிரசேதஸ்ஸுகளுடைய
அதிமாத்ர வர்திபி: - அதிகமாய் வளர்ந்த
தபோபி: - தவங்களால்
யக்ஞ ஹிம்ஸா நிரத: அபி - யாகங்களை நாசம் செய்வதிலேயே ஈடுபட்டவனாக இருந்தபோதிலும் (அவர்களுடைய முன்னோனான)
ஸ பாவித: - அந்த வேனன் பரிசுத்தனாகச் செய்யப்பட்டான்
தேஷாம் பிதா அபி - அவர்களுடைய தந்தையான பிராசீனபர்ஹிஸ்ஸும்
க்ருஹயாதநாரத ப்ரதர்சிதாத்மா - தன் வீட்டிற்குவந்த நாரதரால் காண்பிக்கப் பட்ட ஆத்ம ஞானத்தைப் பெற்றவனாய்
பவதாத்மதாம் யயௌ - உமது ஸாயூஜ்யத்தை அடைந்தார்.

कृपाबलेनैव पुरः प्रचेतसां
प्रकाशमागाः पतगेन्द्रवाहनः ।
विराजि चक्रादिवरायुधांशुभिः
भुजाभिरष्टाभिरुदञ्चितद्युतिः ॥ ६ ॥

க்ருபா பலேனைவ புர: ப்ரசேதஸாம்
ப்ரகாஶமாகா : பதகேந்த்ரவாஹன: ।
விராஜி சக்ராதி வராயுதாம்ஶுபிர் -
புஜாபிரஷ்டாபி ருதஞ்சிதத்யுதி : ॥ 6॥

பதகேந்த்ர வாஹன: - கருடனை வாஹனமாக உடைய தாங்கள்

விராஜி சக்ராதி வராயுதாம்ஶுபி:	-	பிரகாசிக்கின்ற சக்கிரம் முதலிய சிறந்த ஆயுதங்களின் ஒளியையுடைய
அஷ்டாபி: புஜாபி:	-	எட்டு புஜங்களால்
உதஞ்சிதத் யுதி:	-	எங்கும் பரவுகின்ற காந்தியையுடையவராய்
க்ருபாபலேன ஏவ	-	கருணையாலேயே
ப்ரசேதஸாம் புர	-	பிரசேதஸ்ஸுகளின் முன்னில்
ப்ரகாஶம் ஆகா:	-	பிரத்யக்ஷமானீரல்லவா.

प्रचेतसां तावदयाचतामपि: त्वमेव कारुण्यभराद्वारानदाः ।
भवद्विचिन्ताऽपि शिवायदेहिनां भवत्वसौ रुद्रनुतिश्च कामदा ॥ ७॥

ப்ரசேதஸாம் தாவதயாசதாமபி த்வமேவ காருண்ய - பராத்வரானதா :
பவத்விசிந்தா஽பி ஶிவாய தேஹினும் பவத்வஸௌ ருத்ரநுதிஶ்ச காமதா ॥ 7 ॥

தாவத்	-	அப்பொழுது
ப்ரசேதஸாம்	-	பிரசேதஸ்ஸுகள்
அசாயதாம் அபி	-	எதையும் வேண்டாமலிருந்துங்கூட
த்வம் ஏவ	-	தாங்களாகவே
காருண்ய பராத்	-	கருணைமிகுதியால்
வரான் அதா:	-	(அவர்களுக்கு) வரங்களைக்கொடுத்தீரல்லவா.
பவத் விசிந்தா அபி	-	உங்களுடைய நினைவே
தேஹினாம்	-	உடல் படைத்தவர்களுக்கு
ஶிவாய	-	க்ஷேமத்திற்குக் காரணமாகின்றது,
அஸௌ ருத்ர நுதி: ச	-	இந்த ருத்திரனால் உபதேசிக்கப்பட்ட ஸ்துதியும்
காமதா பவது	-	அபீஷ்டங்களைக் கொடுப்பதாக ஆகட்டும்

अवाप्य कान्तां तनयां महीरुहां
तया रमध्वं दशलक्षवत्सरीम् ।
सुतोऽस्तु दक्षो ननु तत्क्षणाच्च मां
प्रयास्यथेति न्यगदो मुदैव तान् ॥ ८॥

அவாப்ய காந்தாம் தநயாம் மஹீருஹாம்
தயா ரமத்த்வம் தஶலக்ஷ வத்ஸரீம் ।
ஸுதோ஽ஸ்து தக்ஷோ நனு தத்க்ஷணச்ச மாம்
ப்ரயாஸ்யதேதி ந்யகதோ முதைவ தான் ॥ 8 ॥

மஹீருஹாம் தனயாம்	-	மரங்களின் பெண்ணை
காந்தாம் அவாப்ய	-	மனைவியாக அடைந்து
தயா தஶ லக்ஷ வத்ஸரீம்	-	அவளுடன் பத்துலக்ஷம் வருஷங்கள்
ரமத்வம்	-	ஸுகமனுபவியுங்கள்.
நநு	-	பிரசேதஸ்ஸுகளே!
தக்ஷ: ஸுத: அஸ்து	-	தக்ஷன் என்ற புத்திரன் உண்டாகட்டும்
தத்க்ஷணாத் ச	-	அந்த க்ஷணத்திலேயே
மாம் ப்ரயாஸ்யத இதி	-	என்னை வந்தடைவீர்கள் என்று

முதா ஏவ	-	ஸந்தோஷத்துடன்
தான் ந்யகத:	-	அவர்களிடம் சொன்னீர்களல்லவா.

ततश्च ते भूतलरोधिनस्तरून्कृधा
दहन्तो द्रुहिणेन वारिताः ।
द्रुमैश्च दत्तां तनयामवाप्य तां
त्वदुक्तकालं सुखिनोऽभिरेमिरे ॥ ९ ॥

ததஶ்ச தே பூதலரோதினஸ்தரூன் க்ருதா
தஹந்தோ த்ருஹிணேன வாரிதா : ।
த்ருமைஶ்ச தத்தாம் தனயாமவாப்ய தாம்
த்வதுக்த காலம் ஸுகினோऽபிரேமிரே ॥ 9 ॥

தத: ச	-	அதன்பின்
பூதல ரோதிநஸ்தரூன	-	பூமியை மறைக்கின்றவைகளான மரங்களை
க்ருதா தஹந்த	-	கோபத்தால் எரிக்கிறவர்களும்
த்ருஹி ணேன வாரிதா:	-	பிறகுபிரம்மதேவனால்தடுக்கப்பட்டவர்களுமான
தே த்ருமை: தத்தாம்	-	அவர்கள் மரங்களால் கொடுக்கப்பட்ட
தாம் தனயாம் அவாப்ய ச	-	அந்தப் பெண்ணை அடைந்து
த்வதுக்த காலம்	-	தாங்கள் சொன்ன காலம் முடிய
ஸுகின: அபிரேமிரே	-	இன்புற்று வாழ்ந்தார்கள்.

अवाप्य दक्षं च सुतं कृताध्वराः
प्रचेतसो नारदलब्धयाधिया ।
अवापुरानन्दपदं तथाविधस्त्वमीश
वातालयनाथ पाहिमाम् ॥ १० ॥

அவாப்ய தக்ஷம் ச ஸுதம் க்ருதாத்வரா:
ப்ரசேதஸோ நாரதலப்தயா தியா ।
அவாபரானந்த பதம் ததா விதஸ்
த்வமீ ஶ வாதாலய நாத பாஹி மாம் ॥ 10 ॥

ப்ரசேதஸ: ச	-	அந்தப் பிரசேதஸுகள்
தக்ஷம் ஸுதம் அவாப்ய	-	தக்ஷனைப் புத்திரனாக அடைந்து
க்ருதாத்வரா:	-	யாகங்களைச் செய்தவர்களாய்
நாரதலப்தய தியா	-	நாரதனிடமிருந்து கிடைத்த ஞானத்தால்
ஆனந்தபதம் அவாபு:	-	ஆனந்தஸ்தானமாகிய பரப்பிரம்மத்தை அடைந்தார்கள்.
வாதாலயநாத ஈஶ	-	குருவாயுபுரத்திற்கதிபதியான ஸர்வேச்வரா
ததாவித: த்வம் மாம் பாஹி	-	அப்படிப்பட்ட தாங்கள் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே தக்ஷோத்பத்தி வர்ணனம் நாமை
கோந விம்ஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 199] [சதுர்த ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 41]

தசகம் - 20

ரிஷப சரித்ரம்

प्रियव्रतस्य प्रियपुत्रभूता
दाग्नीध्रराजादुदितो हि नाभिः ।
त्वां दृष्टवानिष्टदमिष्टमध्ये
तवैव तुष्ट्यै कृतयज्ञकर्मा ॥ १ ॥

ப்ரியவ்ரதஸ்ய ப்ரிய புத்ர பூதா -
தாக்னீத்ர ராஜா துதிதோ ஹி நாபி: ।
த்வாம் த்ருஷ்ட்வானிஷ்டதமிஷ்டி மத்யே
தவைவ துஷ்ட்யை க்ருதயஜ்ஞ கர்மா ॥ 1 ॥

ப்ரியவ்ரதஸ்ய	-	பிரியவிரதனுடைய
ப்ரியபுத்ர பூதாத்	-	பிரியமுள்ள புத்திரனான
ஆக்னீத்ர ராஜாத் உதித: நாபி:	-	ஆக்னீத்திர ராஜாவிடமிருந்து பிறந்த நாபிராஜன்
தவ துஷ்ட்யை ஏவ க்ருதயக்ஞ கர்மா	-	உங்களுடைய பிரீதிக்காகவே யக்ஞம் செய்தவனாய்
இஷ்டிமத்யே	-	யாகத்தின் நடுவில்
இஷ்டதம் த்வாம்	-	அபீஷ்டங்களை கொடுக்கும் தங்களை
இஷ்டவான்	-	தரிசித்தான்.

अभिष्टुतस्तत्र मुनीश्वरैस्त्वं
राज्ञः स्वतुल्यं सुतमर्थ्यमानः ।
स्वयं जनिष्येऽहमिति ब्रुवाण
स्तिरोदधा बर्हिषि विश्वमूर्ते ॥ २ ॥

அபிஷ்டுதஸ்தத்ர முனீஶ்வரைஸ்த்வம்
ராஜ்ஞ: ஸ்வதுல்யம் ஸுதமர்த்யமான: ।
ஸ்வயம் ஜனிஷ்யேऽஹமிதி ப்ருவாண
ஸ்திரோததா பர்ஹிஷி விஶ்வ மூர்த்தே ॥ 2 ॥

விஶ்வமூர்தே தத்ர	-	விசுவரூபியான ஈசா! அந்த யாகமத்தியில்
முனீஶ்வரை: அபிஷ்டுத:	-	முனிவர்களால் நன்கு ஸ்துதிக்கப்பட்டு
த்வம் ராக்ஞ:	-	தாங்கள் நாபிராஜனுக்கு
ஸ்வதுல்யம் ஸுதம்	-	தாங்களைப் போன்ற ஒரு பிள்ளையை
அர்த்யமான	-	வரமாக வேண்டப்பட்டவராய்

அஹம் ஸ்வயம் ஜனிஷ்யே - ''நானே ஜனிக்கின்றேன்''
இதி ப்ருவாண: - என்று சொல்லிக்கொண்டு
பர்ஹிஷி திரோததா: - அக்கினியில் மறைந்தீரல்லவா.

नाभिप्रियायामथ मेरुदेव्यां त्वमंशतोऽभूर्ऋषभाभिधानः ।
अलोकसामान्यगुणप्रभावप्रभाविताशेषजनप्रमोदः ॥ ३ ॥

நாபிப்ரியாயாமத மேருதேவ்யாம் த்வமம்ஶதோபூர் ருஷபாபிதான: ।
அலோகஸாமான்ய குண ப்ரபாவ ப்ரபாவிதாஶேஷ ஜனப்ரமோத: ॥ 3 ॥

அத நாபி ப்ரியாயாம் - அதன்பிறகு நாபிசக்கிரவர்த்தியின் பத்தினியான
மேருதேவ்யாம் த்வம் - மேருதேவியிடத்தில் தாங்கள்
அலோக ஸாமான்ய குண ப்ரபாவ ப்ரபாவித ஶேஷ ஜன ப்ரமோத: - உலகில் காணப்படாத உயர்ந்த குணங்களைகொண்டும் மஹிமைகளைக் கொண்டும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் ஆனந்தத்தை வளர்ப்பவராக
அம்ஶத: - (உமது) அம்சத்தால்
ரிஷாபாபி தான: அபூ: - ரிஷபன் என்ற பெயருடையவராக அவதரித்தீர்கள்.

त्वयि त्रिलोकीभृति राज्यभारं निधाय नाभिः सह मेरुदेव्या ।
तपोवनं प्राप्य भवन्निषेवी गतः किलानन्दपदं पदं ते ॥ ४ ॥

த்வயி த்ரிலோகீப்ருதி ராஜ்யபாரம் நிதாய நாபி: ஸஹ மேருதேவ்யா ।
தபோவனம் பிராப்ய பவந்நிஷேவீ கத: கிலானந்தபதம் பதம் தே ॥ 4 ॥

நாபி: - நாபி மஹாராஜன்
த்ரிலோகீ ப்ருதி த்வயி - மூவுலகங்களையும் தாங்குகின்ற தங்களிடத்தில்
ராஜ்யபாரம் நிதாய - ராஜ்யபாரத்தை ஒப்படைத்துவிட்டு
மேருதேவ்யா ஸஹ - மேருதேவியுடன்
தபோவனம் ப்ராப்ய - தபோவனத்தையடைந்து
பவந்நிஷேவீ ஆனந்த பதம் - தங்களைச் சேவித்து ஆனந்தத்திற்கிருப்பிடமான
தே பதம்' - தங்களுடைய ஸ்தானமான வைகுண்ட லோகத்தை
கத: கில - அடைந்தானல்லவா.

इन्द्रस्त्वदुत्कर्षकृतादमर्षा
द्ववर्ष नास्मिन्नजनाभवर्षे ।
यदा तदा त्वं निजयोगशक्त्या
स्ववर्षमेनद्व्यदधाः सुवर्षम् ॥ ५ ॥

இந்த்ரஸ் த்வதுத்கர்ஷ க்ருதாதமர்ஷாத்
வவர்ஷ நாஸ்மின்ன ஜநாபவர்ஷே ।
யதா ததா த்வம் நிஜயோகஶக்த்யா
ஸ்வவர்ஷமேனத் வ்யததா: ஸுவர்ஷம் ॥ 5 ॥

இந்த்ர: த்வதுத்கர்ஷ க்ருதாத் - இந்திரன் தங்களுடைய மேன்மையை கண்டு உண்டான
அமர்ஷாத் - பொறாமையால்
அஸ்மின் அஜ நாபவர்ஷே - அந்த அஜநாபமென்ற பூகண்டத்தில்
யதா ந வவர்ஷ - எப்பொழுது மழையைப் பெய்யவில்லையோ;
ததா த்வம் - அப்பொழுது தாங்கள்
நிஜ யோக ஶக்த்யா - தங்களுடைய யோகபலத்தைக்கொண்டு
ஏனத் ஸ்வவர்ஷம் - தங்களுடைய இந்த பூகண்டத்தை
ஸுவர்ஷே வ்யததா: - நல்ல மழையுடையதாகச் செய்தீர்கள்.

जितेन्द्रदत्तां कमनीं जयन्तीमथोद्वहन्नात्मरताशयोऽपि ।
अजीजनस्तत्र शतं तनूजान्येषां क्षितीशो भरतोऽग्रजन्मा ॥ ६ ॥

ஜிதேந்த்ர தத்தாம் கமனீம் ஜயந்தீ மதோத்வஹன்னாத்மரதாஶயோऽபி ।
அஜீஜனஸ்தத்ர ஶதம் தனூஜானேஷாம் க்ஷிதீஶோ பரதோऽக்ர ஜன்மா ॥ 6 ॥

அத - அதன் பிறகு
ஆத்மரதா ஶய: அபி - ஆத்மாராமராயிருந்தபோதிலும்
ஜிதேந்த்ர தத்தாம் - ஜயிக்கப்பட்ட இந்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட
ஜயந்தீம் கமனீம் - ஜயந்தியென்ற அழகான பெண்ணை
உத்வஹன் தத்ர - விவாகஞ் செய்துகொண்டு அவளிடத்தில்
ஶதம் தனூஜான் அஜீஜன: - நூறு பிள்ளைகளைப் பெற்றீர்களல்லவா.
ஏஷாம் அக்ரஜன்மா பரத: - இவர்களுள் மூத்தவனான பரதனென்பவன்
க்ஷிதீஶ: - அரசனாக ஆனான்.

नवाभवन्योगिवरा नवान्ये त्वपालयन्भारतवर्षखण्डान् ।
सैका त्वशीतिस्तव शेषपुत्रास्तपोबलाद्भूसुरभूयमीयुः ॥ ७ ॥

நவாபவன் யோகிவரா நவான்யே த்வபாலயன் பாரதவர்ஷகண்டான் ।
ஸைகா த்வஶீதிஸ்தவ ஶேஷ புத்ராஸ் - தபோபலாத் பூஸுர பூயமீயு: ॥ 7 ॥

நவ	-	அவர்களில் ஒன்பது பேர்கள்
யோகிவரா: அபவன்	-	யோகீசுவரர்களாக ஆனார்கள்.
அன்யே நவ து	-	வேறு ஒன்பது பேர்கள்
பாரதவர்ஷ கண்டான்	-	பாரதவர்ஷத்திலிருக்கும் ஒன்பது பூகண்டங்களை
அபாலயன்	-	பரிபாலித்து வந்தனர்.
தவ ஶேஷ புத்ரா:	-	தங்களுடைய மற்ற பிள்ளைகளான
ஸைகா அஶீதி: து	-	எண்பத்தொருவரும்
தபோ பலாத்	-	தபோபலத்தால்
பூஸுர பூயம் ஈயு	-	பிராம்மண பதவியை அடைந்தனரல்லவா.

उक्त्वा सुतेभ्योऽथ मुनीन्द्रमध्ये
विरक्तिभक्त्यन्वितमुक्तिमार्गम् ।
स्वयं गतः पारमहंस्यवृत्तिमधा
जडोन्मत्तपिशाचचर्याम् ॥ ८ ॥

உக்த்வா ஸுதேப்யோऽத முனீந்த்ர மத்யே
விரக்திபக்த்யன்வித முக்திமார்கம் ।
ஸ்வயம் கத: பாரமஹம்ஸ்யவ்ருத்தி -
மதா ஜடோன்மத்த பிஶாச சர்யாம் ॥ 8 ॥

அத முனிந்த்ர மத்யே	-	பிறகு மாமுனிவர்களுடைய மத்தியில்
ஸுதேப்ய: விரக்தி பவத்யன்வித முக்தி மார்கம்	-	பிள்ளைகளுக்கு வைராக்கியம், பக்தி இவைகளுடன் கூடின மோக்ஷமார்க்கத்தை
உக்த்வா ஸ்வயம்.	-	உபதேசித்து நீங்களும்
பாரமஹம்ஸ்ய வ்ருத்திம் கத:	-	பரமஹம்ஸர்களான ஸந்நியாஸிகளுடைய மார்க்கத்தை ஆசிரயித்தவராய்
ஜடோன்மத்த பிஶாச சர்யாம்	-	ஜடன், பித்தன், பேயன் இவர்களுடைய நடத்தையை
அதா:	-	அனுஷ்டித்தீர்களல்லவா,

परात्मभूतोऽपि परोपदेशं कुर्वन्भवन्सर्वनिरस्यमानः ।
विकारहीनो विचचार कृत्स्नां महीमहीनात्मरसाभिलीनः॥ ९ ॥

பராத்மபூதோऽபி பரோபதேஶம் குர்வன் பவான் ஸர்வநிரஸ்யமான: ।
விகாரஹீனோ விசசார க்ருத்ஸ்னம் மஹீமஹீனாத்ம ரஸாபிலீன: ॥ 9 ॥

பவான் ப்ராத்ம பூத: அபி	- தாங்கள் பரமாத்மாவாகவே விளங்கிய போதிலும்
பரோபதேஶம் குர்வன்	- மற்றவர்களுக்கு ஞானோபதேசத்தை செய்துகொண்டும்
ஸர்வே நிரஸ்யமான:	- எல்லோராலும் இகழப்பட்டவராக இருந்தும்
விகாரஹீன:	- ஒரு விகாரமுமில்லாதவராயும்
அஹீனாத் மரஸாபி லீன:	- பூர்ணமான பிரம்மானந்தரஸத்தில் முழுகியவராய்
க்ருத்ஸாம் மஹீம் விசசார	- பூமி முழுவதும் ஸஞ்சரித்தீர்களல்லவா.

शयुव्रतं गोमृगकाकचर्यां चिरं चरन्नाप्य परं स्वरूपम् ।
दवाहृताङ्गः कुटकाचले त्वं तापान्ममापाकुरु वातनाथ ॥१०॥

ஶயுவ்ரதம் கோம்ருக காகசர்யாம் சிரம் சரன்னுப்ய பரம் ஸ்வரூபம் ।
தவாஹ்ருதாங்க: குடகாசலே த்வம் தாபான் மமாபாகுரு வாதநாத ॥ 10 ॥

ஶயு வ்ரதம் கோம்ருக காகசர்யாம்	- மலைப்பாம்பைப்போல் இரைதேடப் போகாமலிருப்பதையும், பசு, மிருகம், காக்கை முதலியவற்றின் வாழ்க்கை முறையையும்
சிரம் சரன்	- வெகுகாலம் அனுஷ்டித்துக்கொண்டு
பரம் ஸ்வரூபம் ஆப்ய குடகாசலே தவாஹ்ருதாங்க:	- பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தையடைந்து குடகுமலையில் (உமது) சரீரமும் காட்டுத் தீயால் கொள்ளப்பட்டதல்லவா.
வாதநாத த்வம்	- குருவாயூரப்பா! அப்படிப்பட்ட தாங்கள்
மம தாபான் அபாகுரு	- என்னுடைய தாபங்களை போக்கடிக்க வேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே ரிஷப யோகீச்வர சரித
வர்ணனம் நாம விம்ஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 209] [பஞ்சம ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 10]

தஶகம் - 21

வெவ்வேறு பூகண்டங்களில் ஆராதனை

मध्योद्भवे भुव इळावृतनाम्नि वर्षे
गौरीप्रधानवनिताजनमात्रभाजि ।
शर्वेण मन्त्रनुतिभिः समुपास्यमानं
सङ्कर्षणात्मकमधीश्वर संश्रये त्वाम् ॥ १ ॥

மத்யோத்பவே புவ இலாவ்ருத நாம்னி வர்ஷே
கௌரீப்ரதான வனிதா ஜனமாத்ர பாஜி ।
ஶர்வேண மந்த்ர நுதிபி: ஸமுபாஸ்யமானம்
ஸங்கர்ஷணாத்மக மதீஶ்வர ஸம்ஶ்ரயே த்வாம் ॥ 1 ॥

அதீஶ்வர	-	அனைத்தையும் ஆள்பவனே!
புவ: மத்யோத்பவே	-	பூமியின் மத்தியில் இருக்கிறதும்
கௌரீப்ரதான வனிதா ஜனமாத்ராபாஜி	-	பார்வதியைப் பிரதானமாகக்கொண்ட ஸ்திரீஜனங்கள் மட்டுமுள்ளதும்
இளாவ்ருத நாம்னி வர்ஷே	-	இளாவிருதமென்ற பெயருடையதுமான பூகண்டத்தில்
ஶர்வேண	-	பரமேசுவரனால்
மந்த்ர நுதிபி:	-	மந்திரங்களாலும் ஸ்தோத்திரங்களாலும்
ஸமுபாஸ்யமானம்	-	நன்றாக உபாஸிக்கப்படுகின்ற
ஸங்கர்ஷணாத்மகம் த்வாம் ஸம்ஶ்ரயே	-	ஸங்கர்ஷணரூபியான தங்களை நான் ஆசிரயிக்கிறேன்.

भद्राश्वनामक इळावृतपूर्ववर्षे
भद्रश्रवोभिर्ऋषिभिः परिणूयमानम् ।
कल्पान्तगूढनिगमोद्धरणप्रवीणं
ध्यायामि देव हयशीर्षतनुं भवन्तम् ॥ २ ॥

பத்ராஶ்வ நாமக இலாவ்ருத பூர்வ வர்ஷே
பத்ரஶ்ரவோபிர் ருஷிபி: பரிணூயமானம் ।
கல்பாந்தகூட நிகமோத்தரண ப்ரவீணம்
த்யாயாமி தேவ ஹயஶீர்ஷதனும் பவந்தம் ॥ 2 ॥

தேவ	-	ஸ்வயம்பிரகாசரூபியே!
பத்ராஶ்வநாமகே	-	பத்ராச்வரம் என்று பெயருடையதும்
இளாவ்ருத பூர்வ வர்ஷே	-	இளாவிருதத்தின் கிழக்குத் திக்கிலிருப்பதுமாகிய பூகண்டத்தில்

பத்ரஶ்ரவோபி: - பத்ரச்ரவஸ்ஸுகள் என்ற
ரிஷிபி: பரிணூயமானம்- ரிஷிகளால் ஸ்துதிக்கப்படுகின்றவரும்
கல்பாந்த கூட - பிரளயகாலத்தில் மறைந்த வேதங்களை
நிகமோத்தரண ப்ரவீணம்-உயரவெடுப்பதில் ஸமர்த்தருமான
ஹயஶீர்ஷதனும் - ஹயக்ரீவரூபியான தங்களை நான்
பவந்தம் த்யாயாமி தியானிக்கிறேன்.

ध्यायामि दक्षिणगते हरिवर्षवर्षे
प्रह्लादमुख्यपुरुषैः परिषेव्यमाणम् ।
उत्तुङ्गशान्तधवलाकृतिमेकशुद्ध
ज्ञानप्रदं नरहरिं भगवन् भवन्तम् ॥ ३॥

த்த்யாயாமி தக்ஷிணகதே ஹரிவர்ஷவர்ஷே
ப்ரஹ்லாத முக்யபுருஷை: பரிஷேவ்யமாணம் ।
உத்துங்க ஶாந்த தவளாக்ருதி - மேகஶுத்த
ஜ்ஞானப்ரதம் நரஹரிம் பகவன் பவந்தம் ॥ 3 ॥

பகவன் தக்ஷிண கதே - பகவானே! (இளாவிருதத்திற்கு) தெற்கிலிருக்கின்ற
ஹரிவர்ஷ வர்ஷே - ஹரிவருஷமென்ற பூகண்டத்தில்
ப்ரஹ்லாத முக்ய புருஷை: - பிரஹ்லாதனை முக்கியமாகக்கொண்ட ஜனங்களால்
பரிஷேவ்ய மாணம் - நன்கு சேவிக்கப்படுகின்றவரும்
ஏக ஶுத்த க்ஞானப்ரதம்- மிகச்சிறந்த அத்வைதஞானத்தைக் கொடுப்பவரும்
உத்துங்க ஶாந்த தவளாக்ருதிம் நரஹரிம் பவந்தம் - மிக உயர்ந்ததும் சாந்தமானதும் வெண்மையானதும் ஆகிய வடிவங்கொண்ட நரசிம்மரூபியுமான தங்களை நான்
த்யாயாமி - தியானிக்கிறேன்.

वर्षे प्रतीचि ललितात्मनि केतुमाले
लीलाविशेषललितस्मितशोभनाङ्गम् ।
लक्ष्म्या प्रजापतिसुतैश्च निषेव्यमाणं
तस्याः प्रियाय धृतकामतनुं भजे त्वाम् ॥ ४॥

வர்ஷே ப்ரதீசி லலிதாத்மனி கேதுமாலே
லீலா விஶேஷ லலித ஸ்மித - ஶோபனாங்கம் ।
லக்ஷ்ம்யா ப்ரஜாபதி ஸுதைஶ்ச நிஷேவ்யமாணம்
தஸ்யா: ப்ரியாய த்ருத காமதனும் பஜே த்வாம் ॥ 4 ॥

ப்ரதீசி - (இளாவிருதத்திற்கு) மேற்கிலிருப்பதும்
லலிதாத்மனி - மிக அழகியதுமான
கேது மாலே வர்ஷே - கேதுமாலமென்ற பூகண்டத்தில்
லீலா விஶேஷ லலிதஸ்மித ஶோபநாங்கம் - லீலாவிசேஷங்களாலும், அழகிய புன்முறுவலாலும் சோபிக்கின்ற அவயவயங்களை யுடையவரும்
லக்ஷ்மியா ப்ரஜாபதி ஸுதை: ச - லக்ஷ்மீதேவியாலும் பிரஜாபதியின் புத்திரர்களாலும்
நிஷேவ்ய மாணம் - சேவிக்கப்படுகின்றவரும்
தஸ்யா: ப்ரியாய - அந்த லக்ஷ்மீதேவியின் பிரியத்திற்காக
த்ருத காமதனும் - மன்மத சரீரத்தை தரித்தவருமான
த்வாம் பஜே - தங்களை பஜிக்கிறேன்.

रम्येह्युदीचि खलु रम्यकनाम्नि वर्षे
तद्वर्षनाथमनुवर्यसपर्यमाणम् ।
भक्तैकवत्सलममत्सरहृत्सु भान्तं
मत्स्याकृतिं भुवननाथ भजे भवन्तम् ॥ ५ ॥

ரம்யேऽப்யுதீசி கலு ரம்யக நாம்னி வர்ஷே
தத்வர்ஷநாத மனுவர்ய ஸபர்யமாணம் ।
பக்தைகவத்ஸல மமத்ஸரஹ்ருத்ஸு பாந்தம்
மத்ஸ்யாக்ருதிம் புவனநாத பஜே பவந்தம் ॥ 5 ॥

புவனநாதே உதீசி கலு - லோகநாதா! (இளாவிருதத்திற்கு) வடக்கில் இருக்கின்ற
ரம்யகநாம்னி - இரம்யகமென்ற பெயருடைய
ரம்யே வர்ஷே அபி - அழகான பூகண்டத்திலும்
தத்வர்ஷ நாத மனுவர்ய ஸபர்யமாணம் - அந்த பூகண்டத்திற்கதிபதியான வைவஸ்வத மனுவால் ஆராதிக்கப்படுகின்றவரும்
பக்தைக வத்ஸலம் - பக்தர்களிடத்தில் ஒன்றுபட்ட வாத்ஸல்யம் உள்ளவரும்
அமத்ஸரஹ்ருத்ஸு - பொறாமையொழிந்த யோகிகளுடைய உள்ளத்தில்
பாந்தம் - பிரகாசிப்பவருமான
மத்ஸ்யாக்ருதிம் பவந்தம் - மீன்வடிவங்கொண்டவருமான தங்களை
பஜே - நான் சேவிக்கின்றேன்.

वर्षं हिरण्मयसमाह्वयमौत्तराह
मासीनमद्रिधृतिकर्मठकामठाङ्गम् ।
संसेवते पितृगणप्रवरोऽर्यमा यं
तं त्वां भजामि भगवन् परचिन्मयात्मन् ॥ ६ ॥

வர்ஷே ஹிரண்மய ஸமாஹ்வயமௌத்தராஹ-
மாஸீன மத்ரித்ருதி கர்மட காமடாங்கம் ।
ஸம்ஸேவதே பித்ருகண ப்ரவரோऽர்யமாऽ யம்
தம் த்வாம் பஜாமி பகவன் பரசின்மயாத்மன் ॥ 6 ॥

பரசின்மயாத்மன் பகவன் - ஸச்சித்ரூபியான பகவானே!
ஹிரண்மய ஸமாஹ்வயம் - ஹிரண்மயமெனப்படும்
ஔத்தராஹம் வர்ஷம் ஆஸீனம் - (இளாவிருதத்திற்கும் ரம்யகத்திற்கும்) வடக்கிலிருக்கின்ற பூகண்டத்தில் இருக்கின்றவரும்,
அத்ரிதிருதி கர்மட காமடாங்கம் - மந்தரமலையை தாங்கும் சக்திவாய்ந்த ஆமைவடிவம் கொண்டவருமாகிய தங்களை
பித்ரு கண ப்ரவர: - பித்ருகணங்களுடைய பதியான
அயம் அர்யமா ஸம்ஸேவிதே - அந்த அர்யமா என்பவர் நன்றாகச் சேவிக்கிறார்.
தம் த்வாம் பஜாமி - அப்படிப்பட்ட தங்களை நான் பஜிக்கின்றேன்.

किं चोत्तरेषु कुरुषु प्रियया धरण्या
संसेवितो महितमन्त्रनुतिप्रभेदैः ।
दंष्ट्राग्रघृष्टघनपृष्ठगरिष्ठवर्ष्मा
त्वं पाहि विज्ञनुतयज्ञवराहमूर्ते ॥ ७ ॥

கிஞ்சோத்தரேஷு குருஷு ப்ரியயா தரண்யா
ஸம்ஸேவிதோ மஹித மந்த்ரநுதி ப்ரபேதை: ।
தம்ஷ்ட்ராக்ர க்ருஷ்ட கரிஷ்ட வர்ஷ்மா
த்வம் பாஹி விஜ்ஞநுத யஜ்ஞவராஹ மூர்த்தே ॥ 7 ॥

கிஞ்ச - மேலும்
விக்ஞநுத யக்ஞ வராஹ மூர்தே - ஞானிகளால் துதிக்கப்பட்ட யக்ஞவராஹ மூர்த்தியே!
உத்தரேஷு குருஷு - உத்தரகுரு என்ற பூகண்டத்தில்
ப்ரியயா தரண்யா - பத்னியான பூதேவியால்
மஹிநமந்தரநுதி ப்ரபேதை: - மஹாமந்திரங்களாலும் ஸ்தோத்திர விசேஷங்களாலும்
ஸம்ஸேவித: - சேவிக்கப்பட்டவரும்
தம்ஷ்ட்ராக்ர குஷ்டகந ப்ருஷ்ட கரிஷ்ட வர்ஷ்மா - மேகங்களின் அடியைத் தெற்றுப்பற்களின் நுனியால் தொடும்படி மிக உயர்ந்த கனமான சரீரத்தை உடையவருமான
த்வம் பாஹி - தாங்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும்.

यांम्यां दिशं भजति किंपुरुषाख्यवर्षे
संसेवितो हनुमता दृढभक्तिभाजा ।
सीताभिरामपरमाद्भुतरूपशाली
रामात्मकः परिलसन्परिपाहि विष्णो ॥ ८॥

யாம்யாம் திஶம் பஜதி கிம்புருஷாக்யவர்ஷே
ஸம்ஸேவிதோ ஹனுமதா த்ருடபக்திபாஜா ।
ஸீதாபிராம பரமாத்புத ரூபஶாலீ
ராமாத்மக: பரிலஸன் பரிபாஹி விஷ்ணோ ॥ 8 ॥

விஷ்ணோ	- எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஈசா!
யாம் யாம் திஶம் பஜதி	- (இளாவிருதத்திற்கும் ஹரிவருஷத்திற்கும்) தெற்கில் இருக்கின்ற
கிம் புருஷாக்ய வர்ஷே	- கிம்புருஷமென்ற பெயருடைய பூகண்டத்தில்
த்ருட பக்தி பாஜா	- திடமான பக்தியுள்ள
ஹனுமதா ஸம்ஸேவித:	- ஹனுமானால் நன்றாக சேவிக்கப்பட்டவரும்
ஸீதாபிராமா பரமாத்புத ரூபஶாலி	- ஸீதாதேவிக்குப் பிரியமான அற்புத வடிவுடைய
ராமாத்மக: பரிலஸன்	- ஸ்ரீராமராகவிளங்கிக்கொண்டிருக்கும்தாங்கள்
பரிபாஹி	- என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

श्रीनारदेन सह भारतखण्डमुख्यैस
त्वं सांख्ययोगनुतिभिः समुपास्यमानः ।
आकल्पकालमिह साधुजनाभिरक्षी
नारायणो नरसखः परिपाहि भूमन् ॥ ९॥

ஸ்ரீநாரதேன ஸஹ பாரத கண்ட முக்க்யைஸ் -
த்வம் ஸாங்க்க்ய யோக நுதிபி: ஸமுபாஸ்யமான: ।
ஆகல்பகாலமிஹ ஸாது ஜனாபிரக்ஷீ
நாராயணோ நரஸக: பரிபாஹி பூமன் ॥ 9 ॥

பூமன் இஹ ஸ்ரீ நாரதேன-	பரிபூர்ணஸ்வரூபியே! இங்கு ஸ்ரீ நாரத முனியால்
பாரத கண்ட முக்யை ஸஹ	- பாரதகண்டத்தில் முன்னணியிலுள்ள பக்தர்களுடன்
ஸாங்க்ய யோக நுதிபி:	- ஞானத்தாலும் யோகத்தாலும் ஸ்தோத்திரங்களாலும்
ஸமுபாஸ்யமான:	- நன்றாக உபாஸிக்கப்படுகின்றவரும்
ஆகல்ப காலம்	- பிரளயகாலம்வரையில்
ஸாது ஜனாபிரக்ஷீ	- ஸாதுஜனங்களைக் காப்பாற்றுகின்றவரும்

நரஸக: நாராயண: த்வம்	-	நரனுடன் கூடிய நாராயணமூர்த்தியான தாங்கள்
பரிபாஹி	-	என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

प्लाक्षेऽर्करूपमयि शाल्मल इन्दुरूपं
द्वीपे भजन्ति कुशनामनि वह्निरूपम् ।
क्रौञ्चेऽम्बुरूपमथ वायुमयं च शाके
त्वां ब्रह्मरूपमयि पुष्करनाम्नि लोकाः ॥ १० ॥

ப்லாக்ஷேऽர்க்கரூப மயி ஶால்மல இந்துரூபம்
த்வீபே பஜந்தி குஶநாமனி வஹ்னிரூபம் ।
க்ரௌஞ்சேऽம்புரூபமத வாயு மயஞ்ச ஶாகே
த்வாம் ப்ரஹ்ம ரூபமயி புஷ்கர நாம்னி லோகா: ॥ 10 ॥

அயி லோக: த்வாம்	-	பகவானே! ஜனங்கள் தங்களை
ப்லாக்ஷே அர்கரூபம்	-	ப்லக்ஷத்வீபத்தில் ஆதித்தியரூபியாகவும்,
ஸால்மல இந்துரூபம்	-	சால்மலித்வீபத்தில் சந்திரரூபியாகவும்,
குஸநாமனி த்வீபே	-	குசமென்ற பெயருடைய த்வீபத்தில்
வன்ஹி ரூபம்	-	அக்னிரூபியாகவும்;
அத க்ரௌஞ்சே	-	அவ்விதமே கிரௌஞ்ச த்வீபத்தில்
அம்புரூபம்		ஜலரூபியாகவும்,
ஶாகே வாயுமயம் ச	-	சாக த்வீபத்தில் வாயுரூபியாகவும்,
அயிபுஷ்கர நாம்னி	-	பகவானே! புஷ்கரமென்ற பெயருடைய த்வீபத்தில்
ப்ரஹ்ம ரூபம் பஜந்தி	-	பிரம்மரூபியாகவும் பஜிக்கின்றனர்.

सर्वैर्ध्रुवादिभिरुडुप्रकरैर्ग्रहैश्च
पुच्छादिकेष्ववयवेष्वभिकल्प्यमानैः ।
त्वं शिशुमारवपुषा महतामुपास्यः
सन्ध्यासु रुन्धि नरकं मम सिन्धुशायिन् ॥ ११ ॥

ஸர்வைர் த்ருவாதிபிருடுப்ரகரைர் க்ரஹைஶ்ச
புச்சாதிகேஷ்வவய வேஷ்வபிகல்ப்யமானை: ।
த்வம் ஶிம்ஶுமாரவபுஷா மஹதாமுபாஸ்ய:
ஸந்த்யாஸு ருந்தி நரகம் மம ஸிந்துஶாயின் ॥ 11 ॥

ஸிந்துஶாயின்	-	பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டவனே!
புச்சாதிகேஷு அவய வேஷு	-	வால் முதலிய அவயவங்களில்
அபிகல்ப்யமானை: த்ருவாதிபி:	-	கல்பிக்கப்படுகின்ற துருவன் முதலிய

ஸர்வை: உடுப்ரகரை: - எல்லா நக்ஷத்திரக் கூட்டங்களுடனும்
க்ரஹை: ச சிம்ஸுமார வபுஷா - கிரகங்களுடனும் சிம்சுமாரரூபியாக
ஸந்த்யாஸு - ஸந்தியாகாலங்களில்
மஹதாம் உபாஸ்ய: த்வம் - மஹான்களால் உபாசிக்கப்படும் தாங்கள்
மம நரகம் ருந்தி - என்னுடைய நரகத்தை தடுக்கவேண்டும்.

पाताळमूलभुवि शेषतनुं भवन्तं
लोलैककुण्डलविराजिसहस्रशीर्षम् ।
नीलाम्बरं धृतहलं भुजगाङ्गनाभिर्
जुष्टं भजे हर गदान्गुरुगेहनाथ ॥ १२॥

பாதாளமூல புவி ஶேஷதனும் பவந்தம்
லோலைக குண்டல விராஜி ஸஹஸ்ரஶீர்ஷம் ।
நீலாம்பரம் த்ருதஹலம் புஜகாங்க நாபிர்
ஜுஷ்டம் பஜே ஹர கதான் குருகேஹ நாத ॥ 12 ॥

பாதாள மூல புவி - பாதாளத்தின் அடியில்
லோலைக குண்டல விராஜி ஸஹஸ்ர சீர்ஷம் - அசைகின்ற ஒற்றைக்குண்டலமிட்டு விளங்கும் ஆயிரம் தலைகளுடையவரும்
நீலாம்பரம் த்ருதஹலம் - நீல வஸ்திரந்தரித்தவரும் கலப்பை ஆயுதம் தாங்கியவரும்
புஜங்காங்க நாபி: ஜுஷ்டம் - நாககன்னிகளால் சேவிக்கப்பட்டவரும் ஆகிய
ஸேஷ தனும் பவந்தம் பஜே - ஆதிசேஷவடிவங்கொண்ட தங்களைச் சேவிக்கின்றேன்.
குருகேஹநாத - குருவாயூரப்பா!
கதான்ஹர - என் ரோகங்களைப் போக்கடிக்க வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ஜம்புத்வீபாதிஷு பகவத் உபாஸநா பிரகார வர்ணனம் நாம ஏகவிம்சம் தஶகம் ஸத்விகம் ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீமத் பாகவத பஞ்சம ஸ்கந்த பரிக்சேத ஸமாப்த:

[ஆதித ஸ்லோக: 221] [பஞ்சம ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 22]

தஶகம் - 22

அஜாமிளோபாக்கியானம்

अजामिलो नाम महीसुरः पुरा
चरन्विभो धर्मपथान् गृहाश्रमी ।
गुरोर्गिरा काननमेत्य दृष्टवान्
सुधृष्टशीलां कुलटां मदाकुलाम् ॥१॥

அஜாமிளோ நாம மஹீஸுர: புரா
சரன் விபோ தர்மபதான் க்ருஹாச்ரமீ ।
குரோர்கிரா கானனமேத்ய த்ருஷ்டவான்
ஸுத்ருஷ்டஶீலாம் குலடாம் மதாகுலாம் ॥ 1 ॥

விபோ புரா	-	பிரபுவே! முன்னொரு காலத்தில்
அஜாமிள: நாம மஹீஸுர:	-	அஜாமிளனென்ற ஒரு பிராம்மணன்
க்ருஹாஸ்ரமீ	-	கிருஹஸ்தாச்ரமியாக
தர்ம பதான் சரன்	-	தர்மமார்க்கங்களை அனுஷ்டித்துக் கொண்டிருக்கையில்
குரோ: கிரா	-	பிதாவின் கட்டளையால்
கானனம் ஏத்ய	-	காட்டிற்குச் சென்று
ஸுத்ருஷ்ட சீலாம்	-	வெட்கமற்ற ஸ்வபாவமுடையவளும்
மதாகுலாம்	-	மதத்தால் மெய்மறந்தவளுமான
குலடாம்	-	ஒரு வியபிசாரியை
த்ருஷ்டவான்	-	கண்டான்.

स्वतः प्रशान्तोऽपि तदाहृताशयः
स्वधर्ममुत्सृज्य तया समारमन् ।
अधर्मकारी दशमी भवन्पुन
र्दधौ भवन्नामयुते सुते रतिम् ॥२॥

ஸ்வத: ப்ரஶாந்தோऽபி ததாஹ்ருதாஶய:
ஸ்வதர்மமுத்ஸ்ருஜ்ய தயா ஸமாரமன் ।
அதர்மகாரீ தஶமீ பவன் புனர் -
ததௌ பவந்நாமயுதே ஸுதே ரதிம் ॥ 2 ॥

ஸ்வத: ப்ரஸாந்த: அபி	-	ஸ்வபாவத்தால் மிக சாந்தனாக இருந்த போதிலும்
ததாஹ்ருதாஸய:	-	அவளால் வசீகரிக்கப்பட்ட மனம் உடையவனாய்

ஸ்வதர்மம் உத்ஸ்ருஜ்ய - தன் தர்மத்தை விட்டு
தயா ஸமாரமன் - அவளுடன் கூடி இன்பமனுவித்துக் கொண்டும்
தஸமீ பவன் புன: - கிழவனாகிய பின்னும்
அதர்ம காரீ - அதர்மங்களைச் செய்துகொண்டும்
பவன்நாமயுதே ஸுதே - தங்கள் பெயருடன் கூடின புத்திரனிடத்தில்
ரதிம் ததௌ - மிக அன்பு வைத்தான்.

स मृत्युकाले यमराजकिङ्करान्
भयङ्करांस्त्रीनभिलक्षयन्भिया ।
पुरा मनाक्त्वत्स्मृतिवासनाबलाज्
जुहाव नारायणनामकं सुतम् ॥

ஸ ம்ருத்யுகாலே யமராஜகிங்கரான்
பயங்கராஸ்த்ரீனபிலக்ஷயன் பியா ।
புரா மனாக் த்வத்ஸ்ம்ருதி வாஸனா பலாஜ்
ஜுஹாவ நாராயணநாமகம் ஸுதம் ॥ 3 ॥

ஸ: ம்ருத்யுகாலே - அவன் மரணகாலம் வந்தபொழுது
பயங்கரான் - மிக பயங்கரர்களான
த்ரீன் யமராஜ கிங்கரான் - மூன்று யமகிங்கரர்களை
அபிலக்ஷயன் பியா - எதிரில் கண்டு பயத்துடன்
புராமனாக் - முன்காலத்தில் ஏதோ கொஞ்சம் செய்யப்பட்ட
த்வத் ஸ்ம்ருதி வாஸநா பலாத் - தங்களைப்பற்றிய நினைவின் வாஸனா பலத்தால்
நாராயணம் நாமகம் ஸுதம் - நாராயணனென்று பெயர்கொண்ட பிள்ளையை
ஜுஹாவ - கூப்பிட்டான்.

दुराशयस्यापि तदात्वनिर्गत
त्वदीयनामाक्षरमात्रवैभवात् ।
पुरोऽभिपेतुर्भवदीयपार्षदा
श्चतुर्भुजाः पीतपटा मनोहराः ॥ ४ ॥

துராஶயஸ்யாபி ததா த்வநிர்கத
த்வதீய நாமாக்ஷரமாத்ர வைபவாத் ।
புரோऽபிபேதுர் பவதீயபார்ஷதா:
சதுர்ப்புஜா: பீதபடா மனோஹரா: ॥ 4 ॥

துராஶயஸ்ய அபி - கெட்ட உள்ளம் உடையவனாயிருந்த போதிலும்

புர: - அவன் முன்னிலையில்
ததாத்வ நிர்கத த்வதீய நாமாக்ஷர மாத்ர வைபவாத் - அப்பொழுது உச்சரிக்கப்பட்ட தங்களுடைய பெயரின் அக்ஷரங்களுடைய பெருமையாலேயே
சதுர்புஜா: பீதபடா - நான்கு கைகளையுடையவர்களும் பீதாம்பரதாரிகளும்
மனோஹரா பவதீய பார்ஷதா: - மனதிற்கினியவர்களுமான தங்களுடைய பார்ஷதர்கள்
அபி பேது: - வந்து குதித்தனர்.

अमुं च संपाश्य विकर्षतोभटान्
विमुञ्चतेत्यारुरुधुर्बलादमी ।
निवारितास्ते च भवज्जनैस्तदा
तदीयपापं निखिलं न्यवेदयन् ॥ ५ ॥

அமுஞ்ச ஸம்பாஶ்ய விகர்ஷதோ படான்
விமுஞ்சதே த்யாருருதுர்ப லாதமீ
நிவாரிதாஸ்தே ச பவஜ்ஜனைஸ்ததா
ததீயபாபம் நிகிலம் ந்யவேதயன் ॥ 5 ॥

அமும் ச ஸம்பாஸ்ய - அந்த அஜாமிளனையும், பாசத்தால் கட்டி
விகர்ஷத: படான் - இழுக்கின்ற யமபடர்களையும் பார்த்து
விமுஞ்சத இதி - இவனை விட்டுவிடுங்கள் என்று (சொல்லி)
அமீபலாத் ஆருருது: - இவர்கள் வலியத் தடுத்தார்கள்.
ததா தே ச - அப்பொழுது அவர்களும்
பவஜ்ஜனை: நிவாரிதா:- தங்களுடைய பார்ஷதர்களால் தடுக்கப் பட்டவர்களாய்
ததீய பாபம் நிகிலம் ந்யவேதயன் - அவனுடைய பாபங்களையெல்லாம் அறிவித்தார்கள்.

भवन्तु पापानि कथं तु निष्कृते
कृतेऽपि भो दण्डनमस्ति पण्डिता: ।
न निष्कृति: किं विदिता भवादृशा
मिति प्रभो त्वत्पुरुषा बभाषिरे ॥६॥

பவந்து பாபானி கதம் து நிஷ்க்ருதே
க்ருதோ஽பி போ தண்டனமஸ்தி பண்டிதா: ।
ஸ நிஷ்க்ருதி: கிம் விதிதா பவாத்ருஶா
மிதி ப்ரபோ த்வத்புருஷா பபாஷிரே ॥ 6 ॥

''போ பண்டிதா:''	-	''ஹே பண்டிதர்களே!''
பாபானி பவந்து	-	பாபங்கள் இருக்கட்டும்.
நிஷ்க்ருதே க்ருதே அபி	-	பிராயச்சித்தம் செய்யப்பட்ட பிறகும்
கதம் து தண்டனம் அஸ்தி	-	எங்ஙனம் சிக்ஷை ஏற்படும்?
பவாத்ருஶாம்	-	தங்களைப் போன்றவர்களுக்கு
நிஷ்க்ருதி:	-	பிராயச்சித்தமுறை
ந விதிதா கிம் இதி	-	தெரிந்திருக்க வேண்டாமா? என்று
ப்ரபோ	-	பிரபுவே!
த்வத்புருஷா: பபாஷிரே	-	தங்களுடைய புருஷர்கள் சொன்னார்கள்.

श्रुतिस्मृतिभ्यां विहिता व्रतादयः
पुनन्ति पापं न लुनन्ति वासनाम् ।
अनन्तसेवा तु निकृन्तति द्वयी
मिति प्रभो त्वत्पुरुषा बभाषिरे ॥ ७ ॥

ச்ருதிஸ்ம்ருதிப்யாம் விஹிதா வ்ரதாதய:
புனந்தி பாபம் ந லுனந்தி வாஸனாம்
அனந்தஸேவா து நிக்ருந்ததி த்வயீ
மிதி ப்ரபோ த்வத் புருஷா பபாஷிரே ॥ 7 ॥

ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிப்யாம் விஹிதா:	-	''சுருதிகளாலும், ஸ்மிருதிகளாலும் விதிக்கப்பட்ட
வ்ரதாதய:	-	விரதம் முதலானவைகள்
பாபம் புனந்தி	-	பாபத்தைப் போக்கடிக்கின்றன.
வாஸநாம் ந லுநந்தி	-	வாஸனையை நாசஞ்செய்வதில்லை.
அநந்த ஸேவா து	-	ஸ்ரீ ஹரியை ஸேவிப்பதோ என்றால்
த்வயீம்	-	(பாபம், வாஸனை என்ற) இரண்டையும்
நிக்ருந்ததி இதி ப்ரபோ	-	நாசஞ்செய்கிறது'' என்று பிரபுவே!
த்வத்புருஷா: பபாஷிரே	-	தங்களுடைய புருஷர்கள் சொன்னார்கள்.

अनेन भो जन्मसहस्रकोटिभिः
कृतेषु पापेष्वपि निष्कृतिः कृता ।
तदग्रहीन्नाम भयाकुलो हरे
रिति प्रभो त्वत्पुरुषा बभाषिरे ॥ ८ ॥

அநேந போ ஜன்ம ஸஹஸ்ர கோடிபி:
க்ருதேஷு பாபேஷ்வபி நிஷ்க்ருதி: க்ருதா ।
யதக்ரஹீந்நாம பயாகுலோ ஹரே -
ரிதி ப்ரபோ த்வத்புருஷா பபாஷிரே ॥ 8 ॥

''போ: பயாகுல: - ஹே யமகிங்கரர்களே! பயத்தால் மெய்மறந்த இவன்
ஹரே நாம - ஸ்ரீஹரியின் திருநாமத்தை
அக்ரஹீத் இதி யத்- அனேன - உச்சரித்தானென்ற யாதொன்றுண்டோ; அதனாலேயே
ஜன்ம ஸஹஸ்ர கோடிபி: - ஆயிரம்கோடி ஜன்மங்களில்
க்ருதேஷு பாபேஷு அபி - செய்யப்பட்ட பாபங்களுக்கும்கூட
நிஷ்க்ருதி: க்ருதாஶ இதி ப்ரபோ - பிராயசித்தம் செய்யப்பட்டுவிட்டது என்று பிரபுவே!
த்வத் புருஷா: பபாஷிரே - தங்களுடைய புருஷர்கள் சொன்னார்கள்.

नृणामबुद्ध्यापि मुकुन्दकीर्तनं
दहत्यघौघान्महिमास्य तादृशः ।
यथाग्निरेधांसि यथौषधं गदान्
निति प्रभो त्वत्पुरुषा बभाषिरे ॥ ९ ॥

ந்ருணமபுத்த்யாபி முகுந்த கீர்தனம்
தஹத்யகௌகான் மஹிமாஸ்ய தாத்ருஶ: ।
யதாக்னிரேதாம்ஸி யதௌஷதம் கதான்
இதி பிரபோ த்வத்புருஷா பபாஷிரே ॥ 9 ॥

''அக்னி: ஏதாம்ஸியதா - அக்கினி விறகுகளை எரிப்பதுபோலவும்,
ஔஷதம் கதான் யதா - மருந்து வியாதிகளை நாசஞ்செய்வது போலவும்,
அபுத்த்யா அபி - புத்திபூர்வமாயில்லாவிட்டாலும் கூட
முகுந்த கீர்தனம் - முகுந்தனின் பெயரைச் சொல்லுதல்
ந்ருணாம் அகௌகான் - மனிதர்களுடைய பாபக்கூட்டங்களை
தஹதி - எரித்துவிடுகின்றது;
அஸ்ய மஹிமா தாத்ருஸ:'' - அதன் மஹிமை அப்படிப்பட்டது''
இதி ப்ரபோ - என்று பிரபுவே!
த்வத்புருஷா பபாஷிரே - தங்களுடைய புருஷர்கள் சொன்னார்கள்.

इतीरितैर्याम्यभटैरपासृते
भवद्भटानां च गणे तिरोहिते ।
भवत्स्मृतिं कञ्चन कालमाचरन्
भवत्पदं प्रापि भवद्भटैरसौ ॥ १० ॥

இதீரிதைர்யாம்யபடைரபாஸ்ருதே
பவத் படானாஞ்ச கணே திரோஹிதே ।
பவத் ஸ்ம்ருதிம் கஞ்சன காலமாசரன்
பவத் பதம் ப்ராபி பவத் படைரஸௌ ॥ 10 ॥

இதி ஈரிதை: - இவ்விதம் தடுத்துரைக்கப்பட்ட
யாம்ய படை: } - யமபடர்கள் விலக
அபாஸ்ருதே
பவத் படானாம் - தங்கள் படர்களுடைய
கணே ச திரோஹிதே - கூட்டமும் மறைய,
அஸௌ கஞ்சன காலம்- இந்த அஜாமிளன் சிறிதுகாலம்
பவத் ஸ்ம்ருதிம் ஆசரன்- தங்களை ஸ்மரித்துக்கொண்டிருந்து
பவத் படை: - தங்களுடைய படர்களால்
பவத் பதம் - தங்களுடைய ஸ்தானமாகிய வைகுண்டத்திற்கு
ப்ராபி - அழைத்துச் செல்லப்பட்டான்.

स्वकिङ्करावेदनशङ्कितो यम
स्त्वदङ्घ्रिभक्तेषु न गम्यतामिति ।
स्वकीयभृत्यानशिशिक्षदुच्चकैः
स देव वातालय पाहि माम् ॥११॥

ஸ்வகிங்கராவேதன ஶங்கிதோ யம -
ஸ்த்வதங்க்ரி பக்தேஷு ந கம்யதாமிதி ।
ஸ்வகீய ப்ருத்யானஶிஶிக்ஷதுச்சகை:
ஸ தேவ வாதாலய நாத பாஹி மாம் ॥11॥

யம: - யமன்
ஸ்வகிங்கரா வேதன ஶங்கித: } - தன்னுடைய கிங்கர்கள் விண்ணப்பித்ததை கேட்டு ஐயங்கொண்டவனாய்
த்வதங்க்ரி பக்தேஷு - தங்கள் திருவடிகளில் பக்தி செய்கிறவர்களிடம்
ந கம்யதாம் இதி - அணுகக்கூடாதென
ஸ்வகீய ப்ருத்யான் - தன் கிங்கரர்களுக்கு
உச்சகை: அஶிஶிக்ஷத் - திடமாகக் கட்டளையிட்டான்.
தேவ வாதாலயநாத - ஸ்வப்ரகாசரூபியான குருவாயூரப்பா!
ஸ மாம்பாஹி - அப்படிப்பட்ட தாங்கள் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே அஜாமிளோ பாக்யானம்
நாம த்ரயோவிம்ஸம் தஶகம் ஸைகம்.

ஶ்ரீமந் பாகவத ஷஷ்டஸ்கந்த பரிச்சேத ஸமாப்த.

[ஆதித ஸ்லோக: 232] [ஷஷ்ட ஸ்கந்தே ஸ்லோகா:11]

தஶகம் - 23

சித்ரகேது உபாக்கியானம்

प्राचेतसस्तु भगवन्नपरोऽपि दक्षस्
त्वत्सेवनं व्यधितसर्गविवृद्धिकामः ।
आविर्बभूविथ तदा लसदष्टबाहु
तस्मै वरं ददिथ तां च वधूमसिक्नीम् ॥ १ ॥

ப்ராசேதஸ்து பகவன்னபரோ ஹி தக்ஷ:
த்வத் ஸேவனம் வ்யதித ஸர்க விவ்ருத்திகாம: ।
ஆவிர்பபூவித ததா லஸதஷ்டபாஹு:
தஸ்மை வரம் ததித தாஞ்ச வதூமஸிக்னீம் ॥ 1 ॥

பகவன் ப்ராசேதஸ:	-	பகவானே! பிரசேதஸுகளின் புத்திரனும்
அபர:	-	தக்ஷப்பிரஜாபதியைக் காட்டிலும் வேறாகியவனுமான.
தக்ஷ: ஹி	-	தக்ஷன் எனப்ரசித்தி பெற்றவன்
ஸர்க விவ்ருத்தி காம:	-	தன் சிருஷ்டி பெருக விரும்பியவனாய்
த்வத் ஸேவனம் வ்யதித	-	தங்களை ஆராதித்தான்.
ததா லஸதஷ்ட பாஹு	-	அப்பொழுது எட்டுக் கைகளுடன் விளங்குபவராய்
ஆவிர்பபூவித	-	தாங்கள் அவன்முன் தோன்றினீர்களல்லவா
தஸ்மை	-	அந்த தக்ஷனுக்கு
வரம்	-	அது முதல் உலகில் ஆண், பெண் சேர்க்கையால் பிரஜா சிருஷ்டி உண்டாகட்டுமென்ற) வரத்தையும்
தாம் அஸிக்னீம்	-	(பஞ்சஜனனுடைய பெண்ணான)அஸிக்னீ என்ற
வதூம் ச ததித	-	பத்தினியையும் கொடுத்தீர்களல்லவா.

तस्यात्मजास्त्वयुतमीश पुनः सहस्रं
श्रीनारदस्य वचसा तव मार्गमापुः ।
नैकत्रवासमृषये स मुमोचशापं
भक्तोत्तमस्त्वृषिरनुग्रहमेवमेने

தஸ்யாத்மஜாஸ்த்வயுதமீஶ புன: ஸஹஸ்ரம்
ஸ்ரீநாரதஸ்ய வசஸா தவ மார்கமாபு: ।
நைகத்ர வாஸம் ருஷயே ஸ முமோச ஶாபம்
பக்தோத்தமஸ்த்வ்ருஷி ரனுக்ரஹமேவ மேனே ॥ 2 ॥

ஈஸ தஸ்ய ஆத்மஜா: து - ஈசா! அவனுடைய பிள்ளைகளும்,
அயுதம் - (முதலில்) பதினாயிரம் பேர்களும்
புன: ஸஹஸ்ரம் - பிறகு ஆயிரம் பேர்களும்
ஸ்ரீநாரதஸ்ய வசஸா - ஸ்ரீ நாரதருடைய உபதேசத்தால்
தவ மார்கம் ஆபு: - மோக்ஷமார்கத்தை அடைந்தார்கள்.
ஸ: ரிஷயே - அந்த தக்ஷன் நாரதமுனிக்கு
நைகத்ரவாஸம் - ஒரே இடத்தில் நிலையான இருப்பில்லாமல் போகும்படி
ஶாபம் முமோச - சாபம் கொடுத்தார்.
து பக்தோத்தம: ரிஷி: - ஆனால் பக்தர்களில் சிறந்தவரான நாரதரிஷியும்
அநுக்ரஹம் ஏவ மேனே- அந்த சாபத்தையும் அனுக்கிரகமாகவே எண்ணினார்.

षष्ट्या ततो दुहितृभिः सृजतः कुलौघान्
दौहित्रसूनुरथ तस्य स विश्वरूपः ।
त्वत्स्तोत्रवर्मितमजापयदिन्द्रमाजौ
देव त्वदीयमहिमा खलु सर्वजैत्रः ॥ ३ ॥

ஷஷ்ட்யா ததோ துஹித்ருபி: ஸ்ருஜத: குலௌகான்
தௌஹித்ர ஸூனுரத தஸ்ய ஸ விஶ்வ ரூப: ।
த்வத்ஸ்தோத்ர வர்மித மஜாபய திந்த்ரமாஜௌ
தேவ த்வதீய மஹிமா கலு ஸர்வஜைத்ர: ॥ 3 ॥

தத ஷஷ்ட்யா துஹித்ருபி: } - பிறகு, அறுபது பெண்களைக்கொண்டு
குலௌகான் ஸ்ருஜத: - வம்சபரம்பரைகளை உண்டாக்கிய
தஸ்ய - அந்த தக்ஷனுடைய
தௌஹித்ர ஸூனு: - தௌஹித்திரனின் (பெண் வயிற்றுப் பேரனின்) பிள்ளையான
ஸ: விச்வரூப - அந்த விச்வரூபர்
அத இந்த்ரம் - அப்பொழுது இந்திரனை
த்வத்ஸ்தோத்ர வர்மிதம் } - தங்களுடைய ஸ்தோத்திரமாகிற நாராயண கவசத்தால் ரக்ஷை பெற்றவனாக்கி
ஆஜௌ அஜாபயத் - (தேவாஸுர) யுத்தத்தில் ஜயமடையும்படி செய்தார்.
தேவ த்வதீயமஹிமா - தேவா! தங்களுடைய மகிமை
ஸர்வ ஜைத்ர: கலு - அனைத்தையும் ஜயிப்பதல்லவா.

प्राक्शूरसेनविषये किल चित्रकेतुः
पुत्राग्रही नृपतिरङ्गिरसः प्रभावात् ।
लब्ध्वैकपुत्रमथ तत्र हते सपत्नी
संघैरमुह्यदवशस्तव माययासौ ॥ ४ ॥

ப்ராக் ஶூரஸேன விஷயே கில சித்ரகேது:
புத்ராக்ரஹீ ந்ருபதிரங்கிரஸ: ப்ரபாவாத் ।
லப்த்வைக புத்ரமத தத்ர ஹதே ஸபத்னீ -
ஸங்கைரமுஹ்ய தவஶஸ்தவ மாயயாஸௌ ॥ 4 ॥

ப்ராக் ஶூரஸேன விஷயே	-	முன்னொருகாலத்தில் சூரஸேனதேசத்தில்
சித்ரகேது: ந்ருபதி:	-	சித்திரகேது என்ற ஒரு அரசன்
புத்ராக்ரஹீ	-	புத்திரனை விரும்பியவனாக இருந்தானாம்
அஸௌ	-	அந்த அரசன்
அங்கிரஸ: ப்ரபாவாத்	-	அங்கிரஸ் மஹரிஷியின் பெருமையால்
ஏகம் புத்ரம் லப்த்வா அத	-	ஒரு புத்திரனை அடைந்து, பிறகு
தத்ர ஸபத்னீ ஸங்கை: ஹதே	-	அவன் சக்களத்திகளால் கொல்லப்பட்ட பொழுது
அவஶ:	-	வருத்தமடைந்தவனாய்
தவ மாயயா அமுஹ்யாத்	-	தங்கள் மாயையால் மயங்கினான்.

तं नारदस्तु सममङ्गिरसा दयालुः
सम्प्राप्य तावदुपदर्श्य सुतस्य जीवम्
कस्यास्मि पुत्र इति तस्य गिरा विमोहं
त्यक्त्वा त्वदर्चनविधौ नृपतिं न्ययुङ्क्त ॥ ५ ॥

தம் நாரதஸ்து ஸமமங்கிரஸா தயாளு:
ஸம்ப்ராப்ய தாவதுபதர்ஶ்ய ஸுதஸ்ய ஜீவம் ।
கஸ்யாஸ்மி புத்ர இதி தஸ்ய கிரா விமோஹம்
த்யக்த்வா த்வதர்ச்சன விதௌ ந்ருபதிம் ந்யயுங்க்த ॥ 5 ॥

தயாளு: நாரத து	-	தயாளுவான நாரதர் அந்நிலையில்
அங்கிரஸா ஸமம்	-	அங்கிரஸ் மஹரிஷியுடன் கூட
தம் ஸம்ப்ராப்ய	-	அந்த அரசனிடம் வந்து
ஸுதஸ்ய ஜீவம்	-	அவன் புத்திரனுடைய ஜீவாத்மாவை
உபதர்ஶ்ய தாவத்	-	காண்பித்துக் கொடுத்தபொழுது
''அஸ்மி கஸ்ய புத்ர:''	-	''நான் யாருடைய பிள்ளை?''
இதி தஸ்ய கிரா	-	என்ற அவனுடைய வாக்கினால்

மோஹம் த்யக்த்வா	-	(அந்த அரசனுடைய) மயக்கத்தைக் களைந்து
ந்ருபதிம்	-	அரசனை
த்வதர்சனவிதௌ ந்யயுங்க்த	-	தங்களை ஆராதிக்கும் வழியில் நியமித்தார்.

स्तोत्रं च मन्त्रमपि नारदतोऽथ लब्ध्वा
तोषाय शेषवपुषो ननु ते तपस्यन् ।
विद्याधराधिपतितां स हि सप्तरात्रे
लब्ध्वाप्यकुण्ठमतिरन्वभजद्भवन्तम् ॥ ६ ॥

ஸ்தோத்ரஞ்ச மந்த்ரமபி நாரததோ஽த லப்த்வா
தோஷாய ஶேஷவபுஷோ நநு தே தபஸ்யன் ।
வித்யாதராதிபதிதாம் ஸ ஹி ஸப்த ராத்ரே
லப்த்வாऽப்யகுண்டமதி ரன்வ பஜத்பவந்தம் ॥ 6 ॥

அத ஸ: ஹி	-	பிறகு அந்த அரசனும்
நாரதத: ஸ்தோத்ரம் ச	-	ஸ்ரீ நாரதரிடமிருந்து ஸ்தோத்திரத்தையும்,
மந்த்ரம் அபிலப்த்வா	-	மந்திரத்தையும் அடைந்து
ஶேஷவபுஷ: தே தோஷாய நனு	-	ஆதிசேஷரூபியான தங்களுடைய ப்ரீதிக்காகவே
தபஸ்யன் ஸப்தராத்ரே	-	தவம் புரிந்து ஏழு நாட்களில்
வித்யாதராதி பதிதாம்	-	வித்யாதரர்களுக்கு அதிபதியாயிருக்குந் தன்மையை
லப்த்வா அபி	-	அடைந்தும்
அகுண்ட மதி:	-	மழுங்காத (தீவிர) புத்தியுடையவனாய்
பவந்தம் அன்வபஜத்	-	தங்களைச் சேவித்துக்கொண்டே இருந்தான்

तस्मै मृणालधवलेन सहस्रशीर्ष्णा
रूपेण बद्धनुतिसिद्धगणावृतेन ।
प्रादुर्भवन्नचिरतो नुतिभिः प्रसन्नो
दत्त्वात्मतत्त्वमनुगृह्य तिरोदधाथ ॥ ७ ॥

தஸ்மை ம்ருணால தவலேன ஸஹஸ்ர ஶீர்ஷ்ணா
ரூபேண பத்த நுதி ஸித்த கணாவ்ருதேன ।
ப்ராதுர்பவன்ன சிரதோ நுதிபி: ப்ரஸன்னோ
தத்வாऽऽத்ம தத்த்வமனுக்ருஹ்ய திரோததாத ॥ 7 ॥

ம்ருணால தவலேன	-	தாமரைத் தண்டுபோல் வெளுத்ததும்
ஸஹஸ்ர ஶீர்ஷ்ணா	-	ஆயிரம் தலைகளுடையதும்

பத்தனுதி ஸித்தகணா வ்ருதேன ரூபேண	-	ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிற சித்தகணங்களால் சூழப்பட்டதுமான ரூபத்துடன்
அசிரத: ப்ராதுர்பவன்	-	சீக்கிரமாக ஆவிர்பவித்து
நுதிபி: ப்ரஸன்ன:	-	ஸ்தோத்திரங்களால் ஸந்தோஷம் அடைந்தவராய்
ஆன்மதத்வம் தத்வா	-	ஆத்மதத்வத்தை உபதேசித்து
அநுக்ருஹ்ய திரோததாத	-	அனுக்கிரஹம் பண்ணி மறைந்தீர்கள் அல்லவா.

त्वद्भक्तमौलिरथ सोऽपि च लक्षलक्षं
वर्षाणि हर्षुलमना भुवनेषु कामम् ।
संगापयन्गुणगणं तव सुन्दरीभिः
सङ्गातिरेकरहितो ललितं चचार ॥ ८ ॥

த்வத்பக்த மௌலிரத ஸோऽபி ச லக்ஷலக்ஷம்
வர்ஷாணி ஹர்ஷுலமனா புவனேஷு காமம் ।
ஸங்காபயன் குணகணம் தவ ஸுந்தரீபி:
ஸங்காதிரேக ரஹிதோ லலிதம் சசார ॥ 8 ॥

அத தவத் பக்த மௌலி:	-	அதன் பிறகு தாங்கள் பக்தசிரோமணியான
ஸ: அபி தவ குணகணம்	-	அவனும் தங்களுடைய குணகணங்களை
ஸுந்தரீபி:	-	வித்தியாதர ஸ்திரீகளைக்கொண்டு
லலிதம் ஸங்காபயன்	-	மிக அழகாக கானம் செய்வித்துக்கொண்டு
ஸங்காதிரேகரஹித:	-	விஷயங்களில் அதிக பற்று இல்லாதவனாகவும்
ஹர்ஷுலமனா: ச	-	மனம் ஸந்தோஷமடைந்தவனாகவும்
லக்ஷலக்ஷம் வர்ஷாணி	-	லக்ஷக்கணக்கான வருஷங்கள்
புவனேஷு காமம் சசார	-	உலகங்களில் தன்னிஷ்டப்படி ஸஞ்சரித்தான்.

अत्यन्तसङ्गविलयाय भवत्प्रणुन्नो
नूनं स रूप्यगिरिमाप्य महत्समाजे ।
निश्शङ्कमङ्ककृतवल्लभमङ्गजारिम्
तं शङ्करं परिहसन्नुमयाभिशेपे ॥ ९ ॥

அத்யந்த ஸங்க விலயாய பவத் ப்ரணுந்நோ ।
நூனம் ஸ ரூப்ய கிரிமாப்ய மஹத்ஸமாஜே ।
நி: ஶங்கமங்கக்ருத வல்லப மங்கஜாரிம்
தம் ஶங்கரம் பரிஹஸன்னுமயாऽபிஶேபே ॥ 9 ॥

ஸ: - அவன்
அத்யந்த ஸங்க விலயாய - விஷயப்பற்று அறவே நாசமடைவதற்காக
பவத் ப்ரணுன்ன: நூனம் - தங்களால் ஏவப்பட்டவனாகவே
ரூப்ய கிரிம் ஆப்ய - கைலாஸமலைக்குச் சென்று
மஹத்ஸமாஜே நிஶ்ஶங்கம் - மஹான்களுடைய ஸபையில் சங்கோசம் இல்லாமல்
அங்கக்ருத வல்லபம் - பத்தினியை மடியில் வைத்துக் கொண்டிருப்பவரும்
அங்க ஜாரிம் தம் ஶங்கரம் - மன்மதனின் சத்துருவுமான அந்த சங்கரனை
பரிஹஸன் உபயா அபிஶேபே - பரிகசித்து பார்வதியினால் சபிக்கப்பட்டான்.

निस्सम्भ्रमस्त्वयमयाचितशापमोक्षो
वृत्रासुरत्वमुपगम्य सुरेन्द्रयोधी ।
भक्त्यात्मतत्त्वकथनैस्समरे विचित्रं
शत्रोरपि भ्रममपास्य गतः पदं ते ॥ १० ॥

நிஸ்ஸம்ப்ரமஸ்த்வய மயாசித ஶாபமோக்ஷோ
வ்ருத்ராஸுரத்வ முபகம்ய ஸுரேந்த்ரயோதீ ।
பக்த்யாத்ம தத்த்வ கதனை: ஸமரே விசித்ரம்
ஶத்ரோரபி ப்ரமமபாஸ்ய கத: பதம் தே ॥ 10 ॥

அயம் து - இந்த சித்திரகேதுவோ எனில்
நிஸ்ஸம்ப்ரம: - (அதனால்) பயமடையாமல்
அயாசித ஶாப மோக்ஷ: - சாபத்தினின்று விடுதலையை யாசிக்காதவனாய்
வ்ருத்ராஸுரத்வம் உபகம்ய - விருந்ராசுரனாகப் பிறந்து
ஸுரேந்த்ர யோதீ பக்த்யா - இந்திரனுடன் போர்புரிந்து பக்தியாலும்
ஆத்ம தத்த்வ கதனை: ஸமரே - ஆத்மதத்வ விளக்கத்தாலும் போரில்
ஶத்ரோ: ப்ரமம் அபி - சத்ருவினுடைய அஞ்ஞானத்தையுங்கூட
அபாஸ்ய தே - போக்கடித்து தங்களுடைய
பதம் கத - ஸ்தானமான வைகுண்டத்தை அடைந்தான்
விசித்ரம் - இது ஆச்சரியமே.

त्वत्सेवनेन दितिरिन्द्रवधोद्यताऽपि
तान्प्रत्युतेन्द्रसुहृदो मरुतोऽभिलेभे ।
दुष्टाशयेऽपि शुभदैव भवन्निषेवा
तत्तादृशस्त्वमव मां पवनालयेश ॥ ११ ॥

த்வத் ஸேவனேன திதிரிந்த்ர வதோத்யதாऽபி
தான் ப்ரத்யுதேந்த்ர - ஸுஹ்ருதோ மருதோऽபிலேபே
துஷ்டாஶயேऽபி ஶுபதைவ பவந்நிஷேவா
தத்தாத்ருஶஸ்த்வ மம மாம் பவனாலயேஶ ॥ 11 ॥

திதி: - திதிதேவியானவள்
இந்த்ர வதோத்யதா அபி - இந்திரனைக் கொல்ல முயன்றபோதிலும்
த்வத் ஸேவனேன - பும்ஸவன விரதத்தால் தங்களைச் சேவித்ததால்
ப்ரத்யுத - தன் விருப்பத்திற்கு மாறாக
இந்த்ர ஸுஹ்ரத: - இந்திரனுக்குச் சினேகிதர்களான
தான்மருத: அபிலேபே - அந்த மருத்துக்களை அடைந்தாள்.
பவந்நிஷேவா - தங்களுடைய சேவை
துஷ்டாஸயே அபி - கெட்ட எண்ணமுடையவர்கள் விஷயத்திலும்கூட
ஶுபதா ஏவ - சுபத்தைக் கொடுப்பதாகவே இருக்கிறது.
பவநாலயேஸ - குருவாயூரப்பா!
தத்தாத்ருஸ: த்வம் மாம் அவ - அப்படிப்பட்ட தாங்கள் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே சித்ரகேது உபாக்யானம் நாம
த்ரயோ விம்ஶம் தஶகம் ஸைகம்.
ஸ்ரீமத் பாகவத ஷஷ்டஸ்கந்த பரிச்சேத ஸமாப்த.
ஸ்ரீமத் பாகவத ஷஷ்டஸ்கந்த பரிச்சேத ஸமாப்த.

[ஆதித ஸ்லோக: 243] [ஷஷ்ட ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 22]

தஶகம் - 24

பிரஹ்லாதசரித்ரம்

हिरण्याक्षे पोत्रिप्रवरवपुषा देव भवता
हते शोकक्रोधग्लपितधृतिरेतस्य सहजः ।
हिरण्यप्रारम्भः कशिपुरमराराति सदसि
प्रतिज्ञामातेने तव किल वधार्थं मुररिपो ॥ १ ॥

ஹிரண்யாக்ஷே போத்ரிப்ரவரவபுஷா தேவ பவதா
ஹதே ஶோக க்ரோத க்லபித த்ருதி ரேதஸ்ய: ஸஹஜ: ।
ஹிரண்ய ப்ராரம்ப: கஶிபு ரமராராதி ஸதஸி
ப்ரதிஜ்ஞாமாதேனே தவ கில வதார்த்தம் மது ரிபோ ॥ 1 ॥

தேவ!	-	தேவா!
போத்ரி ப்ரவர வபுஷா பவதா	-	பெரும்பன்றியுருவமெடுத்த தங்களால்
ஹிரண்யாக்ஷே ஹதே	-	ஹிரண்யாக்ஷன் கொல்லப்பட்டபொழுது
பதஸ்ய ஸஹஜ:	-	அவனுடைய சகோதரனான
ஹிரண்ய ப்ராரம்ப: கசிபு	-	ஹிரண்ய என்ற சொல்லை ஆரம்பத்தில் உடைய கசிபு
ஶோக க்ரோத க்லபித த்ருதி:	-	சோகத்தாலும் கோபத்தாலும் தைரியம் இழந்தவனாய்
மதுரிபோ தவ வதார்தம்	-	மதுரிபோ! தங்களை வதம் செய்வதற்காக
அமராராதி ஸதஸி	-	அசுர சபையில்
ப்ரதிக்ஞாம் ஆதேநே கில	-	பிரதிக்ஞை செய்தானல்லவா.

विधातारं घोरं स खलु तपसित्वा नचिरतः
पुरः साक्षात्कुर्वन्सुरनरमृगाद्यैरनिधनम ।
वरं लब्ध्वा दृप्तो जगदिह भवन्नायकमिदं
परिक्षुन्दन्निन्द्रादहरत दिवं त्वामगणयन् ॥ २ ॥

விதாதாரம் கோரம் ஸ கலு தபஸித்வா நசிரத:
புர: ஸாக்ஷாத் குர்வன் ஸுரநர ம்ருகாத்யைரநி தனம் ।
வரம் லப்த்வா த்ருப்தோ ஜகதிஹ பவந்நாயகமிதம்
பரிக்ஷுந்தன்னிந்த்ராத ஹரத திவம் த்வாமகணயன் ॥ 2 ॥

ஸ கலு கோரம் தபஸித்வா	-	அந்த ஹிரண்யகசிபுவும் கடுந்தவம் புரிந்து

நசிதரம் விதாதாரம் - சீக்கிரமாகவே பிரம்மதேவனை
புர: ஸாக்ஷாத் குர்வன் - கண்ணெதிரில் கண்டு
ஸுர நர ம்ருகாத்யை: - தேவர்கள், மனிதர்கள், மிருகங்கள் முதலியவைகளால்
அனிதனம் வரம் லப்த்வா - மரணமில்லாமையை வரமாக அடைந்து
த்ருப்த : த்வாம் அகணயன் - கர்வமடைந்தவனாகி தங்களைப் பொருட்படுத்தாமல்
இஹ பவன்நாயகம் - இங்கு தங்களை நாயகனாக அடைந்த
இதம் ஜகத் பரிக்ஷுந்தன் - இவ்வுலகத்தைத் துன்புறுத்தி பொடியாக்கி கொண்டு
இந்த்ராத் திவம் அஹரத்- இந்திரனிடமிருந்து ஸ்வர்க்கத்தை அபஹரித்தான்.

निहन्तुं त्वां भयस्तव पदमवाप्तस्य च रिपोः
बहिर्दृष्टेरन्तर्दधिथ हृदये सूक्ष्मवपुषा ।
नदन्नुच्चैस्तत्राप्यखिलभुवनान्ते च मृगयन्
भिया यातं मत्वा स खलु जितकाशी निववृते ॥ ३ ॥

நிஹந்தும் த்வாம் பூயஸ்தவ பதமவாப்தஸ்ய ச ரிபோ:
பஹிர் த்ருஷ்டேரந்தர்ததித ஹ்ருதயே ஸூக்ஷ்மவபுஷா ।
நதன்னுச்சைஸ்தத்ராப்யகில புவனாந்தே ச ம்ருகயன்
பியா யாதம் மத்வா ஸ கலு ஜிதகாஶீ நிவவ்ருதே ॥ 3 ॥

பூய: த்வாம் நிஹந்தும் - பிறகு தங்களைக் கொல்வதற்கு
தவ பதம் அவாப்தஸ்ய - தங்கள் (வைகுண்ட) ஸ்தானத்தை அடைந்து
பஹிர் த்ருஷ்டே: ச - வெளிப்பார்வையுடன் (தேடி)ப்பார்க்கும்
ரிபோ: ஹ்ருதயே - சத்துருவின் இருதயத்தில்
ஸூக்ஷ்ம வபுஷா அந்தர்ததித - ஸூக்ஷ்ம சரீரத்துடன் மறைந்தீரல்லவா.
ஸ: கலு உச்சை: நதன் - அவனோ என்றால் உரக்க கர்ஜித்துக் கொண்டு
தத்ர அபி - அந்த வைகுண்டத்திலும்
அகில புவநாந்தே ச - பதினான்கு உலகங்களிலும்
ம்ருகயன் - (தங்களை)த் தேடுகிறவனாய்
பியா யாதம் மத்வா - (தாங்கள்) பயத்தால் ஓடிவிட்டதாக எண்ணி
ஜிதகாஶீ - (அதனால்தான்) ஜயித்ததாக அபிமானங்கொண்டு
நிவவ்ருதே - திரும்பிச் சென்றானல்லவா.

ततोऽस्य प्रह्लादः समजनि सुतो गर्भवसतौ
मुनेर्वीणापाणेरधिगतभगवद्भक्तिमहिमा ।
स वै जात्या दैत्यः शिशुरपि समेत्य त्वयि रतिं
गतस्त्वद्भक्तानां वरद परमोदाहरणताम् ॥ ४ ॥

ததோ(அ)ஸ்ய ப்ரஹ்லாத: ஸமஜனி ஸுதோ கர்ப வஸதௌ
முனேர் வீணாபாணே ரதிகத பவத் பக்திமஹிமா ।
ஸ வை ஜாத்யா தைத்ய: ஶிஶுரபி ஸமேத்ய த்வயி ரதிம்
கதஸ் த்வத் பக்தானும் வரத பரமோதாஹரணதாம் ॥ 4 ॥

தத:	- அதன்பிறகு
அஸ்ய கர்ப வஸதௌ	- இவனுக்கு கர்ப்பத்தில் வஸிக்கும் பொழுதே
வீணா பாணே: முனே:	- வீணையைக் கையில்கொண்ட (நாரத) முனியிடமிருந்து
அதிகத பவத் பக்தி மஹிமா	- பகவத் பக்தி மஹிமையை உணரப்பெற்ற
ப்ரஹ்லாத: ஸுத: ஸமஜனி	- பிரஹ்லாதன் என்ற பிள்ளை பிறந்தான்.
வரத	- வரங்களைக் கொடுக்கின்றவரே!
ஸ: வை ஜாத்ய தைத்ய:	- அவனும் பிறப்பால் அசுரனாகவும்
சிஸு: அபி	- குழந்தையாகவும் இருந்தாலும்
த்வயி ரதிம் ஸமேத்ய	- தங்களிடம் பரமபக்தியைப்பெற்று
த்வத் பக்தானாம்	- தங்கள் பக்தர்களுக்கு
பரமோதாஹரணதாம்கத:	- சிறந்த உதாரணமாக விளங்கினான்.

सुरारीणां हास्यं तव चरणदास्यं निजसुते
स दृष्ट्वा दुष्टात्मा गुरुभिरशिशिक्षच्चिरममुम् ।
गुरुप्रोक्तं चासाविदमिदमभद्राय दृढमि
त्यपाकुर्वन् सर्वं तव चरणभक्त्यैव ववृधे ॥ ५ ॥

ஸுராரீணாம் ஹாஸ்யம் தவ சரண தாஸ்யம் நிஜஸுதே
ஸ த்ருஷ்ட்வா துஷ்டாத்மா குருபிரஶிஶிக்ஷச்சிரமமும் ।
குருப்ரோக்தஞ் சாஸா விதமித மபத்ராய த்ருடமித் -
யபாகுர்வன் ஸர்வம் தவ சரண பக்த்யைவ வவ்ருதே ॥ 5 ॥

துஷ்டாத்மா ஸ ஸுராரீணாம் ஹாஸ்யம்	- துராத்மாவான அவன் அசுரர்கள் பரிகசிக்கும்
தவ சரண தாஸ்யம்	- தங்கள் திருவடிகளில் பக்தியை
நிஜஸுதே த்ருஷ்ட்வா	- தன் புத்திரனிடம் கண்டு,
அமும் குருபி:	- இவனை குருமாரைக்கொண்டு
சிரம் அஶிஶிக்ஷித்	- வெகுகாலம் படிப்பித்தான்.
அஸௌச குரு ப்ரோக்தம்	- அவ்னும், குருமாரால் உபதேசிக்கப்பட்ட
இதம் பதம் அபத்ராய	- இதெல்லாம் க்ஷேமத்திற்குக் காரணமல்ல (என்பது)

த்ருடம் இதி ஸர்வம் அபா குர்வன் - நிச்சயம் என்று எல்லாவற்றையும் தள்ளிவிட்டு
தவ சரண பக்த்யா ஏவ வவ்ருதே - தங்கள் சரணசேவையுடனே வளர்ந்தான்.

अधीतेषु श्रेष्ठं किमिति परिपृष्टेऽथ तनये
भवद्भक्तिं वर्यामभिगदति पर्याकुलधृतिः ।
गुरुभ्यो रोषित्वा सहजमतिरस्येत्यभिविदन्
वधोपायानस्मिन् व्यतनुत भवत्पादशरणे ॥ ६ ॥

அதீதேஷு ஶ்ரேஷ்டம் கிமிதி பரிப்ருஷ்டேऽத தனயே
பவத் பக்திம் வர்யாமபி கததி பர்யாகுலத்ருதி: ।
குருப்யோ ரோஷித்வா ஸஹஜமதிரஸ்யேத்யபிவிதன்
வதோபாயானஸ்மின் வ்யதனுத பவத்பாத ஶரணே ॥ 6 ॥

அத - அதன்பிறகு
அதீதேஷு ஸ்ரேஷ்டம் கிம் இதி - (நீ) படித்தவற்றுள் மேலானது என்ன என்று
பரிப்ருஷ்டே தனயே பவத்பக்திம் - கேட்கப்பட்ட தன் பிள்ளை தங்கள் பக்தியையே
வர்யாம் அபி கததி - மிக மேலானதாக கூறக்கேட்டு
பர்யா குலத்ருதி: - தைரியமிழந்தவனாய்
குருப்ய: ரோஷித்வா - குருமாரிடம் கோபித்துக்கொள்ள,
அஸ்ய ஸஹஜமதி: இதி அபி விதன் - (அவர்களிடமிருந்து) இது இவனுக்கு இயற்கையான புத்தி என்றறிந்தவனாய்
பவத் பாத ஶரணே - தங்கள்பாதங்களையே சரணமாகக் கொண்ட
அஸ்மின் - இந்தப் பிரஹ்லாதனிடம்
வதோபாயான் வ்யதனுத - கொல்லுவதற்கான உபாயங்களைச் செய்தான்.

स शूलैराविद्धः सुबहु मथितो दिग्गजगणैः
महासर्पैर्दष्टोऽप्यनशनगराहारविधुतः ।
गिरीन्द्रावक्षिप्तोऽप्यहह परमात्मन्नयि विभो
त्वयि न्यस्तात्मत्वात् किमपि न निपीडामभजत ॥ ७ ॥

ஸ ஶூலைராவித்த: ஸ பஹு மதிதோ திக்கஜகணை:
மஹாஸர்பைர் தஷ்டோப்யனஶன கராஹார விதுத: ।
கிரீந்த்ராவாக்ஷிப்தோऽப்யஹஹ பரமாத்மன்னயி விபோ
த்வயி ந்யஸ்தாத்மத்வாத் கிமபி ந நிபீடாமபஜத ॥ 7 ॥

விபோ அயி பரமாத்மன்- எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பரமாத்மாவே!
ஸ: ஶூலை: ஆவித்தர் - அவன் சூலங்களால் குத்தப்பட்டும்
திக்கஜ கணை: - திக்குகளைக்காக்கும் யானைக்கூட்டங்களால்
ஸுபஹு மதித: - மிகவும் மிதிக்கப்பட்டும்
மஹா ஸர்பைர் தஷ்ட: அபி - பெரும் பாம்புகளால் கடிக்கப்பட்டும்
அநஸநக ராஹார விதுத: - பட்டினியாலும் விஷங்கலந்த உணவாலும் பீடிக்கப்பட்டும்
அஹஹ - கஷ்டம்! கஷ்டம்!!
க்ரீந்த்ரா வக்ஷிப்த: அபி - உயர்ந்த மலையிலிருந்து தள்ளப்பட்டும்,
த்வயி ந்யஸ்தாத் மத்வாத் - தங்களிடத்தில் ஆத்ம ஸமர்ப்பணஞ் செய்திருந்ததால்
கிமபி நிபீடாம் ந அபஜத - சிறிதும் துன்பத்தை அடையவில்லை அல்லவா.

ततः शङ्काविष्टः स पुनरतिदुष्टोऽस्य जनको
गुरूक्त्या तद्गेहे किल वरुणपाशैस्तमरुणत् ।
गुरोस्सान्निध्ये स पुनरनुगान्दैत्यतनयान्
भवद्भक्तेस्तत्त्वं परममपि विज्ञानमशिषत् ॥ ८॥

தத: ஶங்காவிஷ்ட: ஸ புனரதி துஷ்டோ஽ஸ்ய ஜனகோ
குருக்த்யா தத்கேஹே கில வருணபாஶைஸ்தமருணத் ।
குரோஸ்ஸாந்நித்யே ஸ புனரனுகான் தைத்ய தநயான்
பவத் பக்தேஸ்தத்த்வம் பரமமபி விஜ்ஞானமஶிஷத் ॥ 8 ॥

தத: அஸ்ய ஜனக: - அதன்பிறகு அந்தப் பிரஹ்லாதனின் பிதாவான
அதி துஷ்ட: ஸ: புன: ஶங்காவிஷ்ட: - அந்த பெருந்துஷ்டனும் சங்கையையடைந்தவனாய்
குருக்த்யா - குருஜனங்களுடைய வாக்கினால்
தத்கேஹே - அவர்களுடைய கிருஹத்தில்
வருணபாஶை: - வருணபாசங்களைக்கொண்டு
தம் அருணத் கில - அவனைக் கட்டி வைத்தானல்லவா.
ஸ: புன: - அந்தப் பிரஹ்லாதனோவெனில்
குரோ அஸாந்நித்யே - குரு பக்கத்தில் இல்லாதபொழுது
அநுகாந் தைத்யதனயான்- தன்னுடன் இருந்த அசுரபாலர்களுக்கு
பகவத் பக்தே: தத்வம் - தேவரீருடைய பக்தியின் தத்துவத்தையும்
பரமம் விக்ஞானம் அபி- சிறந்ததான ஆத்மஞானத்தையும்
அஶிஷத் - உபதேசித்தானல்லவா.

पिता षृण्वन्बालप्रकरमखिलं त्वत्स्तुतिपरं
रुषान्धः प्राहैनं कुलहतक कस्ते बलमिति ।
बलं मे वैकुण्ठस्तव च जगतां चापि स बलं
स एव त्रैलोक्यं सकलमिति धीरोऽयमगदीत् ॥ ९ ॥

பிதா ஶ்ருண்வன் பால ப்ரகரமகிலம் த்வத் ஸ்துதிபரம்
ருஷாந்த: ப்ராஹைனம் குலஹதக கஸ்தே பலமிதி ।
பலம் மே வைகுண்டஸ்தவ ச ஜகதாஞ் சாபி ஸ பலம்
ஸ ஏவ த்ரைலோக்யம் ஸகலமிதி தீரோऽயமகதீத் ॥ 9 ॥

பிதா பாலப்ரகரம் அகிலம்	-	தகப்பன் (ஹிரண்யகசிபு) சிறுவர் கூட்டமெல்லாம்
த்வத் ஸ்துதி பரம்	-	தங்களைத் துதிப்பதில் ஈடுபட்டிருப்பதை
ஶ்ருண்வந் ருஷா அந்த:	-	கேட்டறிந்து கோபத்தால் குருடனாகி
'குலஹதக தே க: பலம்	-	"குலத்துரோகியே! உனக்கு யார் பலம்?"
இதி ஏனம் ப்ராஹ	-	என்று அவனிடம் கேட்டான்.
மே பலம் வைகுண்ட:	-	"எனக்கு பலம் மஹாவிஷ்ணு;
தவ ச ஜகதாம் ச	-	தங்களுக்கும், எல்லா உலகங்களுக்கும்
ஸ: பலம்	-	அவர்தாம் பலம்;
ஸகலம் த்ரைலோக்யம் ஸ: ஏவ இதி	-	மூவுலகிலுமுள்ள எல்லாம் அவர்தாம்" என்று
அயம் தீர: அகதீத்	-	அந்த புத்திமானாகிய தீரன் உரைத்தானல்லவா.

अरे क्वासौ क्वासौ सकलजगदात्मा हरिरिति
प्रभिन्ते स्म स्तम्भं चलितकरवाळो दितिसुतः ।
अतः पश्चाद्विष्णो न हि वदितुमीशोऽस्मि सहसा
कृपात्मन् विश्वात्मन् पवनपुरवासिन् मृडय माम् ॥ १० ॥

அரே க்வாஸௌ க்வாஸௌ ஸகல ஜகதாத்மா ஹரிரிதி
ப்ரபிந்தே ஸ்ம ஸ்தம்பம் சலித கரவாலோ திதி ஸுத: ।
அத: பஶ்சாத் விஷ்ணோ ந ஹி வதிதுமீஶோऽஸ்மி ஸஹஸா
க்ருபாத்மன் விஶ்வாத்மன் பவனபுரவாஸின் ம்ருடயமாம் ॥ 10 ॥

திதிஸுத: சலித கரவாள	-	ஹிரண்யகசிபு வாளை வீசிக்கொண்டு
'அரே ஸகல ஜகதாத்மா	-	''அரே ஸகல ஜகத்ஸ்வரூபியான
அஸௌ ஹரி: க்வ	-	அந்த ஹரி (நாராயணன் அல்லது சிங்கம்) எங்கே?
அஸௌ க்வஶ இதி	-	அந்த ஹரி எங்கே?'' என்று சொல்லிக் கொண்டே
ஸ்தம்பம் ப்ரபிந்தேஸ்ம	-	தூணைப் பிளந்தான்.
விஷ்ணோ	-	எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஈசா!
அத: பஸ்சாத் ஸஹஸா வதிதும்	-	அதன்பிறகு நிகழ்ந்ததை உடனே சொல்ல
அஸ்மி ஈஶ: ந ஹி	-	நான் சக்தனேயல்ல.
க்ருபாத்மன் விஸ்வாத்மன்	-	கருணாமூர்த்தியே! விசுவரூபியே!
பவன புரவாஸின் மாம் ம்ருடய	-	குருவாயூரப்பா! என்னைச் சுகமுறச் செய்யவேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ப்ரஹ்லாத சரித
வர்ணனம் நாம சதுர்விம்ஶம் தசகம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 253] [ஸப்தம ஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 10]

தசகம் - 25

நரஸிம்மாவதாரம்

स्तम्भे घट्टयतो हिरण्यकशिपोः कर्णौ समाचूर्णय -
घ्नाघूर्णज्जगदण्डकुण्डकुहरो घोरस्तवाभूद्रवः ।
श्रुत्वा यं किल दैत्यराजहृदये पूर्वं कदाऽप्यश्रुतं
कम्पः कश्चन सम्पपात चलितोऽप्यम्भोजभूर्विष्टरात् ॥ १॥

ஸ்தம்பே கட்டயதோ ஹிரண்யகஸிபோ: கர்ணௌ ஸமாசூர்ணயந் -
நாகூர்ணஜ்ஜகதண்ட குண்ட குஹரோ கோரஸ்தவாபூத்ரவ: ।
ஶ்ருத்வா யம் கில தைத்ய ராஜஹ்ருதயே பூர்வம் கதாऽப்யஶ்ருதம்
கம்ப: கஶ்சன ஸம்பபாத சலிதோऽப்யம் போஜ பூர்விஷ்டராத் ॥ 1 ॥

ஸ்தம்பே கட்டயத:	-	தூணில் அடிக்கின்ற
ஹிரண்ய கஸிபோ:	-	ஹிரண்யகசிபுவினுடைய
கர்ணௌஸமாசூர்ணயன்	-	காதுகளைப் பிளக்கின்றதும்
ஆதூர்ணஜ் ஜகதண்ட குண்ட குஹர: கோர:	}	பிரம்மாண்டகடாமத்தினுள்ளிருக்கும் சராசரங்களனைத்தையும் கலங்கச் செய்வதும் மிக்க பயங்கரமானதுமான
தவ ரவ: அபூத்	-	தங்களுடைய சிம்மநாதம் உண்டாயிற்று.
பூர்வே கதா அபி	-	இதற்கு முந்தி ஒருபொழுதும்
அஸ்ருதம் யம் ஸ்ருத்வா	-	கேட்கப்படாத அந்த நாதத்தைக் கேட்டு.
தைத்ய ராஜஹ்ருதயே	-	அஸுரராஜன் மனதில்
கஶ்சன	-	இன்னதென்று சொல்லமுடியாத
கம்ப: ஸம்ப பாத கில	-	ஒரு நடுக்கமுண்டாயிற்றல்லவா;
அம்போஜபூ: அபி	-	பிரம்மதேவர் கூட
விஷ்டராத் சலித:	-	தமது ஆசனத்திலிருந்து நழுவிவிட்டார்.

दैत्ये दिक्षु विसृष्टचक्षुषि महासंरम्भिणि स्तम्भतः
सम्भूतं न मृगात्मकं न मनुजाकारं वपुस्ते विभो ।
किं किं भीषणमेतदद्भुतमिति व्युद्भ्रान्तचित्तेऽसुरे
विस्फूर्जद्धवलोग्ररोमविकसद्वर्ष्मा समाजृम्भथाः ॥ २॥

தைத்யே திக்ஷு விஸ்ருஷ்டசக்ஷுஷி மஹாஸம்ரம்பிணி ஸ்தம்பத:
ஸம்பூதம் ந ம்ருகாத்மகம் ந மனுஜாகாரம் வபுஸ்தே விபோ ।
கிம் கிம் பீஷணமேததத்புதமிதி வ்யுத்ப்ராந்த சித்தேऽஸுரே
விஸ்பூர்ஜத் தவளோக்ர ரோம விகஸத் வர்ஷ்மா ஸமாஜ்ரும்பதா ॥ 2 ॥

விபோ மஹா ஸம்ரம்பிணி தைத்யே	-	பிரபுவே! கடுங்கோபங்கொண்ட அந்த அசுரன்
திக்ஷு விஸ்ருஷ்ட சக்ஷுஷி	-	எல்லாத் திசைகளிலும் பார்க்கும்பொழுது
ஸ்தம்பத: நம்ருகாத்மகம்	-	தூணிலிருந்து மிருக வடிவல்லாததும்
ந மனு ஜாகாரம்	-	மனுஷ்யவடிவல்லாததுமான
தே வபு: ஸம்பூதம்	-	தங்களுடைய சரீரம் தோன்றியது.
பீஷணம் அத்புதம்	-	''பயங்கரமும் ஆச்சரியமுமான
ஏதத் கிம் கிம் இதி	-	இது என்ன? இது என்ன?'' என்று
அஸுரே வயுத் ப்ராந்த சித்தே	-	அசுரன் சித்தப்பிரமையடைந்து நிற்க
விஸ்பூர்ஜத் தவளோக்ர ரோம விகஸத் வர்ஷ்மா		விரிந்தவையும் வெளுத்தவையும் பயங்கர மானவையுமான பிடரி மயிர்களுடன் பிரகாசிக்கின்ற சரீரமுடையவராக
ஸமாஜ்ரும்பதா:	-	தாங்கள் வளர்ந்தீர்களல்லவா.

तप्तस्वर्णसवर्णघूर्णदतिरूक्षाक्षं सटाकेसर
प्रोत्कम्पप्रनिकुम्बिताम्बरमहो जीयात्तवेदं वपुः ।
व्यात्तव्याप्तमहादरीसखमुखं खड्गोग्रवल्गन्महा
जिह्वानिर्गमदृश्यमानसुमहादंष्ट्रायुगोड्डामरम् ॥ ३ ॥

தப்தஸ்வர்ண ஸவர்ண கூர்ணததி ரூக்ஷாக்ஷம் ஸடாகேஸர
ப்ரோத்கம்ப ப்ரநிகும்பிதாம்பரமஹோ ஜீயாத்த வேதம் வபு: ।
வ்யாத்த வ்யாப்த மஹாதரீ ஸக முகம் கட்கோக்ரவல்கன் மஹா -
ஜிஹ்வா நிர்கம த்ருஶ்யமான ஸுமஹாதம்ஷ்ட்ராயு கோட்டாமரம்

தப்த ஸ்வர்ண கூர்ண ததி ரூக்ஷாக்ஷம்	-	உருக்கின தங்கம் போன்றவைகளும், சுழலுகின்றவைகளும், மிக பயங்கரமான வைகளுமான கண்களை உடையதும்
ஸடாகேஸரப்ரோத்கம்ப ப்ரநி கும்பிதாம்பரம்		பிடரி மயிர்களுடைய அசைவால் மறைக்க படுகின்ற ஆகாயத்தை யுடையதும்
வ்யாத்தவ்யாப்த மஹாதரீ ஸகமுகம்	-	விரிந்து, அகன்று, பெருங்குகைக் கொப்பாகவிளங்கும் முகத்தையுடையதும்
கட்கோக்ர வல்கன் மஹா ஜிஹ்வாநிர்கம த்ருஸ்யமான ஸுமஹா தம் ஷ்ட்ரா யுகோட்டாமரம்	-	வாள்போல பயங்கரமானதும் துழாவுகின்றதுமான நீண்ட நாக்கு வெளிவரும்போது காணப்படுகின்ற மிகப் பெரியதும் பயங்கரமுமான இரண்டு தெற்றுப் பற்களை யுடையதுமான
தவ இதம் வபு: அஹோ	-	தேவரீருடைய இந்தச் சரீரம், ஆச்சரியகரம்!
ஜீயாத்	-	(அது) மேன்மைபெற்று விளங்கட்டும்.

उत्सर्पद्वलिभङ्गभीषणहनु ह्रस्वस्थवीयस्तर-
ग्रीवं पीवरदोश्शतोद्गतनखक्रूरांशुदूरोल्बणम् ।
व्योमोल्लंघिघनाघनोपमघनप्रध्वाननिर्धावित-
स्पर्धालुप्रकरं नमामि भवतस्तन्नारसिंहं वपुः ॥ ४ ॥

உத்ஸர்ப்பத்வலி பங்க பீஷணஹனும் ஹ்ரஸ்வஸ்த்தவீயஸ்தர -
க்ரீவம் பீவரதோஶ்: ஶதோத்கத நக க்ரூராம்ஶு தூரோல்பணம் ।
வ்யோமோல்லங்கி கனகனோபம கனப்ரத்வான நிர்தாவித -
ஸ்பர்தாலு ப்ரகரம் நமாமி பவதஸ்தம் நாரஸிம்ஹமம் வபு: ॥ 4 ॥

உத்ஸர்பத் வலி பங்க பீஷண ஹனும்	-	மேலெழுந்த ரேகைகளின் பிளவுகளால் பயங்கரமான கன்னங்களை யுடையதும்
ஹ்ரஸ்வஸ்த வீயஸ்தர க்ரீவம்	-	குட்டையானதும் பெருத்ததுமான கழுத்தையுடையதும்
பீவரதோஶ்: ஶதோத் கத நக க்ரூராம் ஶு தூ- -ரோல்பணம்		மிகப்பெருத்த பல கைகளிலிருந்து வெளிக் கிளம்பின நகங்களின் கிரணங்களால் மிகப் பயங்கரமானதும்
வ்யோமோல்லோங்கி	-	ஆகாசத்தை வியாபித்ததும்,
கநா: கநோமகந ப்ரத்வாந நிர்தாவித ஸ்பர்தாலுப்ரகரம்	-	பெரும் மேகங்களுடையது போன்ற பயங்கரமான கர்ஜனைகளால் எதிரிக் கூட்டங்களை விரட்டுவதும் ஆகிய
பவத: தத் நரஸி ம்ஹம் வபு:	-	தங்களுடைய அந்த நரஸிம்மஸ்வரூபத்தை
நமாமி	-	நான் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

नूनं विष्णुरयं निहन्म्यमुमिति भ्राम्यद्गदाभीषणं
दैत्येन्द्रं समुपाद्रवन्तमधृथा दोर्भ्यां पृथुभ्याममुम् ।
वीरो निर्गळितोऽथ खड्गफलके गृह्णन्विचित्रश्रमान्
व्यावृण्वन्पुनरापपात भुवनग्रासोद्यतं त्वामहो ॥ ५ ॥

நூனம் விஷ்ணுரயம் நிஹன்ம்ய மமிதி ப்ராம்யத் கதாபீஷணம்
தைத்யேந்த்ரம் ஸமுபாத்ரவந்த மத்ருதா தோர்ப்யாம் ப்ருதுப்யாமமும் ।
வீரோ நிர்கலிதோऽத கட்கபலகே க்ருஹ்ணன் விசித்ர ஶ்ரமான்
வ்யாவ்ருண்வன் புனராபபாத புவன க்ராஸோத்யதம் த்வாமஹோ ॥ 5 ॥

நூநம் அயம் விஷ்ணு:	-	நிச்சயமாக இது விஷ்ணுதான்;
ஏனம் நிஹன்மி இதி	-	இவனைக் கொன்றுவிடுகிறேன்; என்று சொல்லி,
ஸமுபாத்ர வந்தம்	-	தங்கள் பக்கத்தில் ஓடி வருகின்றவனும்,
ப்ராம்யத்கதா பீஷணம்	-	சுழலுகின்ற கதையால். பயங்கரமானவனுமான

அமும் தைத்யேந்த்ரம்	-	அந்த அசுரராஜனை
ப்ருதுப்யாம் த்ரோப்யாம் அத்ருதா:	-	பெருத்த இரு புஜங்களால் பிடித்தீர்களல்லவா.
அத	-	அதன் பிறகு
நிர்களித: ஸ: வீர:	-	தங்கள் பிடியிலிருந்து நழுவிய அந்த வீரன்
கட்க பலகே க்ருஹ்ணன்	-	வாளையும் கேடயத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு
விசித்ர ஶ்ரமான்	-	விசித்திரமான (மல்யுத்த) திறன்களை
வ்யாவ்ருண்வன் புன:	-	காட்டிக்கொண்டு மறுபடியும்
புவன க்ராஸோத்யதம்	-	உலகங்களையே விழுங்கத்துணிந்த
த்வாம் ஆபபாத	-	தேவரீருக்கு நேரில் ஓடிவந்தானல்லவா.
அஹோ	-	(அது பெரும்) ஆச்சரியம்!

भ्राम्यन्तं दितिजाधमं पुनरपि प्रोद्गृह्य दोर्भ्यां जवाद्
द्वारेऽथोरुयुगे निपात्य नखरान्व्युत्खाय वक्षोभुवि ।
निर्भिन्दन्नधिगर्भनिर्भरगलद्रक्ताम्बु बद्धोत्सवं
पायं पायमुदैरयो बहुजगत्संहारिसिंहारवान् ॥ ६ ॥

ப்ராம்யந்தம் திதிஜாதமம் புனரபி ப்ரோத்க்ருஹ்ய தோர்ப்யாம் ஜவாத்
த்வாரேऽதோருயுகே நிபாத்ய நகரான் வ்யுத்காய வக்ஷோ புவி ।
நிர்ப்பிந்தன்னதிகர்ப நிர்பர களத்ரக்தாம்பு பத்தோத்ஸவம்
பாயம் பாயமுதைரயோ பஹு ஜகத்ஸம்ஹாரி ஸிம்ஹாரவான் ॥ 6 ॥

அத ப்ராம்யந்தம் திதிஜாதமம்	-	பிறகு சுழலுகின்ற (அந்த) அசுராதமனை
புன: அபி ஜவாத்	-	மறுபடியும் வேகமாக
தோர்ப்யாம்ப்ரோத்க்ருஹ்ய	-	இரண்டு கைகளால் பிடித்தெடுத்து
த்வாரே உருயுகே!	-	வாயிற்படியில் (உமது) இரு தொடைகளில்
நிபாத்ய	-	(அவனை) படுக்கவைத்து,
வக்ஷோபுவிநகரான்வ்யுத்காய	-	மார்பில் நகங்களைச் செலுத்தி
நிர்பிந்தன்	-	(உடலைப்) பிளந்து
அதிகர்ப நிர்பர களத்ரக்தாம்பு	-	வயிற்றிலிருந்து அதிவேகமாக வந்த இரத்த பெருக்கை
பத்தோத்ஸவம்பாயம்பாயம்	-	மிக உத்ஸாஹத்துடன் குடித்துக்குடித்து
பஹு ஜகத் ஸம்ஹாரி ஸிம்ஹாரவான்	-	உலகங்களையெல்லாம் ஸம்ஹாரம் செய்வதுபோன்ற கர்ஜனைகளை
உதைரய:	-	முழக்கினீர்களல்லவா.

त्यक्त्वा तं हतमाशु रक्तलहरीसिक्तोन्नमद्वर्ष्मणि
प्रत्युत्पत्य समस्तदैत्यपटलीं चाखाद्यमाने त्वयि ।
भ्राम्यद्भूमि विकम्पिताम्बुधिकुलं व्यालोलशैलोत्करं
प्रोत्सर्पत्खचरं चराचरमहो दुःस्थामवस्थां दधौ ॥ ७॥

த்யக்த்வா தம் ஹதமாஶு ரக்த லஹரீ ஸிக்தோன்னமத்வர்ஷ்மணி
ப்ரத்யுத்பத்ய ஸமஸ்த தைத்ய படலீம் சாகாத்யமானே த்வயி ।
ப்ராம்யத்பூமி விகம்பிதாம்புதி குலம் வ்யாலோல ஶைலோத்கரம்
ப்ரோத்ஸர்ப்பத்கசரம் சராசர மஹோ து:ஸ்த்தாமவஸ்த்தாம் ததௌ ॥ 7 ॥

ரக்தலஹரீஸித்தோன்னம த்வர்ஷ்மணி த்வயி } இரத்தப்பெருக்கால் நனைக்கப்பட்ட உன்னதமான சரீரத்தையுடைய தாங்கள்
ஹதம் தம் த்யக்த்வா - உயிரிழந்த அந்த அசுர உடலை விட்டெறிந்து,
ஆஶு ப்ரத்யுத்ப்ய - விரைவில் தாவிக்குதித்து,
ஸமஸ்த தைத்ய படலீம் - எல்லா அசுரக்கூட்டத்தையும்
சாகாத்யமானே சராசரம் - பக்ஷிக்கும்பொழுது ஸ்தாவர ஜங்கம ரூபமான ஜகத்தெல்லாம்,
ப்ராம்யத் பூமி - சுழலுகின்ற பூமியையுடையதாகவும்
விகம்பிதாம் புதிகுலம் - கலங்கிய கடல்களையுடையதாகவும்
ச்யாலோ ஶைலோத்கரம் - நிலைபெறாதமலைக்கூட்டங்களையுடையதாகவும்,
ப்ரோத்ஸர்பத் கசரம் - சிதறிய நக்ஷத்திரங்களை யுடையதாகவும்,
துக்ஸ்தாம் அவஸ்தாம் ததௌ } கொடுமையான நிலையை அடைந்ததல்லவா.
அஹோ! - ஆச்சரியம்!

तावन्मांसवपाकरालवपुषं घोरान्त्रमालाधरं
त्वां मध्येसभमिद्धरोषमुषितं दुर्वारगुर्वारवम् ।
अभ्येतुं न शशाक कोऽपि भुवने दूरे स्थिता भीरवः
सर्वे शर्वविरिञ्चवासवमुखाः प्रत्येकमस्तोषत ॥ ८॥

தாவன் மாம்ஸ வபாகராள வபுஷம் கோராந்த்ர மாலாதரம்
த்வாம் மத்யே ஸப மித்தரோஷ முஷிதம் துர்வார குர்வாரவம் ।
அப்யேதும் ந ஶஶாக கோऽபி புவனே தூரே ஸ்திதா பீரவ:
ஸர்வே ஶர்வவிரிஞ்ச வாஸவ முகா: ப்ரத்யேக மஸ்தோஷத ॥ 8 ॥

தாவத் மாம்ஸவிபா கராள வபுஷம் } - அப்பொழுது மாமிசத்தாலும், கொழுப்பாலும் பயங்கரமான சரீரத்தையுடையவரும்
கோராந்த்ர மாலாதரம் -- பயங்கரமானகுடல்மாலையைத்தரிக்கின்றவரும்,
மத்யே ஸமம் இத்த ரோஷம் } - சபைநடுவில் பொங்கியெழுந்த கோபம் உடையவராக

உஷிதம்	- இருப்பவரும்
துர்வார குர்வாரவம்	- எவராலும் தடுக்கமுடியாத பெரும் ஆரவாரமுடையவருமான
த்வாம் அப்யேதும்	- தங்களிடம் வருவதற்கு
புவனே:க:அபிநதஸஸாக-	உலகத்தில் ஒருவரும் சக்தனாகவில்லை
ஸர்வ விரிஞ்ச வாஸவ -	சிவன், பிரம்மதேவன், இந்திரன் முதலிய
முகா: ஸர்வே பீரவா:	எல்லோருமே பயந்தவர்களாய்
தூரே ஸ்திதா:	- வெகுதூரத்தில் நின்றுகொண்டு
ப்ரத்யேகம் அஸ்தோஷத-	தனித்தனியாகத் துதித்தார்களல்லவா.

भूयोऽप्यक्षतरोषधाम्नि भवति ब्रह्माज्ञया बालके
प्रह्लादे पदयोर्नमत्यपभये कारुण्यभाराकुलः ।
शान्तस्त्वं करमस्य मूर्ध्नि समधाः स्तोत्रैरथोद्गायत-
स्तस्याकामधियोऽपि तेनिथ वरं लोकाय चानुग्रहम् ॥ ९ ॥

பூயோ஽ப்யக்ஷத ரோஷதாம்னி பவதி ப்ரஹ்மாஜ்ஞயா பாலகே
ப்ரஹ்லாதே பதயோர் நமத்யப பயே காருண்ய பாராகுல: ।
ஶாந்தஸ்த்வம் கரமஸ்ய மூர்த்னி ஸமதா: ஸ்தோத்ரைரதோத்காயத -
ஸ்தஸ்யா காமதியோ஽பி தேனித வரம் லோகாய சானுக்ரஹம் ॥ 9 ॥

பூய: அபி	- மீண்டும் அப்பொழுதும்
பவதி அக்ஷதரோஷ தாம்னி	- தாங்கள் கோபம் குறையாதிருக்க
ப்ரஹ்மாக்ஞயா	- பிரம்மதேவரின் ஆக்ஞையால்
பாலகே ப்ரஹ்லாதே அபபயே	- சிறுவனான பிரஹ்லாதன் பயமில்லாதவனாய்
பதயோ: நமதி	- தங்கள் திருவடிகளில் வணங்க
அஸ்ய மூர்த்னி கரம் ஸமதா:	- அவன் தலையில் கையமர்த்தி அருளினீர்களல்லவா.
அதஸ்தோத்ரை: உத்காயதா:	- அதன்பிறகு ஸ்தோத்திரங்களால் துதிக்கின்ற
தஸ்ய அகாமதிய: அபி வரம்	- அவனுக்கு ஆசையற்ற புத்தியுடையவனாக இருந்தபோதிலும் வரத்தையும்
லோகாய அநுக்ரஹம் ச தேநித	- உலகத்திற்கு அனுக்கிரஹத்தையும் செய்தீர்களல்லவா.

एवं नाटितरौद्रचेष्टित विभो श्रीतापनीयाभिध
श्रुत्यन्तस्फुटगीतसर्वमहिमन्नत्यन्तशुद्धाकृते ।
तत्तादृङ्निखिलोत्तरं पुनरहो कस्त्वां परो लंघयेत्
प्रह्लादप्रिय हे मरुत्पुरपते सर्वामयात्पाहि माम् ॥ १० ॥

ஏவம் நாடித ரௌத்ர சேஷ்டித விபோ ஸ்ரீ தாபனீயாபித -
ச்ருத்யந்தஸ்ப்புட கீத ஸர்வ மஹிமன்னத்யந்த ஶுத்தாக்ருதே ।
தத்தாத்ருங் நிகிலோத்தரம் புனரஹோ கஸ்த்வாம் பரோ லங்க்கயேத்
ப்ரஹ்லாத ப்ரிய ஹே மருத்புரபதே ஸர்வாமயாத் பாஹி மாம் ॥ 10 ॥

ஏவம் நாடி தரௌத்ர சேஷ்டித -	இவ்விதம் பயங்கரமான லீலைகளை நடித்தவரும்,
ஶ்ரீதாபநீயா பித ஶ்ருத்யந்தஸ் புடகீத ஸர்வ மஹிமன் -	நிருஸிம்மதாபனி என்ற உபநிஷத்தில் தெளிவாக கானம் பண்ணப்பட்ட ஸகல மகிமைகளை யுடையவரும்
அத்யந்த ஶுத்தா க்ருதே -	மிகப் பரிசுத்தமானஸ்வரூபத்தை உடையவரும்
விபோ: -	எங்கும் நிறைந்தவருமான பிரபுவே!
தத்தாக்ருங் நிகிலோத்தரம் -	உவமையற்றவரும் அனைத்துக்கும் மேலானவருமாகிய
த்வாம் பர: க: புன: லங்கயேத் -	தங்களைதங்கள் பரிஷதன் அல்லாத வேறு யார்தான் மீறக்கூடும்?
அஹோ ப்ரஹ்லாதப்ரிய -	ஆச்சரியம்! பிரஹ்லாதப்பிரியனான
ஹே மருத்புர ப்தேமாம் -	ஹே குருவாயூரப்பா! என்னை
ஸர்வாமயாத் பாஹி -	ஸமஸ்த ரோகங்களிலிருந்தும் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே நரஸிம்ஹவதார வர்ணனம்
நாம பஞ்சவிம்ஶோ தஶகம் ஸமாப்தம்.
ஸ்ரீமத் பாகவத ஸப்தமஸ்கந்த பரிச்சேத ஸமாப்த.

[ஆதித ஸ்லோக: 267] [ஸப்தம ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 20]

தஶகம் - 26

கஜேந்த்ர மோக்ஷம்

इन्द्रद्युम्नः पाण्ड्यखण्डाधिराजस्त्वद्भक्तात्मा चन्दनाद्रौ कदाचित् ।
त्वत्सेवायां मग्नधीरालुलोके नैवागस्त्यं प्राप्तमातिथ्यकामम् ॥१॥

இந்த்ரத்யும்ன: பாண்ட்ய கண்டாதிராஜஸ் -
த்வத்பக்தாத்மா சந்தனாத்ரௌ கதாசித் ।
த்வத்ஸேவாயாம் மக்னதீராலுலோகே
நைவாகஸ்த்யம் ப்ராப்த மாதித்ய காமம் ॥1॥

கதாசித்	-	ஒருக்கால்
பாண்ட்ய கண்டாதிராஜ:	-	பாண்டியதேசத்தரசனும்
த்வத்பக்தாத்மா	-	தங்களிடம் பக்தியுள்ளவனுமான
இந்த்ரத்யும்ன: சந்தநாத்ரௌ	-	இந்திரத்யும்னன் மலயபருவதத்தில்
த்வத் ஸேவாயாம்	-	தங்களை சேவிப்பதில்
மக்னதீ:	-	ஆழ்ந்த மனமுடையவனாய்
ஆதித்யகாமம்	-	அதிதியாய் ஏற்கப்படுவதை விரும்பி
ப்ராப்தம் அகஸ்த்யம்	-	வந்த அகஸ்திய முனிவரை
ந ஏவ ஆலுலோகே	-	கண்ணெடுத்தும் பார்க்கவில்லை.

कुम्भोद्भूतिस्संभृतक्रोधभारःस्तब्धात्मा त्वं हस्तिभूयं भजेति ।
शप्त्वाथैनं प्रत्यगात्सोऽपि लेभे हस्तीन्द्रत्वं त्वत्स्मृतिव्यक्तिधन्यम् ॥२॥

கும்போத்பூதி: ஸம்ப்ருத க்ரோதபார:
ஸ்தப்தாத்மா த்வம் ஹஸ்திபூயம் பஜேதி ।
ஶப்த்வாதைனம் ப்ரத்யகாத் ஸோऽபி லேபே
ஹஸ்தீந்த்ரத்வம் த்வத் ஸ்ம்ருதி வ்யக்தி தன்யம் ॥2॥

கும்போத்பூதி:	-	அதன்பிறகு அகஸ்தியர்
ஸம்ப்ருத க்ரோதபார:	-	மிகக் கோபமடைந்தவராய்,
ஸ்தப்தாத்மா த்வம்	-	"கர்வத்தால் அசைவற்றிருந்த நீ
ஹஸ்தி பூயம் பஜ	-	யானை வடிவத்தை யடைவாயாக"
இதி ஏனம் ஶப்த்வா ப்ரத்யகாத்	-	என்று அவனைச் சபித்துவிட்டு திரும்பிச் சென்றார்.
ஸ: அபி	-	அந்த இந்திரத்யும்னனும்
த்வத் ஸ்ம்ருதி வ்யக்தி தன்யம்	-	தங்கள் ஸ்மரணம் தெளிவுற விளங்குவதால் பாக்கியம்பெற்ற
ஹஸ்தீந்த்ரத்வம் லேபே	-	கஜேந்திர ரூபத்தை அடைந்தான்.

दुग्धाम्भोधेर्मध्यभाजि त्रिकूटे क्रीडञ्छैले यूथपोऽयं वशाभिः ।
सर्वान्जन्तूनत्यवर्तिष्ट शक्त्या त्वद्भक्तानां कुत्र नोत्कर्षलाभः ॥ ३ ॥

துக்தாம்போதே: மத்யபாஜி த்ரிகூடே
க்ரீடஞ் சைலே யூதபோऽயம் வஶாபி: ।
ஸர்வான் ஜந்தூனத்ய வர்திஷ்ட ஶக்த்யா
த்வத்பக்தானாம் குத்ர நோத்கர்ஷலாப: ॥ 3 ॥

துக்தாம் போதே மத்ய பாஜி:	- பாற்கடலின் நடுவிலிருக்கும்
த்ரிகூடே சைலே	- திரிகூடமலையில்
வஶாபி: க்ரீடன்	- பெண் யானைகளுடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்
அயம் யூதப:	- இந்த யானைத் தலைவன்
ஶக்த்யா ஸர்வான் ஜந்தூன்	- பலத்தால் எல்லாப் பிராணிகளையும்
அத்யவர்திஷ்ட	- மீறியிருந்தது.
த்வத் பக்தானாம்	- தங்கள் பக்தர்களுக்கு
குத்ர உத்கர்ஷ லாப: ந	- எங்குதான் மேன்மை கிடைப்பதில்லை.

स्वेन स्थेम्ना दिव्यदेहत्वशक्त्या सोऽयं खेदानप्रजानन् कदाचित् ।
शैलप्रान्ते घर्मतान्तः सरस्यां यूथैः सार्धं त्वत्प्रणुन्नोऽभिरेमे ॥ ४ ॥

ஸ்வேன ஸ்த்தேம்னா திவ்ய தேஹத்வ ஶக்த்யா
ஸோऽயம் கேதானப்ரஜானன் கதாசித் ।
ஶைலப்ராந்தே கர்மதாந்த: ஸரஸ்யாம்
யூதை: ஸார்தம் த்வத்ப்ரணுன்னோऽபிரேமே ॥ 4 ॥

ஸ: அயம்	- அந்த கஜேந்திரன்
ஸ்வேன ஸ்தேம்நா	- தனது பலத்தைக்கொண்டும்,
திவ்யதேஹ த்வஶக்த்யா	- திவ்ய தேசத்தின் சக்தியாலும்,
கேதான் அப்ரஜானன்	- ஒரு துன்பத்தையும் அறியாததாயினும்
கதாசித் கர்மதாந்த:	- ஒருக்கால் வெயிலின் கடுமையால் சோர்ந்து களைத்து
ஶைல ப்ராந்தே ஸரஸ்யாம்	- மலையின் அருகில் ஒரு குளத்தில்
த்வத் ப்ரணுன்ன:	- தங்களால் ஏவப்பட்டதாய்
யூதை: ஸார்தம்	- யானைக்கூட்டங்களுடன்
அபிரேமே	- புகுந்து விளையாடிற்று.

हूहूस्तावद्देवलस्यापि शापाद्ग्राहीभूतस्तज्जले वर्तमानः ।
जग्राहैनं हस्तिनं पाददेशे शान्त्यर्थं हि श्रान्तिदोऽसि स्वकानाम् ॥५॥

ஹூஹூஸ்தாவத்தேவலஸ்யாபி ஶாபாத்
க்ராஹீ பூத்ஸ் தஜ்ஜலே வர்த்தமான: ।
ஜக்ராஹைனம் ஹஸ்தினம் பாததேஶே
ஶாந்த்யர்த்தம் ஹி ஶ்ராந்திதோऽஸி ஸ்வகானும் ॥ 5 ॥

தாவத்	-	அப்பொழுது
ஹூஹூ: அபி	-	ஹூஹூ என்ற கந்தர்வனும்,
தேவலஸ்ய ஶாபாத்	-	தேவலருடைய சாபத்தால்
க்ராஹி பூத: தஜ்ஜலே வர்தமான:	-	முதலையாகி அந்தக் குளத்து ஜலத்தில் வசித்துக்கொண்டு
ஏனம் ஹஸ்தினம்	-	இந்த யானையை
பாத தேஶே ஜக்ராஹ	-	காலில் கவ்விப் பிடித்துக் கொண்டான்.
த்வம் ஸ்வகாநாம் ஶாந்த்யர்தம்	-	தாங்கள் பக்தர்களுக்கு சாந்தியளிப்பதற்காக
ஸ்ராந்தித:	-	சிரமத்தைக் கொடுப்பவராகவும்
அஸி ஹி	-	இருக்கின்றீரல்லவா.

त्वत्सेवाया वैभवाद्दुर्निरोधं युध्यन्तं तं वत्सराणां सहस्रम् ।
प्राप्ते काले त्वत्पदैकाग्र्यसिद्ध्यै नक्राक्रान्तं हस्तिवर्यं व्यधास्त्वम्

த்வத்ஸேவாயா வைபவாத்துர் நிரோதம்
யுத்யந்தம் தம் வத்ஸராணும் ஸஹஸ்ர்ம் ।
ப்ராப்தே காலே த்வத் பதைகாக்ர்ய ஸித்த்யை
நக்ராக்ராந்தம் ஹஸ்திவர்யம் வ்யதாஸ்த்வம் ॥ 6 ॥

த்வத்ஸேவாயா: வைபவாத்	-	தங்களை யாராதித்த பெருமையால்
வத்ஸராணாம் ஸஹஸ்ரம்	-	ஆயிரம் வருஷ காலம்
துர் நிரோதம் யுத்யந்தம்	-	இடைவிடாமல் போராடிக்கொண்டிருந்த
தம் ஹஸ்திவர்யம்	-	அந்த கஜேந்திரனை
லவத் பதைகாக்ரய ஸித்த்யை	-	தங்கள் பாதங்களில் ஒற்றுமை கிடைப்பதற்கு
காலே ப்ராப்தே த்வம்	-	காலம் வந்தபொழுது தாங்கள்
நக்ராக்ராந்தம் வ்யதா:	-	முதலையால பிடிக்கப்பட்டதாக செய்தீரல்லவா.

आर्तिव्यक्तप्राक्तनज्ञानभक्तिःशुण्डोत्क्षिप्तैः पुण्डरीकैस्समर्चन् ।
पूर्वाभ्यस्तं निर्विशेषात्मनिष्ठंस्तोत्रश्रेष्ठं सोऽन्वगादीत्परात्मन् ॥७॥

ஆர்த்திவ்யக்த ப்ராக்தன ஜ்ஞான பக்தி:
ஶுண்டோக்ஷிப்தை: புண்டரீகை: ஸமர்சன் ।
பூர்வாப்யஸ்தம் நிர்விஶேஷாத்ம நிஷ்டம்
ஸ்தோத்ர ஶ்ரேஷ்டம் ஸோऽன்வகாதீத் பராத்மன் ॥ 7 ॥

பராத்மன்: ஸ	-	பரமாத்மாவே! அந்த கஜேந்திரன்
ஆர்திவ்யக்தப்ராக்தன க்ஞான பக்தி:	-	அவ்வருத்தத்தால் முன்ஜன்மத்திய ஞானமும் பக்தியும் விளங்கப்பெற்று
ஶுண்டோத் க்ஷிப்தை:	-	துதிக்கையால் உயர எடுக்கப்பட்ட
புண்டரீகை: ஸ்மர்சன்	-	தாமரைப் பூக்களால் பூஜித்துக்கொண்டு
பூர்வாப்யஸ்தம்	-	முன் ஜன்மத்தில் அப்பியசிக்கப்பட்டதும்
நிர்விஸேஷாத்ம நிஷ்டம்	-	நிர்க்குணப்பிரம்மத்தில் நிலைபெற்றதுமான
ஸ்தோத்ரஶ்ரேஷ்டம்	-	சிறந்த ஒரு ஸ்தோத்திரத்தை
அன்வகாதீக்	-	இடைவிடாது கானம் பண்ணிற்று.

श्रुत्वा स्तोत्रं निर्गुणस्थं समस्तब्रह्मेशाद्यैर्नाहमित्यप्रयाते ।
सर्वात्मा त्वं भूरिकारुण्यवेगात् तार्क्ष्यारूढः प्रेक्षितोऽभूः पुरस्तात् ॥८॥

ஶ்ருத்வா ஸ்தோத்ரம் நிர்குணஸ்த்தம் ஸமஸ்தம்
ப்ரஹ்மேஶாத்யைர் நாஹமித்ய ப்ரயாதே ।
ஸர்வாத்மா த்வம் பூரி காருண்யவேகாத்
தார்க்ஷ்யாரூட: ப்ரேக்ஷிதோऽபூ: புரஸ்தாத் ॥ 8 ॥

நிர்குணஸ்தம்	-	நிர்க்குணப் பிரம்ம விஷயமான
ஸ்தோத்ரம் ஸமஸ்தம் ஸ்ருத்வா	-	அந்த ஸ்தோத்திரம் முழுவதையும் கேட்டு
ப்ரம்ஹேஸாத்யை:	-	பிரம்மதேவன் சிவன் முதலியவர்களால்
அஹம் ந இதி	-	(அது) நான் அல்ல என்று
அப்ரயாதே	-	அணுகப் பெறாதபொழுது
ஸர்வாத்மா த்வம்	-	ஸர்வஸ்வரூபியான தாங்கள்
பூரிகாருண்யவேகாத்	-	அளவற்ற கருணையின் வேகத்தால்
தார்க்ஷ்யாரூட:	-	கருடன் மேலேறிக்கொண்டு
புரஸ்தாத்	-	கஜேந்திரனின் முன்னிலையில்
ப்ரேக்ஷித: அபூ:	-	காணப்பட்டீர்களல்லவா.

हस्तीन्द्रं तं हस्तपद्मेन धृत्वाचक्रेण त्वं नक्रवर्यं व्यदारीः ।
गन्धर्वेऽस्मिन्मुक्तशापे स हस्तीत्वत्सारूप्यं प्राप्य देदीप्यते स्म ॥९॥

ஹஸ்தீந்த்ரம் தம் ஹஸ்தபத்மேன த்ருத்வா
சக்ரேண த்வம் நக்ரவர்யம் வ்யதாரீ: ।
கந்தர்வேऽஸ்மின் முக்தஶாபே ஸ ஹஸ்தீ
த்வத் ஸாரூப்யம் ப்ராப்ய தேதீப்யதே ஸ்ம ॥ 9 ॥

த்வம் தம் ஹஸ்தீந்த்ரம் - தாங்கள் அந்த கஜேந்திரனை
ஹஸ்த பத்மேன - தாமரைப்பூ போன்ற கையால் உயரத்
த்ருத்வா - தூக்கிவிட்டு,
சக்ரேண - சக்ராயுதத்தால்
நக்ரவர்யம் வ்யதாரீ: - அந்தப் பெரும் முதலையையும் பிளந்தீர்களல்லவா.
அஸ்மின் முக்திஶாபே - அந்த முதலை சாபத்திலிருந்து விடப்பட்டு
கந்தர்வே - கந்தர்வனாக,
ஸ: ஹஸ்தீ - அந்த யானை
த்வத் ஸாரூப்யம் ப்ராப்ய - தங்களுடைய ஸாரூப்பியத்தையடைந்தும்
தேதீப்யதே ஸ்ம - விளங்கிற்றல்லவா.

एतद्वृत्तं त्वां च मां च प्रगे यो गायेत्सोऽयं भूयसे श्रेयसे स्यात् ।
इत्युक्त्वैनं तेन सार्धं गतस्त्वं धिष्ण्यं विष्णो पाहि वातालयेश ॥१०॥

ஏதத் வ்ருத்தம் த்வாஞ்ச மாஞ்ச ப்ரகே யோ
காயேத் ஸோऽயம் பூயஸே ஶ்ரேயஸே ஸ்யாத் ।
இத்யுக்த்வைனம் தேன ஸார்த்தம் கதஸ்த்வம்
திஷ்ண்யம் விஷ்ணோ பாஹி வாதாலயேஶ ॥ 10 ॥

விஷ்ணோ த்வம் - விஷ்ணுவே! தாங்கள்
ஏதத் வ்ருத்தம் த்வாம் ச மாம் ச - இந்தக் கதையையும், உன்னையும், என்னையும்
ய: ப்ரகே யோ காயேத் ஸ: அயம் - எவன் விடியற்காலத்தில் கானஞ் செய்கிறானோ அவன்
பூயஸே ஸ்ரேயஸே ஸ்யாத் - மிகுந்த நன்மைக்குரியவனாக ஆவான்
இதி ஏனம் உக்த்வா - என்று அவனிடம் சொல்லிவிட்டு
தேன ஸார்தம் - அவனுடன் கூடவே
திஷ்ண்யம் கத: - வைகுண்டத்திற்குச் சென்றீர்களல்லவா.
வாதாலயேஶ பாஹி - குருவாயூரப்பா! என்னைக் காத்தருள வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே கஜேந்த்ர மோக்ஷ வர்ணனம்
நாம ஷட்விம்ஸம் தஶகம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 273] [பஞ்சம ஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 10]

தஶகம் - 27

அம்ருத மதனம்

दुर्वासास्सुरवनिताप्तदिव्यमाल्यं शक्राय स्वयमुपदाय तत्र भूयः ।
नागेन्द्रप्रतिमृदिते शशाप शक्रं का क्षान्तिस्त्वदितरदेवतांशजानाम् ॥१॥

துர்வாஸா: ஸுரவநிதாப்த திவ்யமால்யம்
ஶக்ராய ஸ்வயமுபதாய தத்ர பூய: ।
நாகேந்த்ர ப்ரதி ம்ருதிதே ஶஶாப ஶக்ரம்
கா க்ஷாந்தி ஸ்த்வதிதர தேவதாம்ஶ ஜாநும் ॥ 1 ॥

துர்வாஸா:	-	துர்வாஸமஹரிஷி
ஸுரவநிதாப்த திவ்யமால்யம்	-	ஒரு அப்ஸரஸ்திரீயிடமிருந்து கிடைத்த தெய்வீகமான மாலையை
ஸ்வயம் ஶக்ராய உபதாய	-	தான் நேரில் இந்திரனுக்குக் கொடுக்க,
பூய: தத்ர	-	பிறகு அந்த மாலை
நாகேந்த்ர ப்ரதிம்ருதிதே	-	ஐராவதத்தால் மிதிக்கப்பட்டபொழுது
ஶக்ரம் ஶஶாப	-	(அவர்) இந்திரனைச் சபித்தார்.
த்வதிதரதேவதாம் ஶஜாநாம்	-	உம்மைத் தவிர மற்ற தேவதைகளின் அம்சத்தில் தோன்றியவர்களுக்கு
கா க்ஷாந்தி	-	பொறுமையேது?

शापेन प्रथितजरेऽथ निर्जरेन्द्रे देवेष्वप्यसुरजितेषु निष्प्रभेषु ।
शर्वाद्याः कमलजमेत्य सर्वदेवा निर्वाणप्रभव समं भवन्तमापुः ॥२॥

ஶாபேன ப்ரதித ஜரேऽத நிர்ஜரேந்த்ரே
தேவேஷ்வப்யஸுரஜிதேஷு நிஷ்ப்ரபேஷு ।
ஶர்வாத்யா: கமல ஜமேத்ய ஸர்வதேவா
நிர்வாண ப்ரபவ ஸமம் பவந்தமாபு: ॥ 2 ॥

நிர்வாணப்ரபவ	-	மோக்ஷத்திற்கு உற்பத்தி ஸ்தானமாகிய பிரபுவே!
அத நிர்ஜரேந்த்ரே ஶாபேன	-	அதன்பிறகு தேவேந்திரன் சாபத்தால்
ப்ரதித ஜரே	-	மூப்பேறியவனாகவும்,
தேவேஷு அபி அசுர ஜிதேஷு	-	தேவர்களும் அசுரர்களால் ஜயிக்கப்பட்டு
நிஷ்ப்ரபேஷு	-	ஒளிகுன்றியவர்களாகவும் ஆனபொழுது
ஸர்வாத்யா: ஸர்வதேவா:	-	பரமசிவன் முதலிய எல்லா தேவர்களும்,
கமலஜம் ஏத்ய ஸமம்	-	பிரம்மதேவரிடம் சென்று அவருடன்கூட
பவந்தம் ஆபு:	-	தங்களிடம் வந்தார்களல்லவா.

ब्रह्माद्यैः स्तुतमहिमा चिरं तदानीं प्रादुष्षन्वरद पुरः परेण धाम्ना ।
हे देवा दितिजकुलैर्विधाय सन्धिं पीयूषं परिमथतेति पर्यशास्त्वम् ॥ ३॥

ப்ரஹ்மாத்யை: ஸ்துதமஹிமா சிரம் ததானீம்
ப்ராதுஷ்ஷன் வரத புர: பரேண தாம்னு ।
ஹே தேவா திதிஜ குலைர் விதாய ஸந்திம்
பீயூஷம் பரிமததேதி பர்யஶாஸ்த்வம் ॥ 3 ॥

வரத	-	வரங்களைக் கொடுப்பவரே!
ப்ரம்ஹாத்யை:	-	பிரம்மதேவர் முதலியவர்களால்
சிரம் ஸ்துத மஹிமா	-	நெடுநேரம் துதிக்கப்பட்ட மஹிமையை உடைய
த்வம் ததானீம் பரேணதாம்னா	-	தாங்கள் அப்பொழுது மேலான காந்தியுடன்
புர: ப்ராதுஷ்ஷன்	-	அவர்களுடைய முன்னிலையில் தோன்றி,
''ஹே தேவா:	-	''ஹே! தேவர்களே!
திதிஜகுலை: ஸந்திம் விதாய	-	அசுரர்களுடன் சமாதானம் செய்துகொண்டு
பீயூஷம் பரிமதத''	-	அமிருதத்தைக் கடையுங்கள்''
இதி பர்யஸா:	-	என்று கட்டளையிட்டீர்களல்லவா.

सन्धानं कृतवति दानवैः सुरौघे मन्थानं नयति मदेन मन्दराद्रिम् ।
भ्रष्टेऽस्मिन्बदरमिवोद्वहन्खगेन्द्रे सद्यस्त्वं विनिहितवान् पयःपयोधौ ॥ ४॥

ஸந்தானம் க்ருதவதி தானவை: ஸுரௌகே
மந்த்தானம் நயதி மதேன மந்தராத்ரிம் ।
ப்ரஷ்டேऽஸ்மின் பதரமிவோத்வஹன் ககேந்த்ரே
ஸத்யஸ்த்வம் விநிஹிதவான் பய: பயோதௌ ॥ 4 ॥

ஸுரௌ கே	-	தேவர்களின் கூட்டம்,
தானவை: ஸந்தானம் க்ருதவதி மதேன	-	அசுரர்களுடன் சமாதானம் செய்துகொண்டு கர்வத்துடன்
மந்தராத்ரிம் மந்தானம் நயதி	-	மந்தரமலையை மத்தாகக் கொண்டுவரும் பொழுது
அஸ்மின் ப்ரஷ்டே தம் ககேந்த்ரே	-	அந்த மலை கீழே விழ அதை பக்ஷிராஜன் மேல்
த்வம் பதரம் இவ	-	தாங்கள்ஒருஇலந்தைக்கொட்டையைப்போல
உத்வஹன்	-	(எளிதாக) எடுத்துக்கொண்டு வந்து
ப்ய: பயோதௌ	-	பாற்கடலில்
ஸத்ய: விநிஹிதவான்	-	உடனே வைத்தீர் அல்லவா.

आधाय द्रुतमथ वासुकिं वरत्रां पाथोधौ विनिहितसर्वबीजजाले ।
प्रारब्धे मथनविधौ सुरासुरैस्तैर्व्याजात्त्वं भुजगमुखेऽकरोः सुरारीन् ॥

ஆதாய த்ருதமத வாஸுகிம் ரத்ராம்
பாதோதௌ விநிஹித ஸர்வ பீஜஜாலே ।
ப்ராரப்தே மதனவிதௌ ஸுராஸுரைஸ்தைர் -
வ்யாஜாத் த்வம் புஜக முகே'கரோ: ஸுராரீன் ॥ 5 ॥

அத த்ருதம் - அதன்பிறகு விரைவில்
வாஸுகிம் வரத்ராம் ஆதாய - வாசுகியை மத்துக் கயிறாகச் செய்து,
விநிஹித ஸர்வ பீஜஜாலே - எல்லா விதைப்பொருள்களும் இடப்பட்ட
பாதோதௌ தை: ஸுராஸுரை: - கடலில் அந்த தேவாஸுரர்களால்
மதனவிதௌ ப்ராரப்தே - கடையுந்தொழில் துவக்கப்பட்டபொழுது
த்வம் வ்யாஜாத் ஸுராரீன் - தேவரீர் கபடமாக அசுரர்களை
புஜக முகே அகரோ: - ஸர்ப்பத்தின் வாய்ப்பக்கத்தில் இருக்கச் செய்தீர்கள்.

क्षुब्धाद्रौ क्षुभितजलोदरे तदानीं दुग्धाब्धौ गुरुतरभारतो निमग्ने ।
देवेषु व्यथिततमेषु तत्प्रियैषी प्राणैषीः कमठतनुं कठोरपृष्ठाम् ॥६॥

க்ஷுப்தாத்ரௌ க்ஷுபித ஜலோதரே ததானீம்
துக்தாப்தௌ குருதர பாரதோ நிமக்னே ।
தேவேஷுவ்யதிததமேஷு தத்ப்ரியைஷீ:
ப்ராணைஷீ: கமடதனும் கடோர ப்ருஷ்டாம் ॥ 6 ॥

ததானீம் - அப்பொழுது
க்ஷுபித ஜலோதரே துக் தாப்தௌ - நீர்நிலையின் உட்புறம் கலக்கப்பெற்ற பாற்கடலில்
குருதர பாரத: க்ஷுப்தாத்ரௌ - மிகப்பெரும் பாரத்தால் சுழற்றப்பட்ட மலை
நிமக்னே - முழுகியபொழுது,
தேவேஷு வ்யதித தமேஷு - தேவர்கள் மிகுந்த வருத்தமடைய

தத்ப்ரயைஷீ: } - அவர்களுக்குப் பிரியத்தைச் செய்ய விரும்பிய தாங்கள்,
கடோரப்ருஷ்டாம் - கடினமான முதுகெலும்பையுடைய ஆமை
கமடதனும் சரீரத்தை
ப்ராணைஷீ: - தரித்துக் கொண்டீர்களல்லவா.

वज्रातिस्थिरतरकर्परेण विष्णोविस्तारात्परिगतलक्षयोजनेन ।
अम्भोधेः कुहरगतेन वर्ष्मणा त्वनिर्मग्नं क्षितिधरनाथमुन्निनेथ ॥७॥

வஜ்ராதிஸ்த்திரதர கர்பரேண விஷ்ணோ
விஸ்தாராத் பரிகத லக்ஷயோஜனேன ।
அம்போதே: குஹரகதேன வர்ஷ்மணா த்வம்
நிர்மக்னம் க்ஷிதிதர நாதமுந்நினேத ॥ 7 ॥

விஷ்ணோ: த்வம் - விஷ்ணுவே! தாங்கள்
வஜ்ராதிஸ்திர தர கர்பரேண } - வஜ்ராயுதத்தைக் காட்டிலும் மிகக் கடினமான எலும்பையுடையதும்,
விஸ்தாராத் பரிகத லக்ஷயோஜனேன } - லக்ஷம் யோஜனை அகன்றதும்,
அம்போதேர் குஹர கதேன வர்ஷ்ம்ணா - ஸமுத்திரத்தினுள் சென்றதுமான சரீரத்தால்
நிர்மக்னம் க்ஷிதிதர நாதம்- ஜலத்தினுள் ஆழ்ந்துபோன பெரும் மலையை
உன்னி நேத - மேலெடுத்தீர்களல்லவா.

उन्मग्ने झटिति तदा धराधरेन्द्रे निर्मेथुर्दृढमिह सम्मदेन सर्वे ।
आविश्य द्वितयगणेऽपि सर्पराजे वैवश्यं परिशमयन्नवीवृधस्तान् ॥८॥

உன்மக்னே ஜடிதி ததா தராதரேந்த்ரே
நிர்மேதுர் த்ருடமிஹ ஸம்மதேன ஸர்வே
ஆவிஶ்ய த்விதய கணேऽபி ஸர்பராஜே
வைவஶ்யம் பரிஶமயன் னவீவ்ருதஸ்தான் ॥ 8 ॥

தராதரேந்த்ரே உன்மக்னே- அப்பெரும் மலை உயரக் கிளம்பியதும்
ததா ஜடிதி இஹ ஸர்வே- உடனே வேகமாக அங்கிருந்த எல்லோரும்
ஸம்மதேன த்ருடம் - மிகச்சந்தோஷத்துடன் பலமாகக்
நிர்மேது: } கடைந்தார்கள்.
த்விதயகணே - தேவாசுரகணங்களிடமும்
ஸர்பராஜே அபி - ஸர்ப்பராஜனான வாசுகியிடம் பிரவேசித்து
ஆவிஶ்ய

வைவஸ்யம்	-	அவர்களுடைய சோர்வை தணித்துக்
பரிஶமயன்		கொண்டு,
தான் அவீவ்ருத:	-	அவர்களை பலமுடையவராகச் செய்தீர்களல்லவா.

उद्दामभ्रमणजवोन्नमद्गिरीन्द्रन्यस्तैकस्थिरतरहस्तपङ्कजं त्वाम् ।
अभ्रान्ते विधिगिरिशादयःप्रमोदादुद्भ्रान्तानुनुवुरुपात्तपुष्पवर्षाः ॥९॥

உத்தாம ப்ரமண ஜவோன்ன மத்கிரீந்த்ர -
ந்யஸ்தைகஸ்திரதர ஹஸ்தபங்கஜம் த்வாம் ।
அப்ராந்தே விதிகிரிஶாதய: ப்ரமோதா -
துத்ப்ராந்தா நுநுவு ருபாத்த புஷ்பவர்ஷா: ॥ 9 ॥

உத்தாம ப்ரமண		மிக வேகமாகச் சுழன்றதால் உண்டான
ஜவோந்நமத் கிரீந்த்ரன்		வேகத்தால் உயரக்கிளம்பின அப்பெரும்
யஸ்தைகஸ்திர		மலையின்மேல் அழுத்தமாக வைக்கப்
தரஹஸ்த பங்கஜம்		பட்ட தாமரைபோன்ற ஒரு கையையுடைய
த்வாம் அப்ராந்தே	-	தங்களை ஆகாசத்திலிருந்துகொண்டு
விதி கிரீஶாதய	-	பிரம்மதேவர், பரமசிவன் முதலானவர்கள்
ப்ரமோதாத் உத்ப்ராந்தா		சந்தோஷத்தால் மெய்மறந்து
உபாத்த புஷ்ப வர்ஷா:	-	பூவைச் சொரிந்துகொண்டு துதித்தார்கள்.
நுநுவு:		

दैत्यौघे भुजगमुखानिलेन तप्ते तेनैव त्रिदशकुलेऽपि किञ्चिदार्ते ।
कारुण्यात्तव किल देव वारिवाहाःप्रावर्षन्नमरगणान्न दैत्यसंघान् ॥१०॥

தைத்யௌகே புஜகமுகாநிலேன தப்தே
தேனைவ த்ரிதஶகுலேऽபி கிஞ்சிதார்தே ।
காருண்யாத்தவ கில தேவ வாரிவாஹா:
ப்ராவர்ஷன்னமர கணாந் ந தைத்ய ஸங்கான் ॥ 10 ॥

தேவ தைத்யௌகே	-	ஈசா! அசுரர்கள்
புஜகமுகா நிலேன தப்தே	}	பாம்பின் வாயிலிருந்துவந்த விஷக் காற்றினால் தாபமடைய,

தேன ஏவ த்ரிதஶகுலே அபி - அதே விஷக்காற்றினால் தேவஸமூஹமும்
கிஞ்சித் ஆர்தே - சிறிது துன்புற,
தவ காருண்யாத் கில - தங்களுடைய கருணையாலல்லவா
வாரிவாஹா: - மேகங்கள்
அமரகணான்ப்ராவர்ஷன் - தேவர்கள்மீது மழை பொழிந்தன.
தைத்யஸங்கான் - அசுரர்கள்மீது பொழியவில்லை.

उद्भ्राम्यद्बहुतिमिनक्रचक्रवाले तत्राब्धौ चिरमथितेऽपि निर्विकारे ।
एकस्त्वं करयुगकृष्टसर्पराजः संराजन् पवनपुरेश पाहि रोगात् ॥११॥

உத்ப்ராம்யத் பஹு திமி நக்ர சக்ர வாலே
தத்ராப்தெள சிரமதிதேऽபி நிர்விகாரே ।
ஏகஸ்த்வம் கரயுகக்ருஷ்ட ஸர்ப்பராஜ:
ஸம்ராஜன் பவனபுரேஶ பாஹி ரோகாத் ॥ 11 ॥

உத்ப்ராம்யத் பஹு திமி நக்ர சக்ரவாலே - பயந்தோடுகின்ற அனேகம் திமிங்கலங்களையும் முதலைகளையுமுடைய
தத்ர அப்தெள நிரமதிதே அபி - அந்தக்கடல் நெடுங்காலம் கடையப் பட்டுங்கூட
நிர்விகாரே த்வம் ஏக: - ஒரு மாறுதலுமில்லாமலிருக்க, தாங்கள் ஒருவராகவே
கரயுக க்ருஷ்ட ஸர்பராஜ: - இரு கைகளாலும் ஸர்ப்பராஜனை இழுத்துக்கொண்டு
ஸம்ராஜன் - விளங்கினீர்களல்லவா.
பவன புரேஶ - குருவாயூரப்பா!
ரோகாத் பாஹி - ரோகங்களிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே அம்ருத மதன வர்ணனம்
நாம ஸப்தவிம்ஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 284] [அஷ்டம் ஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 21]

தஶகம் - 28

லக்ஷ்மீ அவதாரம்

गरलं तरलानलं पुरस्ताज्जलधेरुद्विजगाल कालकूटम् ।
अमरस्तुतिवादमोदनिघ्नो गिरिशस्तन्निपपौ भवत्प्रियार्थम् ॥१॥

கரலம் தரலானலம் புரஸ்தாஜ்
ஜலதே ருத்விஜகால கால கூடம் ।
அமரஸ்து திவாத மோத நிக்னே-
கிரிஶஸ்தந்நிபபௌ பவத் ப்ரியார்த்தம் ॥ 1 ॥

தரலாநலம்	-	ஜ்வலிக்கின்ற அக்னியோடு கூடின
காலகூடம் கரளம் ஜலதே:	-	காலகூடவிஷம் ஸமுத்திரத்திலிருந்து
புரஸ்தாத் உத்விஜகால	-	முதலில் கிளம்பிற்றல்லவா.
அமர ஸ்துதி வாதமோத நிக்ன:		தேவர்களுடைய ஸ்தோத்திரத்தாலுண்டான ஆனந்தத்திற்கு ஈடுபட்ட
கிரிஶ: பவத்ப்ரியார்தம்	-	பரமசிவன் தங்களுடைய பிரீதிக்காக
தத் நிபபௌ	-	அவ்விஷத்தை மிகுதியின்றிப் பானம் பண்ணினாரல்லவா.

विमथत्सु सुरासुरेषु जाता सुरभिस्तामृषिषु न्यधास्त्रिधामन् ।
हयरत्नमभूदथेभरत्नं द्युतरुश्चाप्सरसः सुरेषु तानि ॥२॥

விமதத்ஸு ஸுராஸுரேஷு ஜாதா
ஸுரபிஸ் தாம்ருஷிஷு ந்யதாஸ்த்ரிதாமன் ।
ஹயரத்னமபூததேபரத்னம் த்யுதருஶ் -
சாப்ஸரஸ: ஸுரேஷு தானி ॥ 2 ॥

த்ரிதாமன்	-	மும்மூர்த்தி வடிவமான விஷ்ணுவே!
ஸுராஸுரேஷு விமதத்ஸு	-	(மேலும்) தேவர்களும் அசுரர்களும் கடையும் பொழுது
ஸுரபி: ஜாதா	-	காமதேனு உண்டாயிற்று
தாம்ரிஷி ஷு	-	அதை மஹரிஷிகளிடத்தில் (ஒப்புவித்தீர்).
அத ஹயரத்னம் அபூத்	-	பிறகு குதிரைகளில் சிறந்த உச்சைச்ரவஸ் என்ற குதிரை உண்டாயிற்று.
அத இபரத்னம்	-	பின் யானைகளில் சிறந்த ஐராவதமும்,
த்யுதரு: அப்ஸரஸ: ச	-	கற்பகவிருக்ஷமும் ,அப்ஸரஸ்திரீகளும் உண்டானார்கள்.

தானி ஸு²ரேஷு²ந்யதா: - அவைகளை தேவர்களிடத்திலும் ஒப்புவித்தீர்களல்லவா.

जगदीश भवत्परा तदानीं कमनीया कमला बभूव देवी ।
अमलामवलोक्य यां विलोलः सकलोऽपि स्पृहयाम्बभूव लोकः ॥ ३ ॥

ஜகதீஶ பவத்பரா ததானீம்
கமனீயா கமலா பபூவ தேவீ ।
அமலாமவலோக்ய யாம் விலோல:
ஸகலோऽபி ஸ்ப்ருஹயாம் பபூவ லோக: ॥3॥

ஜகதீஶ ததானீம் - ஜகதீசுவரா! அப்பொழுது
பவத்பரா - தங்களிடத்திலேயே பிரியமுள்ளவளும்
கமநீயா - மனதைக்கவர்பவளுமான
கமலாதேவீ பபூவ - லக்ஷ்மீதேவி தோன்றினாள்.
அமலாம் யாம் அவலோக்ய - மாசற்ற அவளைப் பார்த்து
விலோல: ஸகல: அபி லோக: - மனங்கலங்கிய உலகமெல்லாம்
ஸ்ப்ருஹயாம் பபூவ - அவளை அடைய விரும்பிற்று.

त्वयि दत्तहृदे तदैव देव्यै त्रिदशेन्द्रो मणिपीठिकां व्यतारीत् ।
सकलोपहृताभिषेचनीयैरृषयस्तां श्रुतिगीर्भिरभ्यषिञ्चन् ॥ ४ ॥

த்வயி தத்தஹ்ருதே ததைவ தேவ்யை
த்ரிதஶேந்த்ரோ மணிபீடிகாம் வ்யதாரீத் ।
ஸகலோப ஹ்ருதாபிஷேசனீயைர் -
ருஷயஸ்தாம் ஶ்ருதிகீர்ப்பிரப்யஷிஞ்சன் ॥4॥

த்வயி தத்த ஹ்ருதே தேவ்யை - தங்களிடத்தில் அர்ப்பணஞ் செய்யப்பட்ட மனதையுடைய அந்த லக்ஷ்மீதேவிக்கு
ததா ஏவ த்ரிதஶேந்த்ர: - அதே சமயத்தில் தேவேந்திரன்
மணிபீடிகாம் வ்யதாரீத் - இரத்தின பீடத்தை அளித்தான்.
ருஷய: - ரிஷிகள்,
ஸகல உபஹ்ருதா பிஷேசனியை: - எல்லோராலும் கொண்டுவரப்பட்ட அபிஷேகத்திற்குரியபொருள்களைக் கொண்டு
தாம் - அந்த தேவியை
ஶ்ருதிகீர்பி அப்ய ஷிஞ்சன் - வேதமந்திரங்களால் அபிஷேகஞ் செய்தனர்.

अभिषेकजलानुपातिमुग्धत्वदपाङ्गैरवभूषिताङ्गवल्लीम् ।
मणिकुण्डलपीतचेलहारप्रमुखैस्तामवरादयोऽन्वभूषन् ॥ ५ ॥

அபிஷேக ஜலானுபாதி முக்த -
த்வதபாங்கை: அவபூஷிதாங்க வல்லீம் ।
மணிகுண்டல பீதசேல ஹார ப்ரமுகைஸ் -
தாமமராதயோऽன்வபூஷன் ॥ 5 ॥

அபிஷேக ஜலானு பாதி முக்தத்-வதபாங்கை:	-	அபிஷேக ஜலத்துடன் தன்மேல் விழும் மனோஹரமான தேவரீருடைய கடைக்கண் பார்வைகளால்
அவபூஷிதாங்க வல்லீம்	-	அலங்கரிக்கப்பட்ட கொடிபோன்ற அங்கங்களையுடைய
தாம் அமராதய:	-	அந்த லக்ஷ்மீதேவியை தேவர் முதலியவர்கள்
மணிகுண்டல பீதசேல ஹார ப்ரமுகை:		இரத்தின குண்டலங்களாலும், மஞ்சப் பட்டாடைகளாலும், ஹாரம் முதலியவைகளாலும்
அன்வ பூஷன்	-	மேலும் அலங்கரித்தனர்.

वरणस्रजमात्तभृङ्गनादां दधती सा कुचकुम्भमन्दयाना ।
पदशिञ्जितमञ्जुनूपुरा त्वां कलितव्रीळविलासमाससाद ॥ ६ ॥

வரணஸ்ரஜ மாத்த ப்ருங்க நாதாம்
ததீ ஸா குசகும்ப மந்தயானு ।
பதஶிஞ்ஜித மஞ்ஜு நூபுரா த்வாம்
கலித வ்ரீல விலாஸ மாஸஸாத ॥ 6 ॥

ஸா ஆத்த ப்ருங்க நாதாம்	-	அந்த லக்ஷ்மீதேவி வண்டுகளின் ஒலியுடன் கூடின
வரணஸ்ரஜாம் ததீ	-	ஸ்வயம்வர மாலையை கையிலெடுத்துக் கொண்டு
குச கும்ப மந்தயாநா பத ஸிஞ்சித மஞ்ஜு நூபுரா		கும்பங்கள் போன்ற குசபாரத்தால் மெதுவான நடையுடையவளாய் கால்களில் ஒலிக்கின்ற அழகான சிலம்புகளையுடையவளாய்
கலிதவ்ரீல விலாஸம்	-	வெட்கத்துடன்
த்வாம் ஆஸஸாத	-	தங்களையடைந்தாள்.

गिरिश द्रुहिणादिसर्वदेवान् गुणभाजोऽप्यविमुक्तदोषलेशान् ।
अवमृश्य सदैव सर्वरम्ये निहिता त्वय्यनयापि दिव्यमाला ॥ ७ ॥

கிரிஶத்ருஹிணாதி ஸர்வ தேவான்
குணபாஜோ$பி அவிமுக்த தோஷலேஶான் ।
அவம்ருஶ்ய ஸதைவ ஸர்வரம்யே
நிஹிதா த்வய்யனயா$பி திவ்யமாலா ॥ 7 ॥

கிரிஶத்ருஹிணாதி ஸர்வதேவான் - சிவன், பிரம்மா முதலிய எல்லா தேவர்களும்
குண பாஜ: அபி - குணவான்களாக இருந்தாலும்
அவி முக்த தோஷ லேஸான் அவம்ருஸ்ய - காமம், குரோதம் முதலிய தோஷங்கள் முற்றும் நீங்கப் பெறாதவர்கள் என ஆலோசித்து
ஸதாஸர்வரம்யே ஏவ - எப்பொழுதும் தோஷமற்ற எல்லா நற்குணங்களாலும் மனோஹரனா இருக்கின்ற
த்வயி அனயா அபி - தங்கள்மேல் அந்த லக்ஷ்மீதேவியால்
திவ்ய மாலா நிஹிதா - திவ்யமாலை போடப்பட்டதல்லவா.

उरसा तरसा ममानिथैनांभुवनानां जननीमनन्यभावाम् ।
त्वदुरोविलसत्तदीक्षणश्रीपरिवृष्ट्या परिपुष्टमास विश्वम् ॥८॥

உரஸா தரஸா மமாநிதைனாம்
புவனானாம் ஜனனீமனன்ய பாவாம் ।
த்வதுரோ விலஸத்ததீக்ஷணஶ்ரீ -
பரிவ்ருஷ்ட்யா பரிபுஷ்டமாஸ விஶ்வம் ॥ 8 ॥

புவநாநாம் ஜனனீம் - உலகங்களுக்கெல்லாம் தாயும்
அனன்ய பாவாம் - வேறொருவரிடத்திலும் பற்றில்லாதவளுமான
ஆநாம் தரஸா - அந்த லக்ஷ்மீதேவியை உடனே
உரஸா மமாநித - மார்பில் ஏந்தி கௌரவித்தீர்கள்.
த்வதுரோ விலஸத் ததீக்ஷண ஸ்ரீ பரிவ்ருஷ்ட்யா - தங்கள் மார்பில் விளங்குகின்ற அந்த லக்ஷ்மீதேவியின் கருணாகடாக்ஷமாகிய மழையால்
விஸ்வம் பரிபுஷ்டம் ஆஸ - உலகெல்லாம் மிகப் புஷ்டியடைந்ததாக ஆயிற்று.

अतिमोहनविभ्रमा तदानीं मदयन्ती खलु वारुणी निरागात् ।
तमसः पदवीमदास्त्वमेनामतिसम्माननया महासुरेभ्यः ॥९॥

அதிமோஹன விப்ரமா ததானீம்
மதயந்தீ கலு வாருணீ நிராகாத் ।
தமஸ: பதவீமதாஸ்த்வமேனு -
மதிஸம்மானனயா மஹாஸுரேப்ய: ॥ 9 ॥

ததானீம்	-	எப்பொழுது
அதிமோஹன விப்ரமா	-	அதிமோஹனமான விலாசத்துடன் கூடினவளும்
மதயந்தீ கலு	-	மதத்தை உண்டாக்குபவள் என பிரஸித்தி பெற்றவளுமான
வாருணீ நிராகாத்	-	வாருணீதேவி வெளிக்கிளம்பினாள்
த்வம் தமஸ பதவீம் ஏனாம்	-	தாங்கள் அறிவில்லாமைக்கிருப்பிடமான இவளை
அதி ஸம்மான நயா	-	மிக வெகுமானத்துடன்
மஹா ஸுரேப்ய:	-	பெருமைபொருந்திய அசுரர்களுக்கு
அதா:	-	கொடுத்தீர்களல்லவா.

तरुणाम्बुदसुन्दरस्तदा त्वंनन धन्वन्तरिरुत्थितोऽम्बुराशेः ।
अमृतं कलशे वहन्कराभ्यामखिलार्ति हर मारुतालयेश ॥ १० ॥

தருணாம்புத ஸுந்தரஸ்ததா த்வம்
நநு தன்வந்தரி - ருத்திதோऽம்புராஶே: ।
அம்ருதம் கலஶே வஹன் கராப்யா -
மகிலார்த்திம் ஹர மாருதாலயேஶ ॥ 10 ॥

தருணாம்புதஸுந்தர:த்வம்	-	புதுமேகம்போல் அழகான தாங்கள்
கராப்யாம்	-	இருகைகளாலும்
கலஶே அம்ருதம் வஹன்	-	கலசத்தில் அமிருதத்தை எடுத்துக் கொண்டு
ததா அம்புராஶே:	-	அப்பொழுது கடலினின்றும்
தந்வந்தரி: உத்தித: நநு	-	தன்வந்திரியாகக் கிளம்பினீர்கள்.
மாருதாலயேஶ	-	குருவாயூரப்பா!
அகிலார்திம் ஹர	-	எனது எல்லா வியாதிகளையும் தாங்கள் போக்கடிக்க வேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே அம்ருதமத வர்ணனம் நாம
அஷ்டாவிம்சம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 294] [அஷ்டம ஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 31]

தசகம் - 29

மோஹினி அவதாரம்

उद्गच्छतस्तव करादमृतं हरत्सु दैत्येषु तानशरणाननुनीय देवान् ।
सद्यस्तिरोदधिथ देव भवत्प्रभावादुद्यत्स्वयूथ्यकलहा दितिजा बभूवुः

உத்கச்சதஸ்தவ கராதம்ருதம் ஹரத்ஸு
தைத்யேஷு தானஶரணானனுநீய தேவான் ।
ஸத்ய ஸ்திரோததித தேவ பவத் ப்ரபாவா -
துத்யத் ஸ்வயூத்ய கலஹா திதிஜா பபூவு: ॥ 1 ॥

உத்கச்சத:	-	பாற்கடலிலிருந்து வெளிக்கிளம்புகின்ற
தவ கராத்	-	தங்கள் கையிலிருந்து
அம்ருதம் தைத்யேஷு ஹரத்ஸு	-	அமிருதத்தை அசுரர்கள் பிடுங்கிச்செல்ல
அஶரணான் தான் தேவான்	-	புகலற்ற அந்த தேவர்களை
அநுநீய	-	சமாதானப்படுத்திவிட்டு
ஸத்ய: திரோததித	-	உடனே மறைந்துவிட்டீர்களல்லவா.
தேவ பவத் ப்ரபாவாத்	-	ஈசா! தங்களுடைய மாயாவைபவத்தால்
திதிஜா:	-	அசுரர்கள்
உத்யத் ஸ்வயூத் யகலஹா:	-	தங்களுக்குள் கலகத்தை யடைந்தவர்களாக
பபூவு:	-	ஆனார்களல்லவா.

श्यामां रुचाऽपि वयसाऽपि तनुं तदानीं
प्राप्तोऽसि तुङ्गकुचमण्डलभङ्गुरां त्वम् ।
पीयूषकुम्भकलहं परिमुच्य सर्वे
तृष्णाकुलाः प्रतिययुस्त्वदुरोजकुम्भे ॥ २॥

ஶ்யாமாம் ருசாऽபி வயஸாऽபி தனும் ததானீம்
ப்ராப்தோऽஸி துங்க குசமண்டல பங்குராம் த்வம் ।
பீயூஷ கும்ப கலஹம் பரிமுச்ய ஸர்வே
த்ருஷ்ணாகுலா: ப்ரதியயுஸ்த்வதுரோஜ கும்பே ॥ 2 ॥

ததானீம் த்வம்	-	அப்பொழுது தாங்கள்
ருசா அபி வயஸா அபி ஶ்யாமாம்	-	நிறத்திலும் வயதிலும் சியாமள (நீல) வர்ணமும் நடுயௌவனமடைந்ததும்
துங்ககுச மண்டல பங்குராம்	-	உயர்ந்த குசமண்டலத்தால் வணங்கினதுமான

தனும் ப்ராப்த: அஸி	-	சரீரத்தை (ஸ்திரீ உருவத்தை) எடுத்துக் கொண்டீர்கள்.
ஸர்வே	-	அசுரர்களெல்லாம்
பீயூஷ கும்பகலஹம்	-	அமிருதகலசத்தின் பொருட்டு உண்டான கலகத்தை
பரிமுச்ய த்வதுரோஜ கும்பே	-	விட்டுவிட்டு தங்களுடைய ஸ்தன கலசத்தில்
த்ருஷ்ணா குலா: ப்ரதியயு:	-	ஆசையுற்றவர்களாக தங்களிடம் வந்தார்களல்லவா.

कात्वं मृगाक्षि विभजस्व सुधामिमामि
त्यारागविवशानभियाचतोऽमून् ।
विश्वस्यते मयि कथं कुलटास्मि दैत्या
इत्यालपन्नपि सुविश्वसितानतानीः ॥ ३ ॥

கா த்வம் ம்ருகாக்ஷி விபஜஸ்வ ஸுதாமிமா -
மித்யாரூட ராக விவஶா னபியாசதோ஽மூன் ।
விஶ்வஸ்யதே மயி கதம் குலடாஸ்மி தைத்யா:
இத்யாலபன்னபி ஸுவிஶ்வஸிதான தானீ: ॥ 3 ॥

ம்ருகாக்ஷி கா த்வம்	-	''மான்விழி படைத்தவளே! நீ யார்?
இமாம் ஸுதாம் விபஜஸ்வ	-	இந்த அமிருதத்தைப் பங்கிட்டுக்கொடு''
இதி ஆரூடராக விவஶான்	-	என்று காமம் தலைக்கேறியதால் பரவசர்களாகி
அபியாசத: அமூன்	-	யாசிக்கின்ற அவர்களை நோக்கி
தைத்யா: குலடா அஸ்மி	-	''அசுரர்களே! நான் வியபிசாரிணி,
மயி அயம் விஸ்வஸ்யதே	-	என்னிடத்தில் எங்ஙனம் நம்பிக்கை வைக்கலாம்?''
இதி ஆலபன் அபி	-	என்று சொல்லிக்கொண்டே
ஸு விஸ்வ சிதாந் அதானீ:	-	திடநம்பிக்கையுடையவர்களாக செய்தீர்களல்லவா.

मोदात्सुधाकलशमेषु ददत्सु सा त्वं
दुश्चेष्टितं मम सहध्वमिति ब्रुवाणा ।
पङ्क्तिप्रभेदविनिवेशितदेवदैत्या
लीलाविलासगतिभिः समदाः सुधां ताम् ॥ ४ ॥

மோதாத் ஸுதாகலஶ மேஷு ததத்ஸு ஸா த்வம்
துஶ்சேஷ்டிதம் மம ஸஹத்வமிதி ப்ருவாண ।
பங்க்திப்ரபேத விநிவேஶித தேவ தைத்யா
லீலா விலாஸ கதிபி: ஸமதா: ஸுதாம் தாம் ॥ 4 ॥

ஏஷு மோதாத் - அந்த அசுரர்கள் சந்தோஷத்தினால்
ஸுதா கலஸம் ததத்ஸு- அமிருத கலசத்தைத் தந்தபொழுது
ஸாத்வம் - அந்த மோஹினீரூபம் தரித்த தாங்கள்
"மம தும் சேஷ்டிதம் - எனது தகாத செயலை
ஸஹத்வம்" - பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டும்
இதி ப்ருவாணா - என்று சொல்லிக்கொண்டு
பங்க்தி ப்ரபேத விநிவேஸித தேவ தைத்யா - தேவர்களையும் அசுரர்களையும் தனித்தனி வரிசையில் உட்காரவைத்து
லீலா விலாஸ கதிபி: - விளையாட்டினாலும், சிருங்கார நடையாலும்
தாம் ஸுதாம் ஸமதா: - அந்த அமிருதத்தை பகிர்ந்து கொடுத்தீர்கள் அல்லவா.

अस्मास्वियं प्रणयिनीत्यसुरेषु तेषु
जोषं स्थितेष्वथ समाप्य सुधां सुरेषु ।
त्वं भक्तलोकवशगो निजरूपमेत्य
स्वर्भानुमर्धपरिपीतसुधं व्यलावी: ॥ ५ ॥

அஸ்மாஸ்வியம் ப்ரணயினீ த்யஸுரேஷு தேஷு
ஜோஷம் ஸ்திதேஷ்வத ஸமாப்ய ஸுதாம் ஸுரேஷு ।
த்வம் பக்தலோக வஸகோ நிஜரூபமேத்ய
ஸ்வர்பானுமர்த பரிபீத ஸுதம் வ்யலாவீ: ॥ 5 ॥

அத - அதன்பிறகு
"இயம் அஸ்மாஸு ப்ரணயினீ" - இவள் நம்மிடத்தில் பிரியமுள்ளவள்
இதி தேஷு அஸுரேஷு - என்று அந்த அசுரர்கள்
ஜோஷம் ஸ்திதேஷு - பேசாமலிருக்க
பக்த லோக வஸக த்வம்- பக்தஜனங்களுக்கதீனரான தாங்கள்
ஸுதாம் ஸுரேஷு ஸமாப்ய - அமிருதத்தை தேவர்களுக்குள்ளேயே (கொடுத்து) முடித்துவிட்டு
நிஜரூபம் ஏத்ய - தங்கள் ஸ்வரூபத்தையடைந்து
அர்த பரிபீத ஸுதம் - பாதி அமிருதம் குடித்த
ஸ்வர்பானும் வ்யலாவீ- ராகுவை வெட்டினீர்களல்லவா.

त्वत्तः सुधाहरणयोग्यफलं परेषु
दत्त्वा गते त्वयि सुरैः खलु ते व्यगृह्णन् ।
घोरेऽथ मूर्छति रणे बलिदैत्यमाया
व्यामोहिते सुरगणे त्वमिहाविरासी: ॥ ६ ॥

த்வத்த: ஸுதாஹரணயோக்யபலம் பரேஷு தத்வா
கதே த்வயி ஸுரை: கலு தே வ்யக்ருஹ்ணன் ।
கோரேஶி த மூர்ச்சதிரணே பலிதைத்ய மாயா -
வ்யாமோஹிதே ஸுரகணே த்வமிஹாவிராஸீ: ॥ 6 ॥

த்வத்த:	- தங்களிடமிருந்து
ஸுதா ஹரணயோக்ய பலம்	- அமிருதத்தையபஹரித்ததற்குத் தகுந்த பலத்தை
பரேஷு தத்வா	- பகைவர்களான அசுரர்களுக்கு அளித்துவிட்டு
த்வயி கதே தே	- தாங்கள் சென்று மறைய, அந்த அசுரர்கள்
ஸுரை: வ்யக்ருண்ஹன் கலு	தேவர்களுடன் போர் தொடங்கினரல்லவா.
அதகோரேரணேமூர்ச்சதி	- அதன்மேல் கடும்போர் வலுக்க
ஸுரகணே	- தேவர் கூட்டம்
பலிதைத்ய மாயா வ்யாமோஹிதே	பலியின் அசுரமாயையால் அறிவிழந்த பொழுது
த்வம் இஹ ஆவிராஸீ:	- தாங்கள் இப்போர்க்களத்தில் தோன்றினீர்களல்லவா.

त्वं कालनेमिमथ मालिसुखाञ्जघन्थ
शक्रो जघान बलिजम्भवलान् सपाकान् ।
शुष्कार्द्रदुष्करवधे नमुचौ च लूने
फेनेन नारदगिरा न्यरुणो रणं त्वम् ॥ ७॥

த்வம் காலநேமிமத மாலிமுகான் ஜகந்த
ஶக்ரோ ஜகான பலி ஜம்ப - வலான் ஸபாகான் ।
ஶுஷ்கார்த்ர துஷ்கரவதே நமுசௌ ச லூநே
பேநேந நாரதகிரா ந்யருணோ ரணம் த்வம் ॥ 7 ॥

அத த்வம் காலநேமிம்	- அதன்பின் தாங்கள் காலநேமியையும்
மாலிமுகான் ஜகந்த	- மாலி முதலியவர்களையும் கொன்றீர்கள்.
ஶக்ர: ஸபாகான்	- இந்திரன் பகாஸுரனுடன் கூடின
பலி-ஜம்ப-வலான் ஜகான	- பலி, ஜம்பன், வலான் என்றவர்களை கொன்றான்.
ஸுஷ்கார்த்ர துஷ்கர வதே	- உலர்ந்ததாலும் நனைந்ததாலும் கொல்ல முடியாத
நமுசௌ ச பேனேன லூநே	- நமுசியும் நுரையால் வெட்டப்பட,
நாரத கிரா	- நாரதருடைய வாக்கினால்
த்வம் ரணம் ந்யருண:	- தாங்கள் போரை நிறுத்தினீர்கள்.

योषावपुर्दनुजमोहनमाहितं ते
श्रुत्वा विलोकनकुतूहलवान्महेशः ।
भूतैस्समं गिरिजया च गतः पदं ते
स्तुत्वाब्रवीदभिमतं त्वमथो तिरोधाः ॥ ८ ॥

யோஷா வபுர்தனுஜ மோஹன மாஹிதம் தே
ஶ்ருத்வா விலோகன குதூஹலவான் மஹேஶ: ।
பூதை: ஸமம் கிரிஜயா ச கத: பதம் தே
ஸ்துத்வாऽப்ரவீதபிமதம் த்வமதோ திரோதா: ॥ 8 ॥

தனுஜ மோஹனம் யோஷா வபு: - அசுரர்களை மயக்கிய ஸ்திரீரூபம்
தே ஆஹிதம் ஸ்ருத்வா - தங்களால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதைக் கேட்டு,
மஹேஶ: - மஹேசுவரன்
விலோகன குதூஹலவான் - அதைப்பார்க்க ஆவலுடையவராக
பூதை கிரிஜயா ச ஸமம் - பூதகணங்களுடனும் பார்வதியுடனும்
தே பதம் கத: - தங்கள்லோகத்திற்கு (வைகுண்டத்திற்கு) வந்து,
ஸ்துத்வா அபிமதம் அப்ரவீத் - ஸ்தோத்திரஞ்செய்து தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார்.
அதோ த்வம் திரோதா: - அப்பொழுது தாங்கள் மறைந்தீர்கள்.

आरामसीमनि च कन्दुकघातलीला
लोलायमाननयनां कमनीं मनोज्ञाम् ।
त्वामेष वीक्ष्य विगळद्वसनां मनोभू
वेगादनङ्गरिपुरङ्ग समालिलिङ्ग ॥ ९ ॥

ஆராமஸீமனி ச கந்துக காதலீலா -
லோலாயமான நயனாம் கமனீம் மனோஜ்ஞாம் ।
த்வாமேஷ வீக்ஷ்ய விகலத் வஸனாம் மனோபூ -
வேகாதனங்கரிபு ரங்க ஸமாலிலிங்க ॥ 9 ॥

ஆராமஸீமனி ச - பூந்தோட்டத்தின் பக்கத்தில்
கந்துக காதலீலா லோலாய மான நயனாம் - பந்தடித்து விளையாடுவதால் சலிக்கின்ற கண்களையுடையவரும்,
மனோக்ஞாம் கமனீம் - மனதைக் கவருகின்ற பெண்ணுருவம் எடுத்தவருமான
த்வாம் விகலத் வஸனாம் வீக்ஷ்ய - தங்களை ஆடை நழுவுகின்றவராகக் கண்டு

அனங்க ரிபு: ஏஷ:	-	மன்மத சத்துருவான இந்தப் பரமசிவன்
ம்னோபூ வேகாத்	-	காமவிகாரத்தால்
அங்க	-	குருவாயூரப்பா!
ஸமாலிலிங்க	-	தங்களை ஆலிங்கனஞ் செய்து கொண்டாரல்லவா.

भूयोऽपि विद्रुतवतीमुपधाव्य देवो
वीर्यप्रमोक्षविकसत्परमार्थबोधः ।
त्वन्मानितस्तव महत्वमुवाच देव्यै
तत्तादृशस्त्वमव वातनिकेतनाथ ॥ १० ॥

பூயோऽபி வித்ருதவதீ முபதாவ்ய தேவோ
வீர்ய ப்ரமோக்ஷ விகஸத் பரமார்த்த போத: ।
த்வன்மானிதஸ்தவ மஹத்வ முவாச தேவ்யை
தத்தாத்ருஶஸ்த்வமவ வாத நிகேத நாத ॥ 10 ॥

பூய: அபி	-	மறுபடியும்
வித்ருதவதீம்	-	நழுவி ஓடிய மோகினியை
உபதாவ்ய		பின்தொடர்ந்து
வீர்யப்ரமோக்ஷவிகஸத்	-	வீரியத்தை விட்ட பின்னரே உண்மை
பரமார்த போத: தேவ:		விளக்கம் பெற்றவராய், பரமேசுவரன்
த்வன்மானித:	-	தங்களால் வெகுமதிக்கப்பட்டு,
தவ மஹத்வம்	-	தங்கள் பெருமையை பார்வதிக்கு
தேவ்யை உவாச		எடுத்துரைத்தார்;
வாத நிகேத நாத	-	குருவாயூரப்பா!
தத்தாத்ருஶ: த்வம்	-	அப்படிப்பட்ட பெருமையுடைய தாங்கள்
அவ	-	என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே தேவாநாமம்ருதஉபலப்தி ப்ரகார வர்ண்ணம் நாம ஏகோநத்ரிம்ஶம் தஶகம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 304] [அஷ்டம ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 41]

தஶகம் - 30

வாமனாவதாரம்

शक्रेण संयति हतोऽपि बलिर्महात्मा
शुक्रेण जीविततनुः क्रतुवर्धितोष्मा ।
विक्रान्तिमान् भयनिलीनसुरां त्रिलोकीं
चक्रे वशे स तव चक्रमुखादभीतः ॥ १ ॥

ஶக்ரேண ஸம்யதி ஹதோऽபி பலிர் மஹாத்மா
ஶுக்ரேண ஜீவிததனு: க்ரது வர்திதோஷ்மா ।
விக்ராந்திமான் பயநிலீன ஸுராம் த்ரிலோகீம்
சக்ரே வஶே ஸ தவ சக்ரமுகாதபீத: ॥ 1 ॥

ஸக்ரேண ஸம்யதி ஹத: அபி	-	இந்திரனால் போரில் கொல்லப்பட்டும்
ஶுக்ரேண ஜீவிததனு:	-	சுக்கிராசாரியரால் பிழைப்பிக்கப்பெற்ற சரீரமுடையவனும்
மஹாத்மா	-	பெரிய மனதுடையவனும்
க்ரதுவர்திதோஷ்மா	-	விச்வஜித் யாகத்தால் வளர்ந்த சக்தியை உடையவனும்
விக்ராந்திமான் ஸ: பலி	-	பராக்கிரமசாலியுமான அந்த பலியானவன்
தவ சக்ர முகாத்	-	தங்களுடைய சுதர்சன சக்கிரத்தின் முனையிலிருந்து
அபீத:	-	பயப்படாதவனாக
பயநிலீன ஸுராம்	-	பயத்தால் ஓடி ஒளிந்த தேவர்களையுடைய
த்ரிலோகீம் வஶே சக்ரே	-	மூவுலகங்களையும் தன் வசமாக்கிக் கொண்டான்.

पुत्रार्तिदर्शनवशाददितिर्विषण्णा
तं काश्यपं निजपतिं शरणं प्रपन्ना ।
त्वत्पूजनं तदुदितं हि पयोव्रताख्यं
सा द्वादशाहमचरत्त्वयि भक्तिपूर्णा ॥ २ ॥

புத்ரார்தி தர்ஶன வஶாததிதிர் விஷண்ணா
தம் காஶ்யபம் நிஜபதிம் ஶரணம் ப்ரபன்னா ।
த்வத் பூஜனம் ததுதிதம் ஹி பயோ வ்ரதாக்யம்
ஸா த்வாதஶாஹ மசரத் த்வயி பக்திபூர்ணா ॥ 2 ॥

அதிதி	-	அதிதியானவள்
புத்ரார்திதர்ஶன வஶாத்	-	தன் புத்திரர்களான இந்திரன் முதலிய தேவர்களுடைய துன்பத்தைப் பார்த்து அதனால்
விஷண்ணா		மிக வருந்தியவளாய்
நிஜபதிம் தம் காஶ்யபம்	-	தன் கணவனான அந்தக் காசியப்ப முனியை

ஶரணம் ப்ரபந்நா - சரணமடைந்தாள்.
ஸா ததுதிதம் - அவள் அவரால் உபதேசிக்கப்பட்ட
பயோவ்ரதாக்யம் - பயோவிரதம் என்று பெயருடைய தங்கள்
த்வத்பூஜனம் பூஜையை
த்வயி பக்திபூர்ணா - தங்களிடத்தில் பக்தி நிறைந்தவளாக
த்வாதஶாஹம் அசரத் ஹி - பன்னிரண்டு நாள் செய்தாளல்லவா.

तस्यावधौ त्वयि निलीनमतेरमुष्याः
श्यामश्चतुर्भुजवपुः स्वयमाविरासीः ।
नम्रां च तामिह भवत्तनयो भवेयं
गोप्यं मदीक्षणमिति प्रलपन्नयासीः ॥ ३ ॥

தஸ்யாவதௌ த்வயி நிலீனமதே ரமுஷ்யா:
ஶ்யாமஶ் சதுர்ப்புஜ வபு: ஸ்வயமாவிராஸீ: ।
நம்ராஞ் ச தாமிஹ பவத்தனயோ பவேயம்
கோப்யம் மதீக்ஷணமிதி ப்ரலபன்னயாஸீ: ॥ 3 ॥

தஸ்ய அவதௌ - அந்த விரதத்தின் முடிவில்
த்வயி நிலீனமதே - தங்களிடத்தில் லயித்திருந்த மனதையுடைய
அமுஷ்யா ஶ்யாம: - அந்த அதிதிக்கு முன்பாக, ச்யாமள வர்ணனாகவும்
சதுர்புஜ வபு: - நான்கு கைகளையுடைய சரீரமுடையவனாகவும்
ஸ்வயம் ஆவிராஸீ: - தாங்கள் தோன்றினீர்கள்.
இஹ நம்னாம் தாம் ச - அப்பொழுது வணங்கின அவளிடம்
பவத் தனய: பவேயம் - உனக்குப் பிள்ளையாகப் பிறக்கிறேன்;
மதீக்ஷணம் கோப்யம் - என் தரிசனம் மிக ரகஸ்யமாக இருக்க வேண்டும்
இதி ப்ரலபன் அயாஸீ: - என்று சொல்லிவிட்டு மறைந்து விட்டீர்கள்.

त्वं काश्यपे तपसि सन्निदधत्तदानीं
प्राप्तोऽसि गर्भमदितेः प्रणतो विधात्रा ।
प्रासूत च प्रकटवैष्णवदिव्यरूपं
सा द्वादशीश्रवणपुण्यदिने भवन्तम् ॥ ४ ॥

த்வம் காஶ்யபே தபஸி ஸந்நிதத் ததானீம்
ப்ராப்தோऽஸி கர்பமதிதே: ப்ரணுதோ விதாத்ரா ।
ப்ராஸூத ச ப்ரகட வைஷ்ணவ திவ்ய ரூபம்
ஸா த்வாதஶீ ஶ்ரவண புண்யதினே பவந்தம் ॥ 4 ॥

ததானீம் காஸ்யபே	-	அப்பொழுது காசியபருடையதான
தபஸி	-	தவத்தினால் வளர்ந்த வீரியத்தில்
ஸந்நிததத் த்வம்	-	எழுந்தருளிய தாங்கள்
அதிதே: கர்பே ப்ராப்த:	-	அதிதியின் கர்ப்பத்தை அடைந்து
விதாத்ரா ப்ரணுத: அஸி	-	பிரம்மாவால் துதிக்கப்பட்டீர்.
ஸா ச	-	அந்த அதிதியும்
ப்ரகடவைஷ்ணவ திவ்ய ரூபம் பவந்தம்	-	சங்கு, சக்கிரம் முதலியவைகளால் திவ்ய விஷ்ணு என விளங்கிய திவ்ய ரூபத்துடன் கூடின தங்களை
த்வாதஸீ ஸ்ரவண புண்யதினே ப்ராஸூத	-	துவாதசியும் சிரவண நக்ஷத்திரமும் கூடின புண்ணிய தினத்தில் பிரசவித்தாளல்லவா.

पुण्याश्रमं तमभिवर्षति पुष्पवर्षै
र्हर्षाकुले सुरकुले कृततूर्यघोषे ।
बध्वाञ्जलिं जय जयेति नुतः पितृभ्यां
त्वं तत्क्षणे पटुतमं वटुरूपमाधाः ॥ ५ ॥

புண்யாச்ரமம் தமபிவர்ஷதி புஷ்பவர்ஷைர் -
ஹர்ஷாகுலே ஸுரகுலே க்ருததூர்ய கோஷே ।
பத்த்வாஞ்ஜலிம் ஜய ஜயேதி நுத: பித்ருப்யாம்
த்வம் தத்க்ஷணே படுதமம் வடுரூப மாதா: ॥ 5 ॥

ஸுரகுலே ஹர்ஷாகுலே	-	தேவர் கூட்டம் ஆனந்த பரவசமாக
க்ருததூர்ய கோஷே	-	தூரிய வாத்தியத்தை முழக்கிக்கொண்டு
தம் புண்யாச்ரமம்	-	அந்தப் புண்ணியமான ஆசிரமத்தில்
புஷ்பவர்ஷை: அபிவர்ஷதி	-	புஷ்பங்களை வருஷிக்கவும்
அஞ்ஜலிம் பத்த்வா ஜய ஜய இதி	-	அஞ்சலிபந்தஞ் செய்துகொண்டு ஜய ஜய என்று
பித்ருப்யாம் நுத:	-	தாய்தந்தைகள் ஸ்துதிக்கவும்
த்வம் தத்க்ஷணே	-	தாங்கள் அப்பொழுது சாமர்த்தியசாலியான
படுதமம் வடுரூபம்	-	பிரம்மசாரிஸ்வரூபத்தை
ஆதா:	-	எடுத்துக் கொண்டீர்களல்லவா.

तावत्प्रजापतिमुखैरुपनीय मौञ्जी
दण्डाजिनाक्षवलयादिभिरर्च्यमानः ।
देदीप्यमानवपुरीश कृताग्निकार्य
स्त्वं प्रास्थिथा बलिगृहं प्रकृताश्वमेधम् ॥ ६ ॥

தாவத் ப்ரஜாபதி முகை ருபநீய மௌஞ்ஜீ -
தண்டாஜினாக்ஷவலயாதிபி ரர்ச்யமான: ।
தேதீப்யமான வபுரீஶ க்ருதாக்னிகார்யஸ் -
த்வம் ப்ராஸ்திதா பலிக்ருஹம் ப்ரக்ருதாஶ்வமேதம் ॥ 6 ॥

ஈஶ தாவத் - ஈசுவரா! அப்பொழுது
ப்ரஜாபதி முகை: - கச்யப ப்ரஜாபதி முதலியவர்களால்
உபநீய - உபநயனம் செய்விக்கப்பட்டு
மௌஞ்ஜீதண்டா மேகலை, தண்டம், கிருஷ்ணாஜினம்,
ஜினா க்ஷ வலயாதிபி: ருத்ராக்ஷமாலை முதலியவைகளால்
அர்ச்யமான: பூஜிக்கப்பெற்று,
தே தீப்யமான வபு: - அதனால் மிகப் பிரகாசிக்கின்ற
சரீரமுடையவரான
த்வம் க்ருதாக்னிகார்ய - தாங்கள், அக்னிகாரியத்தைச்
செய்துமுடித்து
ப்ரக்ருதாஶ்வமேதம் - அசுவமேதயாகம் நடக்கின்ற
பலிக்ருஹம் ப்ராஸ்திதா- மஹாபலியின் கிருகத்திற்கு
புறப்பட்டீர்களல்லவா.

गात्रेण भाविमहिमोचितगौरवं प्राग्व्यावृण्वतेव धरणीं चलयन्नयासीः ।
छत्रं परोष्मतिरणार्थमिवादधानो दण्डं च दानवजनेष्विव संनिधातुम् ॥७॥

காத்ரேண பாவி மஹிமோசித கௌரவம் ப்ராக் -
வ்யாவ்ருண்வதேவ தரணீம் சலயன்னயாஸீ: ।
சத்ரம் பரோஷ்மதிரணார்த்தமிவாத தானோ
தண்டஞ்ச தானவ ஜனேஷ்விவ் ஸந்நிதாதும் ॥ 7 ॥

பாவி மஹி மோசித - பின்னால் நிகழப்போகிற விசுவரூபத்திற்கு
கௌரவம் தகுந்த பாரத்தை
ப்ராக் வ்யாவ்ருண்வதா - முந்தியே தெரிவிப்பதுபோல் இருக்கும்
இவ
காத்ரேண தரணீம் - சரீரத்தால் பூமியை அசையும்படி
சலயன் செய்துகொண்டு
பரோஷ்மதிரணார்தம் } சத்ருக்களுடைய தேஜஸ்ஸை
இவ மறைப்பதற்குப்போல
சத்ரம் } - குடையையும்,
தானவஜனேஷு - அசுரர்களிடத்தில்
ஸந்நிதாதும் இவ } பிரயோகிப்பதற்குபோல
தண்டம் ஆததான: - தண்டத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு
அயாஸீ: - சென்றீர்களல்லவா.

—

तां नर्मदोत्तरतटे हयमेधशाला
मासेदुषि त्वयि रुचा तव रुद्धनेत्रैः ।
भास्वान्किमेष दहनो नु सनत्कुमारो
योगी नु कोऽयमिति शुक्रमुखैः शशङ्के ॥ ८ ॥

தாம் நர்மதோத்தரதடே ஹயமேகஶாலா -
மாஸேதுஷி த்வயி ருசா தவ ருத்தநேத்ரை: ।
பாஸ்வான் கிமேஷ தஹனோ நு ஸநத்குமாரோ
யோகீ நு கோऽயமிதி ஶுக்ரமுகை: ஶஶங்கே ॥ 8 ॥

நர்மதோத்தர தடே	-	நர்மதையின் வடகரையில்
தாம் ஹயமேக ஸாலாம்	-	அந்த அசுவமேத யாகசாலையை
த்வயி ஆஸேதுஷி	-	தாங்கள் அடைந்தபொழுது
தவருசா	-	தங்களுடைய காந்தியால்
ருத்த நேத்ரை:	-	தகையப்பட்ட கண்களையுடைய
ஶுக்ர முகை:	-	சுக்கிராசாரியார் முதலியவர்களால்
ஏஷ: பாஸ்வான் கிம் தஹன: நு	-	இதோ வருகிறவர் சூரியனா அல்லது அக்கினியா,
யோகீ ஸநத்குமார: நு	-	அல்லது யோகீசுவரனான ஸனத்குமாரரா,
அயம் க: இதி	-	இது யாராக இருக்கும்? என்று
ஶஶங்கே	-	சங்கிக்கப்பட்டதல்லவா. (ஸந்தேஹம்)

आनीतमाशु भृगुभिर्महसाभिभूतै
स्त्वां रम्यरूपमसुरः पुलकावृताङ्गः ।
भक्त्या समेत्य सुकृती परिणिज्य पादौ
तत्तोयमन्वधृत मूर्धनि तीर्थतीर्थम् ॥ ९ ॥

ஆநீத மாஶு ப்ருகுபிர் மஹஸாऽபி பூதைஸ் -
த்வாம் ரம்ய ரூப மஸுர: புலகாவ்ருதாங்க: ।
பக்த்யா ஸமேத்ய ஸுக்ருதீ பரிணிஜ்ய பாதௌ
தத்தோய மன்வத்ருத மூர்தனி தீர்த தீர்த்தம் ॥ 9 ॥

மஹஸா அபிபூதை:	-	தங்கள் தேஜஸ்ஸினால் திரஸ்கரிக்கப்பட்ட
ப்ருகுபி:	-	சுக்கிராசாரியரால்
ஆஶு ஆனீதம்	-	துரிதமாக எதிர்கொண்டு வரவேற்கப்பட்ட
ரம்யரூபம் த்வாம்	-	மனோஹரமான ரூபத்தையுடைய தங்களிடம்
ஸுக்ருதீ அஸுர:	-	புண்ணியசாலியான அசுரன்

புலகா வ்ருதாங்க: - மயிர்க்கூச்சடைந்த
சரீரத்தையுடையவனாக
பக்த்யா ஸமேத்ய - மிகுந்த பக்தியுடன் வந்து
பாதெள பரிணிஜ்ய - தங்கள் திருவடிகளையலம்பி
தீர்த்த தீர்த்தம் - எல்லா தீர்த்தங்களையும் தீர்த்தமாக்கும்
தத்தோயம் - அந்த ஜலத்தை
மூர்தனி அன்வத்ருத - தலையில் தரித்துக்கொண்டானல்லவா.

प्रह्लादवंशजतया क्रतुभिर्द्विजेषुविश्वासतो नु तदिदं दितिजोऽपि लेभे ।
यत्ते पदाम्बु गिरिशस्य शिरोभिलाल्यस त्वं विभो गुरुपुरालय पालयेथा: ॥१०

ப்ரஹ்லாத வம்ஶ ஜதயா க்ரதுபிர் த்விஜேஷு
விஶ்வாஸதோ து ததிதம் திதிஜோऽபி லேபே ।
யத்தே பதாம்பு கிரிஶஸ்ய ஶிரோபிலால்யம்
ஸ த்வம் விபோ குருபுராலய பாலயேதா: ॥ 10 ॥

தே யத் பதாம்பு - தங்களுடைய யாதொரு பாததீர்த்தம்
கிரிஶஸ்ய ஶிரோபி -லால்யம் - பரமசிவனுடைய தலையிலும் விளங்குவதோ
தத் இதம் - அப்படிப்பட்ட பாததீர்த்தத்தை
திதிஜ: அபி - அசுரனாக இருந்துங்கூட அந்த பலி
ப்ரஹ்லாதவம்ஶ ஜததயா- பிரஹ்லாதவம்சத்தில் ஜனித்ததனாலோ
க்ரதுபி: - அல்லது யாகங்களை யனுஷ்டித்ததாலோ,
த்விஜேஷு - அல்லது பிராம்மணர்களிடத்தில்
விஶ்வாஸத: து லேபே - விசுவாஸத்தால்தானோ அடைந்தான்
விபோ குருபுராலய - எங்கும் வியாபித்தவரான குருவாயூரப்பா!
ஸ: த்வம் பாலயேதா: - அப்படிப்பட்ட தாங்கள் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே வாமநாமவதார வர்ணனம்
நாம த்ரிம்ஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஶ்லோக: 314] [அஷ்டம ஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 51]

தஶகம் 31

பலியிடம் மூன்றடி மண் யாசித்தல்

प्रीत्या दैत्यस्तव तनुमहःप्रेक्षणात्सर्वथाऽपि
त्वामाराध्यन्नजित रचयन्नञ्जलिं सञ्जगाद ।
मत्तः किं ते समभिलषितं विप्रसूनो वद त्वं
व्यक्तं भक्तं भवनमवनीं वापि सर्वं प्रदास्ये ॥ १ ॥

ப்ரீத்யா தைத்யஸ்தவ தனுமஹ: ப்ரேக்ஷணாத் ஸர்வதாऽபி
த்வாமாராத்யன்னஜித ரசயன்னஞ்ஜலிம் ஸஞ்ஜகாத ।
மத்த: கிம் தே ஸமபிலஷிதம் விப்ரஸூனோ வத த்வம்
வ்யக்தம் பக்தம் பவனமவனீம் வாऽபி ஸர்வம் ப்ரதாஸ்யே ॥ 1 ॥

அஜித தவ	-	யாராலும் ஜயிக்கப்படாதவரே! தங்களுடைய
தனுமஹ: ப்ரேக்ஷணாத்	-	சரீரகாந்தியைக் கண்ட மாத்திரத்தில்
ப்ரீத்யா ஸர்வதா அபி	-	உண்டான ப்ரீதியினால் எல்லாவிதத்திலும்
த்வாம் ஆராத்யன்	-	தங்களை ஆராதிக்கின்றவனாய்
தைத்யா: அஞ்ஜலிம் ரசயன்	-	அசுரன் அஞ்சலி செய்துகொண்டு
ஸஞ்ஜகாத	-	பின்வருமாறு சொன்னான்;
விப்ரஸூநோ மத்த:	-	பிராம்மணகுமாரனே! என்னிடமிருந்து
தே ஸமபி லஷிதம் கிம்	-	உன்னால் விரும்பப்பட்டது என்ன?
த்வம் வ்யக்தம் வத	-	நீ விளங்கக் கூறு.
பக்தம் பவனம் அவனீம்	-	அன்னத்தையோ, வீட்டையோ, பூமியையோ
ஸர்வே வா அபி	-	அல்லது எல்லாவற்றையுமோ
ப்ரதாஸ்யே	-	நான் தருகின்றேன்.

तामक्षीणां बलिगिरमुपाकर्ण्य कारुण्यपूर्णोऽ
प्यस्योत्सेकं शमयितुमना दैत्यवंशं प्रशंसन् ।
भूमिं पादत्रयपरिमितां प्रार्थयामासिथ त्वं
सर्वं देहीति तु निगदिते कस्य हास्यं न वा स्यात् ॥ २ ॥

தாமக்ஷீணாம் பலிகிரமுபாகர்ண்ய காருண்ய பூர்ணோ-
ऽப்யஸ்யோத்ஸேகம் ஶமயிதுமனா தைத்யவம்ஶம் ப்ரஶம்ஸன்
பூமிம் பாதத்ரய பரிமிதாம் ப்ரார்த்தயாமாஸித த்வம்
ஸர்வம் தேஹீதி து நிகதிதே கஸ்ய ஹாஸ்யம் ந வாஸ்யாத் ॥ 2 ॥

அக்ஷீணாம் - ஒரு குறையுமில்லாத
தாம்பலிகிரம்உபாகர்ண்ய- பலியின் அந்த வசனத்தைக் கேட்டு
காருண்ய பூர்ண: அபி - கருணை நிறைந்தவராக இருந்தபோதிலும்
த்வம் அஸ்ய உத்ஸேகம்- தாங்கள் அவனுடைய கர்வத்தை
ஶமயிது மநா: - அடக்க விரும்பியவராய்
தைத்யவம்ஸம் ப்ரஸம்ஸன் - அசுரவம்சத்தைப் புகழ்ந்துகொண்டு
பாதத்ரய பரிமிதாம் - மூன்றடி அளவுள்ள
பூமிம் ப்ரார்தயாமாஸித - மண்ணை வேண்டினீர்கள்.
ஸர்வம் தேஹி இதி நிகதிதே து - 'எல்லாவற்றையும் கொடு' என்று கேட்டிருந்தால்
கஸ்ய வா ஹாஸ்யம் ந ஸ்யாத் - யாருக்குத்தான் நகைப்புக்கிடமாயிராது?

विश्वेशं मां त्रिपदमिह किं याचसे बालिशस्त्वं
सर्वां भूमिं वृणु किममुनेत्यालपत्त्वां स दृप्यन् ।
यस्माद्दर्पात्त्रिपदपरिपूर्त्यक्षमः क्षेपवादान्
बन्धं चासावगमदतदर्होऽपि गाढोपशान्त्यै ॥ ३ ॥

விஶ்வேஶம் மாம் த்ரிபதமிஹ கிம் யாசஸே பாலிஶஸ்த்வம்
ஸர்வாம் பூமிம் வ்ருணு கிமமுனேத் யாலபத் த்வாம் ஸ த்ருப்யன் ।
யஸ்மாத்தர்ப்பாத் த்ரிபதபரிபூர்த் யக்ஷம: க்ஷேபவாதான்
பந்தஞ் சாஸாவகமததர் ஹோऽபி காடோபஶாந்த்யை ॥ 3 ॥

த்வம் பாலிஸ: - நீ சிறுபிள்ளைத்தனமாக
விஸ்வேஸம் மாம் - உலகங்களுக்கெல்லாமதிபதியான என்னிடத்தில்
இஹ த்ரிபதம் - இவ்விடத்தில் மூன்றடி மண்ணை மட்டும்
கிம் யாசஸே - ஏன் யாசிக்கின்றாய்?
அமுநா கிம் - இதனால் என்ன பயன்?
ஸர்வாம் பூமிம் வ்ருணு இதி - பூமி முழுவதையும் வாங்கிக்கொள் என்றிவ்விதம்
த்ருப்தன் ஸ: த்வாம் ஆலபத் - கர்வமடைந்தவனாக அந்த பலி தங்களிடம் சொன்னானல்லவா
யஸ்மாத்தர்பாத்அஸௌ - எந்தக் கர்வம் காரணமாக அந்த பலி
த்ரிபத பரிபூர்த்யக்ஷம: - மூன்றடி மண்ணையும் கொடுப்பதற்கு முடியாதவனாக
க்ஷேப வாதான் - இகழ்ச்சிச் சொற்களையும்
காடோப ஸாந்த்யை - (அகங்காரம்) முற்றும் அடங்குவதற்கு
பந்தம் ச - சிறையையும்

அததர்ஹ: அபி	-	அவைகளுக்குத் தகுதியற்றவனாக இருந்தாலும்
அகமத்	-	அடைந்தானல்லவா.

पादत्रय्या यदि न मुदितो विष्टपैर्नापि तुष्ये-
दित्युक्तेऽस्मिन्वरद भवते दातुकामेऽथ तोयम् ।
दैत्याचार्यस्तव खलु परीक्षार्थिनः प्रेरणात्तं
मा मा देयं हरिरयमिति व्यक्तमेवाबभाषे ॥ ४ ॥

பாதத்ரய்யா யதி ந முதிதோ விஷ்டபைர் நாபி துஷ்யே -
தித்யுக்தேऽஸ்மின் வரத பவதே தாதுகாமேऽத தோயம் ।
தைத்யாசார்யஸ்தவ கலு பரீக்ஷார்த்தின: ப்ரேரணாத்தம்
மா மா தேயம் ஹரிரயமிதி வ்யக்தமேவாபபாஷே ॥ 4 ॥

''பாத த்ரய்யா	-	''மூன்றடி மண்ணைக்கொண்டு
யதி ந முதித:	-	(ஒருவன்) ஸந்தோஷமடையாவிட்டால்
விஷ்டபை: அபி	-	மூன்றுலகங்களைக்கொண்டும்
ந துஷ்யேத்'' இதி	-	ஸந்தோஷ மடையமாட்டான்'' என்று
பவதா உக்த:	-	தங்களால் சொல்லப்பட்டபொழுது,
வரத	-	எல்லா வரங்களையும் கொடுக்கின்ற ஈசா!
அஸ்மின் பவதே	-	அந்த பலி தங்களுக்கு
தோயம் தாது காமே	-	நீர் வார்த்து தானமளிக்க விரும்ப,
அத பரீக்ஷார்தி ந:	-	அப்பொழுது மஹாபலியை பரீக்ஷிக்க விரும்பிய
தவ ப்ரேரணாத் கலு	-	தங்களுடைய பிரேரணையினாலேயே
தைத்யா சார்த:	-	அசுர குருவான சுக்கிராசாரியர்
''மா மா தேயம்	-	''கொடுக்காதே! கொடுக்காதே!
ஹரி: அயம்''	-	எல்லாவற்றையும் அபகரிக்கின்ற மஹா விஷ்ணுவே இவர்''
இதி தம்	-	என்று அந்த மஹாபலியிடம்
வ்யக்தம் ஏவ ஆபபாஷே	-	வாய்விட்டுச் சொன்னாரல்லவா.

याचत्येवं यदि स भगवान्पूर्णकामोऽस्मि सोऽहं
दास्याम्येव स्थिरमिति वदन् काव्यशप्तोऽपि दैत्यः ।
विन्ध्यावल्या निजदयितया दत्तपाद्याय तुभ्यं
चित्रं चित्रं सकलमपि स प्रार्पयत्तोयपूर्वम् ॥ ५ ॥

யாசத்யேவம் யதி ஸ பகவான் பூர்ணகாமோऽஸ்மி ஸோऽஹம்
தாஸ்யாம்யேவ ஸ்திரமிதி வதன் காவ்ய ஶப்தோऽபி தைத்ய: ।
விந்த்யாவல்யா நிஜதயிதயா தத்தபாத்யாய துப்யம்
சித்ரம் சித்ரம் ஸகலமபி ஸ: ப்ரார்ப்பயத் தோய பூர்வம் ॥ 5 ॥

ஸ: பகவான் - ஐசுவரியங்களெல்லாம் நிறைந்த அந்த பகவானே
ஏவம் யதி யாசதி - இவ்விதம் (என்னிடம்) யாசிப்பானாகில்
ஸ: அஹம் - அப்படிப்பட்ட நான்
பூர்ணகாம: அஸ்மி - வேட்கை நிறைவேறியவனாக ஆகிறேன்;
தாஸ்யாமி ஏவ இதி - கொடுக்கத்தான் போகிறேன் என்று
ஸ்திரம் வதன் ஸ: தைத்ய: - உறுதியாகச் சொல்லுகின்ற அந்த அசுரன்
காவ்யஶப்த: அபி - சுக்கிராசாரியரால் சபிக்கப்பட்டும்
நிஜதயிதயா விந்த்யாவல்யா - தன் பத்தினியான விந்தியாவளியால்
தத்தபாத்யாய துப்யம் - பாதநீர் அளிக்கப்பட்ட தங்களுக்கு
தோய பூர்வம் - தான நீர் வார்த்து
ஸகலம் அபி ப்ரார்பயத் - (உலகம்) அனைத்தையும் அர்ப்பணஞ் செய்தானல்லவா.
சித்ரம் சித்ரம் - ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!

निस्सन्देहं दितिकुलपतौ त्वय्यशेषार्पणं तद्
व्यातन्वाने मुमुचुरृषयः सामराः पुष्पवर्षम् ।
दिव्यं रूपं तव च तदिदं पश्यतां विश्वभाजा-
मुच्चैरुच्चैरवृधदवधीकृत्य विश्वाण्डभाण्डम् ॥ ६॥

நிஸ்ஸந்தேஹம் திதிகுலபதௌ த்வய்யஶேஷார்ப்பணம் தத்
வ்யாதன்வானே முமுசுர் ருஷய: ஸாமரா: புஷ்ப வர்ஷம் ।
திவ்யம் ரூபம் தவ ச ததிதம் பஶ்யதாம் விஶ்வபாஜா -
முச்சைருச்சை ரவ்ருத தவதீக்ருத்ய விஶ்வாண்ட பாண்டம் ॥ 6 ॥

திதிகுல பதௌ - அசுரகுலத் தலைவனான மஹாபலி
த்வயி நிஸ்ஸந்தேஹம் - தங்களிடத்தில் சந்தேகமில்லாமல்
தத் அஶேஷார்பணம் வ்யாதன் வானே - அங்ஙனம் மீதியின்றி அர்ப்பணம் செய்யும் பொழுது
ஸாமரா: ருஷய: - தேவர்களுடன் கூடின ரிஷிகளும்
புஷ்பவர்ஷம் முமுசு - பூமாரி பெய்தனர்.
த்வ தத் இதம் திவ்யம் ரூபம் ச - தங்களுடைய அந்த திவ்யமான வாமனரூபமும்
விஸ்வபாஜாம் பஸ்யதாம் - பிரபஞ்சவாஸிகள் பார்த்துக் கொண்டிருக்க
விஸ்வாண்ட பாண்டம் - பிரம்மாண்டம்
அவதீக்ருத்ய - வரையில்
உச்சை: உச்சை: அவ்ருதத் - மேல் மேல் வளர்ந்ததல்லவா.

त्वत्पादाग्रं निजपदगतं पुण्डरीकोद्भवोऽसौ
कुण्डीतोयैरसिचदपुनाद्यज्जलं विश्वलोकान् ।
हर्षोत्कर्षात् सुबहु खेचरैरुत्सवेऽस्मिन्
भेरीं निघ्नन्भुवनमचरज्जाम्बवान् भक्तिशाली ॥ ७ ॥

த்வத் பாதாக்ரம் நிஜபதகதம் புண்டரீகோத்பவோऽஸௌ
குண்டீதோயை ரஸிச தபுனாத் யஜ்ஜலம் விஶ்வலோகான் ।
ஹர்ஷோத்கர்ஷாத் ஸுபஹு நந்ருதே கேசரை - ருத்ஸவேऽஸ்மின்
பேரீம் நிக்னன் புவனமசர ஜாம்பவான் பக்திஶாலீ ॥ 7 ॥

அஸௌ புண்டரீகோத்பவ: - அந்த பிரம்மதேவர்
நிஜ பதகதம் - தமது ஸ்தானமான ஸத்திய லோகத்தையடைந்த
த்வத் பாதாக்ரம் - தங்கள் திருவடியின் நுனியை
குண்டீதோயை: - கமண்டலு ஜலத்தால்
அஸிசத் - அபிஷேகம் செய்தார்.
யத் ஜலம் - அந்த ஜலம் எல்லா உலகங்களையும்
விஶ்வலோகான் அபுநாத் - பரிசுத்தமாக்கிற்று.
கேசரை: ஹர்ஷோத்கர்ஷாத் - கந்தர்வர்களால் ஸந்தோஷத்தின் மிகுதியால்
ஸுபஹு நந்ருதே - வெகுவாக நர்த்தனஞ் செய்யப்பட்டது.
அஸ்மின் உத்ஸவே - இந்த மஹோத்ஸவத்தில்
பக்தி ஶாலீ ஜாம்பவான் - பக்திமானான ஜாம்பவான்
பேரீம் நிக்னன் - பேரிகை முழக்கிக்கொண்டு
புவனம் அசரத் - உலகைச் சுற்றிவந்தார்.

तावद्दैत्यास्त्वनुमतिमृते भर्तुरारब्धयुद्धा
देवोपेतैर्भवदनुचरैः सङ्गता भङ्गमापन् ।
कालात्माऽयं वसति पुरतो यद्वशात्प्राग्जिताः स्मः
किं वो युद्धैरिति बलिगिरा तेऽथ पातालमापुः ॥ ८ ॥

தாவத் தைத்யாஸ் த்வனுமதிம் ருதே பர்த்துராரப்த யுத்தா:
தேவோபேதைர்ப்பவதனுசரைஸ் ஸங்கதா பங்கமாபன் ।
காலாத்மாऽயம் வஸதி புரதோ யத்வஶாத் ப்ராக்ஜிதா: ஸ்ம:
கிம் வோ யுத்தைரிதி பலிகிரா தேऽத பாதாலமாபு: ॥ 8 ॥

தேவ தாவத் தைத்யா: து - தேவா! அதற்குள் அசுரர்களோ என்றால்
பர்த்து: அநுமதிம் ரிதே - அரசனின் அனுமதியில்லாமல்

ஆரப்த யுத்தா: உபேதை:	-	போர்புரிய ஆரம்பிக்க அவ்விடம் வந்ததிருந்த
பவதநு சரை:	-	தேவரீருடைய பணியாட்களால்
ஸங்கதா:	-	(அவர்கள்) எதிர்க்கப்பட்டு
பங்கம் ஆபன்	-	தோல்வியடைந்தனர்.
அத யத் வஶாத்	-	அப்பொழுது, எவருடைய பிரபாவத்தால்
ப்ராக் ஜிதா: ஸ்ம:	-	முந்தி நாம் ஜயிக்கப்பட்டோமோ
காலாத்மா அயம்	-	அதே காலஸ்வரூபியான இந்த பகவான்
புரத: வஸதி	-	எதிரில் நிற்கின்றார்;
வ: யுத்தை: கிம்	-	உங்களுடைய யுத்தத்தால் என்ன பயன்?
இதி பலிகிரா	-	என்ற பலியின் வசனத்தால்
தே பாதாளம் ஆபு:	-	அந்த அசுரர்கள் பாதாளம் சென்றனர்.

पाशैर्बद्धं पतगपतिना दैत्यमुच्चैरवादी-
स्तार्त्तीयीकं दिश मम पदं किं न विश्वेश्वरोऽसि ।
पादं मूर्ध्नि प्रणय भगवन्नित्यकम्पं वदन्तं
प्रह्लादस्तं स्वयमुपगतो मानयन्नस्तवीत्त्वाम् ॥ ९ ॥

பாஶைர்பத்தம் பதகபதிநா தைத்யமுச்சைரவாதீ:
தார்த்தீயீகம் திஶ மம பதம் கிந்ந விஶ்வேஶ்வரோऽஸி ।
பாதம் மூர்த்னி ப்ரணய பகவன்னித்யகம்பம் வதந்தம்
ப்ரஹ்லாதஸ்தம் ஸ்வயமுபகதோ மானயன்னஸ்தவீத் த்வாம் ॥ 9 ॥

பதக பதிநா பாஶை: பத்தம்	-	கருடனால் வருணபாசங்களால் கட்டப்பட்ட
தைத்யம்	-	மஹாபலியைப் பார்த்து
"மம தார்தீயீகம் பதம் திஶ	-	"எனக்கு மூன்றாவது அடி மண்ணைக்கொடு
விஸ்வேஸ்வர: கிம் ந அஸி"	-	நீ உலகங்களுக்கெல்லாம் அதிபதியல்லவா?'
உச்சை: அவாதீ:	-	என்று உரத்த குரலில் கூறினீர்கள்.
"பகவன் மூர்த்னிம்	-	"பகவானே! என் தலைமேல்
பாதம் ப்ரணய" இதி	-	தங்கள் திருவடியை வையுங்கள்" என்று
அகம்பம் வதந்தம்	-	நடுக்கமில்லாமல் சொல்லுகின்ற
தம் மானயன்	-	அந்த பலியை சிலாகித்துக்கொண்டு
ஸ்வயம் உபகத: ப்ரஹ்லாத:	-	(அப்பொழுது) நேரில் வந்த பிரஹ்லாதர்
த்வாம் அஸ்தவீத்	-	தங்களை ஸ்துதித்தார்.

दर्पोच्छित्त्यै विहितमखिलं दैत्य सिद्धोऽसि पुण्यै-
र्लोकस्तेऽस्तु त्रिदिवविजयी वासवत्वं च पश्चात् ।
मत्सायुज्यं भज च पुनरित्यन्वगृह्णा बलिं तं
विप्रैस्सन्तानितमखवरः पाहि वातालयेश ॥ १० ॥

தர்ப்போச்சித்யை விஹிதமகிலம் தைத்ய ஸித்தோऽஸி புண்யைர்
லோகஸ்தேऽஸ்து த்ரிதிவ விஜயீ வாஸவத்வஞ்ச பஶ்சாத் ।
மத்ஸாயுஜ்யம் பஜ ச புனரித்யன்வ க்ருஹ்ணா பலிம் தம்
விப்ரை: ஸந்தானிதமகவர: பாஹி வாதாலயேஶ ॥ 10 ॥

தைத்ய தர்போச் சித்த்யை	-	*''மஹாபலியே! உனது கர்வத்தைப் போக்கடிப்பதற்காக*
அகிலம் விஹிதம்	-	*இது எல்லாம் செய்யப்பட்டது;*
புண்யை: ஸித்த: அஸி	-	*புண்ணிய கர்மங்களால் நீ ஸித்தனாகி விட்டாய்!*
தே லோக:	-	*உனக்கு ஸ்வர்க்கலோகத்தினும் மேம்பட்டதாக*
த்ரிதிவ விஜயீ அஸ்து	-	*ஒரு உலகம் ஏற்படட்டும்;*
பஶ்சாத் வாஸவத்வம் ச	-	*பிறகு இந்திரப் பதவியையும்*
புன: மத்ஸாயுஜ்யம் ச	-	*அதன்பிறகு என் ஸாயுஜ்யமுக்தியையும்*
பஜ'' இதித தம் பலிம்	-	*அடைவாய்'' என்று அந்த மஹாபலியை*
அன்வக்ருஹ்ணா:	-	*அனுக்ரஹித்தீரல்லவா.*
வாதாலயேஶ	-	*குருவாயூரப்பா!*
விப்ரை:	-	*(சுக்கிரன் முதலிய) பிராம்மணர்களைக் கொண்டு*
ஸந்தா நிதமகவர:	-	*மஹாயாகத்தைப் பூர்த்திசெய்வித்த தாங்கள்*
பாஹி	-	*என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும.*

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே வாமன சரித வர்ணனம்
நாம ஏகத்ரிம்ஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 324] [அஷ்டம ஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 61]

தசகம் - 32

மத்ஸ்யாவதாரம்

पुरा हयग्रीवमहासुरेण
षष्ठान्तरान्तोद्यदकाण्डकल्पे ।
निद्रोन्मुखब्रह्ममुखात् हृतेषु
वेदेष्वधित्सः किल मत्स्यरूपम् ॥ १ ॥

புரா ஹயக்ரீவ மஹாஸுரேண
ஷஷ்டாந்தராந்தோத்யதகாண்டகல்பே ।
நித்ரோன்முக ப்ரஹ்ம முகாத் த்ருதேஷு
வேதேஷ்வதித்ஸ: கில மத்ஸ்யரூபம் ॥ 1 ॥

புரா ஹயக்ரீவ மஹாஸுரேண	-	முன்பு ஹயக்ரீவன் என்ற பெரிய அசுரனால்
ஷஷ்டாந்தராந்தோத்யத காண்ட கல்பே	-	ஆறாவது மன்வந்தரத்தின் முடிவிலுண்டான அவாந்தரப் பிரளயத்தில்
நித்ரோன்முக ப்ரம்ஹ முகாத்	-	நித்திரை செய்துகொண்டிருந்த பிரம்ம தேவருடைய திருமுகத்திலிருந்து
வேதேஷு த்ருதேஷு	-	வேதங்கள் அபஹரிக்கப்பட்டபொழுது
மத்ஸ்யரூபம் அதித்ஸ: கில	-	மத்ஸ்யரூபத்தை எடுக்க விரும்பினீரல்லவா

सत्यव्रतस्य द्रमिडाधिभर्तु
र्नदीजले तर्पयतस्तदानीम् ।
कराञ्जलौ सञ्ज्वलिताकृतिस्
त्वमदृश्यथाः कश्चन बालमीनः ॥ २ ॥

ஸத்ய வ்ரதஸ்ய த்ரமிலாதிபர்த்துர்
நதீஜலே தர்ப்பயதஸ் ததானீம் ।
கராஞ்ஜலௌ ஸஞ்ஜ்வலிதா க்ருதிஸ் -
த்வமத்ருஶ்யதா: கஶ்சன பால மீன: ॥ 2 ॥

ததானீம் நதீஜலே தர்பயத:	-	அப்பொழுது நதீஜலத்தில் தர்ப்பணஞ் செய்கின்ற
த்ரமிலாதி பர்துர் ஸத்ய வ்ரதஸ்ய	-	திராவிட அரசனான ஸத்தியவிரதனுடைய
கராஞ்ஜலௌ த்வம்	-	கூப்பிய கைகளில் தாங்கள்
ஸஞ்ஜ் வலிதாக்ருதி:	-	நன்கு பிரகாசிக்கின்ற ஸ்வரூபத்தையுடைய
கஶ்சனபாலமீனஅத்ருஶ்யதா-	-	ஒரு மீன்குஞ்சாகக் காணப்பட்டீரல்லவா.

क्षिप्तं जले त्वां चकितं विलोक्य
निन्येऽम्बुपात्रेण मुनिः स्वगेहम् ।
स्वल्पैरहोभिः कलशीं च कूपं
वापीं सरस्थानशिषे विभो त्वम् ॥ ३ ॥

க்ஷிப்தம் ஜலே த்வாம் சகிதம் விலோக்ய
நின்யேऽம்பு பாத்ரேண முனி: ஸ்வகேஹம் ।
ஸ்வல்பைரஹோபி: கலஶீஞ்ச கூபம்
வாபீம் ஸரஸ்சானஶிஷே விபோ த்வம் ॥ 3 ॥

ஜலே க்ஷிப்தம் - ஜலத்தில் விடப்பட்ட
த்வாம் சகிதம் விலோக்ய - தங்களை பயந்தவராகக் கண்டு,
முனி: அம்பு பாத்ரேண - அந்த ராஜரிஷி ஜலபாத்திரத்தில்
ஸ்வகேஹம் நின்யே - தம் வீட்டிற்குக் கொண்டுபோனார்.
விபோ - எங்கும் நிறைந்த பிரபுவே!
த்வம் ஸ்வல்பை: அஹோபி: - தாங்கள் சில நாட்களிலேயே
கலஶீம் கூபம் ச - ஜலபாத்திரத்தையும், கிணற்றையும்,
வாபீம்ஸர:சஆனஶிஷே - குளத்தையும், தடாகத்தையும் வியாபித்தீர்கள்.

योगप्रभावाद्भवदाज्ञयैव
नीतस्ततस्त्वं मुनिना पयोधिम् ।
पृष्टोऽमुना कल्पदिदृक्षुमेनं
सप्ताहमास्वेति वदन्नयासीः ॥ ४ ॥

யோகப்ரபாவாத் பவதாஜ்ஞயைவ
நீதஸ்ததஸ்த்வம் முனிஞ பயோதிம் ।
ப்ருஷ்டோऽமுஞ கல்பதித்ருக்ஷுமேனம்
ஸப்தாஹமாஸ்வேதி வதன்னயாஸீ: ॥ 4 ॥

தத: பவதாக்ஞயா ஏவ - அதன்பிறகு தங்கள் கட்டளையின்படியே
முனினா யோகப்ரபாவாத் - அந்த ராஜரிஷியால் யோகமஹிமையால்
பயோதிம் நீத: த்வம் - ஸமுத்திரத்திற்குக் கொண்டுபோகப்பட்ட தாங்கள்,
அமுநா ப்ருஷ்ட: - அவரால் கேட்கப்பட்டவராய்
கல்ப தித்ருக்ஷும் ஏனம் - பிரளயத்தைக் காண விரும்பிய அவரிடம்
''ஸபதாஹம் ஆஸ்வ - ''ஏழுநாள் பொறுத்துக் கொண்டிரு
இதி வதன் அயாஸீ:'' - என்று சொல்லி மறைந்தீர்களல்லவா.''

प्राप्ते त्वदुक्तेऽहनि वारिधारा
परिप्लुते भूमितले मुनीन्द्रः ।
सप्तर्षिभिः सार्धमपारवारिण -
युद्घूर्णमानः शरणं ययौ त्वाम् ॥ ५ ॥

ப்ராப்தே த்வதுக்தேऽஹனி வாரி தாரா
பரிப்லுதே பூமிதலே முனீந்த்ர: ।
ஸப்தர்ஷிபி: ஸார்த்தமபார வாரிண் -
யுத்கூர்ணமான: ஶரணம் யயௌ த்வாம் ॥ 5 ॥

த்வதுக்தே அஹனி ப்ராப்தே	-	தங்களால் குறிப்பிட்ட நாள் வந்தபொழுது
பூதலே வாரிதாரா பரிப்லுதே	-	பூமி, கொட்டிய மழையால் மூழ்கி மறைய
முனீந்த்ர: ஸப்தர்ஷிபி: ஸார்தம்		அந்த ராஜரிஷி ஸப்தரிஷிகளுடன்கூட
அபாரவாரிணீ உத்கூர்ணமான:	-	பிரளய ஸமுத்திரத்தில் சுழலுகின்றவராய்
த்வாம் சரணம் யயௌ	-	தங்களைச் சரணமடைந்தார்.

धरां त्वदादेशकरीमवाप्तां
नौरूपिणीमारुरुहुस्तदा ते ।
तत्कम्पकम्प्रेषु च तेषु
भूयस्त्वमम्बुधेराविरभूर्महीयान् ॥ ६ ॥

தராம் த்வதாதேஶகரீ மவாப்தாம்
நௌரூபிணீ மாருருஹுஸ் ததா தே ।
தத்கம்ப கம்ப்ரேஷு ச தேஷு
பூயஸ்த்வ - மம்புதே ராவிரபூர் மஹீயான் ॥ 6 ॥

ததா தே	-	அப்பொழுது அவர்கள்,
த்வதா தே ஶகரீம்	-	தங்கள் கட்டளையை நிறைவேற்றுகின்றவளாய்
நௌரூபிணீம் அவாப்தாம்	-	தோணிரூபமாக வந்த
தராம் ஆருருஹு:	-	பூமியில் ஏறிக்கொண்டார்கள்.
தே ஷு: பூய: ச தத்கம்பகம் ப்ரேஷு	-	மறுபடியும் அந்தத் தோணியின் ஆட்டத்தால் அவர்கள் நடுங்குகையில்
த்வம் மஹியாந்	-	தாங்கள் முன்னிலும் பெரிய மீனாக
அம்புதே: ஆவிரபூ:	-	சமுத்திரத்திலிருந்து தோன்றினீர்களல்லவா.

झषाकृतिं योजनलक्षदीर्घां
दधानमुच्चैस्तरतेजसं त्वाम् ।
निरीक्ष्य तुष्टा मुनयस्त्वदुक्त्या
त्वत्तुङ्गशृङ्गे तरणिं बबन्धुः ॥ ७॥

ஜஷாக்ருதிம் யோஜனலக்ஷ தீர்க்காம்
ததானமுச்சைஸ்தர தேஜஸம் த்வாம் ।
நிரீக்ஷ்ய துஷ்டா முனயஸ்த்வதுக்த்யா
த்வத்துங்க ஶ்ருங்கே தரணிம் பபந்து: ॥ 7 ॥

யோஜன லக்ஷதீர்க்காம் ஜஷாக்ருதிம் } - லக்ஷயோஜனை நீண்டதான மீன் உருவத்தை
ததானம் - தாங்கியவரும்,
உச்சைஸ்தரதேஜஸம் - மிகவும் அதிகமான தேஜஸ்ஸோடு கூடிய வருமான
த்வாம் நிரீக்ஷ்ய துஷ்டா முனய: } தங்களைக்கண்டு சந்தோஷமடைந்த முனிவர்கள்,
த்வதுக்தயா த்வத்துங்க ஶ்ருங்கே } தங்கள் வசனத்தால் தங்களுடைய உயர்ந்த கொம்பில்
தரணிம் பபந்து: - தோணியைக் (ஓடம்) கட்டினார்கள்.

आकृष्टनौको मुनिमण्डलाय
प्रदर्शयन्विश्वजगद्विभागान् ।
संस्तूयमानो नृवरेण तेन
ज्ञानं परं चोपदिशन्नचारीः ॥ ८॥

ஆக்ருஷ்ட நௌகோ முனிமண்டலாய
ப்ரதர்ஶயன் விஶ்வ ஜகத்விபாகான் ।
ஸம்ஸ்தூயமானோ ந்ருவரேண தேன
ஜ்ஞானம் பரஞ்சோபதிஶந்நசாரீ: ॥ 8 ॥

ஆக்ருஷ்ட நௌக: - தோணியை இழுத்துக்கொண்டும்
முனிமண்டலாய - முனிவர் மண்டலத்திற்கு
விஸ்வ ஜகத் விபாகான் - எல்லா உலகப் பிரிவுகளையும்
ப்ரதர்ஶயன் தேன ந்ரு வரேண } - காண்பித்துக்கொண்டும், அந்த அரசனால்
ஸம்ஸ்தூயமான: - நன்கு துதிக்கப்படுகிறவராய்
[தஸ்மை] பரம் க்ஞானம் } - [அவருக்கு ஆத்மஞானத்தை
உபதிஶான் அசாரீ: - உபதேசித்துக்கொண்டும் சஞ்சரித்தீரல்லவா

कल्पावधौ सप्त मुनीन्पुरोवत्
प्रस्ताप्य सत्यव्रतभूमिपं तम् ।
वैवस्वताख्यं मनुमादधानः
क्रोधाद्धयग्रीवमभिद्रुतोऽभूः ॥ ९ ॥

கல்பாவதௌ ஸப்தமுனீன் புரோவத்
ப்ரஸ்தாப்ய ஸத்யவ்ரத பூமிபம் தம் ।
வைவஸ்வதாக்யம் மனுமாததான:
க்ரோதாத்தயக்ரீவ மபித்ருதோऽபூ: ॥ 9 ॥

கல்பாவதௌ ஸப்தமுனீன் - பிரளயத்தின் முடிவில் ஸப்தரிஷிகளை
புரோவத ப்ரஸ்தாப்ய - முன்போலவே ஸ்தாபித்து
தம் ஸத்ய வ்ரத பூமிபம் - அந்த ஸத்தியவிரத ராஜனை
வைவஸ்வதாக்யம் - வைவஸ்வதன் என்ற பெயருடைய
மனும் ஆததான: - மனுவாகச்செய்து
க்ரோதாத் ஹயக்ரீவம் அபித்ருத: அபூ: - கோபத்துடன் ஹயக்ரீவாஸுரனை எதிர்த்தீர்.

स्वतुङ्गशृङ्गक्षतवक्षसं तं
निपात्य दैत्यं निगमान्गृहीत्वा ।
विरिञ्चये प्रीतहृदे ददानः
प्रभञ्जनागारपते प्रपायाः ॥ १० ॥

ஸ்வதுங்க ஶ்ருங்க க்ஷத வக்ஷஸம் தம்
நிபாத்ய தைத்யம் நிகமான் க்ருஹீத்வா ।
விரிஞ்சயே ப்ரீதஹ்ருதே ததான:
ப்ரபஞ்ஜனாகாரபதே ப்ரபாயா: ॥ 10 ॥

ப்ரபஞ்ஜ நாகாரபதே - குருவாயூரப்பா!
ஸ்வதுங்க ஸ்ருங்க க்ஷத வக்ஷஸம் - உமது உயர்ந்த கொம்பினால் பிளக்கப்பட்ட மார்பையுடைய
தம் தைத்யம் நிபாத்ய - அந்த அசுரனை கீழே தள்ளிவிட்டு
நிகமான் க்ருஹீத்வா - வேதங்களையெடுத்து
ப்ரீத ஹ்ருதே விரிஞ்ஜயே - உள்ளத்தில்உவகைகொண்டபிரம்மதேவருக்கு
ததான: ப்ரபாயா - கொடுத்த நீங்கள் ரக்ஷிக்க வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே மத்ஸ்யாவதார வர்ணனம்
நாமத்வாத்ரிம்ஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 334] [அஷ்டம ஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 71]

தஶகம் - 33

அம்பரிஷ சரிதம்

वैवस्वताख्यमनुपुत्रनभागजात-
नाभागनामकनरेन्द्रसुतोऽम्बरीषः ।
सप्तार्णवावृतमहीदयितोऽपि रेमे
त्वत्सङ्गिषु त्वयि च मग्नमनास्सदैव ॥ १॥

வைவஸ்வதாக்ய மனுபுத்ர நபாக ஜாத -
நாபாக நாமக நரேந்த்ர ஸுதோऽம்பரீஷ: ।
ஸப்தார்ணவாவ்ருத மஹீதயிதோऽபி ரேமே
த்வத் ஸங்கிஷு த்வயி ச மக்ன மனா: ஸதைவ ॥ 1 ॥

வைவஸ்வதாக்யமனு புத்ர நபாக ஜாதநாமக நரேந்த்ர ஸுத:	-	வைவஸ்வதன் என்று பெயருடைய மனுவின் பிள்ளையான நபாகனுக்குப் பிறந்த நாபாகன் என்று பெயருடைய அரசனின் பிள்ளையான
அம்பரீஷ:	-	அம்பரீஷர்
ஸப்தார்ணவாவ்ருத மஹீம் தயித: அபி	-	ஏழு சமுத்திரங்களாலும் சூழப்பட்ட பூமிக்கு அதிபதியாக இருந்தும்
த்வத் ஸங்கிஷு த்வயி ச-		தங்கள் பக்தர்களிடத்திலும் தங்களிடத்திலும்
ஸதா ஏவ மக்னமனா:	-	எப்பொழுதும் ஆழ்ந்த மனதை யுடையவராக
ரேமே	-	ஆனந்தமடைந்திருந்தார்.

त्वत्प्रीतयेसकलमेव वितन्वतोऽस्य
भक्त्यैव देव नचिरादभृथाः प्रसादम् ।
येनास्य याचनमृतेऽप्यभिरक्षणार्थं
चक्रं भवान्प्रवितताार सहस्रधारम् ॥ २॥

த்வத் ப்ரீதயே ஸகலமேவ விதன்வதோऽஸ்ய
பக்த்யைவ தேவ நசிராதப்ருதா: ப்ரஸாதம் ।
யேனஸ்ய யாசனம்ருதேऽப்யபி ரக்ஷணார்த்தம்
சக்ரம் பவான் ப்ரவிததார ஸஹஸ்ரதாரம் ॥ 2 ॥

தேவ த்வத் ப்ரீதயே ஏவ-		ஸர்வேசுவரா! தங்களுடைய பிரீதிக்காகவே
ஸகலம் விதன்வத:	-	எல்லா கர்மங்களையும் அனுஷ்டிக்கும்
அஸ்ய	-	அந்த அம்பரீஷருடைய

பக்த்யா ஏவ நசிராத்	-	பக்தியொன்றைக்கொண்டே வெகு சீக்கிரமாக
ப்ரஸாதம் அப்ருதா:	-	அனுக்கிரஹம் பண்ணினீர்கள்
யேன அஸ்ய அபிரக்ஷ ணார்தம்	-	எதனால் அவரைக் காப்பதற்காக
யாசனம் ருதே஽பி பவான்	-	பிரார்த்தியாமலே தாங்கள்
ஸஹஸ்ர தாரம் சக்ரம்	-	ஆயிரம் முனைகளுடன் கூடின சுதர்சன சக்கிரத்தை
பரவிததார	-	கொடுத்தீர்களோ (அப்படிப்பட்டது அவ்வனுக்கிரகம்).

स द्वादशीव्रतमथो भवदर्चनार्थं
वर्षं दधौ मधुवने यमुनोपकण्ठे ।
पत्न्या समं सुमनसा महतीं वितन्वन्
पूजां द्विजेषु विसृजन्पशुषष्टिकोटिम् ॥ ३ ॥

ஸ த்வாதஶீ வ்ரதமதோ பவதர்ச்சனார்த்தம்
வர்ஷம் ததௌ மதுவனே யமுனோபகண்டே ।
பத்ன்யா ஸமம் ஸுமனஸா மஹதீம் விதன்வன்
பூஜாம் த்விஜேஷு விஸ்ருஜன் பஶுஷஷ்டிகோடிம் ॥ 3 ॥

அதோ ஸ:	-	பின் அந்த அம்பரீஷராஜா
யமுனோப கண்டே மதுவனே	-	யமுனைக்கரையிலுள்ள மதுவனத்தில்
ஸுமனஸா பத்ந்யா ஸமம்	-	புஷ்பங்களைக்கொண்டு (நல்ல மனதுடன் அல்லது நல்ல மனதையுடையவளான) மனைவியுடன்
மஹதீம் பூஜாம் விதன்வன்	-	மஹத்தான பூஜையைச் செய்பவராய்
த்விஜேஷு	-	பிராமணர்களிடத்தில்
பஶுஷஷ்டி கோடிம் விஸ்ருஜன்	-	அறுபதுகோடி பசுக்களை தானம்பண்ணி
பவதர்சனார்தம் வர்ஷம்	-	தங்களை ஆராதிப்பதற்காக ஒரு வருஷ காலம்
த்வாதஶீ வ்ரதம் ததௌ-		துவாதசீவிரதத்தை அனுஷ்டித்தாரல்லவா.

तत्राथ पारणदिने भवदर्चनान्ते
दुर्वाससाऽस्य मुनिना भवनं प्रपेदे ।
भोक्तुं वृतश्च स नृपेण परार्तिशीलो
मन्दं जगाम यमुनां नियमान्विधास्यन् ॥ ४ ॥

தத்ராத பாரணதினே பவதர்ச்சனாந்தே
துர்வாஸஸா஽ஸ்ய முனினா பவனம் ப்ரபேதே ।
போக்தும் வ்ருதஶ்ச ஸ ந்ருபேண பரார்த்திஶீலோ
மந்தம் ஜகாம யமுனாம் நியமான் விதாஸ்யன் ॥ 4 ॥

அத தத்ர	-	அப்பொழுது அவ்விடத்தில்
பாரணதினே	-	பாரணை செய்யவேண்டிய ஒரு தினத்தில்
பவதர்சநாந்தே	-	தங்கள் பூஜை முடியும்பொழுது
துர்வாஸஸா முனினா	-	துர்வாஸமுனிவரால்
அஸ்ய பவனம் ப்ரபேதே	-	அந்த அரசருடைய அரண்மனை அடையப்பட்டது.
ந்ருபேண போக்தும் வ்ருத:	-	அரசரால் போஜனத்திற்கு வேண்டப் பட்டவரும்
பரார்தி ஶீல:	-	பிறரைதுன்புறுத்தும் இயல்புடைய வருமான
ஸ: ச	-	இந்த முனியும்
நியமான் விதாஸ்யம்	-	நியமங்களை அனுஷ்டிக்க
யமுனாம் மந்தம் ஜகாம	-	யமுனைக்கு மெதுவாகச் சென்றார்.

राज्ञाथ पारणमुहूर्तसमाप्तिखेदा-
द्वारैव पारणमकारि भवत्परेण ।
प्राप्तो मुनिस्तदथ दिव्यदशा विजानन्
क्षिप्यन् कृधोद्धृतजटो विततान कृत्याम् ॥ ५ ॥

ராஜ்ஞாத பாரணமுஹூர்த்த ஸமாப்தி கேதாத்
வாரைவ பாரணமகாரி பவத்பரேண ।
ப்ராப்தோ முனிஸ்ததத திவ்ய த்ருஶா விஜானன்
க்ஷிப்யன் க்ருதோத் த்ருத ஜடோ விததான க்ருத்யாம் ॥ 5 ॥

அத பவத் பரேண ராக்ஞா	-	பிறகு தங்கள் பக்தரான அரசரால்
பாரண முஹூர்த ஸமாப்தி கேதாத்	-	பாரணைக்குரிய சமயம் கடந்துவிடுகிற தென்ற வருத்தத்தால்
வாரா ஏவ பாரணம் அகாரி	-	ஜலத்தினால் மட்டும் பாரணை செய்யப் பட்டது.
அத ப்ராப்த: முனி	-	அதன் பிறகு அவ்விடம் வந்த முனிவர்
தத் திவ்ய த்ருஶா விஜானன்	-	அதை திவ்விய திருஷ்டியால் அறிந்து
க்ஷிப்யன்	-	அவரைக் கடிந்துகொண்டு
க்ருதா உத்ருதஜட:	-	கோபத்தால் ஜடையைப் பிய்த்துக்கொண்டு
க்ருத்யாம் விததான்	-	கிருத்தியையென்ற ஒரு துர்தேவதையை சிருஷ்டித்தார்.

कृत्यां च तामसिधरां भुवनं दहन्ती-
मग्रेऽभिवीक्ष्य नृपतिर्न पदाच्चकम्पे ।
त्वद्भक्तबाधमभिवीक्ष्य सुदर्शनं ते
कृत्यानलं शलभयन्मुनिमन्वधावीत् ॥ ६ ॥

க்ருத்யாம் ச தாமஸிதராம் புவனம் தஹந்தீ -
மக்ரேபி பிவீக்ஷ்ய ந்ருபதிர் ந பதாச்சகம்பே ।
த்வத்பக்த பாதமபி வீக்ஷ்ய ஸுதர்ஶனம் தே
க்ருத்யாநலம் ஶலபயன் முனிமன்வதாவீத் ॥ 6 ॥

ந்ருபதி: அஸிதராம்	-	அரசன், கத்தியைக் கையில் ஏந்தியவளும்
புவனம் தஹர்தீம் ச	-	லோகங்களையெரிக்கின்றவளுமான
தாம் க்ருத்யாம் அக்ரே அபிவீக்ஷ்ய	-	அந்தக் கிருத்தியையை நேராக எதிரில் கண்டும்
பதாத் ந ச கம்பே	-	இருந்த இடத்திலிருந்து அசையவில்லை.
தே ஸுதர்ஶனம்	-	தங்களுடைய சுதர்சனமும்
க்ருத்யாநலம்	-	அந்தக் கிருத்தியையாகிற தீயை
த்வத் பக்தபாதம் அபிவீக்ஷ்ய	-	தங்கள் பக்தனை பாதிக்கின்றதாகக்கண்டு
ஸாலபயன்	-	அதை வெட்டுக்கிளியைப்போல் விழுங்கிவிட்டு,
முனிம் அன்வதாவீத்	-	முனிவரைப் பின்தொடர்ந்தது.

धावन्नशेषभुवनेषु भिया स पश्यन्
विश्वत्र चक्रमपि ते गतवान्विरिञ्चम् ।
कः कालचक्रमतिलङ्घयतीत्यपास्तः
शर्वं ययौ स च भवन्तमवन्दतैव ॥ ७॥

தாவன்னஶேஷ புவனேஷு பியா ஸ பஶ்யன்
விஶ்வத்ர சக்ரமபி தே கதவான் விரிஞ்சம் ।
க: காலசக்ரமதிலங்க்யதீத்யபாஸ்த:
ஶர்வம் யயௌ ஸ ச பவந்த மவந்ததைவ ॥ 7 ॥

ஸ: பியா	-	அவர் (துர்வாஸர்) பயத்தால்
அஸேஷு புவனேஷு தாவன்	-	எல்லா உலகங்களிலும் ஓடி,
விஸ்வத்ர	-	எல்லா இடத்திலும்
தே சக்ரம் அபிபஶ்யன்	-	தங்கள் சுதர்சன சக்கிரத்தையும் கண்டு,
விரிஞ்சம் கதவான்	-	பிரம்மதேவரிடம் சென்றார்.
கால சக்ரம் க: அதிலங்கயதி	-	காலசக்கிரத்தை யார் மீறமுடியும்?
இதி அபாஸ்த:	-	என்று அவரால் கைவிடப்பட்டவராய்
ஸர்வம் யயௌ	-	பரமசிவனிடம் சென்றார்.
ஸ: ச பவன்தம் அவந்தத ஏவ	-	அவரும் தங்களை நமஸ்கரிக்கத்தான் செய்தார்.

भूयो भवन्निलयमेत्य मुनिं नमन्तं
प्रोचे भवानहमृषे ननु भक्तदासः ।
ज्ञानं तपश्च विनयान्वितमेव मान्यं
याह्यम्बरीषपदमेव भजेति भूमन् ॥ ८ ॥

பூயோ பவந்நிலயமேத்ய முனிம் நமந்தம்
ப்ரோசே பவானஹம்ருஷே நநு பக்ததாஸ: ।
ஜ்ஞானம் த்பஶ்ச விநயான்விதமேவ மான்யம்
யாஹ்யம்பரீஷ பதமேவ பஜேதி பூமன் ॥ 8 ॥

பூமன் பூய:	-	ஒப்புயர்வற்ற ஈசா! பிறகு
பவன்னிலயம் ஏத்ய	-	தங்கள் உலகத்திற்கு (வைகுண்டத்திற்கு) வந்து
நமந்தம் முனிம் ரிஷே	-	நமஸ்கரிக்கின்ற முனியைப்பார்த்து "ஹே மஹரிஷியே!
"அஹம் பக்ததாஸ: நநு	-	நான் பக்தர்களுக்கு அடிமையல்லவா?
க்ஞானம் தப: ச	-	ஞானமும் தவமும்
விநயான் விதம் ஏவ	-	வணக்கத்துடனிருந்தால் மட்டுமே
மான்யம்	-	வெகுமானிக்கத்தகுந்ததாக ஆகிறது
யாஹி	-	தாங்கள் போகலாம்.
அம்பரீஷத் பதம் ஏவ பஜ"	-	அம்பரீஷனுடைய பாதத்தையே சரணடையுங்கள்"
இதி பவான் ப்ரோசே	-	என்று தாங்கள் சொன்னீர்களல்லவா.

तावत्समेत्य मुनिना स गृहीतपादो
राजाऽपसृत्य भवदस्त्रमसावनौषीत् ।
चक्रे गते मुनिरदादखिलाशिषोऽस्मै
त्वद्भक्तिमागसि कृतेऽपि कृपां च शंसन् ॥ ९ ॥

தாவத் ஸமேத்ய முனிஞ ஸ க்ருஹீதபாதோ
ராஜா஽பஸ்ருத்ய பவதஸ்த்ரமஸாவநௌஷீத் ।
சக்ரே கதே முனிரதாதகிலாஶிஷோ஽ஸ்மை
த்வத்பக்திமாகஸி க்ருதே஽பி, க்ருபாஞ்ச ஶம்ஸன் ॥ 9 ॥

தாவத் ஸமேத்ய	-	அப்பொழுதே ஓடிவந்து
முனினா க்ருஹீத பாத:	-	முனிவரால் பிடிக்கப்பட்ட பாதங்களை உடைய
ஸ: அஸௌ ராஜா	-	அப்படிப்பட்ட அந்த அரசன்
அபஸ்ருத்ய	-	சற்று பின்வாங்கி,
பவதஸ்த்ரம் அநௌஷீத்	-	தங்கள் அஸ்திரத்தைத் துதித்தாரல்லவா.

சக்ரே கதே - சக்கிராயுதம் திரும்பிச்சென்ற பிறகு
முனி: - துர்வாஸமுனிவர்
த்வத்பக்திம் - தங்களிடத்தில் (அரசருக்குள்ள) பக்தியையும்
ஆகஸி க்ருதே அபி - தீங்கிழைக்கப்பட்டாலும் (அவர் செய்யும்)
க்ருபாம் ச ஶம்ஸன் - கருணையையும் புகழ்ந்துகொண்டு
அஸ்மை - அந்த அரசருக்கு
அகிலாஶிஷ: அதாத் - எல்லா ஆசீர்வாதங்களையும் கொடுத்தார் அல்லவா.

राजा प्रतीक्ष्य मुनिमेकसमामनाश्वान्
सम्भोज्य साधु तमृषिं विसृजन्प्रसन्नम् ।
भुक्त्वा स्वयं त्वयि ततोऽपि दृढं रतोऽभूत्
सायुज्यमाप च स मां पवनेश पायाः ॥१०॥

ராஜா ப்ரதீக்ஷ்ய முனிமேகஸமா மனாஶ்வான்
ஸம்போஜ்ய ஸாது தம்ருஷிம் விஸ்ருஜன் ப்ரஸன்னம்
புக்த்வா ஸ்வயம் த்வயி ததோऽபி த்ருடம் ரதோऽபூத்
ஸாயுஜ்யமாப ச ஸ மாம் பவனேஶ பாயா: ॥ 10 ॥

ராஜா - அம்பரீஷ மஹாராஜாவும்
முனிம் ப்ரதீக்ஷ்ய - துர்வாஸமுனியை எதிர்பார்த்து
ஏக ஸமாம் அநாஸ்வான் - ஒருவருஷகாலம் ஆஹாரம் பண்ணாமல் இருந்து
தம் ரிஷிம் - அந்த முனிவருக்கு
ஸாது ஸம்போஜ்ய - திருப்தியுண்டாகும்படி நன்றாகப் போஜனம்செய்வித்து
ப்ரஸன்னம் விஸ்ருஜன் - அதனால் ஸந்தோஷமடைந்த அவரை வழியனுப்பியபின்
ஸ்வயம் புக்த்வா - தான் போஜனம் செய்து
த்வயி தத: அபி - தங்களிடத்தில் முந்தியிருந்ததைக்காட்டிலும்
த்ருடம் ரத: அபூத் - அதிகம் பக்தியுடையவராக ஆனாரல்லவா.
ஸாயுஜ்யம் ச - கடைசியில் தங்களுடைய ஸாயுஜ்யத்தையும்
ஆப - அடைந்தாரல்லவா.
பவனேஸ - குருவாயூரப்பா!
ஸ: - அப்படிப்பட்ட மகிமையுடைய தாங்கள்
மாம் பாயா: - என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே அம்பரீஷ சரித வர்ணனம்
நாம த்ரய த்ரிம்ஸம் தஶகம்.

[ஆதித ஶ்லோக: 334] [நவம ஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 10]

தஶகம் - 34

ஸ்ரீ ராமாவதாரம்

गीर्वाणैरर्थ्यमानो दशमुखनिधनं कोसलेष्वृश्यशृङ्गे
पुत्रीयामिष्टिमिष्ट्वा ददुषि दशरथक्ष्माभृते पायसाग्र्यम् ।
तद्भुक्त्या तत्पुरन्ध्रीष्वपि तिसृषु समं जातगर्भासु जातो
रामस्त्वं लक्ष्मणेन स्वयमथ भरतेनापि शत्रुघ्ननाम्ना ॥१॥

கீர்வாணைரர்த்யமானோ தஶமுக நிதனம் கோஸலேஷ்வ்ருஶ்யஶ்ருங்கே
புத்ரீயாமிஷ்டிமிஷ்ட்வா தது³ஷி தஶரத க்ஷ்மாப்ருதே பாயஸாக்ர்யம் ।
தத்புக்த்யா தத்புரந்த்ரீஷ்வபி திஸ்ருஷு ஸமம் ஜாதகர்ப்பாஸு ஜாதோ
ராமஸ்த்வம் லக்ஷ்மணேன ஸ்வயமத பரதேனாபி ஶத்ருக்ன நாம்னா

அத த்வம் கீர்வாணை:	-	அதன்பிறகு தாங்கள் தேவர்களால்
தஶ முக நிதனம் அர்த்யமான:	-	இராவணவதத்தின் நிமித்தமாக பிரார்த்திக்கப்பட்டு
கோஸலேஷு ரிஶ்யஶ்ருங்கே	-	அயோத்தியாநகரத்தில் ரிச்யஶ்ருங்க முனிவர்
புத்ரீயாம் இஷ்டிம் இஷ்ட்வா	-	புத்திரகாமேஷ்டியைச் செய்து,
தஶரத க்ஷ்மாப்ருதே பாயஸாக்ரயம்	-	தசரதமன்னனுக்கு உத்தமமான பாயசத்தை
ததுஷி தத்புக்த்யா	-	கொடுத்தபோது அதை உண்டதால்
ஸமம் ஜாதகர்பாஸு	-	ஒரே சமயத்தில் கர்ப்பந்தரித்த
திஸ்ருஷு தத் புரந்த்ரீஷு அபி	-	அந்த தசரதமன்னனுடைய மூன்று பத்தினி களிடத்திலும்
ஸ்வயம் ராம: பரதேன	-	தாங்கள் ராமனாக பரதனுடனும்
லக்ஷ்மணேன ஶத்ருக்ந நாம்னா அபி	-	லக்ஷ்மணனுடனும், சத்ருக்னனுடனும்
ஜாத:	-	அவதரித்தீர்களல்லவா.

कोदण्डी कौशिकस्य क्रतुवरमवितुं लक्ष्मणेनानुयातो
यातोऽभूस्तातवाचा मुनिकथितमनुद्वन्द्वशान्ताध्वखेदः ।
नृणां त्राणाय बाणैर्मुनिवचनबलात्ताटकां पाटयित्वा
लब्ध्वास्मादस्त्रजालं मुनिवनमगमो देव सिद्धाश्रमाख्यम् ॥२॥

கோதண்டீ கௌஶிகஸ்ய க்ரதுவரமவிதும் லக்ஷ்மணே நானுயாதோ
யாதோऽபூஸ் தாத வாசா முனி கதிதமனு த்வந்த்வ ஶாந்தாத்வ கேத: ।
ந்ருணாம் த்ராணாய பாணைர் முனி வசன பலாத் தாடகாம் பாடயித்வா
லப்த்வாஸ்மாதஸ்த்ர ஜாலம் முனிவன மகமோ தேவ ஸித்தாஶ்ரமாக்யம்

தேவ தாதவாசா	-	ஈசா! தந்தையின் சொல்லால்
கோதண்டீ	-	கோதண்டபாணியாக
லக்ஷ்மணேன அநுயாத:	-	லக்ஷ்மணனால் பின்தொடரப்பட்டு,
கௌஶிகஸ்ய	-	விச்வாமித்திரமுனியினுடைய
க்ரதுவரம் அவிதும்	-	மஹாயாகத்தைக் காப்பதற்காக
யாத: அபூ	-	சென்றீர்களல்லவா.
முனி கதித மனு த்வந்த்வ ஶாந்தாத்வ கேத:	-	விசுவாமித்திர முனியால் உபதேசிக்கப் பட்ட பலை அதிபலை என்ற இரண்டு மந்திரங்களால் வழிநடந்த களைப்புத் தீர்ந்தவராய்
ந்ருணாம் த்ராணாய	-	மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக
முனிவசன பலாத்	-	விசுவாமித்திரமுனியின் வசன பலத்தைக் கொண்டு
பாணை: தாடகாம் பாடயித்வா	-	பாணங்களால் தாடகையைக்கொன்று
அஸ்மாத்	-	அந்த மஹரிஷியிடமிருந்து
அஸத்ர ஜாலம் லப்த்வா	-	அஸ்திரஸமூஹத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு
ஸித்தாஸ்ர மாக்யம்	-	ஸித்தாசிரமென்று பெயருடைய
முனிவனம்	-	விச்வாமித்திரமுனியின் தபோவனத்தை
அகம:	-	அடைந்தீர்களல்லவா.

मारीचं द्रावयित्वा मखशिरसि शरैरन्यरक्षांसि निघ्नन्
कल्यां कुर्वन्नहल्यां पथि पदरजसा प्राप्य वैदेहगेहम् ।
भिन्दानश्चान्द्रचूडं धनुरवनिसुतामिन्दिरामेव लब्ध्वा
राज्यं प्रातिष्ठथास्त्वं त्रिभिरपि च समं भ्रातृवीरैः सदारैः

மாரீசம் த்ராவயித்வா மகஶிரஸி ஶரைரன்ய ரக்ஷாம்ஸி நிக்னன்
கல்யாம் குர்வன்னஹல்யாம் பதி பதரஜஸா ப்ராப்ய வைதேஹகேஹம் ।
பிந்தானஶ்சாந்த்ர சூடம் தனு ரவனிஸுதாமிந்திராமேவ லப்த்வா
ராஜ்யம் ப்ராதிஷ்டதாஸ் த்வம் த்ரிபிரபி ச ஸமம் ப்ராத்ருவீரை: ஸதாரை:

த்வம் மக ஶிரஸி ஶரை:	-	தாங்கள் யாகாரம்பத்தில் பாணங்களைக் கொண்டு
மாரீசம் த்ராவயித்வா	-	மாரீசனைத் துரத்திவிட்டு,
அன்யரக்ஷாம்ஸி நிக்னன்	-	மற்ற ராக்ஷஸர்களைக்கொன்று,
பதி பதரஜஸா	-	மார்க்கத்தில் பாததூளியால்
அஹல்யாம் கல்யாம் குர்வன்	-	அஹல்யையைப் பரிசுத்தயாகச்செய்து,
வைதேஹ கேஹம் ப்ராப்ய	-	ஜனகரின் அரண்மனையையடைந்து
சாந்த்ரசூடம் தனு: பிந்தான:	-	சிவதனுஸ்ஸை முறித்து,
இந்திராம் ஏவ	-	ஸாக்ஷாத் லக்ஷ்மீதேவியும்

அவனிஸுதாம் லப்த்வா	-	பூமியின் பெண்ணுமான ஸீதையை யடைந்து,
ஸதாரை:	-	தாரங்களுடன்கூடிய
த்ரிபி: அபிப்ராத்ருவீரை ஸமம்	-	மூன்று வீரஸஹோதரர்களுடனும்
ராஜ்யம் ப்ராதிஷ்டதா: ச	-	ராஜ்யத்திற்குத் திரும்பப் புறப்பட்டீர்களல்லவா.

आरुन्धाने रुषान्धे भृगुकुलतिलके संक्रमय्य स्वतेजो
याते यातोऽस्ययोध्यां सुखमिह निवसन्कान्तया कान्तमूर्ते ।
शत्रुघ्नेनैकदाथो गतवति भरते मातुलस्याधिवासं
तातारब्धोऽभिषेकस्तव किल विहतः केकयाधीशपुत्र्या ॥ ४ ॥

ஆருந்தானே ருஷாந்தே ப்ருகு குலதிலகே ஸங்க்ரமய்ய ஸ்வதேஜோ
யாதே யாதோ஽ஸ்ய யோத்யாம் ஸுகமிஹ நிவஸன் காந்தயா காந்தமூர்த்தே।
ஶத்ருக்னேனைகதா஽தோ கதவதி பரதே மாதுலஸ்யாதிவாஸம்
தாதாரப்தோ஽பிஷேகஸ்தவ கில விஹத: கேகயாதீஶ புத்ர்யா ॥ 4 ॥

ப்ருகு குல திலகே	-	பிருகுவம்சத்திற்குத் திலகம்போன்ற பரசுராமன்
ருஷா அந்தே ஆருந்தானே	-	கோபத்தால் மெய்மறந்தவராய் வழிமறித்து
ஸ்வதேஜ: ஸங்க்ரமய்ய ஸ்வதேஜோ	-	தமது தேஜஸ்ஸையும் தங்களிடத்தில் புகச்செய்து
யாதே அயோத்யாம் யாத: அஸி	-	சென்றபிறகு அயோத்திக்குச் சென்றீர்கள்.
காந்தமூர்தே	-	ஹே சுந்தரரூபியான பகவன்!
இஹ காந்தயா	-	அங்கு பத்தினியான ஸீதாதேவியுடன்
ஸுகம் நிவஸன்	-	சுகமாக வஸித்தீர்கள்.
அதோ ஏகதா பரதே ஶத்ருக்னேன	-	பின் ஒருக்கால் பரதன், சத்ருக்னனுடன்
மாதுலஸ்ய அதிவாஸம் கதவதி	-	அம்மான் வீட்டிற்குச் சென்றிருந்தபொழுது
தாதாரப்த:	-	தங்கள் தகப்பனால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட
தவ அபிஷேக:	-	தங்களுடைய பட்டாபிஷேகம்
கேகயாதீஸ புத்ரயா	-	கேகயமன்னனின் பெண்ணானகைகேயியால்
விஹத: கில	-	கெடுக்கப்பட்டதல்லவா?

तातोक्त्या यातकामो वनमनुजवधूसंयुतश्चापधारः
पौरानारुध्य मार्गे गुहनिलयगतस्त्वं जटाचीरधारी ।
नावा सन्तीर्य गङ्गामधिपदवि पुनस्तं भरद्वाजमारा-
न्नत्वा तद्वाक्यहेतोरतिसुखमवसश्चित्रकूटे गिरीन्द्रे ॥ ५ ॥

தாதோக்த்யா யாதுகாமோ வனமனுஜ வதூஸம்யுதஶ் சாபதார:
பௌராநாருத்ய மார்கே குஹநிலயகதஸ்த்வம் ஜடாசீர தாரீ ।
நாவா ஸந்தீர்ய கங்காமதி பதவி புனஸ்தம் பரத்வாஜமாரான் -
நத்வா தத்வாக்ய ஹேதோ ரதிஸுகமவஸஶ்சித்ர கூடே கிரீந்த்ரே ॥ 5 ॥

தாதோக்த்யா சாபதார: - பிதாவின் வசனத்தால் கையில் வில்லேந்தியவராய்
அனுஜவதூஸம் யுத: - தம்பியுடனும் பத்னியுடனும் கூடினவராய்
வனம் யாதுகாம: த்வம் - காட்டிற்குச் செல்லவிரும்பிய தாங்கள்
மார்கே பௌரான் ஆருத்ய - வழியில் பட்டணத்து ஜனங்களைத் திருப்பிவிட்டு
குஹ நிலய கத: - குகனிருக்குமிடத்திற்குச் சென்று
ஜடா சீரதாரீ - ஜடையும் மரவுரியும் தரித்து
நாவா கங்காம் ஸந்தீர்ய புன: - தோணியைக்கொண்டு கங்கையைக்கடந்து
அதி பதவி ஆராத் - வழியில் அருகிலிருந்த
தம் பரத்வாஜம் நத்வா - அந்த பரத்வாஜமுனியை வணங்கி
தத்வாக்ய ஹேதோ: சித்ர கூடே கிரீந்த்ரே - அவருடைய சொற்படி சித்திரகூட மலையில்
அதிஸுகம் அவஸ: - வெகு சுகமாக வசித்தீர்களல்லவா.

श्रुत्वा पुत्रार्तिखिन्नं खलु भरतमुखात् स्वर्गयातं स्वतातं
तप्तो दत्त्वाम्बु तस्मै निदधिथ भरते पादुकां मेदिनीं च ।
अत्रिं नत्वाथ गत्वा वनमतिविपुलं दण्डकां चण्डकायं
हत्वा दैत्यं विराधं सुगतिमकलयश्चारु भोः शारभङ्गीम् ॥ ६ ॥

ஶ்ருத்வா புத்ரார்த்திகின்னம் கலு பரதமுகாத் ஸ்வர்கயாதம் ஸ்வதாதம்
தப்தோ தத்த்வாம்பு தஸ்மை நிததித பரதே பாதுகாம் மேதினீஞ் ச ।
அத்ரிம் நத்வாऽத கத்வா வனமதி விபுலம் தண்டகாம் சண்டகாயம்
ஹத்வா தைத்யம் விராதம் ஸுகதிமகலயஶ்சாரு போ: ஶாரபங்கீம் 6

போ - ஈசா!
பரதமுகாத் ஸ்வதாதம் - பரதன் வாயிலாக உமது பிதாவை
புத்ரார்தி கின்னம் கலு - புத்ரனின் பிரிவினால் வருந்தியவராகவே
ஸ்வர்க யாதம் ஸ்ருத்வா - ஸ்வர்க்கத்தையடைந்தவராகக் கேட்டு
தப்த: - அதனால் தவித்து
தஸ்மை அம்பு தத்வா - அவருக்குத் தர்ப்பணம் செய்து
பரதே பாதுகாம் மேதினீம் ச - பரதனிடத்தில் பாதுகையையும் பூமியையும்
நிததித - ஒப்படைத்தீர்களல்லவா
அத அத்ரிம் நத்வா - அதன்பிறகு அத்ரிமுனியை நமஸ்கரித்து
அதி விபுலம் - மிக விஸ்தாரமான
தண்டகம் வனம் கத்வா - தண்டகவனத்திற்குச் சென்று

சண்ட காயம்	- பயங்கரமான சரீரத்தையுடைய
விராதம் தைத்யம் ஹத்வா	- விராதன் என்ற ராக்ஷஸனைக் கொன்று
ஶாரபங்கீம் ஸுகதிம்	- சரபங்கமுனிவருக்குரியதான மோக்ஷத்தை
சாரு அகலய:	- மிக அழகாகக் கொடுத்தீர்களல்லவா.

नत्वाऽगस्त्यं समस्ताशरनिकरसपत्राकृतिं तापसेभ्यः
प्रत्यश्रौषीः प्रियैषी तदनु च मुनिना वैष्णवे दिव्यचापे ।
ब्रह्मास्त्रे चापि दत्ते पथि पितृसुहृदं वीक्ष्य भूयो जटायुं
मोदाद्गोदातटान्ते परिरमसि पुरा पञ्चवट्यां वधूट्या ॥ ७॥

நத்வாऽகஸ்த்யம் ஸமஸ்தாஶரநிகர ஸபத்ராக்ருதிம் தாபஸேப்ய:
ப்ரத்யஶ்ரௌஷீ: ப்ரியைஷீ ததனு ச முனிநா வைஷ்ணவே திவ்யசாபே ।
ப்ரஹ்மாஸ்த்ரே சாபி தத்தே பதி பித்ரு ஸுஹ்ருதம் வீக்ஷ்ய பூயோ ஜடாயும்
மோதாத் கோதா தடாந்தே பரிரமஸி புரா பஞ்சவட்யாம் வதூட்யா

தாபஸேப்ய: ப்ரியைஷீ	- தவசிகளுக்குப் பிரியத்தைச் செய்ய விரும்பிய தாங்கள்
ஸமஸ்தா ஶரநிகர ஸபத்ரா க்ருதிம்	- எல்லா ராக்ஷஸகணங்களுடைய வதத்தையும்
ப்ரத்ய ஶ்ரௌஷீ:	- செய்வதாகப் பிரதிக்ஞை செய்தீர்கள்.
ததனு அகஸ்த்யம் நத்வா	- அதன்பிறகு அகஸ்தியமுனியை நமஸ்கரித்து
முனினா வைஷ்ணவே திவ்யசாபே	- அந்த அகஸ்தியமுனியால் சிறந்த வைஷ்ணவவில்லும்
ப்ரம்ஹாஸ்த்ரே அபி சதத்தே	- பிரம்மாஸ்திரமும் கொடுக்கப்பட்ட பிறகு
பூய: பதி	- மறுபடியும் வழியில்
பித்ரு ஸுஹ்ருதம் ஜடாயும் வீக்ஷ்ய	- பிதாவின் சிநேகிதரான ஜடாயுவைக்கண்டு
மோதாத்	- மிக சந்தோஷத்துடன்
கோதா தடாந்தே பஞ்சவட்யாம்	- கோதாவரீதீரத்தில் பஞ்சவடியில்
வதூட்யா புரா பரிரமஸி	- பத்தினியானசீதையுடன்சுகமாக வசித்தீர்கள்.

प्राप्तायाः शूर्पणख्या मदनचलधृतेरर्थनैर्निस्सहात्मा
तां सौमित्रौ विसृज्य प्रबलतमरुषा तेन निर्लूननासाम् ।
दृष्ट्वैनां रुष्टचित्तं खरमभिपतितं दूषणं च त्रिमूर्धं
व्याहिंसीराशरानप्ययुतसमधिकांस्तत्क्षणादक्षतोष्मा ॥ ८॥

ப்ராப்தாயா: ஶூர்பணக்யா மதன சலத்ருதேரர்த்தனைர் நிஸ்ஸஹாத்மா
தாம்ஸௌமித்ரௌ விஸ்ருஜ்ய ப்ரபலதம ருஷா தேன நிர்லூன நாஸாம் ।
த்ருஷ்ட்வைனாம் ருஷ்டசித்தம் கரமபிபதிதம் தூஷணஞ்ச த்ரிமூர்த்தம்
வ்யாஹிம்ஸீ ராஶரானப்யயுத ஸமதிகாம்ஸ்தத்க்ஷணா தக்ஷதோஷ்மா 8

அக்ஷதோஷ்மா - ஒருவராலும் ஒருபொழுதும் கெடுக்கப் படாத பராக்கிரமமுடைய தாங்கள்,
மதன சலத்ருதே: - காமவிகாரத்தால் மதியிழந்து
ப்ராப்தாயா: ஶூர்பண -க்யா: - தங்கள் பக்கத்தில் வந்த சூர்ப்பணகையின்
அர்தனை: நிஸ்ஸஹாத்மா - பிரார்த்தனைகளால் பொறுமை யிழந்தவராய்
தாம் ஸௌமித்ரௌ விஸ்ருஜ்ய - அவளை லக்ஷ்மணனிடம் அனுப்பிவைத்து
ப்ரபல தமருஷா தேன - மிகக் கடுங்கோபமுடைய அந்த லக்ஷ்மணனால்
நிர்லூந நாஸாம் ஏனாம் த்ருஷ்ட்வா - மூக்கறுக்கப்பட்டவளான அவளைக்கண்டு
ருஷ்ட சித்தம் - கோபமடைந்த மனதோடுகூடினவர்களாக
அபி பதிதம் - தன்னையெதிர்த்துவந்த
கரம் தூஷணம் த்ரிமூர்தம் ச } - கரனையும், தூஷணனையும், த்ரிசிரஸ்ஸையும்,
அயுத ஸமதிகான் - பதினாயிரத்திற்கு மேலான
ஆஶ ரான் அபி - ராக்ஷஸர்களையும்
தத்க்ஷணாத் வ்யாஹிம்ஸீ- அப்பொழுதே கொன்றீர்கள்.

सोदर्याप्रोक्तवार्ताविवशदशमुखादिष्टमारीचमाया-
सारङ्गं सारसाक्ष्या स्पृहितमनुगतः प्रावधीर्बाणघातम् ।
तन्मायाक्रन्दनिर्यापितभवदनुजां रावणस्तामहार्षीत्
तेनार्तोऽपि त्वमन्तः किमपि मुदमधास्तद्वधोपायलाभात् ॥९॥

ஸோதர்யா ப்ரோக்தவார்த்தாவிவஶ தஶமுகாதிஷ்ட மாரீசமாயா-
ஸாரங்கம் ஸாரஸாக்ஷ்யா ஸ்ப்ருஹித மனுகத: ப்ராவதீர் பாணகாதம் ।
தன்மாயாக்ரந்த நிர்யாபித பவதனுஜாம் ராவணஸ் தாமஹார்ஷீத்
தேனார்த்தோऽபி த்வமந்த: கிமபி முதமதாஸ் தத்வதோபாய லாபாத் ॥9॥

ஸோதர்யா ப்ரோக்த வார்தா விவஶதஶ முகாதிஷ்ட மாரீச மாயா ஸாரங்கம் } - சகோதரியால் சொல்லப்பட்ட விருத்தாந் தத்தால் பரவசனான ராவணனால் ஆக்ஞாபிக்கப்பட்ட மாரீசனாகிற மாயமான்
ஸாரஸாக்ஷ்யா - தாமரைக்கண்ணியான ஸீதையால்
ஸ்ப்ருஹிதம் - விரும்பப்பட்டதால்

அநுகத:	- அதைப் பின்தொடர்ந்து சென்று
பாண காதம் ப்ராவதீ:	- பாணங்களைக்கொண்டு அடித்துக் கொன்றீரல்லவா.
தன்மாயாக்ராந்த நிர்யாபித பவதனுஜாம்	- அந்த மாரீசனுடைய கபடமான சப்தத்தால் தங்கள் ஸஹோதரனை வெளியே அனுப்பிய
தாம்	- அந்த சீதையை
ராவண: அஹார்ஷீத்	- ராவணன் அபகரித்துச் சென்றானல்லவா
தேனத்வம் ஆர்த: அபி	- அதனால்தாங்கள்வருத்தமடைந்தீர்களெனினும்
தத்வதோபாயலாபாத்	- அந்த ராவணனைக்கொல்ல ஓர் உபாயம் கிடைத்தால்
அந்த: கிமபி	- மனதில் இவ்விதமென்றுசொல்லமுடியாத
முதம் அதா:	- சந்தோஷமுமடைந்தீர்களல்லவா.

भूयस्तन्वीं विचिन्वन्नहृत दशमुखस्त्वद्वधूं मद्वधेने-
त्युक्त्वा याते जटायौ दिवमथ सुहृदः प्रातनोः प्रेतकार्यम् ।
गृह्णानं तं कबन्धं जघनिथ शबरीं प्रेक्ष्य पम्पातटे त्वं
सम्प्राप्तो वातसूनुं भृशमुदितमनाः पाहि वातालयेश ॥ १० ॥

பூயஸ்தன்வீம் விசின்வன்னஹ்ருத தஶமுகஸ்த்வதூம் மத்வதேனேத் -
யுக்த்வா யாதே ஜடாயௌ திவமத ஸுஹ்ருத: ப்ராதனோ: ப்ரேத கார்யம் ।
க்ருஹ்ணனம் தம் கபந்தம் ஜகநித ஶபரீம் ப்ரேக்ஷ்ய பம்பாதடே த்வம்
ஸம்ப்ராப்தோ வாதஸூனும் ப்ருஶமுதிதமனா: பாஹி வாதாலயேஶ

பூய: தன்வீம் விசின்வந்	- பிறகு சீதையைத் தேடிச்சென்ற தாங்கள்
தஶமுக: மத்வதேன	- ராவணன் என்னைக் கொன்று
த்வத்வதூம் அஹ்ருத	- தங்கள்பத்தினியை அபஹரித்துச்சென்றான்
இதி உக்த்வா ஜடாயௌ	- என்று சொல்லிய ஜடாயு
திவம் யாதே	- ஸ்வர்க்கத்தையடைந்தபொழுது
ஸுஹ்ருத:	- சினேகிதனான ஜடாயுவுக்கு
ப்ரேத கார்யம் ப்ராதனோ:	- பிரேதகிருத்யத்தைச் செய்தீர்களல்லவா.
அத க்ருஹ்ணானம்	- அதன் பிறகு உம்மை பிடித்துக்கொண்ட
தம் கபந்தம் ஜகநித	- அந்தக் கபந்தனைக் கொன்றீர்.
பம்பாதடே ஶபரீம் ப்ரேக்ஷ்ய	- பம்பாதீரத்தில் சபரியைக் கண்டு, பிறகு
வாத ஸூநும் ஸம்ப்ராப்த:	- ஹனுமானையும் அடைந்தவராய்
ப்ருஶ முதிதமனா:	- மிகவும் மனச்சந்தோஷமடைந்தீர்களல்லவா!
வாதாலயேஶ த்வம் பாஹி	- குருவாயூரப்பா! தாங்கள் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ஸ்ரீராம சரித வர்ணனம் நாம சதுஸ்த்ரிம்ஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 354] [நவம ஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 20]

தசகம் 35

ஸ்ரீ ராம சரிதம்

नीतस्सुग्रीवमैत्रीं तदनु हनुमता दुन्दुभेः कायमुच्चैः
क्षिप्त्वाङ्गुष्ठेन भूयो लुलविथ युगपत्पत्रिणा सप्त सालान् ।
हत्वा सुग्रीवघातोद्यतमतुलबलं वालिनं व्याजवृत्त्या
वर्षावेलामनैषीर्विरहतरलितस्त्वं मतङ्गाश्रमान्ते ॥ १ ॥

நீத: ஸுக்ரீவமைத்ரீம் ததனு ஹனுமதா துந்துபே: காயமுச்சை:
க்ஷிப்த்வாங்குஷ்டேன பூயோ லுலுவித யுகபத் பத்ரிணு ஸப்த ஸாலான் ।
ஹத்வா ஸுக்ரீவ காதோத்யத மதுலபலம் வாலினம் வ்யாஜவ்ருத்த்யா
வர்ஷாவேலா மனைஷீர் விரஹதரலிதஸ்த்வம் மதங்காச்ரமாந்தே

ததனு ஹனுமதா - அதன் பிறகு ஹனுமானால்
ஸுக்ரீவ மைத்ரீம்நீத: - சுக்ரீவனுடன்சிநேகம் செய்து வைக்கப்பட்டு.
துந்துபே: காயம் - துந்துபியின் சரீரத்தை
அங்குஷ்டேன உச்சை: க்ஷிப்த்வா - கால்கட்டைவிரலால் உந்தி எறிந்து
பூய: பத்ரிணா ஸப்த ஸாலான் - பின் ஒரு பாணத்தால் ஏழு ஆச்சாமரங்களை
யுகபத் லுலுவித - ஒரே காலத்தில் முறித்தீர்கள்
ஸுக்ரீவ காதோத்யதம் - சுக்கிரீவனைக் கொல்ல முயன்ற
அதுல பலம் வாலினம் - அளவற்ற பலமுடைய வாலியை
வ்யாஜவ்ருத்த்யா ஹத்வா த்வம் - மறைவாக இருந்து கொன்றுவிட்டு தாங்கள்
விரஹ தரலித: - ஸீதையின் பிரிவினால் கலக்கமடைந்தவராய்
மதங்காச்ரமாந்தே - மதங்கமுனியின் ஆசிரமத்திற்கு பக்கத்தில்
வர்ஷாவேலாம் அனைஷீ: - மழைக்காலத்தைக் கழித்தீர்களல்லவா.

सुग्रीवेणानुजोक्त्या सभयमभियता व्यूहितां वाहिनीं ता-
मृक्षाणां वीक्ष्य दिक्षु द्रुतमथ दयितामार्गणायावनम्राम् ।
सन्देशं चाङ्गुलीयं पवनसुतकरे प्रादिशो मोदशाली
मार्गे मार्गे ममार्गे कपिभिरपि तदी त्वत्प्रिया सप्रयासैः ॥ २ ॥

ஸுக்ரீவேணுனுஜோக்த்யா ஸபயமபியதா வ்யூஹிதாம் வாஹினீம் தாம்
ருக்ஷாணும் வீக்ஷ்ய திக்ஷு த்ருதமத தயிதா மார்கணுயாவநம்ராம் ।
ஸந்தேஶஞ்சாங்குலீயம் பவன ஸுதகரே ப்ராதிஶோ மோதஶாலீ
மார்கே மார்கே மமார்கே கபிபிரபி ததா த்வத்ப்ரியா ஸப்ரயாஸை: ॥ 2 ॥

அத அனு ஜோக்த்யா - அதன்பிறகு தம்பியான லக்ஷ்மணனின் வசனத்தால்
ஸ பயம் அபியதாம் - மிக பயத்துடன் உம்மிடம் வந்த
ஸுக்ரீவேண - சுக்கிரீவனால் எல்லா திக்குகளிலும்
திக்ஷு த்ருதாம் - சீக்கிரமாக
தயிதா மார்கணாய - பத்தினியைத் தேடுவதற்காக
வ்யூஹிதாம் - அணிவகுத்து நிறுத்தப்பட்ட
தாம்ரிக்ஷாணாம்வாஹினீம் - அந்த வானரசேனை
அவனம்ராம் வீக்ஷ்ய - வணங்கி நிற்பதைக் கண்டு
மோத ஶாலீ - மிகச் சந்தோஷமடைந்த தாங்கள்
பவனஸுதகரே - வாயுகுமாரனான ஹனுமான் கையில்
ஸந்தேஶம் அங்குளீயம் ச - தூதுச்செய்தியையும் கணையாழியையும்
ப்ராதிஶ: - அளித்தீர்கள்.
ததா கபிபி: அபி - அப்பொழுது வானரர்களாலும்
ஸப்ரயாஸை: மார்கே மார்கே } - மிகப்பிரயத்தினத்துடன்கூட எல்லா மார்க்கங்களிலும்
த்வப்ரியா ஸமார்கே - தங்கள் பத்தினி தேடப்பட்டாளல்லவா.

त्वद्वार्ताकर्णनोद्यद्गरुदुरुजवसम्पातिसम्पातिवाक्य-
प्रोत्तीर्णार्णोधिरन्तर्नगरि जनकजां वीक्ष्य दत्त्वाऽङ्गुलीयम् ।
प्रक्षुद्योद्यानमक्षक्षपणचणरणः सोढबन्धो दशास्यं
दृष्ट्वा प्लुष्ट्वा च लङ्कां झटिति स हनुमान्मौलिरत्नं ददौ ते

த்வத்வார்தா கர்ணநோத்யத்கருதுரு ஜவஸம்பாதி ஸம்பாதி வாக்ய -
ப்ரோத்தீர்ணார்ணோதிரந்தர் நகரி ஜனகஜாம் வீக்ஷ்ய தத்வாऽங்குலீயம் ।
ப்ரக்ஷுத்யோத்யான மக்ஷக்ஷபண சணரண: ஸோடபந்தோ தஶாஸ்யம்
த்ருஷ்ட்வாப்லுஷ்ட்வாசலங்காம்ஜடிதிஸஹனுமான்மௌலிரத்னம்ததௌதே ॥3॥

ஸ ஹனுமான் - அந்த ஹனுமான்
த்வத் வார்தா கர்ணனோத்யத்கருதுரு ஜவ ஸம் பாதி ஸம்பாதி வாக்ய ப்ரோத்தீர்ணார்ணோதி } தங்களுடைய சரிதத்தைக் கேட்டதினால் முளைத்த சிறகுகளை யுடையவனும் அதனால் மிக வேகமாகப் பறக்கின்ற வனுமான ஸம்பாதியின் வசனத்தால் சமுத்திரத்தை தாண்டி
அந்தர் நகரி - லங்கா நகரத்தின் நடுவில்
ஜனகஜாம் வீக்ஷ்ய - ஜனகர் திருமகளான சீதையைக் கண்டு
அங்குளீயம் தத்வா - கணையாழியைக் கொடுத்து,
உத்யானம் ப்ரக்ஷுத்ய - அசோகவனத்தை நாசஞ்செய்து,
அஶக்ஷபண சணரண: - அக்ஷகுமாரனைக் கொல்வதற்குரிய போருடையவனாகி

ஶோடபந்த தஶாஸ்யம் த்ருஷ்ட்வா ஸங்காம் ச ப்லுஷ்ட்வா ஜடிதி		பின் பிரம்மாஸ்திரத்தின் கட்டைப் பொறுத்துக்கொண்டு ராவணனைக் கண்டு லங்கையையும் எரித்து, சீக்கிரத்தில்
தே மௌலி ரத்னம் ததௌ	-	தங்களுக்குச் சூடாமணியைக் கொடுத்தானல்லவா.

त्वं सुग्रीवाङ्गदादिप्रबलकपिचमूचक्रविक्रान्तभूमी-
चक्रोऽभिक्रम्य पारेजलधि निशिचरेन्द्रानुजाश्रीयमाणः ।
तत्प्रोक्तां शत्रुवार्तां रहसि निशमयन्प्रार्थनापार्थ्यरोष-
प्रास्ताग्नेयास्त्रतेजस्त्रसदुदधिगिरा लब्धवान्मध्यमार्गम् ॥ ४ ॥

த்வம் ஸுக்ரீவாங்கதாதி ப்ரபல கபிசமூ சக்ர விக்ராந்த பூமீ -
சக்ரோऽபிக்ரம்ய பாரே ஜலதி நிஶிசரேந்த்ரானுஜா ஶ்ரீயமாண: ।
தத்ப்ரோக்தாம் ஶத்ருவார்த்தாம் ரஹஸி நிஶமயன் ப்ரார்த்தனா பார்த்யரோஷ
ப்ராஸ்தாக்னேயாஸ்த்ர தேஜஸ்த்ரஸ துததிகிரா லப்தவான் மத்ய மார்கம் ॥ 4 ॥

த்வம்	-	தாங்கள்
ஸுக்ரீவாங்க தாதி ப்ரபல கபிசமூசக்ர விக்ராந்த: பூமிசக்ர: அபிக்ரம்ய	-	சுக்கிரீவன், அங்கதன் முதலிய பலசாலிகள் அடங்கிய வானர சேனைகளின் சமூகம் நாடு முழுவதும் ஆக்கிரமிக்க படையெடுத்துச் சென்று
பாரேஜலதி	-	சமுத்திரக்கரையில்
நிஶிசரேந்த்ரானுஜா ஶ்ரீயமாண:	-	ராக்ஷஸமன்னனான ராவணனுடைய தம்பியால் சரணமடையப்பட்டு
ரஹஸி தத்ப்ரோக்தாம்	-	ரகசியமாக அவனால் கூறப்பட்ட
ஶத்ருவார்தா நிஶமயன்	-	சத்துருவின் விருத்தாந்தத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு
ப்ரார்த்தநா பார்த்யரோஷ ப்ராஸ்தாக்நேயாஸ்த்ர தேஜஸ்த்ரஸதுததிகிரா		தங்களுடைய பிரார்த்தனை வீணானதால் உண்டான கோபத்தில் விடப்பட்ட ஆக்கினேயாஸ்திரத்தின் ஒளியைக் கண்டு பயந்த சமுத்திர தேவதையின் வார்த்தையால்
மத்யமார்கம்	-	சமுத்திரத்தின் நடுவில் வழியை
லப்தவான்	-	அடைந்தீர்களல்லவா.

कीशैराशान्तरोपाहृतगिरिनिकरैः सेतुमाधाप्य यातो
यातून्यामर्द्य दंष्ट्रानखशिखरिशिलासालशस्त्रैः स्वसैन्यैः ।
व्याकुर्वन्सानुजस्त्वं समरभुवि परं विक्रमं शक्रजेत्रा
वेगान्नागास्त्रबद्धः पतगपतिगरुन्मारुतैर्मोचितोऽभूः ॥ ५ ॥

கீஶைராஶாந்தரோபாஹ்ருத கிரி நிகரை: ஸேதுமாதாப்ய யாதோ
யாதூன்யாமர்த்ய தம்ஷ்ட்ராநக ஶிகரிஶிலா ஸாலஶஸ்த்ரை: ।
வஸைன்யை: । வ்யாகுர்வன் ஸாநுஜஸ்த்வம் ஸமரபுவி பரம் விக்ரமம் ஶக்ரஜேத்ரா
வேகாந் நாகாஸ்த்ர பத்த: பதகபதிகருன் மாருதைர் மோசிதோ஽பூ: ॥ 5 ॥

கீஶை: - வானரர்களால்
ஆஶாந்த ரோபாஹ்ருத கிரிநிகரை: - திக்குகளிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட மலைக்குவியல்களால்
ஸேதும் ஆதாப்ய யாத: - அணையைக் கட்டி இலங்கைக்குச் சென்று
தம்ஷ்ட்ராநகஶிகரிஶிலா ஸாலஶஸ்த்ரை: - தெற்றுப்பற்கள், நகங்கள், மலைகள், கற்கள், மரங்கள் இவைகளை ஆயுதங்களாகக் கொண்ட
ஸ்வஸைன்யை: யாதூனி ஆமார்த்ய - உமது சேனைகளைக்கொண்டு ராக்ஷஸர்களைக் கொன்று
ஸமரபுவி பரம் விக்ரமம் - போர்க்களத்தில் சிறந்த பராக்கிரமத்தை
வ்யாகுர்வன் ஸாநுஜ: த்வம் - காட்டுகின்ற தம்பியுடன் கூடின தாங்கள்
ஶக்ர ஜேத்ரா நாகாஸ்த்ர பத்த: - இந்திரஜித்தால் நாகாஸ்திரத்தால் கட்டப்படவே,
வேகாத் பரக பதிகருந் மாருதை: - சீக்கிரத்தில் கருடனின் இறக்கைக்காற்றால்
மோசித: அபூ: - விடுவிக்கப்பட்டீர்களல்லவா.

सौमित्रिस्त्वत्र शक्तिप्रहृतिगळदसुर्वातजानीतशैल-
घ्राणात्प्रणानुपेतो व्यकृणुत कुसृतिश्लाघिनं मेघनादम् ।
मायाक्षोभेषु वैभीषणवचनहृतस्तम्भनः कुम्भकर्णं
सम्प्राप्तं कम्पितोर्वीतलमखिलचमूभक्षिणं व्यक्षिणोस्त्वम् ॥ ६ ॥

ஸௌமித்ரிஸ்த்வத்ர ஶக்திப்ரஹ்ருதி களதஸுர்வாத ஜாநீத ஶைல -
க்ராணாத் ப்ராணானுபேதோ வ்யக்ருணுத குஸ்ருதிஶ்லாகினம் மேகநாதம் ।
மாயா க்ஷோபேஷு வைபீஷண வசன ஹ்ருத ஸ்தம்பன: கும்பகர்ணம்
ஸம்ப்ராப்தம் கம்பிதோர்வீதல மகில சமூ பக்ஷிணம் வ்யக்ஷிணோஸ்த்வம் ॥ 6 ॥

அத்ர ஸௌமித்ரி: து - இந்த யுத்தத்தில் லக்ஷ்மணனோவென்றால்
ஶக்தி ப்ரஹ்ருதி களதஸு: - சக்தியாயுதத்தின் அடியால் பிராணனை யிழந்து
வாதஜனீதஶைலக்ராணாத் - ஹனுமானால் கொண்டுவரப்பட்ட ஓஷதி மலையை முகர்ந்ததால்
ப்ராணான் உபேத: - பிராணனையடைந்தவனாய்
குஸ்ருதிஶ் லாகினம் - தன்மாயைகளை சிலாகிக்கின்ற
மேகநாதம் வ்யக்ருணுத - இந்திரஜித்தைக் கொன்றான்.

த்வம் மாயாக்ஷோபேஷு - தாங்கள் ராக்ஷஸர்களுடைய மாயையால் கலக்கமுண்டாகும்பொழுது
வைபீஷண வசன ஹ்ருத ஸ்தம்பன: - விபீஷணருடைய வசனத்தால் கலக்கம் நீங்கியவராய்
கம்பிதோர்வீதலம் ஸம்ப்ராப்தம் - பூமியை நடுங்கச் செய்துகொண்டு வந்தவனும்
அகில சமூ பக்ஷிணம் - சேனைகளெல்லாவற்றையும் புசிக்கின்றவனுமான
கும்பகர்ணம் த்வம் வ்யகக்ஷிணோ: - கும்பகர்ணனை தாங்கள் கொன்றீர்களல்லவா.

गृह्णन् जम्भारिसम्प्रेषितरथकवचौ रावणेनाभियुध्यन्
ब्रह्मास्त्रेणास्य भिन्दन् गळततिमबलामग्निशुद्धां प्रगृह्णन् ।
देव श्रेणीवरोज्जीवितसमरमृतैरक्षतैर्ऋक्षसङ्घैर्-
लङ्काभर्त्रा च साकं निजनगरमगाः सप्रियः पुष्पकेण ॥ ७॥

க்ருஹ்ணஞ்ஜம்பாரி ஸம்ப்ரேஷித ரத கவசௌ ராவணேனாபியுத்யன்
ப்ரஹ்மாஸ்த்ரேணாஸ்ய பிந்தன் களததி மபலாமக்னி ஶுத்தாம் ப்ரக்ருஹ்ணன் ।
தேவஶ்ரேணீ வரோஜ் ஜீவிதஸமர ம்ருதைரக்ஷதைர் ருக்ஷஸங்கைர் -
லங்காபர்த்ரா ச ஸாகம் நிஜ நகரமகா: ஸப்ரிய: புஷ்பகேண ॥ 7 ॥

ஜம்பாரி ஸம்ப்ரேஷித ரதகவசௌ - தேவேந்திரனால் அனுப்பப்பட்ட தேரையும் கவசத்தையும்
க்ருஹ்ணன் - பெற்றுக்கொண்டு
ராவணேன அபி யுத்யன் - ராவணனுடன் போர்புரிந்து
ப்ரம்ஹாஸ்த்ரேண - பிரம்மாஸ்திரத்தால்
அஸ்ய கலததிம் பிந்தன் - ராவணனுடையகழுத்து வரிசையை வெட்டி,
அக்னி ஸத்தாம் - அக்னியில் பிரவேசித்து புனிதையான
அபலாம்ப்ரக்ருஷ்ணன் - சீதையை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு
தேவ ஸ்ரேணீவரோ ஜீவித ஸமரம்ருதை: - முந்தி யுத்தத்தில் மரணமடைந்தவர்களும் பிறகு தேவஸமூஹங்களுடைய வரங்களால் உயிர்த்தெழுந்தவர்களும்
அக்ஷதை: ருக்ஷஸங்கை - இரணமற்றவர்களுமான வானர சேனைகளுடனும்
லங்கா பர்த்ரா ச ஸாகம் - லங்காதிபதியான விபீஷணனுடனும்
ஸப்ரிய: புஷ்பகேண - சீதாஸமேதனாய் புஷ்பகவிமானத்திலேறிக் கொண்டு
நிஜ நகரம் - உமது நகரமான அயோத்திக்கு
அகா: - தாங்கள் சென்றீர்களல்லவா.

प्रीतो दिव्याभिषेकैरयुतसमधिकान्वत्सरान्पर्यरंसीः
मैथिल्यां पापवाचा शिव शिव किल तां गर्भिणीमभ्यहासीः ।
शत्रुघ्नेनार्दयित्वा लवणनिशिचरं प्रार्दयः शूद्रपाशं
तावद्वाल्मीकिगेहे कृतवसतिरुपासूत सीता सुतौ ते ॥ ८ ॥

ப்ரீதோ திவ்யாபிஷேகை ரயுத ஸமதிகான் வத்ஸரான் பர்யரம்ஸீ: -
மைதில்யாம் பாபவாசா ஶிவ ஶிவ கில தாம் கர்ப்பிணீமப்யஹாஸீ: ।
ஶத்ருக்னேனார்தயித்வா லவண நிஶிசரம் ப்ரார்தய: ஶூத்ரபாஶம்
தாவத்வால்மீகி கேஹே க்ருதவஸதி ருபஸூத ஸீதா ஸுதௌ தே ॥ 8 ॥

திவ்யாபிஷேகை: ப்ரீத: - திவ்யாபிஷேகங்களால் பிரீதியடைந்த தாங்கள்
அயுத ஸமதிகான் வத்ஸரான் - பதினாயிரத்திற்கதிகமான வருஷங்கள்
பர்யரம்ஸீ: - சுகமாக வசித்தீர்கள்.
மைதில்யாம் பாபவாசா - சீதாதேவி விஷயமான அபவாதச் சொற்களைக் கேட்டு
கர்பிணீம் தாம் அப்ய ஹாஸீ: கில } - கர்ப்பிணியான அவளை பரித்தியாகஞ் செய்தீர்களல்லவா.
ஶிவ ஶிவ ஶத்ருக்னேன - அது மிகக் கஷ்டம். சத்ருக்கனைக்கொண்டு
லவண நிஶிசரம் அர்தயித்வா } - லவணாசுரனைக் கொல்லச்செய்து,
ஶூத்ர பாஶம் ப்ரார்தய: - சூத்திரத் தவசியை கொன்றீர்கள்.
தாவத் வால்மீகி கேஹே - அப்போது வால்மீகியின் ஆசிரமத்தில்
க்ருத வஸதி: ஸீதா தே - வசித்துவந்த சீதாதேவி தங்களுடைய
ஸுதௌ உபாஸூத - புத்திரர்களான குசலவர்களை பிரசவித்தாள்.

वाल्मीकेस्त्वत्सुतोद्गापितमधुरकृतेराज्ञया यज्ञवाटे
सीतां त्वय्याप्तुकामे क्षितिमविशदसौ त्वं च कालार्थितोऽभूः ।
हेतोः सौमित्रिघाती स्वयमथ सरयूमग्ननिश्शेषभृत्यैः
साकं नाकं प्रयातो निजपदमगमो देव वैकुण्ठमाद्यम् ॥ ९ ॥

வால்மீகே: த்வத்ஸுதோத்காபித மதுரக்ருதே ராஜ்ஞயா யஜ்ஞவாடே
ஸீதாம் த்வய்யாப்துகாமே க்ஷிதிம விஶதஸௌ த்வஞ்ச காலார்த்திதோபூ: ।
ஹேதோ: ஸௌமித்ரிகாதீ ஸ்வயமத ஸரயூ மக்ன நி:ஶேஷப்ருத்யை:
ஸாகம் நாகம் ப்ரயாதோ நிஜபதமகமோ தேவ வைகுண்டமாத்யம் ॥ 9 ॥

யக்ஞவாடே - அசுவமேதயாகசாலையில்
த்வத்ஸுதோத்காபித மதுரக்ருதே: } - தங்கள் புத்திரர்களான குசலவர்களைக் கொண்டு கானம் பண்ணப்பட்ட ஸ்ரீராமா-யணமாகிற அழகான காவியத்தையுடைய
வால்மீகே: ஆக்ஞயா த்வயி } - வால்மீகிமுனிவரின் கட்டளையால் தாங்கள்
ஸீதாம் ஆப்துகாமே - ஸீதையையடைய விரும்பியபொழுது
அஸௌ க்ஷிதிம் } - அந்த சீதை பூமியில் பிரவேசித்தாளல்லவா

அவிஸத் த்வம் ச காலார்தித: அபூ: - தாங்களும் தர்மராஜனால் வைகுண்டம் செல்லும்படி பிரார்த்திக்கப்பட்டீர்கள்.
அத ஹேதோ: - அப்பொழுது ஒரு காரணவசமாக
ஸௌமித்ரீ காதீ ஸ்வயம் - லக்ஷ்மணனை உபேக்ஷித்தவராக தாங்கள்
ஸரயூ மக்ன நிஸ்ஸேஷ ப்ருத்யை: ஸாகம் - சரயூநதியில் முழுகிய பரிஜனங்கள் அனைவருடனும் சுவர்க்கத்திற்குச் சென்று,
நாகம் ப்ரயாத: தேவ - ஈசா! பிரம்மாண்டத்தின் உற்பத்திக்கு
ஆத்யம் நிஜபதம் - முந்தியே இருப்பதும் தங்களுடைய ஸ்தானமுமான
வைகுண்டம் அகம: - வைகுண்டத்திற்குச் சென்றீர்களல்லவா.

सोऽयं मर्त्यावतारस्तव खलु नियतं मर्त्यशिक्षार्थमेवं
विश्लेषार्तिर्निरागस्त्यजनमपि भवेत्कामधर्मातिसक्त्या ।
नो चेत्स्वात्मानुभूतेः क्वनु तव मनसो विक्रिया चक्रपाणे
स त्वं सत्त्वैकमूर्ते पवनपुरपते व्याधुनु व्याधितापान् ॥१०॥

ஸோऽயம் மர்த்யாவதாரஸ்தவ கலு நியதம் மர்த்யஶிக்ஷார்த்தமேவம்
விஶ்லேஷார்திர் நிராகஸ்த்யஜனமபி பவேத் காமதர்மாதி ஸக்த்யா ।
நோ சேத் ஸ்வாத்மானுபூதே: க்வநு தவ மனஸோ விக்ரியா சக்ரபாணே
ஸ த்வம் ஸத்த்வைகமூர்த்தே பவன புரபதே வ்யாதுனு வ்யாதிதாபான் ॥10॥

காமதர்மாதி ஸக்த்யா - காமத்திலும் தர்மத்திலும் அதிகமான பற்றுதலால்
விஶ்லேஷார்தி: - பிரிவின் துன்பமும்
நிராகஸ் த்யஜனம் அபி - குற்றமற்றவர்களைத் தியாகம் செய்வதும்
நியதம் பவேத் - நிச்சயமாக ஸம்பவிக்கும்;
ஏவம் மர்த்ய ஶிக்ஷார்தம் கலு - என்றிவ்விதம் மனிதர்களுக்கு விளக்கவேயல்லவா
தவஸ: அயம் மர்த்யாவதார: - தங்களுடைய இந்த மனுஷ்யாவதாரம்?
நோ சேத் ஸ்வாத்மானுபூதே: தவ - இல்லாவிட்டால் ஆத்மராமனாகிய தங்களுடைய
மனஸ: விக்ரியா க்வனு - மனதிற்கு விகாரம் எங்கிருந்துண்டாகும்?
சக்ரபாணே - காலசக்கிரத்தை கையில் தரித்தவரும்
ஸத்வைக மூர்தே - சுத்தஸத்துவஸ்வரூபியுமான
பவன புரபதே - குருவாயூரப்பா!
ஸ: த்வம் - அப்படிப்பட்ட தாங்கள்
வ்யாதிதாபான் வ்யாதுனு - என் வியாதிகளையும் ஆசைகளையும் அகற்ற வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ஸ்ரீராம சரித வர்ணனம்
நாம பஞ்சத்ரிம்ஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 364] [நவம ஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 30]

தசகம் 36

பரசுராமாவதாரம்

अत्रेः पत्रतया पुरा त्वमनसूयायां हि दत्ताभिधो
जातः शिष्यनिषन्धतन्द्रितमनाः स्वस्थश्चरन्कान्तया ।
दृष्टो भक्ततमेन हेहयमहीपालेन तस्मै वरा-
नष्टैश्वर्यमुखान्प्रदाय ददिथ स्वेनैव चान्ते वधम् ॥ १॥

அத்ரே: புத்ரதயா புரா த்வ மனஸூயாயாம் ஹி தத்தாபிதோ
ஜாத: சிஷ்ய நிபந்த தந்த்ரித மனா: ஸ்வஸ்தஶ் சரன் காந்தயா ।
த்ருஷ்டோ பக்த தமேன ஹேஹய மஹீபாலேன தஸ்மை வரான்
அஷ்டைஶ்வர்ய முகான் ப்ரதாய ததித ஸ்வேனைவ சாந்தே வதம் ॥1॥

புரா த்வம்	-	முன்னொரு காலத்தில் தாங்கள்
அத்ரே:புத்ரதயா	-	அத்திரி மஹரிஷிக்குப் புத்திரனாக
அனசூயாயாம்	-	அனசூயையிடத்தில்
தத்தா பித: ஹி ஜாத:	-	தத்தர் என்ற பெயருடையவராக அவதரித்து
ஶிஷ்ய நிபந்த தந்த்ரித மனா:	-	சிஷ்யகணங்களின் நிர்ப்பந்தத்தால் வெறுப்படைந்த மனத்தினராய்
காந்தயா ஸ்வஸ்த: சரன்	-	பத்தினியுடன் சொஸ்தராக ஸஞ்சரித்து
பக்ததமேன	-	பெரிய பக்தனும்
ஹேஹய மஹீபாலேன	-	ஹேஹயதேசத்தரசனுமான கார்த்த வீர்யார்ஜுனனால்
த்ருஷ்ட: தஸ்மை	-	தரிசிக்கப்பட்டு, அவனுக்கு
அஷ்டைச்வர்யமுகான்வரான்	-	அஷ்டைசுவரியம் முதலிய வரங்களை
ப்ரதாய	-	கொடுத்து,
அந்தே ஸ்வேன ஏவ	-	கடைசியில் உம்மாலேயே
வதம் ச ததித	-	அவனுக்குச் சாவையும் வரமாக கொடுத்தீரல்லவா.

सत्यं कर्तुमथार्जुनस्य च वरं तच्छक्तिमात्रानतं
ब्रह्मद्वेषि तदाखिलं नृपकुलं हन्तुं च भूमेर्भरम् ।
सञ्जातो जमदग्नितो भृगुकुले त्वं रेणुकायां हरे
रामो नाम तदात्मजेष्ववरजः पित्रोरधाः सम्मदम् ॥ २॥

ஸத்யம் கர்த்துமதார்ஜுனஸ்ய ச வரம் தச்சக்தி மாத்ரானதம்
ப்ரஹ்மத்வேஷி ததாகிலம் ந்ருபகுலம் ஹந்துஞ்ச பூமேர்பரம் ।
ஸஞ்ஜாதோ ஜமதக்னிதோ ப்ருகுகுலே த்வம் ரேணுகாயாம் ஹரே
ராமோ நாம ததாத்மஜேஷ்வவரஜ: பித்ரோரதா: ஸம்மதம் ॥2॥

ஹரே அத த்வம்	-	ஹரியே அதன்பிறகு தாங்கள்
அர்ஜுனஸ்ய வரம்	-	கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுடைய வரத்தை
ஸத்யம் கர்தும் ச	-	ஸத்தியமாகச் செய்யவும்,
ததா தச்சக்தி மாத்ராநதம்	-	அந்தக் காலத்தில் அந்த அர்ஜுனனுடைய சக்திக்கு மட்டுமடங்கியிருந்தும்
ப்ரம்ஹத்வேஷி	-	பிராம்மணர்களை துவேஷிப்பதும்
பூமே: பாரம்	-	பூமிக்குப் பாரமாயிருந்ததுமான
அகிலம் ந்ருபகுலம் ஹந்தும் ச	-	அரசகுலத்தையெல்லாம் அழிக்கவும்;
ப்ருகு குலே ஜமதக்னித:	-	பிருகுமஹரிஷியின் வம்சத்தில் ஜமதக்னியிடமிருந்து
ரேணுகாயாம் ராம: நாம	-	ரேணுகாதேவியால் ராமன் என்று
ததாத்மஜேஷு அவரஜ:	-	அவர்கள் பிள்ளைகளில் இளையவனாக
ஸஞ்ஜாத: பித்ரோ	-	அவதரித்து, தாய்தந்தையர்களுக்கு
ஸம்மதம் அதா:	-	சந்தோஷத்தைச் செய்தீர்களல்லவா.

लब्धाम्नायगणश्चतुर्दशवया: गन्धर्वराजे मना-
गासक्तां किल मातरं प्रति पितु: क्रोधाकुलस्याज्ञया ।
ताताज्ञातिगसोदरै: सममिमां छित्वाऽथ शान्तात्पितु-
स्तेषां जीवनयोगमापिथ वरं माता च तेऽदाद्वरान् ॥ ३ ॥

லப்தாம்னாய கணஶ்சதுர்தஶ வயா: கந்தர்வராஜே மனா -
க்ஸக்தாம் கில மாதரம் ப்ரதி பிது: க்ரோதாகுலஸ்யாஜ்ஞயா ।
தாதாஜ்ஞாதிகஸோதரை: ஸமமிமாம் சித்வாऽத ஶாந்தாத் பிதுஸ் -
தேஷாம் ஜீவனயோகமாபித வரம் மாதா ச தேऽதாத் வரான் ॥ 3 ॥

சதுர்தஶ வயா:	-	பதினான்கு வயதானவரும்
லப்தாம்நாய கண:	-	வேதஸாத்திரஸமூஹங்களை அடைந்தவருமான தாங்கள்
கந்தர்வ ராஜே	-	கந்தர்வராஜனிடத்தில்
மநாக் ஆஸக்தாம் கில	-	சிறிது ஆசைகொண்டவளான
மாதரம்ப்ரதிக்ரோதாகுலஸ்ய	-	தங்கள் தாய்விஷயத்தில் கோபமடைந்த
பிது: ஆக்ஞயா	-	பிதாவின் கட்டளையால்
தாதாக்ஞாதி கஸோதரை:	-	பிதாவின் கட்டளையை அதிக்கிரமித்த உமது ஸஹோதரர்களுடன்தாயையும் வெட்டி
ஸமம் இமாம் சித்வா	-	பிறகு கோபம் தணிந்த தந்தையிடமிருந்து
அத ஶாந்தாத் பிது:	-	அவர்களுக்கு மீண்டும் உயிர்வருவதை
வரம் ஆபித	-	வரமாகப் பெற்றீர்களல்லவா?
மாதா ச தே வரான் அதாத்	-	தாயாரும் தங்களுக்கு வரங்களைக் கொடுத்தாளல்லவா.

पित्रा मातृमुदे स्तवाहृतवियद्धेनोर्निजादाश्रमात्
प्रस्थायाथ भृगोर्गिरा हिमगिरावाराध्य गौरीपतिम् ।
लब्ध्वा तत्परशुं तदुक्तदनुजच्छेदी महास्त्रादिकं
प्राप्तो मित्रमथाकृतव्रणमुनिं प्राप्यागमः स्वाश्रमम् ॥ ४ ॥

பித்ரா மாத்ருமுதே ஸ்தவாஹ்ருத வியத்தேனோர் நிஜாதாஶ்ரமாத்
ப்ரஸ்த்தாயாத ப்ருகோர் கிரா ஹிமகிராவாராத்ய கௌரீபதிம் ।
லப்த்வா தத்பரஶும் ததுக்த தனுஜச்சேதீ மஹாஸ்த்ராதிகம்
ப்ராப்தோ மித்ர மதாக்ருத வ்ரணமுனிம் ப்ராப்யாகம: ஸ்வாச்ரமம் ॥ 4 ॥

அத பித்ரா - அதன்பிறகு உங்கள் பிதாவினால்
மாத்ருமுதே - உங்கள் தாயாரின் பிரீதிக்காக
ஸ்தவாஹ்ருத வியத்தேனோ: } - ஸ்தோத்திரங்களால் தருவிக்கப்பட்ட காமதேனுவை உடையதான
நிஜாத் ஆஶ்ரமாத் - உங்களுடைய ஆசிரமத்திலிருந்து
ப்ருகோ: கிரா - பிருகுமஹரிஷியினுடைய வசனத்தால்
ப்ரஸ்தாய - நீங்கள் புறப்பட்டுச் சென்று,
ஹிம கிரௌ - ஹிமாலயபர்வதத்தில்
கௌரீபதிம் ஆராத்ய - பரமசிவனை ஆராதித்து,
தத்பரஶும் லப்த்வா - அவருடைய பரசுவை அடைந்து
ததுக்த தநுஜச்சேதீ - அவரால் கூறப்பட்ட அசுரனைக் கொன்று
மஹாஸத்ராதிகம் ப்ராப்த: } - பிரம்மாஸ்திரம் முதலிய பெரிய அஸ்திரங்களையடைந்தவராய்,
அத - அதன்பிறகு
அக்ருத வ்ரண முனிம் - அகிருதவ்ரணனென்ற முனியை
மித்ரம் ப்ராப்ய - சினேகிதராக அடைந்து
ஸ்வாஶ்ரமம் ஆகம: - உமது ஆசிரமத்திற்குத் திரும்பிவந்தீர்கள்.

आखेटोपगतोऽर्जुनः सुरगवीसम्प्राप्तसम्पद्गणै-
स्त्वत्पित्रा परिपूजितः पुरगतो दुर्मन्त्रिवाचा पुनः ।
गां क्रेतुं सचिवं न्ययुङ्क्त कुधिया तेनापि रुन्धन्मुनि-
प्राणक्षेपसरोषगोहतचमूचक्रेण वत्सो हृतः ॥ ५ ॥

ஆகேடோப கதோऽர்ஜுன: ஸுரகவீ ஸம்ப்ராப்த ஸம்பத்கணைஸ் -
த்வத்பித்ரா பரிபூஜித: புரகதோ துர்மந்த்ரி வாசா புன: ।
காம் க்ரேதும் ஸசிவம் ந்யயுங்க்த குதியா தேனாபி ருந்தன் முனி -
ப்ராணக்ஷேப ஸரோஷ கோஹத சமூ சக்ரேண வத்ஸோ ஹ்ருத: ॥ 5 ॥

ஆகேடோபகத: - வேட்டைக்காக வனத்திற்கு வந்த
அர்ஜுன: - கார்த்தவீர்யார்ஜுனன்

ஸுரகவீ ஸம்ப்ராப்த ஸம்பத் கணை: - காமதேனுவிடமிருந்து கிடைத்த ஆஹாரம் முதலிய சம்பத்துக்களால்
த்வத்பித்ரா - தங்கள் பிதாவினால்
பரி பூஜித: - நன்றாக வெகுமானிக்கப்பட்டவனாய்
புர கத: - மாஹிஷ்மதீ பட்டணத்திற்குச் சென்றவன்
துர்மந்த்ரிவாசா - துஷ்டர்களான மந்திரிகளுடைய வாக்கைக் கேட்டு
புன: - மறுபடியும்
காம் க்ரேதும் - பசுவை விலைக்கு வாங்குவதற்காக
சசிவம் ந்யயுங்க்த - மந்திரியை ஏவினான்.
ருந்தன் முனிப்ராண க்ஷேப ஸரோஷ - பசுவை அபகரிப்பதைத் தடுத்த முனிவரை கொன்றதால் மிகக் கோபமடைந்த
கோஹத சமூ சக்ரேண அபி - காமதேனுவால் கொல்லப்பட்ட சேனா சமூகத்தையுடைய
குதியா தேன - துர்புத்தியான அவனால்
வத்ஸ: ஹ்ருத: - கன்று அபகரித்துச் செல்லப்பட்டது.

शक्रोज्जीविततातवाक्यचलितक्रोधोऽथ सख्या समं
बिभ्रद्ध्यातमहोदरोपनिहितं चापं कुठारं शरान् ।
आरूढः सहवाहयन्तृकरथं माहिष्मतीमाविशन्
वाग्भिर्वत्समदाशुषि क्षितिपतौ सम्प्रास्तुथाः सङ्गरम् ॥ ६॥

ஶுக்ரோஜ்ஜீவித தாதவாக்ய சலித க்ரோதோऽத ஸக்யா ஸமம்
பிப்ரத் த்யாத மஹோதரோப நிஹிதம் சாபம் குடாரம் ஶரான் ।
ஆரூட: ஸஹவாஹயந்த்ருகரதம் மாஹிஷ்மதீமாவிஶன்
வாக்பிர்வத்ஸமதாஶுஷி க்ஷிதிபதௌ ஸம்ப்ராஸ்துதா: ஸங்கரம் ॥ 6 ॥

அத - அதன்பிறகு
ஶுக்ரோஜ்ஜீவித தாத வாக்ய சலித க்ரோத: - சுக்கிராசாரியரால் உயிர்ப்பிக்கப்பட்ட தகப்பனாருடைய வாக்கைக்கேட்டு கோபம்பூண்ட தாங்கள்
த்யாத மஹோதரோப நிஹிதம் - தியானம் பண்ணப்பட்ட மஹோதரனால் கொண்டுவரப்பட்ட
சாபம் குடாரம் - வில்லையும், பரசுவையும்,
சரான் பிப்ரத் - பாணங்களையும் தரித்துக்கொண்டு
ஸக்யா ஸமம் - சினேகிதனுடன்கூட
ஸஹவாஹயந்த் ருகரதம் - குதிரைகளுடனும் சாரதியுடனும் கூடின தேரில்
ஆரூட: - ஏறிக்கொண்டு
மாஹிஷ்மதீம் ஆவிஶன் - மாஹிஷ்மதீ பட்டணத்திற்குச் சென்று

வாக்பி: - வார்த்தைகளால்
க்ஷிதிபதௌ வத்ஸம் அதாபாஷி } - அரசன் கன்றைக் கொடுக்காதபொழுது
ஸங்கரம் ஸம்ப்ராஸ்துதா:- யுத்தம் ஆரம்பித்தீர்கள்.

पुत्राणामयुतेनसप्तदशभिश्चाक्षौहिणीभिर्महा-
सेनानीभिरनेकमित्रनिवहैर्व्याजृम्भितायोधनः ।
सद्यस्त्वत्ककुठारबाणविदलन्निश्शेषसैन्योत्करो
भीतिप्रद्रुतनष्टशिष्टतनयस्त्वामापतद्धैहयः ॥ ७ ॥

புத்ராணாமயுதேன ஸப்ததஶபிஶ் சாக்ஷௌஹிணீபிர்மஹா
ஸேனானீபிரநேக மித்ர நிவஹைர் வ்யாஜ்ரும்பிதாயோதன: ।
ஸத்யஸ்த்வத்க குடார பாண விதலந்நி: ஶேஷ ஸைன்யோத்கரோ
பீதி ப்ரத்ருத நஷ்ட ஶிஷ்டதனயஸ் த்வாமாபதத் ஹேஹய: ॥ 7 ॥

ஹேஹய - கார்த்தவீரியார்ஜுனன்
புத்ராணாம் அயுதேன - பதினாயிரம் புத்திரர்களுடனும்,
ஸப்ததஶபி: - பதினேழு
அக்ஷௌஹிணீபி: - அக்ஷௌஹிணி சேனைகளுடனும்,
மஹாஸேனா நீபி: - பெரிய சேனாநாயகர்களுடனும்,
அநேக மித்ர நிவஹை ச- அனேக சினேகித சமூகங்களுடனும்,
வ்யாஜ்ரும்பித யோதன - பெருகிய போரையுடையவனாய் எதிர்க்க,
ஸத்ய: - உடனே
த்வத்ககுடார பாண விதலந் நிஸ்ஶேஷ ஸைந்யோத் கர: } - தங்களுடைய பரசுவாலும், பாணங்களாலும் சிதறுண்ட சேனா சமூகங்களனைத்தையுமுடையவனாய்,
பீதி ப்ரத்ருத நஷ்ட ஶிஷ்ட தனய: } - பயத்தால் ஓடியவர்களும் இறந்தவர்களும் போக எஞ்சிய புத்திரர்களுடன்கூடி
த்வாம் ஆபதத் - தங்களை எதிர்த்தான்.

लीलावारितनर्मदाजलवलल्लङ्केशगर्वापह-
श्रीमद्बाहुसहस्रमुक्तबहुशस्त्रास्त्रं निरुन्धन्नमुम् ।
चक्रे त्वय्यथ वैष्णवेऽपि विफले बुद्ध्वा हरिं त्वां मुदा
ध्यायन्तं छितसर्वदोषमवधीः सोऽगात्परं ते पदम् ॥ ८ ॥

லீலாவாரித நர்மதாஜல வலல்லங்கேஶ கர்வாபஹ-
ஸ்ரீமத்பாஹு ஸஹஸ்ரமுக்த பஹுஶஸ்த்ராஸ்த்ரம் நிருந்தன்னமும் ।
சக்ரே த்வய்யத வைஷ்ணவேऽபி விபலே புத்த்வா ஹரிம் த்வாம் முதா
த்யாயந்தம் சித ஸர்வ தோஷமவதீ: ஸோऽகாத் பரம் தே பதம் ॥ 8 ॥

அத	-	அதன்பிறகு
லீலா வாரித நர்மதா ஜல வுலல் லங்கேஶ கர்வா பஹ ஶ்ரீமத் பாஹு ஸஹஸ்ர முக்த பஹுஶஸ்-த்ராஸ்த்ரம்	}	ஜலக்கிரீடைக்காகத் தடுத்து நிறுத்தப்பட்ட நர்மதாஜலத்தில் முழுகிக்கஷ்டப்படுகின்ற லங்காதிபதிச்யடாஞீன தராவணனுடைய கர்வத்தை போக்கடித்த பெருமைவாய்ந்த ஆயிரங்கைகளால் விடப்பட்ட அனேக சஸ்திரங்களையும் அஸ்திரங்களையும் உடைய
அமும் நிருந்தன்	-	இவனை தாங்கள் எதிர்த்து நிற்க
வைஷ்ணவே சக்ரே அபி	-	விஷ்ணுவினுடையதான சுதர்சன சக்கிரங்கூட
த்வயி விபலே	-	தங்களிடத்தில் பிரயோஜனமற்றதாக ஆனபொழுது
த்வாம் ஹரிம் புத்த்வா	-	தங்களை மஹாவிஷ்ணுவென்றறிந்து
முதா த்யாயந்தம்	-	மிக ஸந்தோஷத்துடன் தங்களை தியானிக்கின்றவனும்
சித ஸர்வ தோஷம்	-	அதனால் எல்லா தோஷங்களும் நசித்தவனுமான அவனை
அவதீ: ஸ:	-	கொன்றீர்களல்லவா? அந்தக் கார்த்தவீரியனும்
தே பரம் பதம் அகாத்	-	தங்களுடைய பரமபதத்தை அடைந்தான்.

भूयोऽमर्षितहैहयात्मजगणैस्ताते हते रेणुका-
माघ्नानां हृदयं निरीक्ष्य बहुशो घोरां प्रतिज्ञां वहन् ।
ध्यानानीतरथायुधस्त्वमकृथा विप्रद्रुहः क्षत्रियान्
दिक्चक्रेषु कुठारयन्विशिखयन् निःक्षात्रियां मेदिनीम् ॥ ९ ॥

பூயோऽமர்ஷித ஹேஹயாத்மஜ கணைஸ் தாதே ஹதே ரேணுகா -
மாக்னுனும் ஹ்ருதயம் நிரீக்ஷ்ய பஹுஶோ கோராம் ப்ரதிஜ்ஞாம் வஹன் ।
த்யானனீத ரதாயுதஸ்த்வ மக்ருதா விப்ரத்ருஹ: க்ஷத்ரியான்
திக்சக்ரேஷு குடாரயன் விஶிகயன் நி: க்ஷத்ரியாம் மேதினீம் ॥ 9 ॥

பூய: அமர்ஷித ஹேஹய: ஆத்மஜ கணைஸ்	}	மறுபடியும் கோபமடைந்த கார்த்தவீரியனுடைய புத்திரசமூகங்களால்
தாதே ஹதே	-	தங்கள் பிதா கொல்லப்பட்டபொழுது,
பஹுஶ ஹ்ருதயம் ஆக்னானாம்	} -	வெகுவாய் மார்பில் அடித்துக்கொண்டு அழுகின்ற
ரேணுகாம் நிரீக்ஷ்ய	-	ரேணுகையைக்கண்டு
கோரம் ப்ரதிக்ஞாம் பஹவன் த்வம்	} -	கோரமான பிரதிக்ஞையைச்செய்து தாங்கள்

த்யாநா நீத ரதா யுத: திக் சக்ரேஷு	-	தியானத்தினால் தருவிக்கப்பட்ட தேரையும் ஆயுதங்களையுமுடையவராய் எல்லாத் திக்குகளிலுமிருக்கும்
விப்ரத்ருஹ: க்ஷத்ரியான்	-	பிராம்மணத்துவேஷிகளான க்ஷத்திரியர்களை
குடாரயன்	-	மழுவால் சிதைத்தும்
விஶிகயன் மேதினீம்	-	பாணங்களால் எய்தும், பூமியை
நி: க்ஷத்ரியாம் அக்ருதா:	-	க்ஷத்திரியர்களில்லாததாகச் செய்தீர்களல்லவா.

तातोज्जीवनकृन्नृपालककुलं त्रिःसप्तकृत्वो जयन्
सन्तर्प्याथ समन्तपञ्चकमहारक्तहृदौघे पितॄन् ।
यज्ञे क्ष्मामपि काश्यपादिषु दिशन् साल्वेन युध्यन् पुनः
कृष्णोऽमुं निहनिष्यतीति शमितो युद्धात् कुमारैर्भवान् ॥१०॥

தாதோஜ்ஜீவனக்ருந் ந்ருபாலககுலம் த்ரிஸ்ஸப்தக்ருத்வோ ஜயன்
ஸந்தர்ப்யாத ஸமந்த பஞ்சக மஹாரக்த ஹ்ரதௌகே பித்ரூன் ।
யஜ்ஞே க்ஷ்மாமபி காஶ்யபாதிஷு திஶன் ஸால்வேன யுத்யன் புன:
க்ருஷ்ணோऽமும் நிஹனிஷ்யதீதி ஶமிதோ யுத்தாத் குமாரைர்பவான் ॥ 10 ॥

அத பவான் தாதோஜ் ஜீவனக்ருத்	-	மேலும் தாங்கள் பிதாவைப் பிழைப்பித்து
த்ரி: ஸப்தக்ருத்வ: ந்ருபாலக குலஞ்ஜயன்		இருபத்தொரு தடவை அரசர்களை ஜயித்து
ஸமந்த பஞ்சக மஹாரக்த ஹ்ருதௌகே		ஸமந்தபஞ்சகமென்ற புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தில் பெரிய ரத்தின மடுக்களின் சமூஹத்தில்
பித்ரூன் ஸந்தர்ப்ய	-	பிதிருக்களுக்குத் தர்ப்பணஞ்செய்து,
யக்ஞே	-	வீரஹத்தி நிவிருத்திக்காகச் செய்யப்பட்ட யாகத்தில்
காஶ்யபாதிஷு	-	காச்யபர் முதலிய ரித்விக்குகளுக்கு
க்ஷமாம் அபி திஶன் புன:	-	பூமியையும் தக்ஷிணையாகக் கொடுத்து, மறுபடியும்
ஸால்வேன யுத்யன்	-	ஸால்வராஜனுடன் யுத்தஞ்செய்கையில்
க்ருஷ்ண: அமும் நிஹநிஷ்யதி	-	"ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இவனைக் கொல்லப் போகிறார்"
இதி குமாரை:	-	என்று சொல்லி, ஸனத்குமாராதிகளால்
யுத்தாத் ஶமித:	-	யுத்தத்திலிருந்து சாந்தியடைவிக்கப் பட்டீர்கள்.

न्यस्यास्त्राणि महेन्द्रभूभृति तपस्तन्वन्पुनर्मज्जितां
गोकर्णावधि सागरेण धरणीं दृष्ट्वार्थितस्तापसैः ।
ध्यातेष्वासघृतानलास्त्रचकितं सिन्धुं स्रुवक्षेपणा-
दुत्सार्योद्धृतकेरळो भृगुपते वातेश संरक्ष माम् ॥ ११॥

ந்யஸ்யாஸ்த்ராணி மஹேந்த்ர பூப்ருதி தபஸ்தன்வன் புனர்மஜ்ஜிதாம்
கோகர்ணாவதி ஸாகரேண தரணீம் த்ருஷ்ட்வாऽர்த்திதஸ்தாபஸை: ।
த்யாதேஷ்வாஸத்ருதானலாஸ்த்ர சகிதம் ஸிந்தும் ஸ்ருவக்ஷேபணா -
துத்ஸார்யோத்த்ருத கேரலோ ப்ருகுபதே வாதேஶ ஸம்ரக்ஷ மாம் ॥ 11 ॥

ப்ருகுபதே	-	பிருகு குலத்திற்குப்பதியான பரசுராம ஸ்வரூபியான
வாதேஶ அஸ்த்ராணி அன்யஸ்ய	-	குருவாயூரப்பா! அஸ்திரங்களைத் தியாகம் பண்ணிவிட்டு
மஹேந்த்ர பூப்ருதி தப: தன்வன்	-	மஹேந்திரமலையில் தவம் செய்து கொண்டிருக்கையில்
புன: கோகர்ணவதி தரணீம்	-	மறுபடியும் கோர்கர்ணம்வரையில் பூமியானது
ஸாகரேண மஜ்ஜிதாம் த்ருஷ்ட்வா	-	சமுத்திரத்தால் மூழ்கப்பட்டதாகக்கண்டு
தாபஸை: அர்தித: த்யாதேஷ்வா ஸ த்ருதா நலாஸ்த்ர சகிதம்	-	தவசிகளால் பிரார்த்திக்கப்பட்டவராய் தியானத்தினால் வரவழைக்கப்பட்ட வில்லில் தொடுக்கப்பட்ட ஆக்னேயாஸ்திரத்தைக்கண்டு பயந்த
ஸிந்தும் ஸ்ருவக்ஷேபணாத் உத்ஸார்ய	-	சமுத்திரத்தை ஸ்ருவத்தை எறிந்து விலகச் செய்து
உத்த்ருத கேரள:	-	கேரள தேசத்தையுத்தாரணஞ்செய்த தாங்கள்
மாம் ஸம்ரக்ஷ	-	என்னைக் காப்பாற்றவேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே பரசுராம சரித வர்ணனம்
நாம ஷட் த்ரிம்ஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 375] [நவம ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 45]

தஶகம் - 37

தேவகீ கர்ப்பம்

सान्द्रानन्दतनो हरे ननु पुरा दैवासुरे सङ्गरे
त्वत्कृत्ता अपि कर्मशेषवशतो ये ते न याता गतिम् ।
तेषां भूतलजन्मनां दितिभुवां भारेण दूरार्दिता
भूमिः प्राप विरिञ्चमाश्रितपदं देवैः पुरैवागतैः ॥१॥

ஸாந்த்ரானந்ததனோ ஹரே நநு புரா தைவாஸுரே ஸங்கரே
த்வத்க்ருத்தா அபி கர்மஶேஷ வஶதோ யே தே ந ஆதா கதிம் ।
தேஷாம் பூதலஜன்மனும் திதிபுவாம் பாரேண தூரார்திதா
பூமி: ப்ராப விரிஞ்சமாஶ்ரிதபதம் தேவை: புரைவாகதை: ॥1॥

ஸாந்த்ராநந்த தனோஹரே	-	பூர்ணானந்தஸ்வரூபியாகிய கிருஷ்ணா!
புரா தைவாசுரே ஸங்கரே	-	முன்காலத்தில் தேவாசுரயுத்தத்தில்
தே	-	எவர்களால் (காலநேமி முதலிய அசுரர்கள்)
த்வத் க்ருத்தா: அபி	-	தங்களால் கொல்லப்பட்டவர்களாக இருந்தும்
காமஶேஷ வஶத:	-	எஞ்சின புண்யபாபகர்மங்களுக்கு வசப்பட்ட
தே கதிம் நியாதா: நநு	-	அவர்கள்மோக்ஷத்தையடையவில்லைஅல்லவா:
பூதல ஜன்மனாம்	-	பூலோகத்தில் ஜனித்த
தேஷாம் திதிபுவாம் பாரேண	-	அந்த அசுரர்களுடைய பாரத்தால்
பூமி: தூரார்திதா:	-	பூமிதேவி மிகவும்துன்புறுத்தப் பட்டவளாய்
புரா ஏவ ஆகதை: தேவை:	-	முதலிலேயே வந்திருந்த தேவர்களுடன்
ஆஸ்ரித பதம் விரிஞ்சம் ப்ராப	-	ஸத்தியலோகத்திலிருக்கும் பிரம்மதேவரிடம் சென்றாள்.

हा हा दुर्जनभूरिभारमथितां पाथोनिधौ पातुकाम्
एतां पालय हन्त मे विवशतां संपृच्छ देवानिमान् ।
इत्यादिप्रचुरप्रलापविवशामालोक्य धाता महीं
देवानां वदनानि वीक्ष्य परितो दध्यौ भवन्तं हरे ॥२॥

ஹா ஹா துர்ஜனபூரி பாரமதிதாம் பாதோ நிதௌ பாதுகாம்
ஏதாம் பாலய ஹந்த மே விவஶதாம் ஸம்ப்ருச்ச தேவானிமான் ।
இத்யாதி ப்ரசுர ப்ரலாப விவஶா மாலோக்ய தாதா மஹீம்
தேவானும் வதனனி வீக்ஷ்ய பரிதோ தத்யௌ பவந்தம் ஹரே ॥2॥

ஹா ஹா - கஷ்டம்! கஷ்டம்!!
துர்ஜன பூரிபார மதித: - துஷ்டர்களாகின்ற பெரும் பாரத்தால் மிகவும் வருத்தப்பட்டவளும்
பாதோநிதௌ பாதுகாம்- சமுத்திரத்தில் விழப்போகின்றவளுமான
ஏதாம் பாலய - இந்த என்னைக் காப்பாற்றவேண்டும்.
ஹந்த மே விவஸதாம் - ஐயோ!! என் வசங்கெட்ட நிலையை
இமான் தேவான் ஸம்ப்ருச்ச - இந்த தேவர்களிடத்தில் தாங்கள் கேட்க வேண்டும்,
இத்யாதி ப்ரசுர ப்ரலாப விவஶாம் - என்றிவ்விதம் பற்பல விலாபங்களால் பரவசமடைந்த
மஹீம் ஆலோக்ய தாதா- பூமியைக்கண்டு பிரம்மதேவர்
பரித: - நாற்புறங்களிலுமிருக்கும்,
தேவானாம் வதனானி வீக்ஷ்ய - தேவர்களுடைய முகங்களைப் பார்த்துவிட்டு,
ஹரே - (பக்தர்களுடைய துக்கத்தை அபஹரிக்கின்ற) கிருஷ்ணா,
பவந்தம் தத்யௌ - தங்களைத் தியானித்தாரல்லவா.

ऊचे चाम्बुजभूरमूनयि सुराः सत्यं धरित्र्या वचो
नन्वस्या भवतां च रक्षणविधौ दक्षो हि लक्ष्मीपतिः ।
सर्वे शर्वपुरस्सरा वयमितो गत्वा पयोवारिधिं
नत्वा तं स्तुमहे जवादिति ययुः साकं तवाकेतनम् ॥ ३ ॥

ஊசே சாம்புஜ பூரமூனயி ஸுரா: ஸத்யம் தரித்ரயா வசோ
நந்வஸ்யா பவதாஞ்ச ரக்ஷண விதௌ தக்ஷோ ஹி லக்ஷ்மீபதி: ।
ஸர்வே ஶர்வபுரஸ்ஸரா வயமிதோ கத்வா பயோவாரிதிம்
நத்வா தம் ஸ்துமஹே ஜவாதிதி யயு: ஸாகம் தவாகேதனம் ॥ 3 ॥

"அயிஸுரா: - ஹே தேவர்களே!
தரித்ரயா: வச: ஸத்யம் நநு - பூமிதேவி சொன்னது முற்றும் உண்மையே
அஸ்யா: பவதாம் ச ரக்ஷணவிதௌ - இந்தப் பூமியையும் உங்களையும் காப்பாற்றுவதில்
லக்ஷ்மீபதி: ஹிதக்ஷ - லக்ஷ்மீகாந்தன் ஒருவரே சமர்த்தன்.
ஸர்வே வயம் ஸர்வ புரஸ்ஸரா: - நாமெல்லாரும் பரமசிவனை முன்னிட்டுக் கொண்டு
இத: ஜவாத் - இங்கிருந்து சீக்கிரமாக
பயோவாரிதிம் கத்வா - பாற்கடலிற்குச் சென்று
தம் நத்வா ஸ்து மஹே" - அவரை வணங்கித் துதிப்போமாக"
இதி அம்புஜ பூ: - என்றிவ்விதம் பிரம்மா
அமூன் மூசே - அந்த தேவர்களிடமுரைத்தார்.

ஸாகம் - அவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து,
தவ ஆகேதனம் ச - தங்கள்வாசஸ்தலமாகிய வைகுண்டத்தையும்
யயு: - அடைந்தனர்.

ते मुग्धानिलशालिदुग्धजलधेस्तीरं गताः सङ्गता
यावत्त्वत्पदचिन्तनैकमनसस्तावत्स पाथोजभूः ।
त्वद्वाचं हृदये निशम्य सकलानानन्दयन्नूचिवा-
नाख्यातः परमात्मना स्वयमहं वाक्यं तदाकर्ण्यताम् ॥ ४॥

தே முக்தாநிலஶாலி துக்தஜலதேஸ் தீரம் கதா: ஸங்கதா:
யாவத் த்வத்பத சிந்தனைக மனஸஸ் தாவத்ஸ பாதோஜ பூ: ।
த்வத்வாசம் ஹ்ருதயே நிஶம்ய ஸகலான் ஆநந்தயன்னூசிவா -
ஞக்க்யாத: பரமாத்மனு ஸ்வயமஹம் வாக்யம் ததாகர்ண்யதாம் ॥ 4 ॥

தே முக்தா நிலஶாலி துக்த ஜலதே: தீரம் - அவர்கள் மந்தமாருதம் வீசுவதால் மனோஹரமான பாற்கடற்கரையை
கதா: ஸங்கதா: யாவத் - அடைந்து ஒன்றுசேர்ந்து எப்பொழுது
த்வத் பத சிந்தனைக மனஸ: - தங்கள் திருவடிகளை தியானிப்பதிலேயே நிலைபெற்ற மனத்தையுடையவர்களாக ஆனார்களோ,
தாவத் ஸ: பாதோஜபூ: - அப்போது அந்தப் பிரம்மதேவர்
த்வத் வாசம் ஹ்ருதயே நிஶம்ய - தங்கள் திருவாக்கை உள்ளத்தில் உணர்ந்து
ஸகலான் ஆநந்தயன் - எல்லோரையும் மகிழச்செய்பவராய்
''அஹம் பரமாத்மநா ஸ்வயம்'' - ''நான் பரமாத்மாவினால் நேரில்
ஆக்யாத: - இவ்விதம் உரைக்கப்பட்டேன்''
தத்வாக்யம் ஆகர்ண்யதாம் - அத்திருவாக்கு கேட்கப்படட்டும்
ஊசிவான் - என்று சொன்னார்.

जाने दीनदशामहं दिविषदां भूमेश्च भीमैर्नृपै-
स्तत्क्षेपाय भवामि यादवकुले सोऽहं समग्रात्मना ।
देवा वृष्णिकुले भवन्तु कलया देवाङ्गनाश्चावनौ
मत्सेवार्थमिति त्वदीयवचनं पाथोजभूरूचिवान् ॥ ५ ॥

ஜானே தீன தஶாமஹம் திவிஷதாம் பூமேஶ்ச பீமைர் ந்ருபைஸ் -
தத்க்ஷேபாய பவாமி யாதவகுலே ஸோऽஹம் ஸமக்ராத்மனு ।
தேவா வ்ருஷ்ணிகுலே பவந்து கலயா தேவாங்கனுஶ்சாவநௌ
மத்ஸேவார்த்தமிதி த்வதீய வசனம் பாதோஜபூரூசிவான் ॥ 5 ॥

அஹம்திவிஷதாம்பூமே:ச - ''நான் தேவர்களுக்கும் பூமிக்கும்
பீமை: ந்ருபை: - கொடிய அரசர்களாலுண்டான
தீனதஶாம் ஜானே - கஷ்டத்தையறிவேன்
ஸ: அஹம் தத்க்ஷேபாய- இதையறிந்த நான் அதைப் போக்குவதற்காக
ஸமக்ராத்மநா - பூர்ணகலையுடன்
யாதவகுலே பவாமி - யாதவகுலத்தில் அவதரிக்கின்றேன்.
தேவா: கலயா - தேவர்கள் தமது அம்சத்துடன்
வ்ருஷ்ணி குலே பவந்து- விருஷ்ணிவம்சத்தில் பிறக்கட்டும்.
தேவாங்கனா: ச மத்ஸேவார்தம் } - தேவஸ்திரீகளும் என்னை சேவிப்பதற்காக
அவனௌ பவந்து - பூமியில் ஜனிக்கட்டும்''
இதி த்வதீய வசனம் - என்ற தங்கள் திருவாக்கை
பாதோஜபூ: ஊசிவான் - பிரம்மதேவர் கூறினார்.

श्रुत्वा कर्णरसायनं तव वचः सर्वेषु निर्वापित-
स्वान्तेष्वीश गतेषु तावककृपापीयूषतृप्तात्मसु ।
विख्याते मथुरापुरे किल भवत्सान्निध्यपुण्योत्तरे
धन्यां देवकनन्दिनामुदवहद्राजा स शूरात्मजः ॥ ६ ॥

ஶ்ருத்வா கர்ணரஸாயனம் தவ வச: ஸர்வேஷு நிர்வாபித -
ஸ்வாந்தேஷ்வீஶ கதேஷு தாவக க்ருபா பீயூஷ த்ருப்தாத்மஸு ।
விக்யாதே மதுராபுரே கில பவத் ஸாந்நித்ய புண்யோத்தரே
தன்யாம் தேவக நந்தனாமுதவஹத் ராஜா ஸ ஶூராத்மஜ: ॥ 6 ॥

ஈஶ கர்ண ரஸாயனம் - ஈசா! காதிற்கின்பமான
தவ வச: ஶ்ருத்வா ஸர்வேஷு } - தங்கள் திருவாக்கைக்கேட்டு எல்லோரும்
தாவக க்ருபா பீயூஷத்ருப்தாத்மஸு } - தங்களுடைய கருணாமிருதத்தால் திருப்தி அடைந்த மனத்தையுடையவர்களாய்
நிர்வாபிதஸ்வாந்தேஷு கதேஷு } - மனக்கவலை நீங்கியவர்களாய் சென்றபிறகு
பவத் ஸாந்நித்ய புண்யோத்தரே } - தங்கள் ஸான்னித்தியத்தால் மிகப் புனிதமானதும்
விக்யாதே மதுராபுரே ராஜா } - பிரசித்திபெற்றதுமான மதுராபுரியில் அரசனான
ஸ: ஶூராத்மஜ: - சூரசேனன் புதல்வரான அந்த வசுதேவர்
தன்யாம் - மஹாபாக்கியவதியான
தேவகநந்தனாம் - தேவகனின் புத்திரியான தேவகியை
உதவஹத் கில - விவாஹஞ் செய்துகொண்டாரல்லவா.

उद्वाहावसितौ तदीयसहजः कंसोऽथ सम्मानय-
न्नेतौ सूततया गतः पथि रथे व्योमोत्थया त्वद्गिरा ।
अस्यास्त्वामतिदुष्टमष्टमसुतो हन्तेति हन्तेरितः
सन्त्रासात्स तु हन्तुमन्तिकगता तन्वीं कृपाणीमधात् ॥ ७ ॥

உத்வாஹாவஸிதௌ ததீய ஸஹஜ: கம்ஸோऽத ஸம்மானயந் -
னேதௌ ஸூததயா கத: பதி ரதே வ்யோமோத்தயாத்வத்கிரா ।
அஸ்யாஸ்த்வா மதிதுஷ்டமஷ்டம ஸுதோ ஹந்தேதி ஹந்தேரித
ஸந்த்ராஸாத்ஸ து ஹந்துமந்திக கதாம் தன்வீம் க்ருபாணீமதாத் ॥ 7 ॥

அத உத்வாஹாவஸிதௌ -	பின்னர் விவாஹம் முடிந்தபொழுது -
ததீய ஸஹஜ: கம்ஸ: -	அந்த தேவகியின் உடன்பிறந்தவனான கம்ஸன்
ஏதௌ ஸம்மானயன் -	தேவகீ வசுதேவர்களை வெகுமானிப்பவனாக
ஸூததயா ரதே -	தேரோட்டியாகி தேரில் இருந்து கொண்டு
பதி கத: -	வழியில் சென்றபொழுது,
"அஸ்யா: அஷ்டமஸுத: -	"இவளுடைய எட்டாவது பிள்ளை
அதிதுஷ்டம் த்வாம் ஹந்தா இதி -	மிக துஷ்டனான உன்னை கொல்லப் போகிறான்" என்று
யோ கோத்தயா த்வத்கிரா -	ஆகாசத்தில் கிளம்பிய தங்கள் திருவாக்கினால்
ஈரித: து ஸ: -	சொல்லப்பட்ட உடனே அந்தக்கம்ஸன்,
ஸந்த்ராஸாத் -	மரணபயத்தால்
அந்திககதாம் தன்வீம் ஹந்தும் -	பக்கத்திலிருக்கும் தேவகியை கொல்ல
க்ருபாணீம் அதாத் ஹந்த -	வாளையெடுத்தான்; கஷ்டம்!

गृह्णानश्चिकुरेषु तां खलमतिः शौरेश्चिरं सान्त्वनै-
र्नो मुञ्चन्पुनरात्मजार्पणगिरा प्रीतोऽथ यातो गृहान् ।
आद्यं त्वत्सहजं तथार्पितमपि स्नेहेन नाहन्नसौ
दुष्टानामपि देव पुष्टकरुणा दृष्टा हि धीरेकदा ॥ ८ ॥

க்ருஹ்ணனஶ்சிகுரேஷு தாம் கலமதி: ஶௌரேஶ்சிரம் ஸாந்த்வனைர் -
நோ முஞ்சன் புனராத்மஜார்ப்பண கிரா ப்ரீதோऽத யாதோ க்ருஹான் ।
ஆத்யம் த்வத் ஸஹஜம் ததாऽர்ப்பிதமபி ஸ்நேஹேந நாஹன்னஸௌ
துஷ்டாநாமபி தேவ புஷ்டகருணா த்ருஷ்டா ஹி தீரேகதா ॥ 8 ॥

கலமதி: ஸ: தாம் -	துஷ்டபுத்தியுடைய அந்தக் கம்ஸன் அவள்
சிகுரேஷு க்ருஹ்ணாந: -	தலைமயிரை (ரில்) பிடித்துக்கொண்டு
ஶௌரே: ஸாந்த்வநை: -	வஸுதேவருடைய சமாதான சொற்களால்
சிரம் நோ முஞ்ஜன் புன: -	வெகுநேரம் விடாதிருந்தபொழுது மீண்டும்

ஆத்ம ஜார்பணா கிரா - பிள்ளைகளை அர்ப்பணம் செய்து விடுவதாய் வாக்களித்ததால்
ப்ரீத: க்ருஹான் யாத: - திருப்தியடைந்து வீட்டிற்குச் சென்றான்.
அத - அதன்பிறகு
ததா அர்பிதம் அபி - முன்சொன்ன விதம் கொடுக்கப்பட்டும்
ஆத்யம் த்வத்ஸஹஜம் - தங்களுடைய முதல் சகோதரனை
ஸ்நேஹேன ந அஹன் - இரக்கத்தால் கொல்லவில்லை.
தேவ துஷ்டானாம் தீ: அபி - தேவனே! துஷ்டர்களுடைய புத்திகூட
ஏகதா புஷ்டகருணா - ஏதோ ஒரு வேளை கருணை நிறைந்ததாக
த்ருஷ்டா ஹி - காணப்படுகிறதல்லவா.

तावत्त्वन्मनसैव नारदमुनिः प्रोचे स भोजेश्वरं
यूयं नन्वसुराः सुराश्च यदवो जानासि किं न प्रभो ।
मायावी स हरिर्भवद्वधकृते भावी सुरप्रार्थना-
दित्याकर्ण्य यदूनदूधुनदसौ शौरेश्च सूनूनहन् ॥ ९ ॥

தாவத்த்வன்மனஸைவ நாரதமுனி: ப்ரோசே ஸ போஜேஶ்வரம்
யூயம் நன்வஸுரா: ஸுராஶ்ச யதவோ ஜானஸி கிம் ந ப்ரபோ ।
மாயாவீ ஸ ஹரிர்பவத் வதக்ருதே பாவீ ஸுரப்ரார்த்தனா -
தித்யாகர்ண்ய யதூனதூதுனதஸௌ ஶௌரேஶ்ச ஸூனூனஹன் ॥ 9 ॥

தாவத் ஸ: நாரதமுனி - அப்பொழுது அந்த நாரத முனிவர்
த்வன் மனஸா ஏவ - தங்கள் அபிப்பிராயப்படியே
போஜேஶ்வரம் ப்ரோசே - கம்ஸனிடம் (பின்வருமாறு) சொன்னார்:
"ப்ரபோ யூயம் அஸுரா: நநு - ஓ! அரசே! நீங்கள் அசுரர்களல்லவா?
யதவ: ச ஸுரா: - யாதவர்களோ தேவர்கள்
கிம் ந ஜானாஸி - என்பதை நீர் அறியீரோ?
மாயா வீ ஸ: ஹரி: - மாயாவியான அந்த விஷ்ணு
ஸுர ப்ரார்தனாத் - தேவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி
பவத் வதக்ருதே பாவீ" - தங்களைக் கொல்லுவதற்காக அவதரிக்கப் போகிறார்
இதி ஆகர்ண்ய அஸௌ- - இதைக்கேட்டு அந்தக் கம்ஸன்
ஶௌரே: ஸூநூந் அஹன் - வசுதேவருடைய பிள்ளைகளைக் கொன்றான்.
யதூன் அதூதுநத் - யாதவர்களையும் அவர்களுடைய இருப்பிடங்களிலிருந்து விரட்டினான்.

प्राप्ते सप्तमगर्भतामहिपतौ त्वत्प्रेरणान्मायया
नीते माधव रोहिणीं त्वमपि भोः सच्चित्सुखैकात्मकः ।
देवक्या जठरं विविशिथ विभो संस्तूयमानस्सुरैः
स त्वं कृष्ण विधूय रोगपटलीं भक्तिं परां देहि मे ॥१०॥

ப்ராப்தே ஸப்தம கர்ப்பதா மஹிபதௌ த்வத் ப்ரேரணான்மாயயா
நீதே மாதவ ரோஹிணீம் த்வமபி போ: ஸச்சித்ஸுகைகாத்மக: ।
தேவக்யா ஜடரம் விவேஶித விபோ ஸம்ஸ்தூயமான: ஸுரை:
ஸ த்வம் க்ருஷ்ண விதூய ரோகபடலீம் பக்திம் பராம் தேஹி மே ॥ 10 ॥

போ மாதவ அஹிபதௌ	- ஹே லக்ஷ்மீபதே! நாகராஜனான ஆதிசேஷன்
ஸப்தம கர்பதாம் ப்ராப்தே	- ஏழாவது கர்ப்பமாயிருக்குந் தன்மையை அடைந்து
த்வத் ப்ரேரணாத் மாயயா	- தங்களுடைய ஏவலினால் யோகமாயையால்
ரோஹிணீம் நீதே	- ரோகிணியிடம் கொண்டுபோகப்பட்ட பொழுது
ஸச்சித்ஸுகைகாத்மக: த்வம் அபி	- ஸச்சிதானந்தரூபியான தாங்களும்
தேவக்யா: ஜடரம் விவேஶித	- தேவகியின் வயிற்றில் பிரவேசித்தீர்கள்.
விபோ கிருஷ்ண	- எங்கும் நிறைந்திருக்கும் கிருஷ்ணா!
ஸுரை: ஸம்ஸ்தூயமான:	- தேவர்களால் துதிக்கப்பட்டவரும்
ஸ: த்வம்	- தேவகியின் கர்ப்பத்தில் வசித்தவருமான தாங்கள்
மே ரோக படலீம் விதூய	- என் வியாதிஸமூஹத்தை நாசஞ்செய்து
பராம் பக்திம் தேஹி	- சிறந்த பக்தியைத் தந்தருளவேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதார ப்ரஸங்க வர்ணனம் நாம ஸப்த த்ரிம்ஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 385] [தஶம ஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 10]

தஶகம் - 38

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண ஜனனம்

आनन्दरूप भगवन्नयि तेऽवतारे
प्राप्ते प्रदीप्तभवदङ्ग निरीयमाणैः ।
कान्तिव्रजैरिव घनाघनमण्डलैर्द्या-
मावृण्वती विरुरुचे किल वर्षवेला ॥१॥

ஆனந்த ரூப பகவன்னயி தே஽வதாரே
ப்ராப்தே ப்ரதீப்த பவதங்க நிரீயமாணை:
காந்திவ்ரஜைரிவ கனகன மண்டலைர்த்யா -
மாவ்ருண்வதீ விருருசே கில வர்ஷவேலா ॥ 1 ॥

ஆனந்தரூப அயி பகவன்	-	ஆனந்தரூபியாகிய பகவானே!
தே அவதாரே ப்ராப்தே	-	தங்களுடைய திருவவதாரம் நெருங்கிய பொழுது,
ப்ரதீப்த பவதங்க நிரீயமாணை:	-	பிரகாசிக்கின்ற தங்களுடைய திருமேனியிலிருந்து வெளிக்கிளம்பிய
காந்தி வ்ரஜை: இவ	-	கிரணபடலங்கள் போலிருக்கின்ற
கநாகந மண்டலை:	-	பெரிய மேகக்கூட்டங்களால்
த்யாம் ஆவ்ருண்வதீ	-	வானவெளியை மறைத்துக்கொண்டு
வர்ஷ வேலா விருருசே கில	-	மழைக்காலம் விளங்கிற்றல்லவா.

आशासु शीतलतरासु पयोदतोयै-
राशासिताप्तिविवशेषु च सज्जनेषु ।
नैशाकरोदयविधौ निशि मध्यमायां
क्लेशापहस्त्रिजगतां त्वमिहाऽविरासीः ॥२॥

ஆஶாஸு ஶீதல தராஸு பயோத தோயை -
ராஶாஸிதாப்தி விவஶேஷு ச ஸஜ்ஜனேஷு ।
நைஶாகரோதயவிதௌ நிஶி மத்யமாயாம்
க்லேஶாபஹஸ்த்ரிஜகதாம் த்வமிஹாவிராஸீ: ॥ 2 ॥

பயோத தோயை:	-	மழைகாலத்தில்
ஆஶாஸு	-	எல்லா திக்குகளும்
ஶீதலதராஸு ஸஜ்ஜனேஷு	-	நன்கு குளிர்ச்சியடைந்து, நல்லோர்கள்
ஆஶாஸிதாப்தி விவஶேஷு	-	தாங்கள் விரும்பிய காரியம் கைகூடியதால் ஆனந்தபரவசர்களானபொழுது

மத்ய மாயாம் நிஶி - நடு இரவில்
நைஶாகரோதயவிதௌ - சந்திரோதயவேளையில்
த்ரி ஜகதாம் க்லேஶாபஹ: - மூவுலகங்களின்வருத்தத்தையும்போக்கடிக்கின்ற
த்வம் இஹ ஆவிராஸீ: - தாங்கள் இவ்வுலகில் திருவவதாரஞ் செய்தீர்களல்லவா.

बाल्यस्पृशाऽपि वपुषा दधुषा विभूती-
रुद्यत्किरीटकटकाङ्गदहारभासा ।
शङ्खारिवारिजगदापरिभासितेन
मेघासितेन परिलेसिथ सूतिगेहे ॥ ३ ॥

பால்யஸ்ப்ருஶாऽபி வபுஷா தது⁴ஷா விபூ⁴தீ -
ருத்யத் கிரீட கடகாங்கத ஹாரபாஸா ।
ஶங்காரி வாரிஜகதா பரிபாஸிதேன
மேகாஸிதேன பரிலேஸித ஸூதி கேஹே ॥ 3 ॥

பால்யஸ்ப்ருஸா அபி - பாலபாவத்தை அடைந்திருந்தாலுங்கூட
விபூதி: ததுஷா - ஐசுவரியங்களைத் தரிக்கின்றதும்,
உத்யத் கிரீட கடகாங்கத ஹார பாஸா - ஜ்வலிக்கின்ற கிரீடம், கைவளைகள், தோள்வளைகள், முத்துமாலை இவைகளுடைய காந்தியை உடையதும்
ஶங்காரி வாரி ஜகதா பரிபாஸி தேன - சங்கம், சக்கிரம்; பத்மம், கதை இவைகளால் மிகவும் சோபிக்கின்றதும்,
மேகாஸிதேன வபுஷா - மேகம்போல் நீலவர்ணமானதுமான திருமேனியுடன்
ஸூதிகேஹே பரிலேஸித - பிரசவ அறையில் விளங்கினீரல்லவா.

वक्षःस्थलीसुखनिलीनविलासिलक्ष्मी-
मन्दाक्षलक्षितकटाक्षविमोक्षभेदैः ।
तन्मन्दिरस्य खलकंसकृतामलक्ष्मी-
मुन्मार्जयन्निव विरेजिथ वासुदेव ॥ ४ ॥

வக்ஷ: ஸ்த்தலீஸுகநிலீன விலாஸி லக்ஷ்மீ -
மந்தாக்ஷ லக்ஷித கடாக்ஷ விமோக்ஷ பேதை: ।
தன்மந்திரஸ்ய கல கம்ஸ க்ருதா மலக்ஷ்மீ -
முன் மார்ஜயன்னிவ விரேஜித வாஸுதேவ ॥ 4 ॥

வாஸுதேவ	-	ஹே வாஸுதேவ!
வக்ஷ: ஸ்தலீ ஸுக நிலீன விலாஸி லக்ஷ்மீ மந்தாக்ஷ லக்ஷித கடாக்ஷ விமோக்ஷ பேதை:	}	மார்பில் சுகமாகக் குடிகொண்டிருக்கும், அழகுடைய லக்ஷ்மீதேவியின் வெட்கங்கலந்த கடைக்கண் பார்வையால்
தன்மந்திரஸ்ய	-	அந்தப் பிரசவ அறையின்
கலம்ஸ க்ருதாம்	-	துஷ்டனான கம்ஸனால் உண்டுபண்ணப் பட்ட
அலக்ஷ்மீம்	-	அலக்ஷ்மியை (சோபையின்மையை)
உன்மார்ஜயன் இவ	-	நாசம் பண்ணுகிறவர்போல
விரேஜித	-	விளங்கினீரல்லவா?

शौरिस्तु धीरमुनिमण्डलचेतसोऽपि
दूरस्थितं वपुरुदीक्ष्य निजेक्षणाभ्याम् ।
आनन्दबाष्पपुळकोद्गमगद्गदार्द्र-
स्तुष्टाव दृष्टिमकरन्दरसं भवन्तम् ॥ ५ ॥

ஶௌரிஸ்து தீர முனி மண்டல சேதஸோऽபி
தூரஸ்த்திதம் வபுருதீக்ஷ்ய நிஜேக்ஷணாப்யாம் ।
ஆனந்தபாஷ்ப புலகோத்கம கத்கதார்த்ரஸ் -
துஷ்டாவ த்ருஷ்டி மகரந்தரஸம் பவந்தம் ॥ 5 ॥

ஶௌரி: து	-	வசுதேவரோ என்றால்
தீர முனி மண்டல சேதஸ: அபி தூரஸ்திதம் வபு:	} -	ஞானிகளான முனிகணங்களின் புத்திக்குங் கூட எட்டாமல் வெகுதூரத்திலிருக்கும் திருவடியை
நிஜேக்ஷணாப்யாம் உதீக்ஷ்ய	} -	தம் கண்கொண்டு தரிசித்து
ஆனந்தபாஷ்ப புலகோத்கம	} -	ஆனந்தக்கண்ணீர், மயிர்க்கூச்சம், தொண்டை நெகிழ்ச்சி இவைகளால்
கத்கதார்த்ர:	-	கனிந்தவராய்
த்ருஷ்டி மகரந்த ரஸம்	-	கண்களுக்குப் பூந்தேன்போன்றிருக்கும்
பவந்தம் துஷ்டாவ	-	தங்களை துதித்தாரல்லவா.

देव प्रसीद परपूरुष तापवल्ली-
निर्लूनिदात्र समनेत्र कलाविलासिन् ।
खेदानपाकुरु कृपागुरुभिः कटाक्षै-
इत्यादि तेन मुदितेन चिरं नुतोऽभूः ॥ ६ ॥

தேவ ப்ரஸீத பரபூருஷ தாபவல்லீ -
நிர்லூனிதாத்ர ஸமநேத்ர கலாவிலாஸின் ।
கேதான பாகுரு க்ருபாகுருபி: கடாக்ஷை -
ரித்யாதி தேன முதிதேன சிரம் நுதோऽபூ: ॥ 6 ॥

''தேவ பரபூருஷ	-	ஸ்வயம்பிரகாசரூபியும், பரப்பிரம்ம ஸ்வரூபியும்,
தாபவல்லீ நிர்லூனி-தாத்ர	-	துன்பத் தளைகளை யறுப்பதில் கத்தி போன்றவரும்,
ஸமநேத்ர கலாவிலாஸின்	-	தமது அம்சமான மாயையைக்கொண்டு சிருஷ்டி முதலிய லீலைகளைச் செய்கிறவருமான ஈசா!
ப்ரஸீத	-	அருளவேண்டும்.
க்ருபாகுருபி: கடாக்ஷை-	-	கருணைநிறைந்தகடைக்கண்பார்வைகளால்
கேதான் அபாகுரு''	-	வருத்தங்களை அகற்ற வேண்டும்
இத்யாதி முதிதேன தேன	-	என்றெல்லாம் சந்தோஷமடைந்த அந்த வசுதேவரால்
சிரம் நுத: அபூ:	-	வெகுநேரம் துதிக்கப்பட்டீரல்லவா.

मात्रा च नेत्रसलिलास्तृतगात्रवल्ल्या
स्तोत्रैरभिष्टुतगुण: करुणालयस्त्वम् ।
प्राचीनजन्मयुगळं प्रतिबोध्य ताभ्यां
मातुर्गिरा दधिथ मानुषबालवेषम् ॥ ७ ॥

மாத்ரா ச நேத்ர ஸலிலாஸ்த்ருத காத்ரவல்லயா
ஸ்தோத்ரை ரபிஷ்டுத குண: கருணாலயஸ்த்வம் ।
ப்ராசீனஜன்ம யுகளம் ப்ரதிபோத்ய தாப்யாம்
மாதுர்கிரா ததித மானுஷ பால வேஷம் ॥ 7 ॥

நேத்ர ஸலிலா ஸ்த்ருத காத்ர வல்லயா மாத்ரா	-	கண்ணீரால் நனைந்த கொடிபோன்ற சரீரத்தையுடைய தாயாலும்
ஸ்தோத்ரை:	-	புகழ் வசனங்களால்
அபிஷ்டுத குண:	-	துதிக்கப்பட்ட குணங்களையுடையவரும்,
கருணாலய: த்வம் தாப்யாம்	-	கருணாநிதியுமாகிய தாங்கள் அவ்விருவருக்கும்
ப்ராசீன ஜன்மயுகளம்	-	முந்திய இரண்டு ஜன்மங்களைப் பற்றி (முன் பிருச்னி ஸுதபஸ் என்பவர்களுக்குப் பிருச்னி கர்ப்பனாகவும், பின் அதிதி, காச்யபர்களுக்கு வாமனனாகவும் அவதரித்ததைப் பற்றி)

ப்ரதி போத்ய மாது: கிரா-		அறிவித்து தாயின் சொற்படி
மானுஷ பாலவேஷம்	-	மானிடக்குழந்தையின் வடிவத்தை
ததித	-	எடுத்துக்கொண்டீர்கள்.

त्वत्प्रेरितस्तदनु नन्दतनूजया ते
व्यत्यासमारचयितुं स हि शूरसूनुः ।
त्वां हस्तयोरधित चित्तविधार्यमार्यै-
रम्भोरुहस्थकलहंसकिशोररम्यम् ॥ ८॥

த்வத் ப்ரேரிதஸ்ததனு நந்த தனூஜயா தே
வ்யத்யாஸ மாரசயிதும் ஸ ஹி ஶூரஸூனு: ।
த்வாம் ஹஸ்தயோரதித சித்த விதார்ய மார்யை -
ரம்போருஹஸ்த்த கலஹம்ஸ கிஶோர ரம்யம் ॥ 8 ॥

ததனுஸ: ஶூரஸூனு:	-	அதன்பிறகு அந்த வஸுதேவர்
த்வத் ப்ரேரித: ஹி	-	தங்களால் ஏவப்பட்டவராகவே
நந்த தநூஜயா	-	நந்தகோபர் பெண்ணுடன்
தே வ்யத்யாஸம் ஆரசயிதும்	-	தங்களுக்கு மாற்றுதலை செய்வதற்கு
ஆர்யை: சித்தவிதார்யம்	-	யோகிகளால் மனத்தில் தரிக்கத் தகுந்தவரும்
அம்போருஹஸ்த கலஹம்ஸ கிஶோர	-	தாமரையில் வீற்றிருக்கும் ஹம்ஸக்குஞ்சு போல் அழகானவருமான தங்களை
ரம்யம் த்வாம் ஹஸ்தயோ: அதித	-	கையில் எடுத்துக் கொண்டாரல்லவா.

जाता तदा पशुपसद्मनि योगनिद्रा
निद्राविमुद्रितमथाकृत पौरलोकम् ।
त्वत्प्रेरणात्किमिव चित्रमचेतनैर्यद्
द्वारैः स्वयं व्यघटि सङ्घटितैस्सुगाढम् ॥ ९॥

ஜாதா ததா பஶுபஸத்மனி யோகநித்ரா
நித்ரா விமுத்ரித மதாக்ருத பௌரலோகம் ।
த்வத் ப்ரேரணாத் கிமிவ சித்ரமசேதனைர்யத்
த்வாரை: ஸ்வயம் வ்யகடி ஸங்கடிதை: ஸுகாடம் ॥ 9 ॥

அத ததா த்வத் ப்ரேரணாத்	-	அப்பொழுது தங்களுடைய ஏவுதலால்
பஶுபஸத்மனி	-	நந்தகோபர் வீட்டில்
ஜாதா யோகநித்ரா	-	அவதரித்திருந்த யோகநித்திரை
பௌர லோகம்	-	பட்டணத்து ஜனங்களை

நித்ரா விமுத்ரிதம் அக்ருத	-	தூக்கத்தால் கண் மூடியவர்களாக செய்தாள்
கிம் இவ சித்ரம் யத்	-	அதில் ஆச்சரியமென்ன? ஏனென்றால்
அசேதனை:	-	அறிவற்றவைகளும்
ஸுகாடம் ஸங்கடிதை	-	மிக உறப்பாகச் சேர்த்து பூட்டப்பட்டவைகளுமான
த்வாரை:	-	கதவுகளாலுங்கூட
ஸ்வயம் வ்யகடி	-	தாமாகவே திறந்துகொள்ளப்பட்டது அல்லவா.

शेषेण भूरिफणवारितवारिणाऽथ
स्वैरं प्रदर्शितपथो मणिदीपितेन ।
त्वां धारयन् स खलु धन्यतमः प्रतस्थे
सोऽयं त्वमीश मम नाशय रोगवेगान् ॥१०॥

ஶேஷேண பூரிப்ணவாரித வாரிணாऽத
ஸ்வைரம் ப்ரதர்ஶிதபதோ மணிதீபிதேன ।
த்வாம் தாரயன் ஸ கலு தன்யதம: ப்ரதஸ்த்தே
ஸோऽயம் த்வமீஶ மம நாஶய ரோகவேகான் ॥ 10 ॥

அத தன்யதம: ஸ:	-	அப்பொழுது மகாபாக்கியவானான அந்த வசுதேவர்,
பூரிபணவாரித வாரிணா	-	அனேகம் படங்களைக்கொண்டு மழைக்கு குடை பிடிப்பவனும்
மணிதீபிதேன	-	சிரோத்திரங்களால் விளக்குப் பிடிப்பவனுமான
ஶேஷேண ப்ரதர்ஶித பத:	-	ஆதிசேஷனால் வழிகாட்டப்பட்டவராய்
த்வாம் தாரயன் ஸ்வைரம்	-	தங்களை எடுத்துக்கொண்டு தடையில்லாமல்
ப்ரதஸ்தே கலு	-	புறப்பட்டாரல்லவா.
ஸ: அயம் த்வம்	-	அப்படிப்பட்ட தாங்கள்
மம ரோகவேகான்	-	என்னுடைய வியாதியின் வேகத்தை
நாஶய	-	இல்லாததாக்க வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதார வர்ணனம் நாம அஷ்ட த்ரிம்ஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 395] [அஷ்டம ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 20]

தஶகம் - 39

யோகமாயையை கொண்டுவருவது தலியவற்றை வர்ணிப்பது

भवन्तमयमुद्वहन् यदुकुलोद्वहो निस्सरन्
ददर्श गगनोच्चलज्जलभरां कलिन्दात्मजाम् ।
अहो सलिलसञ्चयः स पुनरैन्द्रजालोदितो
जलौघ इव तत्क्षणात्प्रपदमेयतामाययौ ॥ १ ॥

பவந்த மயமுத்வஹன் யதுகுலோத்வஹோ நிஸ்ஸரன்
ததர்ஶ ககனோச்சலஜ்ஜல பராம் கலிந்தாத்மஜாம் ।
அஹோ ஸலில ஸஞ்சய: ஸ புனரைந்த்ர ஜாலோதிதோ
ஜலௌக இவ தத்க்ஷணாத் ப்ரபதமேயதா மாயயௌ ॥ 1 ॥

யது குலோத் வஹ: அயம்	-	யதுகுலசிரேஷ்டனான இந்த வஸுதேவர்
பவந்தம் உத்வஹன் நிஸ்ஸரன்	-	தங்களையெடுத்துக்கொண்டு போகும் பொழுது
ககநோச்சலஜ்ஜலபராம்	-	ஆகாயம்வரையில் உயர்ந்தெழுந்த ஜலப் பிரவாஹத்துடன் கூடினதாக
கலிந்தாத்மஜாம் ததர்ஶ	-	யமுனையைக் கண்டார்.
புன: ஸ: ஸலில ஸஞ்ஜய:	-	ஆனால் அந்த ஜலப்பிரவாஹம்
ஐந்த்ர ஜாலோதித:	-	இந்திரஜாலத்தால் தோன்றிய
ஜலௌக: இவ தத்க்ஷணாத்	-	ஜலப்பிரவாஹம்போல அப்பொழுதே
ப்ரபதமேயதாம் ஆயயௌ அஹோ	-	கணுக்காலளவு ஆயிற்று; ஆச்சரியம்.

प्रसुप्तपशुपालिकां निभृतमारुदद्वालिका-
मपावृतकवाटिकां पशुपवाटिकामाविशन् ।
भवन्तमयमर्पयन् प्रसवतल्पके तत्पदा-
द्वहन् कपटकन्यकां स्वपुरमागतो वेगतः ॥ २ ॥

ப்ரஸுப்த பஶுபாலிகாம் நிப்ருதமாருதத்பாலிகா -
மபாவ்ருத கவாடிகாம் பஶுபவாடிகா மாவிஶஞ் ।
பவந்தமயமர்ப்பயன் ப்ரஸவதல்பகே தத்பதாத்
வஹன் கபடகன்யகாம் ஸ்வபுரமாகதோ வேகத: ॥ 2 ॥

அயம் - இந்த வஸுதேவர்
ப்ரஸுப்த பஸு பாலிகாம் - நன்றாக நித்திரை செய்யும் கோபஸ்திரீகளையுடையதும்
நிப்ருதம் ஆருதத் பாலிகாம் - மெதுவாக அழுகின்ற பெண் குழந்தையை யுடையதும்,
அபாவ்ருத கவாடிகாம் - திறக்கப்பட்ட கதவுகளையுடையதுமான
பஶுபவாடிகாம் ஆவிஶன் - நந்தகோபருடைய கிருஹத்திற்குச் சென்று
பவந்தம் ப்ரஸவ தல்பகே கர்பயன் - தங்களை பிரசவப்படுக்கையில் படுக்க வைத்து,
தத்பதாத் - அந்த இடத்திலிருந்து
கபட கன்யகாம் வஹன் வேகத: - கபடப் பெண்ணை எடுத்துக்கொண்டு மிக வேகமாக
ஸ்வபுரம் ஆகத: - தம்மிருப்பிடம் வந்துசேர்ந்தார்.

ततस्त्वदनुजारवक्षपितनिद्रवेगद्रव-
द्भटोत्करनिवेदितप्रसववार्तयैवार्तिमान् ।
विमुक्तचिकुरोत्करस्त्वरितमापतन् भोजरा-
डतुष्ट इव दृष्टवान् भगिनिकाकरे कन्यकाम् ॥ ३॥

ததஸ்த்வதனுஜா ரவக்ஷபித நித்ரவேக த்ரவத்
படோத்கர நிவேதித ப்ரஸவ வார்த்தயைவார்த்திமான் ।
விமுக்த சிகுரோத்கர ஸ்த்வரித மாபதன் போஜரா -
டதுஷ்ட இவ த்ருஷ்டவான் பகினிகாகரே கன்யகாம் ॥ 3 ॥

தத: போஜராட் - அதன்பிறகு கம்ஸன்
த்வதநு ஜாரவக்ஷாபித நித்ர வேக த்ரவத் படோத்கர படோத்கர நிவேதித ப்ரஸுவ வார்தயா ஏவ - தங்கள் தங்கையின் அழுகையால் நித்திரை கலைந்து வேகமாக ஓடிய சேவக சமூஹத்தால் அறிவிக்கப்பட்ட பிரசவ சமாசாரத்தைக் கேட்டவுடன்
ஆர்த்திமான் - வருத்தமடைந்தவனாய்
விமுக்த சிகுரோத்கர: - தலைவிரிகோலமாக
த்வரிதம் ஆபதன் - விரைவாக ஓடிவந்து
அதுஷ்ட இவ - ஸந்தோஷமடையாதவன்போல
பகினிகாகரே - இரங்கத்தகுந்த தங்கையின் கையில்
கன்யகாம் த்ருஷ்டவான் - ஒரு பெண்குழந்தையைக் கண்டான்.

ध्रुवं कपटशालिनो मधुहरस्य माया भवे-
दसाविति किशोरिकां भगिनिकाकरालिङ्गिताम् ।
द्विपो नळिनिकान्तरादिव मृणाळिकामाक्षिप-
न्नयं त्वदनुजामजामुपलपट्टके पिष्टवान् ॥ ४ ॥

த்ருவம் கபடஶாலினோ மதுஹரஸ்ய மாயா பவே -
தஸாவிதி கிஶோரிகாம் பகினிகா கராலிங்கிதாம் ।
த்விபோ நலினிகாந்தராதிவ ம்ருணாலிகாமாக்ஷிப -
ந்நயம் த்வதனுஜாமஜா முபலபட்டகே பிஷ்டவான் ॥ 4 ॥

அஸௌ கபட ஶாலின	-	"இந்தக் கன்னிகை கபடசாலியான
மதுஹரஸ்ய	-	மதுஸூதனமஹாவிஷ்ணுவின்
மாயா பவேத்	-	மாயையாகத்தான் இருக்கவேண்டும்,
த்ருவம் இதி அயம்	-	நிச்சயம்" என்றெண்ணி அந்தக்கம்ஸன்
பகினி காகராலிங்கிதாம்	-	இளந்தங்கையின் கைகளால் அணைத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும்
கிஶோரிகாம்	-	அந்தப் பெண்குழந்தையை
த்விப: நளினி காந்தராத்	-	ஒரு யானைதாமரைக்குளத்தின் நடுவிலிருந்து
ம்ருணாலிகாம் இவ ஆக்ஷிபன்	-	ஒரு தாமரைத்தண்டை பிடுங்குவதுபோல் பிடுங்கிக்கொண்டு,
த்வனுஜாம் அஜாம்	-	தங்கள் தங்கையான அந்த மாயாதேவியை
உபலபட்டகே பிஷ்டவான்	-	கற்பாறையில் ஓங்கியடித்தான்.

ततो भवदुपासको झटिति मृत्युपाशादिव
प्रमुच्य तरसैव सा समधिरूढरूपान्तरा ।
अधस्तलमजग्मुषी विकसदष्टबाहुस्फुरन्-
महायुधमहो गता किल विहायसा दिद्युते ॥ ५ ॥

ததோ பவதுபாஸகோ ஜடிதி ம்ருத்யுபாஶாதிவ
ப்ரமுச்ய தரஸைவ ஸா ஸமதிரூட ரூபாந்தரா ।
அதஸ்தல மஜக்முஷீ விகஸ தஷ்டபாஹுஸ்புரன்
மஹாயுதமஹோ கதா கில விஹாய்ஸா தித்யுதே ॥ 5 ॥

தத: பவதுபாஸக:	-	அப்பொழுது தங்களையுபாஸிக்கின்ற பக்தன்
ஜடிதி ம்ரித்யுபாஸாத் இவ	-	சீக்கிரமாக யமபாசத்திலிருந்து விடப்படுவதுபோல
ஸா ப்ரமுச்ய	-	அந்த யோகமாயை கம்ஸன் கையிலிருந்து விடுபட்டு
தரஸா ஸமாதிரூட ரூபாந்தரா	-	உடனேயே வேறொரு ரூபத்தை யடைந்தவளாய்

அதஸ்தலம் அஜக்முஷீ ஏவ	-	பூமிக்கு வராதவளாகவே
விகஸதஷ்டபாஹு ஸ்புரன் மஹாயுதம்	-	பிரகாசிக்கின்ற எட்டு கைகளிலும் விளங்குகின்ற பெரும் ஆயுதங்களுடன்
விஹாயஸா கதா அஹோ	-	ஆகாசத்தையடைந்தவளாகவே ஆச்சரியகரமாக
தித்யுதே கில	-	விளங்கினாள் அல்லவா.

नृशंसतर कंस ते किमु मया विनिष्पिष्टया
बभूव भवदन्तकः क्वचन चिन्त्यतां ते हितम् ।
इति त्वदनुजा विभो खलमुदीर्य तं जग्मुषी
मरुद्गणपणायिता भुवि च मन्दिराण्येयुषी ॥ ६ ॥

ந்ருஶம்ஸதர கம்ஸ தே கிமு மயா விநிஷ்பிஷ்டயா
பபூவ பவதந்தக: க்வசன சிந்த்யதாம் தே ஹிதம் ।
இதி த்வதனுஜா விபோ கலமுதீர்ய தம் ஜக்முஷீ
மருத்கணபணாயிதா புவி ச மந்திராண்யேயுஷீ ॥ 6 ॥

"ந்ருஶம்ஸதர கம்ஸ	-	"மிகக்கொடியவனான ஹே கம்ஸா!
மயா விநிஷ்-பிஷ்டயா தே கிமு	-	என்னைக் கொல்வதால் உனக்கென்ன பிரயோஜனம்?
பவதந்தக:	-	உன்னைக் கொல்லுகின்றவன்
க்வசன பபூவ	-	ஏதோ ஓரிடத்தில் ஜனித்திருக்கிறான்.
தே ஹிதம் சிந்த்யதாம்"	-	உனக்கு வேண்டிய நன்மை ஆலோசிக்கப் படட்டும்"
விபோ த்வதனுஜா	-	ஹே பிரபுவே! தங்கள் ஸஹோதரி
கலம் தம் இதி உதீர்ய	-	துஷ்டனான அந்தக் கம்ஸனிடம் இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு
மருத்கண பணாயிதா	-	தேவகணங்களால் துதிக்கப்பட்டவளாய்
ஜக்முஷீ புவி	-	அவ்விடமிருந்து சென்று பூலோகத்தில்
மந்திராணி ச ஏயுஷீ	-	அனேக ஆலயங்களையும் அடைந்தாளல்லவா.

प्रगे पुनरगात्मजावचनमीरिता भूभुजा
प्रलम्बबकपूतनाप्रमुखदानवा मानिनः ।
भवन्निधनकाम्यया जगति बभ्रमुर्निर्भयाः
कुमारकविमारकाः किमिव दुष्करं निष्कृपैः ॥ ७ ॥

ப்ரகே புன ரகாத்மஜா வசன மீரிதா பூபுஜா
ப்ரலம்ப பக பூதனா ப்ரமுக தானவா மானின:।
பவந்நிதன காம்யயா ஜகதி பப்ரமுர் நிர்பயா:
குமாரக விமாரகா: கிமிவ துஷ்கரம் நிஷ்க்ருபை: ॥ 7 ॥

புன: ப்ரகே பூபுஜா	-	மறுநாள் காலையில் கம்ஸனால்
அகாத்மஜா வசனம் ஈரிதா:	-	யோகமாயையின் வசனத்தை சொல்லப்பட்டவர்களும்
மானின:	-	துரபிமானமுடையவர்களுமான
ப்ரலம்ப பக பூதநா ப்ரமுக தானவா:	-	பிரலம்பன், பகன், பூதனை முதலிய அசுரர்கள்
பவந்நிதன காம்யயா	-	தங்களைக்கொல்லும் விருப்பத்தால்
குமாரக விமாரகா:	-	மற்றக் குழந்தைகளைக் கொன்றுகொண்டு
நிர்பயா: ஜகதி பப்ரமு:	-	பயமற்றவர்களாக உலகில் சுற்றித் திரிந்தனர்.
நிஷ்க்ருபை:	-	கருணையற்றவர்களால்
துஷ்கரம் கிமிவ	-	செய்யத்தகாதது என்னதான் உண்டு?

ततः पशुपमन्दिरे त्वयि मकुन्द नन्दप्रिया-
प्रसूतिशयनेशये रुदति किञ्चिदञ्चत्पदे ।
विबुध्य वनिताजनैस्तनयसंभवे घोषिते
मुदा किमु वदाम्यहो सकलमाकुलं गोकुलम् ॥ ८॥

தத: பஶுபமந்திரே த்வயி முகுந்த நந்தப்ரியா
ப்ரஸூதி ஶயனே ஶயே ருததி கிஞ்சிதஞ்சத் பதே ।
விபுத்ய வநிதாஜனைஸ்தனய ஸம்பவே கோஷிதே
முதா கிமு வதாம்யஹோ ஸகலமாகுலம் கோகுலம் ॥ 8 ॥

முகுந்த	-	முக்தியளிக்கும் கிருஷ்ணா!
தத: பஶுப மந்திரே த்வயி	-	அதன்பிறகு நந்தகோபன் கிருஹத்தில் தாங்கள்
நந்த ப்ரியா ப்ரஸூதி ஶயனேஶயே	-	நந்தன் பத்தினியான யசோதையின் பிரசவப் படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டு
கிஞ்சி தஞ்சத் பதே ருததி	-	கால்களை சிறிது அசைத்துக்கொண்டு அழும்பொழுது
விபுத்ய வனிதாஜனை:	-	நித்திரைவிட்டெழுந்து, ஸ்திரீஜனங்களால்
தன்ய ஸம்பவே கோஷிதே	-	புத்திரப்பேறு கோஷிக்கப்பட்டபொழுது
அஹோ கிமு வதாமி	-	ஆச்சரியம்! நான் என்ன சொல்லுவேன்!!
ஸகலம் கோகுலம் முதா ஆகுலம்	-	கோகுலம் முழுவதும் ஆனந்தபரவசமாயிற்றல்லவா.

अहो खलु यशोदया नवकळायचेतोहरं
भवन्तमलमन्तिके प्रथममापिबन्त्या दृशा ।
पुनः स्तनभरं निजं सपदि पाययन्त्या मुदा
मनोहरतनुस्पृशा जगति पुण्यवन्तो जिताः ॥ ९॥

அஹோ கலு யஶோதயா நவகலாய சேதோஹரம்
பவந்தமலமந்திகே ப்ரதம மாபிபந்த்யாத்ருஶா ।
புன: ஸ்தனபரம் நிஜம் ஸபதி பாயயத்யா முதா
மனோஹர தநுஸ்ப்ருஶா ஜகதி புண்யவந்தோ ஜிதா: ॥ 9 ॥

நவகலாய சேதோஹரம் பவந்தம் - புதுக்காயாம்பூபோல் மனதைக்கவருகின்ற தங்களை
அந்திகே ப்ரதமம் - பக்கத்தில் முதன்முதலாக
த்ருஶா அலம் அபிபந்த்யா - கண்ணெடுத்து நன்றாகப் பார்க்கிறவளும்,
புன: நிஜம் ஸ்தனபரம் - பிறகு தனது ஸ்தனங்களை
ஸபதி பாயயந்த்யா முதா - உடனே பருகச் செய்கின்றவளும், ஸந்தோஷத்துடன்
மனோஹர தனுஸ் ப்ருஶா - மனோஹரமான சரீரத்தைத் தொடுகின்றவளுமான
யஶோதயா ஜகதி - யசோதையால் உலகத்திலுள்ள
புண்யவந்த: ஜிதா: கலு - புண்ணியவான்கள்ஜயிக்கப்பட்டார்கள் அல்லவா?
அஹோ - ஆச்சரியம்!

भवत्कुशलकाम्यया स खलु नन्दगोपस्तदा
प्रमोदभरसङ्कुले द्विजकुलाय किं नाददात् ।
तथैव पशुपालकाः किमु न मङ्गलं तेनिरे
जगत्त्रितयमङ्गल त्वमिह पाहि मामामयात् ॥ १० ॥

பவத்குஶல காம்யயா ஸ கலு நந்தகோபஸ்ததா
ப்ரமோதபரஸங்குலோ த்விஜ குலாய கிம் நாததாத் ।
ததைவ பஶுபாலகா: கிமு ந மங்கலம் தேநிரே
ஜகத் த்ரிதயமங்கள த்வமிஹ பாஹி மாமாமயாத் ॥ 10 ॥

ததாஸ: நந்தகோப: கலு - அப்பொழுது அந்த நந்தகோபரும்
ப்ரமோதபர ஸங்குல: - ஆனந்தபரவசராய்
பவத்குஶல காம்யயா - தங்களுடைய க்ஷேமத்தில் விருப்பத்தால்
த்விஜகுலாய கிம் ந அததாத் - பிராம்மணர்களுக்கு எதைத்தான் கொடுக்கவில்லை;
ததா ஏவ பஶுபாலகா: - அவ்விதமே மற்ற இடையர்களும்
கிமு மங்களம் ந தேநிரே - என்னென்னமங்களத்தைத்தான்செய்யவில்லை?
ஜகத் த்ரிதய மங்கள - மூவுலகங்களுக்கும் மங்களங்களை செய்யும் ஹே ஸ்ரீ கிருஷ்ணா
த்வம் இஹ மாம் - தாங்கள் இப்பொழுத என்னை
ஆமயாத் பாஹி - ரோகத்திலிருந்து காப்பாற்றவேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே யோகமாயா நயநாதி வர்ணனம்
நாம ஏகோன சத்வாரிம்ஸம் தஶகம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 405] [தஶம ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 30]

தஶகம் - 40

பூதனையின் மோக்ஷம்

तदनु नन्दममन्दशुभास्पदं
नृपपुरीं करदानकृते गतम् ।
समवलोक्य जगाद्भवत्पिता
विदितकंससहायजनोद्यमः ॥१॥

ததனு நந்த மமந்த ஶுபாஸ்பதம்
ந்ருப புரீம் கரதான க்ருதே கதம் ।
ஸமவலோக்ய ஜகாத பவத்பிதா
விதித கம்ஸ ஸஹாய ஜனோத்யம: ॥ 1 ॥

ததனு - அதன்பிறகு
விதித கம்ஸ ஸஹாய ஜனோத்யம: - கம்ஸனுடைய ஸஹாயபூதர்களான பூதனைமுதலியவர்களுடையபிரயத்தனத்தையறிந்த
பவத்பிதா - தங்கள் பிதாவான வசுதேவர்
கரதான க்ருதே - கப்பம் கொடுப்பதற்காக
ந்ருபபுரீம் கதம் - மதுராபுரிக்குச் சென்றவனும்
அமந்தஶுபாஸ்பதம் - அளவற்ற நற்குணங்களுக்கு இருப்பிடமானவனுமான
நந்தம் ஸமவலோக்ய ஜகாத் - நந்தகோபனைப் பார்த்து பின்வருமாறு சொன்னார்.

अयि सखे तव बालकजन्म मां
सुखयतेऽद्य निजात्मजजन्मवत् ।
इति भवत्पितृतां व्रजनायके
समधिरोप्य शशंस तमादरात् ॥२॥

அயி ஸகே தவ பாலக ஜன்ம மாம்
ஸுகயதேऽத்ய நிஜாத்மஜ ஜன்மவத் ।
இதி பவத்பித்ருதாம் வ்ரஜநாயகே
ஸமதிரோப்ய ஶஶம்ஸ தமாதராத் ॥ 2 ॥

அயிஸகேதவபாலகஜன்ம - தோழா உமக்குப் பிள்ளைபிறந்தது
நிஜாத்மஜ ஜன்மவத் - எனக்குப்பிள்ளை பிறந்ததுபோல
அத்யமாம் ஸுகயதே - இப்பொழுது என்னைசந்தோஷப்படுத்துகிறது
இதி பவத் பித்ருதாம் - என்று தங்கள் பிதாவாக இருக்கும் தன்மையை

வ்ரஜநாயகே ஸமதிரோப்ய -	நந்தகோபரிடம் ஆரோபணஞ்செய்து,
தம் ஆதராத் ஶஶம்ஸ -	அந்த நந்தகோபனை ஆதரவுடன் துதித்தார்.

इह च सन्त्यनिमित्तशतानि ते
कटकसीम्नि ततो लघु गम्यताम् ।
इति च तद्वचसा व्रजनायको
भवदपायभिया द्रुतमाययौ ॥ ३ ॥

இஹ ச ஸந்த்யநிமித்த ஶதானி தே
கடக ஸீம்னி ததோ லகு கம்யதாம் ।
இதி ச தத்வசஸா வ்ரஜநாயகோ
பவதபாயபியா த்ருத மாயயௌ ॥ 3 ॥

தே இஹ ச -	உமக்கு இவ்விடத்தில்
அநிமித்த ஶதானி ஸந்தி -	அனேகம் அபசகுனங்கள் தோன்றுகின்றன
தத: கடக ஸீம்னி -	ஆகையால் கோகுலத்திற்கு
லகு கம்யதாம் -	சீக்கிரம் போகவேண்டும்
இதி ச தத்வசஸா -	என்ற வஸுதேவருடைய வசனத்தால்
வ்ரஜநாயக -	நந்தகோபன்
பவதபாயபியா -	தங்களுக்கு ஆபத்துண்டாகுமென்ற எண்ணத்தால்
த்ருதம் ஆயயௌ -	சீக்கிரம் வந்தார்.

अवसरे खलु तत्र च काचन
व्रजपदे मधुराकृतिरङ्गना ।
तरळषट्पदलालितकुन्तला
कपटपोतक ते निकटं गता ॥ ४ ॥

அவஸரே கலு தத்ர ச காசன
வ்ரஜபதே மதுராக்ருதிரங்கனா ।
தரல ஷட்பத லாலித குந்தலா
கபட போதக தே நிகடம் கதா ॥ 4 ॥

கபட போதக -	ஹா! கபடசிசுவே!
தத்ர அவஸ்ரே ச -	அந்த சமயத்தில்
தரள ஷட் பதலாலித குந்தளா -	சலிக்கின்ற வண்டுகளால்மொய்க்கப்பட்ட கூந்தலையுடையவளும்
மதுராக்ருதி: -	மனோஹரமான உருவமுடையவளுமான
காசனா அங்கனா வ்ரஜபதே -	ஒரு ஸ்திரீ கோகுலத்தில்
தே நிகடம் கதா கலு -	தங்கள் அருகில் வந்தாள் அல்லவா.

सपदि सा हृतबालकचेतना
निशिचरान्वयजा किल पूतना ।
व्रजवधूष्विह केयमिति क्षणं
विमृशतीषु भवन्तमुपाददे ॥ ५ ॥

ஸபதி ஸா ஹ்ருதபாலக சேதனா
நிஶிசரான்வயஜா கில பூதனா ।
வ்ரஜவதூஷ்விஹ கேயமிதி க்ஷணம்
விம்ருஶதீஷு பவந்தமுபாததே ॥ 5 ॥

ஸபதி ஹ்ருதபாலக சேதனா - உடனே குழந்தைகளின் பிராணனை யபஹரிக்கின்றவளும்,
நிஶிசரான் வயஜா - அரக்கர் குலத்தில் ஜனித்தவளுமான
ஸா பூதனா இஹ - அந்தப் பூதனை அந்த கோலத்தில்
வ்ரஜவதூஷு இயம் கா இதி- கோபஸ்திரீகள் இவள் யார் என்று
க்ஷணம் விம்ருஶ தீஷு - சிறிதுநேரம் ஆலோசித்து கொண்டிருக்கும் பொழுது
பவந்தம் உபாததே கில - தங்களை கையிலெடுத்தாளல்லவா.

ललितभावविलासहृतात्मभि
र्युवतिभिः प्रतिरोद्धुमपारिता ।
स्तनमसौ भवनान्तनिषेदुषी
प्रददुषी भवते कपटात्मने ॥ ६ ॥

லலிதபாவ விலாஸ ஹ்ருதாத்மபிர் -
யுவதிபி: ப்ரதிரோத்துமபாரிதா ।
ஸ்தனமஸௌ பவனாந்தநிஷேதுஷீ
ப்ரததுஷீ பவதே கபடாத்மனே ॥ 6 ॥

அஸௌ - அந்தப் பூதனை
லலிதபாவ விலாஸ ஹ்ருதாத்மபி: - மனோஹரங்களான ஸாத்விக பாவங்களாலும் அங்கசேஷ்டைகளாலும் கவரப்பட்ட மனதையுடைய
யுவதிபி: ப்ரதிரோத்தும் அபாரிதா - பெண்மணிகளால் தடுக்கமுடியாதவளாய்
பவநாந்த நிஷேதுஷீ - வீட்டிற்குள் உட்கார்ந்துகொண்டு
கபடாத்மனே பவதே - கபடரூபியாகிய தங்களுக்கு
ஸ்தனம் ப்ரததுஷீ - முலை கொடுத்தாளல்லவா.

समधिरुह्य तदङ्कमशङ्कितस्त्व
मथ बालकलोपनरोषितः ।
महदिवाम्रफलं कुचमण्डलं
प्रतिचुचूषिथ दुर्विषदूषितम् ॥ ७॥

ஸமதிருஹ்ய ததங்கமஶங்கிதஸ்த்வ -
மத பாலகலோபன ரோஷித: ।
மஹதிவாம்ரபலம் குசமண்டலம்
ப்ரதிசுசூஷித துர்விஷ தூஷிதம் ॥ 7 ॥

அதத்வம் - உடனே தங்களை
பாலகலோபன ரோஷித- குழந்தைகளைக் கொன்றதால் மிகக் கோபமடைந்தவராய்
அஶங்கித: தத் அங்க ஸமதிருஹ்ய - அச்சமற்றவராய் அவள் மடியில் ஏறி
மஹத் ஆம்ரபலம் இவ - பெரும் மாம்பழத்தைப் போன்றதும்
துர்விஷதூஷிதம் - கடும் விஷத்தால் கெடுதியுற்றதுமான
குசமண்டலம் - ஸ்தன மண்டலத்தை
ப்ரதிசுசூஷித - அடியோடு உறிஞ்சிக் குடித்தீரல்லவா.

असुभिरेव समं धयति त्वयि
स्तनमसौ स्तनितोपमनिस्वना ।
निरपतद्भयदायि निजं वपुः
प्रतिगता प्रविसार्य भुजावुभौ ॥ ८॥

அஸுபிரேவ ஸமம் தயதி த்வயி
ஸ்தனமஸௌ ஸ்தனிதோப மநஸ்விநா ।
நிரபதத் பயதாயி நிஜம் வபு:
ப்ரதிகதா ப்ரவிஸார்ய புஜாவுபௌ ॥ 8 ॥

த்வயி அஸுபி: ஸமம் ஏவ- தாங்கள் பிராணனோடுகூடவே
ஸ்தனம் தயதி அஸௌ - முலை குடிக்கும்பொழுது அந்தப்பூதனை
ஸ்தநிதோப மனஸ்விநா- இடிக்கொப்பான குரலுடையவளாய்
பய தாயி - பயத்தை உண்டுபண்ணும்
நிஜம் வபு: ப்ரதிகதா - நிஜமான தன் உருவத்தையடைந்தவளாய்,
உபௌ புஜௌ ப்ரவிஸார்ய - இரண்டு கைகளையும் விரித்துக்கொண்டு
நிரபதத் - கீழே விழுந்தாள்.

भयदघोषणभीषणविग्रह
श्रवणदर्शनमोहितवल्लवे ।
व्रजपदे तदुर:स्थलखेलनं
ननु भवन्तमगृह्णत गोपिका: ॥ ९ ॥

பயதகோஷண பீஷண விக்ரஹ
ஶ்ரவண தர்ஶன மோஹித வல்லவே ।
வ்ரஜபதே ததுர: ஸ்த்தல கேலனம்
நனு பவந்த மக்ருஹ்ணத கோபிகா: ॥ 9 ॥

வ்ரஜபத	-	கோகுலமானது
பயதகோஷண பீஷண விக்ர ஶ்ரவண தர்ஶன மோஹித வல்லவே	}	பயந்தரும் குரலைக்கேட்டதாலும் பயங்கரமான சரீரத்தைக் கண்டதாலும் மயக்கமடைந்த கோபர்களையுடையதாக ஆகியபொழுது
ததுர ஸ்தல கேலனம்	-	அவளுடைய மார்பில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த
பவந்தம் கோபிகா:	-	தங்களை கோபிகைகள்
அக்ருஹ்ணத் நனு	-	வந்தெடுத்தார்களல்லவா.

भुवनमङ्गलनामभिरेव ते
युवतिभिर्बहुधा कृतरक्षण: ।
त्वमयि वातनिकेतननाथ
मामगदयन् कुरु तावकसेवकम् ॥ १० ॥

புவன மங்கல நாமபிரேவ தே
யுவதிபிர் பஹுதா க்ருதரக்ஷண:
த்வமயி வாதநிகேதனநாத
மாமகதயன் குரு தாவக ஸேவகம் ॥ 10 ॥

புவன மங்கள	-	ஜகன்மங்களமூர்த்தியான
அயி வாதநிகேதனனாத	-	ஹே! குருவாயூரப்பனே!
தே நாமபி: ஏவ	-	தங்கள் திருநாமங்களைக்கொண்டே
யுவதிபி: பஹுதா	-	பெண்மணிகளால் பலவிதத்திலும்
க்ருத ரக்ஷண: த்வம்	-	ரக்ஷைசெய்யப்பட்டவரான தாங்கள்
மாம் அகதயன்	-	என்னை ரோகமில்லாதவனாகச் செய்து
தாவக ஸேவகம் குரு	-	தங்கள்சேவகனாகச்செய்தருளவேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே பூதனாமோக்ஷோ நாம சத்வாரிம்ஶம் தஶகம்.

[ஆதித ஶ்லோக: 415] [தஶம ஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 40]

தஶகம் - 41

கோபியர்கள் பாராட்டு

व्रजेश्वरः शौरिवचो निशम्य
समाव्रजन्नध्वनि भीतचेताः ।
निष्पिष्टनिश्शेषतरुं निरीक्ष्य
कञ्चित्पदार्थं शरणं गतस्त्वाम् ॥१॥

வ்ரஜேஶ்வர: ஶௌரிவசோ நிஶம்ய
ஸமாவ்ரஜந்நத்வனி பீத சேதா: ।
நிஷ்பிஷ்ட நி: ஶேஷ தரும் நிரீக்ஷ்ய
கஞ்சித் பதார்த்தம் ஶரணம் கதஸ்த்வாம் ॥ 1 ॥

வ்ரஜேஸ்வர:	- கோகுலத்திற்கதிபதியான நந்தகோபர்
ஶௌரிவச: நிஶம்ய	- வஸுதேவர் கூறியதைக்கேட்டு
ஸமாவ்ரஜன் அத்வனி	- திரும்பிவரும்பொழுது வழியில்
நிஷ்பிஷ்டநிஸ்ஶேஷதரும்	- எல்லா மரங்களையும் பொடியாக்கியதும்
கஞ்சித் பதார்தம்	- இன்னதென்றறியமுடியாததுமானஒருவஸ்துவை
நிரீக்ஷ்ய பீதசேதா:	- கண்டு பயந்தவராய்
பதார்தம்	- தங்களுடைய ரக்ஷைக்காக
கஞ்சித் பதார்தம்	- பரப்பிரம்மஸ்வரூபியும், 'சித்' பதவாச்யனுமான
த்வாம் ஶரணம் கத:	- தங்களைச் சரணமடைந்தானல்லவா.

निशम्य गोपीवचनादुदन्तं
सर्वेऽपि गोपा भयविस्मयान्धाः ।
त्वत्पातितं घोरपिशाचदेहं
देहुर्विदूरेऽथ कुठारकृत्तम् ॥ २॥

நிஶம்ய கோபீவசனுதுதந்தம்
ஸர்வே஽பி கோபா பய விஸ்மயாந்தா: ।
த்வத்பாதிதம் கோர பிஶாச தேஹம்
தேஹுர்விதூரே஽த குடாரக்ருத்தம் ॥ 2 ॥

அத கோபீவசநாத்	- அதன்பிறகு கோபஸ்திரீகளின் வசனத்தால்
உதந்தம் நிஶம்ய	- நடந்த ஸமாசாரத்தையறிந்து
ஸர்வே அபி கோபா:	- எல்லா கோபர்களும்
பயவிஸ்மயாந்தா:	- பயத்தாலும் ஆச்சரியத்தாலும் செய்ய வேண்டியதையறியாதவர்களாய்
த்வத்பாதிதம்	- தங்களால் வீழ்த்தப்பட்ட

கோர பிஶாச தேஹம்	- பயங்கரமான அந்த பிசாசின் தேஹத்தை
குடாரக்ருத்தம் விதூரே தேஹு:	மழுவால் வெட்டி வெகுதூரத்தில் எரித்தனர்.

त्वत्पीतपूतस्तनतच्छरीरात
समुच्चलन्नुच्चतरो हि धूमः ।
शङ्कामधादागरवः किमेषु
किं चान्दनो गौल्गुलवोऽथवेति ॥ ३ ॥

த்வத்பீத பூதஸ்தன தச்சரீராத்
ஸமுச்சலன்னுச்சதரோ ஹி தூம: ।
சங்காமதா தாகரவ: கிமேஷு :
கிம் சாந்தனோ கௌல குலவோऽதவேதி ॥ 3 ॥

த்வத்பீத பூத ஸ்தந தச்சரீராத்	- தங்களால் பானம்பண்ணப்பட்டதும் அதனால் பரிசுத்தமுமான ஸ்தனங்களையுடைய அந்தப் பூதனையின் தேஹத்திலிருந்து
உச்சரத: சமுச்சலன் தூம:	- மிக உயரமாகக் கிளம்பிய புகை
ஏஷ ஆகரவ: கிம்	- இது அகிற்கட்டையிலிருந்துண்டானதா,
சாந்தன: கிம்	- அல்லது சந்தனத்திலிருந்துண்டானதா,
அதவா கௌல்குலவ:	- அல்லது குங்கிலியத்திலிருந்துண்டானதா
இதி ஸங்காம் அதாத் ஹி	- என்ற சந்தேஹத்தை உண்டு பண்ணிற்றல்லவா.

मदङ्गसङ्गस्य फलं न दूरे
क्षणेन तावद्भवतामपि स्यात् ।
इत्युल्लपन्वल्लवतल्लजेभ्य
स्त्वं पूतनामातनुथास्सुगन्धिम् ॥ ४ ॥

மதங்க ஸங்கஸ்ய பலம் தூரே
க்ஷணேன தாவத் பவதாமபி ஸ்யாத் ।
இத்யுல்லபன் வல்லவதல்லஜேப்ய -
ஸ்த்வம் பூதனா மாதனுதா: ஸுகந்த்திம் ॥ 4 ॥

மதங்க ஸங்கஸ்ய பலம்	- என்னுடைய அங்கசங்கத்திற்கு (அவயவங்களுடன் சேர்க்கைக்கு) பலம்
தூரே ந	- வெகுதூரத்தில் (ஜன்மாந்திரத்தில்) அல்ல;
பவதாம் அபிக்ஷணே நதா வத்ஸ்யாத்	- உங்களுக்கும் சீக்கிரமாகவே கிடைத்துவிடும்;
இதி வல்லவதல்ல ஜேப்யா: உல்லபன்	- என்று கோபசிரேஷ்டர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டு
த்வம் பூதனாம்	- பரிசுத்தமான நாமங்களையுடைய தாங்கள் பூதனையை
ஸுகந்திம் ஆதநுதா:	- சுகந்தமுடையவளாகச் செய்தீர்களல்லவா.

चित्रं पिशाच्या न हतः कुमार
स्त्रित्रं पुरैवाकथि शौरिणेदम् ।
इति प्रशंसन्किल गोपलोको
भवन्मुखालोकरसे न्यमाङ्क्षीत् ॥ ५ ॥

சித்ரம் பிஶாச்யா ந ஹத: குமார:
சித்ரம் புரைவாகதி ஶௌரிணேதம் ।
இதி ப்ரஶம்ஸன் கில கோபலோகோ
பவன் முகாலோகரஸே ந்யமாங்க்ஷீத் ॥ 5 ॥

பிஶாச்யா: - பிசாசியான பூதனையால்
குமார: நஹத: - குழந்தை கொல்லப்படவில்லை;
சித்ரம் - இது ஆச்சரியம்;
ஶௌரிணா இதம் புரா ஏவ அகதி - வஸுதேவரால் இது முந்தியே கூறப்பட்டது,
சித்ரம் இதி ப்ரஶம்ஸன் - அதுவும் ஆச்சர்யம் என்று சொல்லிக்கொண்டே
கோபலோக: - இடையர்கள்
பவன் முகாலோகரஸே - தங்கள் திருமுகத்தைப் பார்ப்பதென்ற ஆனந்தத்தில்
ந்யமாங்க்ஷீத் கில - மூழ்கிவிட்டார்களல்லவா.

दिने दिनेऽथ प्रतिवृद्धलक्ष्मी
रक्षीणमङ्गल्यशतो व्रजोऽयम् ।
भवन्निवासादयि वासुदेव
प्रमोदसान्द्रः परितो विरेजे ॥ ६ ॥

தினே தினேऽத ப்ரதிவ்ருத்த லக்ஷ்மீ -
ரக்ஷீண மாங்கல்ய ஶதோ வ்ரஜோऽயம்
பவந் நிவாஸாதயி வாஸுதேவ
ப்ரமோத ஸாந்த்ர: பரிதோ விரேஜே ॥ 6 ॥

அத அயி வாஸுதேவ - அதன்பிறகு ஓ! வாசுதேவனே!
அயம் வ்ரஜ: பரித: - அந்தக் கோகுலம் முழுவதும்,
பவந் நிவாஸாத் தினே தினே - தாங்கள் அங்கு வசித்ததால் ஒவ்வொரு நாளும்
ப்ரதி வ்ருத்த லக்ஷ்மீ - ஓங்கிவளர்ந்த ஐசுவரியத்தையுடையதாய்
அக்ஷீண மங்கல்யஶத: - என்றும் குன்றாத அனேகம் மங்கள காரியங்களையுடையதாய்
ப்ரமோத ஸாந்த்ர: விரேஜே - ஆனந்தம் நிறைந்ததாய் விளங்கிற்றல்லவா

गृहेषु ते कोमलरूपहास
मिथः कथासङ्कुलिताः कमन्यः ।
वृत्तेषु कृत्येषु भवन्निरीक्षा
समागताः प्रत्यहमत्यनन्दन् ॥ ७॥

க்ருஹேஷு தே கோமல ரூப ஹாஸ -
மித: கதா ஸங்குலிதா: கமன்ய: ।
வ்ருத்தேஷு க்ருத்யேஷு பவந் நிரீக்ஷா -
ஸமாகதா: ப்ரத்யஹமத்யனந்தன் ॥ 7 ॥

கமன்ய: க்ருஹேஷு தே	-	கோபிகைகள் தங்கள் தங்கள் வீடுகளில் உமது
கோமள ரூப ஹாஸமித: கதா-ஸங்குலிதா:	-	அழகான உருவத்தையும் மந்தஹாஸத்தையும்பற்றி ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொள்ளுவதில் ஈடுபட்டவர்களாய்
க்ருத்யேஷு வருதேஷு ப்ரத்யஹம்	-	வீட்டுவேலைகள் முடிந்த உடன் ஒவ்வொரு நாளும்
பவன் நிரீக்ஷா ஸமாகதா:	-	தங்களைப் பார்ப்பதற்காக வந்து
அத்ய நந்தன்	-	மிகவும் மகிழ்ந்தார்கள்.

अहो कुमारो मयि दत्तदृष्टिः
स्मितः कृतं मां प्रति वत्सकेन ।
एह्येहि मामित्युपसार्य पाणिं
त्वयीश किं किं न कृतं वधूभिः ॥ ८॥

அஹோ குமாரோ மயி தத்த த்ருஷ்டி:
ஸ்மிதம் க்ருதம் மாம் ப்ரதி வத்ஸகேன ।
ஏஹ்யேஹி மாமித்யுபஸார்ய பாணிம்
த்வயீஶ கிம் கிம் ந க்ருதம் வதூபி: ॥ 8 ॥

"அஹோ	-	"ஆச்சரியம்!
குமார: மயிதத்த த்ருஷ்டி:"	-	குழந்தை என்னைப் பார்த்தான்"
வத்ஸகேன மாம் ப்ரதி	-	"குழந்தையால் என்னைப்பார்த்து
"ஸ்மிதம் க்ருதம்	-	புன்னகை செய்யப்பட்டது
"மாம் ஏஹி ஏஹி"	-	"என்னிடத்தில் வா வா"
இதி பாணிம் உபஸார்ய	-	என்றும் கையை நீட்டிக்கொண்டு
வதூபி:	-	கோபிகைகளால்
ஈஶ த்வயி	-	ஈசா! தங்கள் விஷயத்தில்
கிம்கிம் ந க்ருதம்	-	என்னென்ன செய்யப்படவில்லை?

भवद्वपुःस्पर्शनकौतुकेन
करात्करं गोपवधूजनेन ।
नीतस्त्वमाताम्रसरोजमाला
व्यालम्बिलोलम्बतुलामलासीः ॥ ९ ॥

பவத்வபு: ஸ்பர்ஶன கௌதுகேன
கராத்கரம் கோபவதூஜனேன ।
நீதஸ்த்வமாதாம்ர ஸரோஜமாலா
வ்யாலம்பி லோலம்பதுலாமலாஸீ: ॥ 9 ॥

கோபவதூ ஜனேன	-	கோபஸ்திரீகளால்
பவத்வபு: ஸ்பர்ஶன கௌது கேன	-	தங்கள் திருமேனியைத் தொடுவதின் குதூஹலத்தால்
கராத் கரம்	-	ஒரு கையிலிருந்து வேறொரு கைக்கு
நீத த்வம்	-	கொண்டுபோகப்பட்ட தாங்கள்
ஆதாம்ரஸரோஜமாலா வ்யாலம் விலோலம்ப துலாம்		சிவந்த தாமரைப் புஷ்பமாலையில் பற்றியிருக்கும் வண்டின் உவமையை
அலாஸீ:	-	கைக்கொண்டீர்களல்லவா.

निपाययन्ती स्तनमङ्कगं त्वां
विलोकयन्ती वदनं हसन्ती ।
दशां यशोदा कतमां न भेजे
स तादृशः पाहि हरे गदान्माम् ॥ १० ॥

நிபாயயந்தீ ஸ்தனமங்ககம் த்வாம்
விலோகயந்தீ வதனம் ஹஸந்தீ ।
தஶாம் யஶோதா கதமாம் ந பேஜே
ஸ தாத்ருஶ: பாஹி ஹரே கதான்மாம் ॥ 10 ॥

அங்ககம் த்வாம்	-	மடியிலிருக்கும் தங்களை
ஸ்தனம் நிபாயயந்தீ	-	ஸ்தனத்தைப் பருகச் செய்துகொண்டும்
வதனம் விலோகயந்தீ	-	திருமுகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டும்
ஹ்ஸந்தீ யஶோதாம்	-	சிரிக்கின்றவளான யசோதை
கதமாம் தஶாம் ந பேஜே	-	எந்த (உத்தம) நிலைமையைத்தான் அடையவில்லை
ஹரே	-	ஹே! ஸ்ரீ கிருஷ்ணா!
தாத்ருஶ: ஸ: த்வம்	-	அப்படிப்பட்ட தாங்கள்
கதாத் மாம் பாஹி	-	வியாதியிலிருந்து என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே பூதனா ஶரீர தாஹாதி வர்ணனம்
நாம ஏகசத்வாரிம்ஶம் தஶகம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 425] [தஶம ஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 50]

தஶகம் - 42

சகடாஸுர வதம்

कदाऽपि जन्मर्क्षदिने तव प्रभो
निमन्त्रितज्ञातिवधूमहीसुरा ।
महानसस्त्वां सविधे निधाय
सा महानसादौ ववृते व्रजेश्वरी ॥१॥

கதாऽபி ஜன்மர்க்ஷதினே தவ ப்ரபோ
நிமந்த்ரித ஜ்ஞாதி வதூ மஹீஸுரா ।
மஹானஸஸ்த்வாம் ஸவிதே நிதாயஸா
மஹானஸாதௌ வவ்ருதே வ்ரஜேஶ்வரீ ॥ 1 ॥

ப்ரபோ கதா அபி	-	பிரபுவே! ஒருக்கால்
தவ ஜன்மர்க்ஷ தினே	-	தங்களுடைய பிறந்தநாளன்று
வ்ரஜேஸ்வரீ ஸா	-	கோகுலநாயகியான அந்த யசோதை
நிமந்த்ரித க்ஞாதிவதூ மஹீஸுரா: த்வாம்	-	பந்துக்களையும், பெண்டுகளையும், பிராம்மணர்களையும் தன் வீட்டிற்கழைத்தவளாய் தங்களை
மஹாநஸ: ஸவிதே நிதாய	-	ஒரு பெரும் வண்டியின் பக்கத்தில் படுக்க வைத்து,
மஹா ந ஸாதௌ வவ்ருதே	-	அடுக்களை முதலிய இடங்களில் வேலை செய்துக் கொண்டிருந்தாள்.

ततो भवत्त्राणनियुक्तबालक
प्रभीतिसङ्क्रन्दनसङ्कुलारवैः ।
विमिश्रमश्रावि भवत्समीपतः
परिस्फुटद्दारुचटच्चटारवः ॥२॥

ததோ பவத் த்ராண நியுக்த பாலக
ப்ரபீதி ஸங்க்ரந்தன ஸங்குலாரவை: ।
விமிஶ்ர மஶ்ராவி பவத்ஸமீபத:
பரிஸ்புடத்தாரு சடச்சடாரவ: ॥ 2 ॥

தத: பவத் ஸமீபத:	-	அப்பொழுது தங்கள் பக்கத்திலிருந்து
பவத்ராண நியுக்த பாலக ப்ரபீதிஸங்ருந்தன ஸங்குலா ரவை: விமிஶ்ரம்		தங்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக நியமிக்கப் பட்ட பையன்களுடைய பயத்தாலுண்டான ஆரவாரமும் கூக்குரலும் கூடினதாக,

பரிஸ்புடத்தாரு சடச்சடாரவ: அஸ்ராவி } உடைகின்ற மரங்களுடைய 'சடசட' என்ற சத்தம் கேட்கப்பட்டது.

ततस्तदाकर्णनसंभ्रमश्रम
प्रकम्पिवक्षोजभरा व्रजाङ्गनाः ।
भवन्तमन्तर्ददृशुः समन्ततो
विनिष्पतद्दारुणदारुमध्यगम् ॥ ३ ॥

ததஸ் ததாகர்ணன ஸம்ப்ரம ஶ்ரம
ப்ரகம்பி வக்ஷோஜ பரா வ்ரஜாங்கனா: ।
பவந்தமந்தர் தத்ருஶு: ஸமந்ததோ
விநிஷ்பதத் தாருண தாருமத்யகம் ॥ 3 ॥

தத: - அப்பொழுது
ததாகர்ணன ஸம்ப்ரம ஸ்ரம ப்ரகம்பிவக்ஷோஜபரா: } அதைக்கேட்டு பரபரப்புடன் ஓடிவந்ததால் உண்டான சிரமத்தால் அசைகின்ற ஸ்தனங்களையுடைய
வ்ரஜாங்கனா: - கோபஸ்திரீகள்,
அந்த: ஸமந்தத: - வீட்டினுள் நாற்பக்கங்களிலும்
விநிஷ்பதத் தாருண தாருமத்யகம் } - பயங்கரமாய் வீழ்கின்ற மரங்களின் நடுவில் இருக்கும்
பவந்தம் தத்ருஶு: - தங்களைக் கண்டார்கள்.

शिशोरहो किं किमभूदिति द्रुतं
प्रधाव्य नन्दः पशुपाश्च भूसुराः ।
भवन्तमालोक्य यशोदया धृतं
समाश्वसन्नश्रुजलार्द्रलोचनाः ॥ ४ ॥

ஶிஶோரஹோ கிம் கிமபூதிதி த்ருதம்
ப்ரதாவ்ய நந்த: பஶுபாஶ்ச பூஸுரா: ।
பவந்த மாலோக்ய யஶோதயா த்ருதம்
ஸமாஶ்வஸன்னஶ்ரு ஜலார்த்ர லோசனா: ॥ 4 ॥

அஹோ ஶிஶோ: - கஷ்டம்! குழந்தைக்கு
கிம் கிம் அபூத் - என்ன நேர்ந்தது? என்ன நேர்ந்தது?
இதி - என்று சொல்லிக்கொண்டு
நந்த: பஶுபா: பூஸுரா: ச } - நந்தகோபனும், இடையர்களும் பிராம்மணர்களும்,
அஸ்ருஜலார்த்ரலோசனா: - கண்ணுங்கண்ணீருமாக
த்ருதம் ப்ரதாவ்ய - சீக்கிரமாக ஓடிவந்து
யஶோதயா த்ருதம் - யசோதையால் கையில் எடுக்கப்பட்ட

பவந்தம் அவலோக்ய ஸமாஸ்வஸன் } - தங்களைப் பார்த்து தேறுதலடைந்தனர்.

कस्को नु कौतस्कुत एष विस्मयो
विशङ्कटं यच्छकटं विपाटितम् ।
न कारणं किञ्चिदिहेति ते स्थिताः
स्वनासिकादत्तकरास्त्वदीक्षकाः ॥ ५ ॥

கஸ்கோ நு கௌதஸ்குத ஏஷ விஸ்ம்யோ
விஶங்கடம் யச்சகடம் விபாடிதம் ।
ந காரணம் கிஞ்சிதிஹேதி தே ஸ்த்திதா:
ஸ்வநாஸிகாதத்த கராஸ் த்வதீக்ஷகா: ॥ 5 ॥

க: க: நு - "இதென்ன? இதென்ன?
கௌதஸ்குத: - எங்கிருந்துண்டானது?
விஶங்கடம் ச ஶகடம் - விசாலமான வண்டியானது
விபாடிதம் யத் - உடைக்கப்பட்டது என்ற
ஏஷ: விஸ்மய: - இது ஆச்சரியமே.
இஹ - இதற்கு இவ்விடத்தில்
கிஞ்சித் காரணம் ந இதி தே } - ஒரு காரணமும் இல்லை" என்று அவர்கள்
ஸ்வநாஸிகா தத்தகரா: - தங்கள் மூக்கில் கையைவைத்துக்கொண்டு
த்வதீக்ஷகா: ஸ்திதா: - தங்களைப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தார்களல்லவா.

कुमारकस्यास्य पयोधरार्थिनः
प्ररोदने लोलपदाम्बुजाहतम् ।
मया मया दृष्टमनो विपर्यगा
दितीश ते पालकबालका जगुः ॥ ६ ॥

குமாரகஸ்யாஸ்ய பயோதரார்த்தின:
ப்ரரோதனே லோல பதாம்புஜாஹதம் ।
மயா மயா த்ருஷ்ட மனோ விபர்யகா -
திதீஶ தே பாலக பாலகா ஜகு: ॥ 6 ॥

பயோதரார்தின: - முலைகுடிக்க விரும்பிய
அஸ்ய குமாரகஸ்ய ப்ரரோதனே } - இந்தக் குழந்தை அழும்பொழுது
லோலபதாம்புஜா ஹதம் } - அசைகின்ற தாமரைபோன்ற காலினால் உதைக்கப்பட்ட
அன: விபர்யகாத் - வண்டி தலைகீழாக வீழ்ந்தது

மயா மயா த்ருஷ்டம் இதி - என்னால் பார்க்கப்பட்டது, என்னால் பார்க்கப்பட்டது என்று
ஈஶ தே பாலக பாலகா: - ஹே! ஈசா! தங்களுக்குக் காவலரான குழந்தைகள்
ஜகு: - சொன்னார்களல்லவா.

भिया तदा किञ्चिदजानतामिदं
कुमारकाणामतिदुर्घटं वचः ।
भवत्प्रभावाविदुरैरितीरितं
मनागिवाशङ्क्यत दृष्टपूतनैः ॥ ७॥

பியா ததா கிஞ்சிதஜானதாமிதம்
குமார காணா மதிதுர்கடம் வச: ।
பவத் ப்ரபாவாவிதுரை ரிதீரிதம்
மனாகிவாஶங்க்யத த்ருஷ்ட பூதனை: ॥ 7 ॥

ததா பியா - அப்பொழுது பயத்தால்
கிஞ்சித் அஜானதாம் - ஒன்றும் அறியாத
குமாரகாணாம் இதம் வச: - சிறு குழந்தைகளுடைய இந்தச் சொல்
அதிதுர்கடம் இதி - பொருத்தமற்றது என்று
பவத் ப்ரபாவா விதுரை: ஈரிதம் - தங்கள் மகிமையையறியாதவர்களால் கூறப்பட்டது.
த்ருஷ்ட பூதனை - பூதனையைக்கண்ட நந்தன் முதலியவர்களால்
மனாக் இவ அஶங்க்யத - சிறிது சந்தேகமடையப்பட்டதல்லவா.

प्रवाळताम्रं किमिदं पदं क्षतं
सरोजरम्यौ नु करौ विरोजितौ ।
इति प्रसर्पत्करुणातरङ्गितास्
त्वदङ्गमापस्पृशुरङ्गनाजनाः ॥ ८॥

ப்ரவாலதாம்ரம் கிமிதம் பதம் க்ஷதம்
ஸரோஜ ரம்யௌ நு கரௌ விரோஜிதௌ ।
இதி ப்ரஸர்ப்பத் கருணாதரங்கிதாஸ் -
த்வதங்கமாபஸ் ப்ருஶுரங்கனா ஜனா: ॥ 8 ॥

ப்ரவாலதாம்ரம் இதம் பதம் - "பவழம்போல் சிவந்த இந்தக்கால்
க்ஷதம் கிம் - அடிபட்டதா என்ன?
ஸரோஜ ரம்யௌ கரௌ - தாமரைபோல் அழகான இருகைகளும்
விரோஜிதௌ நு இதி - புண்பட்டதா என்ன? என்று

ப்ரஸர்பத் கருணா தரங்கிதா:	-	கருணைவெள்ளம் பெருகிய
அங்கனாஜனா:	-	கோபஸ்திரீகள்
த்வதங்கம் ஆபஸ் ப்ருமூ	-	தங்கள் திருமேனியைத் தொட்டுத் தடவினார்களல்லவா.

अये सुतं देहि जगत्पतेः कृपा
तरङ्गपातात्परिपातमद्य मे ।
इति स्म सङ्गृह्य पिता त्वदङ्गकं
मुहुर्मुहुः श्लिष्यति जीतकण्टकः ॥ ९ ॥

அயே ஸுதம் தேஹி ஜகத்பதே: க்ருபா -
தரங்க பாதாத் பரிபாதமத்ய மே ।
இதி ஸ்ம ஸங்க்ருஹ்ய பிதா த்வதங்ககம்
முஹுர் முஹு: ஶ்லிஷ்யதி ஜாதகண்டக: ॥ 9 ॥

"அயே அத்ய	-	ஏ! கோபியே! இப்பொழுது
ஜகத்பதே: க்ருபா தரங்கபாதாத்	-	ஜகதீசனுடைய கிருபாகடாக்ஷத்தால்
பரிபாதம்	-	நன்கு காப்பாற்றப்பட்ட
மே ஸுதம் தேஹி" இதி	-	என் குழந்தையைக் கொடு என்று
பிதாஸங்க்ருஹ்ய	-	தங்கள் பிதா கையில் எடுத்துக்கொண்டு
ஜாதகண்டக:	-	ரோமாஞ்சமடைந்தவராய்
த்வதங்ககம் முஹு:முஹு:	-	தங்களுடைய சிறிய சரீரத்தை அடிக்கடி
ஶ்லிஷ்யதி ஸ்ம	-	ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டாரல்லவா.

अनोनिलीनः किल हन्तुमागतः
सुरारिरेवं भवता विहिंसितः ।
रजोऽपि नोदृष्टममुष्य तत्कथं
स शुद्धसत्त्वे त्वयि लीनवान्ध्रुवम् ॥ १० ॥

அனோநிலீன: கில ஹந்துமாகத:
ஸுராரிரேவம் பவதா விஹிம்ஸித: ।
ரஜோऽபி நோ த்ருஷ்டமமுஷ்ய தத் கதம்
ஸ ஶுத்த ஸத்வே த்வயி லீனவான் த்ருவம் ॥ 10 ॥

அநோநிலீன: - வண்டியில் ஒளிந்திருந்துகொண்டு
ஹந்தும் ஆகத: ஸுராரி: - தங்களைக் கொல்லவந்த அசுரன்
பவதா ஏவம் விஹிம்ஸித: கில - தங்களால் இவ்விதம் கொல்லப்பட்டான் அல்லவா.
அமுஷ்ய - அந்த அசுரனுடைய
ரஜ: அபிநோ த்ருஷ்டம் - பொடிகூட (ரஜோகுணம்கூட) காணப்பட வில்லை.
தத் கதம் - அது ஏன் என்றால்
த்ருவம் ஸ: - நிச்சயமாக அந்த அசுரன்
ஶுத்த ஸத்வே த்வயி - சுத்த ஸத்துவ ரூபியான தங்களிடம்
லீனவான் - லயித்துவிட்டான் அல்லவா.

प्रपूजितैस्तत्र ततो द्विजातिभिर्विशेषतो लम्भितमङ्गलाशिषः ।
व्रजं निजैर्बाल्यरसैर्विमोहयन्मरुत्पुराधीश रुजां जहीहि मे ॥११॥

ப்ரபூஜிதைஸ் தத்ர ததோத்விகாதிபிர்
விஶேஷதோ லம்பித மங்களாஶிஷ: ।
வ்ரஜம் நிஜைர் பால்யரஸைர் விமோஹயன்
ருஜம் மருத்புராதீஶ ஜஹீஹி ॥ 11 ॥

மருத்புராதீஶ தத: தத்ர - குருவாயூரப்பா! அதன்பிறகு அவ்விடத்தில்
ப்ரபூஜிதை: த்விஜாதிபி - நன்றாகப் பூஜிக்கப்பட்ட பிராம்மணர்களால்
விஸேஷத: - விசேஷமாக
லம்பித மங்களாஸிஷா - மங்களாசீர்வாதஞ் செய்யப்பட்டவரும்,
நிஜை: பால்யரஸை: - தங்களுடைய பாலியசேஷ்டைகளால்
வ்ரஜம் விமோஹயன் - கோகுலத்தை சந்தேகப்படுத்திக் கொண்டிருக்க
ஸ: த்வம் - அந்தத் தாங்கள்
மேருஜாம் ஜஹீஹி - எனது ரோகத்தைப் போக்கடிக்கவேண்டும்

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ஶகடாசுரவத வர்ணனம்
நாம த்விசத்வாரிம்ஶம் தஶகம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 436] [தஶம ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 61]

தஸகம் - 43

த்ருணாவர்த்த வதம்

त्वमेकदा गुरुमरुत्पुरनाथ वोढुं
गाढाधिरूढगरिमाणमपारयन्ती ।
माता निधाय शयने किमिदं बतेति
ध्यायन्त्यचेष्टत गृहेषु निविष्टशङ्का ॥ १ ॥

த்வமேகதா குருமருத்புர்நாத வோடும்
காடாதிரூட கரிமாண மபாரயந்தீ ।
மாதா நிதாய ஶயனே கிமிதம் பதேதி ।
த்யாயந்த்யசேஷ்டத க்ருஹேஷு நிவிஷ்ட ஶங்கா ॥ 1 ॥

குருமருத்புரநாத	- குருவாயூரப்பா!
ஏகதா மாதா	- ஒருநாள் தங்கள் தாயான யசோதை
காடாதி ரூடகரிமாணம்	- 'கரிமா' என்ற யோகசித்தியை ஏற்று மிகவும் கனமாயிருந்த
த்வாமவோடும்அபாரயந்தீ	- தங்களைத் தாங்குவதற்கு முடியாதவளாய்
ஸயநே நிதாய	- படுக்கையில் இருத்திவிட்டு
கிம் இதம் பத இதி	- இதென்ன கஷ்டமென்று
நிவிஷ்ட ஶங்கா	- சங்கைகொண்டவளாய்
த்யாயந்தீ	- தங்களையே நினைத்துக்கொண்டு
க்ருஹேஷு அசேஷ்டத	- வீட்டு வேலைகளில் புகுந்திருந்தாள் அல்லவா.

तावद्विदूरमुपकर्णितघोरघोष-
व्याजृम्भिपांसुपटलीपरिपूरिताशः ।
वात्यावपुः स किल दैत्यवरस्तृणाव-
र्ताख्यो जहार जनमानसहारिणं त्वाम् ॥ २ ॥

தாவத்விதூர முபகர்ணித கோர கோஷ
வ்யாஜ்ரும்பி பாம்ஸுபடலீ பரிபூரிதாஶ: ।
வாத்யாவபு: ஸ கில தைத்யவரஸ் த்ருணாவர் -
தாக் யோ ஜஹார ஜன மானஸ ஹாரிணம் த்வாம் ॥ 2 ॥

தாவத் விதூரம்	- அப்பொழுது வெகுதூரத்தில்
உபகர்ணித கோரகோஷ வ்யாஜ்ரும்பி பாம்ஸு படலீ பரிபூரிதாஸ:	கேட்கப்பட்ட பயங்கர சத்தத்துடன் உயரக் கிளம்பிய தூளிப் படலத்தால் திக்குகளை நிறைப்பவனும்,

வாத்யாவபு: - சுழல்காற்றின் வடிவமுடையவனும்
த்ருணா வர்தாக்ய: - திருணாவர்த்தன் என்று பெயருடையவனுமான
ஸ: தைத்யவர: - அப்பெரும் அசுரன்
ஜனமானஸ ஹாரிணம் த்வாம் } ஜனங்களுடைய மனதைக்கவரும் தங்களை
ஜஹார கில - எடுத்துச் சென்றானல்லவா.

उद्दामपांसुतिमिराहतदृष्टिपाते
द्रष्टुं किमप्यकुशले पशुपाललोके ।
हा बालकस्य किमिति त्वदुपान्तमाप्ता
माता भवन्तमविलोक्य भृशं रुरोद ॥ ३ ॥

உத்தாமபாம்ஸு திமிராஹத த்ருஷ்டிபாதே
த்ரஷ்டும் கிமப்ய குஶலே பஶுபால லோகே ।
ஹா பாலகஸ்ய கிமிதி த்வதுபாந்த மாப்தா
மாதா பவந்தமவிலோக்ய ப்ருஶம் ருரோத ॥ 3 ॥

உத்தாம பாம்ஸு திமிராஹத த்ருஷ்டி பாதே } எல்லையற்ற புழுதிகளாலுண்டான இருட்டினால் பார்வையிழந்த
பஶுபாலலோகே - இடையர்கள்
கிம் அபித்ரஷ்டும்அகுஶலே - ஒன்றையும் பார்க்கமுடியாதிருந்தபொழுது
ஹா பாலகஸ்ய கிம் இதி - ஐயோ! குழந்தைக்கு என்ன நேர்ந்தது? என்று
த்வது பாந்தம் ஆப்தா - தங்கள் பக்கத்தில் வந்த
மாதா - தாயான யசோதை
பவந்தம் அவிலோக்ய - தங்களைக்காணாமல்
ப்ருஶம் ருரோத: - உரக்க அழுதாளல்லவா.

तावत्स दानववरोऽपि च दीनमूर्ति-
र्भावत्कभारपरिधारणलूनवेगः ।
सङ्कोचमाप तदनु क्षतपांसुघोषे
घोषे व्यतायत भवज्जननीनिनादः ॥ ४ ॥

தாவத் ஸ தானவ வரோऽபி ச தீனமூர்த்திர் -
பாவத்க பார பரிதாரண லூன வேக: ।
ஸங்கோசமாப ததனு க்ஷதபாம்ஸுகோஷே
கோஷவ்யதாயத பவஜ்ஜனனீ நிநாத: ॥ 4 ॥

தாவத்ஸ: தானவவர: அபி - அப்பொழுது அப்பெரும் அசுரனும்
பாவத்கபார பரிதாரண லூன வேக: } தங்கள் பாரத்தைச் சுமந்ததால் வேகம் குன்றியவனாய்

தீனமூர்தி ஸங்கோசம் ஆப ச	-	உடல் சோர்ந்து அசைவற்றவனாகவும் ஆனான்.
ததனு	-	அதன்பிறகு
க்ஷுதபாம்ஸு கோஷே	-	புழுதியும் சத்தமும் அடங்கிய
கோஷே பவஜ்ஜனனீ நிநாத:	-	கோகுலத்தில் தங்கள் தாயின் அழுகைக் குரல்
வ்யதாயத	-	பெருகிற்றல்லவா.

रोदोपकर्णनवशादुपगम्य गेहं
क्रन्दत्सु नन्दमुखगोपकुलेषु दीनः ।
त्वां दानवस्त्वखिलमुक्तिकरं मुमुक्षु-
स्त्वय्यप्रमुञ्चति पपात वियत्प्रदेशात् ॥ ५ ॥

ரோதோப கர்ணன வஶாதுபகம்ய கேஹம்
க்ரந்தத்ஸு நந்தமுக கோப குலேஷு தீன: ।
த்வாம் தானவஸ்த்வகில முக்திகரம் முமுக்ஷுஸ் -
த்வய்யப்ரமுஞ்சதி பபாத வியத்ப்ரதேஶாத் ॥ 5 ॥

ரோதோப கர்ணந வஸாத்	-	அழுகையைக் கேட்டதால்
கேஹம் உபகம்ய	-	வீட்டிற்கு ஓடிவந்து
நந்த்முக கோப குலேஷு	-	நந்தன் முதலிய கோபாலர்களும்
க்ரந்தத்ஸு	-	அழுதுகொண்டிருக்கும்பொழுது
தானவ: து தீன:	-	அந்த அசுரனும் சோர்வையடைந்தவனாய்
அகில முக்திகரம்	-	எல்லோருக்கும் விடுதலையை (முக்தியை) யளிக்கின்ற
த்வாம் முமுக்ஷு:	-	தங்களை விட விரும்பியும்கூட
திவயி அப்ரமுஞ்சதி	-	தாங்கள் விடாதபொழுது
வியத் ப்ரதேஸாத் பபாத்	-	ஆகாயத்திலிருந்து கீழே வீழ்ந்தானல்லவா.

रोदाकुलास्तदनु गोपगणा बहिष्ठ-
पाषाणपृष्ठभुवि देहमतिस्थविष्ठम् ।
प्रैक्षन्त हन्त निपतन्तममुष्य वक्ष-
स्यक्षीणमेव च भवन्तमलं हसन्तम् ॥ ६ ॥

ரோதாகுலாஸ்ததனு கோபகணு பஹிஷ்ட -
பாஷாணப்ருஷ்ட புவி தேஹமதிஸ்தவிஷ்டம் ।
ப்ரைக்ஷந்த ஹந்த நிபதந்த - மமுஷ்ய வக்ஷ -
ஸ்யக்ஷீணமேவ ச பவந்தமலம் ஹஸந்தம் ॥ 6 ॥

ததனு	-	அதன்பிறகு
ரோதா குலா கோபகணா	-	அழுதுகொண்டிருந்த இடையர்கள்

பஹிஷ்ட பாஷாண ப்ருஷ்ட புவி	-	வெளியிலிருக்கும் பாறைமேல்
நிபதந்தம் அதிஸ்த விஷ்டம் தேஹம்	-	வீழ்கின்ற மிகப்பெருத்த சரீரத்தையும்
அமுஷ்ய வக்ஷஸி	-	அதன் மார்பில்
அக்ஷீணம் ஏவ	-	களைப்படையாதவனும்
அலம் ஹஸந்தம் ச	-	அதனால் நன்றாகச் சிரித்துக் கொண்டும் இருக்கும்
பவந்தம் ப்ரைக்ஷந்த ஹந்த	-	தங்களைக் கண்டார்களல்லவா; ஆச்சரியம்

ग्रावप्रपातपरिपिष्टगरिष्ठदेह-
भ्रष्टासुदुष्टदनुजोपरि धृष्टहासम् ।
आघ्नानमम्बुजकरेण भवन्तमेत्य
गोपा दधुर्गिरिवरादिव नीलरत्नम् ॥ ७॥

க்ராவ ப்ரபாத பரிபிஷ்ட கரிஷ்டதேஹ -
ப்ரஷ்டாஸு துஷ்டதனுஜோபரி த்ருஷ்ட ஹாஸம் ।
ஆக்ஞன மம்புஜகரேண பவந்தமேத்ய
கோபா ததுர்கிரிவராதிவ நீலரத்னம் ॥ 7 ॥

க்ராவ ப்ரபாத பரிபிஷ்ட கரிஷ்ட தேஹ ப்ரஷ்டாஸு துஷ்ட தனுஜோபரி		பாறையில் வீழ்ந்ததால் சிதைந்த பெருத்த சரீரத்திலிருந்து பிராணன் பிரிந்துபோன துஷ்டனான அசுரன் மேல்
அம்புஜகரேண ஆக்னானாம்	-	தாமரைபோன்ற கையால் அடித்துக் கொண்டு
த்ருஷ்ட ஹாஸம் பவந்தம்	-	உரக்கச் சிரித்துக் கொண்டிருக்கும் தங்களை
கோபா: ஏத்ய	-	கோபர்களும் கோபிகைகளும் பக்கத்தில் வந்து
கிரிவராத்	-	மாமலையிலிருந்து
நீலரத்னம் இவ தது:	-	ஒரு நீலமணியைப்போல எடுத்தார்களல்லவா.

एकैकमाशु परिगृह्य निकामनन्द-
न्नन्दादिगोपपरिरब्धविचुम्बिताङ्गम् ।
आदातुकामपरिशङ्कितगोपनारी-
हस्ताम्बुजप्रपतितं प्रणुमो भवन्तम् ॥ ८॥

ஏகைகமாஶு பரிக்ருஹ்ய நிகாமநந்தன் -
நந்தாதிகோப பரிரப்த விசும்பிதாங்கம் ।
ஆதாதுகாம பரிஶங்கித கோப நாரீ
ஹஸ்தாம்புஜ ப்ரபதிதம் ப்ரணுமோ பவந்தம் ॥ 8 ॥

ஏகைகம் ஆஶு பரிக்ருஹ்ய	-	ஒவ்வொருவராக சீக்கிரமாக எடுத்துக் கொண்டு
நிகாம நந்தன் நந்தாதி கோப பரிரப்த விசும்பிதாங்கம்		மிகவும் சந்தோஷமடைந்த நந்தன் முதலிய கோபர்களால் ஆலிங்கனம் பண்ணிக் கொண்டு முத்தமிடப்பட்ட அவ்யவங்களை யுடையவரும்
ஆதாதுகாமபரி ஶங்கித கோப நாரீ ஹஸ்தாம்புஜ ப்ரபதிதம்		தன்னை எடுக்க விரும்பியவர்களென்று ஊகிக்கப்பட்ட கோபிகைகளின் தாமரைப்பூ போன்ற கைகளில் தாவி வீழ்ந்த
பவந்தம் ப்ரணுும:	-	தங்களைத் துதிக்கின்றோம்.

भूयोऽपि किन्नु कृणुमः प्रणतार्तिहारी
गोविन्द एव परिपालयतात्सुतं नः ।
इत्यादि मातरपितृप्रमुखैस्तदानीं
सम्प्रार्थितस्त्वदवनाय विभो त्वमेव ॥ ९ ॥

பூயோऽபி கிந்நு க்ருணுும: ப்ரணதார்த்தி ஹாரீ
கோவிந்த ஏவ பரிபாலயதாத் ஸுதம் ந: ।
இத்யாதி மாதரபித்ரு ப்ரமுகைஸ் ததானீம்
ஸம்ப்ரார்த்திதஸ்த்வதவனாய விபோ த்வமேவ ॥ 9 ॥

கிம்நு க்ருணுும:	-	நாம் என்ன செய்வோம்.
ப்ரணதார்த்தி ஹாரீ	-	தன்னை வணங்கினவர்களுடைய துக்கங்களைப் போக்கடிக்கின்ற
கோவிந்த: ஏவ	-	மஹாவிஷ்ணுவே
ந நாதம் பரி பாலயதாத்	-	எங்கள் குழந்தையைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.
இத்யாதி ததாநீம்	-	என்றிவ்விதம் அப்பொழுது
மாதர பித்ரு ப்ரமுகை:	-	தாய், தந்தை முதலிய கோபர்களால்
விபோ த்வதவநாய த்வம் ஏவ	-	பிரபுவே! தங்களைக் காப்பதற்கு தாங்களே
பூய: அபி ஸம்ப்ரார்த்தித:	-	மறுபடியும் பிரார்த்திக்கப் பட்டீர்களல்லவா.

वातात्मकं दनुजमेवमयि प्रधून्वन्
वातोद्भवान्मम गदान्किमु नो धुनोषि ।
किं वा करोमि पुनरप्यनिलालयेश
निश्शेषरोगशमनं मुहुरर्थये त्वाम् ॥ १० ॥

வாதாத்மகம் தனுஜமேவமயி ப்ரதூன்வன்
வாதோத்பவான் மம கதான் கிமு நோ துனோஷி ।
கிம் வா கரோமி புனரப்ய நிலாலயேஶ
நி:ஶேஷ ரோ்கஶமனம் முஹுரர்தயே த்வாம் ॥ 10 ॥

அயி வாதாத்மகம் தனுஜம்	- பகவானே! கழல்காற்று (வாத) ரூபியான அசுரனை
ஏவம் ப்ரதூன்வன்	- இவ்விதம் ஸம்ஹாரம் செய்த தாங்கள்
வாதோத் பவான் மம கதான்	- வாதத்திலிருந்துண்டான எனது ரோகங்களை
கிமு நோ துநோஷி	- ஏன் நாசஞ் செய்கிறதில்லை?
கிம் வா கரோமி	- நான் என்ன செய்வேன்?
அநிலால யேஶ	- ஹே குருவாயூரப்பா!
புன: அபி அஹம் த்வாம்	- மறுபடியும் நான் தங்களிடம்
நிஶ்ஶேஷ ரோக ஶமனம்	- மிச்சமில்லாத ரோகசாந்தியை
முஹு: அர்தயே	- அடிக்கடி பிரார்த்திக்கிறேன்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே த்ருணாவர்த வத வர்ணனம்
நாம த்ரிசத்வாரிம்ஶம் தஶகம்.

[ஆதித ஶ்லோக: 446] [தஶம ஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 71]

தஶகம 44

நாமகரணம் செய்ததை வர்ணிப்பது

गूढं वसुदेवगिरा कर्तुं ते निष्क्रियस्य संस्कारान् ।
हृद्गतहोरातत्त्वो गर्गमुनिस्त्वद्गृहं विभो गतवान् ॥ १ ॥

கூடம் வஸுதேவ கிரா கர்தும் தே நிஷ்க்ரியஸ்ய ஸம்ஸ்காரான் ।
ஹ்ருத்கத ஹோரா தத்வோ கர்க முனிஸ் த்வத்க்ருஹம் விபோ கதவான் ॥ 1 ॥

விபோ வஸுதேவகிரா - பிரபுவே! வசுதேவர் வாக்கைக்கேட்டு
நிஷ்க்ரியஸ்ய தே - கிரியைகளற்ற தங்களுக்கு
ஸம்ஸ்காரான் - நாமகரணம் முதலிய ஸம்ஸ்காரக் கிரியைகளை
கூடம் கர்தும் - யாரும் அறியாமல் செய்வதற்கு
ஹ்ருத்கதஹோரா தத்வ: - சோதிட நூல்களின் தத்துவங்களையறிந்த
கர்க முனி: - கர்கமுனிவர்
த்வத் க்ருஹம் கதவான் - தங்கள் கிருஹத்திற்கு வந்தாரல்லவா.

नन्दोऽथ नन्दितात्मा वृन्दिष्टं मानयन्नमुं यमिनाम् ।
मन्दस्मितार्द्रमूचे त्वत्संस्कारान् विधातुमुत्सुकधीः ॥ २ ॥

நந்தோऽத நந்திதாத்மா ப்ருந்திஷ்டம் மானயன்னமும் யமினும் ।
மந்தஸ்மிதார்த்ர மூசே த்வத் ஸம்ஸ்காரான் விதாதுமுத்ஸுகதீ: ॥ 2 ॥

அத நந்த: - அப்பொழுது நந்தகோபன்
நந்தி தாத்மா - சந்தோஷமடைந்தவராய்
யமினாம் ப்ருந்திஷ்டம் - தவசிகளில் சிறந்தவரான
அமும் மானயன் - அந்தக் கர்க்கமுனியை வெகுமானித்து,
த்வத் ஸம்ஸ்காரான் - தங்களுக்குச் செய்யவேண்டிய ஸம்ஸ்காரங்களை
விதாதும் உத்ஸுகதீ: - செய்யும்படி ஆவல்கொண்டவராய்
மந்தஸ்மிதாத்ரம் ஊசே - மந்தஹாஸத்துடன் சொன்னாரல்லவா.

यदुवंशाचार्यत्वात् सुनिभृतमिदमार्य कार्यमिति कथयन् ।
गर्गो निर्गतपुलकश्चक्रे तव साग्रजस्य नामानि ॥ ३ ॥

யதுவம்ஶாசார்ய த்வாத் ஸுநிப்ருத மிதமார்ய கார்யமிதி கதயன் ।
கர்கோ நிர்கதபுலகஶ்சக்ரே தவ ஸாக்ரஜஸ்ய நாமானி ॥ 3 ॥

ஆர்ய யதுவம்ஶா-
சார்யத் வாத் } - ''ஐயா! நான் யதுகுலத்திற்குக் குருவாக இருப்பதால்
இதம் ஸுநிப்ருதம்
கார்யம் } - இது மிகவும் ரஹஸ்யமாகச் செய்ய வேண்டியது''
இதி கதயன் - என்று சொல்லிக்கொண்டு
கர்க: நிர்கத புலக: - கர்க்கமுனி மயிர்க்கூச்சடைந்தவராய்
ஸாக்ர ஜஸ்ய தவ - தமயனுடன் கூடிய தங்களுக்கு
நாமானி சக்ரே - நாமகரணஞ் செய்தாரல்லவா.

कथमस्य नाम कुर्वे सहस्रनाम्नो ह्यनन्तनाम्नो वा ।
इति नूनं गर्गमुनिश्चक्रे तव नाम नाम रहसि विभो ॥ ४ ॥

கதமஸ்ய நாம குர்வே ஸஹஸ்ர நாம்னோ அனந்தநாம்னோ வா ।
இதி நூனம் கர்கமுனிஶ்சக்ரே தவ நாம ரஹஸி விபோ ॥ 4 ॥

விபோ ஸஹஸ்ர
நாம்ன: வா } - பிரபுவே! ஆயிரம் பெயர்களை உடையவனாகவோ அல்லது
அநந்த நாம்ன: வா - அளவில்லாத பெயரை உடையவனாகவோ இருக்கும்
அஸ்ய - இந்தக் குழந்தைக்கு
கதம் ஹி நாம குர்வே - எவ்விதம் தான் நாமகரணஞ் செய்வேன்?
இதி நாம - என்று ஆலோசித்துத்தான்
கர்கமுனி: ரஹஸி - கர்கமுனிவர் ரகசியத்தில்
தவ நாம சக்ரே - தங்களுக்கு நாமகரணஞ் செய்திருக்க வேண்டும்
நூநம் - என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

कृषिधातुणकाराभ्यां सत्तानन्दात्मतां किलाभिलपत् ।
जगदघकर्षित्वं वा कथयदृषिः कृष्णनाम ते व्यतनोत् ॥ ५ ॥

க்ருஷி தாது ணகாராப்யாம் ஸத்தானந்தாத்மதாம் கிலாபிலபத் ।
ஜகதக கர்ஷித்வம் வா கதயத்ருஷி: க்ருஷ்ண நாம தே வ்யதனோத் ॥ 5 ॥

ரிஷி: - கர்கமுனிவர்
க்ருஷிதாதுணகாராப்யாம்- க்ருஷி தாது, ண காரம் இவைகளைக் கொண்டு
ஸத்தாநந்தாத் மதாம் - ஸத் ஆனந்தம் என்ற உருவத்துடன் இருக்கும் தன்மையை
அபிலபத் கில வா - வெளிப்படுத்துகின்றதோ, அல்லது
ஜகதக கர்ஷித்வம்
கதயத் } - ஜனங்களுடைய பாவத்தை அபஹரிக்கும் தன்மையை கூறுகின்றதோ ஆன

க்ருஷ்ண நாம - 'கிருஷ்ணன்' என்ற பெயரை
தே வ்யததனோத் - தங்களுக்கிட்டார்.

अन्यांश्च नामभेदान् व्याकुर्वन्नग्रजे च रामादीन् ।
अतिमानुषानुभावं न्यगदत्त्वामप्रकाशयन्पित्रे ॥ ६ ॥

அன்யாம்ஶ்ச நாமபேதான் வ்யா குர்வன்னக்ரஜே ச ராமாதீன் ।
அதிமானுஷானுபாவம் ந்யகதத் த்வாமப்ரகாஶயன் பித்ரே ॥ 6 ॥

ஸ: - அந்த கர்கமுனிவர்
அன்யான் நாம பேதான் ச - வாசுதேவன் முதலிய மற்ற பெயர்களையும்
அக்ரஜே ராமாதீன் ச - தமயனுக்கு ராமன் முதலிய பெயர்களையும்
வ்யாகுர்வான் - அர்த்தத்துடன் விவரமாகக் கூறி
த்வாம் அப்ரகாஸயன் பித்ரே - தங்களை வெளிப்படுத்தாமல் பிதாவிடத்தில்
அதிமானுஷாநு பாவம் - மனிதர்களைக்கடந்தபிரபாவமுடையவர் என்று
நியகதத் - சொன்னாரல்லவா.

स्निह्यति यस्तव पुत्रे मुह्यति स न मायिकैः पुनश्शोकैः ।
द्रुह्यति यस्स तु नश्येदित्यवदत्ते महत्त्वमृषिवर्यः ॥ ७ ॥

ஸ்நிஹ்யதி யஸ்தவ புத்ரே முஹ்யதி ஸ ந மாயிகை: புன: ஶோகை: ।
த்ருஹ்யதி ய: ஸ து நிச்யேதித்யவதத் தே மஹத்வம் ருஷி வர்ய: ॥ 7 ॥

ய: தவ புத்ரே - எவன் தங்கள் புத்திரனிடத்தில்
ஸ்நிஹ்யதி ஸ: - நேசம் செய்கின்றானோ, அவன்
புன: மாயிகை ஶோகை: - அதற்குமேல் அக்ஞானத்தாலுண்டான துக்கங்களால்
ந முஹ்யதி - மோஹமடைவதில்லை.
ய: த்ருஹ்யதி ஸ து: நஶ்யேத் - எவன் துரோகத்தை செய்கிறானோ அவன் நாசமடைவான்
இதி ரிஷிவர்ய: - என்று அந்த முனிசிரேஷ்டன்
தே மஹத்வம் அவதத் - தங்கள் மகிமையைக் கூறினார்.

जेष्यति बहुतरदैत्यान् नेष्यति निजबन्धुलोकममलपदम् ।
श्रोष्यति सुविमलकीर्तीरस्येति भवद्विभूतिमृषिरूचे ॥ ८ ॥

ஜேஷ்யதி பஹுதர தைத்யான் நேஷ்யதி நிஜபந்துலோக மமலபதம்
ச்ரோஷ்யதி ஸுவிமல கீர்திரஸ்யேதி பவத்விபூதிம் ருஷிரூசே ॥ 8 ॥

பஹுதர தைத்யான் ஜேஷ்யதி	-	அனேகம் அசுரர்களை ஜயிப்பான்
நிஜா பந்து லோகம்	-	தனது பந்துஜனங்களை
அமலபதம் நேஷ்யதி	-	பரப்பிரம்மஸ்வரூபத்தை அடைவிப்பான்
அஸ்ய ஸு விமல கீர்தீ:	-	இக்குழந்தையுடைய மாசற்ற கீர்த்திகளை
ஸ்ரோஷ்யதி இதி	-	ஜனங்கள் கேட்கப் போகிறார்கள் என்றிவ்விதம்
பவத்விபூதிம் ரிஷி: ஊசே	-	தங்களுடைய மகிமையை மஹரிஷி கூறினாரல்லவா.

अमुनैव सर्वदुर्गं तरितास्थ कृतास्थमत्र तिष्ठध्वम् ।
हरिरेवेत्यनभिलपन्नित्यादि त्वामवर्णयत् स मुनिः ॥ ९ ॥

அமுனைவ ஸர்வ துர்கம் தரிதாஸ்த்த க்ருதாஸ்த்த மத்ர திஷ்டத்வம்
ஹரிரேவேத்யனபிலபந்நித்யாதி த்வாமவர்ணயத் ஸ முனி: ॥ 9 ॥

ஸ முனி:	-	அம்முனி
த்வாம் ஹரி: ஏவ இதி	-	தங்களைக்குறித்து ''இவர் மஹாவிஷ்ணு தான்'' என்று
அநபிலபன்	-	வியக்தமாகச் சொல்லாமலே
அமுனா ஏவ	-	இக்குழந்தையைக்கொண்டே
ஸர்வதுர்கம் தரிதாஸ்த	-	எல்லா ஆபத்துக்களையும் தாண்டுவீர்கள்
அத்ர க்ருதாஸ்தாம் திஷ்டத்வம்	-	இந்தக் குழந்தையை ஆதரவுடன் நம்பியிருங்கள்
இத்யாதி அவர்ணயத்	-	என்று இவ்விதமெல்லாம் வர்ணித்தாரல்லவா.

गर्गेऽथ निर्गतेऽस्मिन् नन्दितनन्दादिनन्द्यमानस्त्वम् ।
मद्गदमुद्गतकरुणो निर्गमय श्रीमरुत्पुराधीश ॥ १० ॥

கர்கேஸ நிர்கதேஸ்மின் நந்தித நந்தாதி நிந்த்யமானஸ்த்வம்
மத்கத முத்கத கருணோ நிர்கமய ஸ்ரீமருத் புராதீஶ ॥ 10 ॥

• ஸ்ரீ மருத் புராதீஶ	-	குருவாயூரப்பா!
அஸ்மின் கர்கே நிர்கதே அத	-	அந்த கர்கமுனி சென்றபிறகு
நந்திதநந்தாதிநித்யமான: த்வம்	-	சந்தோஷமடைந்த நந்தன் முதலியவர்களால் சீராட்டப்பட்ட தாங்கள்
உத்கத கருண:	-	கருணை உண்டானவராக
மத்கதம் நிர்கமய	-	எனது வியாதிகளைப் போக்கடிக்க வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே நாம கர்ண வர்ணனம்
நாம சதுஸ் சத்வாரிம்ஸம் தஶகம்.

[ஆதித ஸ்லோக: 456] [தஶம ஸ்கந்தே ஸ்லோகா: 81]

தஶகம் 45

விளையாட்டுப் பிள்ளை

अयि सबल मुरारे पाणिजानुप्रचारैः
किमपि भवनभागान् भूषयन्तौ भवन्तौ ।
चलितचरणकञ्जौ मञ्जुमञ्जीरशिञ्जा-
श्रवणकुतुकभाजौ चेरतुश्चारु वेगात् ॥१॥

அயி ஸபல முராரே பாணிஜானு ப்ரசாரை:
கிமபி பவனபாகான் பூஷயந்தௌ பவந்தௌ ।
சலித சரண குஞ்ஜௌ மஞ்ஜு மஞ்ஜீர ஶிஞ்ஜா-
ஶ்ரவண குதுக பாஜௌ சேரதுச்-சாரு வேகாத் ॥1॥

ஸபல அயிமுராரே - பலராமனுடன் கூடிய ஹே முராரியே !
பவந்தௌ - நீங்களிருவர்களும்
பாணிஜாநு ப்ரசாரை: - கைகளையும் முழங்கால்களையும் ஊன்றி நடப்பதால்
பவனபாகான் - வீட்டின் எல்லா இடங்களையும்
கிமபி பூஷயந்தௌ - இவ்விதமென்று சொல்லமுடியாமல் அலங்கரித்துக்கொண்டும்
சலித சரண கஞ்சௌ - சலிப்பிக்கப்பட்ட பாதாரவிந்தங்களை உடையவராகவும்
மஞ்ஜு மஞ்ஜீர ஶிஞ்ஜா ஶ்ரவண குதுகபாஜௌ - அழகான சலங்கைகளுடைய அவ்யக்த மதுரமான சத்தத்தைக் கேட்க விருப்பமுடையவர்களாகவும்
வேகாத் சாரு சேரத: - அதற்காக மிக வேகமாகவும் அழகாக சஞ்சரித்தீர்கள்.

मृदु मृदु विहसन्तावुन्मिषद्दन्तवन्तौ
वदनपतितकेशौ दृश्यपादाब्जदेशौ ।
भुजगलितकरान्तव्यालगत्कङ्कणाङ्कौ
मतिमहरतमुच्चैः पश्यतां विश्वनॄणाम् ॥२॥

ம்ருது ம்ருது விஹஸந்தா-உன்மிஷத்தந்த வந்தௌ
வதன பதிதகேஶௌ த்ருஶ்ய பாதாப்ஜ தேஶௌ ।
புஜ-கலித-கராந்த-வ்யாலகத்-கங்கணாங்கௌ
மதிமஹரத முச்சை: பஶ்யதாம் விஶ்வ ந்ரூணாம் ॥2॥

ம்ருது ம்ருது விஹஸந்தௌ - மிக மெதுவாகச் சிரிக்கின்றவர்களும்
உன்மிஷத் தந்த வந்தௌ - அதனால் வெளியிற்காண்கின்ற பற்களை உடையவர்களும்

வதன பதித கேமௌ - திருமுகத்தில் தொங்குகின்ற தலைமயிர்
-களையுடையவர்களும்
த்ருஶ்ய பாதாப்ஜ தேமௌ - வஜ்ரம், அங்குசம் முதலிய அடையாளங்
-களால் மனோஹரங்களான பாதாரவிந்தங்
-களையுடையவர்களும்
புஜ களித கராந்த வ்யால கத்கங்கணாங் கௌ - மேல் கைகளிலிருந்து நழுவிவிழுந்து மணிக்கட்டுகளில் தங்கிய வளைகளின் அடையாளங்களை உடையவர்களுமான நீங்களிருவரும்
பஶ்யதாம் - தங்களிருவர்களையும் பார்க்கின்ற
விஶ்வ ந்ருணாம் ஹ்ருதிம் - எல்லா ஜனங்களுடைய மனதையும்
உச்சை : அஹரதம் - நன்றாகக் கவர்ந்தீர்களல்லவா.

अनुसरति जनौघे कौतुकव्याकुलाक्षे
किमपि कृतनिनादं व्याहसन्तौ द्रवन्तौ ।
वलितवदनपद्मं पृष्ठतो दत्तदृष्टी
किमिव न विदधाथे कौतुकं वासुदेव ॥ ३ ॥

அனுஸரதி ஜநௌகே கௌதுக-வ்யாகுலாக்ஷே
கிமபி க்ருத நிநாதம் வ்யாஹஸந்தௌ த்ரவந்தௌ ।
வலித வதன பத்மம் ப்ருஷ்டதோ தத்த த்ருஷ்டீ
கிமிவ ந விததாதே கௌதுகம் வாஸுதேவ ॥3॥

வாஸுதேவ - ஹே வஸுதேவரின் புதல்வனே!
ஜனௌகே - கோகுலத்துஜனங்கள்
கௌதுகவ்யாகுலாக்ஷே - குதூகலத்தால் சலிக்கின்ற கண்களை உடையவர்களாய்
அனுஸரதி - பின்தொடர்ந்து வரும்பொழுது,
கிமபி க்ருதநிநாதம் - அவ்யக்த மதுரமாய் சப்தமுண்டாகும்படி
வ்யாஹஸந்தௌ த்ரயந்தௌ - சிரித்துக்கொண்டு ஓடுகின்றவர்களும்
வலித வதன பத்மம் - தாமரைப்பூபோன்ற திருமுகங்களை திரும்பிக்கொண்டு
ப்ருஷ்டதோதத்தத்ருஷ்டீ - பின்பக்கம் திரும்பிப் பார்க்கிறவர்களுமான நீங்கள்
கிமிவ கௌதுகம் ந விததாதே - எவ்வித சந்தோஷத்தைத்தான் செய்யவில்லை.

दतगतिषु पतन्तावुत्थितौ लिप्तपङ्कौ
दिवि मुनिभिरपङ्कैः सस्मितं वन्द्यमानौ ।
द्रुतमथ जननीभ्यां सानुकम्पं गृहीतौ
मुहुरपि परिरब्धौ द्रागयुवां चुम्बितौ च ॥ ४ ॥

த்ருத கதிஷு பதந்தாவுத்திதௌ லிப்த பங்கௌ
திவி முனிபிரபங்கை: ஸஸ்மிதம் வந்த்யமாநௌ ।
த்ருதமத ஜனனீப்ப்யாம் ஸானுகம்பம் க்ருஹீதௌ
முஹுரபி பரிரப்தௌ த்ராக்யுவாம் சும்பிதௌ ச ॥4॥

த்ருதகதிஷு பதந்தௌ	-	வேகமாக ஓடும்பொழுது கீழே விழுகின்றவர்களும்,
லிப்த பங்கௌ	-	அதனால் சரீரத்தில் சேறு பூசிக் கொண்டவர்களும்,
உத்திதௌ	-	பிறகு எழுந்தவர்களும்
திவி அபங்கை முனுபி:	-	ஆகாயத்தில் களங்கமற்ற முனிவர்களால்
ஸஸ்மிதம் வந்த்ய மானௌ	-	மந்தஹாஸத்துடன் வணங்கப் படுகிறவர்களுமான
யுவாம்	-	நீங்களிருவரும்
அத த்ருதம்	-	அப்பொழுது வேகமாக வந்து
ஜனனீப்யாம் ஸானுகம்பம் க்ருஹீதௌ	-	தாய்மார்களால் மிகக்கருணையுடன் எடுக்கப்பட்டு
முஹு: அபி பரிரப்தௌ	-	அடிக்கடி ஆலிங்கனம் பண்ணப்படவும்
த்ராக் சும்பிதௌ ச	-	விரைவாக முத்தமிடப்படவும் செய்தீர்களல்லவா.

स्नुतकुचभरमङ्के धारयन्ती भवन्तं
तरलमति यशोदा स्तन्यदा धन्यधन्या ।
कपटपशुप मध्ये मुग्धहासाङ्कुरं ते
दशनमुकुलहृद्यं वीक्ष्य वक्त्रं जहर्ष ॥ ५ ॥

ஸ்னுத குசபர-மங்கே தாரயந்தீ பவந்தம்
தரல்மதி யஶோதா ஸ்தன்யதா தன்ய தன்யா ।
கபட பஶுப மத்யே முக்த ஹாஸாங்குரம் தே
தஶன முகுல - ஹ்ருத்யம் வீக்ஷ்ய வக்த்ரம் ஜஹர்ஷ ॥5॥

தரலமதி	-	சஞ்சலமான மனத்துடனும்
ஸ்நுத குசபரம்	-	தானாகப் பால் பெருகின குசபரத்துடனும்,
பவந்தம் அங்கே தாரயந்தீ	-	தங்களை மடியில் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு
ஸ்தன்யதா யஶோதா தன்யதன்யா	-	பால் தருகின்ற யசோதைதான் மிகப் பாக்கியசாலி,
கபட பஶுப	-	கபடமாக இடயர்வேஷம் பூண்ட ஹே கிருஷ்ணா!
மத்யே	-	பால் குடிப்பதற்கிடையில்
முக்தஹாஸாங்குரம்	-	அழகான புன்முறுவலுடன் கூடினதும்,
தஶன முகுலஹ்ருத்யம்	-	பூமொட்டுபோன்ற பற்களால் அழகானதுமான
தே வக்த்ரம் வீக்ஷ்ய	-	தங்கள் திருமுகத்தைப் பார்த்து

ஸா ஜஹர்ஷ - அந்த யசோதை ஸந்தோஷம் அடைந்தாளல்லவா.

तदनु चरणचारी दारकैः साकमारा-
न्निलयततिषु खेलन् बालचापल्यशाली ।
भवनशुकबिडालान् वत्सकांश्चानुधावन्
कथमपि कृतहासैर्गोपकैर्वारितोऽभूः ॥ ६ ॥

ததனு சரணசாரீ தாரகை: ஸாகமாராந்-
நிலயததிஷு கேலன் பாலசாபல்யசாலீ ।
பவன-ஶுக பிடாலான் வத்ஸகாம்ச்சானுதாவன்
கதமபி க்ருதஹாஸைர்-கோபகைர்-வாரிதோ஽பூ: ॥6॥

ததுனு சரண சாரீ த்வம் - அதன்பிறகு கால்களால் நடக்க ஆரம்பித்த தாங்கள்
தாரகை: ஸாகம் - இடையப் பையன்களுடன்
ஆராத் நிலயததிஷு - பக்கத்திலிருக்கும் வீடுகளில்
கேலன் - விளையாடிக்கொண்டு
பால சாபல்ய ஶாலீ - பால லீலைகளைச் செய்கின்றவராய்
பவன ஶுக பிடாலான் - வீட்டில் வளர்க்கப்படும் கிளிகளையும் பூனைகளையும்
வத்ஸகான் ச - சிறு கன்றுகளையும்
அநுதாவன் - பின்தொடர்ந்து செல்லும்பொழுது
கோபகை: க்ருதஹாஸை: - இடையர்களால் சிரித்துக்கொண்டே
கதமபி வாரித: அபூ: - மிகக் கஷ்டப்பட்டுத் தடுக்கப்பட்டீர்கள் அல்லவா.

हलधरसहितस्त्वं यत्र यत्रोपयातो
विवशपतितनेत्रास्तत्र तत्रैव गोप्यः ।
विगलितगृहकृत्या विस्मृतापत्यभृत्या
मुरहर मुहुरत्यन्ताकुला नित्यमासन् ॥ ७ ॥

ஹலதர-ஸஹிதஸ்த்வம் யத்ர யத்ரோபயாதோ
விவஶ பதித நேத்ராஸ்தத்ர தத்ரைவ கோப்ய: ।
விகலித-க்ருஹக்ருத்யா விஸ்ம்ருதாபத்ய-ப்ருத்யா:
முரஹர முஹுரத்யந்தாகுலா நித்யமாஸன் ॥7॥

முரஹர - முரனைக் கொன்றவனே!
ஹலதர ஸஹிதஸ் த்வம் - பலராமனுடன் கூடின தாங்கள்
யத்ர யத்ர உபயாத: - எங்கெங்கு சென்றீர்களோ,
தத்ர தத்ர ஏவ - அங்கெல்லாம்
விவஶபதித நேத்ரா: கோப்ய: - ஸ்வாதீனமற்றுப்பதிந்த கண்களையுடைய கோபிகைகள்

விகளித க்ருஹ க்ருத்யா - வீட்டு வேலைகளையுபேக்ஷித்தவர்களாய்
விஸ்ம்ருதா பத்ய ப்ருத்யா - குழந்தைகளையும் வேலையாட்களையும் மறந்தவர்களாய்
நித்யம் முஹு: - ஒவ்வொரு நாளும் அடிக்கடி
அத்யந்தா குல: ஆஸன் - மிகவும் வியாகுலமடைந்தவர்களாக ஆனார்களல்லவா.

प्रतिनवनवनीतं गोपिकादत्तमिच्छन्
कलपदमुपगायन् कोमलं क्वापि नृत्यन् ।
सदययुवतिलोकैरर्पितं सर्पिरश्नन्
क्वचन नवविपक्वं दुग्धमप्यापिबस्त्वम् ॥ ८ ॥

ப்ரதிநவ நவநீதம் கோபிகா தத்தமிச்சன்
கலபத பகாயன் கோமலம் க்வாபி ந்ருத்யன்।
ஸதய யுவதி லோகைரர்பிதம் ஸர்பிரஶ்னன்
க்வசந நவ விபக்வம் துக்தமப்யாபிபஸ்த்வம் ॥8॥

த்வம் கோபிகா தத்தம் - தாங்கள் கோபிகைகளால் கொடுக்கப்பட்ட
ப்ரதிநவ நவநீதம் இச்சன் - புது வெண்ணெயை விரும்பி
கலபதம் உபகாயன் - அவ்யக்தமதுரமான சப்தங்களுடன் பாடிக்கொண்டு
க்வஅபிகோமளம்ந்ருத்யன் - சிலபொழுது அழகாக ஆடிக்கொண்டும்
ஸதய யுவதிலோகை: - க்ருணைகூர்ந்த யௌவனப்பெண்களால்
அர்பிதம் ஸர்பி: அஶ்னன் - கொடுக்கப்பட்ட நெய்யைத் தின்றுகொண்டும்
க்வசன நவ விபக்வம் - சில சமயத்தில் புதிதாய் நன்றாகக் காய்ச்சப்பட்ட
துக்தம் அபி ஆபிப: - பாலையும் குடித்தீர்களல்லவா.

मम खलु बलिगेहे याचनं जातमास्ता-
मिह पुनरबलानामग्रतो नैव कुर्वे ।
इति विहितमतिः किं देव सन्त्यज्य याच्ञां
दधिघृतमहरस्त्वं चारुणा चोरणेन ॥ ९ ॥

மம கலு பலிகேஹே யாசனம் ஜாதமாஸ்தா-
மிஹ புனரபலானாமக்ரதோ நைவ குர்வே।
இதி விஹித மதி: கிம் தேவ ஸந்த்யஜ்ய யாச்ஞாம்
ததிக்ருத-மஹரஸ்த்வம் சாருணா சோரணேன ॥9॥

மம பலிகேஹே - "எனக்கு மஹாபலியினுடைய (பலவானுடைய) கிருஹத்தில்
யாசனம் ஜாதம் கலு - முன்பு பிச்சையெடுக்க நேர்ந்தது அல்லவா.

அஸ்தாம் - அதிருக்கட்டும்.
இஹபுன: - இப்பொழுது இவ்விடத்தில் மறுபடியும்
அபலானாம் அக்ரத: - ஸ்திரீகளிடத்தில் (பலமில்லாதவர்கள் இடத்தில்)
ந ஏவ குர்வே இதி - அதைச் செய்யவே மாட்டேன்'' என்று
விஹிதமதி: கிம் - தீர்மானம் பண்ணிக்கொண்டுதானோ
தேவ த்வம் - ஹே ஸ்வயம்பிரகாசரூபியே! தாங்கள்
யாச்ஞாம் ஸந்த்யஜ்ய - யாசிப்பதை விட்டுவிட்டு
சாருணா சோரணேன - விசித்திரமான திருட்டைக்கொண்டு
ததித்ருதம் அஹர: - தயிரையும் நெய்யையும் திருடினீர்கள்?

तव दधिघृतमोषे घोषयोषाजनाना-
मभजत हृदि रोषो नावकाशं न शोकः ।
हृदयमपि मुषित्वा हर्षसिन्धौ न्यधास्त्वं
स मम शमय रोगान्वातगेहाधिनाथ ॥ १० ॥

தவ ததிக்ருதமோஷே கோஷயோஷாஜனானா-
மபஜத ஹ்ருதி ரோஷோ நாவகாஶம் ந ஶோக: ।
ஹ்ருதயமபி ஷித்வா ஹர்ஷஸிந்தெள ந்யதாஸ்-
த்வம் ஸ மம ஶமய ரோகான் வாதகேஹாதிநாத ॥ 10 ॥

தவ ததிக்ருத மோஷே - தாங்கள் செய்த தயிர் வெண்ணெய்த் திருட்டில்
கோஷ யோஷா ஜனானாம் ஹ்ருதி - கோகுலஸ்திரீகளுடைய மனத்தில்
ரோஷ: அவ்காஶம் ந அபஜத - கோபம் இடம்பெறவில்லை
ஶோக: ந - வருத்தமும் இடம்பெறவில்லை.
த்வம் ஹ்ருதயம் அபி முஷித்வா - தாங்கள் அவர்களுடைய மனதையும் கவர்ந்து
ஹர்ஷ ஸிந்தெளந்யதா: - ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கடித்தீர்களல்லவா.
வாத கேஹாதி நாத - ஹே குருவாயூரப்பா!
ஸ: - அப்படிப்பட்ட தாங்கள்
மம ரோகான் ஶமய - எனது ரோகங்களைத் தணிக்கவேண்டும்.

அதிகப்படியான ஸ்லோகங்கள்

शार्ङ्गेऽथ विधुं विलोक्य फलमित्यम्बां च तातं मुहुः
संप्राथ्यार्थ तदा तदीयवचसा प्रोत्क्षिप्त बाहौ त्वयि ।
चित्रं देव शशी स ते करमगात्कि ब्रूमहे संपत
ज्ज्योतिर्मण्डलपूरिताखिलवपुः प्रागा विराड्रूपताम् ॥

ஶாகாக்ரே௴த விதும் விலோக்ய பலமித்யம் பாஞ்ச தாதம் ஹு:
ஸம்ப்ரார்த்யாத ததா ததீய வசஸா ப்ரோத் க்ஷிப்த பாஹௌ த்வயி ।
சித்ரம் தேவ ஶஶீ ஸ தே கரமகாத் கிம் ப்ரூமஹே ஸம்பத-
ஜ்ஜ்யோதிர் மண்டல பூரிதாகில வபு: ப்ராகா விராட்ரூபதாம் ॥ 11 ॥

அத	-	ஒருநாள்
ஶாகாக்ரேவிதும்விலோக்ய	-	மரக்கிளைமேல் சந்திரனைக் கண்டு
ததா பலம் இதிம்	-	அப்பொழுது பழமென்றெண்ணி
அம்பாம் தாதம் ச	-	தாயிடத்திலும் தகப்பனிடத்திலும்
முஹுர்ஸம்ப்ரார்த்ய	-	அடிக்கடி கேட்டு,
ததீயவசஸா	-	அவர்கள் சொன்னபடி
த்வயி ப்ரோக்ஷிப்த பாஹௌ	-	தாங்கள் கைகளையுயர்த்தியபொழுது
தேவ சித்ரம்	-	ஹே ஸர்வேசுவர! மகா ஆச்சரியம்!
ஸ: ஶஶீ தே கரம் அகாத்	-	அந்தச் சந்திரன் தங்கள் கையை வந்தடைந்தான்.
கிம் ப்ரூமஹே த்வம்	-	நாங்கள் என்ன சொல்லட்டும்? தாங்கள்
ஸம்பதஜ் ஜ்யோதி	-	கீழே இறங்கிவந்த நக்ஷத்திர
மண்டல: பூரிதாகில வபு:		மண்டலங்களால் நிறையப்பட்ட ஸமஸ்த அவயவங்களையுமுடையவராய்
விராட் ரூபதாம் ப்ராகா:	-	விராட் ஸ்வரூபத்தை அடைந்தீர்களல்லவா

कि किा बतेदमिति सभ्रमभाजमेनम्ब्रह्मार्णवे क्षणममु परिमज्ज्य तातम् ।
माया पुनस्तनयमोहमयी वितन्वन्नानन्दचिन्मय जगन्मय पाहि रोगात् ॥

கிம் கிம் பதேதமிதி ஸம்ப்ரம பாஜமேனம்
ப்ரஹ்மார்ணவே க்ஷணமம் பரிமஜ்ஜ்ய தாதம் ।
மாயாம் புனஸ்தனய மோஹமயீம் விதன்வன்
ஆனந்த சின்மய ஜகன்மய பாஹி ரோகாத் ॥ 12 ॥

பத கிம் இதம் கிம் இதம்	-	ஆச்சரியம்! இதென்ன, இதென்ன என்று
ஸம் ப்ரம பாஜம்	-	பரபரப்படைந்த அந்தப் பிதாவை
அமும் தாதம் க்ஷணம் ப்ரஹ்மார்ணவே பரிமஜ்ஜ்ய		சிறிதுநேரம் பிரம்மானந்தஸாகரத்தில் மூழ்கடித்து
புன: தனய மோஹமயீம்		மீளவும் புத்திரஸ்நேகமாகிற
மாயாம் விதன்வன்	-	மாயையைப் பிரயோகித்த
ஜகன்மய ஆனந்த சின்மய	-	விசுவரூபியும் ஆனந்தசின்மயனுமாகிய ஹே ஈசா!
ரோகாத் பாஹி	-	வியாதியிலிருந்து காப்பாற்றவேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே பாலக்ரீடா வர்ணனம்
நாம பஞ்சசத்வாரிம்ஶம் தஶகம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 466] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோக: 91]

தமகம் 46

மண்ணையும் விண்ணையும் தின்ற வாய்

अयि देव पुरा किल त्वयि स्वयमुत्तानशये स्तनन्धये ।
परिजृम्भणतो व्यपावृते वदने विश्वमचष्ट वल्लवी ॥ १ ॥

அயி தேவ புரா கில த்வயி ஸ்வய-
முத்தானமயே ஸ்தனந்தயே ।
பரிஜ்ரும்பணதோ வ்யபாவ்ருதே
வதனே விச்வமசஷ்ட வல்லவீ ॥1॥

அயி தேவ - திருவிளையாடுகின்ற ஹே ஈசுவரா!
புராஸ்வயம் த்வ்யி - முன்பு ஸர்வேச்வரனான தாங்கள்
உத்தானமயே - மல்லாக்கப்படுத்துக்கொண்டு
ஸ்தனந்தயே பரி ஜ்ரும்பண த: } - முலைகுடித்து கொட்டாவி விடும்பொழுது
வ்யபாவ்ருதே வதனே வல்லவீ } திறக்கப்பட்ட தங்கள் திருவாயில் யசோதை
விம்வம் அசஷ்ட கில - இப்பிரபஞ்சத்தைக் கண்டாளல்லவா.

पुनरप्यथ बालकैः समं त्वयि लीलानिरते जगत्पते ।
फलसञ्चयवञ्चनकृधा तव मृद्भोजनमूचुरर्भकाः ॥ २॥

புனரப்யத பாலகை: ஸமம்
த்வயி லீலாநிரதே ஜகத்பதே ।
பல ஸஞ்சயவஞ்சன க்ருதா தவ
ம்ருத்போஜன மூசு ரர்ப்பகா: ॥2॥

ஜகத்பதே அத புன: அபி- ஹே ஜகதீச! அதன்பிறகு மறுபடியும்
த்வயி பாலகை: ஸமம் - தாங்கள் குழந்தைகளுடன்
லீலா நிரதே - விளையாட்டில் ஈடுபட்டிருக்கும்பொழுது
பலஸஞ்சய வஞ்சன க்ருதா } - பழங்களை மாற்றியதாலுண்டான கோபத்தால்
அர்பகா:தவம்ருத்போஜனம் - குழந்தைகள் தாங்கள் மண் தின்றதைப்பற்றி
ஊசு: - (யசோதையிடம்) சொன்னார்களல்லவா.

अयि ते प्रळयावधौ विभो क्षितितोयादिसमस्तभक्षिणः ।
मृदुपाशनतो रुजा भवेदिति भीता जननी चुकोप सा ॥ ३ ॥

அயி தே ப்ரளயாவதௌ விபோ
க்ஷிதி தோயாதி-ஸமஸ்த-பக்ஷிண: ।
ம்ருது பாமனதோ ருஜா பவேதிதி
பீதா ஜனனீ சுகோப ஸா ॥3॥

விபோ அயி ப்ரளயா வதௌ	-	ஸர்வ வல்லமைபெற்ற ஹே ஈசா! பிரளய காலத்தில்
க்ஷிதி தோயாதி ஸமஸ்த பக்ஷிண: தே	-	பிருதிவீஜலம் முதலிய எல்லா வஸ்துக்களையும் பக்ஷிக்கின்ற தங்களுக்கு
ம்ருதுபாஶனத:	-	மண்ணைத் தின்பதால்
ருஜா பவேத் இதிபீதா	-	வியாதியுண்டாய்விடும் என்று பயந்த
ஸா ஜனனீ சுகோப	-	அந்தத் தாய் கோபித்துக்கொண்டாளல்லவா

अयि दुर्विनयात्मक त्वया किमु मृत्सा बत वत्स भक्षिता ।
इति मातृगिरं चिरं विभो वितथां त्वं प्रतिजज्ञिषे हसन् ॥ ४ ॥

அயி துர்விநயாத்மக த்வயா
கிமு ம்ருத்ஸா பத வத்ஸ பக்ஷிதா ।
இதி மாத்ருகிரம் சிரம் விபோ விததாம்
த்வம் ப்ரதி ஜக்ஞிஷே ஹஸன் ॥4॥

துர்விநயாத்மக	-	'துர்விநயமுற்ற ஸ்வபாவமுடைய
அயிவத்ஸ பத	-	ஹே குழந்தாய்! கஷ்டம்!
த்வயா ம்ருத்ஸா பக்ஷிதா கிமு	-	உன்னால் மண் தின்னப்பட்டதா என்ன?'
இதி மாத்ரு கிரம் விபோ	-	என்ற தாயின் சொல்லை, ஹே பிரபுவே!
த்வம் சிரம் ஹஸன்	-	தாங்கள் வெகுநேரம் சிரித்துக்கொண்டே
விததாம் ப்ரதி ஜக்ஞிஷே	-	பொய்யென்று ஆணையிட்டீர்களல்லவா.

अयि ते सकलैर्विनिश्चिते विमतिश्चेद्वदनं विदार्यताम् ।
इति मातृविभर्त्सितो मुखं विकसत्पद्मनिभं व्यादारयः ॥ ५ ॥

அயிதே ஸகலைர்விநிஶ்சிதே
விமதிஶ்சேத்வதனம் விதார்யதாம் ।
இதி மாத்ருவிபர்த்ஸிதோ முகம்
விகஸத் பத்மநிபம் வ்யாதாரய: ॥5॥

அயி ஸகலை: விநிஶ்சிதே	-	'அடே! எல்லாராலும் நிச்சயமாகக் கூறப்பட்டதில்
தே.விமதி: சேத்	-	உனக்கு வித்யாஸம் தோன்றுமேயானால்
வதனம் விதார்யதாம்	-	வாய் திறக்கப்படட்டும்.'
இதி மாத்ரு விபார்த்ஸித:	-	என்று தாயால் அதட்டப்பட்ட தாங்கள்
விகஸத் பத்ம நிபம்	-	மலர்ந்த தாமரைக்கொப்பான
முகம் வ்யா தாரய:	-	திருவாயைத் திறந்தீர்களல்லவா.

अपि मल्लवदर्शनोत्सुकां जननीं तां बहु तर्पयन्निव ।
पृथिवीं निखिलां न केवलं भुवनान्यप्यखिलान्यदीदृशः ॥ ६ ॥

அபி ம்ருல்லவதர்ஶனோத் ஸுகாம்
ஜனனீம் தாம் பஹு தர்பயன்னிவ ।
ப்ருதிவீம் நிகிலாம் ந கேவலம்
புவனான் யப்யகிலான்யதீத்ருஶ: ॥6॥

ம்ருல்லவ தர்ஶனோத் ஸுகாம் அபி - சிறிதளவாகிலும் மண்ணைக்காண விரும்பிய
தாம் ஜனனீம் - அந்தத் தாயை
பஹுதர்பயன்இவத்வம் - மிகவும் திருப்திசெய்பவன்போல தாங்கள்
நிகிலாம்ப்ருதிவீம்நகேவலம்- பூமி முழுவதை மட்டுமல்ல
அகிலானி புவனானி அபி - எல்லா லோகங்களையும்
அதீத்ருஶ: - காண்பித்தீர்களல்லவா.

कुहचिद्वनमम्बुधिः क्वचित् क्वचिदभ्रं कुहचिद्रसातलम् ।
मनुजा दनुजाः क्वचित्सुरा ददृशे किं न तदा त्वदानने ॥७॥

குஹசித்வநமம்புதி: க்வசித் க்வ-
சிதப்ரம் குஹசித்ரஸாதலம் ।
மனுஜா தனுஜா: க்வசித் ஸுரா
தத்ருஶே கிம் ந ததா த்வதாநநே ॥7॥

ததா த்வதானனே - அப்பொழுது தங்கள் திருவாயில்
குஹசித் வனம் - ஓரிடத்தில் காடும்,
க்வசித் அம்புதி: - வேறு ஓரிடத்தில் ஸமுத்திரமும்,
க்வசித் அப்ரம் - மற்று ஓரிடத்தில் மேகமும் (ஆகாயமும்)
குஹசித் ரஸாதலம் - வேறு ஓரிடத்தில் பாதாளமும்,
க்வசித் மனுஜா: தனுஜா:- ஓரிடத்தில் மனிதர்களும் அசுரர்களும்,
ஸுரா: - தேவர்களும் என்றிவ்விதம்
கிம் ந தத்ருஶே - என்னதான் காணப்படவில்லை.

कलशाम्बुधिशायिनं पुनःपरवैकुण्ठपदाधिवासिनम् ।
स्वपुरश्च निजार्भकात्मकं कतिधा त्वां न ददर्श सा मुखे ॥८॥

கலஶாம்புதிஶாயினம் புன: பர
வைகுண்ட பதாதிவாஸினம் ।
ஸ்வபுரஶ்ச நிஜார்ப்பகாத்மகம் கதிதா
த்வாம் ந ததர்ஶ ஸா முகே ॥8॥

ஸா முகே த்வாம் - அந்த யசோதை தங்கள் திருவாயில் தங்களை
கலஶாம்புதிஶாயினம் - பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டவராகவும்
புன: பரவைகுண்ட பதாதிவாஸினம் - மறுபடியும் மிக மேன்மைபெற்ற வைகுண்ட லோகத்தில் வீற்றிருப்பவராகவும்,

ஸ்வபுர: நிஜார்பகாத் மகம் } - தன்னெதிரில் தன் பிள்ளையாகவும்
கதிதா ந ததர்ஶ - இவ்விதம் எத்தனைவிதமாகத்தான் பார்க்கவில்லை.

विकसद्भुवने मुखोदरे ननु भूयोऽपि तथाविधाननः ।
अनया स्फुटमीक्षितो भवाननवस्थां जगतां बतातनोत् ॥ ९ ॥

விகஸத்புவனே முகோதரே
நநு பூயோ஽பி ததா விதானன: ।
அனயா ஸ்புடமீக்ஷிதோ பவானன-
வஸ்த்தாம் ஜகதாம் பதாதனோத் ॥ 9 ॥

விகஸத்புவனே - பிரகாசிக்கின்ற ஸகல லோகங்களையும் உடைய
முகோதரே பூய: அபி - தங்கள் திருமுகத்தினுள் மறுபடியும்
ததா விதானன: நநு - முன்கூறியவிதமான முகத்தை உடையவனாகவே
அனயா - அந்த யசோதையால்
ஸ்புடம் ஈக்ஷித: பவான் - நன்றாகப் பார்க்கப்பட்ட தாங்கள்
ஜகதாம் அனவஸ்தாம் - உலகங்களின் முடிவில்லாதிருக்குந் தன்மையை
அதநோத் பத - செய்தீர்களல்லவா; ஆச்சரியம்.

धृततत्त्वधियं तदा क्षणं जननीं तां प्रणयेन मोहयन् ।
स्तनमम्ब दिशेत्युपासजन् भगवन्नद्भुतबाल पाहि माम् ॥ १० ॥

த்ருததத்வதியம் ததா க்ஷணம் ஜனனீம்
தாம் ப்ரணயேன மோஹயன் ।
ஸ்தனமம்ப திஶேத்யுபாஸஜன்
பகவன்னத்புதபால பாஹி மாம் ॥ 10 ॥

அத்புத பால பகவன் - அதிசயக் குழந்தையாகிய பகவானே!
ததா க்ஷணம் - அப்பொழுது சிறிது நேரம்,
த்ருத தத்வ தியம் தாம் ஜனனீம் } - உண்மையையறிந்த அந்தத் தாயை
ப்ரணயேன - புத்திரவாஞ்சையால்
மோஹயன் - மோஹமடைத்துக்கொண்டு
அம்ப ஸ்தனம் திஶ இதி - 'அம்மா பால் கொடு' என்று
உபாஸஜன் - மடியில் ஏறியிருந்த தாங்கள்
மாம்பாஹி - என்னை காப்பாற்றவேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே விஸ்வரூப
ப்ரதர்ஸன வர்ணனம் நாம ஷட் சத்வாரிம்ஶம் தஶகம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 476] [தஶமஸ்கந்த: 101]

தஶகம் 47

உரலில் கட்டுப்படல்

एकदा दधिविमाथकारिणीं मातरं समुपसेदिवान् भवान् ।
स्तन्यलोलुपतया निवारयन्नङ्कमेत्य पपिवान्पयोधरौ ॥१॥

ஏகதா ததிவிமாத-காரிணீம்
மாதரம் ஸமுபஸேதிவான் பவான் ।
ஸ்தன்ய லோலுபதயா நிவாரயன்-
னங்கமேத்ய பபிவான் பயோதரௌ ॥1॥

ஏகதா பவான்	-	ஒரு நாள் தாங்கள்
ததி விமாத காரிணீம்	-	தயிர் கடைந்துக்கொண்டிருந்த
மாதரம் ஸமுபஸேதிவான்	-	தாயாரிடம் சென்று
ஸ்தன்ய லோலுபதயா	-	பால் குடிக்க விருப்பத்தால்
நிவாரயன் அங்கம் ஏத்ய	-	தயிர் கடைவதை நிறுத்தி மடியில் ஏறி
பயோதரௌ பபிவான்	-	முலைகுடித்தீர்களல்லவா.

अर्धपीतकुचकुड्मले त्वयि स्निग्धहासमधुराननाम्बुजे ।
दुग्धमीश दहने परिस्नुतं धर्तुमाशु जननी जगाम ते ॥२॥

அர்த்தபீத குசகுட்மலே த்வயி
ஸ்நிக்தஹாஸ மதுரானனாம்புஜே ।
துக்த-மீஶ தஹநே பரிஸ்ருதம்
தர்த்துமாஶு ஜனனீ ஜகாம தே ॥2॥

ஈஶ த்வயி	-	ஹே ஈசா! தாங்கள்
அர்தபீத குசகுட்மலே	-	தாமரை மொட்டுகள்போன்ற ஸ்தனங்களை பாதிகுடித்து
ஸ்நிக்த ஹாஸமதுரான நாம்புஜே		அன்பார்ந்த மந்தஹாஸத்தால் மிக அழகான வதனாரவிந்தத்துடன் இருக்கும்பொழுது
தே ஜனனீ தஹனே பரிஸ்ருதம்	-	தங்கள் தாய் நெருப்பில் பொங்கி வழிந்த
துக்தம் தர்தும்	-	பாலை எடுத்துவைப்பதற்காக
ஆஶு ஜகாம	-	விரைவாகச் சென்றாள்.

सामिपीतरसभङ्गसङ्गतक्रोधभारपरिभूतचेतसा ।
मन्थदण्डमुपगृह्य पाटितं हन्त देव दधिभाजनं त्वया ॥३॥

ஸாமிபீத ரஸபங்க ஸங்கத
க்ரோதபார பரிபூத சேதஸா।
மந்த தண்ட முபக்ருஹ்ய பாடிதம்
ஹந்த தேவ ததிபாஜனம் த்வயா ॥3॥

தேவ	-	ஹே ஈசா!
ஸாமி பீதரஸ-பங்க ஸங்கத க்ரோத பாரபரிபூத தேஜஸா		பாதி குடிக்கப்பட்ட பாலிற்குத் தடை ஏற்பட்டதாலுண்டான கடுங்கோபத்தால் மெய்மறந்த மனதையுடைய
த்வயா மந்த தண்டம் உபக்ருஹ்ய	-	தங்களால் மத்தையெடுத்து
ததிபாஜனம்பாடிதம்ஹந்த	-	தயிர்ப்பாத்திரம்உடைக்கப்பட்டதல்லவா;கஷ்டம்!

उच्चलद्ध्वनितमुच्चकैस्तदा सन्निशम्य जननी समाद्रुता ।
त्वद्यशोविसरवद्ददर्श सा सद्य एव दधि विस्तृतं क्षितौ ॥ ४ ॥

உச்சலத் த்வனித முச்சகைஸ்ததா
ஸந்நிஸம்ய ஜனனீ ஸமாத்ருதா।
த்வத்யஸோ விஸரவத்ததர்ஸ ஸா
ஸத்ய ஏவ ததி விஸ்த்ருதம் க்ஷிதௌ ॥4॥

ததா ஜனனீ ஸா	-	அப்பொழுது தாயான அந்த யசோதை
உச்சகை: உச்சலத்	-	மிக பலமாக உண்டான
த்வனிதம் ஸந்நிஸம்ய	-	சத்தத்தைக் கேட்டு
ஸமாத்ருதா: ஸத்ய:	-	விரைவாக ஓடிவந்தவுடன்
த்வத்யஸோ விஸரவத்	-	தங்கள் கீர்த்தி பரவியதுபோல
க்ஷிதௌ விஸ்த்ருதம்	-	நிலத்தில் பரவியிருக்கும்
ததி ஏவ ததர்ஸ	-	தயிரை மட்டும் கண்டாள்.

वेदमार्गपरिमार्गितं रुषा त्वामवीक्ष्य परिमार्गयन्त्यसौ ।
सन्ददर्श सुकृतिन्युलूखले दीयमाननवनीतमोतवे ॥ ५ ॥

வேதமார்க பரிமார்கிதம் ருஷா த்வா-
மவீக்ஷ்ய பரிமார்கயந்த்யஸௌ।
ஸந்ததர்ஸ ஸுக்ருதின்-யுலூகலே
தீயமான நவநீத மோதவே ॥5॥

ஸுக்ருதினீ அஸௌ	-	மஹா புண்ணியவதியான அந்த யசோதை
வேதமார்க பரிமார்கிதம்	-	வேதமார்க்கங்கள் தேடப்பட்ட
த்வாம் அவீக்ஷ்ய	-	தங்களைக் காணாமல்
ருஷா பரிமார்கயந்தீ	-	கோபத்துடன் தங்களைத் தேடிக்கொண்டு,
உலூகலே ஓ தவே	-	உரல் மேலிருந்துகொண்டு பூனைக்கு

தீயமான நவனீதம் - வெண்ணெய் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் தங்களை
ஸந்ததர்ஶ - கண்டாளல்லவா.

त्वां प्रगृह्य बत भीतिभावनाभासुराननसरोजमाशु सा ।
रोषरूषितमुखी सखीपुरो बन्धनाय रशनामुपाददे ॥ ६ ॥

த்வாம் ப்ரக்ருஹ்ய பத பீதிபாவனா-
பாஸுராநன ஸரோஜ மாசு ஸா ।
ரோஷ ரூஷித முகீ ஸகீபுரோ
பந்த்னாய ரஶனா முபாததே ॥6॥

ஸா - அந்த யசோதை
பீதி பாவ நா பாஸுரா நந ஸரோஜம் த்வாம் - பயத்தை அபிநயிப்பதால் சோபிக்கின்ற தாமரைபோன்ற திருமுகத்தையுடைய தங்களை
ஆஸு ப்ரக்ருஹ்ய - விரைவாகப் பிடித்து
ரோஷ ரூஷிதமுகீ - கோபத்தால் சிவந்த முகமுடையவளாய்
ஸகீபுர: - தோழிகளின் முன்னிலையில்
பந்தநாய - தங்களைக் கட்டுவதற்காக
ரஶநாம் உபாததே பத - கயிற்றையெடுத்துக் கொண்டாளல்லவா; கஷ்டம்!

बन्धुमिच्छति यमेव सज्जनस्तं भवन्तमयि बन्धुमिच्छति ।
सा नियुज्य रशनागुणान्बहून् द्व्यङ्गुलोनमखिलं किलैक्षत ॥ ७ ॥

பந்துமிச்சதி யமேவ ஸஜ்ஜனஸ்தம்
பவந்த மயி பந்துமிச்சதி ।
ஸா நியுஜ்ய ரஶனாகுணான் பஹூன்
த்வயங்குலோனமகிலம் கிலைக்ஷத ॥7॥

அயிஸஜ்ஜன: யம் ஏவ - பகவானே! ஸாதுக்கள் எந்தத் தங்களையே
பந்தும் இச்சதி - பந்துவாக விரும்புகிறார்களோ,
தம் பவந்தம் ஸா - அந்தத் தங்களை அந்த யசோதை
பந்தும் இச்சதி - கட்ட விரும்பியவளாய்,
பஹூன் ரஶனா குணான் நியுஜ்ய - அனேகம் கயிறுகளை ஒன்றுசேர்த்தும்,

அகிலம்	-	அதெல்லாம்
த்வயங்கு லோனம்	-	இரண்டுவிரல் குறைவாகவே
ஐக்ஷத கில		கண்டாளல்லவா.

विस्मितोत्स्मितसखीजनेक्षितां स्विन्नसन्नवपुषं निरीक्ष्य ताम् ।
नित्यमुक्तवपुरप्यहो हरे बन्धमेव कृपयान्वमन्यथाः ॥ ८ ॥

விஸ்மிதோத் ஸ்மித ஸகீ ஜனேக்ஷிதாம்
ஸ்வின்ன-ஸன்ன வபுஷம் நிரீக்ஷ்யதாம் ।
நித்ய முக்தவபுரப்யஹோ ஹரே
பந்தமேவ க்ருபயாஸி ன்வமன்யதா: ॥ 8 ॥

ஹரே	-	பக்தர்களுடைய துக்கத்தைப் போக்கடிக்கும் ஸ்ரீ ஹரியே!
விஸ்மிதோஸ்மித ஸகீ ஜனேக்ஷிதாம்	-	ஆச்சரியமடைந்தவர்களும் அதனால் சிரிக்கின்றவர்களுமான தோழிகளால் பார்க்கப்பட்ட
தாம்	-	அந்த யசோதையை
ஸ்வின்ன ஸந்ந வபுஷாம் நிரீக்ஷ்ய	-	வியர்த்ததும் சோர்வடைந்ததுமான சரீரத்தை உடையவளாகக் கண்டு
நித்ய முக்த வது: அபி	-	என்றும் விடுதலையடைந்த (பரப்பிரம்மமாகிற) சரீரத்தையுடையவராக இருந்தபோதிலும்,
க்ருபயா பந்தம் ஏவ	-	கருணையால் கட்டவே
அன்வமன்யதா: அஹோ	-	அனுமதித்தீர்களல்லவா; ஆச்சரியம்!

स्थीयतां चिरमुलूखले खलेत्यागता भवनमेव सा यदा ।
प्रागुलूखलबिलान्तरे तदा सर्पिरर्पितमदन्नवास्थिताः ॥ ९ ॥

ஸ்த்தீயதாம் சிரமுலூகலே கலே-த்யாகதா பவனமேவ ஸா யதா ।
ப்ராகுலூகல பிலாந்தரே ததாஸர்ப்பிரர்ப்பித மதன்னவஸ்த்திதா: ॥ 9 ॥

கல	-	''அடே துஷ்டா!
உலூகலே சிரம் ஸ்த்தீயதாம்	-	உரலில் வெகுநேரம் இருக்கக்கடவது''
இதி ஸா	-	என்று சொல்லி அந்த யசோதை
யதா பவனம் ஏவ ஆகதா	-	எப்பொழுது தனது வீட்டிற்கே திரும்பி வந்தாளோ;
ததா	-	அப்பொழுது

ப்ராக் - முந்தியே
உலூகல விலாந்தரே - உரல்குழியின் நடுவில்
அர்பிதம் ஸர்பி: } - வைக்கப்பட்டிருந்த நெய்யை
அதன் அவஸ்திதா: } - தின்றுகொண்டிருந்தீரல்லவா.

यद्यपाशसुगमो विभो भवान् संयतः किमु सपाशयानऽया ।
एवमादि दिविजैरभिष्टुतो वातनाथ परिपाहि मां गदात् ॥१०॥

யத்யபாஶ ஸுகமோ விபோ பவான்
ஸம்யத : கிமு ஸபாஶயா஽நயா ।
ஏவமாதி திவிஜைரபிஷ்டுதோ
வாத நாத பரிபாஹி மாம் கதாத் ॥ 10 ॥

விபோ பவான் - பிரபுவே! தாங்கள்
அபாஶ ஸுகம: யதி - ஒன்றிலும் பற்றில்லாத (கையில் கயிறில்லாத)வர்களால் எளிதாக அடைய முடிந்தவராகில்
ஸபாஶயா - பற்றுதலுள்ள (கையில் கயிற்றுடன்கூடின)
அனயா கிமு ஸம்யத: - இந்த யசோதையால் ஏன் கட்டப்பட்டீர்கள்?
வாதநாத திவிஜை: - குருவாயூரப்பா! தேவலோகவாசிகளால்
ஏவமாதி அபிஷ்டுத: - இவ்விதமெல்லாம் ஸ்துதிக்கப்பட்ட தாங்கள்
மாம் கதாத் பரிபாஹி - என்னை ரோகத்திலிருந்து நன்கு காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே உலூகல பந்தவர்ணனம்
நாம ஸப்த சத்வாரிம்ஶம் தஶகம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 486] [தஶமஸ்கந்த ஸ்லோக: 111]

தஶகம் - 48

மரமாயிருந்த யக்ஷர்கள் விடுதலை

मुदा सुरौघैस्त्वमुदारसम्मदैरुदीर्य दामोदर इत्यभिष्टुतः ।
मृदूदरः स्वैरमुलूखले लगन्नदूरतो द्वौ ककुभावुदैक्षथाः ॥१॥

முதா ஸுரௌகைஸ்த்வமுதார-ஸம்மதை-
ருதீர்ய தாமோதர இத்யபிஷ்டுத : ।
ம்ருதூதர: ஸ்வைர-முலூகலே லகந்ந-
தூரதோ த்வௌ ககுபாவுதைக்ஷதா : ॥1॥

உதார ஸம்மதை:	-	அதிகமான சந்தோஷத்தையுடைய
ஸுரௌகை:	-	தேவஸமூஹங்களால்
தாமோதர: இதி உதீர்ய	-	'தாமோதரன்' என்று சொல்லி
முதா அபிஷ்டுத:	-	மிகசந்தோஷத்துடன்ஸ்துதிக்கப்பட்டவரும்,
ம்ரு தூதர: த்வம்	-	கோமளமானஉதரத்தையுடையவருமானதாங்கள்
உலூகலே ஸ்வைரம் லகன்	-	உரலில் சுகமாக இருந்துகொண்டு
அதூரத:	-	அருகாமையிலேயே
த்வௌ ககுபௌ உதைக்ஷதா:	-	இரண்டு மரங்களைக் கண்டீர்களல்லவா.

कुबेरसूनुर्नळकूबराभिधः परो मणिग्रीव इति प्रथां गतः ।
महेशसेवाधिगतश्रियोन्मदौ चिरं किल त्वद्विमुखावखेलताम् ॥२॥

குபேர ஸூனுர்-நளகூபராபித:
பரோ மணிக்ரீவ இதி ப்ரதாம் கத: ।
மஹேஶ ஸேவாதிகத ஶ்ரியோன்மதௌ
சிரம் கில த்வத்விமுகாவகேலதாம் ॥2॥

குபேரஸூனு:	-	குபேரன் புத்திரனான
நளகூபராபித:	-	'நளகூபரன்' என்ற பெயருடையவனும்,
பர: மணிக்ரீவ: இதி	-	வேறொருவனான 'மணிக்கிரீவன்' என்று
ப்ரதாம் கத:	-	பிரஸித்திபெற்றவனும்,
மஹேஶ ஸேவாதி கதஶ்ரியா	-	ஸ்ரீபரமேசுவரனையாராதித்ததால் அடையப்பட்ட ஐசுவரியத்தால்
உன்மதௌ	-	மதம் மேலிட்டவர்களாய்
த்வத் விமுகௌ	-	தங்களிடம் பக்தியில்லாதவர்களாய்
சிரம் அகேலதாம் கில	-	வெகுகாலம் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனரல்லவா.

सुरापगायां किल तौ मदोत्कटौ सुरापगायद्बहुयौवतावृतौ ।
विवाससौ केळिपरौ स नारदो भवत्पदैकप्रवणो निरैक्षत ॥ ३ ॥

ஸுராபகாயாம் கில தௌ மதோத்கடௌ
ஸுராபகாயத் பஹு யௌதகா வ்ருதௌ
விவாஸஸௌ கேலிபரௌ ஸ நாரதோ
பவத்பதைக ப்ரவணோ நிரைக்ஷத ॥3॥

ஸுராபகாயாம் மதோத்கடௌ - கங்காநதியில் மதத்தால் மெய்மறந்தவர்களாய்
ஸுராபகாயத்பஹு யௌத காவ்ருதௌ - கள் குடித்தவர்களும், அதனால் பாடுகின்றவர்களுமான அனேக யௌவனப் பெண்களால் சூழப்பட்டவர்களாய்
விவாஸ ஸௌ - இடுப்பில் வஸ்திரமில்லாதவர்களாய்
கேளிபரௌ தௌ - ஜலக்ரீடை செய்துகொண்டிருந்த அவர்களை
பவத்பதைக ப்ரவண: - தங்கள் திருப்பாதங்களிலேயே பக்திகொண்ட
ஸ: நாரத: நிரைக்ஷத கில - அந்த நாரதமுனிவர் கண்டாரல்லவா.

भिया प्रियालोकमुपात्तवाससं पुरो निरीक्ष्यापि मदान्धचेतसौ ।
इमौ भवद्भक्त्युपशान्तिसिद्धये मुनिर्जगौ शान्तिमृते कुतस्सुखम् ॥ ४ ॥

பியா ப்ரியாலோக-முபாத்தவாஸஸம்
புரோ நிரீக்ஷ்யாபி மதாந்த சேதஸௌ।
இமௌ பவத்பக்த்யுபஶாந்தி ஸித்தயே
முனிர்ஜகௌ ஶாந்திம்ருதே குத: ஸுகம் ॥4॥

ப்ரியா லோகம்பியா - தங்கள் பத்தினிகளை சாபபயத்தால்
உபாத்த வாஸஸம் - வஸ்திரங்களையெடுத்துக்கொண்டவர்களாக
புர: நிரீக்ஷ்ய அபி - எதிரில் க்ண்டுங்கூட
மதாந்த சேதஸௌ இமௌ - மதத்தால் மதிமயங்கிய இவர்களை
பவத் பக்த்யுபஶாந்தி ஸித்தயே - தங்களிடம் பக்தியும் மனச்சாந்தியும் கிடைப்பதற்காக
முனி: ஜகௌ - நாரதமுனிவர் சபித்தார்.
ஶாந்திம் ருதே - சித்த சாந்தியில்லாமல்
ஸுகம் குத: - சுகம் எவ்விதமுண்டாகும்?

युवामवाप्तौ ककुभात्मतां चिरं हरिं निरीक्ष्याथ पदं स्वमाप्नुतम् ।
इतीरितौ तौ भवदीक्षणस्पृहां गतौ व्रजान्ते ककुभौ बभूवतुः ॥ ५ ॥

யுவாமவாப்தௌ ககுபாத்மதாம் சிரம்
ஹரிம் நிரீக்ஷ்யாத பதம் ஸ்வமாப்னுதம் ।
இதீரிதௌ தௌ பவதீக்ஷண ஸ்ப்ருஹாம்
கதௌ வ்ரஜாந்தே ககுபௌ பபூவது: ॥5॥

யுவாம் சிரம்	- ''நீங்களிருவரும் வெகுகாலம்
ககுபாத்மதாம் அவாப்தௌ	- மரமாயிருக்குந்தன்மையை யடைந்தவர்களாய்
ஹரிம் நிரீக்ஷ்ய அத	- ஸ்ரீஹரியை தரிசனஞ்செய்து, அதன்பிறகு
ஸ்வம் பதம் ஆப்நுதம்	- தங்கள் ஸ்தானத்தையடையக்கடவீர்கள்''
இதி ஈரிதௌ தௌ	- என்று கூறப்பட்ட அவ்விருவர்கள்
பவதீக்ஷண ஸ்ப்ருஹாம் கதௌ	தங்களைதரிசிக்கஆசைகொண்டவர்களாய்
வ்ரஜாந்தே	- கோகுலத்திற்கு பக்கத்தில்
ககுபௌ பபூவது:	- இரண்டு மரங்களாகப் பிறந்தார்கள்.

अतन्द्रमिन्द्रद्रुयुगं तथाविधं समेयुषा मन्थरगामिना त्वया ।
तिरायितोलूखलरोधनिर्धुतौ चिराय जीर्णौ परिपातितौ तरू ॥ ६ ॥

அதந்த்ர மிந்த்ரத்ருயுகம் ததா விதம்
ஸமேயுஷா மந்தரகாமினா த்வயா ।
திராயிதோ லூகல ரோத நிர்த்துதௌ
சிராய ஜீர்ணௌ பரிபாதிதௌ தரூ ॥6॥

அதந்த்ரம் மந்தர காமினா	- சோம்பலில்லாமல் மெதுவாகச் செல்லுகின்றவரும்,
ததாவிதம் இந்த்ரத் ருயுகம்	- அப்படிப்பட்ட இரண்டு மருது மரங்களுடைய
ஸமேயுஷா த்வயா	- சமீபம் சென்றவருமான தங்களால்
திராயுதோலூகல	- குறுக்காக இருந்த உரல் தகைந்ததால்
ரோதநிர்துதௌ	வேரறுக்கப்பட்டவைகளும்,
சிராய ஜீர்ணௌ	- வெகுகாலஞ்சென்றதால் ஜீர்ணமடைந்த வைகளுமான
தரூ பரிபாதிதௌ	- இரண்டு மரங்களும் வீழ்த்தப்பட்டன.

अभाजि शाखिद्वितयं यदा त्वया तदैव तद्गर्भतलान्निरेयुषा ।
महात्विषा यक्षयुगेन तत्क्षणादभाजि गोविन्द भवानपि स्तवैः ॥ ७ ॥

அபாஜி ஶாகித்விதயம் யதா த்வயா
ததைவ தத்கர்ப்பதலாந்நிரேயுஷா ।
மஹாத்விஷா யக்ஷயுகேன தத்க்ஷணா-
தபாஜி கோவிந்த பவானபி ஸ்தவை: ॥7॥

யதா த்வயா - எப்பொழுது தங்களால்
ஶாகித்விதயம் அபாஜி - இரண்டு மரங்களும் முறிக்கப்பட்டனவோ,
ததா ஏவ தத்கர்ப தலாத் - அப்பொழுதே அம்மரங்களுடைய நடுவிலிருந்து
நிரேயுஷா மஹாத்விஷா - வெளிக்கிளம்பிய மிகக் காந்தியுடைய
யக்ஷ யுகேன - இரண்டு யக்ஷர்களால்
கோவிந்த பவான் அபி தத்க்ஷணாத் } ஹே கோவிந்த! தாங்களும் உடனே
ஸ்தவை: அபாஜி - ஸ்தோத்திரங்களைக்கொண்டு சேவிக்கப் பட்டீர்களல்லவா.

इहान्यभक्तोऽपि समेष्यति क्रमाद्भवन्तमेतौ खलु रुद्रसेवकौ ।
मुनिप्रसादाद्भवदङ्घ्रिमागतौ गतौ वृणानौ खलु भक्तिमुत्तमाम् ॥८॥

இஹான்யபக்தோऽபி ஸமேஷ்யதி
க்ரமாத் பவந்த மேதௌ கலு ருத்ர ஸேவகௌ ।
முனிப்ரஸாதாத் பவதங்க்ரி மாகதௌ
கதௌ வ்ருணானௌ கலு பக்திமுத்தமாம் ॥8॥

இஹ அன்ய பக்த: அபி - இவ்வுலகில் மற்ற தேவர்களுடைய பக்தன்கூட
க்ரமாத் பவந்தம் ஸ்மேஷ்யதி } - கிரமமாக தங்களையே வந்தடைவான்.
ருத்ரஸேவகௌகலு ஏதௌ - ருத்ரனையே சேவித்திருந்த இவர்களும்
முனி ப்ரஸாதாத் - நாரதருடைய அனுக்கிரஹத்தால்
பவதங்க்ரிம் ஆகதௌ - தங்கள்திருவடிகளைசரணமடைந்தவர்களாய்
உத்தமாம் பக்திம் கலு - சிறந்த பக்தியையே
வ்ருணானௌ கதௌ - வரமாகப் பெற்றுக்கொண்டு சென்றனரல்லவா.

ततस्तरूद्दारणदारुणारवप्रकम्पिसम्पातिनि गोपमण्डले ।
विलज्जितत्वज्जननीमुखेक्षिणा व्यामोक्षि नन्देन भवान्विमोक्षदः ॥९॥

ததஸ்தரூத்தாரண-தாருணாரவ-
ப்ரகம்பி-ஸம்பாதினி கோபமண்டலே ।
விலஜ்ஜித-த்வஜ்ஜனனீ-முகேக்ஷிணா
வ்யாமோக்ஷி நந்தேன பவான் விமோக்ஷத: ॥9॥

தத: கோபமண்டலே	-	அதன்பிறகு இடையர் கூட்டம்
தருத் தாரண தாருணா ரவ ப்ரகம்பி ஸம்பாதினி	}	மரங்கள் முறிந்ததாலுண்டான பயங்கர சத்தத்தால் நடுங்கிக்கொண்டு வந்தபொழுது,
விலஜ்ஜிதத்வஜ்ஜனனீ முகேக்ஷிணா நந்தேன	}	வெட்கமடைந்த தங்கள் தாயின் முகத்தைப் பார்க்கின்ற நந்தகோபனால்
விமோக்ஷித: பவான்	-	மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கும் தாங்கள்
வ்யாமோக்ஷி	-	அவிழ்த்துவிடப் பட்டீர்களல்லவா.

महीरुहोर्मध्यगतो बतार्भको हरेः प्रभावादपरिक्षतोऽधुना ।
इति ब्रुवाणैर्गमितो गृहं भवान्मरुत्पुराधीश्वर पाहि मां गदात् ॥१०॥

மஹீருஹோர்-மத்யகதோ பதார்ப்பகோ
ஹரேர்ப்ரபாவா-தபரிக்ஷதோநதுனா।
இதி ப்ருவாணைர்-கமிதோ க்ருஹம் பவான்
மருத்புராதீஶ்வர பாஹி மாம் கதாத் ॥10॥

மஹீருஹோ: மத்யகத:	-	இரண்டு மரங்களுடைய நடுவில் சென்ற
அர்பக: அதுநா	-	குழந்தை இப்பொழுது
ஹரே ப்ரபாவாத்	-	ஸ்ரீ ஹரியின் அனுக்கிரஹத்தால்தான்
அபரிக்ஷத: பத	-	சிதைக்கப்படாமலிருந்தான்; ஆச்சரியம்,
இதி ப்ருவாணை:	-	என்று சொல்லிக்கொண்டு நந்தன் முதலியவர்களால்
பவான் க்ருஹம் கமித:	-	தாங்கள் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லப் பட்டீர்களல்லவா.
மருத்புராதீஶ்வர	-	ஹே குருவாயூரப்பா!
மாம் கதாத் பாஹி	-	என்னை வியாதியிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே யமளார்ஜுன பஞ்ஜனம்
நாம அஷ்ட சத்வாரிம்ஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 496] [தஶமஸ்கந்த: 121]

தஶகம் 49

பிருந்தாவனமேகுதல்

भवत्प्रभावाविदुरा हि गोपास्तरुप्रपातादिकमत्र गोष्ठे ।
अहेतुमुत्पातगणं विशङ्क्य प्रयातुमन्यत्र मनो वितेनुः ॥१॥

பவத்ப்ரபாவாவிதுரா ஹி கோபாஸ்-
தருப்ரபாதாதிகமத்ர கோஷ்டே ।
அஹேதுமுத்பாதகணம் விஶங்க்ய
ப்ரயாது மன்யத்ர மனோ விதேனு: ॥1॥

கோபா:	-	இடையர்கள்
பவத்ப்ரபாவாவிதுரா: ஹி	-	தங்கள் மஹிமையையறியாதவர்கள், ஆனதால்
அத்ர கோஷ்டே	-	இந்த கோகுலத்தில்
அஹேதும்	-	காரணமில்லாமல் உண்டான
தருப்ரபா தாதிகம்	-	மரம் முறிந்து விழுவது முதலியவற்றை
உத்பாத கணம் விஶங்க்ய	-	துர்நிமித்தங்களென்று ஸந்தேஹித்து,
அன்யத்ர ப்ரயாதும்	-	வேறோரிடத்திற்குச் செல்ல
மன: விதேனு:	-	தீருமானித்தார்கள்.

तत्रोपनन्दाभिधगोपवर्यो जगौ भवत्प्रेरणयैव नूनम् ।
इतः प्रतीच्यां विपिनं मनोज्ञं बृन्दावनं नाम विराजतीति ॥२॥

தத்ரோப நந்தாபித-கோபவர்யோ
ஜகௌ பவத்ப்ரேரணையைவ நூனம் ।
இத: ப்ரதீச்யாம் விபினம் மனோஜ்ஞம்
ப்ருந்தாவனம் நாம விராஜதீதி ॥2॥

தத்ர	-	அந்த இடையர்களில்
உபநந்தாபித கோபவர்ய:	-	''உபநந்தன்'' என்று பெயருடைய ஒரு சிறந்த இடையன்
இத: ப்ரதீச்யாம்	-	இங்கிருந்து மேற்குத்திக்கில்
ப்ருந்தாவனம் நாம	-	பிருந்தாவனம் என்ற
மநோக்ஞம் விபினம்	-	அழகான ஒரு காடு
விராஜதி இதி	-	விளங்குகிறது என்று
நூனம் பவத்ப்ரேரணயாஏவ	-	நிச்சயமாக தங்க்ள் பிரேரணையினால்தான்
ஜகௌ	-	சொன்னார்களல்லவா.

बृहद्वनं तत्खलु नन्दमुख्या विधाय गौष्ठीनमथ क्षणेन ।
त्वदन्वितत्वज्जननीनिविष्टगरिष्ठयानानुगता विचेलुः ॥ ३ ॥

ப்ருஹத்வனம் தத்கலு நந்த முக்யா
விதாய கௌஷ்டீன மத க்ஷணேன ।
த்வதன்வித த்வஜ்ஜனனீ நிவிஷ்ட-
கரிஷ்ட-யானானுகதா விசேலு: ॥3॥

அத கலு நந்த முக்யா	- உடனேயே நந்தன் முதலியவர்கள்
ப்ருஹத் வனம் தத்	- ''பிருஹவனம்'' என்ற அந்த இடத்தை
க்ஷணேன	- ஒரு நொடியில் உற்சாகத்துடன்
கௌஷ்டீனம் விதாய	- பழைய பசுக்கொட்டிலாகச் செய்து,
த்வந் விதத்வஜ்ஜனனீ நிவிஷ்ட கரிஷ்ட யானானுகதா:	- தங்களுடன் கூடின தங்கள் தாயார் ஏறிக் கொண்டதும் அதனால் மிகச்சிறந்ததுமான வண்டியைப் பின்தொடர்ந்தவர்களாக
விசேலு:	- கிளம்பினார்கள்லலவா.

अनोमनोज्ञध्वनिधेनुपालीखुरप्रणादान्तरतो वधूभिः ।
भवद्विनोदालपिताक्षराणि प्रपीय नाज्ञायत मार्गदैर्घ्यम् ॥ ४ ॥

அநோமனோஜ்ஞ த்வனி தேனுபாலீ-
குரப்ரணாதாந்தரதோ வதூபி: ।
பவத்விநோதாலபிதாக்ஷராணி ப்ரபீய
நாஜ்ஞாயத மார்கதைர்க்யம் ॥4॥

அநோ மனோக்ஞ்ய த்வ நி தேனு பாலீ குர ப்ரணாதாந்தரத:	வண்டிகளுடைய இன்பமான தொனிகளுடையவும், பசுக்கூட்டங்களுடைய குளம்புச்சத்தங்களுடையவும், இடையில்
பவத் விநோதால பிதாக்ஷராணி ப்ரபீய	- தங்களுடைய அவ்யக்த மதுரமான பேச்சுக் களிலிருக்கும் அக்ஷரங்களையும் கேட்டு,
வதூபி: மார்க தைர்க்யம்	- கோபிகைகளால் வழியின் நீளம்
ந அக்ஞாயத	- அறியப்படவில்லையல்லவா.

निरीक्ष्य बृन्दावनमीश नन्दत् प्रसूनकुन्दप्रमुखद्रुमौघम् ।
अमोदथाश्शाद्वलसान्द्रलक्ष्म्याहरिन्मणीकुट्टिमपुष्टशोभम् ॥ ५ ॥

நிரீக்ஷ்ய ப்ருந்தாவனமீஶ நந்தத்
ப்ரஸூன குந்த ப்ரமுக த்ருமௌகம் ।
அமோததா: ஶாத்வல ஸாந்த்ர லக்ஷ்ம்யா
ஹரின் மணீ குட்டிமபுஷ்ட ஶோபம் ॥5॥

ஈஶ நந்தத் ப்ரஸூந குந்த ப்ரமுக த்ருமௌகம்	-	ஹே ஈசா! அடர்ந்த புஷ்பங்களையுடைய குந்தமரம் முதலிய மரக்கூட்டங்களை உடையதும்,
ஶாத்வல ஸாந்த்ர லக்ஷ்ம்யா	-	அடர்ந்த பச்சைப்புற்றரைகளுடைய சோபையால்
ஹரின்மணீ குட்டிம புஷ்ட ஶோபம்	-	பச்சைக்கற் படுத்த இடம்போல சோபை நிறைந்ததுமான
ப்ருந்தாவனம் நிரீக்ஷ்ய	-	பிருந்தாவனத்தைப் பார்த்து
அமோததா:	-	ஆனந்தமடைந்தீர்களல்லவா.

नवाकनिर्व्यूढनिवासभेदेष्वशेषगोपेषु सुखासितेषु ।
वनश्रियं गोपकिशोरपालीविमिश्रित:पर्यगलोकथास्त्वम् ॥ ६ ॥

நவாக-நிர்வ்யூட நிவாஸ பேதே-
ஷ்வஶேஷ கோபேஷு ஸுகாஸிதேஷு ।
வனச்ரியம் கோப கிஶோரபாலீ
விமிஶ்ரித: பர்யகலோகதாஸ்த்வம் ॥6॥

நவாக நிர்வ்யூட நிவாஸ பேதேஷு அஶேஷ கோபேஷு		அர்த்தசந்திரன்போல் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட தனித்தனி வீடுகளில் எல்லா கோபர்களும்
ஸுகாஸி தேஷு த்வம்	-	சுகமாக வசிக்கத் தொடங்கியபொழுது தங்கள்
கோப கிஶோர பாலீ விமிஶ்ரித:	-	பாலகோபர்கள் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு
வனஶ்ரியம்	-	பிருந்தாவன சோபையை
பர்யக் அலோகதா:	-	நாற்புரத்திலும் பார்த்தீர்களல்லவா.

अरालमार्गागतनिर्मलापां मरालकूजाकृतनर्मलापाम् ।
निरन्तरस्मेरसरोजवक्त्रां कलिन्दकन्यां समलोकयस्त्वम् ॥ ७ ॥

அரால மார்காகத நிர்மலாபாம்
மரால கூஜாக்ருத நர்மலாபாம் ।
நிரந்தர ஸ்மேர ஸரோஜவக்த்ராம்
கலிந்தகன்யாம் ஸமலோகயஸ்த்வம் ॥ 7 ॥

அரால மார்கா கத நிர்மலாபாம்	-	வளைந்த வழியாக வந்த சுத்த ஜலத்துடன் கூடினதும்,
மரால கூஜாக்ருத நர்மலாபாம்	-	அன்னங்களுடைய கூவுதலால் செய்யப்பட்ட சாதுரியமான பேச்சையுடையதும்,
நிரந்தரஸ்மேர ஸரோஜ வக்த்ராம்		எப்பொழுதும் புன்னகைபூத்த தாமரைப் பூக்களாகிற முகத்துடன்கூடினதுமான
களிந்த கன்யாம்	-	களிந்தன் பெண்ணான யமுனையை .
த்வம் ஸமலோகய:	-	தாங்கள் நன்றாகப் பார்த்தீர்களல்லவா.

मयूरकेकाशतलोभनीयं मयूखमालाशबलं मणीनाम् ।
विरिञ्चलोकस्पृशमुच्चशृङ्गैर्गिरिं च गोवर्धनमैक्षथास्त्वम् ॥ ८ ॥

மயூர கேகாஶத லோபனீயம்
மயூக மாலா ஶபலம் மணீனாம் ।
விரிஞ்ச லோகஸ்ப்ருஶ-முச்சஶ்ருங்கைர்-
கிரிஞ்ச கோவர்த்தனமைக்ஷதாஸ்த்வம் ॥ 8 ॥

மயூரகே காஶத லோப நீயம்	-	மயில்களுடைய கேகா சத்தத்தால் மனோஹரமும்
மணீனாம்	-	ரத்தினங்களுடைய
மயூக மாலா ஶபலம்	-	கிரணங்களால் பலநிறங்கொண்டதும்,
உச்ச ஶ்ருங்கை:	-	உயர்ந்த கொடுமுடிகளால்
விரிஞ்ச லோகஸ்ப்ருஶம்	-	ஸத்யலோகத்தைத் தொடுகிறதுமான
கோவர்தனம் கிரிம் ச	-	கோவர்த்தன மலையையும்
த்வம் ஐக்ஷ தா:	-	தாங்கள் பார்த்தீர்களல்லவா.

समं ततो गोपकुमारकैस्त्वं समन्ततो यत्र वनान्तमागाः ।
ततस्ततस्तां कुटिलामपश्यः कलिन्दजां रागवतीमिवैकाम् ॥ ९ ॥

ஸமம் ததோ கோப குமார கைஸ்த்வாம்
ஸமந்ததோ யத்ர வனாந்தமாகா: ।
ததஸ்ததஸ்தாம் குடிலாமபஶ்ய:
கலிந்தஜாம் ராகவதீமிவைகாம் ॥9॥

தத: த்வம் கோப குமார கை: ஸமம்		பிறகு தாங்கள் பாலகோபர்களுடன்
வனாந்தம் ஸமந்தத:	-	காட்டின் நாற்புறங்களிலும்
யத்ர அகா: தத: தத:	-	எங்கெங்கு சென்றீர்களோ, அங்கெல்லாம்
ராகவதீம் இவ	-	தங்களிடம் ஆசைகொண்டவள்போல
ஏகாம் குடிலாம்	-	தனியாக சுற்றிவந்துகொண்டிருந்த
தாம் கலிந்தஜாம்	-	அந்தக் கலிந்தன் பெண்ணை
அபஶ்ய:	-	கண்டீர்களல்லவா.

तथाविधेऽस्मिन्विपिने पशव्ये समुत्सुको वत्सगणप्रचारे ।
चरन्सरामोऽथ कुमारकैस्त्वं समीरगेहाधिप पाहि रोगात् ॥१०॥

ததா விதேऽஸ்மின் விபினே பஶவ்யே
ஸமுத்ஸுகே வத்ஸகண ப்ரசாரே ।
சரன் ஸராமோऽத குமாரகைஸ்த்வம்
ஸமீரகேஹாதிப பாஹிரோகாத் ॥10॥

ஸமீர கேஹாதிப	-	ஹே குருவாயூரப்பா!
அத ததா விதே	-	பிறகு முன்கூறியவிதமிருப்பதும்,
பஶவ்யே அஸ்மின் விபினே	-	பசுக்களுக்கு ஹிதமானதுமான அந்த வனத்தில்
வத்ஸகண ப்ரசாரே ஸமுத்ஸுக:	-	கன்றுகளை மேய்ப்பதில் ஆவல் கொண்டவராய்
குமாரகை: சரன்	-	பையன்களுடன் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்த
ஸராம: த்வம்	-	பலராமனுடன்கூடின தாங்கள்
ரோகாத் பாஹி	-	வியாதியிலிருந்து என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ப்ருந்தாவனா கமனவர்ணனம்
நாம ஏகோன பஞ்சாஶம் தஶகம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 506] [தஶமஸ்கந்த ஸ்லோகா: 131]

தஶகம் 50

வத்ஸாஸுரவதம்

तरलमधुकृद् बृन्दे बृन्दावनेऽथ मनोहरे
पशुपशिशुभिस्साकं वत्सानुपालनलोलुपः ।
हलधरसखो देव श्रीमन् विचेरिथ धारयन्
गवलमुरलीवेत्रं नेत्राभिरामतनुद्युतिः ॥१॥

தரல-மதுக்ருத் ப்ருந்தே ப்ருந்தாவனேऽத மனோஹரே
பஶுபஶிஶுபி: ஸாகம் வத்ஸானுபாலன-லோலுப: ।
ஹலதரஸகோ தேவ ஶ்ரீமன் விசேரித தாரயன்
கவல-முரளீ-வேத்ரம் நேத்ராபிராம-தனு-த்யுதி: ॥1॥

தேவ ஶ்ரீமன்	- ஸ்வயம்பிரகாசரூபியான திருமாலே!
அத	- அதன்பிறகு
தரல மதுக்ருத் ப்ருந்தே	- சுற்றித்திரிகின்ற வண்டுக் கூட்டங்களுடன் கூடினதும்
மனோஹரே ப்ருந்தாவனே	- மனதைக்கவருகின்றதுமான பிருந்தாவனத்தில்
நேத்ராபி ராம தனுத்யுதி:	- கண்களுக்கினிமையான சரீரகாந்தி யுடையவரும்
ஹலதர ஸக: த்வம்	- பலராமனுடன் கூடினவருமான தாங்கள்
வத்ஸானு பாலண லோலுப:	- கன்றுக்குட்டிகளை மேய்க்க விருப்பங்கொண்டு
கவல முரளீ வேத்ரம்	- கொம்புவாத்தியம், புல்லாங்குழல், பெரம்பு இவைகளை
தாரயன் பஶுப ஶிஶுபி: ஸாகம்	- எடுத்துக்கொண்டு கோபபாலர்களுடன்
விசேரித	- சுற்றித்திரிந்தீர்களல்லவா.

विहितजगतीरक्षं लक्ष्मीकराम्बुजलालितं
ददति चरणद्वन्द्वं बृन्दावने त्वयि पावने ।
किमिव न बभौ सम्पत्सम्पूरितं तरुवल्लरी
सलिलधरणीगोत्रक्षेत्रादिकं कमलापते ॥२॥

விஹித ஜகதீரக்ஷம் லக்ஷ்மீகராம்புஜலாலிதம்
தததி சரணத்வந்த்வம் ப்ருந்தாவனே த்வயி பாவனே ।
கிமிவ ந பபௌ ஸம்பத்ஸம்பூரிதம் தருவல்லரீ-
ஸலில-தரணீ-கோத்ர-க்ஷேத்ராதிகம் கமலாபதே ॥2॥

கமலாபதே த்வயி - லக்ஷ்மீகாந்த! தாங்கள்
பாவனே ப்ருந்தாவனே - மிகப்பரிசுத்தமான பிருந்தாவனத்தில்
விஹித ஜகதீரக்ஷம் - உலகங்களை இரக்ஷித்ததும்,
லக்ஷ்மீ கராம்புஜ லாலிதம் - லக்ஷ்மீதேவியின் தாமரைபோன்ற கைகளால் லாளிக்கப்பட்டதுமான
சரணத்வந்தம் தததி - இரண்டு காலடிகளை வைத்தபொழுது
தருவல்லரீ ஸலில தரணீகோத்ர க்ஷேத்ராதிகம் - மரங்கள், கொடிகள், ஜலம், பூமி, மலை, வயல் முதலிய
கிம்இவஸம்பத்ஸம்பூரிதம் - எதுதான் மேன்மைபெற்றதாய்
ந பபௌ - விளங்கவில்லை?

विलसदुलपे कान्तारान्ते समीरणशीतळे
विपुलयमुनातीरे गोवर्धनाचलमूर्धसु ।
ललितमुरळीनादस्सञ्चारयन्खलु वात्सकं
क्वचन दिवसे दैत्यं वत्साकृतिं त्वमुदैक्षथाः ॥ ३ ॥

விலஸதுலபே காந்தாராந்தே ஸமீரண ஶீதலே
விபுல யமுனாதீரே கோவர்தனாசல மூர்த்தஸு ।
லலிதமுரலீநாத: ஸஞ்சாரயன் கலு வாத்ஸகம்
க்வசன திவஸே தைத்யம் வத்ஸாக்ருதிம் த்வமுதைக்ஷதா: ॥ 3 ॥

விலஸதுலபே - விளங்குகின்ற பச்சைப் புற்களுடன்கூடின
காந்தாராந்தே ஸமீரண ஶீதலே - வனத்தின் நடுவிலும், காற்றினால் சீதளமான
விபுல யமுநாதீரே - விசாலமான யமுனைக்கரையிலும்,
கோவர்தனா சல மூர்தஸு த்வம் - கோவர்த்தனமலையின் சிகரங்களிலும் தாங்கள்
லலித முரளீநாத: - இனிமையாகப் புல்லாங்குழல் ஊதிக்கொண்டு
வாத்ஸகம் ஸஞ்சாரயன் - கன்றுக்கூட்டத்தை மேய்க்கும்பொழுது
க்வசன திவஸே வத்ஸாக்ருதிம் - ஒரு நாள் கன்றுக்குட்டியின் உருவம்பூண்ட
தைத்யம் உதைக்ஷதா: கலு - ஓரசுரனைக் கண்டீர்களல்லவா.

रभसविलसत्पुच्छं विच्छायतोऽस्य विलोकयन्
किमपि वलितस्कन्धं रन्ध्रप्रतीक्षमुदीक्षितम् ।
तमथ चरणे बिभ्रद्विभ्रामयन्मुहुरुच्चकैः
कुहचन महावृक्षे चिक्षेपिथ क्षतजीवितम् ॥ ४ ॥

ரபஸ விலஸத் புச்சம் விச்சாயதோஸ்ய விலோகயன்
கிமபி வ்லிதஸ்கந்தம் ரந்த்ர ப்ரதீக்ஷ முதீக்ஷிதம் ।
தமத சரணே விப்ரத்விப்ராமயன் முஹுருச்சகை:
குஹசன மஹாவ்ருக்ஷே சிக்ஷேபித க்ஷதஜீவிதம் ॥4॥

ரபஸ விலஸத் புச்சம்	-	விரைவாக வாலை ஆட்டிக்கொண்டு
விச்சாயத: அஸ்ய	-	சுற்றித்திரிகின்ற அந்த அசுரனுடைய
கிமபி வலிதஸ்கந்தம்	-	சிறிது கழுத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு
ரந்த்ர ப்ரதீக்ஷம் உதீக்ஷிதம்	-	தக்க அவசரத்தை எதிர்பார்க்கின்ற பார்வையை
விலோகயன் அத	-	கவனித்துப்பார்த்த உடனே
சரணே பிப்ரத் தம்	-	அவன் கால்களைப் பிடித்துக்கொண்டு அவனை
முஹு: உச்சகை: விப்ராமயன்	-	அடிக்கடி விரைவாகச் சுழட்டி,
க்ஷத ஜீவிதம்	-	உயிரிழந்தவனாகச்செய்து
குஹசன் மஹாவ்ருக்ஷே சிக்ஷேபித		ஒரு பெரும் மரத்தில் எறிந்தீர்களல்லவா.

निपतति महादैत्ये जात्या दुरात्मनि तत्क्षणं
निपतनजवक्षुण्णक्षोणीरुहक्षतकानने ।
दिवि परमिळद्वृन्दा वृन्दारकाः कुसुमोत्करैः
शिरसि भवतो हर्षाद्वर्षन्ति नाम तदा हरे ॥ ५ ॥

நிபததி மஹாதைத்யே ஜாத்யா துராத்மனி தத்க்ஷணம்
நிபதனஜவக்ஷுண்ண க்ஷோணீருஹ-க்ஷதகானனே ।
திவி பரிமிலத் ப்ருந்தா ப்ருந்தாரகா: குஸுமோத்கரை:
ஶிரஸி பவதோ ஹர்ஷாத்வர்ஷந்தி நாம ததா ஹரே ॥5॥

ஹரேஜாத்யாதுராத்மனி	-	ஹரேகிருஷ்ணா! பிறவியிலேயேதுஷ்டனான
மஹாதைத்யே தத்க்ஷணம்	-	அப்பெரும் அஸுரன் அப்பொழுது
நிபதன ஜவ க்ஷுண்ண க்ஷோணீருஹ க்ஷதகானனே		விழும்பொழுதுண்டான வேகத்தால் பொடிப்பொடியாக்கப்பட்ட மரங்களால் உருவழிக்கப்பட்ட வனத்தையுடையவனாக
நிபததி	-	விழும்பொழுது
திவி பரிமிலத் ப்ருந்தா:	-	ஆகாசத்தில் கூட்டமாக நின்ற
ப்ருந்தாரகா:	-	தேவர்கள்
ததா ஹர்ஷாத்	-	அப்பொழுதுண்டான ஸந்தோஷத்தால்
பவத: ஶிரஸி	-	தங்கள் தலையில்
குஸுமோத்கரை: வர்ஷந்தி நாம	-	புஷ்பங்களால் வருஷித்தார்களல்லவா.

सुरभिलतमा मूर्धन्यूर्ध्वं कुतः कुसुमावली
निपतति तवेत्युक्तो बालैः सहेलमुदैरयः ।
झटिति दनुजक्षेपणोर्ध्वं गतस्तरुमण्डलात्
कुसुमनिकरस्सोऽयं नूनं समेति शनैरिति ॥ ६ ॥

ஸுரபிலதமா மூர்த்தன்யூர்த்த்வம் குத: குஸுமாவலீ
நிபததி தவேத்யுக்தோ பாலை: ஸஹேல முதைரய: ।
ஜடிதி தனுஜ க்ஷேபேணோர்த்த்வம் கதஸ்தருமண்டலாத்
குஸுமநிகர : ஸோ஽ யம் நூனம் ஸமேதி ஶனைரிதி ॥ 6 ॥

ஸுரபி லதமா - மிகவும் நறுமணம் வாய்ந்த
குஸுமாவலீ - இந்தப் புஷ்பக்குவியல்
தவ மூர்தனி ஊர்த்வம் - தங்கள் தலைமேல்
குத: நிபததி: - எங்கிருந்து வீழ்கிறது?
இதி பாலை: உக்த: - என்று பாலர்களால் கேட்கப்பட்ட தாங்கள்
தனுஜ க்ஷேபேண தருமண்டலாத் - அஸுரனையெறிந்ததால் மரக் கூட்டத்திலிருந்து
ஜடிதி ஊர்த்வம் கத: - விரைவாக உயரச்சென்ற
ஸ: அயம் குஸுமநிகர:- அந்தப் புஷ்பக்குவியல்
ஶனை: ஸமேதி நூனம் - மெதுவாகக் கீழே விழுகிறது என்று எண்ணுகிறேன்
இதி ஸஹேலம் உதை ரய: - என்று விளையாட்டாக பதிலளித்தீர்கள் அல்லவா.

क्वचन दिवसे भूयो भूयस्तरेपरुषातपे
तपनतनयापाथः पातुं गता भवदादयः ।
चलितगरुतं प्रेक्षामासुर्बकं खलु विस्मृतं
क्षितिधरगरुच्छेदे कैलासशैलमिवापरम् ॥ ७ ॥

க்வசந திவஸே பூயோ பூயஸ்தரே பருஷாதபே
தபநதநயாபாத: பாதும் கதா பவதாதய: ।
சலிதகருதம் ப்ரேக்ஷாமாஸுர் பகம் கலு விஸ்ம்ரும்
க்ஷிதிதர கருச்சேதே கைலாஸ ஶைல மிவாபரம் ॥ 7 ॥

பூய: பூயஸ்தரே பருஷாதபே - பிறகு மிகவும் கடுமையான வெப்பத்தை உடைய
க்வசன திவஸே - ஒருநாள்,
தபன தனயாபாத: பாதும் கதா: - யமுனாஜலத்தை குடிக்கச்சென்ற
பவதாதய: - தாங்களும் மற்றவர்களும்
க்ஷிதிதர கருச்சேதே - மலைகளின்சிறகுகளை வெட்டும்பொழுது
விஸ்ம்ருதம் - மறக்கப்பட்ட

அபரம் கைலாஸ ஶைலம் இவ - வேறொரு கைலாஸ மலைபோலிருக்கும்
சலித கருதம் - சிறகுகளை அசைத்துக்கொண்டிருக்கும்
பகம்ப்ரேக்ஷாமாஸு:கலு: - பகாஸுரனை கண்டீர்களல்லவா.

पिबति सलिलं गोपव्राते भवन्तमभिद्रुतः
स किल निगिलन्नग्निप्रख्यं पुनर्द्रुतमुद्वमन् ।
दलयितुमगात्त्रोट्याः कोट्या तदा तु भवान्विभो
खलजनभिदाचुञ्चुश्चञ्चू प्रगृह्य ददार तम् ॥८॥

பிபதி ஸலிலம் கோபவ்ராதே பவந்தமபித்ருத:
ஸ கில நிகிலன்னக்னிப்ரக்யம் புனர்த்ருத முத்வமன் ।
தலயிது மகாத் த்ரோட்யா: கோட்யா ததா து பவான் விபோ
கலஜன பிதா சுஞ்சுச்சஞ்சூ ப்ரக்ருஹ்ய ததார தம் ॥8॥

கோபவ்ராதே ஸலிலம் பிபதி - கோபாலர்கள் ஜலம் குடிக்கும்பொழுது
ஸ: கில பவந்தம் அபித்ருத: - அந்த பகனும் தங்களை எதிர்த்து,
நிகிலன் - விழுங்கி
அக்னி ப்ரக்யம் - நெருப்புக்கொப்பான தங்களை
த்ருதம் உத்வமன் புன: - சீக்கிரமாக வாந்திபண்ணிக்கொண்டு மறுபடியும்
த்ரோட்யா: கோட்யா. - அலகின் நுனியால்
தளயிதும் அகாத் - கிழிக்க வந்தானல்லவா.
து விபோ - ஆனால் பிரபுவே!
கலஜன பிதா சுஞ்சு: - துஷ்டஜனங்களைக் கொல்லுவதில் தேர்ச்சிபெற்ற
பவான் சஞ்சூ ப்ரக்ருஹ்ய - தாங்கள் (அவனுடைய) கீழ்மேல் அலகுகளைப்பிடித்து
தம் ததார - அவனைப் பிளந்தீர்களல்லவா.

सपदि सहजां सन्द्रष्टुं वा मृतां खलु पूतना-
मनुजमघमप्यग्रे गत्वा प्रतीक्षितुमेव वा ।
शमननिलयं याते तस्मिन्बके सुमनोगणे
किरति सुमनोबृन्दं बृन्दावनाद्गृहमैयथाः ॥९॥

ஸபதி ஸஹஜாம் ஸந்த்ரஷ்டும் வா ம்ருதாம் கலு பூதனா-
மனுஜமகமப்யக்ரே கத்வா ப்ரதீக்ஷிதுமேவ வா ।
ஶமன நிலயம் யாதே தஸ்மின் பகே ஸுமனோகணே
கிரதி ஸுமனோ ப்ருந்தம் ப்ருந்தாவனாத் க்ருஹமையதா: ॥9॥

सुरभिलतमा मूर्धन्यूर्ध्वं कुतः कुसुमावली
निपतति तवेत्युक्तो बालैः सहेलमुदैरयः ।
झटिति दनुजक्षेपेणोर्ध्वं गतस्तरुमण्डलात्
कुसुमनिकरस्सोऽयं नूनं समेति शनैरिति ॥ ६ ॥

ஸுரபிலதமா மூர்த்தன்யூர்த்த்வம் குத: குஸுமாவலீ
நிபததி தவேத்யுக்தோ பாலை: ஸஹேல முதைரய: ।
ஜடிதி தனுஜ க்ஷேபேணோர்த்த்வம் கதஸ்தருமண்டலாத்
குஸுமநிகர : ஸோऽயம் நூனம் ஸமேதி ஶனைரிதி ॥ 6 ॥

ஸுரபி லதமா - மிகவும் நறுமணம் வாய்ந்த
குஸுமாவலீ - இந்தப் புஷ்பக்குவியல்
தவ மூர்தனி ஊர்த்வம் - தங்கள் தலைமேல்
குத: நிபததி: - எங்கிருந்து வீழ்கிறது?
இதி பாலை: உக்த: - என்று பாலர்களால் கேட்கப்பட்ட தாங்கள்
தனுஜ க்ஷேபேண தருமண்டலாத் } - அஸுரனையெறிந்ததால் மரக் கூட்டத்திலிருந்து
ஜடிதி ஊர்த்வம் கத: - விரைவாக உயரச்சென்ற
ஸ: அயம் குஸுமநிகர: - அந்தப் புஷ்பக்குவியல்
ஶனை: ஸமேதி நூனம் - மெதுவாகக் கீழே விழுகிறது என்று எண்ணுகிறேன்
இதி ஸஹேலம் உதைரய: } - என்று விளையாட்டாக பதிலளித்தீர்கள் அல்லவா.

क्वचन दिवसे भूयो भूयस्तरे परुषातपे
तपनतनयापाथः पातुं गता भवदादयः ।
चलितगरुतं प्रेक्षामासुर्बकं खलु विस्मृतं
क्षितिधरगरुच्छेदे कैलासशैलमिवापरम् ॥ ७ ॥

க்வசந திவஸே பூயோ பூயஸ்தரே பருஷாதபே
தபநதநயாபாத: பாதும் கதா பவதாதய: ।
சலிதகருதம் ப்ரேக்ஷாமாஸுர் பகம் கலு விஸ்ம்ரும்
க்ஷிதிதர கருச்சேதே கைலாஸ ஶைல மிவாபரம் ॥ 7 ॥

பூய: பூயஸ்தரே பருஷாதபே } - பிறகு மிகவும் கடுமையான வெப்பத்தை உடைய
க்வசன திவஸே - ஒருநாள்,
தபன தனயாபாத: பாதும் கதா: } - யமுனாஜலத்தை குடிக்கச்சென்ற
பவதாதய: - தாங்களும் மற்றவர்களும்
க்ஷிதிதர கருச்சேதே - ... அப்பொழுது

அபரம் கைலாஸ ஶைலம் இவ	-	வேறொரு கைலாஸ மலைபோலிருக்கும்
சலித கருதம்	-	சிறகுகளை அசைத்துக்கொண்டிருக்கும்
பகம்ப்ரேக்ஷாமாஸு:கலு:	-	பகாஸுரனை கண்டீர்களல்லவா.

पिबति सलिलं गोपव्राते भवन्तमभिद्रुत:
स किल निगिलन्नग्निप्रख्यं पुनर्द्रुतमुद्वमन् ।
दलयितुमगात्त्रोट्या: कोट्या तदा तु भवान्विभो
खलजनभिदाचुञ्चुश्चञ्चू प्रगृह्य ददार तम् ॥ ८॥

பிபதி ஸலிலம் கோபவ்ராதே பவந்தமபித்ருத:
ஸ கில நிகிலன்னக்னிப்ரக்யம் புனர்த்ருத முத்வமன் ।
தலயிது மகாத் த்ரோட்யா: கோட்யா ததா து பவான் விபோ
கலஜன பிதா சுஞ்சுச்சஞ்சூ ப்ரக்ருஹ்ய ததார தம் ॥8॥

கோபவ்ராதே ஸலிலம் பிபதி		கோபாலர்கள் ஜலம் குடிக்கும்பொழுது
ஸ: கில பவந்தம் அபித்ருத:	-	அந்த பகனும் தங்களை எதிர்த்து,
நிகிலன்	-	விழுங்கி
அக்னி ப்ரக்யம்	-	நெருப்புக்கொப்பான தங்களை
த்ருதம் உத்வமன் புன:	-	சீக்கிரமாக வாந்திபண்ணிக்கொண்டு மறுபடியும்
த்ரோட்யா: கோட்யா.	-	அலகின் நுனியால்
தளயிதும் அகாத்	-	கிழிக்க வந்தானல்லவா.
து விபோ	-	ஆனால் பிரபுவே!
கலஜன பிதா சுஞ்சு:	-	துஷ்டஜனங்களைக் கொல்லுவதில் தேர்ச்சிபெற்ற
பவான் சஞ்சூ ப்ரக்ருஹ்ய	-	தாங்கள் (அவனுடைய) கீழ்மேல் அலகுகளைப்பிடித்து
தம் ததார	-	அவனைப் பிளந்தீர்களல்லவா.

सपदि सहजां सन्द्रष्टुं वा मृतां खलु पूतना
मनुजमघमप्यग्रे गत्वा प्रतीक्षितुमेव वा ।
शमननिलयं याते तस्मिन्बके सुमनोगणे
किरति सुमनोबृन्दं बृन्दावनाद्गृहमैयथा: ॥ ९॥

ஸபதி ஸஹஜாம் ஸந்த்ரஷ்டும் வா ம்ருதாம் கலு பூதனா-
மனுஜமகமப்யக்ரே கத்வா ப்ரதீக்ஷிதுமேவ வா ।
ஶமன நிலயம் யாதே தஸ்மின் பகே ஸுமனோகணே
கிரதி ஸுமனோ ப்ருந்தம் ப்ருந்தாவனாத் க்ருஹ மையதா: ॥9॥

ம்ருதாம் ஸஹஜாம் பூதனாம்	-	முதலில் இறந்த ஸஹோதரியான பூதனையை
ஸபதி ஸம்த்ரஷ்டும் கலு வா	-	சீக்கிரத்தில் சென்று பார்ப்பதற்கோ, அல்லது
அக்ரே கத்வா அனுஜம் அகம் அபி		முதலில் சென்று தம்பியான அகாசுரனையும்
ப்ரதீக்ஷிதும் ஏவ வா	-	எதிர்பார்ப்பதற்காகவேதானோ,
தஸ்மின் பகே	-	அந்த பகாசுரன்
ஶமந நிலயம் யாதே	-	யமலோகத்தையடைந்தபொழுது,
ஸுமனோகணே	-	தேவர்கள்
ஸுமனோப்ருந்தம் கிரதி	-	புஷ்பக்குவியலை வாரியிறைக்கும் பொழுது
ப்ருந்தாவநாத்	-	பிருந்தாவனத்திலிருந்து
க்ருஹம் ஐயதா:	-	வீட்டிற்குச் சென்றீர்களல்லவா.

लळितमुरळीनादं दूरान्निशम्य वधूजनै
स्त्वरितमुपगम्याराादारूढमोदमुदीक्षितः ।
जनितजननीनन्दानन्दस्समीरणमन्दिर
प्रथितवसते शौरे दूरीकुरुष्व ममामयान् ॥ १० ॥

லலித முரளீநாதம் தூராந் நிஶம்ய வதூஜனைஸ்-
த்வரித முபகம்யாராதாரூட மோத முதீக்ஷித: ।
ஜனித ஜனனீ நந்தானந்த : ஸமீரண மந்திர
ப்ரதித வஸதே ஶௌரே தூரீ குருஷ்வ மமாமயான்: ॥ 10 ॥

ஸமீரண மந்திர ப்ரதித வஸதே	-	குருவாயூரில் பிரஸித்தமாக வாழும்
ஶௌரே:	-	சூரவம்சத்தில் பிறந்த ஹே கிருஷ்ணா!
தூராந்	-	தூரத்திலிருந்து
லலித முரளீ நாதம் நிஶம்ய	-	இனிமையான புல்லாங்குழல் சத்தத்தைக் கேட்டு,
வதூஜனை:	-	கோபிகைகளால்
த்வரிதம் ஆராத் உபகம்ய	-	சீக்கிரமாக பக்கத்தில் வந்து,
ஆரூடமோதம் உதீக்ஷித:	-	மிக ஸந்தோஷத்துடன் பார்க்கப்பட்டவரும்,
ஜனித ஜனனீ நந்தானந்த:	-	யசோதைக்கும் நந்தகோபருக்கும் ஆனந்தத்தையுண்டு பண்ணியவருமான தாங்கள்
மமஆமயான்தூரீகுருஷ்வ	-	எனது சோகங்களை விலக்கவேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே வத்ஸாஸுர், பகாஸுர வதவர்ணனம் நாம பஞ்சாஸம் தஶகம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 516] [தஶமஸ்கந்த ஸ்லோக: 141]

தஶகம் - 51

அகாஸுர வதம்

कदाचन व्रजशिशुभिः समं भवान्
वनाशने विहितमतिः प्रगेतराम् ।
समावृतो बहुतरवत्समण्डलैः
सतेमनैर्निरगमदीश जेमनैः ॥ १ ॥

கதாசன வ்ரஜஶிஶுபி: ஸமம் பவான்
வனாஶனே விஹிதமதி: ப்ரகேதராம் ।
ஸமாவ்ருதோ பஹுதர வத்ஸமண்டலை:
ஸதேமனைர் நிரகம தீசஜேமனை: ॥ 1 ॥

ஈஶ பவான் கதாசன - ஹே ஸர்வேசுவர! தாங்கள் ஒருநாள்
வ்ரஜ ஶிஶுபி: ஸமம் - பாலகோபர்களுடன்
வநாஶனே விஹிதமதி - வனபோஜனஞ்செய்ய தீர்மானம் பண்ணிக்கொண்டு
ப்ரகேதராம் பஹுதர வத்ஸ மண்டலை: } அதிகாலையில் பற்பலக் கன்றுக் கூட்டங்களால்
ஸமாவ்ருத: - சூழப்பட்டவராய்
ஸதேமனை: ஜேமனை: - ஊறுகாயுடன் கூடின கட்டுச்சோற்றுடன்
நிரகமத் - வெளிச்சென்றீரல்லவா.

विनिर्यतस्तव चरणाम्बुजद्वया
दुदञ्चितं त्रिभुवनपावनं रजः ।
महर्षयः पुलकधरैः कलेबरै
रुदूहिरे धृतभवदीक्षणोत्सवाः ॥ २ ॥

விநிர்யதஸ்தவ ஶரணாம்புஜத்வயா-
துதஞ்சிதம் த்ரிபுவன பாவனம் ரஜ:
மஹர்ஷய: புலகதரை: களேபரை
உதூஹிரே த்ருதபவதீக்ஷணோத்ஸவா: ॥ 2 ॥

விநிர்யத: - வெளிக்கிளம்பி செல்லுகின்ற
தவசரணாம்புஜத்வயாத் - தங்கள் திருவடி மலர்களிரண்டிலிருந்து
உதஞ்சிதம் திரிபுவன பாவனம் } - கிளம்பின மூவுலகங்களையும் பரிசுத்த மாக்குகிற
ரஜ: மஹர்ஷய: - பொடியை மஹரிஷிகள்
த்ருதபவதீக்ஷணோத் ஸவா } - உமது தர்சனோத்ஸவத்தை யனுபவித்துக் கொண்டு

புலகதரை: களேபரை: உதூஹிரே	-	மயிர்ச்சிலித்த சரீரங்களால் வஹித்தார்கள்.

प्रचारयत्यविरलशाद्वले तलेपशून्विभो भवतिसमंकुमारकैः ।
अघासुरो न्यरुणदघाय वर्तनींभयानकः सपदि शयानकाकृतिः ॥

ப்ரசாரயத்யவிரல ஶாத்வலே தலே
பஶூன் விபோ பவதி ஸமம் குமாரகை: ।
அகாஸுரோ ந்யருணதகாய வர்தனீம்
பயானக: ஸபதி ஶயானகா க்ருதி: ॥3॥

விபோ பவதி	-	ஸர்வேசுவர! தாங்கள்
குமாரகை: ஸமம்	-	சிறுவர்களுடன்
அவிரலஶாத்வலே தலே	-	பச்சைப்புல் நிறைந்த தறையில்
பஶூன்ப்ரசாரயதி அகாஸுர:-		பசுக்களை மேய்க்கும்பொழுது அகாசுரன்
அகாய	-	தீங்கிழைப்பதற்கு (தன் பாபங்கள் நசிப்பதற்கு)
பயானக: ஶயானகாக்ருதி:	-	மிக பயங்கரமான மலைப்பாம்பு உருவத்துடன்
ஸபதி வர்தனீம் ந்யருணத்	-	திடீரென்று வழிமறைத்தானல்லவா.

महाचलप्रतिमतनोर्गुहानिभप्रसारितप्रथितमुखस्य कानने ।
मुखोदरं विहरणकौतुकाद्गताःकुमारकाः किमपि विदूरगे त्वयि ॥

மஹாசல ப்ரதிமதனோர் குஹா.
நிப ப்ரஸாரித முகஸ்ய கானனே ।
முகோதரம் விஹரண கௌதுகாத்கதா:
குமாரகா: கிமபி விதூரகே த்வயி ॥4॥

குமாரகா: த்வயி	-	அச்சிறுவர்களும் தாங்கள்
கிமபி விதூரகே	-	சிறிது எட்டிச்சென்ற பொழுது
கானனே விஹரண கௌதுகாத்	-	காட்டில் விளையாட ஆவலால்
மஹாசல ப்ரதிமதனோ:-		மாமலைபோன்ற சரீரமுடையவனும்,
குஹாநிப ப்ரஸாரித: ப்ரதிதமுகஸ்ய	-	குகைபோல் துறக்கப்பட்ட அகன்ற வாயை உடையவனுமான அந்த அகாஸுரனுடைய
முகோதரம் கதா:	-	வாய்க்குள் சென்றனரல்லவா.

प्रमादतः प्रविशति पन्नगोदरंक्वथत्तनौ पशुपकुले सवात्सके ।
विदन्निदं त्वमपि विवेशिथ प्रभोसुहृज्जनं विशरणमाशु रक्षितुम् ॥५॥

ப்ரமாதத: ப்ரவிஶதி பன்னகோதரம்
க்வதத்தநௌ பஶுபகுலே ஸவத்ஸகே ।
விதந்நிதம் த்வமபி விவேஶிச ப்ரபோ
ஸுஹ்ருஜ்ஜனம் விஶரண மாஶு ரக்ஷிதும் ॥5॥

ப்ரபோ பஶுபகுலே	-	ஹே பிரபுவே! கோபாலர்களும்
ஸவத்ஸகே ப்ரமாத த:	-	கன்றுகளுடன் மதியீனத்தால்
பன்னகோதரம் ப்ரவிஶதி	-	பாம்பின் வயிற்றில் செல்லும்பொழுதே
க்வதத்தனௌ	-	சரீரம் வெந்தவர்களானபொழுது
இதம் விதன் த்வம் அபி	-	இதையறிந்த தாங்களும்
விசரணம் ஸுஹ்ருஜ்ஜனம்	-	சரணமற்றவர்களான தோழர்களை
ரக்ஷிதும் ஆஶு விவேசித	-	காப்பாற்ற விரைவாக உட்சென்றீர்களல்லவா.

गळोदरे विपुलितवर्ष्मणा त्वयामहोरगे लुठतिनिरुद्धमारुते ।
द्रुतं भवान्विदलितकण्ठमण्डलोविमोचयन्पशुपशून् विनिर्ययौ ॥

கலோதரே விபுலித வர்ஷ்மணா த்வயா
மஹோரகே லுடதி நிருத்த மாருதே ।
த்ருதம் பவான் விதலித கண்ட மண்டலோ
விமோசயன் பஶு பஶூன் விநிர்யயௌ ॥ 6 ॥

கலோதரே	-	கழுத்தின் நடுவில்
விபுலித வர்ஷ்மணாத் வயா	-	வளர்க்கப்பட்ட சரீரத்தையுடைய தங்களால்
நிருத்த மாருதே	-	தகையப்பட்ட மூச்சுக்காற்றையுடையதாய்
மஹோரகே லுடதி	-	மலைப்பாம்பு (தரையில்) புரளும்பொழுது
பவான் த்ருதம்	-	தாங்கள் சீக்கிரமாக
விதளித கண்ட மண்டல:	-	அவன் கழுத்தைப்பிளந்துகொண்டு
பஶு பஶூன்	-	கோபர்களையும் பசுக்களையும்
விமோசயன்	-	விடுவித்துக்கொண்டு
விநிர்யயௌ	-	வெளியே வந்தீர்களல்லவா.

क्षणं दिवि त्वदुपगमार्थमास्थितं
महासुरप्रभवमहो महो महत् ।
विनिर्गते त्वयि तु निलीनमञ्जसा
नभःस्थले ननृतुरथो जगुस्सुराः ॥ ७ ॥

க்ஷணம் திவி த்வதுபகமார்த்த மாஸ்த்திதம்
மஹாஸுரப்ரபவ மஹோ மஹோ மஹத் ।
விநிர்கதே த்வயி து நிலீன மஞ்ஜஸா
நப: ஸ்த்தலே நந்ருதுரதோ ஜகு: ஸுரா: ॥ 7 ॥

த்வதுபகமார்தம்	-	தங்களையடைவதற்காக (தாங்கள் வெளிவருவதற்காக)
க்ஷணம் திவி ஆஸ்திதம்	-	சிறிதுநேரம் ஆகாசத்தில் காத்துநின்றிருந்த
மஹாஸுர ப்ரபவம்	-	பெரும் அசுரனிடத்திலிருந்துண்டான
மஹத்மஹ: அஞ்ஜஸா	-	பெரும் சோதியானது விரைவாக
த்வயி விநிர்கதே து	-	தாங்கள் வெளியே வந்தவுடன்

நிலீனம் - தாங்களிடத்தில் புகுந்ததல்லவா (லயித்ததல்லவா);
அஹோ - ஆச்சரியம்.
அதோ நப: ஸ்தலே - அப்பொழுது ஆகாசத்தில்
ஸுரா: நந்ருது: - தேவர்கள் ஆடினார்கள்;
ஜகு: - பாடவுஞ்செய்தார்கள்.

सविस्मयैः कमलभवादिभिः सुरै
रनुद्रुतस्तदनु गतः कुमारकैः ।
दिने पुनस्तरुणदशामुपेयुषि
स्वकैर्भवानतनुत भोजनोत्सवम् ॥ ८ ॥

ஸ விஸ்மயை: கமலபவாதிபி: ஸுரை-
ரனுத்ருதஸ் ததனு கத: குமாரகை: ।
தினே புனஸ்தருண தஶாமுபேயுஷி
ஸ்வகைர்ப்பவானதனுத போஜனோத்ஸவம் ॥8॥

த்தனு பவான் ஸவிஸ்மயை: - அதன்பிறகு தாங்கள், ஆச்சரியமடைந்த
கமல பவாதிபி: - பிரம்மதேவர் முதலிய
ஸுரை: அனுத்ருத: - தேவர்களால் பின்தொடரப்பட்டவராய்
ஸ்வகை: குமாரகை - தன்னைச்சேர்ந்த சிறுவர்களுடன்
கத: தினே புன: - வேறிடத்திற்குச் சென்று ப்கலும்
தருணதஶாம் உபேயுஷி: - தாருண்யத்தையடைந்தபொழுது (உச்சியானபொழுது)
போஜநோத்ஸவம்அதனுத - போஜனஞ்செய்தீரல்லவா.

विषाणिकामपि मुरलीं नितम्बके
निवेशयन्कबळधरः कराम्बुजे ।
प्रहासयन्कलवचनैः कुमारकान्
बुभोजिथ त्रिदशगणैर्मुदा नुतः ॥ ९ ॥

விஷாணிகாமபி முரலீம் நிதம்பகே
நிவேஶயன் கபலதர: கராம்புஜே ।
ப்ரஹாஸயன் கலவசனை: குமாரகான்
புபோஜித த்ரிதசகணைர் முதா நுத: ॥9॥

விஷாணிகாம்	-	கொம்பையும்
முரளீம் அபி	-	வேணுவையும் (புல்லாங்குழலையும்)
நிதம்பகே நிவேஶயன்	-	இடையில் வைத்துக்கொண்டும்
கராம்புஜே	-	தாமரைபோன்ற கையில்
கமலதர:	-	அன்னகவளத்தை வைத்துக்கொண்டும்
கலவசனை:	-	இனிமையான சொற்களால்
குமாரகான் ப்ரஹாஸயன்	-	சிறுவர்களை சிரிக்கச் செய்துகொண்டும்,
முதா	-	சந்தோஷத்துடன்
த்ரிதஶகணை: நுத	-	தேவகணங்களால் துதிக்கப்பட்டும்
புபோஜித	-	தாங்கள் போஜனஞ் செய்தீர்களல்லவா.

सुखाशनं त्विह तव गोपमण्डले
मखाशनात्प्रियमिव देवमण्डले ।
इति स्तुतस्त्रिदशवरैर्जगत्पते
मरुत्पुरीनिलय गदात्प्रपाहि माम् ॥ १० ॥

ஸுகாஶனம் த்விஹ தவ கோபமண்டலே
மகாஶனாத் ப்ரியமிவ தேவ மண்டலே ।
இதி ஸ்துதஸ்த்ரிதஶவரைர் ஜகத்பதே
மருத் புரீ நிலய கதாத் ப்ரபாஹி மாம் ॥ 10 ॥

மருத்புரீநிலய ஜக்த்பதே	-	குருவாயூரில் குடிகொண்டிருக்கும் ஹே ஜகதீசுவரா!
தவ இஹ கோப மண்டலே	-	தங்களுக்கு இந்த வனத்தில் கோபாலர் கூட்டத்தில்
ஸுகாஶனம் து	-	சுகமான போஜனந்தான்
தேவ மண்டலே	-	தேவர்கூட்டத்தில்
மகாஶனாத்	-	யாகத்தில் ஹவிஸ்ஸை பக்ஷிப்பதைவிட
ப்ரியம் இவ இதி	-	மிகப் பிரியம் போலிருக்கிறது என்று
த்ரி தஶவரை: ஸ்துத	-	தேவர் பெரியோர்களால் ஸ்துதிக்கப்பட்ட தாங்கள்
மாம் கதாத் ப்ரபாஹி	-	என்னை வியாதியிலிருந்து நன்கு காப்பாற்றவேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே அகாஸுர வத வர்ணனம்
நாம ஏக பஞ்சாஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 526] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோகா: 151]

தஶகம் - 52

பிரம்மாவின் வத்ஸாபஹாரம்

अन्यावतारनिकरेष्वनिरीक्षितं ते
भूमातिरेकमभिवीक्ष्य तदाऽघमोक्षे ।
ब्रह्मा परीक्षितुमनाः स परोक्षभावं
निन्येऽथ वत्सकगणान्प्रवितत्य मायाम् ॥ १॥

அன்யாவதார-நிகரேஷ்வநிரீக்ஷிதம் தே
பூமாதிரேக-மபிவீக்ஷ்ய ததாக் கமோக்ஷே ।
ப்ரஹ்மா பரீக்ஷிது மனா: ஸ பரோக்ஷபாவம்
நின்யேஸ் த வத்ஸக கணான் ப்ரவிதத்ய மாயாம் ॥1॥

அன்யாவதார நிகரேஷு -	மற்ற அவதாரங்களில்
அநிரீக்ஷிதம் -	காணப்படாத
தே பூமாதி ரேகம் -	தங்களுடைய ஐசுவரியத்தின் மேன்மையை
ததா அகமோக்ஷே -	அந்த அகாசுரமோக்ஷத்தில்
அபிவீக்ஷ்ய ஸ: ப்ரம்ஹா -	பிரத்யக்ஷமாகக்கண்டு, அந்த பிரம்மதேவர்
பரீக்ஷிது மனா: -	மறுபடியும் சோதிக்க எண்ணியவராய்
அத மாயாம் ப்ரவிதத்ய -	அப்பொழுது மாயையை பிரயோகித்து
வத்ஸகணான் -	கன்றுக்கூட்டங்களை
பரோக்ஷ பாவம் நின்யே -	கண்களுக்குப் புலன்படாத அவஸ்தையை அடைவித்தார்.

वत्सानवीक्ष्य विवशे पशुपोत्करे ता-
नानेतुकाम इव धातृमतानुवर्ती ।
त्वं सामिभुक्तकबलो गतवांस्तदानीं
भुक्तांस्तिरोधित सरोजभवः कुमारान् ॥ २॥

வத்ஸானவீக்ஷ்ய விவஶே பஶுபோத்கரே தா-
னானேது காம: இவ தாத்ரு மதானுவர்த்தீ ।
த்வம் ஸாமி புக்த-கபலோ கதவாம் ஸ்ததானீம்
புக்தாம் ஸ்திரோதித ஸரோஜபவ: குமாரான் ॥2॥

வத்ஸான் அவீக்ஷ்ய -	கன்றுகளைக் காணாமல்
பஶுபோத்கரேவிவஶே -	கோபாலர்கள் கலங்கியபொழுது
தான் ஆநேது காம: இவ -	அவைகளைக்கொண்டுவர விரும்பியவர் போல

தாத்ரு மதானு வர்த்தீ த்வம்	-	பிரம்மதேவருடைய இஷ்டத்தை அனுசரித்து தாங்கள்
ஸாமிபுக்த கபள:	-	பாதி உண்ட அன்னகபளத்தை உடையவராய்
ததானீம் கதவான்	-	அப்பொழுது சென்றீரல்லவா.
ஸரோஜபவ: புக்தான்	-	பிரம்மதேவரும் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த
குமாரான் திரோஹித	-	சிறுவர்களையும் மறைத்தாரல்லவா.

वत्सायितस्तदनु गोपगणायितस्त्वं
शिक्यादिभाण्डमुरलीगवलादिरूप: ।
प्राग्वद्विहृत्य विपिनेषु चिराय सायं
त्वं माययाथ बहुधा व्रजमाययाथ ॥ ३॥

வத்ஸாயிதஸ் ததனு கோப கணாயித ஸ்த்வம்
சிக்யாதி பாண்ட முரலீ கவலாதிரூப: ।
ப்ராக்வத்விஹ்ருத்ய விபினேஷு சிராய ஸாயம்
த்வம் மாயயாऽத பஹுதா வ்ரஜமாயயாத ॥3॥

ததனு த்வம் மாயயா	-	அதன்பிறகு தாங்கள் மாயையினால்
வத்ஸாயித:	-	கன்றுகளாக பவித்தும்
கோபகணாயித:	-	கோபாலர்களாகவும் பவித்தும்,
ஶிக்யாதி பாண்ட முரளீகவலாதிரூப:	-	உறி, அதிலிருக்கும் பாத்திரங்கள், புல்லாங்குழல்கள், கொம்புவாத்தியங்கள் இவைகளுடைய ரூபத்தை யுடையவராகவும்
ப்ராக்வத் விபினேஷு	-	முன்போலவே காடுகளில்
சிராய பஹுதா விஹ்ருத்ய அத	-	வெகுநேரம் பலவாறாக விளையாடிய பிறகு
ஸாயம் வ்ரஜம் ஆயயாத	-	மாலைப்பொழுதில் கோகுலத்திற்கு வந்தீர்களல்லவா.

त्वामेव शिक्यागवलादिमयं दधानो
भूयस्त्वमेव पशुवत्सकबालरूप: ।
गोरूपिणीभिरपि गोपवधूमयीभि
रासादितोऽसि जननीभिरतिप्रहर्षात् ॥ ४॥

த்வாமேவ ஶிக்யா-கவலாதிமயம் ததானோ
பூயஸ்த்வமேவ பஶுவத்ஸக-பாலரூப: ।
கோரூபிணீபிரபி கோபவதூமயீபி-
ராஸாதிதோऽஸி ஜனனீபிரதி ப்ரஹர்ஷாத் ॥4॥

பூய: பஶுவத்ஸக பால ரூப: த்வம் ஏவ - பிறகு கன்றுகளுடையவும், சிறுவர்களுடையவும் உருவந்தரித்த தாங்களே,
ஶிக்யகவலாதி மயம் - உறி, கொம்புவாத்தியம் முதலானதாக பவித்த
த்வாம் ஏவ ததான: - தாங்களையே எடுத்துக்கொண்டு
கோரூபிணீபி: - பசுக்களும்
கோபவதூமயீபி: அபி ஜனனீபி: - கோபஸ்திரீகளுமாகிற தாய்மார்களால்
அதிப்ரஹர்ஷாத் - அதிக ஸந்தோஷத்துடன்
ஆஸாதித: அஸி - அடையப்பட்டீர்களல்லவா.

जीवं हि किञ्चिदभिमानवशात्स्वकीयं
मत्वा तनुज इति रागभरं वहन्त्यः ।
आत्मानमेव तु भवन्तमवाप्य सूनुं
प्रीतिं ययुर्न कियतीं वनिताश्च गावः ॥ ५ ॥

ஜீவம் ஹி கஞ்சிதபிமான வஶாத்ஸ்வகீயம்
மத்வா தனூஜ இதி ராகபரம் வஹந்த்ய: ।
ஆத்மானமேவ து பவந்த-மவாப்ய ஸூனும்
ப்ரீதிம் யயுர்-ந கியதீம் வனிதாஶ்ச காவ: ॥5॥

கஞ்சித் ஜீவம் - (இன்னானென்று தெரியாத) ஒரு ஜீவனை
தனூஜ: இதி அபிமான வஶாத் - பிள்ளையென்ற அபிமானம் காரணமாக
ஸ்வகீயம் மத்வா - தன்னைச் சேர்ந்தவன் என்றெண்ணி (ஒருவன்)
ராகபரம் வஹந்த்ய: ஹி - மிக வாத்ஸல்யத்தை (அன்பை) வைக்கும்பொழுது
வனிதா: காவ: ச - கோபிகைகளும், பசுக்களும்
ஆத்மானம் ஏவ பவந்தம் - தமது ஆத்மாவாகவே இருக்கும் தங்களை
ஸூனும் அவாப்ய து - பிள்ளையாக அடைந்த உடன்
கியதீம் ப்ரீதிம் ந யயு: - எவ்வளவு ஸந்தோஷத்தை அடைந்திருக்க மாட்டார்கள்.

एवं प्रतिक्षणविजृम्भितहर्षभार
निश्शेषगोपगणलालितभूरिमूर्तिम् ।
त्वामग्रजोऽपि बुबुधे किल वत्सरान्ते
ब्रह्मात्मनोरपि महान्युवयोर्विशेषः ॥ ६ ॥

ஏவம் ப்ரதிக்ஷண விஜ்ரும்பித ஹர்ஷபார
நி:ஶேஷ கோபகண லாலித பூரி மூர்த்திம் ।
த்வா மக்ரஜோऽபி புபுதே கில வத்ஸராந்தே
ப்ரஹ்மாத்மநோரபி மஹான் யுவயோர் விஶேஷ: ॥ 6 ॥

ஏவம் - இவ்விதம்
ப்ரதிக்ஷண விஜ்ரும்பித ஹர்ஷ பார நிஶ்ஶேஷ கோப கண லாலித பூரி மூர்திம் } ஒவ்வொரு வினாடியிலும் வளருகின்ற அதிகமான சந்தோஷத்தையுடைய ஸமஸ்த கோபர்களாலும் சீராட்டப்பட்ட அனேக சரீரங்களையுடைய
த்வாம் அக்ரஜ: அபி - தங்களை தமயனான பலராமன்கூட
வத்ஸராந்தே கில புபுதே - வருஷ முடிவில் தானல்லவா அறிந்தார்.
ப்ரஹ்மாத்மநோ: அபி - பரப்பிரம்ம ரூபிகளாக இருந்துங்கூட
யுவயோ: - உங்களிருவருக்கும்
மஹான் விஶே ஷ: - மஹத்தான பேதமுண்டு.

वर्षावधौ नवपुरातनवत्सपालान्
दृष्ट्वा विवेकमसृणे द्रुहिणे विमूढे ।
प्रादीदृशः प्रतिनवान्मकुटान्गदादि
भूषांश्चतुर्भुजयुजः सजलाम्बुदाभान् ॥ ७ ॥

வர்ஷாவதௌ நவ புராதன வத்ஸ பாலான்
த்ருஷ்ட்வா விவேக மஸ்ருணே த்ருஹிணே விமூடே ।
ப்ராதீத்ருஶ: ப்ரதிநவான் மகுடாங்கதாதி-
பூஷாம்ஶ்சதுர்ப்புஜ யுஜ: ஸஜலாம்புதாபான் ॥ 7 ॥

வர்ஷாவதௌ - வருஷமுடிவில்
நவ புராதன வத்ஸ பாலான் த்ருஷ்ட்வா } - புதியவர்களும், பழையவர்களுமான கன்றுகளையும் கோபாலர்களையும் கண்டு,
த்ருஹிணே விவேக மஸ்ருணே } - பிரம்மதேவர் பகுத்தறிய முடியாதவராய்
விமூடே - மயக்கத்தையடைந்தபொழுது
ப்ரதிநவான் - புதிதான ஒவ்வொருவரையும் (கன்றுகளையும் கோபாலர்களையும்)
மகுடாங்கதாதி பூஷான் } - கிரீடம், தோள்வளை முதலிய அலங்காரமுடையவர்களாகவும்,
சதுர்புஜ யுஜ: - நான்கு கைகளையுடையவர்களாகவும்
ஸ ஜலாம்புதாபான் - நீருண்ட மேகம்போன்ற நிறமுடையவர்களாகவும்
ப்ராதீத்ருஶ: - காண்பித்தீர்களல்லவா.

प्रत्येकमेव कमलापरिलालिताङ्गान्
भोगीन्द्रभोगशयनान्नयनाभिरामान् ।
लीलानिमीलितदृशः सनकादियोगि
व्यासेवितान्कमलभूर्भवतो ददर्श ॥ ८ ॥

ப்ரத்யேகமேவ கமல பரிலாலிதாங்கான்
போகீந்த்ர போகஶயனாந் நயனாபிராமான் ।
லீலா நிமீலித த்ருஶ: ஸநகாதி யோகி-
வ்யாஸேவிதான் கமலபூர்ப்பவதோ ததர்ஶ ॥8॥

ப்ரத்யேகம் ஏவ	-	ஒவ்வொருவரையும்
கமலாபரி லாலிதாங்கான்	-	லக்ஷ்மீதேவியால் சீராட்டப்பட்ட அவயவங்களை யுடையவர்களும்,
போகீந்த்ர போக ஶயனான்	-	ஸர்ப்பராஜனான ஆதிசேஷனுடைய உடலில் படுத்திருப்பவர்களும்,
நயனாபிராமான்	-	கண்களுக்கு ஆனந்தமளிப்பவர்களும்,
லீலா நிமீலித த்ருஶ:	-	லீலையாகவே யோகநித்திரை செய்கிறவர்களும்
ஸனகாதியோகி வ்யாஸே விதான்	-	ஸநகர் முதலிய யோகிகளால் ஸேவிக்கப்பட்டவர்களுமான
பவத: கமல பூ: ததர்ஶ	-	அனேகம் தாங்களாகவே பிரம்மதேவர் கண்டார்.

नारायणाकृतिमसंख्यतमान्निरीक्ष्य
सर्वत्र सेवकमपि स्वमवेक्ष्य धाता ।
मायानिमग्नहृदयो विमुमोह यावदेको
बभूविथ तदा कबळार्धपाणिः ॥ ९ ॥

நாராயணாக்ருதிமஸங்க்யதமாம் நிரீக்ஷ்ய
ஸர்வத்ர ஸேவகமபி ஸ்வமவேக்ஷ்ய தாதா ।
மாயா நிமக்ன ஹ்ருதயோ விமுமோஹ யாவ
தேகோ பபூவித ததா கபலார்த்தபாணி: ॥9॥

தாதா அஸங்க்யதமாம்	-	பிரம்மதேவர் எண்ணிக்கையில்லாத
நாராயணாக்ருதிம் நிரீக்ஷ்ய	-	நாராயணமூர்த்தியைக் கண்டு,

ஸர்வத்ர - எல்லா இடத்திலும்
ஸ்வம் ஸேவகம் அபி அவேக்ஷ்ய - தன்னை சேவகனாகவும் கண்டு
மாயா நிமக்ன ஹ்ருதய- மாயையில் முழுகின மனதையுடையவராக
யாவத் விமுமோஹ - எப்பொழுது அறிவிழந்தாரோ,
ததா ஏக: - அப்பொழுது தாங்கள் ஒருவராக
கபளார்த பாணி: - கையில் பாதி அன்னகபளத்தை உடையவராக
பபூவித - பவித்தீர்களல்லவா.

नश्यन्मदे तदनु विश्वपतिं मुहुस्त्वां
नत्वा च नूतवति धातरि धाम याते ।
पोतैः समं प्रमुदितैः प्रविशन्निकेतं
वातालयाधिप विभो परिपाहि रोगात् ॥ १० ॥

நச்யன் மதே ததனு விஶ்வபதிம் முஹுஸ்த்வாம்
நத்வா ச நூதவதி தாதரி தாம யாதே ।
போதை: ஸமம் ப்ரமுதிதை: ப்ரவிஶந்நிகேதம்
வாதாலயாதிப விபோ பரிபாஹி ரோகாத் ॥ 10 ॥

விபோ - ஹே பிரபுவே!
ததனு நஶ்யன்மதே தாதரி - அதன் பிறகு கர்வம் நசித்த பிரம்மதேவர்
விஶ்வபதிம் த்வாம் - லோகநாதனான தங்களை
முஹு: தத்வா நூதவதி - பலதடவை நமஸ்கரித்து ஸ்துதித்து
தாம ச யாதே - ஸத்யலோகஞ் சென்றபிறகு
ப்ரமுதிதை: - மிக சந்தோஷமடைந்த
போதை: ஸமம் - கன்றுகளுடனும் சிறுவர்களுடனும்
நிகேதம் ப்ரவிஶன் வாதாலயாதிப - வீட்டிற்குச்சென்ற ஹே குருவாயூரப்பா!
ரோகாத் பரிபாஹி - தாங்கள் வியாதியிலிருந்து நன்றாகக் காப்பாற்றவேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே வத்ஸாபஹார வர்ணனம் நாம த்விபஞ்சாஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 536] [தஶமஸ்கந்த லோகா:161]

தஶகம் - 53

தேனுகாஸுர வதம்

अतीत्य बाल्यं जगतां पते त्वम् उपेत्य पौगण्डवयो मनोज्ञम् ।
उपेक्ष्य वत्सावनमुत्सवेन प्रावर्तथा गोगणपालनायाम् ॥१॥

அதீத்ய பால்யம் ஜகதாம்பதே த்வம்
உபேத்ய பௌகண்டவயோ மனோஜ்ஞம்।
உபேக்ஷ்ய வத்ஸாவன முத்ஸவேன
ப்ராவர்த்ததா கோகணபாலனாயாம் ॥1॥

ஜகதாம் பதே த்வம் - ஹே லோகநாதா! தாங்கள்
பால்யம்அதீத்யமனோக்ஞம் - ஐந்தாவது வயதைக்கடந்து அழகான
பௌகண்டவய: உபேத்ய - ஆறாவது வ்யதையடைந்து
வத்ஸாவனம் உபேக்ஷ்ய - கன்றுகளை மேய்ப்பதை விட்டு
உத்ஸவேன - உற்சாகத்துடன்
கோகண பால நாயாம் ப்ராவர்ததா: } பசுக்களைக் காப்பாற்றத் துடங்கினீர்களல்லவா.

उपक्रमस्यानुगुणैव सेयं मरुत्पुराधीश तव प्रवृत्तिः ।
गोत्रापरित्राणकृतेऽवतीर्णस्तदेव देवाऽऽरभथास्तदा यत् ॥

உபக்ரமஸ்யானுகுணைவ ஸேயம்
மருத்புராதீச தவ ப்ரவ்ருத்தி: ।
கோத்ரா பரித்ராணக்ருதேऽவதீர்ணஸ்
ததேவ தேவாऽரபதாஸ்ததா யத் ॥2॥

தேவ - ஹே தேவ!
கோத்ராபரித்ராணக்ருதே - பூமியை (பசுக்களை) காப்பாற்றுவதற்காக
அவதீர்ண: ததா - அவதரித்த தாங்கள் அந்த பௌகண்ட வயதில்
ததேவ ஆரபதா: யத் - அதையே ஆரம்பித்தீர்கள் என்று யாதொன்றுண்டோ,
மருத்புராதீஶ - குருவாயூரப்பா!
தவ ஸா இயம் ப்ரவ்ருத்தி: - தங்களுடைய இந்தப் பிரவிருத்தியானது
உபக்ரமஸ்ய அனுகுணா ஏவ - துவக்கத்திற்கு ஏற்றதே.

कदापि रामेण समं वनान्ते वनश्रियं वीक्ष्य चरन्सुखेन ।
श्रीदामनाम्नः स्वसखस्य वाचामोदादगा धेनुककाननं त्वम् ॥

கதாऽபி ராமேண ஸமம் வனாந்தே
வனஶ்ரியம் வீக்ஷ்ய சரன் ஸுகேன ।
ஶ்ரீதாம நாம்ன: ஸ்வ ஸகஸ்ய வாசா
மோதாதகா தேனுக கானனம் த்வம் ॥3॥

கதாபி ராமேண ஸமம் - ஒரு நாள் பலராமனுடன்
வனாந்தே - காட்டின் நடுவில்
வனஶ்ரியம் வீக்ஷ்ய - காட்டின் சோபையைப் பார்த்துக்கொண்டு
ஸுகேன சரன் த்வம் - சுகமாக சுற்றித்திரிந்துகொண்டு தாங்கள்
ஸ்ரீதாமநாம்ன:ஸ்வஸகஸ்ய - "ஸ்ரீதாமா" என்ற பெயருடைய தோழனுடைய
வாசா மோதாத் - பேச்சைக்கேட்டு சந்தோஷத்துடன்
தேனுக கானனம் - தேனுகாசுரனுடைய காட்டிற்கு
அகா: - சென்றீர்களல்லவா.

उत्तालतालीनिवहे त्वदुक्त्याबलेन धूतेऽथ बलेन दोर्भ्याम् ।
मृदुः खरश्चाभ्यपतत्पुरस्तात् फलोत्करो धेनुकदानवोऽपि ॥

உத்தால தாலீ நிவஹே த்வதுக்த்யா
பலேன தூதேऽத பலேன தோர்ப்ப்யாம் ।
ம்ருது: கரச்சாப்யபதத் புரஸ்தாத்
பலோத்கரோ தேனுக தானவோऽபி ॥4॥

த்வதுக்த்யா பலேன - தங்களுடைய வசனத்தால் பலராமனால்
உத்தால தாலீ நிவஹே - உயர்ந்த பனைமரக்கூட்டம்
பலேன தோர்ப்யாம் - பலமாக இரண்டு கைகளால்
தூதே அத - குலுக்கப்பட்ட உடனே
ம்ருது: கர: ச - பழுத்ததும் பழுக்காததுமான
பலோத் கர: - பழவர்க்கம்
தேனுகதாநவ: அபி அப்ய பதத் - தேனுகாசுரனும் எதிர்த்துவந்தான்.

समुद्यतो धैनुकपालनेऽहं वधं कथं धैनुकमद्य कुर्वे ।
इतीव मत्वा ध्रुवमग्रजेन सुरौघयोद्धारमजीघनस्त्वम् ॥ ५ ॥

ஸமுத்யதோ தேனுக பாலனேநஹம் வதம்
வதம் தைனுக மத்ய குர்வே ।
இதீவ மத்வா த்ருவமக்ரஜேன ஸுரௌக
யோத்தாரமஜீகனஸ் த்வம் ॥5॥

தேனுக பாலனே - பசுக்கூட்டத்தைக் காப்பாற்ற
ஸமுத்யத: அஹம் அத்ய - முயலும் நான் இப்பொழுது
தைனுகம் வதம் - தேனுக்களுடையதான (தேனுகனுடையதான) வதத்தை
கதம் குர்வே - எவ்விதஞ் செய்வேன்?
இதி இவ மத்வா - என்று ஆலோசித்துத்தான்
த்ருவம் த்வம் - நிச்சயமாகத் தாங்கள்
அக்ரஜேன - அண்ணனான பலராமனைக்கொண்டு
ஸுரௌக யோத்தாரம் - தேவர்களுக்குச் சத்துருவான தேனுகாசுரனை
அஜீகன: - கொல்லச்செய்தீர்களல்லவா.

तदीयभृत्यानपि जम्बुकत्वेनोपागतानग्रजसंयुतस्त्वम् ।
जम्बूफलानीव तदा निरास्थस्तालेषु खेलन्भगवन्निरास्थः ॥

ததீய ப்ருத்யானபி ஜம்புகத்வேனோ
பாகதானக்ரஜ-ஸம்யுதஸ்த்வம் ।
ஜம்பூ பலானீவ ததா நிராஸ்தஸ்தாலேஷு
கேலன் பகவந்நிராஸ்த்த: ॥6॥

பகவன் ததா	-	பகவானே! அப்பொழுது
ஜம்புகத்வேன உபாகதான்	-	நரிவேஷம் பூண்டு பக்கத்தில் வந்த
ததீய ப்ருத்யான் அபி	-	அவனுடைய வேலையாட்களையும்,
அக்ரஜ ஸம்யுத: த்வம்	-	பல்ராமனுடன்கூடின தாங்கள்
நிராஸ்த: கேலன்	-	சிரமமில்லாமல் விளையாடிக்கொண்டு
ஜம்பூ பலானி இவ	-	நாவற்பழங்களைப்போல
தாலேஷு நிராஸ்த்த:	-	பனைமரங்களில் எறிந்தீர்களல்லவா.

विनिघ्नति त्वय्यथजम्बुकौघं सनामकत्वाद्वरुणस्तदानीम् ।
भयाकुलो जम्बुकनामधेयं श्रुतिप्रसिद्धं व्यधितेति मन्ये ॥

விநிக்னதி த்வய்யத ஜம்புகௌகம்
ஸ நாமகத்வா த்வருணஸ்ததாநீம் ।
பயாகுலோ ஜம்புக நாமதேயம் ஶ்ருதி
ப்ரஸித்தம் வ்யதிதேதி மன்யே ॥7॥

த்வயி ஜம்புகௌ கம்	-	தாங்கள் (ஜம்புக) நரிக்கூட்டத்தை
விநிக்நதி அத வருண:	-	கொல்லத்துணிந்தபொழுது, வருணன்
ஸநாமகத்வாத்	-	ஒரே பெயரையுடையவனாக இருப்பதால்
பயாகுல: ததானீம்	-	பயத்தால் கலக்கமுற்றவனாய் அப்பொழுது
ஜம்புகநாமதேயம்	-	ஜம்புகன் என்ற பெயரை
ஶ்ருதி ப்ரஸித்தம்	-	வேதத்தில்(கேட்பதில்)மாத்திரம்பிரசித்திபெற்றதாக
வ்யதித இதி மன்யே	-	செய்தான், என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

तवावतारस्य फलं मुरारे सञ्जातमद्येति सुरैर्नुतस्त्वम् ।
सत्यं फलं जातमिहेति हासी बालैः समं तालफलान्यभुङ्क्थाः ॥८॥

தவாவதாரஸ்ய பலம் முராரே
ஸஞ்ஜாதமத்யேதி ஸுரைரர்நுதஸ்த்வம் ।
ஸத்யம் பலம் ஜாதமிஹேதி ஹாஸீ பாலை:
ஸமம் தால பலான்யபுங்க்தா: ॥8॥

முராரே	-	ஹே முராரியே!
தவ அவதாரஸ்ய	-	தங்கள் திருவவதாரத்திற்கு
பலம் அத்ய ஸஞ்ஜா தம்	-	பிரயோஜனம் இப்பொழுதுதானுண்டானது
இதி ஸுரை: நுத: த்வம்	-	என்று தேவர்களால் ஸ்துதிக்கப்பட்ட தாங்கள்
ஸத்யம் இஹ பலம்	-	வாஸ்தவம் இவ்விடத்தில் இப்பொழுது
ஜாதம்		பிரயோஜனம் (பழம்) ஸித்தித்தது (கிடைத்தது)

இதி ஹாஸீ: பாலை: ஸமம்	- என்று சொல்லிச் சிரித்துக்கொண்டு சிறுவர்களுடன்
தால பலானி அபுங்க்தா:	- பனம்பழங்களைத் தின்றீர்களல்லவா.

मधुद्रवस्रुन्ति बृहन्ति तानि फलानि मेदोभरभृन्ति भुक्त्वा ।
तृप्तैश्च दृप्तैर्भवनं फलौघं वहद्भिरागाः खलु बालकैस्त्वम् ॥ ९ ॥

மது த்ரவஸ்ருந்தி ப்ருஹந்தி தானி பலானி
மேதோபரப்ருந்தி புக்த்வா ।
த்ருப்தைஶ்ச த்ருப்தைர்ப்பவனம் பலௌகம்
வஹத்பிராகா: கலு பாலகைஸ்த்வம் ॥9॥

மதுத்ரவஸ்ருந்தி	- தேனைப்பெருக்குகின்றவைகளும்
ப்ருஹந்தி	- பெருத்தவைகளும்
மேதோபர ப்ருந்தி	- தசைப்பற்றுள்ளவைகளுமான
தானி பலானி புக்த்வா	- அந்தப் பழங்களைத் தின்று
த்ருப்தை:	- திருப்தியடைந்தவர்களும்,
த்ருப்தை:	- அதனால் மதித்தவர்களும்,
பலௌகம் வஹத்பி: ச	- பழக்குவியலையெடுத்துக்கொண்டவர்களுமான
பாலகை: த்வம்	- சிறுவர்களுடன் தாங்கள்
பவனம் ஆகா: கலு	- வீட்டிற்குத் திரும்பிவந்தீர்களல்லவா.

हतो हतो धेनुक इत्युपेत्य फलान्यदद्भिर्मधुराणि लोकैः ।
जयेति जीवेति नुतो विभो त्वं मरुत्पुराधीश्वर पाहि रोगात् ॥ १० ॥

ஹதோ ஹதோ தேனுக இத்யுபேத்ய
பலான்ய தத்பிர் மதுராணி லோகை: ।
ஜயேதி ஜீவேதி நுதோ விபோ த்வம்
மருத்புராதீச்வர பாஹி ரோகாத் ॥10॥

மருத்புராதீஶ்வர	- ஹே குருவாயூரப்பா!
தேனுக: ஹத ஹத:	- தேனுகாசுரன் "கொல்லப்பட்டான், கொல்லப்பட்டான்"
இதி உபேத்ய	- என்று சொல்லிக்கொண்டு பக்கத்தில் வந்து
மதுராணி பலானி	- இனிப்பான பழங்களை
அதத்பி: லோகை: விபோ	- தின்னுகின்ற ஜனங்களால், ஹே பிரபுவே!
ஜய இதி	- "தாங்கள் மேன்மைபெற்று விளங்கவேண்டும்;
ஜீவ	- வெகுகாலம் ஜீவித்திருக்கவேண்டும்"
இதி நுத: த்வம்	- என்று புகழப்பட்ட தாங்கள்
ரோகாத்பாஹி	- வியாதியிலிருந்து என்னைக்காப்பாற்றவேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே தேனுகாஸுர வத வர்ணனம்
நாம த்ரிபஞ்சாஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 546] [தஶமஸ்கந்த ஸ்லோகா: 171]

தசகம் - 54

காளியன் வரலாறு

त्वत्सेवोत्कः सौभरिर्नाम पूर्वं कालिन्द्यन्तर्द्वादशाब्दं तपस्यन् ।
मीनव्राते स्नेहवान्भोगलोले तार्क्ष्यं साक्षादैक्षताग्रे कदाचित् ॥१॥

த்வத்ஸேவோத்க: ஸௌபரிர்நாம பூர்வம்
காலிந்த்யந்தர்த்வாதஶாப்தம் தபஸ்யன் ।
மீனவ்ராதே ஸ்நேஹவான் போகலோலே
தார்க்ஷ்யம் ஸாக்ஷாதைக்ஷதாக்ரே கதாசித் ॥1॥

த்வத் ஸேவோகித:	-	தங்களை சேவிப்பதில் ஈடுபட்டிருந்த
ஸௌபரிர் நாம	-	ஸௌபரி என்பவர்,
பூர்வம் காளிந்த்யந்த:	-	முன்காலத்தில் யமுனாநதிக்குள்
த்வாதஶாப்தம்	-	பன்னிரண்டு வருஷங்கள்
தபஸ்யன்	-	த்வம்புரிந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது
போகலோலே	-	விஷய சுகமனுபவிப்பதில் ஈடுபட்ட
மீனவ்ராதே ஸ்நேஹவான்	-	மீன்களிடத்தில் சினேகமுள்ளவராக பவித்து
கதாசித் தார்க்ஷ்யம்	-	ஒரு நாள் கருடனை
அக்ரே ஸாக்ஷாத் ஐக்ஷத்	-	எதிரில் பிரத்யக்ஷமாகக் கண்டார்.

त्वद्वाहं तं सक्षुधं तृक्षसूनुं मीनं कञ्चिज्जक्षतं लक्षयन् सः ।
तप्तश्चित्ते शप्तवानत्र चेत्त्वं जन्तून् भोक्ता जीवितं चापि मोक्ता ॥२॥

த்வத்வாஹம் தம் ஸக்ஷுதம் த்ருக்ஷஸூனும்
மீனம் கஞ்சிஜ்ஜக்ஷதம் லக்ஷயன் ஸ: ।
தப்தஸ்சித்தே ஶப்தவானத்ர சேத்த்வம் ஜந்தூன்
போக்தா ஜீவிதம் சாபி மோக்தா ॥2॥

ஸ ஸக்ஷுதம்	-	அம்முனிவர் பசியுடன் கூடினவனும்,
கஞ்சித் மீனம் ஜக்ஷதம்	-	ஒரு மீனைத் தின்றவனும், தங்கள்
த்வத்வாஹம்		வாஹனமுமான
தம் த்ருக்ஷஸூநம் லக்ஷயன்	-	அந்த கருடனைப் பார்த்து,
சித்தே தப்த:	-	மனஸ்தாபமடைந்தவராய்
த்வம் அத்ர	-	"நீ இவ்விடத்தில்
ஜந்தூன் போக்தா சேத்	-	பிராணிகளைத் தின்பாயாகில்

ஜீவிதம் ச அபி போக்தா-	உயிரையும் இழந்துவிடுவாய்'' என்று
ஶப்தவான் -	சபித்தார்.

तस्मिन्काले कालियः क्ष्वेळदर्पात्सर्पारातेः कल्पितं भागमश्नन् ।
तेन क्रोधात्त्वत्पदाम्भोजभाजा पक्षक्षिप्तस्तद्दुरापं पयोऽगात् ॥ ३ ॥

தஸ்மின் காலே காலிய: க்ஷ்வேல தர்ப்பாத்
ஸர்பாராதே: கல்பிதம் பாகமஶ்னம் ।
தேன க்ரோதாத் த்வத் பதாம்போஜபாஜா
பக்ஷக்ஷிப்தஸ் தத்துராபம் பயோநகாத் ॥3॥

தஸ்மின் காலே -	அக்காலத்தில்
காலிய: க்ஷ்வேல தர்பாத் -	காளியன் என்ற பாம்பு, விஷமதத்தால்
ஸர்பா ராதே: -	பாம்புகளுக்குப் பகைவனான கருடனுக்கு
கல்பிதம் பாகம் அஶ்னன்-	வைக்கப்பட்ட பாகத்தைத் தின்றவனாய்
த்வத் பதாம் போஜ பாஜா -	தங்கள் திருமலரடிகளை சேவிக்கின்ற
தேன க்ரோதாத் -	அந்த கருடனால் கோபத்தால்
பக்ஷ க்ஷிப்த: -	தனது இறக்கைகளால் அடித்து விரட்டப்பட்டவனாய்
தத்து ராபம் -	அந்த கருடனால் வரமுடியாத
பய: அகாத் -	யமுனாஜலத்தையடைந்தான்.

घोरे तस्मिन्सूरजानीरवासे तीरे वृक्षा विक्षताः क्ष्वेळवेगात् ।
पक्षिव्राताः पेतुरभ्रे पतन्तः कारुण्यार्द्रं त्वन्मनस्तेन जातम् ॥ ४ ॥

கோரே தஸ்மின் ஸூரஜா நீரவாஸே
தீரே வ்ருக்ஷா விக்ஷதா: க்ஷ்வேலவேகாத் ।
பக்ஷிவ்ராதா: பேதுரப்ரே பதந்த:
காருண்யார்த்ரம் த்வன்மனஸ்தேன ஜாதம் ॥4॥

கோரே தஸ்மின் -	கொடியவனான அந்தக் காளியன்
ஸூரஜாநீரவாஸே -	யமுனாநதியில் வஸிக்கும்பொழுது
க்ஷ்வேல வேகாத் -	விஷவீரியத்தால்
தீரே வ்ருக்ஷா: விக்ஷதா: -	கரையிலிருக்கும் மரங்கள் நாசமடைந்தன.
அப்ரே பதந்த: -	ஆகாசத்தில் பறக்கின்ற
பக்ஷி வ்ராதா: பேது: -	பறவைக்கூட்டங்களும் கீழே விழுந்தன.
தேன த்வன்மன: -	அதனால் தங்கள் திருமனம்
காருண்யார்த்ரம் ஜாதம் -	கருணையால் கனிந்ததாக ஆனதல்லவா.

काले तस्मिन्नेकदा सीरपाणिं मुक्त्वा याते यामुनं काननान्तम् ।
त्वय्युद्दामग्रीष्मभीष्मोष्मतप्ता गोगोपाला व्यापिबन् क्ष्वेळतोयम् ॥५॥

காலே தஸ்மின்னேகதா ஸீரபாணிம்
முக்த்வா யாதே யாமுனம் கானனாந்தம் ।
த்வய்யுத்தாம க்ரீஷ்ம பீஷ்மோஷ்மதப்தா
கோ: கோபாலா வ்யாபிபன் க்ஷ்வேலதோயம் ॥5॥

தஸ்மின்காலே ஏகதாத்வயி	-	அக்காலத்தில் ஒரு நாள்தாங்கள்
ஸீரபாணிம் முக்த்வா	-	பலராமனில்லாமல்
யாமுனம்கானனாந்தம்யாதே	-	யமுனைக்கரையிலுள்ளகாட்டிற்குச்சென்றபொழுது
கோகோபாலா:	-	பசுக்களும் இடையர்களும்,
உத்தாம க்ரீஷ்ம பீஷ்ம உஷ்மதப்தா:	-	பொறுக்கமுடியாத வெயிற்காலத்தின் கொடியதாபத்தால்தபிப்பிக்கப்பட்டவர்களாய்
க்ஷ்வேலதோயம்வ்யாபிபன்	-	விஷஜலத்தை நன்றாகப் பருகினார்கள்.

नश्यज्जीवान् विच्युतान् क्ष्मातले तान् विश्वान् पश्यन्नच्युत त्वं दयार्द्रः ।
प्राप्योपान्तं जीवयामासिथ द्राक् पीयूषाम्भोवर्षिभिः श्रीकटाक्षैः ॥६॥

நஶ்யஜ்ஜீவான் விச்யுதான் க்ஷ்மாதலே
தான் விஶ்வான் பஶ்யன்னச்யுத த்வம் தயார்த்ர: ।
ப்ராப்யோபாந்தம் ஜீவயாமாஸித த்ராக்
பீயூஷாம்போ-வர்ஷிபி: ஸ்ரீகடாக்ஷை: ॥6॥

அச்யுத	-	தன்னையடைந்தவர்களைக்கைவிடாத ஹே ஈசா!
த்வம் தான் விச்வான்	-	தாங்கள் அவர்களெல்லோரையும்
நஸ்யஜ் ஜீவான்	-	உயிரிழந்தவர்களாகவும்
க்ஷ்மாதலே விச்யுதான்	-	அதனால் தரையில் வீழ்ந்தவர்களாகவும்
பஶ்யன் தயார்த்ர:	-	கண்டு கருணைகூர்ந்து
உபாந்தம் ப்ராப்ய	-	அவர்கள் பக்கத்தில் சென்று
பீயூஷாம் போ வர்ஷிபி:	-	அமிருதத்தை வருஷிக்கின்ற
ஸ்ரீகடாக்ஷை:	-	கடைக்கண் பார்வைகளால்
த்ராக் ஜீவயாமாஸித	-	விரைவில் உயிர்ப்பித்தீர்களல்லவா.

किं किं जातो हर्षवर्षातिरेकः सर्वाङ्गेष्वित्युत्थिता गोपसङ्घाः ।
दृष्ट्वाऽग्रे त्वां त्वत्कृतं तद्विदन्तस्त्वामालिङ्गन् दृष्टनानाप्रभावाः ॥७॥

கிம் கிம் ஜாதோ ஹர்ஷவர்ஷாதிரேக:
ஸர்வாங்கேஷ்வித்யுத்திதா கோபஸ்ங்க்கா: ।
த்ருஷ்ட் வாஸி க்ரே த்வாம் த்வத்க்ருதம்
தத்விதந்தஸ்த்வா-மாலிங்கன் த்ருஷ்ட நானாப்ரபாவா: ॥7॥

கோப ஸங்கா: கிம்கிம்	-	கோபாலர்கள், "என்னஆச்சரியம்!ஆச்சரியம்!!
ஸர்வாங்கேஷு	-	உடம்பெல்லாம்
ஹர்ஷவர்ஷாதி ரேக: ஜாத:	-	அதிகமான ஆனந்தவர்ஷமுண்டாயிற்றே"
இதி உத்திதா:	-	என்று சொல்லிக்கொண்டே எழுந்து
த்வாம் அக்ரே த்ருஷ்ட்வா	-	தங்களை எதிரில் கண்டு
த்ருஷ்ட நாநா ப்ரபாவா:	-	உமது அனேக ப்ரபாவங்களைக் கண்டவர்களானதால்
தத் த்வத் க்ருதம் விதந்த:	-	அது தங்களால் செய்யப்பட்டதென்று அறிந்தவர்களாய்
த்வாம் ஆலிங்கன்	-	தங்களை ஆலிங்கனஞ் செய்து கொண்டார்களல்லவா.

गावश्चैवं लब्धजीवाः क्षणेन स्फीतानन्दास्त्वां च दृष्ट्वा पुरस्तात् ।
द्रागावव्रुः सर्वतो हर्षबाष्पं व्यामुञ्चन्त्यो मन्दमुद्यन्निनादाः ॥८॥

காவஸ்சைவம் லப்த ஜீவா: க்ஷணேன
ஸ்பீதானந்தாஸ்த்வாஞ் ச த்ருஷ்ட்வா புரஸ்தாத் ।
த்ராகாவவ்ரு: ஸர்வதோ ஹர்ஷபாஷ்பம்
வ்யாமுஞ்சந்த்யோ மந்தமுத்யந்நிநாதா: ॥8॥

ஏவம் காவ: ச	-	அவ்விதமே பசுக்களும்,
க்ஷணேன லப்தஜீவா:	-	ஒரு நொடியில் உயிர்பெற்றவைகளாய்,
ஸ்பீதாநந்தா:	-	ஆனந்தம் பெருகியவைகளாய்,
த்வாம் ச புரஸ்தாத் த்ருஷ்ட்வா	-	தங்களையும் எதிரில் பார்த்து
ஸர்வத: ஹர்ஷ பாஷ்பம்	-	எல்லாயிடத்திலும் ஆனந்தக்கண்ணீரை
வ்யாமுஞ்சந்த்ய:	-	பெருக்கிக்கொண்டு
மந்தம் உத்யந்நிநாதா:	-	மெதுவாக கத்திக்கொண்டு
த்ராக் ஆவவ்ரு:	-	சீக்கிரம் தங்களைச் சுற்றி நின்றன.

रोमाञ्चोऽयं सर्वतो नः शरीरे भूयस्यन्तः काचिदानन्दमूर्छा ।
आश्चर्योऽयं क्ष्वेळवेगो मुकुन्देत्युक्तो गोपैर्नन्दितो वन्दितोऽभूः ॥९॥

ரோமாஞ்சோ‌ஙி யம் ஸர்வதோ ந: ஶரீரே
பூயஸ்யந்த: காஸிதானந்த மூர்ச்சா
ஆச்சர்யோ‌ஙி யம் க்ஷ்வேலவேகோ முகுந்தே
த்யுக்தோ கோபைர் நந்திதோ வந்திதோ‌ஙி பூ: ॥ 9 ॥

முகுந்த - முக்தியைக்கொடுக்கும் ஹே ஈசா!
ந ஶரீரே ஸர்வத: - எங்கள் தேகத்தில் எல்லா இடத்திலும்
அயம் ரோமாஞ்ச: - இதோ ரோமாஞ்சமுண்டாகிறது.
அந்த: காசித் - உள்ளில் இன்னதென்று சொல்லமுடியாத
ஆனந்த மூர்ச்சா பூயஸி - ஆனந்தப்பெருக்கு விருத்தியடைகின்றது.
அயம் க்ஷ்வேல வேக: - இந்த விஷத்தின் வேகமோ
ஆஶ்சர்ய: - ஆச்சரியமாக இருக்கிறது;
இதி கோபை: உக்த: - என்று கோபர்களால் சொல்லப்பட்டு
நந்தித: - கொண்டாடப்பட்டு
வந்தித: அபூ: - வணங்கப்பட்டீர்களல்லவா.

एवं भक्तान्मुक्तजीवानपि त्वं मुग्धापाङ्गैरस्तरोगांस्तनोषि ।
तादृग्भूतस्फीतकारुण्यभूमा रोगात्पाया वायुगेहाधिनाथ ॥ १० ॥

ஏவம் பக்தான் முக்தஜீவானபி த்வம்
முக்தாபாங்கை-ரஸ்தரோகாம்ஸ்தனோஷி ।
தாத்ருக்பூத ஸ்ப்பீத-காருண்ய பூமா
ரோகாத்பாயா வாயுகேஹாதிநாத ॥ 10 ॥

ஏவம் பக்தான் - இவ்விதம் பக்தர்களை
முக்த ஜீவான் அபி - உயிரிழந்தவர்களாக இருந்தாலுங்கூட
த்வம் முக்தா பாங்கை: - தாங்கள் அழகிய கடைக்கண் பார்வைகளால்
அஸ்த் ரோகான் தனோஷி - வியாதிகூட இல்லாதவர்களாகச் செய்கிறீர்.
வாயு கேஹாதி நாத - ஹே குருவாயூரப்பா!
தாத்ருக் பூதஸ்ப் பீத - அப்படி விருத்தியடைந்த
காருண்ய பூமா கருணாதிசயத்தை உடைய தாங்கள்
ரோகாத் பாயா: - வியாதியிலிருந்து என்னைக்காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே காளிய மர்தன வர்ணனம்
நாம சது: பஞ்சாஶம் தஶகம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 526] [தஶமஸ்கந்த ஸ்லோக: 181]

தசகம் - 55

காளிய நர்த்தனம்

अथ वारिणि घोरतरं फणिनं प्रतिवारयितुं कृतधीर्भगवन् ।
द्रुतमारिथ तीरगनीपतरुं विषमारुतशोषितपर्णचयम् ॥१॥

அத வாரிணி கோரதரம் பணினம்
ப்ரதிவாரயிதும் க்ருததீர்ப்பகவன் ।
த்ருதமாரித தீரக நீபதரும்
விஷமாருத ஶோஷித பர்ணசயம் ॥1॥

பகவான் அத	-	ஹே பகவானே! பிறகு
வாரிணி கோரதரம் பணினம்	-	யமுனாஜலத்திலிருக்கும் கொடிய காளிய ஸர்ப்பத்தை
ப்ரதிவாரயிதும் க்ருததீ:	-	அவ்விடமிருந்து விரட்ட நிச்சயித்துக் கொண்டு
விஷமாருத ஶோஷித பர்ணசயம்	-	விஷக்காற்றினால் உலர்த்தப்பட்ட இலைக் கூட்டத்தையுடைய
தீர கநீபதரும்	-	கரையிலிருக்கும் கதம்பமரத்தில்
த்ருதம் ஆரித	-	விரைவாக ஏறினீர்களல்லவா.

अधिरुह्य पदाम्बुरुहेण च तं नवपल्लवतुल्यमोज्ञरुचा ।
ह्रदवारिणि दूरतरं न्यपतः परिघूर्णितघोरतरङ्गगणे ॥२॥

அதிருஹ்ய பதாம்புருஹேண ச தம்
நவபல்லவ துல்ய மனோஜ்ஞருசா ।
ஹ்ரதவாரிணி தூரதரம் ந்யபத:
பரிகூர்ணித கோரதரங்க கணே ॥2॥

நவ பல்லவ துல்ய மனோக்ஞருசா	-	இளந்துளிர்களுக்கொத்த அழகான நிறத்தையுடைய
பதாம்புருஹேணதம் அதிருஹ்ய	-	தாமரைபோன்ற காலினால் அந்த மரத்தின் மீதேறி
பரிகூர்ணித கோர தரங்க கணே	-	நீர்ச்சுழிகளுடன் கூடின பயங்கர அலைகளையுடைய
ஹ்ருதவாரிணி	-	மடுவிலிருக்கும் ஜலத்தில்
தூரதரம் ந்யபத: ச	-	வெகுதூரத்தில் குதிக்கவும் செய்தீர்களல்லவா.

भुवनत्रयभारभृतो भवतो गुरुभारविकम्पिविजृम्भिजला ।
परिमज्जयति स्म धनुःशतकं तटिनी झटिति स्फुटघोषवती ॥३॥

புவனத்ரய பாரப்ருதோ பவதோ
குருபாரவிகம்பி விஜ்ரும்பிஜலா ।
பரிமஜ்ஜயதி ஸ்ம தனு: ஶதகம்
தடினீ ஜடிதி ஸ்ப்புடகோஷவதீ ॥3॥

புவனத்ரய பார ப்ருத: - மூவுலகங்களுடைய பாரத்தையும் சுமக்கின்ற
பவத: - தங்களுடைய
குருபார விகம்பி விஜ்ரும்பி ஜலா } - அதிகமான பாரத்தால் சலிக்கின்றதும் உயரக் கிளம்பினதுமான ஜலத்தையுடையதும்
ஸ்புட கோஷவதீ தடினீ- பேரிரைச்சலுடையதுமான யமுனாநதி
ஜடிதி தனுஶ்ஶதகம் - வேகமாக நூறு வில்லிடை நிலத்தை
பரிமஜ்ஜயதி ஸ்ம - தண்ணீரில் மூழ்கடித்ததல்லவா.

अथ दिक्षु विदिक्षु परिक्षुभित भ्रमितोदरवारिनिनादभरैः ।
उदकादुदगादुरगाधिपतिस्त्वदुपान्तमशान्तरुषान्धमनाः ॥ ४ ॥

அத திக்ஷு விதிக்ஷு பரிக்ஷுபித
ப்ரமிதோதர வாரி நிநாதபரை: ।
உதகா துதகா துரகாதிபதிஸ் த்வதுபாந்த
மஶாந்தருஷாநந்தமனா: ॥4॥

அத உரகாதி பதி: - பிறகு அந்தக் காளியன்
திக்ஷு விதிக்ஷு - திக்குகளிலும் விதிக்குகளிலும்
பரிக்ஷுபித ப்ரமிதோதர வாரிநிநா தபரை: } கலக்கப்பற்றுசுழியுண்டாகும்படி செய்யப்பட்ட நடுஜலத்தின் அதிகமான ஒலியால் உண்டான
அஶாந்தருஷா - கடுஞ்சினத்தால்
அந்தமனா: - மெய்மறந்தவனாக
த்வது பாந்தம் உதகாத் - தங்கள் பக்கத்தில் ஜலத்திலிருந்து
உதகாத் - கிளம்பிவந்தானல்லவா.

फणशृङ्गसहस्रविनिस्सृमर ज्वलदग्निकणोग्रविषाम्बुधरम् ।
पुरतः फणिनं समलोकयथा बहुशृङ्गिणमञ्जनशैलमिव ॥ ५ ॥

பண: ஶ்ருங்க ஸஹஸ்ர விநி: ஸ்ருமர
ஜ்வலதக்னி கணோக்ர விஷாம்புதரம் ।
புரத: பணினம் ஸமலோகயதா
பஹுஶ்ருங்கிண மஞ்ஜன ஶைலமிவ ॥5॥

பண ஶ்ருங்க ஸஹஸ்ர விநி: ஸ்ருமர ஜ்வல தக்னி கணோக்ர விஷாம்பு தரம் } ஆயிரக்கணக்கான படங்களின் நுனியிலிருந்து வெளிக்கிளம்பின ஜ்வலிக்கின்ற தீக்கனலையுடையவனும் கடும் விஷ நீரைத் தரிக்கின்றவனும்,
பஹுஶ்ருங்கிணம் - அனேகம் கொடிமுடிகளுள்ள
அஞ்ஜனஶைலம் இவ பணினம் } - மை மலைபோலிருப்பவனுமான காளியனை
புரத: ஸமலோக யதா: - எதிரில் கண்டீரல்லவா.

ज्वलदक्षिपरिक्षरदुग्रविष श्वसनिष्मभरः स महाभुजगः ।
परिदश्य भवन्तमनन्तबलं समवेष्टयदस्फुटचेष्टमहो ॥ ६ ॥

ஜ்வலதக்ஷி பரிக்ஷர துக்ரவிஷ
ஶ்வஸநோஷ்மபர: ஸ மஹாபுஜக: ।
பரிதஶ்ய பவந்த மனந்தபலம் ஸம
வேஷ்டயதஸ்ப்புடசேஷ்ட மஹோ ॥6॥

ஜ்வல தக்ஷி பரிக்ஷர துக்ர விஷஶ்வஸ நோஷ்மபர: - ஜ்வலிக்கின்ற கண்களையுடையதாயிருக்கும்படி பெருகுகின்ற கடும் விஷத்துடன்கூடின மூச்சுக்காற்றின் வெப்பத்தையுடைய
ஸ மஹாபுஜக: - அப்பெரும் பாம்பு
அனந்தபலம் பவந்தம் பரிதஶ்ய - அளவற்ற பலமுடைய தங்களை கடித்ததும்
அஸ்புட சேஷ்டம் - அசைவற்றிருப்பதைக்கண்டு
ஸம வேஷ்டயத் அஹோ - சுற்றிக்கொண்டானல்லவா, ஆச்சரியம்!

अविलोक्य भवन्तमथाकुलिते तटगामिनि बालकधेनुगणे ।
व्रजगेहतलेऽप्यनिमित्तशतं समुदीक्ष्य गता यमुनां पशुपाः ॥७॥

அவிலோக்ய பவந்த-மதாகுலிதே
தடகாமினி பாலக தேனுகணே ।
வ்ரஜகேஹதலேஃப்ய நிமித்தஶதம்
ஸமுதீக்ஷ்ய கதா யமுனாம் பஶுபா: ॥7॥

அத தடகாமினி - அதன்பிறகு யமுனைக்கரையிலிருக்கும்
பாலக தேனுகணே - சிறுவர்களும் பசுக்கூட்டமும்
பவந்தம் அவிலோக்ய ஆகுலிதே - தங்களைக் காணாமல் வருந்தும்பொழுது,
வ்ரஜ கேஹதலே அபி - கோகுலத்திலும்
அநிமித்த ஶதம் ஸமுதீக்ஷ்ய - அனேகம் அபசகுனங்களைக் கண்டு
பஶுபா: யமுனாம் கதா: - கோபர்கள்யமுனைக்கு வந்தார்களல்லவா.

अखिलेषु विभो भवदीयदशा मवलोक्य जिहासुषु जीवभरम् ।
फणिबन्धनमाशु विमुच्य जवादुदगम्यत हासजुषा भवता ॥८॥

அகிலேஷு விபோ பவதீயதஶா
மவலோக்ய ஜிஹாஸுஷு ஜீவபரம் ।
பணி பந்தன மாஶு விமுச்ய ஜவா
துதகம்யத ஹாஸஜுஷா பவதா ॥8॥

விபோ அகிலேஷு - ஹே பிரபோ! அவர்கள் எல்லோரும்
பவதீயதஶாம்அவலோக்ய - தங்கள் நிலைமையைக் கண்டு
ஜீவபரம் ஜிஹாஸுஷு - உயிரைவிடத்துணிந்தபொழுது,
ஆஶு பணிபந்தனம் விமுச்ய - விரைவாக பாம்புக்கட்டையவிழ்த்துக் கொண்டு

பவதா ஹாஸஜுஷா - தங்களால் கிழித்துக்கொண்டு
ஜவாத் உதகம்யத - விரைவாக வெளியே வரப்பட்டதல்லவா.

अधिरुह्य ततः फणिराजफणा न्ननृते भवता मृदुपादरुचा ।
कलशिञ्चितनूपुरमञ्जुमिलत्करकङ्कणसकुलसंक्वणितम् ॥ ९ ॥

அதிருஹ்ய தத: பணிராஜபணான்
நந்ருதே பவதா ம்ருதுபாதருசா ।
கலஶிஞ்ஜித நூபுர மஞ்ஜுமிலத்
கரகங்கண ஸங்குல ஸங்க்வணிதம் ॥9॥

தத: - பிறகு
பணிராஜபணான் அதிருஹ்ய - ஸர்ப்பராஜனுடைய படங்களில் ஏறிக்கொண்டு
ம்ருது பாதருசா பவதா - அழகான திருவடிகளின் காந்தியையுடைய தங்களால்
கலா ஶிஞ்ஜித நூபுர மஞ்ஜு மிலத்கர கங்கண ஸங்குல ஸங்க்வணிதம் - இனிமையான தொனியையுடைய சலங்கைகளுடையவும் அழகாக ஒன்று சேருகின்ற இரு கைகளிலிருக்கும் வளையல்களுடையவும் ஒன்றுக்கொன்று கலந்த சத்தத்தையுடைத்தாயிருக்கும்படி
நந்ருதே - நர்த்தனஞ் செய்யப்பட்டதல்லவா.

जहृषुः पशुपास्तुतुषुर्मुनयो ववृषुः कुसुमानि सुरेन्द्रगणाः ।
त्वयि नृत्यति मारुतगेहपते परिपाहि स मां त्वमदान्तगदात् ॥ १० ॥

ஜஹ்ருஷு: பஶுபாஸ் துதுஷுர்
முனயோ வவ்ருஷு: குஸுமானி ஸுரேந்த்ரகணா: ।
த்வயி ந்ருத்யதி மாருதகேஹபதே பரிபாஹி
ஸ மாம் த்வமதாந்த கதாத் ॥10॥

மாருத கேஹபதே - ஹே குருவாயூரப்பா!
த்வயி ந்ருத்யதி - தாங்கள் நர்த்தனஞ் செய்யும்பொழுது
பஶுபா: ஜஹ்ருஷு: - கோபர்கள் சந்தோஷமடைந்தனர்.
முயை: துதுஷு: - முனிவர்களும் சந்தோஷமடைந்தனர்.
ஸுரேந்த்ர குணா: - இந்திராதிதேவர்கள்
குஸுமானி வவ்ருஷு - புஷ்பங்களைப் பொழிந்தனர்.
ஸ: த்வம் மாம் - அப்படிப்பட்ட தாங்கள் என்னை
அதாந்த கதாத் பரிபாஹி - தீரா வியாதியிலிருந்து காப்பாற்றவேண்டும்

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே காளிய மர்த்தனம் நாம பஞ்ச
பஞ்சாஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 566] [தஶமஸ்கந்த ஸ்லோக: 191]

தஶகம் - 56

காளியன் சரணாகதியும் காட்டுத்தீயும்

रुचिरकम्पितकुण्डलमण्डलः सुचिरमीश ननर्तिथ पन्नगे ।
अमरताडितदुन्दुभिसुन्दरं वियति गायति दैवतयौवते ॥१॥

ருசிர கம்பித குண்டல மண்டல:
ஸுசிரமீஶ நநர்த்தித பன்னகே ।
அமரதாடித துந்துபி ஸுந்தரம்
வியதி காயதி தைவதயௌவதே ॥1॥

ஈஶ - ஹே ஸர்வேசுவர!
வியதி தைவத யௌவதே - ஆகாசத்தில் அப்ஸரஸ்திரீகள்
அமர தாடித துந்துபி ஸுந்தரம் காயதி - தேவர்களால் முழக்கப்பட்ட துந்துபி வாத்தியங்களுடன் இனிமையாக பாடும்பொழுது
ருசித கம்பித குண்டமண்டல: - அழகாக அசைக்கின்ற இரு குண்டலங்களையுடைய தாங்கள்
பன்னகே ஸுசிரம் நநர்த்தித - பாம்பின்மேல் வெகுநேரம் ஆடினீர்களல்லவா.

नमति यद्यदमुष्य शिरो हरे परिविहाय तदुन्नतमुन्नतम् ।
परिमथन्पदपङ्करुहा चिरं व्यहरथाः करतालमनोहरम् ॥२॥

நமதி யத்யதமுஷ்ய ஶிரோ ஹரே
பரிவிஹாயத துன்னதமுன்னதம் ।
பரிமதன் பதபங்கருஹா சிரம்
வ்யஹரதா: கரதால-மனோஹரம் ॥2॥

ஹரே அமுஷ்ய - ஹரே ஸ்ரீகிருஷ்ணா! அந்தக்காளியனுடைய
யத்யத் ஶிர: நமதி - எந்தெந்தத் தலை வணங்குகிறதோ
தத் பரிவிஹாய உன்னதம் உன்னதம் - அததை விட்டு மேல்மேல் கிளம்பின தலையை
பத பங்கருஹா - திருவடிமலரால்
கர தால மனோஹரம் பரிமதன் - கரதாளத்துடன் அழகாக மிதித்துக்கொண்டு
சிரம் வ்யஹரதா: - வெகுநேரம் விளையாடினீர்களல்லவா.

त्वदवभग्नविभुग्नफणागणे गलितशोणितशोणितपाथसि ।
फणिपतावव सीदति सन्नतास्तदबलास्तव माधव पादयोः ॥३॥

த்வதபக்ன விபுக்ன பணாகணே
கலிதஶோணித ஶோணித பாதஸி।
பணிபதாவவஸீததி ஸந்நதாஸ்
ததபலாஸ்தவ மாதவ பாதயோ: ॥3॥

மாதவ - ஹே லக்ஷ்மீகாந்தா!
த்வதவ ।பக்ன விபுக்ன பணாகணே - தங்களால் நசுக்கப்பட்டுத் தொங்கின படங்களையுடையவனும்,
கலித ஶோணித ஶோணித பாதஸி பணிபதௌ - பெருகிய ரத்தத்தால் சிவந்ததாகச் செய்யப்பட்ட ஜலத்தையுடையவனுமான ஸர்ப்பராஜன்
அவஸீததி ததபலா: - சோர்வடைந்தபொழுது அவன் பத்தினிகள்
தவ பாதயோ: ஸந்நதா: - தங்கள்திருவடிகளில்வணங்கினார்களல்லவா.

अयि पुरैव चिराय परिश्रुतत्वदनुभावविलीनहृदो हि ताः ।
मुनिभिरप्यनवाप्यपथैः स्तवैर्नुनुवुरीश भवन्तमयन्त्रितम् ॥ ४ ॥

அயி புரைவ சிராய பரிஶ்ருத த்வதனு
பாவ விலீன ஹ்ருதோ ஹிதா: ।
முனிபி ரப்யனவாப்ய பதை: ஸ்தவைர்
நுநுவுரீஶ பவந்த மயந்த்ரிதம் ॥4॥

அயி ஈஶ சிராய புரா ஏவ- ஹே ஸர்வேச்வரா! வெகுநாள் முந்தியே
பரிஶ்ருத த்வதனு பாவ விலீன ஹ்ருத: தா: - கேட்கப்பட்ட தங்களுடைய மஹிமையில் ஈடுபட்ட மனதையுடைய அவர்கள்
முனிபி: அபி - முனிவர்களாலுங்கூட
அனவாப்ய பதை: ஸ்தவை: - அடையமுடியாத வழிகளையுடைய ஸ்தோத்திரங்களால்
அயந்த்ரிதம் நுநுவு: ஹி - தங்குதடையின்றி ஸ்துதித்தார்கள்.

फणिवधूजनभक्तिविलोकनप्रविकसत्करुणाकुलचेतसा ।
फणिपतिर्भवताऽच्युत जीवितस्त्वयि समर्पितमूर्तिरवानमत् ॥ ५ ॥

பணிவதூஜன பக்திவிலோகன
ப்ரவிகஸத் கருணாகுல சேதஸா।
பணிபதிர் பவதாऽச்யுத ஜீவிதஸ்த்வயி
ஸமர்ப்பித மூர்த்தி ரவாநமத் ॥5॥

அச்யுத - தன்னையடைந்தவர்களைக் கைவிடாத ஹே அச்சுதா!

பணிவதூ ஜன பக்தி விலோகன ப்ரவிகத்ஸ கருணாகுல சேதஸா - காளியனுடைய பத்னிகளின் பக்தியைக் கண்டு மேலிட்ட கருணை நிறைந்த மனதையுடைய

பவதா ஜீவித: - தங்களால் உயிர்ப்பிக்கப்பட்ட

பணி பதி: - ஸர்ப்பராஜனான காளியன்

த்வயி ஸமர்பிதமூர்தி: - தங்களிடத்தில் சரீரத்தையர்ப்பணஞ் செய்தவனாய்,

அவானமத் - வணங்கினான்.

रमणकं व्रजे वारिधिमध्यगं फणिरिपुर्न करोति विरोधिताम् ।
इति भवद्वचनान्यतिमानयन् फणिपतिर्निरगादुरगैः समम् ॥ ६ ॥

ரமணகம் வ்ரஜ வாரிதி மத்யகம்
பணிரிபுர் ந கரோதி விரோதிதாம் ।
இதி பவத் வசனான்யதி மானயன்
பணிபதிர் நிரகாதுரகை: ஸமம் ॥6॥

வாரிதி மத்யகம் - "ஸமுத்திரத்தின் நடுவிலிருக்கும்

ரமணிகம் வ்ரஜ - ரமணகத்தீவுக்குப் போவாயாக;

பணிரிபு: விரோதிதாம் ந கரோதி - கருடன் விரோதத்தைச் செய்யமாட்டான்"

இதி பவத் வசனானி - என்ற தங்கள் வசனங்களை

அதி மானயன் - வெகுமானித்துக்கொண்டு

பணிபதி: உரகை: ஸமம் நிரகாத் - காளியன் பாம்புகளுடன் கிளம்பினான்.

फणिवधूजनदत्तमणिव्रज ज्वलितहारदुकूलविभूषितः ।
तटगतैः प्रमदाश्रुविमिश्रितैः समगथाः स्वजनैर्दिवसावधौ ॥ ७ ॥

பணிவதூஜன தத்த மணி வ்ரஜ
ஜ்வலிதஹார துகூல விபூஷித: ।
தடகதை: ப்ரமதாஸ்ருவிமிஸ்ரிதை:
ஸமகதா: ஸ்வஜனைர் திவஸாவதௌ ॥7॥

பணி வதூ ஜன தத்த மணிவ்ரஜ ஜ்வலித ஹார து கூல விபூஷித:	நாகபத்னிகளால் கொடுக்கப்பட்ட அனேக ரத்தினங்களால் மிகவும் ப்ரகாசிக்கின்ற மாலையாலும் பட்டாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட தாங்கள்
தடகதை: ப்ரமதா ஶ்ரு விமி ஶ்ரிதை:	- கரையிலிருக்கும் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகிய
ஸ்வஜனை: ஸமம்	- தன் பந்துக்களுடன்
திவஸாவஸௌ ஸமகதா:	- சாயங்காலத்தில் ஒன்றுசேர்ந்தீரல்லவா.

निशि पुनस्तमसा व्रजमन्दिरंव्रजितुमक्षम एव जनोत्करे ।
स्वपति तत्र भवच्चरणाश्रये दवकृशानुररुन्ध समन्ततः ॥ ८॥

நிஶிபுனஸ்தமஸா வ்ரஜமந்திரம்
வ்ரஜிதுமக்ஷம ஏவ ஜனோத்கரே ।
ஸ்வபதி தத்ர பவச்சரணாஶ்ரயே
தவக்ருஶானுரருந்த ஸமந்தத: ॥8॥

புன: நிஶி ஜனோத் கரே தமஸா	பிறகு இரவில் ஆள்கூட்டம் இருட்டினால்
வ்ரஜ மந்திரம் வ்ரஜிதும் அக்ஷமே	கோகுலத்திற்குச் செல்ல முடியாததாய்
பவச்சரணாஶ்ரயே	- தாங்கள் திருவடிகளையே ஆச்ரயித்து
தத்ர ஏவ ஸ்வபதி தவக்ருஶானு:	- அவ்விடத்திலேயே தூங்கும்பொழுது காட்டுத்தீ
ஸமந்தத: அருந்த	- நாற்பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டது.

प्रबुधितानथ पालय पालयेत्युदयदार्तरवान् पशुपालकान् ।
अवितुमाशु पपाथ महानलं किमिह चित्रमयं खलु ते मुखम् ॥ ९॥

ப்ரபுதிதானத பாலய பாலயேத்யுதய-
தார்த்தரவான் பஶுபாலகான் ।
அவிதுமாஶு பபாத மஹானலம்
கிமிஹ சித்ரமயம் கலு தே முகம் ॥9॥

அத ப்ரபுதிதான்	- அப்பொழுது விழித்துக்கொண்டவர்களும்
பாலய பாலய இதி	- ''காப்பாற்று, காப்பாற்று'' என்று
உதயதார்த்ரவான்	- வருத்தத்துடன் கூக்குரலிடுகின்றவர்களுமான

பஶுபாலகான் அவிதும் - கோபர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு
மஹானலம் ஆஶு பபாத - பெருந்தீயை விரைவாகப் பானஞ் செய்தீர்களல்லவா.
இஹ சித்ரம் கிம்? - இதில் என்ன ஆச்சரியம்?
அயம் தே முகம் கலு - இந்த அக்னி தங்களுடைய திருவாயல்லவா.

शिखिनि वर्णत एव हि पीतता परिलसत्यधुना क्रिययाऽप्यसौ ।
इति नुतः पशुपैर्मुदितैर्विभो हर हरे दुरितैः सह मे गदान् ॥१०॥

ஶிகினி வர்ணத ஏவ ஹி பீததா
பரிலஸத்யதுனா க்ரியயாऽப்யஸௌ ।
இதி நுத: பஶுபைர் முதிதைர் விபோ
ஹர ஹரே துரிதை: ஸஹ மே கதான் ॥ 10 ॥

ஶிகினி வர்ணத: ஏவ ஹி - அக்னியிடத்தில் நிறத்தினால் மட்டுந்தானல்லவா
பீததா பரில ஸதி - பீதத்துவம் (மஞ்சள் நிறம்) ப்ரகாசிக்கின்றது
அது நா - இப்பொழுது
அஸௌ - அந்தப் பீதத்துவம் (குடிக்கப்பட்டவன் தன்மை)
க்ரியயா அபி - க்ரியாம்சத்தாலும் விளங்குகிறது.
ஹரே விபோ: - பாபங்களைப் போக்கடிக்கும் வல்லமை வாய்ந்த ஹே! ப்ரபுவே!
முதிதை: பஶு: - சந்தோஷமடைந்த கோபர்களால்
இதி நுத: - இவ்வாறு ஸ்துதிக்கப்புட்ட தாங்கள்
மே கதான் - எனது ரோகங்களை
துரிதை: ஸஹ - அதற்குக் காரணங்களான பாபங்களுடன்
ஹர - போக்கடிக்க வேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே காளிய மர்தனே பகவத் அனுக்ரஹ வர்ணனம் நாம ஷட்பஞ்சாஶம் தஶகம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 576] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோக: 201]

தஶகம் - 57

பிரலம்பாஸுர வதம்

रामसखः क्वापि दिने कामद भगवन् गतो भवान्विपिनम् ।
सूनुभिरपि गोपानां धेनुभिरभिसंवृतो लसद्वेषः ॥१॥

ராமஸக: க்வாபி தினே காமத
பகவன் கதோ பவான் விபினம் ।
ஸூனுபிரபி கோபானாம் தேனுபி
ரபி ஸம்வ்ருதோ லஸத்வேஷ: ॥1॥

காமத பகவன் - பக்தர்களுடைய இஷ்டத்தைக் கொடுக்கின்ற (துஷ்டர்களுடைய இஷ்டத்தைக் கெடுக்கின்ற) பகவானே;
பவான் க்வாபி தினே ராமஸக: - தாங்கள் ஒரு நாள் பலராமனுடன்கூட
லஸத்வேஷ: - ஆபரணங்களணிந்தவராய்
கோபானாம் ஸூனுபி: - வெகுதூரத்தில் மேய்ந்துகொண்டு
தேனுபி: அபி அபிஸம்வ்ருத: - ஐஷீகம் என்று பெயருடைய ஒரு வனத்தை
விபினம் கத: - அடைந்தனர்.

सन्दर्शयन्बलाय स्वैरं बृन्दावनश्रियं विमलाम् ।
काण्डीरैः सह बालैर्भाण्डी रकमागमो वटं क्रीडन् ॥२॥

ஸந்தர்ஶயன் பலாய ஸ்வைரம்
ப்ருந்தாவனஶ்ரியம் விமலாம் ।
காண்டீரை: ஸஹ பாலைர் பாண்டீ
ரகமாகமோ வடம் க்ரீடன் ॥2॥

விமலாம் வ்ருந்தாவனஶ்ரியம் - நிர்மலமான ப்ருந்தாவனத்தின் அழகை
ஸ்வைரம் பலாய ஸந்தர்ஶயன் - தன்னிஷ்டப்படி பலராமனுக்கு காண்பித்துக்கொண்டு
காண்டீரை: பாலை: ஸஹ - கையில் தடியெடுத்துக்கொண்ட சிறுவர்களுடன்
க்ரீடன் - விளையாடிக்கொண்டு
பாண்டீரகம் வடம் - பாண்டீரகம் என்ற ஆலமரத்தை
ஆகம: - அடைந்தீர்களல்லவா.

तावत्तावकनिधनस्पृहयालुर्गोपमूर्तिरदयालुः ।
दैत्यः प्रलम्बनामा प्रलम्बबाहुं भवन्तमापेदे ॥ ३ ॥

தாவத்தாவக நிதனஸ்ப்ருஹயாலுர்-
கோபமூர்த்தி-ரதயாலு: ।
தைத்ய: ப்ரலம்பநாமா ப்ரலம்ப
பாஹும் பவந்தமாபேதே ॥3॥

தாவத்	-	அப்பொழுது
தாவகநிதனஸ்ப்ருஹயாலு:	-	தங்களைக்கொல்ல விரும்பியவனும்
அதயாளு:	-	கருணையற்றவனும்,
ப்ரலம்ப நாமா தைத்ய:	-	ப்ரலம்பனென்று பெயருடையவனுமான அசுரன்
கோப மூர்தி:	-	கோபவேஷம் பூண்டவனாய்
ப்ரலம்ப பாஹும் பவந்தம் ஆபேதே	-	நீண்ட கைகளையுடைய தங்களிடம் வந்தான்.

जानन्नप्यविजानन्निव तेन समं निबद्धसौहार्दः ।
वटनिकटे पटुपशुपव्याबद्धं द्वन्द्वयुद्धमारब्धाः ॥ ४ ॥

ஜானன்னப்ய விஜானன்னிவ தேன
ஸமம் நிபத்தஸௌஹார்த: ।
வடநிகடே படுபஶுப வ்யாபத்தம்
த்வந்த்வ யுத்த-மாரப்தா: ॥4॥

ஜானன் அபி	-	தாங்கள் அறிந்திருந்தாலும்
அவிஜானன் இவ தேன ஸமம்		முற்றிலும் அறியாதவர்போல அவனுடன்
நிபத்த ஸௌஹார்த:	-	சினேகஞ்செய்து கொண்டு
வட நிகடே	-	ஆலமரத்தினடியில்
படுபஶு பவ்யா பத்தம்	-	நிபுணர்களான கோபசிறுவர்களுடன்கூடின
த்வந்த்வ யுத்தம்	-	துவந்த்வயுத்தத்தை
ஆரப்தா:	-	துவக்கினீர்களல்லவா.

गोपान्विभज्य तन्वन्सङ्घं बलभद्रकं भवत्कमपि ।
त्वद्बलभीरुं दैत्यं त्वद्बलगतमन्वमन्यथा भगवन् ॥ ५ ॥

கோபான் விபஜ்ய தன்வன்
ஸங்கம் பலபத்ரகம் பவத்கமபி ।
த்வத் பலபீதம் தைத்யம் த்வத்-
பலகதமன்வமன்யதா பகவன் ॥5॥

பகவன் - எல்லாமறிந்த ஹே பகவானே!
கோபான் விபஜ்ய - கோபர்களை இரண்டாகப்பிரித்து
பலபத்ரகம் - பலராமனைத் தலைவனாகக்கொண்டதும்
பவத்கம் அபி - தங்களைத் தலைவனாகக்கொண்டதுமான
ஸங்கம் விதன்வன் - இரண்டு சேரியாகச்செய்து
த்வத்பலபீரும் தைத்யம்- தங்கள் பலத்தைக்கண்டு பயந்த அசுரனை
த்வத்பல கதம் - தங்கள் சேரியிலிருப்பதற்கு
அன்வ மன்யதா - அனுமதித்தீர்களல்லவா.

कल्पितविजेतृवहने समरे परयूथगं स्वदयिततरम् ।
श्रीदामानमधत्थाः पराजितो भक्तदासतां प्रथयन् ॥ ६॥

கல்பித விஜேத்ருவஹனே ஸமரே
பரயூதகம் ஸ்வதயித தரம் ।
ஸ்ரீதாமான மதத்தா பராஜிதோ
பக்த தாஸதாம் ப்ரதயன் ॥ 6 ॥

கல்பித விஜேத்ரு வஹனே - ஜயித்தவர்களை தோற்றவர்கள் தோளில் தூக்கிச் செல்ல வேண்டும் என்ற நிச்சயத்துடன்கூடின
ஸமரே பராஜித: - விளையாட்டுப்போரில் தோற்ற தாங்கள்
பக்த தாஸதாம் ப்ரதயன் - தான் பக்தனுக்கு தாஸன் என்பதை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு
பரயூதகம் ஸ்வதயித தரம் - எதிர்பக்ஷத்திலிருக்கும்தனக்கு மிகவும் பிரியனான
ஸ்ரீதாமானம் அதத்தா - ஸ்ரீதாமா என்பவனைதூக்கிச்சென்றீர்களல்லவா.

एवं बहुषु विभूमन् बालेषु वहत्सु वाह्यमानेषु ।
रामविजितः प्रलम्बो जहार तं दूरतो भवद्भीत्या ॥ ७॥

ஏவம் பஹுஷு விபூமன் பாலேஷு
வஹத்ஸு வாஹ்ய மானேஷு ।
ராமவிஜித: ப்ரலம்போ ஜஹார தம்
தூரதோ பவத்பீத்யா ॥ 7 ॥

விபூமன் - எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஹே ஈசா!
ஏவம்பஹுஷு பாலேஷு - இவ்விதம் அனேகஞ்சிறுவர்கள்
வஹத்ஸு - தூக்குகிறவர்களாகவும்
வாஹ்யமானேஷு - தூக்கப்படுகிறவர்களாகவும் இருக்கும்பொழுது
ராம விஜித: ப்ரலம்ப: - பலராமனால் ஜயிக்கப்பட்ட ப்ரலம்பன்

பவத் பீத்யா - தங்களிடம் பயத்தால்
தம் தூரத: ஜஹார - அவரை வெகுதூரம் தூக்கிச் சென்றானல்லவா.

त्वद्दूरं गमयन्तं तं दृष्ट्वा हलिनि विहितगरिमभरे ।
दैत्यः स्वरूपमागाद्यद्रूपात्स हि बलोऽपि चकितोऽभूत् ॥८॥

த்வத்தூரம் கமயந்தம் தம் த்ருஷ்ட்வா
ஹலிநி விஹித கரிம பரே ।
தைத்ய: ஸ்வரூபமாகாத் யத்ரூபாத்
ஸ ஹி பலோऽபி சகிதோऽபூத் ॥8॥

த்வத் தூரம் கமயந்தம் - தங்களிடமிருந்து வெகுதூரம் கடத்திச்சென்றவனாக
தம் த்ருஷ்ட்வா ஹலினி- அவனைக்கண்டு பலராமன்
விஹித கரிமபரே - (தனது சரீரத்திற்கு) அதிகமான கனத்தைச் செய்தபொழுது
தைத்ய: ஸ்வரூபம் ஆகாத் - அசுரன் நிஜரூபத்தையடைந்தான்.
யத்ரூபாத் - அந்த ரூபத்தைக்கண்டு
ஸ: பல: அபி - அந்த (பலவானான) பலராமன்கூட
சகித: அபூத் ஹி - பயந்தானல்லவா.

उच्चतया दैत्यतनोस्त्वन्मुखमालोक्य दूरतो रामः ।
विगतभयो दृढमुष्ट्या भृशदुष्टं सपदि पिष्टवानेनम् ॥९॥

உச்சதயா தைத்யதனோஸ்த்வன்-
முக்மாலோக்ய தூரதோ ராம: ।
விகதபயோ த்ருடமுஷ்ட்யா
ப்ருஶதுஷ்டம் ஸபதி பிஷ்டவானேனம் ॥9॥

ராம: தைத்ய தனோ: - பலராமன் அந்த அசுரனுடைய உடல்
உச்சதயா தூரத: - மிக உயர்ந்ததாக இருந்ததால் வெகுதூரத்திலிருந்து
த்வன் முகம் ஆலோக்ய - தங்கள் திருமுகத்தைப் பார்த்து,
விகதபய: - அதனால் பயம் நீங்கியவராய்
ஸபதி ப்ருஶதுஷ்டம் ஏனம் } உடனே மிக துஷ்டனான அவனை
த்ருடமுஷ்ட்யாபிஷ்டவான் - உறுதியான கைமுட்டியால் சதைத்தாரல்லவா. (பொடியாக்கினார்).

हत्वा दानववीरं प्राप्तं बलमालिलिङ्गिथ प्रेम्णा ।
तावन्मिळतोर्युवयोः शिरसि कृता पुष्पवृष्टिरमरगणैः ॥ १० ॥

ஹத்வா தானவவீரம் ப்ராப்தம்
பலமாலிலிங்கித ப்ரேம்ணா ।
தாவன் மிலதோர் யுவயோ:
ஶிரஸி க்ருதா புஷ்பவ்ருஷ்டிரமர கணை: ॥ 10 ॥

தானவ வீரம் ஹத்வா ப்ராப்தம் பலம் } அசுரவீரனைக் கொன்று திரும்பிவந்த பலராமனை
ப்ரேம்ணா ஆலிலிங்கித - ப்ரேமையுடன் ஆலிங்கனஞ் செய்து கொண்டீர்களல்லவா.
தாவத் மிலதோ: - அப்பொழுது ஒன்றுசேர்ந்த
யுவயோ: ஶிரஸி - தங்களிருவர்களுடைய தலையில்
அமரகணை: புஷ்ப வ்ருஷ்டி: க்ருதா } - தேவர்களால் பூமழை பொழியப் பட்டதல்லவா.

आलम्बो भुवनानां प्रालम्बं निधनमेवमारचयन् ।
कालं विहाय सद्यो लोलम्बरुचे हरे हरेः क्लेशान् ॥ ११ ॥

ஆலம்போ புவனானாம் ப்ராலம்பம்
நிதனமேவ மாரசயன் ।
காலம் விஹாய ஸத்யோலோலம்ப-
ருசே ஹரே ஹரே: க்லேஶான் ॥ 11 ॥

லோலம்ப ருசே ஹரே - வண்டிற்கு நிகரான நிறமுடைய ஹே ஹரியே!
புவனானாம் ஆலம்ப: - உலகங்களுக்கு ஆச்ரயபூதனும்
ஏவம் ப்ராலம்பம் - இவ்விதம் ப்ரலம்பாசுரனுடைய
நிதனம் ஆரசயன் - வதத்தைச் செய்வித்தவருமான தாங்கள்
காலம் விஹாய ஸத்ய: - தாமதியாமல் இப்பொழுதே
க்லேஶான் ஹரே: - வியாதிகளைப் போக்கவேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ப்ரலம்பாஸுர வத வர்ணனம் நாம ஸப்த பஞ்சாஶம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 587] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோக: 282]

தஶகம் - 58

காட்டுத்தீயும் வெய்யிலும் மழைகாலமும்

त्वयि विहरणलोले बालजालैः प्रलम्ब
प्रमथनसविळम्बे धेनवः स्वैरचाराः ।
तृणकुतुकनिविष्टा दूरदूरं चरन्त्यः
किमपि विपिनमैषीकाख्यमीषांबभूवुः ॥१॥

த்வயி விஹரணலோலே பால ஜாலை: ப்ரலம்ப
ப்ரமதன ஸவிலம்பே தேனவ: ஸ்வைரசாரா: ।
த்ருண குதுக நிவிஷ்டா தூர தூரம் சரந்த்ய:
கிமபி விபின மைஷீகாக்யமீஷாம் பபூவு: ॥1॥

த்வயி பாலஜாலை:	-	தாங்கள் கோபபாலர்களுடன்
விஹரண லோலே	-	விளையாட விருப்பமுடையவராய்
ப்ரலம்ப ப்ரமதன ஸவிலம்பே	-	ப்ரலம்பாசுரனைக் கொல்லுவதற்காக தாமதித்தபொழுது
தேனவ: ஸ்வைரசாரா:	-	பசுக்கள் தன்னிஷ்டப்படி சஞ்சரித்துக் கொண்டு
த்ருணகுதுக நிவிஷ்டா:	-	புல்லில் விருப்பமுடையவைகளாய்
தூரதூரம் சரந்த்ய:	-	வெகுதூரத்தில் மேய்ந்துகொண்டு
ஐஷீகாக்யம் கிமபிவனம்	-	ஐஷீகம் என்று பெயருடைய ஒரு வனத்தை
ஈஷாம் பபூவு:	-	அடைந்தன.

अनधिगतनिदाघक्रौर्यवृन्दावनान्तात्
बहिरिदमुपयाताः काननं धेनवस्ताः ।
तव विरहविषण्णा ऊष्मलग्रीष्मताप
प्रसरविसरदम्भस्याकुलाः स्तम्भमापुः ॥२॥

அனதிகத நிதாக க்ரௌர்ய ப்ருந்தாவனாந்தாத்
பஹிரிதமுபயாதா: கானனம் தேனவஸ்தா: ।
தவ விரஹ விஷண்ணா ஊஷ்மலக்ரீஷ்மதாப
ப்ரஸர விஸரதம்ப்பஸ்யாகுலா: ஸ்தம்பமாபு: ॥2॥

தா: தேனவ:	-	அந்தப் பசுக்கள்
அநதிகத நிதாக க்ரௌர்ய ப்ருந்தா வனாந்தாத்	-	அறியப்படாத வேனற்காலத்தின் கொடுமையையுடைய ப்ருந்தாவனத்தின் நடுவிலிருந்து
பஹி ரிதம் கானனம்	-	வெளியிலிருக்கும் இந்தக் காட்டை

உபயாதா: - அடைந்தவைகளாய்
தவ விரஹ விஷண்ணா - தங்கள் பிரிவினால் வருந்தியவைகளாய்
உஷ்மல க்ரீஷ்ம தாப ப்ரஸர விஸரதம் பஸ்யா குலா: } மிகச்சூடான க்ரீஷ்ம ருதுவின் தாபம் பரவியதாலுண்டான தாகத்தால் பரவசமடைந்தவைகளாய்
ஸ்தம்பம் ஆபு: - அசைவற்றிருந்தன.

तदनु सह सहायैर्दूरमन्विष्य शौरे
गलितसरणिमुञ्जारण्यसञ्जातखेदम् ।
पशुकुलमभिवीक्ष्य क्षिप्रमानेतुमारात्
त्वयि गतवति ही ही सर्वतोऽग्निर्जजृम्भे ॥ ३ ॥

ததனு ஸஹ ஸஹாயைர் தூரமன்விஷ்ய ஸௌரே
கலித ஸரணி முஞ்ஜாரண்ய ஸஞ்ஜாத கேதம் ।
பஶுகுலமபிவீக்ஷ்ய க்ஷிப்ரமானேது மாராத்
த்வயி கதவதி ஹீ ஹீ ஸர்வதோऽக்னிர் ஜஜ்ரும்ப்பே ॥3॥

ஸௌரே - சூரசேனகுலத்தில் ஜனித்த ஹே கிருஷ்ணா!
ததனு ஸஹாயை: ஸஹ - அப்போது துணைவர்களுடன்
தூரம் அன்மிஷ்ய களிதஸரணி } - வெகுதூரம் தேடி பிறகு வழிபிழைத்து
முஞ்ஜாரண்ய ஸஞ்ஜாத கேதம் } முஞ்சிக்காட்டில் கஷ்டப்படுகின்ற
பஶுகுலம் அபிவீக்ஷ்ய - பசுக்கூட்டத்தைக் கண்டு
க்ஷிப்ரம் ஆநேதும் - விரைவாக ஓட்டிக்கொண்டுவர
த்வயி ஆராத் கதவதி - தாங்கள் பக்கத்தில் சென்றபொழுது
ஹீஹீ அக்னி: - ஹா! ஹா!! கஷ்டம் காட்டுத்தீ
ஸர்வத: ஜஜ்ரும்பே - நாற்புறத்திலும் பற்றியெரிந்தது.

सकलहरिति दीप्ते घोरभाङ्कारभीमे
शिखिनि विहतमार्गा अर्धदग्धा इवार्ताः ।
अहह भुवनबन्धो पाहि पाहीति सर्वे
शरणमुपगतास्त्वां तापहर्तारमेकम् ॥ ४ ॥

ஸகல ஹரிதிதீப்தே கோரபாங்காரபீமே
ஶிகினி விஹதமார்க்கா அர்த்ததக்தா இவார்த்தா: ।
அஹஹ புவனபந்தோ பாஹி பாஹீதி ஸர்வே
ஶரணமுபகதாஸ்த்வாம் தாபஹர்த்தாரமேகம் ॥4॥

ஶிகினி ஸகல ஹரிதி - காட்டுத்தீ எல்லா திக்குகளிலும் (நாற்புறமும்)

கோர பாங்கார பீமே	-	கோரமான பாங்கார சத்தத்தால் பயங்கரமாக
தீப்தே ஸர்வம்	-	எரியும்பொழுது அவர்களெல்லோரும்
விஹத மார்கா:	-	வழி தகையப்பட்டு
அர்த தக்தா: இவ ஆர்தா:	-	பாதி எரிந்தவர்கள்போல வருந்தியவர்களாய்
அஹஹ புவன பந்தோ	-	''ஐயாஐயா! லோகபந்துவே!
பாஹி பாஹி இதி	-	காப்பாற்றவேண்டும்காப்பாற்றவேண்டும்'' என்று
தாப ஹர்தாரம்	-	ஆத்யாத்மிகம் முதலிய தாபங்களைப் போக்கடிக்கின்ற
த்வாம் ஏகம்	-	தங்கள் ஒருவரையே
ஶரணம் உபகதா:	-	சரணமடைந்தார்கள்.

अलमलमतिभीत्य सर्वतो मीलयध्वं
भृशमिति तव वाचा मीलिताक्षेषु तेषु ।
क्वनु दवदहनोऽसौ कुत्र मुञ्जाटवी सा
सपदि ववृतिरे ते हन्त भाण्डीरदेशे ॥ ५ ॥

அலமலமதிபீத்யா ஸர்வதோ மீலயத்வம்
ப்ருஶமிதி தவ வாசா மீலிதாக்ஷேஷு தேஷு ।
க்வநு தவதஹனோஸௌ குத்ர முஞ்ஜாடவீ ஸா
ஸபதி வவ்ருதிரே தே ஹந்த பாண்டீரதேஶே ॥5॥

அலம் அதிபீத்யா அலம்	-	போதும். அதிகம் பயந்தது போதும்;
ஸர்வதி: த்ருஶம் மீலயத்வம்	-	நீங்களெல்லோரும் கண்களை மூடிக் கொள்ளுங்கள்
இதி தவ வாசா	-	என்ற தங்கள் வாக்கினால்
தேஷு மீலிதா க்ஷேஷு	-	அவர்கள் கண்களை மூடிக்கொண்ட பொழுது
அஸௌ தவதஹன: க்வனு	-	அந்தக் காட்டுத்தீயெங்கே?
ஸா முஞ்ஜாடவீ குத்ர	-	அந்த முஞ்சிக்காடு எங்கே?
ஸபதி தே பாண்டீர தேஶே	-	உடனே அவர்கள் பாண்டீர மரத்தினடியில்
வவ்ருதிரே ஹந்த	-	இருந்தனர்; ஆச்சரியம்!

जय जय तव माया केयमीशेति तेषां
नुतिभिरुदितहासो बद्धनानाविलासः ।
पुनरपि विपिनान्ते प्राचरः पाटलादि
प्रसवनिकरमात्रग्राह्यघर्मानुभावे ॥ ६ ॥

ஜய ஜய தவ மாயா கேயமீஶேதி தேஷாம்
நுதிபிருதித ஹாஸோ பத்தநானா விலாஸ: ।
புனரபி விபினாந்தே ப்ராசர: பாடலாதி
ப்ரஸவ நிகர மாத்ர க்ராஹ்யகர்மானுபாவே ॥6॥

ஈஶ ஜயஜய - ஹே ஈசா! தாங்கள் மேன்மைபெற்று விளங்கவேண்டும்.
தவ இதம் மாயா கா - தங்களுடைய இந்த மாயை எப்படிப்பட்டது?
இதி தேஷாம் நுதிபி: - என்றிவ்விதமான அவர்களுடைய புகழ்ச் சொற்களால்
உதித ஹாஸ: - மந்தஹாஸமுடையவராய்
பத்த நானா விலாஸ: - பற்பல லீலைகளைச் செய்துக்கொண்டு
பாடலாதி ப்ரஸவநிகர மாத்ர க்ராஹ்யக கர்மானு பாவே } பாதிரி முதலிய பூக்களால் மட்டும் அறியக் கூடிய வேனலின் (வெய்யில் கால) ஸ்வபாவத்தையுடைய
விபிநாந்தே - வனமத்தியில்
புன: அபி ப்ராசர: - மறுபடியும் சஞ்சரித்தீர்களல்லவா.

त्वयि विमुखमिवोच्चैस्तापभारं वहन्तं
तव भजनवदन्तः पङ्कमुच्छोषयन्तम् ।
तव भुजवदुदञ्चद् भूरितेजःप्रवाहं
तपसमयमनैषीर्यामुनेषु स्थलेषु ॥ ७॥

த்வயி விமுகமிவோச்சைஸ்தாப பாரம் வஹந்தம்
தவ பஜன வதந்த: பங்க முச்சோஷயந்தம் ।
தவ புஜவதுதஞ்சத் பூரி தேஜ: ப்ரவாஹம்
தபஸமய மனைஷீர் யாமுனேஷு ஸ்த்தலேஷு ॥7॥

த்வயி விமுகம் இவ - தங்களிடத்தில் பக்தியில்லாதவனைபோல
உச்சை: தாப பாரம் - அதிகமான ஆத்யாத்மிகம் முதலிய தாபத்தை (சூடை)
வஹந்தம் - வஹிக்கின்றதும்,
தவ பஜனவத் - தங்களுடைய சேவைபோல
அந்த: பங்கம் - உள்ளத்தில் இருக்கும் பாபத்தை (சேற்றை)
உச்சோஷயந்தம் தவ புஜவத் } - போக்கடிப்பதும் (உலர்த்துவதும்), தங்கள் கைபோல
உதஞ்சத் பூரி தேஜ: ப்ரவாஹம் } - உயரக்கிளம்புகிற அதிகமான பராக்ரமத்தின் (வெயிலின்) பெருக்கையுடையதுமான
தபஸமயம் - வேனற்காலத்தை
யாமுனேஷு ஸ்தலேஷு - யமுனாதீரத்திலிருக்கும் ப்ரதேசங்களில்
அனைஷீ: - கழித்தீர்களல்லவா.

तदनु जलदजालैस्त्वद्वपुस्तुल्यभाभि
र्विकसदमलविद्युत्पीतवासोविलासैः ।
सकलभुवनभाजां हर्षदां वर्षवेलां
क्षितिधरकुहरेषु स्वैरवासी व्यनैषीः ॥ ८॥

ததனு ஜலத ஜாலைஸ்த்வத்வ: புதுல்ய பாபிர்-
விகஸ தமலவித்யுத் பீதவாஸோ விலாஸை: ।
ஸகலபுவன பாஜாம் ஹர்ஷதாம் வர்ஷவேலாம்
க்ஷிதிதர குஹரேஷு ஸ்வைரவாஸீ வ்யனைஷீ: ॥8॥

ததனு - அதன்பிறகு
த்வத்வபுஸ்துல்ய பாபி: - தங்கள் திருமேனிக்கொத்த நிறமுடையவைகளும்
விகஸத்மல வித்யுத்பீத வாஸோ விலாஸை: - ப்ரகாசிக்கின்ற நிர்மலமான மின்னற் கொடியாகிற மஞ்சப் பட்டாடையின் காந்தியுடையவைகளுமான
ஜலத ஜாலை: - மேகக்கூட்டங்களால்
ஸகல புவன பாஜாம் - உலகிலிருக்கும் எல்லோருக்கும்
ஹர்ஷதாம் வர்ஷ வேலாம் - சந்தோஷமளிக்கும் மழைக்காலத்தை
க்ஷிதிதர குஹரேஷு - மலைக்குகைகளில்
ஸ்வைரவாஸீ - தன்னிஷ்டம்போல வஸித்துக்கொண்டு
வ்யனைஷீ: - கழித்தீர்களல்லவா.

कुहरतलनिविष्टं त्वां गरिष्ठं गिरीन्द्रः
शिखिकुलनवकेकाकाकुभिः स्तोत्रकारी ।
स्फुटकुटजकदम्बस्तोमपुष्पाञ्जलिं च
प्रविदधदनुभेजे देव गोवर्धनोऽसौ ॥ ९॥

குஹரதல நிவிஷ்டம் த்வாம் கரிஷ்ட்டம் கிரீந்த்ர:
ஶிகிகுல நவ கேகா காகுபி: ஸ்தோத்ரகாரீ ।
ஸ்ப்புடகுடஜ கதம்பஸ்தோம புஷ்பாஞ்ஜலிஞ் ச
ப்ரவிதத்னுபேஜே தேவ கோவர்த்தனோஸௌ ॥9॥

தேவ - க்ரீடாமனுஷ்யனான ஹே தேவ!
கிரீந்த்ர: அஸௌ கோவர்தன: - மலையரசான இந்த கோவர்த்தனமலை
குஹரதல நிவிஷ்டம் - தன் குகைகளில் வஸிப்பவரும்

கரிஷ்டம் த்வாம்	- மிக மேன்மைபெற்றவருமான தங்களை
ஶிகி குல நவ கோ காகா குபி:	- மயில்களின் இனியதும், சந்தோஷ ஸூசகங்களுமான கேகா சப்தங்களால்
ஸ்தோத்ரகாரீ	- தங்களைப் புகழ்ந்துகொண்டும்,
ஸ்புட குடஜ கதம்ப ஸ்தோம புஷ்பாஞ்ஜலிம்	- மலர்ந்த மலைமல்லிகை கதம்பம் இவைகளுடைய பூக்குவியல்களால் புஷ்பாஞ்சலியை
ப்ரவி தத் ச அனுபேஜே	- செய்துகொண்டும் ஸேவித்ததல்லவா.

अथ शरदमुपेतां तां भवद्भक्तचेतो
विमलसलिलपूरां मानयन्काननेषु ।
तृणाममलवनान्ते चारु सञ्चारयन् गाः
पवनपुरपते त्वं देहि मे देहसौख्यम् ॥ १० ॥

அத ஶரதமுபேதாம் தாம் பவத்பக்த சேதோ
விமல ஸலில பூராம் மானயன் கானனேஷு ।
த்ருணமமல வனாந்தே சாரு ஸஞ்சாரயன் கா:
பவனபுரபதே த்வம் தேஹிமே தேஹ ஸௌக்ய்யம் ॥ 10 ॥

அத உபேதாம்	- அதன்பிறகு வந்ததும்
பவத்பக்த சேதோ விமல ஸலில பூராம்	தங்கள் பக்தர்களுடைய உள்ளம்போல நிர்மலமான ஜலப்ரவாஹத்தை யுடையதுமான
தாம் ஶரதம்	- அந்த சரத்காலத்தை
கானனேஷு மானயந்	- காடுகளில் அனுபவித்துக்கொண்டு
அமல வனாந்தே கா:	- நிர்மலமான காட்டில் பசுக்களை
சாரு த்ருணம் ஸஞ்சாரயன்	- நன்கு புல்மேய்த்துக்கொண்டிருந்த
பவனபுரபதே த்வம்	- ஹே குருவாயூரப்பா! தேவரீர்
மே தேஹ ஸௌக்யம் தேஹி	என்க்கு தேஹசுகத்தைத் தந்தருளவேண்டும்

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே தாவாக்னி மோக்ஷவர்ணனம் நாம
அஷ்ட பஞ்சாஶம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 597] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோகா: 222]

தஶகம் - 59

வேணுகானம்

त्वद्वपुर्नवकलायकोमलं प्रेमदोहनमशेषमोहनम् ।
ब्रह्म तत्त्वपरचिन्मुदात्मकं वीक्ष्य सम्मुमुहुरन्वहं स्त्रियः ॥१॥

த்வத்வபுர்நவ கலாய கோமலம்
ப்ரேமதோஹன மஶேஷ மோஹனம் ।
ப்ரஹ்மதத்த்வ பரசின்முதாத்மகம் வீக்ஷ்ய
ஸம்முமுஹு ரன்வஹம் ஸ்த்ரிய: ॥1॥

நவ கலாய கோமளம்	-	புதுக்காசாம்பூபோல கோமளமானதும்
ப்ரேம தோஹனம்	-	பிரேமையைப் பெருக்குகிறதும்,
அஶேஷ மோஹனம்	-	எல்லோரையும் முற்றிலும் மயக்குவதும்,
தத்வபர சின் முதாத்மகம்	-	ஸச்சிதானந்த ரூபமானதுமான
த்வத்வபு: ப்ரம்ஹ வீக்ஷ்ய	-	தங்கள் திருமேனியாகிற பரப்ரம்மத்தைக் கண்டு,
ஸ்த்ரிய: அன்வஹம் ஸம்முமுஹு:	-	கோபிகைகள் ஒவ்வொருநாளும் மிக மயக்கமடைந்தனர்.

मन्मथोन्मथितमानसाः क्रमात्त्वद्विलोकनरतास्ततस्ततः ।
गोपिकास्तव न सेहिरे हरे काननोपगतिमप्यहर्मुखे ॥२॥

மன்மதோன்மதித மானஸா:
க்ரமாத்தத்விலோகனரதாஸ் ததஸ்தத: ।
கோபிகாஸ்தவ ந ஸேஹிரே ஹரே கானனோ
பகதிமப்யஹர்முகே ॥2॥

ஹரே கோபிகா: க்ரமாத்	-	ஹே ஸ்ரீஹரே! கோபிகைகள் கிரமத்தில்
மன்மதோன் மதித மானஸா:	-	மன்மதனால் கலக்கப்பட்ட மனதையுடையவர்களாய்
தத: தத:	-	எல்லாயிடத்தும் எப்பொழுதும்
த்வத்விலோகந ரதா	-	தங்களைப் பார்க்க விரும்பியவர்களாய்
அஹர் முகே	-	காலையில்
தவ கானனோபகதிம் அபி	-	தங்கள் காட்டிற்குச் செல்லுவதைக்கூட
ந ஸேஹிரே	-	பொறுக்கவில்லை.

निर्गते भवति दत्तदृष्टयस्त्वद्गतेन मनसा मृगेक्षणाः ।
वेणुनादमुपकर्ण्य दूरतस्त्वद्विलासकथयाभिरेमिरे ॥३॥

நிர்கதே பவதி தத்தத்ருஷ்டயஸ்த்வத்
கதேன மனஸா ம்ருகேக்ஷணா: ।
வேணுநாத முபகர்ண்ய தூரதஸ்த்வத்
விலாஸ கதயாபி ரேமிரே ॥3

நிர்கதே பவதி	-	காட்டிற்கு புறப்பட்ட தங்களிடத்திலேயே
தத்த த்ருஷ்ட்ய: ம்ருகேக்ஷணா:	-	கண்ணைச்செலுத்திய மான்கண்ணியர்
த்வத்கதேன மனஸா	-	தங்களிடம் சென்ற மனத்துடன்
தூரத: வேணுநாதம் உபகர்ண்ய	-	வெகு தூரத்திலிருந்தே வேணுநாதத்தைக் கேட்டு
த்வத் விலாஸ கதயா	-	தங்கள் லீலைகளைச் சொல்லிக்கொண்டே
அபிரேமிரே	-	களித்தனர்.

कानानान्तमितवान्भवानपि स्निग्धपादपतले मनोरमे ।
व्यत्ययाकलितपादमास्थितः प्रत्यपूरयत वेणुनाळिकाम् ॥ ४॥

கானனாந்தமிதவான் பவானபி
ஸ்நிக்த பாதபதலே மனோரமே ।
வ்யத்யயாகலித - பாதமாஸ்த்தித:
ப்ரத்யபூரயத வேணுநாளிகாம் ॥4॥

கானனாந்தம் இதவான்	-	காட்டிற்குச் சென்ற
பவான் அபி மனோரமே	-	தாங்களும் மனோஹரமான
ஸ்நிக்த பாதபதலே	-	நல்ல நிழலுள்ள ஒரு மரத்தினடியில்
வ்யத்யயா கலித பாதம்	-	கால்களை மாற்றிவைத்து
ஆஸ்தித:	-	நின்றுகொண்டு
வேணுநாலிகாம் ப்ரத்ய பூரயத		புல்லாங்குழல் ஊதினீர்களல்லவா.

मारबाणधुतखेचरीकुलं निर्विकार पशुपक्षिमण्डलम् ।
द्रावणं च दृषदामपि प्रभो तावकं व्यजनि वेणुकूजितम् ॥ ५॥

மாரபாணதுத கேசரீ குலம் நிர்விகார
பஶுபக்ஷி மண்டலம் ।
த்ராவணஞ்ச த்ருஷதாமபி ப்ரபோ
தாவகம் வ்யஜனி வேணுகூஜிதம் ॥5॥

ப்ரபோ தாவகம் வேணு கூஜிதம்	-	ஹே ப்ரபுவே! தங்களுடைய வேணுநாதம்
மாரபாணதுத கேசரீகுலம்	-	காமவிகாரத்தால் அப்ஸரஸ்திரீகளைக்கூட சலிக்கச் செய்வதாகவும்,
நிர்விகார பசு பக்ஷி மண்டலம்	-	பசுபக்ஷிக்கூட்டங்களையசைவற்றதாக செய்வதாகவும்,
த்ருஷதாமபி த்ராவணம் ச வ்யஜனி		கல்,களையும் கரையச்செய்வதாகவும் ஆனது.

वेणुरन्ध्रतरलाङ्गुलीदलं ताळसञ्चलितपादपल्लवम् ।
तत्स्थितं तव परोक्षमप्यहो संविचिन्त्य मुमुहुर्व्रजाङ्गनाः ॥ ६॥

வேணுரந்த்ர தரலாங்குலீதலம்
தாளஸஞ்சலித பாதபல்லவம்।
தத்ஸ்த்திதம் தவ பரோக்ஷமப்யஹோ
ஸம்விசிந்த்ய முமுஹுர் வ்ரஜாங்கனா: ॥6॥

வேணுரந்த்ர தரலாங் குலீ தளம் - வேணுவின் துவாரங்களில் சலிக்கின்ற விரல் நுனிகளையுடையதும்,
தாள ஸஞ்சலித பாதபல்லவம் - தாளத்தையனுசரித்து அசைகின்ற துளிர்போன்ற கால்களையுடையதுமான
தவ தத் ஸ்திதம் - தங்களுடைய அந்த நிலையை
பரோக்ஷம் அபி ஸம்வி சிந்த்ய - நேரில் காணாதிருந்தாலுங்கூட மனதால் ஆலோசித்து
வ்ரஜாங்கனா: முமுஹு அஹோ - கோபஸ்திரீகள் மோஹமடைந்தனர்; ஆச்சரியம்.

निर्विशङ्कभवदङ्गदर्शिनीः खेचरीः खगमृगान्पशूनपि ।
त्वत्पदप्रणयि काननं च ताः धन्यधन्यमिति नन्वमानयन् ॥ ७॥

நிர்விஶங்க பவதங்கதர்ஶினீ:
கேசரீ: ககம்ருகான் பஶூனபி।
த்வத்பதப்ரணயி கானனஞ்சதா:
தன்யதன்யமிதி நன்வமானயன் ॥7॥

நிர்விஶங்க பவதங்க தர்ஶினீ: - தங்குதடையின்றி தங்கள் திருமேனியை தர்சிக்கின்ற
கேசரீ: - தேவஸ்திரீகளையும்
ககம்ருகான் பசூன் அபி - பறவைகளையும், மிருகங்களையும், பசுக்களையும்
த்வத் பத ப்ரணயி - தங்கள் திருவடிகளில் சினேகமுள்ள
கானனம் சதா: - ப்ருந்தாவனத்தையும் அந்த கோபிகைகள்
தன்ய தன்யம் இதி - மிக மிக பாக்யசாலிகள் என்று
அமானயன் நநு - ஆமோதித்தனரல்லவா.

आपिबेयमधरामृतं कदा वेणुभुक्तरसशेषमेकदा ।
दूरतो बत कृतं दुराशयेत्याकुला मुहुरिमाः समामुहन् ॥ ८॥

ஆபிபேய மதராம்ருதம் கதா வேணு
புக்த ரஸஶேஷமேகதா।
தூரதோ பத க்ருதம் துராஶயேத்யாகுலா
முஹுரிமா: ஸமாமுஹன் ॥8॥

வேணு புக்த ரஸஶேஷம் - வேணுவால் அனுபவிக்கப்பட்டு மீதியான ரஸத்தையுடைய
அதராம்ருதம் கதா ஏகதா- அதராம்ருதத்தை, என்று ஒருபொழுதாவது
ஆபிபேயம் பத - நான் பானஞ்செய்வேன்? ஆ! கஷ்டம்.

தூரத:	-	வெகுதூரத்திலிருக்கும்
துராஶய க்ருதம்	-	பேராசையால் என்ன ப்ரயோஜனம்?
இதி இமா: ஆகுலா:	-	என்று இவர்கள் கலங்கியவர்களாய்
முஹு: ஸமா முஹன்	-	அடிக்கடி மயக்கமடைந்தனர்.

प्रत्यहं च पुनरित्थमङ्गनाश्चित्त योनिजनितादनुग्रहात् ।
बद्धरागविवशास्त्वयि प्रभो नित्यमापुरिह कृत्यमूढताम् ॥ ९ ॥

ப்ரத்யஹஞ்ச புனரித்தமங்கனாச்சித்த
யோனி ஜனிதாதனுக்ரஹாத் ।
பத்தராகவிவஶாஸ்த்வயி ப்ரபோ
நித்யமாபுரிஹ க்ருதய மூடதாம் ॥ 9 ॥

ப்ரபோ ப்ரத்யஹம் ச அங்கனா:	-	ஹே! ப்ரபுவே! ஒவ்வொரு நாளும் கோபிகைகள்
புன: இத்தம்	-	மறுபடியும் இவ்விதம்
சித்தயோனி ஜனிதாத்	-	மன்மதனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட
அனுக்ரஹாத் த்வயி	-	அனுக்கிரகத்தால் தங்களிடத்தில்
பத்ர ராக விவஶா:	-	ஆசையைவைத்து அதனால் பரவசர்களாகி
நித்யம் இஹ	-	ஒவ்வொருநாளும் வீடுகளில்
க்ருத்ய மூடதாம் ஆபு:	-	செய்யவேண்டியதில்அறியாமையையடைந்தனர்.

रागस्तावज्जायते हि स्वभावान मोक्षोपाये यत्नतः स्यान्न वा स्यात् ।
तासां त्वेकं तद्द्वयं लब्धमासीद्भाग्यं
भाग्यं पाहि मां मारुतेश ॥ १० ॥

ராகஸ்தாவஜ்ஜாயதே ஹிஸ்வபாவான்
மோக்ஷோபாயே யத்னத: ஸ்யாந்ந வாஸ்யாத் ।
தாஸாந் த்வேகம் தத்த்வயம் லப்தமாஸீத் பாக்யம்
பாக்யம் பாஹி வாதாலயேஶ ॥ 10 ॥

ராக: தாவத் ஸ்வபாவாந்	-	அனுராகம் (ஆசை) என்பது சுபாவத்திலேயே
ஜாயதே ஹி	-	உண்டாகின்றதல்லவா.
மோக்ஷோ பாய:	-	மோக்ஷத்திற்கு உபாயம்
யத்நத: ஸ்யாத்	-	பிரயத்தினத்தால் உண்டாகலாம்;
ந வா ஸ்யாத்	-	உண்டாகாமலுமிருக்கலாம்.
து தாஸாம்	-	ஆனால் அந்த கோபிகைகளுக்கு
தத் த்வயம் ஏகம்	-	அவ்விரண்டும் ஒன்றாகவே
லப்தம் ஆஸீத்	-	கிட்டிவிட்டதல்லவா.
பாக்யம் பாக்யம்	-	அவர்களுடைய பாக்கியமே பாக்கியம்.
வாதாலயேஶ	-	ஹே குருவாயூரப்பா!
பாஹி	-	என்னைக் காப்பாற்றவேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே வேணுகான வர்ணனம் நாம ஏகோந ஷஷ்டிதமம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 607] [தஶமஸ்கந்த ஸ்லோகா: 232]

தஶகம் - 60

கோபீவஸ்த்ராபஹரணம்

मदनातुरचेतसोऽन्वहं भवदङ्घ्रिद्वयदास्यकाम्यया ।
यमुनातटसीम्नि सैकतीं तरलाक्ष्यो गिरिजां समार्चिचन् ॥१॥

மதனாதுர சேதஸோ஽ன்வஹம் பவதங்க்ரி
த்வயதாஸ்ய காம்யயா ।
யமுனாதடஸீம்னி ஸைகதீம் தரலாக்ஷ்யோ
கிரிஜாம் ஸமார்ச்சிசன் ॥1॥

அன்வஹம்	-	ஒவ்வொரு நாளும்
மதநாதுர சேதஸ:	-	காமத்தால் பரவசமான மனதையுடைய
தரலாக்ஷ்ய:	-	சஞ்சலாக்ஷிகளான கோபிகைகள்
பவதங்க்ரி த்வயதாஸ்ய காம்யயா	}	தங்கள் திருவடிகளிரண்டையும் சேவிக்கும் விருப்பத்தால்
யமுநா தட ஸீம்னி ஸைகதீம்	}	யமுனாநதிக்கரையில் மணலாலுண்டு பண்ணப்பட்ட
கிரிஜாம்	-	மலைமகளான ஸ்ரீபார்வதியை
ஸமார்சிசன்	-	நன்கு பூஜித்தனர்.

तव नामकथारताः समं सुदृशः प्रातरुपागता नदीम् ।
उपहारशतैरपूजयन् दयितो नन्दसुतो भवेदिति ॥२॥

தவ நாம கதாரதா: ஸமம் ஸுத்ருஶ:
ப்ராதருபாகதா நதீம் ।
உபஹார ஶதை - ரபூஜயன் தயிதோ
நந்தஸுதோ பவேதிதி ॥2॥

ஸுத்ருஶ:	-	அழகான கண்களையுடைய அவர்கள்
தவநாம கதாரதா:	-	தங்கள் திருநாமங்களையுச்சரிப்பதில் விருப்பமுடையவர்களாய்
ப்ராத ஸமம்	-	விடியற்காலத்தில் ஒன்றுசேர்ந்து
நதீம் உபாகதா: நந்தஸுத	} -	யமுனாநதிக்குச் சென்று, "நந்தகுமாரன் (எங்களுக்கு)
தயித: பவேத் இதி	-	கணவனாக வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்து
உபஹார ஶதை:	-	அனேகம் காணிக்கைகளுடன்
அபூஜயன்	-	தேவியைப் பூஜித்தனர்.

इति मासमुपाहितव्रतास्तरळाक्षी रभिवीक्ष्य ता भवान् ।
करुणामृदुलो नदीतटं समयासीत्तदनुग्रहेच्छया ॥ ३ ॥

இதி மாஸமுபாஹித வ்ரதாஸ்தரலாக்ஷீ-
ரபிவீக்ஷ்ய தா பவான்।
கருணா ம்ருதுலோ நதீதடம் ஸமயாஸீத்
ததனுக்ரஹேச்சயா ॥3॥

இதி மாஸம்	-	இவ்வாறு ஒரு மாதம் முழுவதும்
உபாஹித வ்ரதா:	-	விரதமனுஷ்டித்தவர்களும்
தரலாக்ஷீ:	-	சஞ்சலமான கண்களை யுடையவர்களுமான
தா: அபிவீக்ஷ்ய	-	அந்த கோபிகளைக்கண்டு
பவான் கருணாம்ருதுல:	-	தாங்கள் கருணையால் கனிந்தவராக
ததனு க்ரஹேச்சயா	-	அவர்களையனுக்கிரஹிக்க விருப்பத்துடன்
நதீதடம் ஸமயாஸீத்	-	யமுனைக்கரைக்குச் சென்றீர்களல்லவா.

नियमावसितौ निजाम्बरं तटसीमन्यवमुच्य तास्तदा ।
यमुनाजलखेलनाकुलाः पुरतस्त्वामवलोक्य लज्जिताः ॥ ४ ॥

நியமாவஸிதௌ நிஜாம்பரம்
தடஸீமன்யவமுச்ய தாஸ்ததா।
யமுனா ஜல கேலனாகுலா: புரதஸ்-
த்வாமவலோக்ய லஜ்ஜிதா: ॥4॥

நியமாவஸிதௌ நிஜாம்பரம்	-	விரதம் முடிந்தபொழுது அவரவர் வஸ்திரத்தை
தடஸீமனி அவமுச்ய தா:	-	கரையில் அவிழ்த்துவைத்து, அவர்கள்
யமுநா ஜல கேலனாகுலா:	-	யமுனாஜலத்தில் விளையாடுவதில் ஈடுபட்டவர்களாய்
ததாத்வாம்புரத: அவலோக்ய-		அப்பொழுது தங்களை எதிரில் கண்டு
லஜ்ஜிதா:	-	வெட்கமடைந்தனர்.

त्रपया नमिताननास्त्वथो वनितास्त्वम्बरजालमन्तिके ।
निहितं परिगृह्य भूरुहो विटपं त्वं तरसाऽधिरूढवान् ॥ ५ ॥

த்ரபயா நமிதானனாஸ்வதோ
வனிதாஸ்வம்பர - ஜாலமந்திகே।
நிஹிதம் பரிக்ருஹ்ய பூருஹோ
விடபம் தம் தாஸாஸி திரூடவான் ॥5॥

அதோ வனிதாஸு - அப்பொழுது அப்பெண்கள்
த்ரபயா நமிதானனாஸு - வெட்கத்தால் தலைகுனிந்து நிற்கும்பொழுது
அந்திகே நிஹிதம் - கரையில் வைக்கப்பட்டிருந்த
அம்பர ஜாலம் பரிக்ருஹ்ய - வஸ்திரங்களையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு
த்வம் தரஸா - தாங்கள் சீக்கிரமாக
பூருஹ:விடபம்அதிரூடவான்- மரக்கொம்பில் ஏறிக்கொண்டீர்களல்லவா.

इह तावदुपेत्य नीयतां वसनं वः सुदृशो यथायथम् ।
इति नर्ममृदुस्मिते त्वयि ब्रुवति व्यामुमुहे वधूजनैः ॥ ६ ॥

இஹ தாவதுபேத்ய நீயதாம் வஸனம்
வ: ஸுத்ருஶோ யதாயதம்
இதி நர்ம ம்ருதுஸ்மிதே த்வயி
ப்ருவதி வ்யாமுமுஹே வதூஜனை: ॥6॥

ஸுத்ருஶ: இஹ தாவத் உபேத்ய } "கட்டழகிகளே! இவ்விடமே வந்து
வ: வஸனம் - உங்களுடைய ஆடை
யதா யதம் நீயதாம் - மாறாமல் கொண்டுபோகப்படட்டும்"
இதி த்வயி நர்ம ம்ருதுஸ்மிதே - என்று தாங்கள் பரிஹாஸமாக சிரித்துக் கொண்டு
ப்ருவதி வதூஜனை: - சொல்லும்பொழுது அந்த கோபிகைகளால்
வ்யாமுமுஹே - என்ன செய்யவேண்டுமென்றறியாமல் மோஹமடையப்பட்டதல்லவா.

अयि जीव चिरं किशोर नस्तव दासीरवशीकरोषि किम् ।
प्रदिशाम्बरमम्बुजेक्षणेत्युदितस्त्वं स्मितमेव दत्तवान् ॥ ७ ॥

அயி ஜீவ ஶிரம் கிஶோர நஸ்தவ
தாஸீ ரவஶீகரோஷி கிம் ।
ப்ரதிஶாம்பர மம்புஜேக்ஷணேத்யுதித-
ஸத்வம் ஸ்மிதமேவ தத்தவான் ॥7॥

அயி கிஶோர - ஹே குழந்தாய்! (விவாஹமாகாதவனே!)
சிரம் ஜீவ - நீ நெடுநாள் வாழவேண்டும்;
தவ தாஸீ: ந: - தங்கள் பணிப்பெண்களான (பிரேமை குரியவர்களான) எங்களை
கிம் அவஶீகரோஷி - ஏன் பரவசப்படுத்துகிறாய்? (ஏன் தன் வசமாக்கிக் கொள்ளுவதில்லை?)
அம்புஜேக்ஷண - ஹே தாமரைக்கண்ணா!
அம்பரம் ப்ரதிஶ - (கணவன் கொடுக்கவேண்டியதான) வஸ்திரத்தைக் கொடு

இதி உதித: த்வம் - என்று கூறப்பட்ட தாங்கள்
ஸ்மிதம் ஏவ தத்தவான் - வஸ்திரத்தைக் கொடுக்காமல் மந்தஹாஸத்தை மட்டும் கொடுத்தீர்களல்லவா.

अधिरुह्य तटं कृताञ्जलीः परिशुद्धाः स्वगतीर्निरीक्ष्य ताः ।
वसनान्यखिलान्यनुग्रहं पुनरेवं गिरमप्यदा मुदा ॥ ८ ॥

அதிருஹ்ய தடம் க்ருதாஞ்ஜலீ:
பரிஶுத்தா: ஸ்வகதீர் நிரீக்ஷ்ய தா: ।
வஸனான்யகிலான்யனுக்ரஹம்
புனரேவம் கிரமப்யதா முதா ॥8॥

தடம் அதிருஹ்ய க்ருதாஞ்ஜலீ: - கரையில் ஏறிக் கும்பிட்டு வணங்கியவர்களும்
பரி ஶுத்தா: - அதனால் பரிசுத்தைகளும்,
ஸ்வகதீ: - தம்மையே சரணமடைந்தவர்களுமான
தா: நிரீக்ஷ்ய முதா - அவர்களைப் பார்த்து மிக சந்தோஷத்துடன் எல்லா வஸ்திரங்களையும்,
புன: அநுக்ரஹம் - பிறகு அனுக்கிரஹரூபியான
ஏவம் கிரம் அபி - பின்வரும் ஒரு வசனத்தையும்
அதா: - தந்தருளினீர்களல்லவா.

विदितं ननु वो मनीषितं वदितारस्त्विह योग्यमुत्तरम् ।
यमुनापुलिने सचन्द्रिकाः क्षणदा इत्यबलास्त्वमूचिवान् ॥ ९ ॥

விதிதம் நநு வோ மனீஷிதம்
வதிதாரஸ்த்விஹ யோக்ய முத்தரம் ।
யமுனா புலினே ஸசந்த்ரிகா:
க்ஷணதா இத்யபலாஸ்த்வமூசிவான் ॥9॥

நநுவ: மனீஷிதம் - "ஓ! பெண்களே! உங்கள் விருப்பம்
விதிதம் - என்னால் அறியப்பட்டது;
து இஹ யோக்யம் உத்தரம் - ஆனால் இதற்குத் தகுந்த பதிலை
யமுநா புலினே - யமுனாநதியின் மணல் திட்டில்
ஸ சந்த்ரிகா: க்ஷணதா: - நிலாவுடன்கூடின இரவுகள்
வதிதார இதி த்வம் - சொல்லும்" என்று தாங்கள்
அபலா: ஊசிவான் - பெண்மணிகளிடம் சொன்னீர்களல்லவா.

उपकर्ण्य भवन्मुखच्युतं मधुनिष्यन्दि वचो मृगीदृशः ।
प्रणयादयि वीक्ष्य वीक्ष्य ते वदनाब्जं शनकैर्गृहं गताः ॥ १० ॥

உபகர்ண்ய பவன்முகச்யுதம்
மதுநிஷ்யந்தி வசோ ம்ருகீத்ருஶ: ।
ப்ரணயாதயி வீக்ஷ்ய வீக்ஷ்ய தே
வதனாப்ஜம் ஶனகைர் க்ருஹம் கதா: ॥ 10 ॥

அயி ம்ருகீத்ருஶ - பகவானே! அந்த மான்கண்ணிகள்
பவன் முகச்யுதம் - தாங்கள் திருமுகத்திலிருந்து வெளிவந்த
மது நிஷ்யந்தி வச உபகர்ண்ய: - தேனைப்பெருக்குகிற திருவாக்கைக்கேட்டு
ப்ரணயாத் தே வதநாப்ஜம் - பிரேமையால் தங்கள் வதனாரவிந்தத்தை
வீக்ஷ்ய வீக்ஷ்ய - திரும்பத் திரும்பப் பார்த்துக்கொண்டு
ஶனகை: க்ருஹம் கதா: - மெள்ளமெள்ள வீட்டிற்குச் சென்றனரல்லவா.

इति नन्वनुगृह्य बल्लवीर्विपिनान्तेषु पुरेव सञ्चरन् ।
करुणाशिशिरो हरे हर त्वरया मे सकलामयावलिम् ॥ ११ ॥

இதி நன்வனுக்ருஹ்ய வல்லவீர்
விபினாந்தேஷு புரேவ ஸஞ்சரன் ।
கருணாஶிஶிரோ ஹரே ஹர
த்வரயா மே ஸகலாமயாவலிம் ॥ 11 ॥

நனு ஹரே இதி - ஹே ஸ்ரீஹரே! இவ்விதம்
வல்லவீ: அநுக்ருஹ்ய புரா இவ - கோபிகைகளை அனுக்கிரஹித்து முன்போலவே
விபிநாந்தேஷு ஸஞ்சரன் - காடுகளில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும்
கருணஶிஶிர: - கருணையால் கனிந்த தாங்கள்
மே ஸகலாமயாவலிம் - எனது எல்லா வியாதிக் கூட்டத்தையும்
த்வரயா ஹர - சீக்கிரமாகப் போக்கவேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே கோபீவஸ்த்ராப ஹார வர்ணனம் நாம ஷஷ்டிதமம் தஶகம் ஸைகம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 618] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோகா: 234]

தஶகம் 61

யக்ஞபத்னி உபாக்கியானம்

ततश्च वृन्दावनतोऽतिदूरतोवनं गतस्त्वं खलु गोपगोकुलैः ।
हृदन्तरे भक्ततरद्विजाङ्गनाकदम्बकानुग्रहणाग्रहं वहन् ॥१॥

ததஶ்ச ப்ருந்தாவனதோऽதிதூரதோ
வனம் கதஸ்த்வம் கலு கோபகோகுலை: ।
ஹ்ருதந்தரே பக்ததர த்விஜாங்கனா
கதம்பகானுக்ரஹணாக்ரஹம் வஹன் ॥1॥

தத: சத்வம் ஹ்ருதந்தரே- பக்த தர த்விஜாங்கனா கதம்பகானுக்ரஹணா க்ரஹம்	அதன்பிறகு தாங்கள் மனதினுள் தம்முடைய பக்த சிரேஷ்டைகளான பிராம்மணப் பெண்மணிகளை அனுக்கிரகிக்கும் விருப்பத்தை
வஹன்	வைத்துக்கொண்டு,
கோப கோகுலை:	கோபாலர்களுடனும் பசுக்கூட்டங்களுடனும்
ப்ருந்தாவனத:	பிருந்தாவனத்திலிருந்து
அதிதூரத: வனம்	வெகுதூரத்திலிருக்கும் காட்டிற்கு
கத: கலு	சென்றீர்களல்லவா.

ततो निरीक्ष्याशरणे वनान्तरेकिशोरलोकं क्षुधितं तृषाकुलम् ।
अदूरतो यज्ञपरान् द्विजान्प्रतिव्यसर्जयो दीदिवियाचनाय तान् ॥२॥

ததோ நிரீக்ஷ்யாஶரணே வனாந்தரே
கிஶோரலோகம் க்ஷுதிதம் த்ருஷாகுலம் ।
அதூரதோ யஜ்ஞபரான் த்விஜான் ப்ரதி
வ்யஸர்ஜயோ தீதிவியாசனாய தான் ॥2॥

தத: அஶரணே	பிறகு வீடு (புகலிடம்) ஒன்றுமில்லாத
வனாந்தரே கிஶோர லோகம்	காட்டின் நடுவில் கோபகுமாரர்களை
க்ஷுதிதம்	பசியுடையவர்களாகவும்
த்ருஷாகுலம் நிரிக்ஷ்ய	தாகத்தால் வருந்தினவர்களாகவும் கண்டு,
அதூரத: யக்ஞபரான்	பக்கத்தில் யாகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும்
த்விஜான் ப்ரதி	பிராம்மணர்களிடத்தில்
தீதிவியாசநாய	அன்னத்தை யாசிப்பதற்காக
தான் வ்யஸர்ஜய:	அவர்களை அனுப்பினீர்களல்லவா.

गतेष्वथो तेष्वभिधाय तेऽभिधांकुमारकेष्वोदनयाचिषु प्रभो ।
श्रुतिस्थिरा अप्यभिनिन्युरश्रुतिन किञ्चिदूचुश्चमहीसुरोत्तमाः ॥३॥

கதேஷ்வதோ தேஷ்வபிதாய தே$ பிதாம்
குமாரகேஷ்வோதன யாசிஷு ப்ரபோ ।
ஶ்ருதிஸ்த்திரா அப்யபிநின்யுரஶ்ருதிம்
ந கிஞ்சிதூசுச்ச மஹீஸுரோத்தமா: ॥3॥

ப்ரபோ அதோ - ஹே பிரபுவே! அதன் பிறகு அவ்விதம்
கதேஷு தேஷு குமாரகேஷு - சென்ற அந்தச் சிறுவர்கள்
தே அபிதாம் அபிதாய - தங்கள் திருநாமத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு
ஓதன யாசிஷு - அன்னத்தை யர்சிக்கும்பொழுது
மஹீ ஸுரோத்தமா: - அந்தப் பிராம்மணோத்தமர்கள்
ஶ்ருதிஸ்த்திரா: அபி - வேதங்களை நன்கறிந்தவர்களாக இருந்தாலும் (நன்றாக காது கேட்பவர்களாக இருந்தாலும்)
அஸ்ருதிம் - வேதங்கள் அறியாமையை (காது கேட்காமலிருப்பதை)
அபிநின்யு: - அபிநயித்தார்கள்.
கிஞ்சித் ந ஊசு: ச - ஒன்றும் பதில் சொல்லவும் இல்லை.

अनादरात् खिन्नधियो हि बालकाःसमाययुर्युक्तमिदं हि यज्वसु ।
चिरादभक्ताः खलु ते महीसुराः कथंहि भक्तं त्वयि तैः समर्प्यते ॥ ४ ॥

அநாதராத் கின்னதியோ ஹி பாலகா:
ஸமாயயுர் யுக்தமிதம் ஹி யஜ்வஸு ।
சிராதபக்தா: கலு தே மஹீஸுரா: கதம்
ஹி பக்தம் த்வயி தை: ஸமர்ப்யதே ॥4॥

பாலகா: அநாதராத் - அச்சிறுவர்கள் அவர்கள் அனாதரவு செய்ததால்
கின்னதிய: - வருந்தின மனமுடையவர்களாய்
ஸமாயயு: - திரும்பிவந்தார்களல்லவா.
யஜ்வஸு - விதிபோல யாகமனுஷ்டிக்கும் தீக்ஷிதர்களிடத்தில்
இதம் யுக்தம் - அனாதரவு செய்வதென்பது யுக்தந்தான்.
ஹி தே மஹீஸுரா: சிராத் } - ஏனென்றால் அந்த பூதேவர்கள் வெகுகாலமாகவே
அபக்தா: கலு - தங்களிடத்தில் பக்தியில்லாதவர்கள் (அன்னமில்லாதவர்கள்) அல்லவா.
தை: - அப்படிப்பட்ட அவர்களால்
த்வயி பக்தம் - தங்களிடத்தில் அன்னம் (பக்தி)
கதம் ஹி ஸமர்ப்யதே - எவ்விதந்தான் கொடுக்கப்படும் (செலுத்தப்படும்).

निवेदयध्वं गृहिणीजनाय मां दिशेयुरन्नं करुणाकुला इमाः ।
इति स्मितार्द्रं भवतेरिता गतास्ते दारका दारजनं ययाचिरे ॥५॥

நிவேதயத்த்வம் க்ருஹிணீ ஜனாய மாம்
திஶேயுரன்னம் கருணாகுலா இமா: ।
இதி ஸ்மிதார்த்ரம் பவதேரிதா கதாஸ்
தே தாரகா தாரஜனம் யயாசிரே ॥5॥

க்ருஹிணீ ஜனாய - ''தீக்ஷிதபத்னிகளிடத்தில்
மாம் நிவேதயத்வம் - என்னைப்பற்றித் தெரிவியுங்கள்,
கருணாகுலா: இமா: - கருணைகூர்ந்த அவர்கள்
அன்னம் திஶேயு: - அன்னத்தைக் கொடுப்பவர்கள்''
இதி ஸ்மிதார்த்ரம் பவதா ஈரிதா: - என்று புன்னகையுடன் தங்களால் கூறப்பட்ட
தேதாரகா: கதா: தாரஜனம் - அச்சிறுவர்கள் சென்று தீக்ஷித பத்தினிகளிடத்தில்
யயாசிரே - அன்னத்தை யாசித்தனர்.

गृहीतनाम्नि त्वयि सम्भ्रमाकुला
श्चतुर्विधं भोज्यरसं प्रगृह्य ताः ।
चिरं धृतत्वत्प्रविलोकनाग्रहाः
स्वकैर्निरुद्धा अपि तूर्णमाययुः ॥६॥

க்ருஹீத நாம்னீ த்வயி ஸம்ப்ரமாகுலா-
ஶ்சதுர்விதம் போஜ்யரஸம் ப்ரக்ருஹ்ய தா: ।
சிரம் த்ருத த்வத்ப்ரவிலோகனாக்ரஹா:
ஸ்வகைர் நிருத்தா அபி தூர்ணமாயயு: ॥6॥

த்வயி க்ருஹீத நாம்னீ - தங்கள் பெயரைக் கேட்ட மாத்திரத்தில்
சிரம் த்ருதத்வத் ப்ரவிலோக நாக்ரஹா: - வெகுகாலமாக தங்களை தரிசிக்க வேண்டுமென்ற ஆவலை யுடையவர்களான அந்த தீக்ஷிதபத்தினிகள்
ஸம்ப்ரமாகுலா: - பரபரப்படைந்தவர்களாக
சதுர்விதம் - (காத்யம், சோஷ்யம், லேஹியம், பேயம் என்று) நான்குவிதமான
போஜ்ய ரஸம் ப்ரக்ருஹ்ய - பக்ஷணத்தையெடுத்துக்கொண்டு
ஸ்வகை: - தங்கள் கணவர் முதலியவர்களால்
நிருத்தா: அபி - தகையப்பட்டவர்களாக இருந்தும்
தூர்ணம் ஆயயு: - விரைவாக வந்தனர்.

विलोलपिञ्छं चिकुरे कपोलयोः समुल्लसत्कुण्डलमार्द्रमीक्षिते ।
निधाय बाहुं सुहृदंससीमनि स्थितं भवन्तं समलोकयन्त ताः ॥७॥

விலோல பிஞ்சம் சிகுரே கபோலயோ:
ஸமுல்லஸத் குண்டல மார்த்ர மீக்ஷிதே ।
நிதாய பாஹு ம் ஸுஹ்ருதம் ஸஸீமனி
ஸ்த்திதம் பவந்தம் ஸமலோகயந்த தா: ॥7॥

சிகுரே விலோல பிஞ்சம்	-	கொண்டையில் சலிக்கின்ற மயிற்றோகை யுடையவரும்,
கபோலயோ:	-	இரு கன்னங்களிலும்
ஸமுல்லஸத் குண்டலம்	-	நன்கு பிரகாசிக்கின்ற குண்டலங்களை யுடையவரும்,
ஈக்ஷிதே ஆர்த்ரம்	-	கடைக்கண்ணில் கனிவுள்ளவரும்,
ஸுஹ்ருதம் ஸஸீமனி	-	தோழனின் தோளில்
பாஹு நிதாய ஸ்திதம் பவந்தம்		கை வைத்துக்கொண்டு நிற்பவருமான தங்களை
தா: ஸமலோகயந்த	-	அவர் கண்டார்.

तदा च काचित्त्वदपागमोद्यता गृहीतहस्ता दयितेन यज्वना ।
तदैव सञ्चिन्त्य भवन्तमञ्जसा विवेश कैवल्यमहो कृतिन्यसौ ॥८॥

ததா ச காசித் த்வதுபாகமோத்யதா
க்ருஹீத ஹஸ்தா தயிதேன யஜ்வனா ।
ததைவ ஸஞ்சிந்த்ய பவந்தமஞ்ஜஸா
விவேஶ கைவல்யமஹோ க்ருதின்யஸௌ ॥8॥

ததா ச	-	மற்றவர்களெல்லாம் சென்றபொழுது
த்வது பாக மோத்யதா காசித்	-	தங்களிடம் வர யத்தனித்த ஒருவள்
யஜ்வனா தயிதேன	-	தீக்ஷிதனான கணவனால்
க்ருஹீதஹஸ்தா	-	கைகளில் பிடித்துக்கொண்டு தகையப்பட்டவளாய்
பவந்தம் ஸஞ்சிந்த்ய ததா ஏவ		தங்களை தியானித்துக்கொண்டு தத்க்ஷணமே
அஞ்ஜஸா கைவல்யம் விவேஶ		சிரமமில்லாமல் மோக்ஷத்தையடைந்தாள்.
அஹோ அஸௌ க்ருதிநீ	-	ஆச்சரியம்! அவளன்றோ பாக்கியவதி.

आदाय भोज्यान्यनुगृह्य ताःपुनस्त्वदङ्गसङ्गस्पृहयोज्झतीर्गृहम् ।
विलोक्य यज्ञाय विसर्जयन्निमाश्चकर्थ भर्तॄनपि तास्वगर्हणान् ॥९॥

ஆதாய போஜ்யானனுக்ருஹ்ய தா:
புனஸ்த்வதங்கஸங்க ஸ்ப்ருஹயோஜ்ஜதீர்க்ருஹம் ।
விலோக்ய யஜ்ஞாய விஸர்ஜயந்நிமாஸ்
ச கர்த்த பர்த்ரூனபி தாஸ்வகர் ஹணான் ॥9॥

போஜ்யானி ஆதாய - பக்ஷணங்களை அங்கீகரித்துக்கொண்டு
தா அநுக்ருஹ்ய புன: - அவர்களையனுக்கிரகித்து பிறகு
த்வதங்க ஸங்க ஸ்ப்ருஹயா - தங்களுடைய அங்கசங்கத்தில் விருப்பத்தால்
க்ருஹம் உஜ்ஜதீ: விலோக்ய - அவர்களை வீடுகளையும் உபேக்ஷித்தவர்களாகக் கண்டு,
யக்ஞாய - யாகத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக
இமா: விஸர்ஜயன் - அவர்களை சொல்லியனுப்பி
பர்த்ரூன் அபி - அவர்களுடைய கணவர்களையும்
தாஸு அர்ஹணான் - அவர்களிடம் தீய எண்ணமற்றவர்களாக
சகர்த்த - செய்தீர்களல்லவா.

निरूप्य दोषं निजमङ्गनाजने विलोक्य भक्तिं च पुनर्विचारिभिः ।
प्रबुद्धतत्त्वैस्त्वमभिष्टुतो द्विजैर्मरुत्पुराधीश निरुन्धि मे गदान् ॥१०॥

நிரூப்ய தோஷம் நிஜமங்கனாஜனே
விலோக்ய பக்திம் ச புனர்விசாரிபி: ।
ப்ரபுத்த தத்வைஸ்த்வமபிஷ்டுதோ த்விஜைர்-
மருத்புராதீஶ நிருந்தி மே கதான் ॥10॥

மருத் புராதீஶ - ஹே குருவாயூரப்பா!
நிஜம் தோஷம் நிரூப்ய - தங்கள் தோஷத்தை நிரூபித்துப் பார்த்தும்,
அங்கநாஜனே - தங்கள் பத்தினிகளிடத்தில் இருக்கும்
பக்திம் விலோக்ய ச - பக்தியைக் கண்டும்
புன: விஜாரிபி: - பிறகு விசாரஞ்செய்தவர்களும்
ப்ரபுத்த தத்வை: - அதனால் உண்மையை அறிந்தவர்களுமான
த்விஜை: அபிஷ்டுத: த்வம் - அந்தணர்களால் நன்கு ஸ்துதிக்கப்பட்ட தாங்கள்
மே கதான் நிருந்தி - என் வியாதிகளை தடுக்கவேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே யஜ்வபத்ந்யுத்தரண வர்ணனம்
நாம ஏக ஷஷ்டிதமம் தஶகம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 628] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோகா: 253]

தஶகம் - 62

இந்திரயாகம்

कदाचिद्गोपालान् विहितमखसम्भारविभवान्
निरीक्ष्य त्वं शौरे मघवमदमुध्वंसितुमनाः ।
विजानन्नप्येतान् विनयमृदु नन्दादिपशुपा
नपृच्छः को वायं जनक भवतामुद्यम इति ॥ १ ॥

கதாசித் கோபாலான் விஹித மகஸம்பார விபவான்
நிரீக்ஷ்ய த்வம் ஶௌரே மகவமத முத்த்வம்ஸிது மனா: ।
விஜானன்னப்யேதான் விநய ம்ருது நந்தாதி பஶூபா
நப்ருச்ச : கோ வாஸ் யம் ஜனக பவதாமுத்யம இதி ॥1॥

ஶௌரே: கதாசித் த்வம்	ஹே ஸ்ரீகிருஷ்ணா! ஒருநாள் தாங்கள்
கோபாலான்	கோபாலர்களை
விஹித மகஸம்பார விபவான் நிரீக்ஷ்ய	யாகத்திற்கு வேண்டிய பண்டங்களை சம்பாதிப்பதில் ஈடுபட்டவர்களாகக் கண்டு,
மகவமதம் உத் த்வம்ஸிதுமனா:	இந்திரன் செருக்கை ஒழிக்க எண்ணியவராய்
விஜானன் அபி	அறிந்திருந்தும்கூட
ஜனக பவதாம் அயம் உத்யம:	"அப்பா! உங்களுடைய இம்முயற்சி
க: வா இதி வினயம்ருது	என்ன" என்று வணக்கத்துடன் மெதுவாக
ஏதான் நந்தாதி பஶூபான்	அந்த நந்தன் முதலிய கோபர்களிடம்
அப்ருச்ச:	கேட்டீர்களல்லவா.

बभाषे नन्दस्त्वां सुत ननु विधेयो मघवतो
मखो वर्षे वर्षे सुखयति स वर्षेण पृथिवीम् ।
नृणां वर्षायत्तं निखिलमुपजीव्यं महितले
विशेषादस्माकं तृणसलिलजीवा हि पशवः ॥ २ ॥

பபாஷே நந்தஸ் த்வாம் ஸுத நநு விதேயோ மகவதோ
மகோ வர்ஷே வர்ஷே ஸுகயதி ஸவர்ஷேண ப்ருதிவீம் ।
ந்ருணாம் வர்ஷாயத்தம் நி கிலமுபஜீவ்யம் மஹிதலே
விஶேஷாதஸ்மாகம் த்ருண ஸலில ஜீவா ஹி பஶவ: ॥2॥

ஸுத வர்ஷே வர்ஷே	"பிள்ளாய்! ஒவ்வொரு வருஷமும்

மகவத: மக: விதேய: நநு	-	இந்திரயாகம் செய்தே தீரவேண்டும்
ஸ: வர்ஷேண	-	இந்திரன் மழையால்
ப்ருதிவீம் ஸுகயதி	-	பூமியை சுகப்படுத்துகிறான்.
மஹிதலே ந்ருணாம்	-	பூலோகத்திலுள்ள மனிதர்களுடைய
நிகிலம் உபஜீவ்யம்	-	உபஜீவனமார்க்கமெல்லாம்
வர்ஷா யத்தம்	-	மழையைஆச்சிரயித்திருக்கிறது.
விஶேஷாத் அஸ்மாகம்	-	விசேஷமாக நமக்கும் மழைதான் ஆசிரயம்
ஹி பஶவ:	-	ஏனென்றால் பசுக்கள்
த்ருண ஸலில ஜீவா:	-	புல்லையும் ஜலத்தையும் ஜீவனாக உடையவர்கள்'' என்று
நந்த: த்வாம் பபாஷே	-	நந்தன் தங்களிடம் உரைத்தானல்லவா.

इति श्रुत्वा वाचं पितुरयि भवानाह सरसं
धिगेतन्नो सत्यं मघवजनिता वृष्टिरिति यत् ।
अदृष्टं जीवानां सृजति खलु वृष्टिं समुचितां
महारण्ये वृक्षाः किमिव बलिमिन्द्राय ददते ॥ ३॥

இதி ஶ்ருத்வா வாசம் பிதுரயி பவானாஹ ஸரஸம்
திகேதந்நோ ஸத்யம் மகவ ஜனிதா வ்ருஷ்டிரிதி யத் ।
அத்ருஷ்டம் ஜீவானாம் ஸ்ருஜதி கலு வ்ருஷ்டிம் ஸமுசிதாம் ।
மஹாரண்யே வ்ருக்ஷா: கிமிவ பலிமிந்த்ராய தததே ॥3॥

அயி பிது:	-	ஹே ஸ்ரீகிருஷ்ணா! பிதாவினுடைய
இதி வாசம் ஶ்ருத்வா பவான்	-	இப்படிப்பட்ட வாக்கைக் கேட்டு, தாங்கள்
திக் வ்ருஷ்டி: மகவஜனிதா	-	''கஷ்டம்! மழை இந்திரனால் உண்டுபண்ணப்பட்டது
இதி யத் ஏதன் நோ ஸத்யம்	-	என்று யாதொன்றுண்டோ இது உண்மையேயல்ல;
ஜீவானாம் அத்ருஷ்டம் கலு		பிராணிகளுடைய அதிருஷ்டமல்லவா
ஸமுசிதாம் வ்ருஷ்டிம் ஸ்ருஜதி		வேண்டிய மழையையுண்டுபண்ணுகிறது?
மஹாரண்யே வ்ருக்ஷா	-	பெருங்காடுகளில் மரங்கள்
மிந்த்ராய பலிம் கிமிவ தததே		இந்திரனுக்கு பலியை கொடுக்கின்றனவா?'' என்று
ஸரஸம் ஆஹ	-	ஸ்ரஸமாக உரைத்தீர்களல்லவா.

इदं तावत्सत्यं यदिह पशवो नः कुलधनं
तदाजीव्यायासौ बलिरचलभर्त्रे समुचितः ।
सुरेभ्योऽप्युत्कृष्टा ननु धरणिदेवाः क्षितितले
ततस्तेऽप्याराध्या इति जगदिथ त्वं निजजनान् ॥ ४ ॥

இதம் தாவத் ஸத்யம் யதிஹ பஶவோ ந : குலதனம்
ததா ஜீவ்யாயாஸெள பலிரசலபர்த்ரே ஸமுசித: ।
ஸுரேப்யோऽப்யுத்க்ருஷ்டா நனு தரணி தேவா:க்ஷிதிதலே
ததஸ்தேநப்யாராத்த்யா இதி ஜகதித த்வம் நிஜஜனான் ॥4॥

இஹ பஶவ: ந: குலதனம் - ''இவ்விடத்தில் பசுக்கள் நமது குலதனம்
யத் இதம் தாவத ஸத்யம் - என்பதுதான் உண்மை.
அஸெள பலி: - இந்த பலி (யாகம்)
ததா ஜீவ்யாய - அவைகளுக்கு உபஜீவனத்திற்குக்காரணமான
அசல பர்த்ரே ஸமுசித: - மலையரசுக்கு கொடுப்பதுதான் உசிதம்.
க்ஷிதி தலே தரணி தேவா: - பூலோகத்தில் அந்தணர்கள்
ஸுரேப்ய: அபி - தேவர்களைக்காட்டிலும்
உத்க்ருஷ்டா: நநு - மேன்மைபெற்றவர்களன்றோ;
தத: தே அபி ஆராத்யா: - ஆகையால் அவர்களும் ஆராதிக்கத் தகுந்தவர்களே''
இதி த்வம் - என்று தாங்கள்
நிஜஜனான் ஜகதித - தங்கள் பந்துக்களிடம் உரைத்தீர்களல்லவா.

भवद्वाचं श्रुत्वा बहुमतियुतास्तेऽपि पशुपा
द्विजेन्द्रानर्चन्तो बलिमददुरुच्चैः क्षितिभृते ।
व्यधुः प्रादक्षिण्यं सुभृशमनमन्नादरयुतास्
त्वमादः शैलात्मा बलिमखिलमाभीरपुरतः ॥ ५ ॥

பவத்வாசம் ஶ்ருத்வா பஹுமதியுதாஸ்தேऽபி பஶுபா:
த்விஜேந்த்ரானர்ச்சந்தோ பலிமததுருச்சை: க்ஷிதிப்ருதே ।
வ்யது: ப்ராதக்ஷிண்யம் ஸுப்ருஶமந மன்னாதரயுதாஸ்-
த்வமாத: ஶைலாத்மா பலிமகில மாபீர்புரத: ॥5॥

தே பஶுபா: அபி - அந்த கோபாலர்களும்
பவத்வாசம் ஶ்ருத்வா - தங்கள் திருவாக்கைக் கேட்டு
பஹுமதியுதா: - வெகுமானத்துடன் கூடினவர்களாக
த்வி ஜேந்த்ரான் அர்சந்த: - பிராமணோத்தமர்களை பூஜித்துக்கொண்டு
க்ஷிதிப்ருதே உச்சை: பலிம் அதது: - மலைக்கு உயர்ந்த பலியைக் கொடுத்தனர்.
ஸுப்ருஶம் ஆதரயுதா - மிகவும் ஆதரவுடையவர்களாய்
ப்ராத க்ஷிண்யம் வ்யது: அனமன் - வலம் வந்தனர்; வணங்கினர்.

ஶைலாத்மா த்வம் ஆபீரபுரத:	-	மலைரூபியாகத் தாங்களும் கோபாலர்களுக்கெதிரில்
அகிலம் பலிம் ஆத:	-	பலி முழுவதையும் பக்ஷித்தீர்களல்லவா.

अवोचश्चैवं तान्किमिह वितथं मे निगदितं
गिरीन्द्रो नन्वेष स्वबलिमुपभुङ्क्ते स्ववपुषा ।
अयं गोत्रो गोत्रद्विषि च कुपिते रक्षितुमलं
समस्तानित्युक्ता जहृषुरखिला गोकुलजुषः ॥ ६ ॥

அவோசஶ்சைவம் தான் கிமிஹ விததம் மே நிகதிதம்
கிரீந்த்ரோ நன்வேஷ ஸ்வபலி முபபுங்க்தே ஸ்வவபுஷா ।
அயம் கோத்ரோ கோத்ரத்விஷி ச குபிதே ரக்ஷிதுமலம்
ஸமஸ்தானித்யுக்தா ஜஹ்ருஷு ரகிலா கோகுல ஜுஷ: ॥ 6 ॥

இஹ மே நிகதிதம் விததம் கிம்	-	"இப்பொழுது என் வாக்கு வீணாக ஆனதா?
ஏஷ: கிரீந்த்ர ஸ்வவபுஷா	-	இந்த மாமலை தன் சரீரத்துடன்
ஸ்வ பலிம் உப புங்க்தே நநு	-	தனக்கிட்ட பலியை சாப்பிடவில்லையா?
ஏவம் தான் அவோச: ச	-	என்று அவர்களைப்பார்த்து உரைத்தீர்களல்லவா.
கோத்ர த்விஷி குபிதே ச	-	மலைகளின் பகைவனான இந்திரன் கோபமடைந்தாலும்
அயம் கோத்ர:	-	"பூமியை (பசுக்களை)க்காக்கும் இம்மலை
ஸமஸ்தான்ரக்ஷிதும்அலம்	-	நம்மெல்லோரையும்காப்பாற்ற சக்தியுற்றதே"
இதி உக்தா: கோகுலஜுஷ:	-	என்று கூறப்பட்ட கோகுலவாஸிகள்
அகிலா: ஜஹ்ருஷு:	-	எல்லோரும் சந்தோஷித்தனரல்லவா.

परिप्रीताः याताः खलु भवदुपेता व्रजजुषो
व्रजं यावत्तावन्निजमखविभङ्गं निशमयन् ।
भवन्तं जानन्नप्यधिकरजसाक्रान्तहृदयो
न सेहे देवेन्द्रस्त्वदुपरचितात्मोन्नतिरपि ॥ ७ ॥

பரிப்ரீதா: யாதா: கலு பவதுபேதா வ்ரஜஜுஷோ
வ்ரஜம் யாவத் தாவந் நிஜ-மக-விபங்கம் நிஶமயன் ।
பவந்தம் ஜானன்னப்யதிக - ரஜஸாऽऽக்ராந்தஹ்ருதயோ
ந ஸேஹே தேவேந்த்ரஸ்த்வதுப ரசிதாத்மோந்நதிரபி ॥ 7 ॥

வ்ரஜ ஜுஷ: பரிப்ரீதா:	-	கோகுலவாஸிகள் மிக சந்தோஷம் அடைந்தவர்களாய்

பவது பேதா:	-	தங்களுடன்
யாவத் வ்ரஜம் யாதா:	-	எப்பொழுது கோகுலத்திற்குச் சென்றனரோ
தாவத் கலு தேவேந்த்ர:	-	அப்பொழுதுதே தேவேந்திரன்
நிஜமக விபங்கம் நிஶமயன்	-	தனது யாகம் தடைபெற்றதையறிந்து
பவந்தம் ஜானன் அபி	-	தங்களைப்பற்றி அறிந்திருந்தும்
த்வதுபரசிதாத் மோந்நதி: அபி	-	தங்களாலேயே அளிக்கப்பட்ட தன்னுடைய உயர்ந்த இந்திர பதவியை யுடையவனாக இருந்தும்
அதிக ரஜஸா ஆக்ராந்த ஹ்ருதய: ந ஸேஹே		அதிகமாக ரஜோகுணத்தால் சூழப்பட்ட மனதையுடையவனாக பொறுக்கவில்லை.

मनुष्यत्वं यातो मधुभिदपि देवेष्वविनयं
विधत्ते चेन्नष्टस्त्रिदशसदसां कोऽपि महिमा ।
ततश्च ध्वंसिष्ये पशुपहतकस्य श्रियमिति
प्रवृत्तस्त्वां जेतुं स किल मघवा दुर्मदनिधिः ॥ ८ ॥

மனுஷ்யத்வம் யாதோ மதுபிதபி தேவேஷ்வவிநயம்
விதத்தே சேந்நஷ்டஸ்த்ரிதஶஸதஸாம் கோऽபி மஹிமா।
ததஶ்ச த்வம்ஸிஷ்யே பசுபஹதகஸ்ய ச்ரியமிதி
ப்ரவ்ருத்தஸ்த்வாம் ஜேதும் ஸ கில மகவா துர்மத நிதி: ॥8॥

மதுபித அபி	-	''மதுவைக் கொன்ற விஷ்ணுகூட
மனுஷ்யத்வம் யாத:	-	மனுஷ்யத்தன்மையையடைந்தவராய்
தேவேஷு அவிநயம் விதத்தே சேத்	-	தேவர்களிடத்தில் அபராதத்தை செய்வாராகில்,
த்ரிதஶ ஸதஸாம்	-	ஸமஸ்த தேவர்களுடையவும்
க: அபி மஹிமா	-	இவ்விதமென்று சொல்லமுடியாத மஹிமை
நஷ்ட:	-	நாசமடைந்துவிட்டது.
தத: ச பஶுபஹத கஸ்ய	-	ஆகையால் இடையப்பதரான கிருஷ்ணனுடைய
ஶ்ரியம் த்வம் ஸிஷ்யே இதி		ஐசுவரியத்தை நாசஞ்செய்கிறேன்'' என்று
துர்மத நிதி: ஸ மகவா	-	வீண்செருக்கிற்கிருப்பிடமான அந்த இந்திரன்
த்வாம் விஜேதும் ப்ரவ்ருத்த: கில	-	தங்களை ஜயிக்க துணிந்தானல்லவா.

त्वदावासं हन्तुं प्रलयजलदानम्बरभुवि
प्रहिण्वन् बिभ्राणः कुलिशमयमभ्रेभगमनः ।
प्रतस्थेऽन्यैरन्तर्दहनमरुदाद्यैर्विहसितो
भवन्माया नैव त्रिभुवनपते मोहयति कम् ॥ ९ ॥

த்வதாவாஸம் ஹந்தும் ப்ரலயஜல தானம்பரபுவி
ப்ரஹிண்வன்பிப்ராண: குலிஶமய மப்ப்ரேபகமன: ।
ப்ரதஸ்த்தேऽன்யை ரந்தர்தஹனமருதாத்யைர்விஹஸிதோ
பவன் மாயா நைவ த்ரி புவனபதே மோஹயதி கம் ॥ 9 ॥

அயம் த்வதாவாஸம் ஹந்தும் - அந்த இந்திரன் தங்கள் இருப்பிடத்தை அழிப்பதற்கு
அப்ரேபகமன: - ஐராவதத்தின் மேலேறிக்கொண்டு
குலிஶம் விப்ராண: - வஜ்ராயுதத்தை கையிலெடுத்துக்கொண்டு
அம்பரபுவி - ஆகாயத்தில்
ப்ரளயஜலதான்ப்ரஹிண்வன் - பிரளயகாலத்துமேகங்களை ஏவிக்கொண்டு
அன்யை:தஹனமருதாத்யை: - மற்ற அக்னி வாயு முதலியவர்களால்
அந்த: விஹஸித: - உள்ளில் பரிஹஸிக்கப்பட்டவனாய்
ப்ரதஸ்தே - புறப்பட்டானல்லவா.
த்ரிபுவன பதே - மூவுலகங்களுக்கும் அதிபதியான ஹே கிருஷ்ணா!
பவன் மாயா கம் ஏவ ந மோஹயதி - தங்கள் மாயை யாரைத்தான் மயக்குவதில்லை.

सुरेन्द्रः क्रुद्धश्चेत् द्विजकरुणया शैलकृपया
प्यनातङ्कोऽस्माकं नियत इति विश्वास्य पशुपान् ।
अहो किन्नायातो गिरिभिदिति सञ्चिन्त्य निवसन्
मरुद्गेहाधीश प्रणुद मुरवैरिन् मम गदान् ॥ १० ॥

ஸுரேந்த்ர: க்ருத்தச்சேத் த்விஜகருணயா ஶைலக்ருபயாऽ
ப்யனாதங்கோऽஸ்மாகம் நியத இதி விஶ்வாஸ்ய பஶுபான் ।
அஹோ கிந்நாயாதோ கிரிபிதிதி ஸஞ்சிந்த்ய நிவஸன்
மருத்கேஹாதீஶ ப்ரணுத முரவைரின் மம கதான் ॥ 10 ॥

ஸுரேந்த்ர: க்ருத்த சேத் - தேவேந்திரன் கோபமடைந்தானாகிலும்
த்விஜ கருணயா - பிராமணர்களுடைய கருணையாலும்
ஶைலக்ருபயா அஸ்மாகம் - மலையின் அருளாலும் நமக்கு
அநாதங்க: நியத: இதி - க்ஷேமம் நிச்சயம் என்று
பஶுபான் விஶ்வாஸ்ய - கோபாலர்களை நம்பச்செய்து
அஹோ கிரிபித - "ஆச்சரியம்! இந்திரன்
கிம் ந ஆயாத: - ஏன் வரவில்லை"
இதி ஸஞ்சிந்த்ய - என்றாலோசித்துக்கொண்டு
நிவஸன் முரவைரின் - காத்திருக்கும் முரவைரியான
மருத் கேஹாதீஶ - ஹே குருவாயூரப்பா!
மம கதான் ப்ரணுத - என் வியாதிகளைதாங்கள் அகற்றவேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே இந்த்ரயாக விகாதவர்ணனம் நாம த்விஷஷ்டிதமம் தஶகம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 638] [தஶமஸ்கந்த: 263]

தஶகம் - 63

கோவர்த்தன உத்தரணம்

ददृशिरे किल तत्क्षणमक्षतस्तनितजृम्भितकम्पितदिक्तटाः ।
सुषमया भवदङ्गतुलां गता व्रजपदोपरि वारिधरास्त्वया ॥१॥

தத்ருஶிரே கில தத்க்ஷண மக்ஷதஸ்
தனித ஜ்ரும்பித கம்பித திக்தடா: ।
ஸுஷமயா பவதங்கதுலாம் கதா
வ்ரஜபதோபரி வாரிதராஸ்த்வயா ॥1॥

தத்க்ஷணம் வ்ரஜ பதோபரி -	அப்பொழுதே கோகுலத்திற்கு மேல்
அக்ஷதஸ்தநித ஜ்ரும்பித கம்பித திக்தடா:	இடைவிடாதுண்டான இடிமுழக்கத்தால் நடுங்கச் செய்த திக்குகளையுடையனவும்
ஸுஷமயா பவதங்க துலாம் கதா:	நிறத்தால் தங்கள் திருமேனிக் கொத்தவையுமான
வாரிதரா: த்வயா தத்ருஶிர கில	மேகங்கள் தங்களால் காணப்பட்டன அல்லவா.

विपुलकरकमिश्रैस्तोयधारानिपातै
र्दिशि दिशि पशुपानां मण्डले दण्ड्यमाने ।
कुपितहरिकृतान्नः पाहि पाहीति तेषां
वचनमजित शृण्वन्मा बिभीतेत्यभाणीः ॥ २ ॥

விபுல கரக மிஶ்ரைஸ் தோய தாரா நிபாதைர்
திஶி திஶி பஶுபானாம் மண்டலே தண்ட்யமானே ।
குபித ஹரி க்ருதாந்ந: பாஹி பாஹீதி தேஷாம்
வசன மஜித ஶ்ருண்வன் மா பிபீதேத்ய பாணீ ॥2॥

அஜித -	ஒருவராலும் ஜயிக்கப்படாத ஹே கிருஷ்ணா!
விபுலகரக மிஶ்ரை: -	பெருத்த ஆலங்கட்டிகளுடன் கூடின
தோய தாரா நிபாதை: -	மழைத்தாரகைகளின் வீழ்ச்சிகளால்
திஶி திஶி பஶுபானாம் மண்டலே	எல்லா இடத்திலும் இடையர் கூட்டம்
தண்டயமானே -	தண்டிக்கப்படும்பொழுது,
குபித ஹரிக்ருதாத் -	''கோபமடைந்த இந்திரனுடைய துரோகத்திலிருந்து
ந: பாஹி பாஹி -	எங்களைக் காப்பாற்று, காப்பாற்று''
இதி தேஷாம் வசனம் -	என்ற அவர்களுடைய வசனத்தை

ஃப்ருணவன் த்வம் - கேட்டுக்கொண்டிருந்த தாங்கள்
மா பிபீத இதி - ''பயப்படாதீர்கள்'' என்று
அபாணீ: - உரைத்தீர்களல்லவா.

कुल इह खलु गोत्रो दैवतं गोत्रशत्रो
र्विहतिमिह स रुन्ध्यात्को नु वः संशयोऽस्मिन् ।
इति सहसितवादी देव गोवर्धनाद्रिं
त्वरितमुदमुमूलो मूलतो बाल दोर्भ्याम् ॥ ३ ॥

குல இஹ கலு கோத்ரோ தைவதம் கோத்ரஶத்ரோர்
விஹதிமிஹ ஸ ருந்த்யாத் கோ நு வ: ஸம்ஶயோऽஸ்மின் ।
இதி ஸ ஹஸித வாதீ தேவ கோவர்த்தனாத்ரிம்
த்வரித முதமுமூலோ மூலதோ பாலதோர்ப்யாம் ॥3॥

இஹ குலே - ''இந்த கோகுலத்தில்
கோத்ர: கலு - பசுக்களைக் காப்பாற்றும் கோவர்த்தன மலையல்லவா.
தைவதம் - தைவதம்?
ஸ: - அம்மலை
கோத்ர ஶத்ரோ: - மலைகளுக்குப்பகைவனான இந்திரனிடம் இருந்துண்டான
இஹ விஹதிம் ருந்த்யாத் - இக்கெடுதியை தகையும்;
அஸ்மின் வ: க: நு ஸம்ஶய: - இதில் உங்களுக்கு என்ன ஸந்தேகம்?
தேவ இதி - பிரகாசரூபியே! இவ்விதம்
ஸஹ ஸிதவாதீ த்வரிதம் - சிரிப்புடன் சொல்லிக்கொண்டே விரைவாக
பால தோர்ப்யாம் கோவர்த்நாத்ரிம் - இளங்கைகளால் கோவர்த்தன மலையை
மூலத: உதமுமூல: - வேருடன் பிடுங்கியெடுத்தீர்களல்லவா''.

तदनु गिरिवरस्य प्रोद्धृतस्यास्य तावत्
सिकतिलमृदुदेशे दूरतो वारितापे ।
परिकरपरिमिश्रान्धेनुगोपानधस्ता
दुपनिदधदधत्था हस्तपद्मेन शैलम् ॥ ४ ॥

ததனு கிரிவரஸ்ய ப்ரோத்த்ருதஸ்யாஸ்ய தாவத்
ஸிகதிலம்ருதுதேஶே தூரதோ வாரிதாபே ।
பரிகர பரிமிஶ்ரான் தேனு கோபானதஸ்தா-
துப நிதத ததத்தா ஹஸ்த பத்மேன ஶைலம் ॥4॥

ததனு தாவத் ப்ரோத்த்ருதஸ்ய - அதன்பிறகு உயரத் தூக்கப்பட்ட

அஸ்ய கிரிவரஸ்ய ஸிகதில ம்ருது தேஶே		அந்த மாமலையின் மணற்பாங்கானதால் மெதுவாக இருக்கும் இடத்தையுடைய்தும்
தூரத: வாரிதாபே அதஸ்தாத்		வெகுதூரத்தில் தடுக்கப்பட்ட வெள்ளப் பெருக்கையுடையதுமான அடியில்
பரிகர பரிமிஶ்ரான்	-	வீட்டுச் சாமான்களுடன்கூடின
தேனு கோபான் உபநிததத்	-	பசுக்களையும் கோபர்களையும் இருக்கச் செய்து
ஹஸ்த பத்மேன	-	தாமரைபோன்ற கையால்
ஶைலம் அதத்தா:	-	மலையைத் தாங்கிக் கொண்டிருந்தீர்களல்லவா.

भवति विधृतशैले बालिकाभिर्वयस्यै
रपि विहितविलासं केळिलापादिलोले ।
सविधमिलितधेनूरेकहस्तेन कण्डू
यति सति पशुपालास्तोषमैषन्त सर्वे ॥ ५ ॥

பவதி வித்ருதஶைலே பாலிகாபிர் வயஸ்யை
ரபி விஹித விலாஸம் கேலி லாபாதி லோலே ।
ஸவித மிலித தேனூ ரேகஹஸ்தேன கண்டூ
யதி ஸதி பஶுபாலாஸ் தோஷ மைஷந்த ஸர்வே ॥5॥

பவதி வித்ருத ஶைலே	-	தாங்கள் மலையை தூக்கிக்கொண்டும்,
பாலிகாபி: வயஸ்யை: அபி		சிறு பெண்களுடனும், தோழர்களுடனும்,
விஹித விலாஸம்	-	லீலாபினயத்துடன்கூட
கேலிலா பாதிலோலே	-	விளையாட்டாகப் பேசுவது முதலியவற்றில் ஈடுபட்டுக்கொண்டும்
ஸவிதமிலித தேனூ:	-	பக்கத்தில் வந்த பசுக்களை
ஏக ஹஸ்தேன கண்டூயதி ஸதி		ஒரு கையால் சொரிந்துகொண்டும் இருக்கும்பொழுது
ஸர்வே பஶுபாலா:	-	எல்லா கோபாலர்களும்
தோஷம் ஐஷந்த	-	சந்தோஷமடைந்தனரல்லவா.

अतिमहान् गिरिरेष तु वामके करसरोरुहि तं धरते चिरम् ।
किमिदमद्भुतमद्रिबलन्विति त्वदवलोकिभिराकथि गोपकैः ॥ ६ ॥

அதி மஹான் கிரிரேஷது வாமகே
கரஸரோரு ஹி தம் தரேத சிரம் ।
கிமிதமத்புத மத்ரிபலம் நு இதி
த்வதவலோகிபிராகதி கோபகை: ॥6॥

கிரி: அதிமஹான்	"இந்த மலை மிகப்பெரிது;

ஏஷ: து - இந்தக் கிருஷ்ணனோ
கரஸரோருஹி வாமகே - தாமரைபோல மிருதுவான இடது கையில்
தம் சிரம் தரதே - அதை நெடுநேரமாக சுமக்கின்றான்;
இதம் கிம் அத்புதம் - இதென்ன ஆச்சரியம்!!
அத்ரி பலம் நு - ஒருக்கால் மலையின் சக்தியாக இருக்குமோ
இதி த்வத வலோ கிபி: - என்று தங்களைப் பார்க்கின்ற
கோபகை: ஆகதி - அறிவில்லாத கோபர்களால் சொல்லப் பட்டதல்லவா''.

अहह धाष्ट्र्यममुष्य वटोर्गिरिं व्यथितबाहुरसाववरोपयेत् ।
इति हरिस्त्वयि बद्धविगर्हणो दिवससप्तकमुग्रमवर्षयत् ॥ ७॥

அஹஹ தார்ஷ்ட்ய மமுஷ்ய வடோர்கிரிம்
வ்யதித பாஹுரஸா வவரோபயேத் ।
இதி ஹரிஸ்த்வயி பத்தவிகர் ஹணோ
திவஸஸப்தக முக்ர மவர்ஷயத் ॥7॥

அமுஷ்ய வடோ: } அஹஹ தார்ஷ்ட்ய } - இச்சிறுவனுக்கு என்ன துணிவு!
வ்யஸௌ வ்யதித பாஹு: - இவன் கைவேதனையடைந்தவனாய்
கிரிம் அவரோபயேத் - மலையை கீழே இறக்கிவைப்பான்,
இதி த்வயி - என்று தங்களிடத்தில்
பத்த விகர்ஹண: ஹரி: - நிந்தையுடையவனாய், இந்திரன்
திவஸ ஸப்தகம் - ஏழு நாள் முழுவதும்
உக்ரம் அவர்ஷயத் - கடுமையாக மழைபெய்யச் செய்தானல்லவா.

अचलति त्वयि देव पदात्पदं गलितसर्वजले च घनोत्करे ।
अपहृते मरुता मरुतां पतिस्त्वदभिशङ्कितधीः समुपाद्रवत् ॥ ८॥

அசலதி த்வயி தேவ பதாத்பதம்
கலித ஸர்வ்ஜலே ச கனோத்கரே ।
அபஹ்ருதே மருதா மருதாம்
பதிஸ்த்வதபி ஶங்கிததீ: ஸமுபாத்ரவத் ॥8॥

தேவ த்வயி பதாத் பதம் } - ஹே தேவ! தாங்கள் நின்ற இடத்திலிருந்து ஓரடிகூட
அசலதி - அசையாதிருந்தபொழுது
கலித ஸர்வஜலே கனோத்கரே } - ஜலமெல்லாம் பொழிந்த மேகக்கூட்டமும்
மருதா அபஹ்ருதே ச - காற்றால் விரட்டப்பட்டபொழுது
மருதாம் பதி: - தேவர்களுக்கதிபதியான இந்திரன்

த்வதபி ஶங்கித தீ: - தங்கள் விஷயத்தில் பலவித சங்கை கொண்டவனாய்
ஸமுபாத்ரவத் - அவ்விடமிருந்து போய்விட்டானல்லவா.

शममुपेयुषि वर्षभरे तदा पशुपधेनुकुले च विनिर्गते ।
भुवि विभो समुपाहितभूधरः प्रमुदितैः पशुपैः परिरेभिषे ॥९॥

சமமுபேயுஷி வர்ஷபரே ததா
பஶுப தேனுகுலே ச விநிர்கதே ।
புவி விபோ ஸமுபாஹித பூதர:
ப்ரமுதிதை: பஶுபை: பரிரேபிஷே ॥9॥

ததா வர்ஷபரே ஶமம் உபேயுஷி - அப்பொழுது பெருமழை ஓய்ந்தபொழுது
பஶு ப தேனுகுலே ச - கோபர்களும் பசுக்கூட்டமும்
விநிர்கதே - வெளியில் வந்தபொழுது
விபோ - ஸர்வசக்தனான பிரபுவே!
புவி ஸமுபாஹித பூதர: - பூமியில் மலையை வைத்த தாங்கள்
ப்ரமுதிதை: - மிக சந்தோஷமடைந்த
பஶுபை: பரிரேபிஷே - கோபர்களால் கட்டியணைக்கப்பட்டீர்கள் அல்லவா.

धरणिमेव पुरा धृतवानसि क्षितिधरोद्धरणे तव कः श्रमः ।
इति नुतस्त्रिदशैः कमलापते गुरुपुरालय पालय मां गदात् ॥१०॥

தரணிமேவ புரா த்ருதவானஸி
க்ஷிதிதரோத்தரணே தவ க: ஶ்ரம: ।
இதி நுதஸ்த்ரிதசை : கமலாபதே
குருபுராலய பாலய மாம் கதாத் ॥10॥

கமலா பதே குருபுராலய - லக்ஷ்மீகாந்தனான ஹே குருவாயூரப்பா!
புரா த்வம் தரணிம் ஏவ - முன்பு தாங்கள் பூமியையே
த்ருதவான் அஸி - தூக்கியிருக்கிறீர்கள்;
தவ - அப்படிப்பட்ட தங்களுக்கு
க்ஷிதி தரோத்தரணே க: ஶ்ரம: - மலையைத் தூக்குவதில் என்ன சிரமம்?
இதி த்ரிதஶை: நுத: - என்று தேவர்களால் ஸ்துதிக்கப்பட்ட தாங்கள்
கதாத் மாம் பாலய - வியாதியிலிருந்து என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே கோவர்த்தன உத்தாரண
வர்ணனம் நாம த்ரிதஷ்டிதமம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 648] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோகா: 273]

தஶகம் - 64

கோவிந்த பட்டாபிஷேகம்

आलोक्य शैलोद्धरणादिरूपं प्रभावमुच्चैस्तव गोपलोकाः ।
विश्वेश्वरं त्वामभिमत्य विश्वे नन्दं भवज्जातकमन्वपृच्छन् ॥ १॥

ஆலோக்ய ஶைலோத்தரணாதி ரூபம்
ப்ரபாவ முச்சைஸ்தவ கோபலோகா: ।
விஶ்வேச்வரம் த்வாமபிமத்ய விஶ்வே
நந்தம் பவஜ்ஜாதக மன்வப்ருச்சன் ॥1॥

விஶ்வே கோபலோகா:	-	எல்லா கோபர்களும்
ஶைலோத்தரணாதி ரூபம் தவ	-	மலையை தூக்கியது முதலான தங்களுடைய
உச்சை: ப்ரபாவம் ஆலோக்ய	-	மஹோன்னதமான மஹிமையைக் கண்டு,
த்வாம் விஶ்வேச்வரம் அபிமத்ய		தங்களை சர்வேச்வரன் என்றெண்ணி
நந்தம் பவஜ்ஜாதகம்	-	நந்தரிடம் தங்கள் ஜாதகத்தைப்பற்றி
அன்வ ப்ருச்சன்	-	விசாரித்தனர்.

गर्गोदितो निर्गदितो निजाय वर्गाय तातेन तव प्रभावः ।
पूर्वाधिकस्त्वय्यनुराग एषामैधिष्ट तावद्बहुमानभारः ॥ २॥

கர்க்கோதிதோ நிர்கதிதோ நிஜாய
வர்க்காய தாதேன தவ ப்ரபாவ: ।
பூர்வாதிகஸ் த்வய்யனுராக ஏஷா
மைதிஷ்ட தாவத் பஹுமான பார: ॥2॥

கர்கோதித: தவ ப்ரபாவ:	-	முன்பு கர்க்கனால் கூறப்பட்ட தங்கள் மஹிமை
நிஜாய வர்காய தாதேன	-	தன் பந்துக்களுக்கு தங்கள் தகப்பனால்
நிர்கதித:	-	எடுத்துரைக்கப்பட்டது;
தாவத் ஏஷாம் த்வியி	-	அது முதல் அவர்களுக்கு தங்களிடத்தில்
அனுராக: பஹுமானபார:	-	ப்ரேமையும் (வாத்ஸல்யமும்) வெகுமதியும்
பூர்வாதிக: ஐதிஷ்ட	-	முந்தியிருந்ததைவிட அதிகமாக விருத்தியடைந்தது.

ततोऽवमानोदिततत्त्वबोधः सुराधिराजः सह दिव्यगव्या ।
उपेत्य तुष्टाव स नष्टगर्वः स्पृष्ट्वा पदाब्जं मणिमौलिना ते ॥ ३ ॥

ததோऽவமானோதித தத்த்வ போத:
ஸுராதிராஜ: ஸஹ திவ்யகவ்யா ।
உபேத்ய துஷ்டாவ ஸ நஷ்டகர்வ: ஸ்ப்ருஷ்ட்வா
பதாப்ஜம் மணிமௌளினா தே ॥3॥

தத: அவமானோதித தத்த்வ போத: } பிறகு அவமானத்தால் உண்மையையறிந்த
ஸ: ஸுராதிராஜ: நஷ்டகர்வ: } அந்த தேவேந்திரன் கர்வமழிந்தவனாய்
திவ்ய கவ்யா ஸஹ உபேத்ய } - காமதேனுவுடன் வந்து
மணி மௌலினா - ரத்னகிரீடத்தால்
தே பதாப்ஜம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா } - தங்கள் சரணாரவிந்தத்தைத் தொட்டு நமஸ்கரித்து
துஷ்டாவ - ஸ்துதித்தானல்லவா.

स्नेहस्तुनैस्त्वां सुरभिः पयोभिर्गोविन्दनामाङ्कितमभ्यषिञ्चत् ।
ऐरावतोपाहृतदिव्यगङ्गापाथोभिरिन्द्रोऽपि च जातहर्षः ॥ ४ ॥

ஸ்நேஹஸ்துனைஸ்த்வாம் ஸுரபி:
பயோபிர் கோவிந்த நாமாங்கித மப்யஷிஞ்சத் ।
ஐராவதோபாஹ்ருத திவ்ய
கங்கா பாதோபி ரிந்த்ரோபி ச ஜாதஹர்ஷ: ॥4॥

ஸுரபி: - காமதேனு
ஸ்நேஹஸ் நுதை: பயோபி த்வாம் } - சினேகத்தால் பெருகிய பாலைக்கொண்டு தங்களை
கோவிந்த நாமாங்கிதம் - 'கோவிந்தன்' என்ற பெயரால் ப்ரஸித்தி பெற்றவனாக
அப்ய ஷிஞ்சத் - அபிஷேகஞ்செய்தது;
இந்த்ர: அபி ஜாதஹர்ஷ: - இந்திரனுங்கூட சந்தோஷமடைந்தவனாக
ஐராவதோபாஹ்ருத திவ்ய கங்கா பா தோபி: } ஐராவதத்தால் கொண்டுவரப்பட்ட ஆகாச கங்காஜலத்தால்
அப்ய ஷிஞ்சத் ச - அபிஷேகஞ்செய்யவும் செய்தானல்லவா.

जगत्त्रयीशे त्वयि गोकुलेश तथाऽभिषिक्ते सति गोपवाटः ।
नोकेऽपि वैकुण्ठपदेऽप्यलभ्यां श्रियं प्रपेदे भवतः प्रभावात् ॥ ५ ॥

ஜகத் த்ரயீஶே த்வயி கோகுலேஶே
ததாந பிஷிக்தே ஸதி கோபவாட: ।
நாகேऽபி வைகுண்டபதேऽப்யலப்யாம்
ஶ்ரியம் ப்ரபேதே பவத: ப்ரபாவாத் ॥5॥

ஜகத் த்ரயீஶே த்வயி	-	மூவுலகங்களுக்கும் நாயகனாகிய தாங்கள்
கோகுலேஶே	-	கோகுலத்திற்கு நாயகனாக
ததா அபிஷிக்தே ஸதி	-	அவ்விதம் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட பொழுது
பவத: ப்ரபாவாத்	-	தங்கள் மஹிமையால்
கோபவாட: நாகே அபி	-	கோகுலம், ஸ்வர்க்கலோகத்திலும்,
வைகுண்டபதே அபி	-	வைகுண்டலோகத்திலும்,
அலப்யாம் ஶ்ரியம்	-	அடையமுடியாத ஐசுவரியத்தை
ப்ரபேதே	-	அடைந்ததல்லவா.

कदाचिदन्तर्यमुनं प्रभाते स्नायन् पिता वारुणपूरुषेण ।
नीतस्तमानेतुमगाः पुरीं त्वं तां वारुणीं कारणमर्त्यरूपः ॥ ६ ॥

கதாசிதந்தர்யமுனம் ப்ரபாதே
ஸ்நாயன் பிதா வாருணபூருஷேண ।
நீதஸ்தமாநேதுமகா: புரீம் த்வாம்
தாம் வாருணீம் காரணமர்த்யரூப: ॥6॥

கதாசித் ப்ரபாதே அந்தர் யமுனம்	}	ஒரு நாள் ப்ரபாதத்தில் யமுனாஜலத்தில்
ஸ்நாயன் பிதா	-	ஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டிருந்த தங்கள் பிதா
வாருண பூருஷேண	-	வருணனுடைய ஒரு தூதனால்
நீத:	-	கொண்டுபோகப்பட்டான்.
தம் ஆனேதும்	-	அவரைத் திருப்பி அழைத்து வருவதற்கு
காரண மர்த்யரூப: த்வம்	-	காரணவசத்தால் மானிட உருவங்கொண்ட தாங்கள்
தாம்வாருணீம் புரீம் அகா:	}	அந்த வருணலோகத்திற்கு சென்றீர்களல்லவா.

ससम्भ्रमं तेन जलाधिपेन प्रपूजितस्त्वं प्रतिगृह्य तातम् ।
उपागतस्तत्क्षणमात्मगेहं पिताऽवदत्तच्चरितं निजेभ्यः ॥ ७ ॥

ஸஸம்ப்ரமம் தேந ஜலாதிபேன
ப்ரபூஜிதஸ்த்வம் ப்ரதிக்ருஹ்ய தாதம் ।
உபாகதஸ்தத்க்ஷண மாத்மகேஹம்
பிதாऽவதத் தச்சரிதம் நிஜேப்ய: ॥7॥

ஜலாதி பேன தேன - ஜலத்திற்கதிபதியான அந்த வருணனால்
ஸஸம்ப்ரமம் ப்ரபூஜித: - பரபரப்புடன் நன்கு பூஜிக்கப்பட்ட
த்வம் தத்க்ஷணம் - தாங்கள் அப்பொழுதே
தாதம் ப்ரதிக்ருஹ்ய - தகப்பனை திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு,
ஆத்ம கேஹம் உபாகத: - தங்கள் இருப்பிடம் வந்து சேர்ந்தீர்களல்லவா;
தத் சரிதம் - அச்சரிதத்தை
பிதா நிஜேப்ய: அவதத் - தங்கள் தகப்பன் தன் பந்துக்களுக்கு உரைத்தார்.

हरिं विनिश्चित्य भवन्तमेतान् भवत्पदालोकनबद्धतृष्णान् ।
निरीक्ष्य विष्णो परमं पदं तद्दुरापमन्यैस्त्वमदीदृशस्तान् ॥८॥

ஹரிம் விநிஶ்சித்ய பவந்த மேதான்
பவத்பதாலோகன பத்த த்ருஷ்ணான் ।
நிரீக்ஷ்ய விஷ்ணோ பரமம் பதம்
தத்துராப மன்யைஸ் த்வமதீத்ருஶஸ்தான் ॥8॥

விஷ்ணோ - எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஹே ஈசா!
பவந்தம் ஹரிம் விநிஶ்சித்ய - தங்களை ஸாக்ஷாத் விஷ்ணு என்று நிச்சயித்துக்கொண்டு
பவத் பதாலோகன பத்த த்ருஷ்ணான் - தங்களுடைய லோகத்தைக் காண ஆசை கொண்டவர்களாக
ஏதான் நிரீக்ஷ்ய த்வம் - இவர்களைக் கண்டு, தாங்கள்
அன்யை: துராபம் - மற்றவர்களால் அடையமுடியாத
தத் பரமம் பதம் - அந்தப் பரமபதத்தை
தான் அதீத்ருஶ - அவர்களுக்குக் காண்பித்தீர்களல்லவா.

स्फुरत्परानन्दरसप्रवाहप्रपूर्णकैवल्यमहापयोधौ ।
चिरं निमग्नाः खलु गोपसङ्घास्त्वयैव भूमन् पुनरुद्धृतास्ते ॥९॥

ஸ்ப்புரத்பரானந்த ரஸப்ரவாஹ
ப்ரபூர்ண கைவல்ய மஹாபயோதௌ ।
சிரம் நிமக்னா: கலு கோப ஸங்க்காஸ்
த்வயைவ பூமன் புனருத்த்ருதாஸ்தே ॥9॥

பூமன் - ஹே பரிபூர்ணஸ்வரூபியே!
தே கோபஸங்கா: - அந்த கோபர்களெல்லாம்
ஸ்புரத்பராநந்த ரஸ ப்ரவாஹ ப்ரபூர்ண கைவல்ய மஹா பயோ தௌ - பிரகாசிக்கின்ற பரமானந்த ரஸத்தின் பெருக்கால் நன்கு நிறைந்த மோக்ஷமாகிற பெருங்கடலில்

சிரம் நிமக்னா:	-	வெகுநேரம் மூழ்கிவிட்டார்கள்.
புன: த்வயா ஏவ	-	மறுபடியும் தங்களாலேயே
உத்தருதா: கலு	-	கரையேற்றப்பட்டார்களல்லவா.

करबदरवदेवं देव कुत्रावतारे
निजपदमनवाप्यं दर्शितं भक्तिभाजाम् ।
तदिह पशुपरूपी त्वं हि साक्षात्परात्मा
पवनपुरनिवासिन् पाहि मामामयेभ्यः ॥ १० ॥

கர பதரவ தேவம் தேவ குத்ராவதாரே நிஜபத-
மனவாப்யம் தர்ஶிதம் பக்திபாஜாம் ।
ததிஹ பஶுப ரூபீ த்வம் ஹி ஸாக்ஷாத் பராத்மா
பவன புரநிவாஸின் பாஹி மாமாமயேப்ய: ॥ 10 ॥

தேவ அனவாப்யம்	-	ஹே தேவ! ஒருவராலும் அடையமுடியாத
நிஜபதம் குத்ர அவதாரே	-	தங்களுடைய ஸ்தானம் வேறு எந்த அவதாரத்தில்
ஏவம் கரபதரவத்	-	இவ்விதம் கையிலிருக்கும் இலந்தைக் கனிபோல
பக்தி பாஜாம் தர்ஶிதம்	-	பக்தர்களுக்கு காண்பிக்கப்பட்டது?
தத் இஹ	-	ஆகையால் இவ்விடத்தில்
பஶுபரூபீ த்வம்	-	கோபாலரூபியாக இருக்கும் தாங்கள்
ஹி ஸாக்ஷாத் பராத்மா:	-	ஸந்தேஹமில்லாமல் ஸாக்ஷாத் பரமாத்மாவே.
பவன புரவாஸின்	-	ஹே குருவாயூரப்பா!
மாம் ஆமயேப்ய: பாஹி	-	என்னை வியாதிகளிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே கோவிந்தாபிஷேக வர்ணனம்
நாம சது: ஷஷ்டிதமம் தஶகம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 658] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோகா: 283]

தஶகம் - 65

ராஸக்ரீடை(1)

गोपीजनाय कथितं नियमावसाने
मारोत्सवं त्वमथ साधयितुं प्रवृत्तः ।
सान्द्रेण चान्द्रमहसा शिशिरीकृताशे
प्रापूरयो मुरलिकां यमुनावनान्ते ॥१॥

கோபீ ஜனாய கதிதம் நியமாவஸானே
மாரோத்ஸவம் த்வமத ஸாதயிதும் ப்ரவ்ருத்த:।
ஸாந்த்ரேண சாந்த்ரமஹஸா ஶிஶிரீக்ருதாஶே
ப்ராபூரயோ முரளிகாம் யமுனாவனாந்தே ॥1॥

அத தம் நியமாவஸானே	-	பிறகு தாங்கள் கௌரீவ்ரதத்தின் முடிவில்
கோபீஜனாய கதிதம்	-	கோபிகைகளுக்கு பிரதிக்ஞை செய்யப்பட்ட
மாரோத்ஸவம் ஸாதயிதும் ப்ரவ்ருத்த:	}	காமோத்ஸவத்தை நிறைவேற்ற முயன்றவராய்
ஸந்த்ரேண சாந்த்ர மஹஸா	}	நெருக்கமான நிலாவினால்
ஶிஶிரிக்ருதாஶே	-	குளிர்ச்சியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட
யமுனா வனாந்தே	-	யமுனாநதிக்கரையிலுள்ள வனத்தில்
முரளிகாம் ப்ராபூரய:	-	வேணுநாதஞ் செய்தீர்களல்லவா.

सम्मूर्छनाभिरुदितस्वरमण्डलाभिः
सम्मूर्छयन्तमखिलं भुवनान्तरालम् ।
त्वद्वेणुनादमुपकर्ण्य विभो तरुण्य-
स्तत्तादृशं कमपि चित्तविमोहमापुः ॥२॥

ஸம்மூர்ச்சனாபிருதித ஸ்வரமண்டலாபி :
ஸம்மூர்ச்சயந்த மகிலம் புவனாந்தராலம்।
த்வத்வேணுநாத முபகர்ண்ய விபோ தருண்யஸ்
தத்தாத்ருஶம் கமபி சித்த விமோஹமாபு: ॥2॥

விபோ!	-	ஹே ப்ரபுவே!
உதித ஸ்வரமண்டலாபி:	-	வேணுவிலிருந்து வெளிக்கிளம்பிய ஸ்வர சமூகங்களையுடைய
ஸம்மூர்ச்சநாபி:	-	ஸப்த்ஸ்வரங்களுடைய ஆரோஹாவரோஹக்ரமங்களால்

அகிலம் புவனாந்தராலம் - பூலோகம் முழுவதையும்
ஸம் மூர்சயந்தம் - நன்கு மயக்குகின்ற
த்வத் வேணுநாதம் உபகர்ண்ய } - தங்களுடைய வேணுநாதத்தைக் கேட்டு,
தருண்ய: - யௌவனப்பெண்கள்
தத்தாத்ருஶம் கமபி சித்தவிமோஹம் ஆபு: } உவமையற்றதும் இவ்விதமென்று சொல்லமுடியாததுமான ஒரு மதிமயக்கத்தை அடைந்தனர்.

ता गेहकृत्यनिरतास्तनयप्रसक्ताः
कान्तोपसेवनपराश्च सरोरुहाक्ष्यः ।
सर्वं विसृज्य मुरलीरवमोहितास्ते
कान्तारदेशमयि कान्ततनो समेताः ॥ ३ ॥

தா கேஹ க்ருத்ய நிரதாஸ்தனய ப்ரஸக்தா:
காந்தோபஸேவன பராஸ்ச ஸரோருஹாக்ஷ்ய: ।
ஸர்வம் விஸ்ருஜ்ய முரளீரவ மோஹிதாஸ்தே
காந்தார தேஶமயி காந்ததனோ ஸமேதா: ॥3॥

அயி காந்ததனோ: - ஹே சுந்தரமூர்த்தியே!
கேஹக்ருத்ய நிரதா: - வீட்டுவேலைகளில் ஈடுபட்டவர்களும்
தனய ப்ரஸக்தா: - குழந்தைகளை லாலித்துக் கொண்டிருந்தவர்களும்,
காந்தோபஸேவனபரா:ச - பதிசிச்ரூஷையில் ஈடுபட்டவர்களுமான
ஸரோருஹாக்ஷ்ய: தா: தே } - தாமரைக்கண்ணிகளான அவர்கள் தங்களுடைய
முரளீரவ மோஹிதா: - வேணுநாதத்தால் மயக்கமடைந்தவர்களாய்
ஸர்வே விஸ்ருஜ்ய - எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு,
காந்தார தேஶம் ஸமேதா: -காட்டிற்கு வந்தார்கள்.

काश्चिन्निजाङ्गपरिभूषणमादधाना
वेणुप्रणादमुपकर्ण्य कृतार्धभूषाः ।
त्वामागता ननु तथैव विभूषिताभ्य
स्ता एव संरुरुचिरे तव लोचनाय ॥ ४ ॥

காஶ்சிந்நிஜாங்க பரிபூஷண மாததானா
வேணுப்ரணாத முபகர்ண்ய க்ருதார்த்தபூஷா: ।
த்வாமாகதா நநு ததைவ விபூஷிதாப்யஸ்
தா ஏவ ஸம்ருருசிரே தவ லோசனாய ॥4॥

காஶ்சித் நிஜாங்க பரி பூஷணம்	- சிலர் தங்கள் சரீரத்திற்கு அலங்காரத்தை
ஆத தானா:	- அணிந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது
வேணு ப்ரணாதம் உபகர்ண்ய	- வேணுநாதத்தைக் கேட்டு,
க்ருதார்த பூஷா:	- பகுதியாபரணங்களணிந்தவர்களாய்
ததா ஏவ த்வாம் ஆகதா: நநு	- அப்படியே தங்களிடம் வந்தனரல்லவா;
தா: ஏவ	- அவர்கள் தாமல்லவா
விபூஷிதாப்ய:	- நன்கலங்கரித்துக் கொண்டவர்களைவிட
தவலோசனாய	- தங்கள் கண்ணுக்கு
ஸம்ருருசிரே	- ப்ரியமானார்கள் (பிடித்தவர்களானார்கள்).

हारं नितम्बभुवि काचन धारयन्ती
काञ्चीं च कण्ठभुवि देव समागता त्वाम् ।
हारित्वमात्मजघनस्य मुकुन्द तुभ्यं
व्यक्तं बभाष इव मुग्धमुखी विशेषात् ॥ ५ ॥

ஹாரம் நிதம்பபுவி காசன தாரயந்தீ
காஞ்சீஞ்ச கண்ட்டபுவி தேவ ஸமாகதா த்வாம் ।
ஹாரித்வ மாத்ம ஜகனஸ்ய முகுந்த துப்யம்
வ்யக்தம் பபாஷ இவ முக்தமுகீ விஶேஷாத் ॥5॥

தேவகாசன	- ஹே தேவ! ஒருத்தி
நிதம்ப புவி ஹாரம்	- தனது இடையில் முத்துமாலையையும்,
கண்ட புவி காஞ்சீம் ச தாரயந்தீம்	- கழுத்தில் ஒட்டியாணத்தையும் அணிந்துகொண்டு
த்வாம் ஸமாகதா	- தங்களிடம் வந்தாளல்லவா;
முகுந்த முக்த முகீ	- ஹே முகுந்தா! அக்கட்டழகி
ஆத்ம ஜகனஸ்ய விஶேஷாத்	- தன் கடிப்பிரதேசத்தின் விசேஷமான
ஹாரித்வம் துப்யம்	- மனோஹாரிதையை (முத்துமாலையுடன் கூடியிருக்கும் தன்மையை) தங்களிடம்
வ்யக்தம் பபாஷ இவ	- ஸ்பஷ்டமாக உரைத்தாள்போல்.

काचित्कुचे पुनरसज्जितकञ्चुलीका
व्यामोहतः परवधूभिरलक्ष्यमाणा ।
त्वामाययौ निरुपमप्रणयातिभार
राज्याभिषेकविधये कलशीधरेव ॥ ६ ॥

காசித்குசே புனரஸஜ்ஜித கஞ்சுலீகா
வ்யாமோஹித: பரவதூபி ரலக்ஷ்யமாணா ।
த்வாமாயயௌ நிருபம ப்ரணயாதிபார
ராஜ்யாபிஷேக விதயே கலஶீதரேவ ॥6॥

காசித்: புன: குசே	-	வேறொருத்தி ஸ்தனங்களில்
வ்யாமோஹித:	-	மயக்கத்தால்
அஸஜ்ஜித கஞ்சுளீகா	-	இரவிக்கையணியாதவளாய்
பரவதூபி: அலக்ஷ்ய மாணா	-	மற்ற ஸ்திரீகளால் காணப்படாதவளாய்
நிருபம ப்ரணயாதிபார ராஜ்யாபிஷேக விதயே		உவமையற்ற ப்ரேமையாகிற ராஜ்யத்தில் பட்டாபிஷேகஞ்செய்வதற்கு
கலஶீதரா இவ	-	இரண்டு குடங்களைத் தாங்கியவள்போல
த்வாம் ஆயயௌ	-	தங்களிடம் வந்தாளல்லவா.

काश्चित् गृहात् किल निरेतमपारयन्त्य
स्त्वामेव देव हृदये सुदृढं विभाव्य ।
देहं विधूय परचित्सुखैकरूपमेकं
त्वामाविशन्परमिमा ननु धन्यधन्याः ॥ ७ ॥

காஶ்சித் க்ருஹாத் கில நிரேதுமபாரயந்த்யஸ்
த்வாமேவ தேவ ஹ்ருதயே ஸுத்ருடம் விபாவ்ய ।
தேஹம் விதூய பரசித் ஸுகரூபமேகம்
த்வாமாவிஶன் பரமிமா நநு தன்யதன்யா: ॥7॥

தேவ காஶ்சித்	-	ஹே தேவ! சில கோபிகள்
க்ருஹாத் நிரேதும் அபாரயந்த்ய:	-	வீட்டிலிருந்து வெளிவர முடியாதவர்களாய்
த்வாம் ஏவ	-	தங்களையே
ஹ்ருதயே ஸுத்ருடம் விபாவ்ய	-	மனதில் நன்றாக தியானித்துக்கொண்டு
தேஹம் விதூய	-	சரீரத்தை விட்டுவிட்டு,
பரசித் ஸுகரூபம்	-	ஸச்சிதானந்தரூபியான
ஏகம் த்வாம் ஆவிஶன் கில		இருமையற்ற தங்களையே அடைந்தனரல்லவா;
இமா: நநு பரம் தன்யதன்யா:	-	இவர்களல்லவா மஹா பாக்கியவதிகள்.

जारात्मना न परमात्मतया स्मरन्त्यो
नार्यो गताः परमहंसगतिं क्षणेन ।
तत्त्वां प्रकाशपरमात्मतनुं कथञ्चि
च्चित्ते वहन्नमृतमश्रममश्नुवीय ॥ ८ ॥

ஜாராத்மனா ந பரமாத்மதயா ஸ்மரந்த்யோ
நார்யோ கதா: பரமஹம்ஸகதிம் க்ஷணேன ।
தம் த்வாம் ப்ரகாஶ பரமாத்மதனும் கதஞ்சித்
சித்தே வஹந்நம்ருத மஶ்ரம மஶ்னுவீய ॥8॥

நார்ய: ந பரமாத்மதயா -	கோபஸ்திரீகள் பரமாத்மா என்றெண்ணாமல்
ஜாராத் மநா -	சோரநாயகர் என்றெண்ணத்தாலேயே
ஸ்மரந்த்யா: -	தங்களையே தியானித்துக்கொண்டு
க்ஷணேன -	ஒரு நொடிப்பொழுதில்
பரமஹம்ஸ கதிம் கதா: -	ஞானிகள் அடையும் மோக்ஷத்தை அடைந்தனர்;
ப்ரகாஶ பரமாத்மதனும் -	பிரத்யக்ஷமாக விளங்கும் பரமாத்ம ஸ்வரூபியாகிய
தம் த்வாம் கதஞ்சித் -	அந்த தங்களை எவ்விதமாகிலும்
சித்தே வஹன் -	மனதில் தியானித்துக்கொண்டு
அம்ருதம் அஶ்ரமம் அஶ்னுவீய }	மோக்ஷத்தை சிரமமின்றி நான் அடைவேனாக.

अभ्यागताभिरभितो व्रजसुन्दरीभि
र्मुग्धस्मितार्द्रवदनः करुणावलोकी ।
निस्सीमकान्तिजलधिस्त्वमवेक्ष्यमाणो
विश्वैकहृद्य हर मे परमेश रोगान् ॥ ९ ॥

அப்ப்யாகதாபிரபிதோ வ்ரஜஸுந்தரீபிர்
முக்த ஸ்மிதார்த்ர வதன: கருணாவலோகீ ।
நிஸ்ஸீம காந்தி ஜலதிஸ்த்வமவேக்ஷ்யமாணோ
விச்வைக ஹ்ருத்ய ஹர மே பரமேஶ ரோகான் ॥9॥

விஶ்வைக ஹ்ருத்ய -	த்ரிலோகசுந்தரனான
பரமேஶ -	ஹே பரமேசுவர! (குருவாயூரப்பா!)
அப்யா கதாபி: வ்ரஜ ஸுந்தரீபி: } -	தங்கள் பக்கத்தில் வந்திருக்கும் கோபிகைகளால்
முக்தஸ்மிதார்த்ர வதன: -	மனோஹரமான புன்னகையால் கனிந்த முகமுடையவராகவும்
கருணாவலோகீ -	கருணைகூர்ந்து பார்க்கின்றவராகவும்
நிஸ்ஸீமகாந்தி ஜலதி: -	எல்லையற்ற காந்திக்கு சமுத்திரம் போன்றவராகவும்
அபித: -	நாற்புறங்களிலிருந்தும்
அவேக்ஷ்யமாண: த்வம் -	தரிசிக்கப்படுகின்றவருமான தாங்கள்
மே ரோகான் ஹர -	எனது வியாதிகளை போக்கடிக்க வேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே ராஸக்ரீடாயாம் கோபீனாம் பகவத் ஸமீபாகமன வர்ணனம் நாம பஞ்ச ஷஷ்டிதமம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 667] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோகா: 292]

தஶகம் - 66

ராஸக்ரீடை (2)

उपयातानां सुदृशां कुसुमायुधबाणपातविवशानाम् ।
अभिवाञ्छितं विधातुं कृतमतिरपि ता जगाथ वाममिव ॥१॥

உபயாதானாம் ஸுத்ருஶாம் குஸு
மாயுத பாணபாத விவஶானாம் ।
அபிவாஞ்சிதம் விதாதும்
க்ருதமதிரபி தா ஜகாத வாமமிவ ॥1॥

குஸுமாயுத பாண விவஶாநாம்	- மன்மதபாணத்தால் அடிபட்டு பரவசர்களாய்
உபயாதானாம்	- அதனால் பக்கத்தில் வந்த
ஸுத்ருஶாம் அபிவாஞ்சிதம்	- கட்டழகிகளுடைய அபீஷ்டத்தை
விதாதும் க்ருதமதி: அபி	- நிறைவேற்றத் தீர்மானித்திருந்தும்
தா: வாமம் இவ	- அவர்களைப் பார்த்து விபரீதம்போல
ஜகாத	- கூறினீர்களல்லவா.

गगनगतं मुनिनिवहं श्रावयितुं जगिथ कुलवधूधर्मम् ।
धर्म्यं खलु ते वचनं कर्म तु नो निर्मलस्य विश्वास्यम् ॥२॥

ககனகதம் முனிநிவஹம் ஶ்ராவயிதும்
ஜகித குலவதூ தர்மம் ।
தர்ம்யம் கலு தே வசனம் கர்ம து நோ
நிர்மலஸ்ய விஶ்வாஸ்யம் ॥2॥

ககன கதம் முனிநிவஹம்	- ஆகாசத்தில் வந்து நிற்கும் முனிவர் கூட்டத்தை
ஶ்ராவயிதும் குலவதூ தர்மம்	- கேட்கச்செய்வதற்காக குலஸ்திரீகளின் தர்மத்தை
ஜகித	- உரைத்தீர்களல்லவா.
தே வசனம் தர்ம்யம் கலு	- தங்கள் திருவாக்கு தர்மத்தை விட்டகன்றதே அல்ல.
து	- ஆனால்
நிர்மலஸ்ய	- புண்யபாபஸம்பந்தமில்லாத மாசற்ற தங்களுடைய
கர்ம நோ விஶ்வாஸ்யம்	- பிரவிருத்தி நம்பக்கூடியதே அல்ல.

आकर्ण्य ते प्रतीपां वाणीमेणीदृशः परं दीनाः ।
मा मा करुणासिन्धो परित्यजेत्यतिचिरं विलेपुस्ताः ॥३॥

ஆகர்ண்ய தே ப்ரதீபாம் வாணீ
மேணீத்ருஶ: பரம் தீனா: ।
மா மா கருணா ஸிந்தோ பரித்ய
ஜேத்யதிசிரம் விலேபுஸ்தா: ॥3॥

தா: ஏணீத்ருஶ: - அந்த மான்கண்ணிகள்
தே ப்ரதீபாம் வாணீம் ஆகர்ண்ய - தங்களுடைய விபரீதமான திருவாக்கைக் கேட்டு
பரம்தீனா:கருணாஸிந்தோ - மிக வருத்தமுற்றவர்களாய், "ஹே கருணைக்கடலே!
மாமா பரித்யஜ இதி - வேண்டாம், எங்களைக் கைவிட வேண்டாம்" என்று
அதிசிரம் விலேபு: - வெகுநேரம் புலம்பினரல்லவா.

तासां रुदितैर्लपितैः करुणाकुलमानसो मुरारे त्वम् ।
ताभिः समं प्रवृत्तो यमुनापुलिनेषु काममभिरन्तुम् ॥ ४ ॥

தாஸாம் ருதிதைர் லபிதை: கருணா
குலமானஸோ முராரே த்வம் ।
தாபி : ஸமம் ப்ரவ்ருத்தோ யமுனா
புலினேஷு காமமபிரந்தும் ॥4॥

முராரே த்வம் தாஸாம் - முராரியே! தாங்கள் அவர்களுடைய
ருதிதை: லபிதை: - ரோதனத்தாலும் வருந்திக் கேட்பதாலும்
கருணா குல மானஸ: - கருணைநிறைந்த மனதையுடையவராய்
தாபி: ஸமம் - அவர்களுடன்
யமுனா புலினேஷு - யமுனையின் மணல் திட்டுகளில்
காமம் அபிரந்தும் ப்ரவ்ருத்த: - இஷ்டம்போல் விளையாட ஆரம்பித்தீர்களல்லவா.

चन्द्रकरस्यन्दलसत्सुन्दरयमुनातटान्तवीथीषु ।
गोपीजनोत्तरीयैरापादितसंस्तरो न्यषीदस्त्वम् ॥ ५ ॥

ஶந்த்ரகரஸ்யந்தலஸத்ஸுந்தர
யமுனாதடாந்த வீதீஷு ।
கோபீ ஜனோத்தரீயை ராபாதித
ஸம்ஸ்தரோ ந்யஷீதஸ் த்வம் ॥5॥

சந்த்ர கரஸ்யந்த லஸத் ஸுந்தர யமுனாதடாந்த விதீஷு - சந்திரிகையின் பெருக்கினால் விளங்கும் அழகான யமுனைக்கரையில்
கோபீ ஜனோத்தரீயை: - கோபஸ்திரீகளின் உத்தரீயத்தால்
ஆபாதித ஸம்ஸ்தரே - உண்டுபண்ணப்பட்ட விரிப்பில்
த்வம் ந்யஷீத: - தாங்கள் உட்கார்ந்தீர்களல்லவா.

सुमधुरनर्मालपनैः करसंग्रहणैश्च चुम्बनोल्लासैः ।
गाढालिङ्गनसङ्गैस्त्वमङ्गनालोकमाकुलीचकृषे ॥ ६ ॥

ஸுமதுர நர்மாலபனை : கரஸங்
க்ரஹணைஸ்ச சும்பனோல்லாஸை: ।
காடாலிங்கன ஸங்கைஸ்த்வ
மங்கனாலோக மாகுலீசக்ருஷே ॥6॥

ஸுமதுரநர்மால பனை:	-	காதிற்கினிமையானபரிஹாஸவசனங்களாலும்
கரஸங்க்ரஹணை:	-	கைகளைப் பிடித்துக்கொள்வதாலும்
சும்ப நோல்லாஸை:	-	பலவகைப்பட்ட சும்பன (முத்த)ஞ் செய்வதாலும்
காடாலிங்கன ஸங்கை:ச	-	கெட்டியாகத் தழுவிக்கொள்வதாலும்
த்வம் அங்கநா லோகம்	-	தாங்கள் பெண்டிர்களை
ஆகுலீச க்ருஷே	-	பரவசப்படுத்தினீர்களல்லவா.

वासोहरणदिने यद्वासोहरणं प्रतिश्रुतं तासाम् ।
तदपि विभो रसविवशस्वान्तानां कान्तसुभ्रुवामदधाः ॥ ७ ॥

வாஸோ ஹரணதினே யத்வாஸோ ஹரணம்
ப்ரதிஶ்ருதம் தாஸாம் ।
ததபி விபோ ரஸவிவஶ ஸ்வாந்தானாம்
காந்தஸுப்ருவாமததா: ॥7॥

விபோவாஸோ ஹரண தினே	}	பிரபுவே! வஸ்திராபஹாரம் செய்த தினத்தில்
யத் வாஸோ ஹரணம்	-	(இடுப்பிலிருந்து) யாதொரு வஸ்திரத்தை அவிழ்ப்பது
ப்ரதி ஶ்ருதம்	-	பிரதிக்ஞை செய்யப்பட்டிருந்ததோ
ரஸவிவஶஸ்-வாந்தானாம்	}	சிருங்காரரசத்தில் மூழ்கிய மனதையுடைய
தாஸாம்காந்தஸுப்ருவாம்	-	அந்த கட்டழகிகளுக்கு
தத் அபி அததா:	-	அதையும் செய்தீர்களல்லவா.

कन्दलितधर्मलेशं कुन्दमृदुस्मेरवक्त्रपाथोजम् ।
नन्दसुत त्वां त्रिजगत्सुन्दरमुपगूह्य नन्दिता बालाः ॥ ८ ॥

கந்தலித-தர்மலேஶம் குந்தம்ருது
ஸ்மேர வக்த்ரபாதோஜம் ।
நந்தஸுத த்வாம் திரிஜகத்-ஸுந்தர-
முபகூஹ்யம் நந்திதா பாலா: ॥8॥

நந்தஸுத	-	ஹே நந்தகுமாரா!
கந்தலித தர்மலேஶம்	-	சரீரத்தில் தோன்றிய சிறு வியர்வைத் துளிகளையுடையவனும்

குந்த ம்ருதஸ்மேர வக்த்ர பாதோஜம்	-	முல்லைப்பூபோன்ற இளம் புன்னகை பூத்த முகாரவிந்தத்தை யுடையவரும்
த்ரிஜகத் ஸுந்தரம்	-	த்ரிலோகசுந்தரனுமான
த்வாம் உபகூஹ்ய	-	தங்களை கட்டித்தழுவிக்கொண்டு
பாலா: நந்திதா:	-	அப்பெண்கள் ஆனந்தமடைந்தனரல்லவா.

विरहेष्वङ्गारमयः शृङ्गारमयश्च सङ्गमेऽपि त्वम् ।
नितरामङ्गारमयस्तत्र पुनः सङ्गमेऽपि चित्रमिदम् ॥ ९ ॥

விரஹேஷ்வங்காரமய: ஶ்ருங்கார
மயஶ்ச ஸங்கமே ஹி த்வம் ।
நிதராமங்கார மயஸ்தத்ர புன:
ஸங்கமேऽபி சித்ரமிதம் ॥9॥

த்வம் விரஹேஷு	-	தாங்கள் விட்டுப்பிரிந்த பொழுது
அங்காரமய: ஸங்கமே	-	தீக்கனல் போன்றவரும், சேர்ந்திருக்கும் பொழுது
ஶ்ருங்காரமய: ச ஹி	-	சிருங்காரரூபியாகவும் ஆகிறீர். இது பிரஸித்தம்.
புன: தத்ர:	-	ஆனால் அந்த ராஸக்ரீடையில்
ஸங்கமே அபி	-	சேர்ந்திருக்கும்பொழுதுகூட
நிதராம் அங்காரமய:	-	மிகவும் தீக்கனல்போலிருந்தீர்
இதம் சித்ரம்	-	என்பது விசித்திரம்.
[அங்க அரமய:]	-	(ஹே கிருஷ்ணா! அவர்களை ஆனந்தப்படுத்தினீர்.)

राधातुङ्गपयोधरसाधुपरिरम्भलोलुपात्मानम् ।
आराधये भवन्तं पवनपुराधीश शमय सकलगदान् ॥ १० ॥

ராதா துங்க பயோதர ஸாது
பரீரம்ப லோலுபாத்மானம் ।
ஆராதயே பவந்தம் பவன புராதீஶ
ஶமய ஸகல கதான் ॥10॥

ராதாதுங்க பயோதர ஸாது பரீரம்பலோலு பாத்மானம்		ராதையின் உயர்ந்த ஸ்தனங்களை நன்றாகக் கட்டிக் கொள்ளுவதில் ஆசையுற்ற மனதையுடைய
பவந்தம் ஆராதயே	-	தங்களை நான் ஆராதிக்கிறேன்.
பவன புராதீஶ	-	ஹே குருவாயூரப்பா!
ஸகல கதான் ஶமய	-	எனது வியாதிகளையெல்லாம் தணிக்க வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ராஸக்ரீடாயாம் விரஹா வர்ணனம் நாம ஷட் ஷஷ்டிதமம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 677] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோக: 302]

தஶகம் - 67

ராஸக்ரீடை (3)

स्फुरत्परानन्दरसात्मकेन त्वया समासादितभोगलीलाः ।
असीममानन्दभरं प्रपन्ना महान्तमापुर्मदमम्बुजाक्ष्यः ॥ १॥

ஸ்ப்புரத் பரானந்த ரஸாத்மகேன
த்வயா ஸமாஸாதித போகலீலா: ।
அஸீம மானந்தபரம் ப்ரபன்னா
மஹாந்த மாபுர் மதமம்புஜாக்ஷ்ய: ॥1॥

ஸ்புரத் பராநந்த ரஸாத்மகேன த்வயா - பிரகாசிக்கின்ற பரமானந்தரசரூபியான தங்களால்
ஸமாஸாதித போகலீலா: - அடைவிக்கப்பட்ட சுகபோகங்களை உடையவர்களும்
அஸீமம் ஆநக்த பரம் - அதனால் எல்லையற்ற ஆனந்தாதிசயத்தை
ப்ரபன்னா: அம்புஜாக்ஷ்ய: - அடைந்தவர்களுமான அந்த ஸ்திரீகள்
மஹாந்தம் மதம் ஆபு: - மிகச் செருக்குற்றனரல்லவா.

निलीयतेऽसौ मयि मय्यमायं रमापतिर्विश्वमनोऽभिरामः ।
इतिस्म सर्वाः कलिताभिमाना निरीक्ष्य गोविन्द तिरोहितोऽभूः ॥ २॥

நிலிய தே ऽ ஸௌ மயி மய்ய மாயம்
ரமாபதிர்-விஸ்வ மனோऽ பிராம: ।
இதிஸ்ம ஸர்வா: கலிதாபிமானா
நிரீக்ஷ்ய கோவிந்த திரோஹிதோऽ பூ: ॥2॥

ரமாபதி: - லக்ஷ்மீகாந்தனும்
விஸ்வ மனோऽபிராம - எல்லா ஜனங்களுடைய மனதைக் கவருகின்றவனுமான
அஸௌ அமாயம் - இந்த ஶ்ரீகிருஷ்ணன் கபடமில்லாமல்
மயி நிலீயதே மயி இதி ஸ்ம - என்னிடத்தில் மயங்கியிருக்கிறான், என்னிடத்தில் மயங்கியிருக்கிறான் என்றே
ஸர்வா: கலிதாபிமானா: - எல்லோரையும் செருக்குற்றவர்களாக
நிரீக்ஷ்ய கோவிந்த - கண்டு, ஹே கோவிந்தா!
திரோஹித அபூ: - தாங்கள் அவ்விடமிருந்து மறைந்தீர்கள் அல்லவா.

राधाभिधां तावदजातगर्वामतिप्रियां गोपवधूं मुरारे ।
भवानुपादाय गतो विदूरं तया सह स्वैरविहारकारी ॥ ३॥

ராதாபிதாம் தாவதஜாத கர்வா
மதிப்ரியாம் கோபவதூம் முராரே ।
பவானுபாதாய கதோ விதூரம்
தயா ஸஹ ஸ்வைர விஹார காரீ ॥3॥

முராரே தாவத் பவான் -	ஹே முராரியே! அப்பொழுது தாங்கள்
அஜாத கர்வாம் -	கர்வமுண்டாகாதவளும்
அதி ப்ரியாம் -	அதனால் மிகப்பிரியமானவளுமான
ராதாபிதாம் கோபவதூம்-	ராதையென்று பெயருடைய கோபிகையை
உபாதாய -	அழைத்துக்கொண்டு
விதூரம் கத: தயாஸஹ -	வெகுதூரம் சென்று அவளுடன்
ஸ்வைர விஹாரகாரீ -	நிம்மதியாக விளையாடிக் கொண்டிருந்தீர்களல்லவா.

तिरोहितेऽथ त्वयि जाततापाः समं समेताः कमलायताक्ष्यः ।
वने वने त्वां परिमार्गयन्त्यो विषादमापुर्भगवन्नपारम् ॥ ४ ॥

திரோஹிதேऽ த த்வயி ஜாததாபா:
ஸமம் ஸமேதா: கமலாயதாக்ஷ்ய: ।
வனே வனே த்வாம் பரிமார்க்கயந்த்யோ
விஷாதமாபுர் பகவன்னபாரம் ॥4॥

பகவன் -	ஸர்வக்ஞனான ஹே ஈசா!
த்வயி திரோஹிதே அத -	தாங்கள் மறைந்தவுடன்
கமலாயதாக்ஷ்ய: -	தாமரை தளம்போன்ற நீண்ட கண்களை உடைய அந்த கோபிகைகள்
ஸமம் ஜாததாபா: -	ஒன்றுபோன்ற தாபத்தையுடையவர்களாய்
ஸமேதா: வனேவனே -	ஒன்றுசேர்ந்து, ஒவ்வொரு காட்டிலும்
த்வாம் பரிமார்கயந்த்ய: -	தங்களைத் தேடுகிறவர்களாய்
அபாரம் விஷாதம் ஆபு: -	எல்லையில்லா வருத்தத்தை அடைந்தனர் அல்லவா.

हा चूत हा चम्पक कर्णिकारहा मल्लिके मालति बालवल्ल्यः ।
किं वीक्षितो नो हृदयैकचोर इत्यादि तास्त्वत्प्रवणा विलेपुः ॥ ५ ॥

ஹாசூத ஹா சம்பக கர்ணிகார
ஹா மல்லிகே மாலதி பாலவல்லய: ।
கிம் வீக்ஷிதோ நோ ஹ்ருதயைக சோர
இத்யாதி தாஸ்த்வத் ப்ரவணா விலேபு: ॥5॥

ஹா சூத ஹா சம்பக -	ஏ மாமரமே! ஏ சண்பகமரமே!
கர்ணிகார ஹா மல்லிகே-	ஏ கர்ணிகாரமரமே! ஏ மல்லிகையே!
மாலதி பால வல்லய: -	ஏ மாலதியே! ஏ இளங்கொடிகளே!
ந: ஹ்ருதயைக சோர: -	எங்கள் மனதை ஒருவனாகக் கவர்ந்து சென்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
வீக்ஷித: கிம் -	உங்களால் பார்க்கப்பட்டானா?
இத்யாதி தா: -	என்றிவ்விதமெல்லாம் அவர்கள்
த்வத் ப்ரவணா: -	தங்களையே ஆசிரயித்தவர்களாகக்
விலேபு:	கதறினரல்லவா.

निरीक्षितोऽयं सखि पङ्कजाक्षः पुरो ममेत्याकुलमालपन्ती ।
त्वां भावनाचक्षुषि वीक्ष्य काचित्तापं सखीनां द्विगुणीचकार ॥६॥

நிரீக்ஷிதோऽயம் ஸகி பங்கஜாக்ஷ:
புரோ மமேத்யாகுல மாலபந்தீ ।
த்வாம் பாவனா சக்ஷுஷி வீக்ஷ்ய காசித்
தாபம் ஸகீனாம் த்விகுணீ சகார ॥6॥

காசித் த்வாம் - ஒருத்தி, தங்களை
பாவனா சக்ஷுஷி வீக்ஷ்ய - தியானக்கண்ணால் கண்டு
ஸகீ அயம் பங்கஜாக்ஷ: - ஏ தோழியே! இந்த தாமரைக்கண்ணன்
மம புர: நிரீக்ஷித: இதி - என் எதிரில் காணப்பட்டான் என்று
ஆகுலம் அலபந்தீ - பரபரப்புடன் கூறிக்கொண்டு
ஸகீனாம் தாபம் - தோழிகளின் வருத்தத்தை
த்விகுணீ சகார - இரண்டு மடங்காகச் செய்தாளல்லவா.

त्वदात्मिकास्ता यमुनातटान्ते तवानुचक्रुः किल चेष्टितानि ।
विचित्य भूयोऽपि तथैव मानात् त्वया वियुक्तां ददृशुश्च राधाम् ॥७॥

த்வதாத்மிகாஸ்தா யமுனா தடாந்தே
தவானு சக்ரு: கில சேஷ்டிதானி ।
விசித்ய பூயோऽபி ததைவ மானாத்
த்வயா விமுக்தாம் தத்ருஶுஶ்ச ராதாம் ॥7॥

த்வதாத்மிகா: தா: - தங்களுடன் தன்மயத்தையடைந்த (தாங்களாகவே ஆகிய) அந்த கோபிகைகள்
யமுனா தடாந்தே - யமுனைக்கரையில்
தவ சேஷ்டிதானி - பூதனாமோக்ஷம் முதலிய தங்கள் சேஷ்டைகளை
அனுசக்ரு: கில - அனுகரணஞ் செய்தனரல்லவா.
பூய: அபி விசித்ய - மறுபடியும் தங்களைத் தேடி
ததா ஏவ மானாத் - தங்களைப்போலவே கர்வம் காரணமாக
த்வயா விமுக்தாம் - தங்களால் தனிமையில் விடப்பட்ட
ராதாம் ச தத்ருஶு: - ராதையையும் கண்டார்களல்லவா.

ततः समं ता विपिने समन्तात्तमोवतारावधि मार्गयन्त्यः ।
पुनर्विमिश्रा यमुनातटान्ते भृशं विलेपुश्च जगुर्गुणांस्ते ॥८॥

தத: ஸமம் தா விபினே ஸமந்தாத்
தமோவதாராவதி மார்கயந்த்ய: ।
புனர்விமிஶ்ரா யமுனா தடாந்தே
ப்ருஶம் விலேபுஶ்ச ஜகுர் குணாம்ஸ்தே ॥8॥

தத: தா: ஸமம் - பிறகு அவர்கள் ராதையுடன்கூட
விபினே ஸமந்தாத் - காட்டில் நாற்புறங்களிலும்
தமோவதாராவதி மார்கயந்த்ய: - இருட்டு வருகிற வரையில் தேடி

புன: யமுனா தடாந்தே விமிஶ்ரா:		மறுபடியும் யமுனைக்கரையில் ஒன்றுசேர்ந்து,
ப்ருஶம் விலேபு:	-	மிக வருத்தமுற்றழுதனர்;
தே குணான் ஜகு: ச	-	தங்கள் குணங்களைப் பாடவும் செய்தனரல்லவா.

तथाव्यथासंकुलमानसानां व्रजाङ्गनानां करुणैकसिन्धो ।
जगत्त्रयीमोहनमोहनात्मा त्वं प्रादुरासीरयि मन्दहासी ॥ ९ ॥

ததா வ்யதா ஸங்குல மானஸானாம்
வ்ரஜாங்கனானாம் கருணைகஸிந்தோ ।
ஜகத் த்ரயீ மோஹன மோஹனாத்மா
த்வம் ப்ராதுராஸீரயி மந்தஹாஸீ ॥ 9 ॥

அயி கருணைக ஸிந்தோ ததா		ஹே கருணைக்கடலே! அவ்விதம்
வ்யதாஸங்குல மானஸானாம்		வருத்தத்தால் கலங்கிய மனதையுடைய
வ்ரஜாங்க நாநாம்	-	கோகுலஸ்த்ரீகளுக்கு
ஜகத்ரயீ மோஹன மோஹநாத்மா	-	மூவுலகங்களையும் மயக்குகின்ற சுந்தரவடிவமுடைய
த்வம் மந்தஹாஸீ	-	தாங்கள் மந்தஹாஸத்துடன்
ப்ராது ராஸீ:	-	எதிரில் தோன்றினீர்களல்லவா.

सन्दिग्धसन्दर्शनमात्मकान्तं त्वां वीक्ष्य तन्व्यस्सहसा तदानीम् ।
किं किं न चक्रुः प्रमदातिभारात् स त्वं गदात्पालय मारुतेश ॥ १० ॥

ஸந்திக்த ஸந்தர்ஶன மாத்ம காந்தம்
த்வாம் வீக்ஷ்ய தன்வ்ய: ஸஹஸா ததானீம் ।
கிம் கிம் ந சக்ரு: ப்ரமதாதிபாராத்
ஸ த்வம் கதாத் பால்ய மாருதேஶ ॥ 10 ॥

தந்த்ரய:	-	கட்டழகிகள்
ஸந்திக்த ஸந்தர்ஶனம்	-	திரும்பிக்காண்போமா என்று சந்தேகிக்கப் பட்டவனும்
ஆத்மகாந்தம் த்வாம் வீக்ஷ்ய		தங்கள் ப்ரியதமனுமான தங்களைக்கண்டு,
ததானீம் ப்ரமதாதி பாராத்	-	அப்பொழுது ஆனந்தாதிசயத்தால்
ஸஹஸா கிம்கிம் ந சக்ரு	-	விரைவாக என்னென்ன செய்யவில்லை?
மாருதேஶ ஸ: த்வம்	-	ஹே குருவாயூரப்பா! அப்படிப்பட்ட தாங்கள்
கதாத் பாலய	-	வியாதியிலிருந்து காப்பாற்றவேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ராஸக்ரீடாயாம் பகவதஸ் திரோதாநாதி வர்ணனம் நாம ஸப்த ஷஷ்டிதமம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 687] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோக: 312]

தசகம் - 68

ராஸக்ரீடை (4)

तव विलोकनाद्गोपिकाजनाः प्रमदसंकुलाः पङ्कजेक्षण ।
अमृतधारया संप्लुता इव स्तिमिततां दधुस्त्वत्पुरोगताः ॥१॥

தவ விலோகனாத் கோபிகாஜனா:
ப்ரமத ஸங்குலா: பங்கஜேக்ஷணா: ।
அம்ருத தாரயா ஸம்ப்லுதா இவ
ஸ்திமித தாம் தநுஸ்த்வத் புரோகதா: ॥1॥

பங்கஜேக்ஷண	-	செந்தாமரைக்கண்ணனே!
கோபிகாஜனா: தவ விலோக நாத்	-	கோபிகைகள் தங்களைக் கண்டதால்
ப்ரமத ஸங்குலா:	-	ஆனந்தம் மேலிட்டவர்களாய்
அம்ருத தாரயா ஸம்ப்லுதா இவ	-	அமிருதவிருஷ்டியால் நனைந்தவர்கள் போல
த்வத் புரோகதார	-	தங்கள் முன்னிலையையடைந்து
ஸ்திமிததாம் தது:	-	அசைவற்றிருக்கும் தன்மையை அடைந்தனரல்லவா.

तदनु काचन त्वत्कराम्बुजं सपदि गृह्णती निर्विशङ्कितम् ।
घनपयोधरे संविधाय सा पुळकसंवृता तस्थुषी चिरम् ॥२॥

ததனு காசன த்வத்கராம்புஜம்
ஸபதி க்ருஹ்ணதீ நிர்விஶங்கிதம் ।
க்னபயோதரே ஸம்விதாய ஸா
புலக ஸம்வ்ருதா தஸ்த்துஷீ சிரம் ॥2॥

ததனுகாசனத்வத்கராம்புஜம்	-	அதன்பிறகு ஒருத்தி தங்கள் கராரவிந்தத்தை
ஸபதி க்ருஹ்ணதீ	-	விரைவாகப் பிடித்துக்கொண்டு,
நிர்விஶங்கிதம் கன பயோதரே	-	அச்சமிலலாமல் பெருத்த ஸ்தனத்தில்
ஸம்விதாய ஸா சிரம்	-	வைத்துக்கொண்டு, அவள் வெகு நேரம்
புலக ஸம்வ்ருதா தஸ்துஷீ	-	மயிர்க்கூச்சுற்றவளாக இருந்தாளல்லவா.

तव विभोऽपरा कोमळं भुजं निजगळान्तरे पर्यवेष्टयत् ।
गळसमुद्गतं प्राणमारुतं प्रतिनिरुन्धतीवातिहर्षुला ॥३॥

தவ விபோऽபரா கோமலம் புஜம்
நிஜ கலாந்தரே பர்யவேஷ்டயத் ।
கல ஸமுத்கதம் ப்ராண மாருதம்
ப்ரதி நிருந்ததீ வாதி ஹர்ஷுலா ॥3॥

விபோ அபரா - ஹே பிரபுவே! வேறொருத்தி
அதிஹர்ஷுலா - மிகச் சந்தோஷமடைந்தவளாய்
தவ கோமளம் புஜம் - தங்களுடைய அழகான கையை
களஸமுத்கதம் ப்ராண மாருதம் - கழுத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்பின பிராணவாயுவை
ப்ரதி நிருந்ததீ இவ - தடுத்து நிறுத்துகிறவள்போல
நிஜகளாந்தரே பர்யவேஷ்டயத் - தன் கழுத்தில் சுற்றிக்கொண்டாளல்லவா.

अपगतत्रपा कापि कामिनी तव मुखाम्बुजात्पूगचर्वितम् ।
प्रतिगृह्य्य तद्वक्त्रपङ्कजे निदधती गता पूर्णकामताम् ॥ ४ ॥

அபகத த்ரபா காऽபி காமினீ
தவ முகாம்புஜாத் பூகசர்விதம் ।
ப்ரதிக்ருஹய்ய தத்வக்த்ர பங்கஜே
நிதததீ கதா பூர்ணகாமதாம் ॥4॥

காऽபி காமினீ அபகத த்ரபா - வேறொரு பெண் வெட்கத்தை விட்டவளாய்,
தவ முகாம்புஜாத் - தங்கள் திருமுகமலரிலிருந்து
பூக சர்விதம் ப்ரதிக்ருஹய்ய - தாங்கள் மென்ற தாம்பூலத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு,
தத் வக்த்ர பங்கஜே நிதததீ - அதைத் தன் வாயில் தரித்துக்கொண்டு
பூர்ணகாமதாம் கதா - மனோரதம் நிறைவேறியவளாக ஆனாளல்லவா.

विकरुणो वने संविहाय मामपगतोऽसि का त्वामि स्पृशेत् ।
इति सरोषया तवदकया सजललोचनं वीक्षितो भवान् ॥ ५ ॥

விகருணோ வனே ஸம்விஹாய மா-
மபகதோऽஸி கா த்வாமிஹ ஸ்ப்ருசேத் ।
இதி ஸரோஷயாதவதேகயா
ஸஜல லோசனம் வீக்ஷிதோ பவான் ॥5॥

விகருண: வனே மாம் - கருணையற்றவனாக காட்டில் என்னை
ஸம்விஹாய அபகத: அஸ்மி - தனிமையில் விட்டுவிட்டு சென்றுவிட்டாயல்லவா;
த்வாம் இஹ காஸ்ப்ருசேத் - உன்னை இப்பொழுது யார் தொடுவாள்?
இதி தாவத் ஸரோஷயா ஏகயா - என்று அவ்வளவு கோபமுடைய ஒருத்தியால்
ஸஜல லோசனம் - கண்ணுங்கண்ணீருமாக
பவான் வீக்ஷித: - தாங்கள் பார்க்கப்பட்டீர்களல்லவா.

इति मुदाकलैर्वल्लवीजनैः सममुपागतो यामुने तटे ।
मृदुकुचाम्बरैः कल्पितासने घुसृणभासुरे पर्यशोभथाः ॥ ६ ॥

இதி முதாऽऽகுலைர் வல்லவீ ஜனை:
ஸமமுபாகதோ யாமுனே தடே ।
ம்ருது குசாம்பரை: கல்பிதாஸனே
குஸ்ருண பாஸுரே பர்ய ஶோபதா: ॥6॥

இதி முதா ஆகுலை: - இவ்விதம் ஆனந்தபரவசர்களான
வல்லவீஜனை: ஸமம் - கோபஸ்த்ரீகளுடன்
யாமுனேதடே உபாகத: - யமுனைக்கரைக்கு வந்து
குஸ்ருண பாஸுரே - (குச) குங்குமத்தால் விளங்குவதும்,
ம்ருதுகுசாம்பரை: - மிருதுவான இரவிக்கைகளால்
கல்பிதாஸனே - உண்டுபண்ணப்பட்டதுமான ஆஸனத்தில்
பர்ய ஶோபதா: - (வீற்றிருந்து) நன்கு விளங்கினீர்களல்லவா.

कतिविधा कृपा केऽपि सर्वतो धृतदयोदया: केचिदाश्रिते ।
कतिचिदीदृशा मादृशेष्वपीत्यभिहितो भवान्वल्लवीजनैः ॥ ७ ॥

கதிவிதா க்ருபா கேऽபி ஸர்வதோ
த்ருத தயோதயா: கேசிதாஶ்ரிதே ।
கதிசிதீத்ருஶா மாத்ருஶேஷ்வபீத்-
யபிஹிதோ பவான் வல்லவீ ஜனை: ॥7॥

க்ருபா கதிவிதா - கருணையென்பது எவ்வளவு விதமுண்டு?
கேऽபி ஸர்வதா: - சிலர் எல்லோரிடத்திலும்
கேசித் ஆஶ்ரிதே - சிலர் தம்மையண்டினவர்களிடத்திலும்
த்ருத தயோ தயா: - கருணைகொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள்
கதிசித் மாத்ருஶேஷு அபி } சிலர் எங்களைப்போல ஆச்ரயித்தவர்களிடத்திலும்
ஈத்ருஶா: இதி பவான் - தங்களைப்போல கருணையற்றவர்களாக -வும் இருக்கிறார்கள் என்று தாங்கள்
வல்லவீஜனை: அபிஹித: - கோபஸ்த்ரீகளால் கூறப்பட்டீர்களல்லவா.

अयि कुमारिका नैव शङ्क्यतां कठिनता मयि प्रेमकातरे ।
मयि तु चेतसो वोऽनुवृत्तये कृतमिदं मयेत्यूचिवान्भवान् ॥ ८ ॥

அயி குமாரிகா நைவ ஶங்க்யதாம்
கடினதா மயி ப்ரேம காதரே ।
மயி து சேதஸோ வோऽனுவ்ருத்தயே
க்ருதமிதம் மயேத் யூசிவான் பவான் ॥8॥

அயிகுமாரிகா: - ஓ பெண்களே!
ப்ரேம காதரே மயி - ப்ரேமையற்றுவிடுமோ என்று பயந்த என்னிடத்தில்
கடினதா ந ஏவ ஶங்க்யதாம் } - கடுமை பற்றி சந்தேகிக்கப்படவே வேண்டாம்;
து மயி வ: - ஆனால் என்னிடத்தில் உங்களுடைய
சேதஸ: அனுவ்ருத்தயே - மனதின் தொடர்பு (கவர்ச்சி)க்காக

இதம் மயா க்ருதம் - இது (மறைவது) என்னால் செய்யப்பட்டது
இதி பவான் ஊசிவான் - என்று தாங்கள் உரைத்தீர்களல்லவா.

अयि निशम्यतां जीववल्लभाः प्रियतमो जनो नेदृशो मम ।
तदिह रम्यतां रम्ययामिनीष्वनुपरोधमित्यालपो विभो ॥ ९ ॥

அயி நிஶம்யதாம் ஜீவ வல்லபா:
ப்ரியதமோ ஜனோ நேத்ருஶோ மம।
ததிஹ ரம்யதாம் ரம்ய யாமினீஷ்
வனுபரோத மித்யாலபோ விபோ ॥9॥

அயிஜீவ வல்லபா: நிஶம்யதாம்- ஓ ப்ராணநாயிகைகளே! கேட்கப்படட்டும்;
மம ஈத்ருஶ: - எனக்கு இப்படிப்பட்ட உங்களைப் போன்ற
ப்ரியதம: ஜன: ந - மிக பிரியமான பந்துஜனம் இல்லை;
தத் இஹ - ஆகையால் இந்த யமுனைக்கரையில்
ரம்யயாமினீஷு } - ரமணீயங்களான இரவுகளில்
அனுபரோதம் } தங்குதடையில்லாமல்
ரம்யதாம் இதி - க்ரீடை செய்யப்படட்டும் என்று
விபோ ஆலப: - ஹே ப்ரபுவே! திருவாய் மலர்ந்தருளினீர்கள் அல்லவா.

इति गिराधिकं मोदमेदुरैर्व्रजवधूजनैः साकमारमन् ।
कलितकौतुको रासखेलने गुरुपुरीपते पाहि मां गदात् ॥ १० ॥

இதி கிராதிகம் மோத மேதுரைர்
வ்ரஜ வதூ ஜனை: ஸாகமாரமன்।
கலித கௌதுகோ ராஸகேலனே
குருபுரீபதே பாஹி மாம் கதாத் ॥10॥

குருபுரீபதே இதி கிரா - ஹே குருவாயூரப்பா! என்ற திருவாக்கைக் கேட்டு,
அதிகம் மோத மேதுரை:- மிக ஆனந்தத்தால் பூரித்த
வ்ரஜ வதூஜனை: } - கோகுலஸ்த்ரீகளுடன் விளையாடிக்
ஸாகம் ஆரமன் } கொண்டு
ராஸகேலனே கலித } - ராஸக்ரீடையில் கௌதுகம் (ஆவல்)
கௌதுக: } மேற்கொண்ட தாங்கள்
மாம் கதாத் பாஹி - என்னை வியாதியிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே ராஸக்ரீடாயாம் கோபீனாம் பகவத் ஸமாகமாதி வர்ணனம் நாம அஷ்ட ஷஷ்டிதமம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 697] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோக: 322]

தஶகம் - 69

ராஸக்ரீடை (5)

केशपाशधृतपिञ्छिकाविततिसञ्चलन्मकरकुण्डलं
हारजालवनमालिकाललितमङ्गरागघनसौरभम् ।
पीतचेलधृतकाञ्चिकाञ्चितमुदञ्चदंशुमणिनूपुरं
रासकेलिपरिभूषितं तव हि रूपमीश कलयामहे ॥ १ ॥

கேஶபாஶத்ருத பிஞ்ச்சிகாவிததி
ஸஞ்சலன் மகரகுண்டலம்
ஹாரஜால வனமாலிகா லலித
மங்கராககன ஸௌரபம் ।
பீதசேலத்ருத காஞ்சி காஞ்சித
முதஞ்ச தம்ஶுமணி நூபுரம்
ராஸகேலி பரிபூஷிதம் தவ ஹி
ரூபமீஶ கலயாமஹே ॥1॥

ஈஶ	-	ஹே ஸர்வேச்வரா!
கேஶ பாஶத்ருத பிஞ்சிகாவிததி	-	கொண்டையில் தரிக்கப்பட்ட மயில் பீலிகளின் வரிசையையுடையதும்,
ஸஞ்சரன் மகர குண்டலம்	-	சலிக்கின்ற மகரகுண்டலங்களை யுடையதும்,
ஹாரஜால வனமாலிகா லலிதம்		முத்துமாலைகளாலும் வனமாலைகளாலும் மனோஹரமானதும்,
அங்க ராகககன ஸௌரபம்	-	சந்தனப்பூச்சின் நறுமணமுற்றதும்,
பீத சேல த்ருத காஞ்சி காஞ்சிதம்	-	மஞ்சப் பட்டாடைமேல் கட்டப்பட்ட மேகலையால் அழகானதும்,
உதஞ்ச தம்ஶு மணி நூபுரம்	-	காந்திபொருந்திய ரத்தினச் சிலம்புகளுடையதும்,
ராஸ கேளி பரி பூஷிதம் ஹி	-	ராஸக்ரீடைக்கென்றே அலங்கரிக்கப் பட்டதுமான
தவ ரூபம் கலயா மஹே	-	தங்கள் திருவுருவத்தை நாங்கள் தியானிக்கின்றோம்.

तावदेव कृतमण्डने कलितकञ्चुलीककुचमण्डले
गण्डलोलमणिकुण्डले युवतिमण्डलेऽथ परिमण्डले ।
अन्तरा सकलसुन्दरीयुगलमिन्दिरारमण सञ्चरन्
मञ्जुलां तदनु रासकेलिमयि कञ्जनाभ समुपादधाः ॥ २ ॥

தாவதேவ க்ருதமண்டனே கலித
கஞ்சுலீக குசமண்டலே ।
கண்டலோல மணிகுண்டலே யுவதி
மண்டலேऽத பரிமண்டலே ।
அந்தரா ஸகல ஸுந்தரி யுகல
மிந்திராரமண ஸஞ்சரன்
மஞ்ஜுலாந்ததனு ராஸ கேலிமயி
கஞ்ஜநாப ஸமுபாததா: ॥2॥

தாவத் ஏவ க்ருத மண்டனே	-	அப்பொழுதே அலங்காரஞ் செய்துகொண்டவரும்,
களித கஞ்சுலீக குசமண்டலே	-	இரவிக்கைகள் தரித்த ஸ்தனமண்டலத்தை யுடையவரும்,
கண்டலோல மணி குண்டலே யுவதி மண்டலே	-	கன்னங்களில் அசைகின்ற ரத்தின குண்டலங்களையுடையவருமான யௌவனப் பெண்கள் கூட்டம்
பரிமண்டலே அத	-	மண்டலாகாரமாகச் சுற்றிலும் நின்றபொழுது
ஸகல ஸுந்தரி யுகளம்	-	எல்லா ஈரிரண்டு பெண்களுக்கும்
அந்தரா ஸஞ்சரன்	-	நடுவில் சஞ்சரித்துக்கொண்டு,
இந்திரா ரமண அயி கஞ்சநாப	-	லக்ஷ்மீகாந்தனாகிய ஹே பத்மனாபா!
ததனு மஞ்ஜுலாம்	-	அதன்பிறகு மனோஹரமான
ராஸகேளிம் ஸமுபாததா:	-	ராஸக்ரீடையை செய்தீர்கள்.

वासुदेव तव भासमानमिह रासकेळिरससौरभं
दूरतोऽपि खलु नारदागदितमाकलय्य कुतुकाकुलाः ।
वेषभूषणविलासपेशलविलासिनीशतसमावृता
नाकतो युगपदागता वियति वेगतोऽथ सुरमण्डली ॥ ३ ॥

வாஸுதேவ தவ பாஸமானமிஹ
ராஸகேலி ரஸ ஸௌரபம்
தூரதோऽபி கலு நாரதாகதித
மாகலய்ய குதுகாகுலா: ।
வேஷபூஷண விலாஸ பேஶல
விலாஸினீ ஶதஸமாவ்ருதா
நாகதோ யுகபதாகதா வியதி
வேகதோऽத ஸுரமண்டலீ ॥3॥

வாஸுதேவ	-	ஹே வாஸுதேவா!
இஹ பாஸமானம்	-	இவ்வுலகில் யமுனைக்கரையில் ப்ரகாசிக்கின்ற

தவ ராஸகேளி ஸௌரப்பம்	-	தங்களுடைய ராஸக்ரீடையின் வைபவத்தை
தூரத: அபி கலு	-	வெகுதூரத்திலிருந்துகூட
நாரதாகதிதம் ஆகலய்ய	-	நாரதர் கூறியதைக் கேட்டு,
அத ஸு᳚ர மண்டலீ	-	உடனே தேவர் சமூஹம்
குதுகாகுலா	-	வியப்புற்றதாய்
வேஷ பூஷண விலாஸ பேஶல விலாஸினீஶத ஸமாவ்ருதா		வேஷம், பூஷணம், ச்ருங்காரசேஷ்டை இவைகளால் அழகுற்ற அனேகம் ஸ்த்ரீகளால் சூழப்பட்டதாய்
நாகத:	-	ஸ்வர்க்கலோகத்திலிருந்து
வேகத: யுகபத்	-	விரைவாக ஒன்றுசேர்ந்து
வியதி ஆகதா	-	ஆகாசத்தில் வந்ததல்லவா.

वेणुनादकृततानदानकलगानरागगतियोजना
लोभनीयमृदुपादपातकृततालमेलनमनोहरम् ।
पाणिसंक्वणितकङ्कणं च मुहुरंसलम्बितकराम्बुजं
श्रोणिबिम्बचलदम्बरं भजत रासकेळिरसडम्बरम् ॥ ४ ॥

வேணுநாதக்ருத தானதானகல
கானராக கதியோஜனா
லோபனீய ம்ருது பாத பாத க்ருத
தாலமேலன மனோஹரம் ।
பாணிஸங்க்வணித கங்கணஞ்ச
முஹு᳚ரம்ஸலம்பித கராம்புஜம்
ச்ரோணி பிம்பசலதம்பரம் பஜத
ராஸகேலி ரஸ டம்பரம் ॥4॥

வேணுநாத க்ருத தான தான கலகான ராக கதி யோஜநாலோப நீய ம்ருது பாத பாத க்ருத தால மேலன மனோஹரம்		வேணுநாதத்தால் செய்யப்பட்ட பாட்டிற்குக் காரணமான ஸ்ரவங்களை காண்பிப்பதாலும் இனிமையான பாட்டினாலும், பல ராகங்களுடைய கதிகளையொன்று சேர்ப்பதாலும், மிக அழகு வாய்ந்த மிருதுவான காலடி வைப்பதால் உண்டு பண்ணப்பட்ட தாளங்களுடைய சேர்க்கையாலும் மிக மனோஹரமானதும்
பாணி ஸங்க்வணித கங்கணம் ச	-	கைகளில் ஒலிக்கின்ற வளையல்களை உடையதும்,
முஹு᳚: அம்ஸலம்பித கராம்புஜம்	-	அடிக்கடி தோள்களில் வைக்கப்பட்ட தாமரைபோன்ற கைகளையுடையதும்,
ஶ்ரோணி பிம்ப சலதம்பரம்	-	இடையில் சலிக்கின்ற வஸ்திரத்தை யுடையதுமான

ராஸ கேளீ ரஸ டம்பரம் பஜத	-	ராஸக்ரீடையின் கோலாஹலத்தை சேவியுங்கள்.

श्रद्धया विरचितानुगानकृततारतारमधुरस्वरे
नर्तनेऽथ ललिताङ्गहारलुलिताङ्गहारमणिभूषणे ।
सम्मदेन कृतपुष्पवर्षमलमुन्मिषद्दिविषदां कुलं
चिन्मये त्वयि निलीयमानमिव संमुमोह सवधूकुलम् ॥ ५ ॥

ஶ்ரத்தயா விரசிதானுகான க்ருத
தாரதார மதுரஸ்வரே
நர்த்தனே ஃத லலிதாங்கஹார
லுலிதாங்கஹார மணி பூஷணே ।
ஸம்மதேனக்ருத புஷ்பவர்ஷ
மலமுன்மிஷத் திவிஷதாம் குலம்
சின்மயே த்வயி நிலீயமானமிவ
ஸம்முமோஹ ஸ வதூகுலம் ॥5॥

அத ஶ்ரத்தயா	-	பிறகு மிக சிரத்தையுடன்,
விரசிதானு கான க்ருத தாரதார மதுரஸ்வரே		செய்யப்பட்ட பின்பாட்டினால் மேல்மேல் உச்சஸ்தாயியையடைந்த மதுரமான ஸ்வரங்களை உடையதும்,
லலிதாங்க ஹாரலுலி தாங்கஹார மணிபூஷணே	-	அழகான அபினயத்தால் அததனிடத்தில் இருந்து அசைக்கப்பட்ட முத்து மாலைகளையும் ரத்தின மாலைகளை யுடையதுமான
நர்தனே	-	நர்த்தனம் நடக்கும்பொழுது
ஸம்மதேன க்ருத புஷ்ப வர்ஷம்	-	பேரானந்தத்தால் புஷ்பமாரி பொழிந்ததும்
அலம் உன்மிஷத்	-	பார்க்க மிகவும் ஆவல்கொண்டதும்,
ஸவதூ குலம் திவி-ஷதாம் குலம்	-	பெண்களுடன் கூடினதுமான தேவஸமூஹமும்,
சின்மயே த்வயி	-	சைதன்யரூபியான தங்களில்
நிலீய மானம் இவ	-	(திரஷ்டதிருச்யபேதமில்லாமல்) லயித்ததுபோல
ஸம்முமோஹ	-	நன்கு மோஹமடைந்ததல்லவா.

स्विन्नसन्नतनुवल्लरी तदनु कापि नाम पशुपाङ्गना
कान्तमंसमवलम्बते स्म तव तान्तिभारमुकुलेक्षणा ।
काचिदाचलितकुन्तळा नवपटीरसारनवसौरभं
वञ्चनेन तव सञ्चुचुम्ब भुजमञ्चितोरुपुळकाङ्कुरम् ॥ ६ ॥

ஸ்விந்ந ஸந்நதனுவல்லரீ ததனு
காபி நாம பஶுபாங்கனா
காந்தமம்ஸ மவலம்பதே ஸ்ம
ப்ருஶதாந்திபார முகுலேக்ஷணா ।
காசிதாசலித குந்தலா நவ
படீரஸார நவஸௌரபம்
வஞ்சனேன தவ ஸஞ்சுசும்ப
புஜமஞ்சிதோரு புலகாங்குரம் ॥6॥

ததனு காபி நாம பஶுபாங்கனா	- அதன் பிறகு ஒரு கோபிகை
ஸ்விந்ந ஸந்நதனு வல்லரீ	- வியர்த்ததும் சோர்வையுற்றதுமான கொடிபோன்ற சரீரமுடையவளாய்,
ப்ருஶதாந்திபார முகுலேக்ஷணா	- மிக அதிகமான சோர்வையால் மூடின கண்களை யுடையவளாய்
தவ காந்தம் அம்ஸம்	- தங்களுடைய அழகான தோளில்
அவலம்பதேஸ்ம	- சாய்ந்துவிட்டாளல்லவா;
காசித் ஆசலித குந்தலா	- வேறொருத்தி அவிழ்ந்தசைகிற கூந்தலை யுடையவளாய்
நவ படீரஸார நவஸௌரபம்	- புதிய சந்தனக்குழம்பின் (இதுவரையில் அனுபவிக்கப்படாத) நறுமணமுடைய
தவ புஜம் வஞ்சனேன	- தங்கள் கையை முகருவது என்ற வியாஜத்தால்
அஞ்சிதோருபுலகாங் குரம்	- மயிர்க்கூச்சுற்றிருக்கும்படி
ஸஞ்சு சும்ப	- நன்கு முத்தமிட்டாளல்லவா.

कापि गण्डभुवि सन्निधाय निजगण्डमाकुलितकुण्डलं
पुण्यपूरनिधिरन्ववाप तव पूगचर्वितरसामृतम् ।
इन्दिराविहृतिमन्दिरं भुवनसुन्दरं हि नटनान्तरे
त्वामवाप्य दधुरङ्गनाः किमु न सम्मदोन्मददशान्तरम् ॥७॥

காபி கண்டபுவி ஸந்நிதாய
நிஜகண்ட மாகுலித குண்டலம்
புண்யபூர நிதி ரன்வவாப தவ
பூகசர்வித ரஸாம்ருதம் ।
இந்திரா விஹ்ருதி மந்திரம் புவன
ஸுந்தரம் ஹி நடனாந்தரே
த்வாமவாப்ய தது ரங்கனா: கிமு
ந ஸம்மதோன்மத-தஶாந்தரம் ॥7॥

புண்ய பூர நிதி: காபி - புண்ணியப்பெருக்குக்கு இருப்பிடமான ஒருத்தி
த்வ கண்ட புவி - தங்களுடைய கன்னப்பிரதேசத்தில்
ஆகுளித குண்டலம் - அசைகின்ற குண்டலங்களையுடைய
நிஜகண்டம் ஸந்நிதாய - தனது கன்னத்தை சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு,
பூகசர்வித ரஸாம்ருதம் (ரஸாயனம்) - தாங்கள் மென்ற தாம்பூலரசமாகிற அமிருதத்தை
அன்வவாப நடனாந்தரே- அருந்தினாளல்லவா; ராஸக்ரீடாமத்தியத்தில்
இந்திரா விஹ்ருதி மந்திரம் - லக்ஷ்மீதேவியின் விலாஸத்திற்கு இருப்பிடமும்,
புவன ஸுந்தரம் த்வாம் அவாப்ய - லோகஸுந்தரனுமான தங்களை அடைந்து
அங்கனா: கிமு - அப்பெண்மணிகள் என்னென்ன
ஸம்மதோன் மத தஶாந்தரம் ஹி ந தது: - சந்தோஷத்தாலும் உன்மாதத்தாலும் உண்டான அவஸ்தாவிசேஷத்தைத்தான் அடையவில்லை?

गानमीश विरतं क्रमेण किल वाद्यमेळनमुपारतं
ब्रह्मसम्मदरसाकुलाः सदसि केवलं ननृतुरङ्गनाः ।
नाविदन्नपि च नीविकां किमपि कुन्तलीमपि च कञ्चुलीं
ज्योतिषामपि कदम्बकं दिवि विलम्बितं किमपरं ब्रुवे ॥ ८॥

கானமீஶ விரதம் க்ரமேண கில
வாத்யமேலன முபாரதம்
ப்ரஹ்ம ஸம்மத ரஸாகுலா:
ஸதஸி கேவலம் நந்ருதுரங்கனா: ।
நாவிதன்னபி ச நீவிகாம் கிமபி
குந்தலீமபி ச கஞ்ஶுலீம்
ஜ்யோதிஷாமபி கதம்பகம் திவி
விலம்பிதம் கிமபரம் ப்ருவே ॥8॥

ஈஶ - ஹே ஸர்வேசுவரா!
கானம் விரதம் க்ரமேண- பாட்டு முடிவடைந்தது; கிரமமாக
வாத்ய மேலனம் உபாரதம் கில - வாத்தியங்களின் இசைவும் ஓய்ந்ததல்லவா
அங்கனா: கேவலம் - ஸ்த்ரீகள் மட்டும்
ப்ரஹ்ம ஸம்மத ரஸாகுலா: - ப்ரம்மானந்த ரஸத்தில் மூழ்கியவர்களாக
ஸதஸி நந்ருது: - சபையில் நர்த்தனஞ் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்;

அபி ச	-	என்று மட்டுமல்ல
நீவிகாம் குந்தளீம் அபி	-	தங்கள் வஸ்திரத்தைப் பற்றியும், கூந்தலைப் பற்றியும்,
கஞ்சுலீம் ச	-	இரவிக்கையைப் பற்றியும்,
கிமபி ந அவிதன்	-	ஒன்றுமே அறியவுமில்லையல்லவா;
திவி ஜ்யோதிஷாம் கதம்பகம் அபி	-	ஆகாசத்தில் நக்ஷத்திரக்கூட்டங்கள் கூட
விலம்பிதம்	-	அசையாமல் நின்றுவிட்டது;
அபரம் கிம் ப்ருவே	-	நான் வேறென்ன சொல்லுவேன்?

मोदसीम्नि भुवनं विलाप्य विहृतिं समाप्य च ततो विभो
केलिसम्मृदितनिर्मलाङ्गनवघर्मलेशसुभगात्मनाम् ।
मन्मथासहनचेतसां पशुपयोषितां सुकृतचोदित
स्तावदाकलितमूर्तिरादधिथ मारवीरपरमोत्सवान् ॥ ९ ॥

மோதஸீம்னி புவனம் விலாப்ய
விஹ்ருதிம் ஸமாப்ய ச ததோ விபோ
கேலிஸம்ம்ருதித நிர்மலாங்க
நவகர்மலேஶ ஸுபகாத்மனாம் ।
மன்மதாஸஹந சேதஸாம்
பஶுபயோஷிதாம் ஸுக்ருத ஶோதிதஸ்
தாவதாகலித மூர்த்திராததித
மாரவீர பரமோத்ஸவான் ॥9॥

விபோ புவனம்	-	பிரபுவே! எல்லா ப்ரபஞ்சத்தையும்
மோதஸீம்ணி விலாப்ய	-	ஆனந்தத்தின் பரம எல்லையில் லயிக்கும்படி செய்து,
விஹ்ருதிம் ஸமாப்ய சதத:	-	ராஸக்ரீடையையும் முடித்துக்கொண்டு, அதன் பிறகு
கேலி ஸம்ம்ருதித நிர்மலாங்க நவ கர்ம லேஶஸு பகாத்மனாம்		ராஸக்ரீடையில் நன்கு மர்த்தனஞ் செய்யப்பட்ட நிர்மலமான அவயவங்களில் தோன்றிய புது வேர்வைத் துளிகளால் அழகானமேனியையுடையவர்களும்,
மன்மதா ஸஹந சேதஸாம்	-	காமத்தைப் பொறுக்காத மனதை உடையவர்களுமான
பஶுப யோஷிதாம்	-	கோபஸ்த்ரீகளுடைய
ஸுக்ருத சோதித:	-	புண்ணியத்தால் ஏவப்பட்டவராக
தாவத் ஆகலிதமூர்த்தி:	-	அவ்வளவு சரீரங்களையெடுத்துக்கொண்டு
மாரவீர பரமோத்ஸவாத்	-	சுரதோத்ஸவங்களை
ஆததித	-	தாங்கள் செய்தீர்களல்லவா.

केळिभेदपरिलोलिताभिरतिलालिताभिरबलाळिभिः
स्वैरमीश ननु सूरजापयसि चारु नाम विहृतिं व्यधाः ।
काननेऽपि च विसारिशीतलकिशोरमारुतमनोहरे
सूनसौरभमये विलेसिथ विलासिनीशतविमोहनम् ॥ १० ॥

கேலிபேத பரிலோலிதாபி
ரதிலாலிதாபி ரபலாலிபி:
ஸ்வைர மீஶநநு ஸூரஜாபயஸி
சாரு நாம விஹ்ருதிம் வ்யதா: ।
கானனே(அ)பி ச விஸாரிஶீதல
கிஶோர மாருத மனோஹரே
ஸூந ஸௌரபமயே விலேஸித
விலாஸினீ ஶத விமோஹனம் ॥ 10 ॥

நநு ஈஶா	- ஹே ஸர்வேச்வரா!
கேலிபேத பரி லோலிதாபி:	- ஆலிங்கனம் முதலிய ரதிக்ரீடாவிசேஷத்தால் மிக சோர்வையடைவிக்கப்பட்டவர்களும்,
அதிலாலிதாபி:	- அதனால் மிகவும் சீராடப் பட்டவர்களுமான
அபலாலிபி: ஸூர ஜாபயஸி	- பெண்கூட்டங்களுடன் யமுனாஜலத்தில்
ஸ்வைரம் நாம சாரு	- இஷ்டம்போலவே அழகாக
விஹ்ருதிம் வ்யதா:	- ஜலக்ரீடை செய்தீர்களல்லவா;
அபி ச விஸாரி ஶீதள கிஶோர மாருத மனோஹரே	- மேலும் வீசுகின்ற குளிர்ந்த இளங்காற்றினால் மிக அழகானதும்,
ஸூநஸௌரப மயே கானனே	- புஷ்பங்களின் நறுமணம் நிறைந்ததுமான வனத்தில்
விலாஸிநீஶத விமோஹனம்	- கட்டழகிகளுக்கெல்லாம் மயக்கம் உண்டாகும்படியாக
விலேஸித	- விளங்கினீர்களல்லவா.

कामिनीरिति हि यामिनीषु खलु कामनीयकनिधे भवान्
पूर्णसम्मदरसार्णवं कमपि योगिगम्यमनुभावयन् ।
ब्रह्मशङ्करमुखानपीह पशुपाङ्गनासु बहुमानयन्
भक्तलोकगमनीयरूप कमनीय कृष्ण परिपाहि माम् ॥ ११ ॥

காமினீரிதி ஹி யாமினீஷு கலு
காமநீயக நிதே பவான்
பூர்ணஸம்மத ரஸார்ணவம்
கமபி யோகிகம்ய மனுபாவயன் ।
ப்ரஹ்ம ஶங்கர முகானபீஹ
பஶுபாங்கனாஸு பஹுமானயன்
பக்தலோக கமனீயரூப
கமனீய க்ருஷ்ண பரிபாஹி மாம் ॥11॥

காமநீயகநிதே பவான் - ஸௌந்தரியக்கடலே! தாங்கள்,
இதி ஹி யாமிநீஷு - இவ்விதமெல்லாம் இரவுகளில்
காமினீ: யோகிகம்யம் - அப்பெண்களை யோகிகளால் அடையக் கூடியதும்,
கமபி - இவ்விதமென்று சொல்ல முடியாததுமான
பூர்ணஸம்மத ரஸார்ணவம் - அகண்ட ப்ரம்மானந்த ஸாகரத்தை
அநுபாவயன் - அனுபவிக்கச் செய்துகொண்டு
ப்ரஹ்ம ஶங்கர முகான் அபி } ப்ரம்மா, சங்கரன் முதலியவர்களைக்கூட
இஹ பஶுபாங்கநாஸு - இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் கோபிகைகளிடத்தில்
பஹு மானயன் கலு - வெகுமதிக்கும்படி செய்தீர்களல்லவா;
பக்தலோக கமனீய ரூப } - பக்தஜனங்களால் மட்டும் அறியக்கூடிய உருவத்தையுடையவரும்
கமனீய - எல்லோராலும் விரும்பக்கூடியவருமான
க்ருஷ்ண மாம் பரிபாஹி - ஹே ஸ்ரீகிருஷ்ணா! என்னை நன்கு காப்பாற்றவேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ராஸக்ரீடா வர்ணனம் நாம ஏகோந ஸப்ததி தமம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 708] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோக: 333]

தஶகம் - 70

ஸுதர்சனன் சாபவிமோசனம் முதலிய வரலாறு

इति त्वयि रसाकुलं रमितवल्लभे वल्लवाः
कदाऽपि पुनरम्बिकाकमितुरम्बिकाकानने ।
समेत्य भवता समं निशि निषेव्य दिव्योत्सवं
सुखं सुषुवुरग्रसीद्व्रजपमुग्रनागस्तदा ॥१॥

இதி த்வயி ரஸாகுலம் ரமிதவல்லபே வல்லவா:
கதாஂ பி புரமம்பிகா கமிது ரம்பிகாகானனே ।
ஸமேத்ய பவதா ஸமம் நிஶி நிஷேவ்ய திவ்யோத்ஸவம்
ஸுகம் ஸுஷுபுரக்ரஸீத் வ்ரஜப முக்ர நாகஸ்ததா ॥1॥

இதி த்வயி ரஸாகுலம்	-	இவ்விதம் தாங்கள் ஆனந்த பரவசமாயிருக்கும்படி
ரமித வல்லபே	-	ஸ்த்ரீகளை இன்பமுறச் செய்து கொண்டிருக்கும்பொழுது
கதா அபி வல்லவா:	-	ஒரு நாள் கோபர்கள்,
அம்பிகா கானனே	-	அம்பிகாவனத்தில் இருக்கும்
அம்பிகா கமிது: புரம்	-	ஒரு சிவன்கோவிலுக்கு
பவதா ஸமம் ஸமேத்ய	-	தங்களுடன் சென்று,
நிஶி திவ்யோத்ஸவம் நிஷேவ்ய	}	இரவில் சிறந்த உத்ஸவத்தை சேவித்து,
ஸுகம் ஸுஷுபு:	-	சுகமாக உறங்கினார்கள்;
ததா உக்ரநாக:	-	அப்பொழுது ஒரு கொடிய பாம்பு
வ்ரஜபம் அக்ரஸீத்	-	நந்தகோபரை விழுங்கிற்றல்லவா.

समुन्मुखमथोल्मुकैरभिहतेऽपि तस्मिन्बला-
दमुञ्चति भवत्पदे न्यपति पाहि पाहीति तैः ।
तदा खलु पदा भवान्समुपगम्य पस्पर्श तं
बभौ स च निजां तनुं समुपसाद्य वैद्याधरीम् ॥२॥

ஸமுன்முக மதோல்முகை
ரபிஹதேஂ பி தஸ்மின் பலா
தமுஞ்சதி பவத்பதே ந்யபதி
பாஹி பாஹீதி தை: ।
ததா கலு பதா பவான்
ஸமுபகம்ய பஸ்பர்ஶ தம்
பபௌ ஸ ச நிஜாம் தனும்
ஸமுபஸாத்ய வைத்யாதரீம் ॥2॥

அத உல்முகை:	-	அப்பொழுது கொள்ளிக்கட்டைகளால்
பலாத் அபிஹதே அபி	-	பலமாக அடிக்கப்பட்டும்,
தஸ்மின் அமுஞ்சதி தை:	-	அது விடாதபொழுது அந்த கோபர்களால்
பாஹி பாஹீ	-	"காப்பாற்றவேண்டும், காப்பாற்றவேண்டும்"
இதி பவத்பதே	-	என்று சொல்லிக்கொண்டு தாங்கள் திருவடிகளில்
ந்யபதி	-	விழுந்தனரல்லவா;
ததாகலு பவான் ஸமுபகம்ய	-	அப்பொழுதே தாங்களும் பக்கத்தில் வந்து
ஸமுன் முகம் தம்	-	விழுங்குவதில் ஈடுபட்டிருக்கும் அதை
பதா பஸ்பர்ஶ	-	காலால் தொட்டீர்கள்;
ஸ: ச வைத்யா தரீம்	-	அந்தப் பாம்பும் வித்யாதரனைச்சேர்ந்த
நிஜாம் தனும் ஸமுபஸாத்ய பபௌ		தன் உருவத்தை அடைந்து விள்ங்கிற்றல்லவா.

सुदर्शनधर प्रभो ननु सुदर्शनाख्योऽस्म्यहं
मुनीन्क्वचिदपाहसं त इह मां व्यधुर्वाहसम् ।
भवत्पदसमर्पणादमलतां गतोऽस्मीत्यसौ
स्तुवन्निजपदं ययौ व्रजपदं च गोपा मुदा ॥ ३ ॥

ஸுதர்ஶனதர ப்ரபோ நனு
ஸுதர்ஶனாக்யோஸ் ஸ்ம்யஹம்
முனீன் க்வசிதபாஹஸம் த
இஹ மாம் வ்யதுர்வாஹஸம்
பவத் பத ஸமர்ப்பணாத மலதாம்
கதோஸ் ஸ்மீத்யஸௌ
ஸ்துவந்நிஜபதம் யயௌ
வ்ரஜபதஞ்ச கோபா முதா ॥3॥

ஸுதர்ஶனதர நநு ப்ரபோ	-	சுதர்சனசக்கிரத்தைத் தரிக்கின்ற ஹே ப்ரபுவே!
அஹம் ஸுதர்ஶநாக்ய: அஸ்மி		நான் சுதர்சனனென்ற பெயருடையவன்;
க்வசித் முனீன் அபாஹஸம்	-	ஒரு நாள் முனிவர்களை நான் பரிஹஸித்தேன்;
தேமாம் இஹ	-	அவர்கள் என்னை இவ்விடத்தில்
வாஹஸம் வ்யது:	-	மலைப்பாம்பாகச் செய்தார்கள்;
பவத்பத ஸமர்பணாத்	-	தங்கள் திருவடிகளை வைத்ததால்
அமலதாம் கத: அஸ்மி	-	பாபமற்றவனாக ஆனேன்
இதி ஸ்துவன் அஸௌ	-	என்று ஸ்துதித்துக்கொண்டு அவன்

நிஜபதம் யயௌ	-	தன்னிடத்தையடைந்தான்;
கோபா: ச முதா	-	கோபர்களும் சந்தோஷத்துடன் கோகுலத்திற்குச் சென்றனரல்லவா.

कदाऽपि खलु सीरिणा विहरति त्वयि स्त्रीजनै
र्जहार धनदानुगः स किल शङ्खचूडोऽबलाः ।
अतिद्रुतमनुद्रुतस्त्वमथ मुक्तनारीजनं
रुरोजिथ शिरोमणिं हलभृते च तस्याददाः ॥ ४ ॥

கதாऽபி கலு ஸீரிணா விஹரதி த்வயி ஸ்த்ரீஜனைர்
ஜஹார தனதானுக: ஸ கில ஶங்க சூடோऽபலா: ।
அதித்ருத மனுத்ருதஸ்த்வமத முக்தநாரீஜனம்
ருரோஜித ஶிரோமணிம் ஹலப்ருதே ச தஸ்யாததா: ॥4॥

கதா அபி கலு த்வயி ஸீரிணா	-	ஒரு நாள் தாங்கள் பலராமனுடன்
ஸ்த்ரீஜனை: விஹரதி	-	பெண்களுடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது
தனதானுக:	-	குபேரனுடைய கிங்கரனான
ஸ: ஶங்கசூட:	-	அந்த சங்கசூடனென்பவன்
அபலா: ஜஹார கில	-	ஸ்த்ரீகளையபஹரித்துச் சென்றானல்லவா;
அத த்வம்	-	அப்பொழுது தாங்கள்
அதித்ருதம் அனுத்ருத:	-	மிக விரைவாகப் பின்சென்று
முக்தநாரீஜனம் ருரோஜித	-	பெண்களை விட்டுவிட்ட அவனைக் கொன்றீர்கள்.
தஸ்ய ஶிரோமணிம்	-	அவன் தலையிலிருக்கும் ரத்னத்தை
ஹலப்ருதே அததா: ச	-	பலராமனுக்குக் கொடுக்கவுஞ் செய்தீர்களல்லவா.

दिनेषु च सुहृज्जनैः सह वनेषु लीलापरं
मनोभवमनोहरं रसितवेणुनादामृतम् ।
भवन्तममरीदृशाममृतपारणादायिनं
विचिन्त्य किमु नालपन् विरहतापिता गोपिकाः ॥ ५ ॥

திநேஷு ச ஸுஹ்ருஜ்ஜனை: ஸஹ வனேஷு லீலாபரம்
மனோபவமனோஹரம் ரஸிதவேணு நாதாம்ருதம் ।
பவந்தமமரீத்ருஶா-மம்ருத பாரணாதாயினம்
விசிந்த்ய கிமு நாலபன் விரஹதாபிதா கோபிகா: ॥5॥

திநேஷு ச ஸுஹ்ருஜ் ஜனை: ஸஹ		பகல் நேரங்களில் சினேகிதர்களுடன்

வனேஷு லீலாபரம்	-	வனங்களில் விளையாடுவதில் ஈடுபட்டவரும்,
மனோபவ மனோஹரம்	-	மன்மதன்போல மனதைக் கவருகின்றவரும்,
ரஸித வேணுனாதாம்ருதம்	-	வேணுநாதமாகிற அமிருதத்தை ஆஸ்வதிக்கின்றவரும்
அமரீத்ருஶாம்	-	தேவஸ்திரீகளின் கண்களுக்கு
அம்ருத பாரணாதாயினம்	-	அமிருதபக்ஷணத்தைக் கொடுக்கின்றவருமான
பவந்தம் விசிந்த்ய	-	தங்களை நினைத்து
விரஹதாபிதா: கோபிகா:	-	விரஹதாபத்தையடைந்த கோபிகைகள்
கிமு ந ஆலபன்	-	என்னென்னதான் சொல்லிக் கொள்ளவில்லை?

அரிஷ்டாசுர வத:

भोजराजभृतकस्त्वथ कश्चित्कष्टदुष्टपथदृष्टिररिष्टः ।
निष्ठुराकृतिरपष्ठुनिनादस्तिष्ठते स्म भवते वृषरूपी ॥ ६ ॥

போஜராஜ ப்ருதகஸ்த்வத கஶ்சித்
கஷ்டதுஷ்டபத த்ருஷ்டிரரிஷ்ட:
நிஷ்ட்டுராக்ருதிரபஷ்ட்டு நினாதஸ்
திஷ்டதே ஸ்மபவதே வ்ருஷரூபீ ॥6॥

அத போஜராஜ ப்ருதக:	-	பிறகு கம்ஸனின் வேலைக்காரனும்,
கஷ்டதுஷ்ட பதத்ருஷ்டி	-	கடுமையானதுன்மார்க்கங்களில் தன் திருஷ்டியைச் செலுத்தியவனுமான
அரிஷ்ட: கஶ்சித் து	-	அரிஷ்டன் என்ற ஒருவன்
நிஷ்டுராக்ருதி:	-	பயங்கர உருவமுடையவனாய்
அபஷ்டுநிநாத:	-	கடூரமான சத்தமுடையவனாய்
வ்ருஷ ரூபி	-	காளையுருவமுடையவனாய்
பவதே திஷ்டதே ஸ்ம	-	தங்களுக்கெதிரில் வெட்கமின்றி நின்றானல்லவா.

शाक्वरोऽथ जगतीधृतिहारी मूर्तिमेष बृहतीं प्रदधानः ।
पङ्क्तिमाशु परिघूर्ण्य पशूनां छन्दसां निधिमवाप भवन्तम् ॥ ७ ॥

ஶாக்வரோ(அ)த ஜகதீத்ருதிஹாரீ
மூர்த்திமேஷ ப்ருஹதீம் ப்ரததான: ।
பங்க்திமாஶு பரிகூர்ண்ய பஶூனாம்
சந்தஸாம் நிதிமவாப பவந்தம் ॥7॥

அத ஶாகர : ஏஷ:	-	பிறகு எருதின் உருவமெடுத்துக்கொண்ட அவன் (சக்வரி என்ற சந்தஸ்ஸோடு கூடியவன்)

ஜகதீ த்ருதிஹாரி	-	உலகத்தாருடைய தைரியத்தை அபகரிக்கின்றவனாய் (ஜகதி திருதி என்ற சந்தஸ்ஸுகளை வஹிக்கின்றவனாய்)
ப்ருஹதீம் மூர்திம் ப்ரததான:	-	பெரும் உருவத்தை எடுத்துக் கொண்டவனாய் (பிரஹதியென்ற சந்தஸ்ஸை தரிப்பவனாய்)
பஸூனாம் பங்க்திம்	-	பசுக்கூட்டத்தை (பங்க்திசந்தஸ்ஸை)
ஆஸு பரிதூர்ண்ய	-	விரைவாக விரட்டிக்கொண்டு
சந்தஸாம் நிதிம்	-	வேதங்களுக்கிருப்பிடமான (எல்லா சந்தஸ்ஸுகளுக்குமிருப்பிடமான)
பவந்தம் அவாப	-	தங்களையடைந்தானல்லவா.

तुङ्गशृङ्गमुखमाश्वभियन्तं संगृह्य रभसादभियं तम् ।
भद्ररूपमपि दैत्यमभद्रं मर्दयन्नमदयः सुरलोकम् ॥ ८ ॥

துங்கஶ்ருங்கமுக மாஶ்வபியந்தம்
ஸங்க்ருஹய்ய ரபஸாதபியம் தம் ।
பத்ரரூபமபி தைத்யமபத்ரம்
மர்த்தயன்னமதய: ஸுரலோகம் ॥8॥

துங்க ஶ்ருங்கமுகம்	-	உயர்ந்த கொம்புகளின் நுனிகளை உடையவனாக
ஆஸு அபியந்தம் அபியம்	-	விரைவாக எதிர்த்து வருகின்றவனும், பயமற்றவனும்,
பத்ர ரூபம் அபி	-	பத்திரமான உருவமுடையவனாக இருந்தாலும் (காளையுருவமுடையவனும்)
அபத்ரம் தம் தைத்யம் ரபஸாத் ஸங்க்ருஹய்ய மர்தயன்	-	மிக துஷ்டனுமான அவ்வசுரனை விரைவாகப்பிடித்து பிசைந்து (கொன்று)
ஸுரலோகம் அமதய:	-	தேவர்களைசந்தோஷப்படுத்திநீர்களல்லவா.

चित्रमद्य भगवन् वृषघातात्सुस्थिराऽजनि वृषस्थितिरुर्व्याम् ।
वर्धते च वृषचेतसि भूयान्मोद इत्यभिनुतोऽसि सुरैस्त्वम् ॥ ९ ॥

சித்ர-மத்ய பகவன் வ்ருஷகாதாத்
ஸுஸ்த்திராஜனி வ்ருஷஸ்த்திதி ருர்வ்யாம் ।
வர்த்ததே ச வ்ருஷசேதஸி பூயான் மோத
இத்யபிநுதோஸி ஸுரைஸ்த்வம் ॥9॥

பகவன்	-	ஹே பகவானே!
அத்ய வ்ருஷ காதாத்	-	இன்று விருஷத்தைக் (விருஷபாசுரனை) கொன்றதால்

உர்வ்யம் வ்ருஷஸ்திரி:	-	பூமியில் விருஷத்தின் (தர்மத்தின்) நிலை
ஸுஸ்திரா அஜனி	-	மிகவும் நிலைபெற்றதாக ஆனது.
வ்ருஷ சேதஸி	-	விருஷத்தின் (இந்திரனின்) மனதில்
பூயான் மோத: வர்ததே ச	-	அதிகமான சந்தோஷம் வளரவுஞ்செய்தது
சித்ரம் இதி த்வம்	-	இது ஆச்சரியம்! என்று தாங்கள்
ஸுரை: அபிநுத: அஸி	-	தேவர்களால் ஸ்துதிக்கப்பட்டீர்களல்லவா.

औक्षकाणि परिधावत दूरं वीक्ष्यतामयमिहोक्षविभेदी ।
इत्थमात्तहसितैः सह गोपैर्गेहगस्त्वमव वातपुरेश ॥१०॥

ஔக்ஷகாணி பரிதாவத தூரம்
வீக்ஷ்யதாமயமிஹோக்ஷ விபேதீ ।
இத்தமாத்தஹஸிதை: ஸஹகோபைர்
கேஹகஸ்த்வமவ வாதபுரேஶ ॥ 10 ॥

ஔக்ஷகாணி தூரம் பரிதாவத	-	காளைக்கூட்டங்களே! வெகுதூரம் ஓடுங்கள்;
இஹ அயம் உக்ஷ விபேதீ	-	இவ்விடத்தில் இந்த காளையைக் கொன்றவன்
வீக்ஷ்யதாம்	-	பார்க்கப்படட்டும்;
வாத புரேஶ	-	ஹே குருவாயூரப்பா!
இத்தம் ஆத்தஹஸிதை:	-	இவ்விதம் வேடிக்கையாக பரிஹஸிக்கின்ற
கோபை: ஸஹ	-	கோபாலர்களுடன் வீட்டிற்குச்சென்ற
கேஹக: த்வம்		தாங்கள்
அவ	-	என்னைக் காப்பாற்றவேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ஸுதர்சன ஶாப மோக்ஷாதி வர்ணனம்
நாம ஸப்ததிதமம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 718] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோக: 343]

தஶகம் - 71

கேசி வதம்

यत्नेषु सर्वेष्वपि नावकेशी केशी स भोजेशितुरिष्टबन्धुः ।
त्वं सिन्धुजावाप्य इतीव मत्वा संप्राप्तवान्सिन्धुजवाजिरूपः ॥१॥

யத்னேஷு ஸர்வேஷ்வபி நாவகேஶீ
கேஶீ ஸ போஜேஶிதுரிஷ்டபந்து: ।
த்வம் ஸிந்து ஜாவாப்ய இதீவ மத்வா
ஸம்ப்ராப்தவான் ஸிந்து ஜவாஜி ரூப: ॥1॥

ஸர்வேஷு யத்னேஷு அபி	}	எல்லா பிரயத்தினங்களிலும்
ந அவகேஶீ	-	வீணாகாதவனும்
போ ஜேஶிது: இஷ்ட பந்து:	} -	கம்ஸனுக்கு நெருங்கின பந்துவுமான
ஸ: கேஶீ	-	அந்த கேசிஎன்பவன்
த்வம் ஸிந்து ஜாவாப்ய:	-	தாங்கள் சிந்துஜை (மஹாலக்ஷ்மி)யால் சிந்துஜனால் (குதிரையால்) அடையக்கூடியவர்
இதி மத்வா இவ	-	என்று எண்ணியவன்போல
ஸிந்து ஜாவாஜிரூப:	-	சிந்துதேசத்தில் ஜனித்த குதிரையுருவம் பூண்டவனாக
ஸம்ப்ராப்தவான்	-	வந்தானல்லவா.

गन्धर्वतामेष गतोऽपि रूक्षैर्नादैः समुद्वेजितसर्वलोकः ।
भवद्विलोकावधि गोपवाटीं प्रमर्द्य पापः पुनरापतत्त्वाम् ॥२॥

கந்தர்வதாமேஷ கதோऽபி ரூக்ஷைர்நாதை:
ஸமுத்வேஜித ஸர்வலோக: ।
பவத்விலோகாவதி கோபவாடீம்
ப்ரமர்த்ய பாப: புனராபதத் த்வாம் ॥2॥

ஏஷ: பாப:	-	இந்தப் பாபி
கந்தர்வதாம்	-	கந்தர்வனா (குதிரையா)க இருக்கும் தன்மையை
கத: அபி	-	அடைந்தும் கூட
ரூக்ஷை: நாதை:	-	கர்ணகடோரங்களான சத்தங்களால்
ஸமுத் வேஜித ஸர்வலோக:	} -	எல்லா ஜனங்களையும் துன்புறுத்தியவனாய்

பவத் விலோகாவதி - தங்களைக் காண்பதுவரையில்
கோபவாடம் ப்ரமத்ய - கோகுலத்தை அழித்துவிட்டு
புன: த்வாம் ஆபதத் - பிறகு தங்களை எதிர்த்துவந்தான்.

तार्क्ष्यार्पिताङ्घ्रेस्तव तार्क्ष्य एष चिक्षेप वक्षोभुवि नामपादम् ।
भृगोः पदाघातकथां निशम्य स्वेनापि शक्यं तदितीव मोहात् ॥ ३॥

தார்க்ஷ்யார்பிதாங்க்ரே ஸ்தவ தார்க்ஷ்ய
ஏஷ சிக்ஷேப வக்ஷோபுவி நாமபாதம் ।
ப்ருகோ: பதாகாத கதாம் நிஶம்ய
ஸ்வேனாபி ஶக்யம் ததிதீவ மோஹாத் ॥3॥

ஏஷ: தார்க்ஷ்ய: - இந்த தார்க்ஷியன் (குதிரை)
ப்ருகோ: பதா காத கதாம் - பிருகுமஹரிஷி தங்களைக் காலால் மிதித்த கதையை
நிஶம்ய - கேட்டு,
தத் ஸ்வேன அபி ஶக்யம்- அது தன்னாலும் செய்யமுடியும்
இதி மோஹாத் இவ - என்று மதியீனத்தால்போல
தார்க்ஷ்யார் பிதாங்க்ரே: - கருடன்மேல் வைக்கப்பட்ட திருவடிகளையுடைய
தவ வக்ஷோ புவி - தங்களுடைய மார்பில்
பாதம் சிக்ஷேப நாம - காலால் உதைத்தானல்லவா.

प्रवञ्चयन्नस्य खुराञ्चलं द्रागमुं च विक्षेपिथ दूरदूरम् ।
संमूर्छितोऽपि ह्यतिमूर्छितेन क्रोधोष्मणा खादितुमाद्रुतस्त्वाम् ॥

ப்ரவஞ்சயன்னஸ்ய குராஞ்சலம்
த்ராகமுஞ்ச விக்ஷேபித தூரதூரம் ।
ஸம்மூர்ச்சிதோऽஹ்யதி மூர்ச்சிதேன
க்ரோ தோஷ்மணா காதிது மாத்ருதஸ்த்வாம் ॥4॥

அஸ்ய குராஞ்சலம் - அவனுடைய காலுதையை
ப்ரவஞ்சயன் த்ராக் அமும் ச - ஏமாற்றிக்கொண்டு விரைவாக அவனையும்
தூர தூரம் விக்ஷேபித - வெகுதூரத்தில் எறிந்தீர்கள்.
ஸம்மூர்ச்சித: அபி - அதனால் அவன் மயக்கமடைந்துங்கூட
அதி மூர்ச்சிதேன - மிகவும் வளர்ந்ததான
க்ரோதோஷ்மணா - கோபக்கனலுடன்
த்வாம் காதிதும் ஆத்ருத: ஹி - தங்களைத் தின்பதற்கு ஓடிவந்தானல்லவா.

त्वं वाहदण्डे कृतधीश्च बाहादण्डं न्यधास्तस्य मुखे तदानीम् ।
तद्वृद्धिरुद्धश्वसनो गतासुः सप्तीभवन्नप्ययमैक्यमागात् ॥ ५ ॥

த்வம் வாஹதண்டே க்ருததீஶ்ச பாஹாதண்டம்
ந்யதாஸ்தஸ்ய முகே ததானீம் ।
தத்வ்ருத்திருத்த ஶ்வஸனோ கதாஸு:
ஸப்தீ பவன்-னப்யயமைக்யமாகாத் ॥5॥

த்வம் வாஹதண்டே - தாங்கள் வாஹத்தை (குதிரையை) தண்டிப்பதில்
க்ருததீ: ச தஸ்ய முகே - மனஉறுதிகொண்டிருப்பதாலும் அவன் வாயில்
பாஹாதண்டம் ந்யதா: - தண்டம்போன்ற கையைச் செலுத்தினீர்களல்லவா.
ததானீம் - அப்பொழுது
தத்வ்ருத்தி ருத்தஶ்வஸன: - அந்த கை வளர்ந்ததால் தகையப்பட்ட மூச்சுக்காற்றையுடையவனும்
கதாஸு: அயம் - அதனால் உயிரிழந்தவனுமான அவன்
ஸஸீ பவன் அபி - ஏழாக (குதிரையாக) இருந்தபோதிலும்
ஐக்யம் ஆகாத் - ஒன்றாயிருக்கும் தன்மையை (கைவல்யத்தை) அடைந்தானல்லவா.

आलम्भमात्रेण पशोः सुराणां प्रसादके नूत्न इवाश्वमेधे ।
कृते त्वया हर्षवशात्सुरेन्द्रास्त्वां तुष्टुवुः केशवनामधेयम् ॥ ६ ॥

ஆலம்ப மாத்ரேண பஶோ: ஸுராணாம்
ப்ரஸாதகே நூத்ன இவாஶ்வமேதே ।
க்ருதே த்வயா ஹர்ஷவஶாத் ஸுரேந்த்ராஸ்
த்வாம் துஷ்டுவு: கேஶவ நாமதேயம் ॥6॥

பஶோஆலம்பமாத்ரேண - யாகபசுவைக் கொன்றதால் மட்டும்
ஸுராணாம் ப்ரஸாதகே - தேவர்களுக்குத் திருப்தியைச் செய்கின்ற
நூத்ந இவ அஶ்வமேதே - புதிதாக இருக்கும் அச்வமேதயாகம்
த்வயா க்ருதே - தங்களால் செய்யப்பட்டபொழுது
ஸுரேந்த்ரா: ஹர்ஷவஶாத் - தேவர்களால் சந்தோஷத்தால்
த்வாம் கேஶவ நாம தேயம் - தங்களை கேசவன் என்ற பெயருடையவராக
துஷ்டுவு: - ஸ்துதித்தார்களல்லவா.

कंसाय ते शौरिसुतत्वमुक्त्वा तं तद्वधोत्कं प्रतिरुध्य वाचा ।
प्राप्तेन केशिक्षपणावसाने श्रीनारदेन त्वमभिष्टुतोऽभूः ॥ ७ ॥

கம்ஸாய தே ஶௌரிஸுதத்வ முக்த்வா
தம் தத்வதோத்கம் ப்ரதிருத்த்ய வாசா!
ப்ராப்தேன கேஶிக்ஷபணாவஸானே
ஸ்ரீ நாரதேன த்வமபிஷ்டுதோऽபூ: ॥7॥

கம்ஶாய	-	கம்ஸனுக்கு
தேஶௌரி ஸுதத்வம்	-	தாங்கள் வசுதேவரின் புத்திரன் என்பதை
உக்த்வா	-	எடுத்துரைத்து
தத்வதோத்கம்	-	அந்த வசுதேவரைக் கொல்ல விரும்பிய
தம் வாசா ப்ரதிருத்ய	-	அந்தக் கம்ஸனை நல்ல வார்த்தையால் தடுத்து
கேஶி க்ஷபணாவஸானே	-	கேசிவதத்தின் முடிவில்
ப்ராப்தேன ஸ்ரீ நாரதேன	-	வந்துசேர்ந்த ஸ்ரீநாரதரால்
த்வம் அபிஷ்டுத: அபூ:	-	தாங்கள் நன்கு ஸ்துதிக்கப் பட்டீர்களல்லவா.

कदाऽपि गोपैः सह काननान्ते निलायनक्रीडनलोलुपं त्वाम् ।
मयात्मजः प्राप दुरन्तमायो व्योमाभिधो व्योमचरोपरोधी ॥८॥

கதாऽபி கோபை:ஸஹ கானனாந்தே
நிலாயன க்ரீடன லோலுபம் த்வாம் ।
மயாத்மஜ: ப்ராப துரந்தமாயோ
வ்யோமாபிதோ வ்யோமசரோபரோதீ ॥8॥

கதா அபி	-	ஒருநாள்
வ்யோம சரோ பரோதீ	-	தேவர்களைத் துன்புறுத்துகின்றவனும்
துரந்தமாய:	-	அளவற்ற மாயைகளையுடையவனும்
மயாத்மஜ:	-	மயாசுரன் பிள்ளையும்
வ்யோமாபித:	-	வ்யோமன் என்ற பெயருடையவனுமான அசுரன்
கானனாந்தேகோபை:ஸஹ	-	காட்டில் கோபாலர்களுடன்
நிலாயனக்ரீடநலோலுபம்	-	ஒளிந்துவிளையாடுவதில் ஈடுபட்டிருக்கும்
த்வாம் ப்ராப	-	தங்களிடம் வந்தானல்லவா.

स चोरपालायितवल्लवेषु चोरायितो गोपशिशून्पशूंश्च ।
गुहासु कृत्वा पिदधे शिलाभिस्त्वया च बुद्ध्वा परिमर्दितोऽभूत् ॥९॥

ஸ சோர பாலாயித வல்லவேஷு
சோராயிதோ கோபஶிஶூன் பஶூம்ஶ்ச ।
குஹாஸு க்ருத்வா பிதத்தே ஶிலாபிஸ்த்வயா
ச புத்த்வா பரிமர்த்திதோऽபூத் ॥9॥

ஸ: - அவன்,
சோர பாலாயித வல்லவேஷு - திருடர்களாகவும் காப்பாற்றுகிறவர்களாக -வும் விளையாடுகின்ற கோபர்களுக் -கிடையில்
சோராயித: - திருடனாக விளையாடுகின்றவனாய்
கோபஶிஶூன் பஶூன்- கோபகுமாரர்களையும் பசுக்களையும்
குஹாஸு க்ருத்வா - குகைகளில் கொண்டுபோய் விட்டு
ஶிலாபி: பிததே - கற்களால் மூடிவிட்டான்.
புத்த்வா த்வயா - அதையறிந்து தங்களால்
பரிமர்தித: அபூத ச - கொல்லப்படவுஞ் செய்தானல்லவா.

एवंविधैश्चाद्भुतकेलिभेदैरानन्दमूर्छामतुलां व्रजस्य ।
पदे पदे नूतनयन्नसीमां परात्मरूपिन् पवनेशपायाः ॥ १० ॥

ஏவம் விதைஶ்சாத்புத கேலிபேதை
ரானந்தமூர்ச்சா மதுலாம் வ்ரஜஸ்ய ।
பதேபதே நூதனயன்னஸீமம்
பராத்மரூபின் பவனேஶ பாயா: ॥ 10 ॥

பராத்மரூபின் பவனேஶ - பரமாத்மஸ்வரூபியான ஹே குருவாயூரப்பா!
ஏவம் விதை: - இப்படிப்பட்ட
அத்புதகேளி பேதை: ச - ஆச்சரியகரமான பல விளையாட்டுகளாலும்
வ்ரஜஸ்ய அதுலாம் - கோகுலத்திற்கு ஒப்பற்ற
ஆனந்த மூர்ச்சாம் பதேபதே - ஆனந்தப்பெருக்கை அடிக்கடி
அஸீமம் - எல்லையற்றதாக
நூதநயன் - புதிதுபுதிதாகச் செய்துகொண்டிருக்கும் தாங்கள்
பாயா: - என்னைக் காப்பாற்றவேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே கேஶிவ்யோம வத வர்ணனம் நாம ஏக ஸப்த திதமம் தஶகம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 728] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோக: 353]

தஶகம் - 72

அக்ரூராக மனம்

कंसोऽथ नारदगिरा व्रजवासिनं त्वामाकर्ण्य दीर्णहृदय: स हि गान्दिनेयम् ।
आहूय कार्मुकमखच्छलतो भवन्तमानेतुमेनमहिनोदहिनाथशायिन् ॥१॥

கம்ஸோऽத நாரதகிரா வ்ரஜவாஸினம் த்வா-
மாகர்ண்ய தீர்ண ஹ்ருதய: ஸ ஹி காந்தினேயம் ।
ஆஹூய கார்முக மகச்சலதோ பவந்த
மானேது மேன மஹினோ தஹிநாத ஶாயின் ॥1॥

அஹி நாத ஶாயின்	-	பாம்பின்மேல் பள்ளிகொண்டிருக்கும் ஹே ஈசா!
அத நாரத கிரா	-	பிறகு நாரதரின் வாக்கினால்
த்வாம் வ்ரஜவாஸினம்	-	தாங்கள் கோகுலத்தில் வசிப்பதாக
ஆகர்ண்ய ஸ: கம்ஸ:	-	கேள்விப்பட்டு, அந்த கம்ஸன்
தீர்ண ஹ்ருதய:	-	மனமுடைந்தவனாய்
காந்திநேயம் ஆஹூய	-	காந்தினியின் பிள்ளையான அக்ரூரனை அழைத்து
கார்முக மகச்சலத:	-	வில்யாகம் என்ற வியாஜத்தைக்கொண்டு
பவந்தம் ஆனேதும்	-	தங்களை அழைத்துவர
ஏனம் அஹி நோத் ஹி	-	அந்த அக்ரூரனை அனுப்பினானல்லவா.

अक्रूर एष भवदङ्घ्रिपरश्चिराय
त्वद्दर्शनाक्षममना: क्षितिपालभीत्या ।
तस्याज्ञयैव पुनरीक्षितुमुद्यतस्त्वाम्
आनन्दभारमतिभूरितरं बभार ॥ २॥

அக்ரூர ஏஷ பவதங்க்ரி பரஶ்சிராய
த்வத்தர்ஶனாக்ஷம மனா: க்ஷிதிபாலபீத்யா ।
தஸ்யாஜ்ஞயைவ புனரீக்ஷிதுமுத்யதஸ்த்வா-
மானந்தபார மதிபூரிதரம் பபார ॥2॥

சிராய பவதங்க்ரி பர:	-	வெகுகாலமாகவே தங்கள் திருவடிகளை சேவிக்கின்றவனும்
க்ஷிதி பால பீத்யா	-	அரசனிடமிருந்து பயத்தால்
த்வத்தர்ஶனாக்ஷம மனா:	-	தங்களை தரிசிக்க சக்தியற்ற மனம் உடையவனுமான
ஏஷ: அக்ரூர: புன:	-	அந்த அக்ரூரர் இப்பொழுது

தஸ்ய ஏவ ஆக்ஞயா	-	அதே அரசனுடைய கட்டளையால்
த்வாம் ஈக்ஷிதும் உத்யத:	-	தங்களை தரிசிக்க முயற்சித்தவராய்
அதி பூரிதரம்	-	மிக அதிகமான
ஆனந்த பாரம் பபார	-	ஆனந்தத்தையடைந்தார்.

सोऽयं रथेन सुकृती भवतो निवासं
गच्छन्मनोरथगणांस्त्वयि धार्यमाणान् ।
आस्वादयन्मुहुरपायभयेन दैवं
संप्रार्थयन्पथि न किञ्चिदपि व्यजानात् ॥ ३॥

ஸோயம் ரதேன ஸுக்ருதீ பவதோ நிவாஸம்
கச்சன் மனோரத கணாம் ஸ்த்வயி தார்யமாணான் ।
ஆஸ்வாதயன் முஹுரபாய பயேன தைவம்
ஸம்ப்ரார்த்தயன் பதி ந கிஞ்சிதபி வ்யஜானாத் ॥3॥

பவத: நிவாஸம்	-	தங்கள் இருப்பிடத்திற்கு
ரதேன கச்சன்	-	தேரில் ஏறிச்செல்லுகின்ற
ஸுக்ருதீஸ: அயம்	-	புண்யவானான அந்த அக்ரூரன்
த்வயி தார்ய மாணான்	-	தங்களிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும்
மனோரத கணாம்	-	மனோரதக்கூட்டங்களை
முஹு: ஆஸ்வாதயன்	-	அடிக்கடி ஆலோசித்தனுபவித்துக்கொண்டு
அபாய பயேன	-	அவைகளுக்கு இடையூறு நேர்ந்துவிடுமோ என்ற பயத்தால்
தைவம் ஸம்ப்ரார்தயன்	-	இஷ்டதைவத்தை பிரார்த்திக்கின்றவராய்
பதி கிஞ்சித் அபி நவ்ய ஜானாத்	-	வழியில் ஒன்றுமேயறியவில்லை.

द्रक्ष्यामि वेदशतगीतगतिं पुमांसं
स्प्रक्ष्यामि किंस्विदपिनाम परिष्वजेयम् ।
किं वक्ष्यते स खलु मां क्वनु वीक्षितः स्या
दित्थं निनाय स भवन्मयमेव मार्गम् ॥ ४॥

த்ரக்ஷ்யாமி வேதஶதகீத கதிம் புமாம்ஸம்
ஸ்ப்ரக்ஷ்யாமி கிம்ஸ்விதபி நாம பரிஷ்வஜேயம் ।
கிம் வக்ஷ்யதே ஸ கலு மாம் க்வனு வீக்ஷித: ஸ்யா
தித்தம் நினாய ஸ பவன்மயமேவ மார்க்கம் ॥4॥

வேதஶதிகீத கதிம்	-	அனேக உபநிமிஷத்துக்களால் கானம் (உபதேசம்) பண்ணப்பட்ட ஸ்வரூப (அடையவேண்டியமார்க்க)த்தையுடைய
புமாம்ஸம் த்ரக்ஷ்யாமி கிம்ஸ்வித்		பரமபுருஷனை நான் காண்பேனா?

அபி ஸ்ப்ரக்ஷ்யாமி - நான் தொடுவேனா?
பரிஷ்வ ஜேயம் நாம - ஆலிங்கனம் பண்ணிக்கொள்ளுவேனா?
ஸ: கலு மாம் வஷ்யதே கிம் } அவரும் என்னிடத்தில் பேசுவாரா?
க்வனு வீக்ஷித: ஸ்யாத் - எவ்விடத்தில் பார்க்கப்படுவார்?
இத்தம் ஸ: மார்கம் - என்றிவ்விதமாக அவர் வழியில்
பவன் மயம் ஏவ - பூராவும் தாங்கள் நிறைந்திருப்பதாகவே எண்ணி
நிநாய - கடந்து சென்றாரல்லவா.

भूयः क्रमादभिविशन्भवदङ्घ्रिपूतं
वृन्दावनं हरविरिञ्चसुराभिवन्द्यम् ।
आनन्दमग्न इव लग्न इव प्रमोहे
किं किं दशान्तरमवाप न पङ्कजाक्ष ॥ ५ ॥

பூய: க்ரமாதபிவிஶன் பவதங்க்ரி பூதம்
ப்ருந்தாவனம் ஹரவிரிஞ்ச-ஸுராபிவந்த்யம்
ஆனந்த மக்ன இவ லக்ன இவ ப்ரமோஹே
கிம் கிம் தஶாந்தரமவாப ந பங்கஜாக்ஷ ॥5॥

பங்கஜாக்ஷ பூய: க்ரமாத் - ஹே செந்தாமரைக்கண்ணா! மறுபடி கிரமமாக
பவதங்க்ரி பூதம் - தங்கள் திருவடிகள் பட்டு மிக சுத்தமானதும்
ஹரவிரிஞ்ச ஸுராபிவந்த்யம் } - பரமசிவன் பிரம்மதேவர் முதலிய தேவர்களால் வணங்கத் தகுந்ததுமான
வ்ருந்தாவனம் அபி விஶன் - பிருந்தாவனத்தில் செல்லுகின்ற அவர்
ஆனந்த மக்ன: இவ - ஆனந்தத்தில் மூழ்கியவர்போலவும்,
ப்ரமோஹே லக்ன இவ - மதிமயக்கத்தையடைந்தவர்போலவும்
கிம்கிம் தஶாந்தரம் ந அவாப } - என்னென்ன அவஸ்தைகளைத்தான் அடையவில்லை?

पश्यन्नवन्दत भवद्विहृतिस्थलानि
पांसुष्ववेष्टत भवच्चरणाङ्कितेषु ।
किं ब्रूमहे बहुजना हि तदापि जाता
एवं तु भक्तितरला विरलाः परात्मन् ॥ ६ ॥

பஶ்யந்நவந்தத பவத் விஹ்ருதிஸ்த்தலானி
பாம்ஸுஷ்வவேஷ்டத பவச்சரணாங்கிதேஷு ।
கிம் ப்ரூமஹே பஹுஜனா ஹி ததாபி ஜாதா
ஏவம் து பக்திதரலா விரலா: பராத்மன் ॥6॥

பவத்விஹ்ருதிஸ்தலானி	-	தங்களுடைய விளையாட்டுஸ்தலங்களை
பஶ்யந் அவந்தத	-	கண்டதும் வணங்கினார்;
பவத் சரணாங்கிதேஷு	-	தங்கள் திருவடிகளால் அடையாளம் பண்ணப்பட்ட
பாம்ஸுஷு அவேஷ்டத கிம் ப்ரூமஹே	-	புழுதிகளில் புரண்டார்; நான் என்ன சொல்லுவேன்?
பராத்மன்	-	பரமாத்மஸ்வரூபியே!
ததா அபி பஹுஜனா:	-	அந்தக்காலத்திலும் அனேக ஜனங்கள்
ஜாதா: ஹி	-	ஜனித்திருக்கிறார்களல்லவா;
து ஏவம் பக்திதரளா:	-	ஆனால் இவ்விதம் பக்திபரவசர்கள்
விரலா:	-	மிகக் குறைவே.

सायं स गोपभवनानि भवच्चरित्र
गीतामृतप्रसृतकर्णरसायनानि ।
पश्यन्प्रमोदसरिदेव किलोह्यमानो
गच्छन्भवद्भवन सन्निधिमन्वयासीत् ॥ ७॥

ஸாயம் ஸ கோப பவனானி பவச்சரித்ர
கீதாம்ருத ப்ரஸ்ருத கர்ண ரஸாயனானி ।
பஶ்யன் ப்ரமோதஸரிதேவ கிலோஹ்யமானோ
கச்சன் பவத்பவன ஸந்நிதி மன்வயாஸீத் ॥7॥

ஸ: ஸாயம்	-	அந்த அக்ரூரர் சாயங்காலத்தில்
பவச் சரித்ர கீதாம்ருத ப்ரஸ்ருத கர்ண ரஸாயனானி	-	தங்கள் சரித்திரங்களை கானம் பண்ணுவதென்ற அமிருதப்பிரவாகமாகிற காதுகளுக்கு ரசாயனங்களையுடைய
கோபபவனானி பஶ்யன்	-	இடையர் வீடுகளைப் பார்த்துக்கொண்டே
ப்ரமோத ஸரிதா	-	ஆனந்தப்பெருக்கால்
உஹ்யமான: இவ	-	இழுத்துச்செல்லப்படுகிறவர்போல
கச்சன்	-	போய்க்கொண்டே
பவத் பவன ஸந்நிதிம்	-	தங்கள் வீட்டுப்பக்கத்தில்
அன்வயாஸீத் கில	-	வந்துசேர்ந்தாரல்லவா.

तावद्ददर्श पशुदोहविलोकलोलं
भक्तोत्तमागतिमिव प्रतिपालयन्तम् ।
भूमन् भवन्तमयमग्रजवन्तमन्त
र्ब्रह्मानुभूतिरससिन्धुमिवोद्वमन्तम् ॥ ८॥

தாவத்ததர்ஶ பஶுதோஹ விலோகலோலம்
பக்தோத்தமாகதிமிவ ப்ரதிபாலயந்தம் ।
பூமன் பவந்த மயமக்ரஜவந்த மந்தர்
ப்ரஹ்மானுபூதி ரஸஸிந்து மிவோத்வமந்தம் ॥8॥

பூமன் - எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஹே ஈசா!
தாவத் அயம் - அதற்குள் அந்த அக்ரூரர்
பஶுதோஹ விலோக லோலம் - மாடுகறப்பதைப் பார்க்க ஆசை கொண்டவரும்,
பக்தோத்தமாகதிம் - சிறந்த பக்தனுடைய வரவை
ப்ரதி பாலயந்தம் இவ - எதிர்பார்க்கின்றவர்போலவும்,
அக்ரஜ வந்தம் - அண்ணனுடன் கூடினவரும்,
அந்த: - தனது சித்தவிருத்தியில்
ப்ரஹ்மானு பூதி ரஸ ஸிந்தும் - பிரம்மஞானத்தாலுண்டான ஆனந்தக் கடலை
உத்வமந்தம் இவ - பெருகவிடுகிறவர்போலுமிருக்கிற
பவந்தம் ததர்ஶ - தங்களைக் கண்டாரல்லவா.

सायन्तनाप्लवविशेषविविक्तगात्रौ
द्वौ पीतनीलरुचिराम्बरलोभनीयौ ।
नातिप्रपञ्चधृतभूषणचारुवेषौ
मन्दस्मितार्द्रवदनौ स युवां ददर्श ॥ ९ ॥

ஸாயந்தனாப்லவ விஶேஷ விவிக்தகாத்ரௌ
த்வௌ பீதநீல ருசிராம்பர லோபநீயௌ ।
நாதிப்ரபஞ்ச த்ருதபூஷண சாருவேஷௌ
மந்தஸ்மிதார்த்ரவதநௌ ஸ யுவாம் ததர்ஶ ॥9॥

ஸ: - அந்த அக்ரூரர்
ஸாயந்தநாப்லவ விஶேஷ விவிக்த காத்ரௌ - மாலைப்பொழுதில் குளித்ததால் விசேஷமாக தூய்மைபெற்ற திருமேனியை யுடையவர்களும்,
பீதநீல ருசிராம்பர: லோப நீயௌ - மனோகரமான மஞ்சப்பட்டாடையாலும் நீலப்பட்டாடையாலும் மிக அழகு வாய்ந்தவர்களும்,
நாதி ப்ரபஞ்சத்ருத பூஷண சாருவேஷௌ - அதிகமில்லாமல் சிற்சில ஆபரணங்களை அணிந்திருந்ததால் அழகான வேஷமுடையவர்களும்,
மந்தஸ்மிதார்த்ர வதனௌ - மந்தஹாஸத்தால் கனிந்த முகமுடையவர் -களுமான
யுவாம் த்வௌ ததர்ஶ - உங்களிருவர்களையும் கண்டாரல்லவா.

दूराद्रथात्समवरुह्य नमन्तमेन
मुत्थाप्य भक्तकुलमौलिमथोपगूहन् ।
हर्षान्मिताक्षरगिरा कुशलानुयोगी
पाणिं प्रगृह्य सबलोऽथ गृहं निनेथ ॥ १० ॥

தூராத் ரதாத்ஸமவருஹ்ய நமந்தமேன
முத்தாப்ய பக்தகுலமௌலி மதோபகூஹன் ।
ஹர்ஷான்மிதாக்ஷரகிரா குஶலானு யோகீ
பாணிம் ப்ரக்ருஹ்ய ஸபலோ஽த க்ருஹம் நிநேத ॥ 10 ॥

அத தூராத்	- உடனே வெகுதூரத்திலிருந்து
ரதாத் ஸமவருஹ்ய நமந்தம்	- தேரிலிருந்து இறங்கி வணங்குகிறவரும்,
பக்த குல மௌலிம் ஏனம்	- பக்தர்களில் சிறந்தவருமான அந்த அக்ரூரரை
உத்தாப்ய அத உபகூஹன்	- எழுப்பிய பிறகு கட்டித் தழுவிக்கொண்டு
ஹர்ஷாத் மிதாக்ஷர கிரா	- சந்தோஷத்தினால் சில வார்த்தைகளைக் கொண்டு
குஶலானு யோகீ	- க்ஷேமத்தை விசாரித்து
ஸபல: பாணிம் ப்ரக்ருஹ்ய	- பலராமனுடன் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு
க்ருஹம் நிநேத	- வீட்டிற்கு அழைத்துச்சென்றீர்களல்லவா.

नन्देन साकममितादरमर्चयित्वा
तं यादवं तदुदितां निशमय्य वार्ताम् ।
गोपेषु भूपतिनिदेशकथां निवेद्य
नानाकथाभिरिह तेन निशामनैषीः ॥ ११ ॥

நந்தேன ஸாக மமிதாதர மர்ச்சயித்வா
தம் யாதவம் ததுதிதாம் நிஶமய்ய வார்த்தாம் ।
கோபேஷு பூபதி நிதேஶ கதாம் நிவேத்ய
நானாகதாபிரிஹ தேந நிஶா-மனைஷீ: ॥ 11 ॥

நந்தேன ஸாகம்	- நந்தகோபருடன்
யாதவம் தம்	- யதுவம்சத்தில் பிறந்த அந்த அக்ரூரரை
அமிதாதரம் அர்சயித்வா	- மிக ஆதரவுடன் வெகுமானித்து
ததுதிதாம் வார்தாம் நிஶமய்ய	- அவர் சொன்ன விருத்தாந்தத்தைக் கேட்டு

பூபதி நிதேஶ கதாம்	-	அரசன் கட்டளையையும்
கோபேஷு நிவேத்ய	-	கோபர்களிடத்தில் தெரிவித்து,
தேன இஹ	-	அந்த அக்ரூரருடன் அந்த நந்தகோபர் வீட்டில்
நாநா கதாபி:	-	பல சங்கதிகளைப் பேசிக்கொண்டு
நிஶாம் அனைஷீ:	-	இரவைக் கழித்தீர்களல்லவா.

चन्द्रागृहे किमुत चन्द्रभगागृहे नु
राधागृहे नु भवने किमु मैत्रविन्दे ।
धूर्त्तो विलम्बत इति प्रमदाभिरुच्चै
राशङ्कितो निशि मरुत्पुरनाथ पायाः ॥ १२॥

சந்த்ராக்ருஹே கிமுத சந்த்ரபகா க்ருஹே நு
ராதா க்ருஹே நு பவனே கிமு மைத்ரவிந்தே ।
தூர்த்தோ விலம்பத இதி ப்ரமதாபிருச்சை-
ராஶங்கிதோ நிஶி மருத்புரநாத பாயா: ॥ 12 ॥

தூர்த:	-	வஞ்சகனான கிருஷ்ணன்
சந்த்ராக்ருஹே கிமுத	-	சந்திரையின் வீட்டிலா அல்லது
சந்த்ர பகா க்ருஹே நு	-	சந்திரபகையின் வீட்டிலா அல்லது
ராதா க்ருஹே நு	-	ராதையின் வீட்டிலா அல்லது
மைத்ரவிந்தே பவனே கிமு	}	மித்திரவிந்தையின் வீட்டில்தானா
விளம்பத: இதி	-	தாமதிக்கிறான் என்று
ப்ரமதாபி: நிஶி	-	கோபிகைகளால் இரவில்
உச்சை: ஆஶங்கித:	-	மிகவும் சந்தேகப்படப்பட்டீர்களல்லவா
மருத்புரநாத	-	ஹே குருவாயூரப்பா!
பாயா:	-	தாங்கள் என்னைக் காப்பாற்றவேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே அக்ரூரஸ்ய கோகுல யாத்ரா வர்ணனம் நாம த்விஸப்ததிதமம் தஶகம் ஸத்விதம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 740] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோக: 365]

தஶகம் - 73

மதுரைக்குப் புறப்படுதல்

निशमय्य तवाथ यानवार्तां भृशमार्ताः पशुपालबालिकास्ताः ।
किमिदं किमिदं कथन्न्विती मा: समवेताः परिदेवितान्यकुर्वन् ॥१॥

நிஶமய்ய தவாத யான வார்த்தாம்
ப்ருஶமார்த்தா: பஶுபாலபாலிகாஸ்தா: ।
கிமிதம் கிமிதம் கதம் ந்விதீமா:
ஸமவேதா: பரிதேவிதான்யகுர்வன் ॥1॥

அத தவ - பிறகு தங்களுடைய
யானவார்தாம் நிஶமய்ய - பிரயாண சமாசாரத்தைக் கேட்டு,
ப்ருஶம் ஆர்தா: - மிக வருத்தமடைந்த
இமா: தா: பஶுபால பாலிகா - அந்த கோப கன்னிகைகள்,
ஸமவேதா: இதம் கிம் இதம் கிம் - ஒன்றுசேர்ந்து, "இதென்ன? இதென்ன?
கதம் நு இதி - இதெவ்விதம் முடியும்" என்று
பரிதேவிதானி அகுர்வன் - பிரலபித்தார்களல்லவா.

करुणानिधिरेष नन्दसूनुः कथमस्मान्विसृजेदनन्यनाथाः ।
वत नः किमु दैवमेवमासीदिति तास्त्वद्गतमानसा विलेपुः ॥२॥

கருணாநிதிரேஷ நந்தஸூனு:
கதமஸ்மான் விஸ்ருஜேதனன்யநாதா: ।
பத ந: கிமு தைவமேவ மாஸீ
திதி தாஸ்த்வத்கத மானஸா விலேபு: ॥2॥

கருணாநிதி: ஏஷ நந்தஸூனு: - "கருணாநிதியான இந்தக் கிருஷ்ணன்
அனன்ய நாதா: அஸ்மான் - வேறு நாதனில்லாத நம்மை
கதம் விஸ்ருஜேத் பத - எவ்விதம் கைவிடுவான்? கஷ்டமே!
ந: தைவம் ஏவம் ஆஸீத் கிமு - நம்ம தலைவிதி இவ்விதம் விபரீதம் ஆய்விட்டதா?"
இதி தா: - என்றிவ்விதம் அவர்கள்
த்வத் கதமானஸா: - தங்களிடம் மனதைச் செலுத்தியவர்களாக
விலேபு: - பிரலாபித்தார்களல்லவா.

चरमप्रहरे प्रतिष्ठमानः सह पित्रा निजमित्रमण्डलैश्च ।
परितापभरं नितम्बिनीनां शमयिष्यन् व्यमुचस्सखायमेकम् ॥ ३॥

சரம ப்ரஹரே ப்ரதிஷ்டமான:
ஸஹபித்ரா நிஜமித்ர மண்டலைஶ்ச ।
பரிதாபபரம் நிதம் பினீனாம்
ஶமயிஷ்யன் வ்யமுச: ஸகாயமேகம் ॥3॥

சரமப்ரஹரே பித்ரா ஸஹ - இரவின் கடைசி யாமத்தில் பிதாவுடனும்,
நிஜமித்ர மண்டலை: ச - தனது தோழர்களுடனும்
ப்ரதிஷ்டமான: நிதம்பினீனாம் - புறப்படுகின்ற தாங்கள் கோபிகைகளுடைய
பரிதாபபரம் ஶமயிஷ்யன் - வருத்தத்தைத் தணிக்கின்றவராய்
ஏகம் ஸகாயம் வ்யமுச: - ஒரு தோழனை சொல்லியனுப்பினீர்-களல்லவா.

अचिरादुपयामि सन्निधिं वो भविता साधु मयैव सङ्गमश्रीः ।
अमृताम्बुनिधौ निमज्जयिष्ये द्रुतमित्याश्वसिता वधूरकार्षीः ॥ ४॥

அசிராதுபயாமி ஸந்நிதிம் வோ
பவிதா ஸாது மயைவ ஸங்கமஶ்ரீ: ।
அம்ருதாம்புநிதௌ நிமஜ்ஜயிஷ்யே
த்ருதமித்யாஶ்வஸிதா வதூரகார்ஷீ: ॥4॥

அசிராத்வ: ஸந்நிதிம் உபயாமி - "தாமதியாமல் தங்கள் பக்கத்திற்கு வருவேன்;
மயா ஏவ ஸங்கம ஶ்ரீ: - என்னோடுகூடவே சம்போகசுகம்
ஸாது பவிதா - வேண்டியபடி சம்பவிக்கும்
அம்ருதாம்புநிதௌ - ஆனந்தக்கடலில் (மோக்ஷத்தில்)
த்ருதம் நிமஜ்ஜயிஷ்யே இதி - தாமதியாமல் முழுகச்செய்கிறேன்" என்று
வதூ: ஆஶ்வஸிதா அகார்ஷி: - கோபிகைகளை சமாதானப் படுத்தினீர்களல்லவா.

सविषादभरं सयाच्ञमुच्चैरतिदूरं वनिताभिरीक्ष्यमाणः ।
मृदु तद्दिशि पातयन्नपाङ्गान् सबलोऽक्रूररथेन निर्गतोऽभूः ॥ ५॥

ஸவிஷாதபரம் ஸ்யாஞ்சமுச்சை
ரதிதூரம் வநிதாபி ரீக்ஷ்யமாண: ।
ம்ருது தத்திஶி பாதயந்நபாங்கான்
ஸபலோऽக்ரூர-ரதேன நிர்கதோऽபூ ॥5॥

ஸவிஷாதபரம்	-	மிக வருத்தத்துடனும்,
ஸயாச்க்ஞம்	-	தாங்கள் திரும்பிவரவேண்டும் என்ற பிரார்த்தனையுடனும்
உச்சை: அதிதூரம்	-	தலையையுயர்த்திக்கொண்டு வெகுதூரம்
வனிதாபி: ரீக்ஷ்யமாண:	-	கோபிகைகளால் பார்க்கப்படுகின்ற தாங்கள்
ம்ருது தத்த்ருஶி	-	மெதுவாக அவர்களிருக்கும் திக்கில்
அபாங்கான் பாதயன் ஸபல:	-	கடைக்கண்ணைச் செலுத்திக்கொண்டு, பலராமனுடன்
அக்ரூர ரதேன	-	அக்ரூரனுடைய தேரிலேறிக்கொண்டு
நிர்கத: அபூ:	-	சென்றீர்களல்லவா.

अनसा बहुलेन वल्लवानां मनसा चानुगतोऽथ वल्लभानाम् ।
वनमार्तमृगं विषण्णवृक्षं समतीतो यमुनातटीमयासीः ॥ ६ ॥

அனஸா பஹுலேன வல்லவானாம்
மனஸா சானுகதோ௨த வல்லபானாம்
வன மார்த்தம்ருகம் விஷண்ணவ்ருக்ஷம்
ஸமதீதோ யமுனாதடீ மயாஸீ: ॥ 6 ॥

அத வல்லவானாம்	-	பிறகு கோபாலர்களுடைய
பஹுலேன அனஸா	-	அனேக வண்டிகளாலும்
வல்லபானாம் மனஸா ச	-	கோபிகைகளுடைய மனதாலும்
அநுகத:	-	பின்தொடரப்பட்ட தாங்கள்
ஆர்த ம்ருகம்	-	வருத்தமுற்ற மிருகங்களையுடையதும்
விஷண்ண வ்ருக்ஷம் வனம் ஸமதீத:	-	வாடின மரங்களையுடையதுமான காட்டைக்கடந்து
யமுனாதடீம் அயாஸீ:	-	யமுனைக்கரையை யடைந்தீர்களல்லவா.

नियमाय निमज्य वारिणि त्वमभिवीक्ष्याथ रथेऽपि गान्दिनेयः ।
विवशोऽजनि किन्न्विदं विभोस्ते ननु चित्रं त्ववलोकनं समन्तात् ॥ ७ ॥

நியமாய நிமஜ்ய வாரிணி த்வா
மபிவீக்ஷ்யாத ரதே௨பி காந்திநேய: ।
விவஶோ௨ஜனி கிந்நிவிதம் விபோஸ்தே
நநுசித்ரம் த்வவலோகனம் ஸமந்தாத் ॥ 7 ॥

காந்தி நேய: நியமாய	-	அக்ரூரன் 'சந்தியை' முதலிய கடமையைச் செய்வதற்காக
நிமஜ்ய	-	யமுனாஜலத்தில் முழுகி
வாரிணி அத ரதே அபி	-	அந்த ஜலத்திலும், பிறகு தேரிலும்

த்வாம் அபிவீக்ஷ்ய - தங்களைக்கண்டு
விலஶ: அஜனி - ஆச்சரியபரவசனாக ஆனானல்லவா;
து நநு - ஆனால், ஹே ஸர்வேசுவரா!
விபோ தே - எங்கும் நிறைந்திருக்கும் தங்களுடைய
ஸமந்தாத் இதம் அவலோகனம் } - நாற்புறங்களிலுமுள்ள இந்தத் தோற்றமானது
சித்ரம் கிம் நு - ஆச்சரியமா என்ன?

पुनरेष निमज्य पुण्यशाली पुरुषं त्वां परमं भुजङ्गभोगे ।
अरिकम्बुगदाम्बुजैः स्फुरन्तं सुरसिद्धौघपरीतमालुलोके ॥ ८ ॥

புனரேஷ நிமஜ்ஜ்ய புண்யஶாலீ
புருஷம் த்வாம் பரமம் புஜங்கபோகே ।
அபி கம்பு கதாம்புஜை ஸ்ப்புரந்தம்
ஸுரஸித்தௌக பரீத-மாலுலோகே ॥8॥

புண்யஶாலி ஏஷ: - புண்யசாலியான அந்த அக்ரூரன்
புன: நிமஜ்ஜ்ய - மறுபடியும் ஜலத்தில் முழுகி
த்வாம் புஜங்க போகே - தங்களை, ஆதிசேஷன்மேல்
அபி கம்புகதாம்புஜை: - சக்கிரம், சங்கு, கதை, தாமரைப்பூ இவைகளால்
ஸ்புரந்தம் - பிரகாசிக்கின்றவரும், தேவர்களாலும்,
ஸுரஸித்தௌக பரீதம் சித்தர் கூட்டங்களாலும் சூழப்பட்டவருமான
பரமம் புருஷம் ஆலுலோகே } - புருஷோத்தமனாக தரிசித்தாரல்லவா.

स तदा परमात्मसौख्यसिन्धौ विनिमग्नः प्रणुवन्प्रकारभेदैः ।
अविलोक्य पुनश्च हर्षसिन्धोरनुवृत्त्या पुलकावृतो ययौ त्वाम् ॥ ९ ॥

ஸததா பரமாத்ம ஸௌக்க்ய ஸிந்த்தௌ
விநிமக்ன: ப்ரணுவன் ப்ரகாரபேதை: ।
அவிலோக்ய புனஸ்ச ஹர்ஷஸிந்தோ
ரனுவ்ரத்த்யா புலகாவ்ருதோ யயௌ த்வாம் ॥9॥

ததா ஸ: - அப்பொழுது அவர்
பரமாத்ம ஸௌக்ய ஸிந்தௌ } - பிரம்மானந்தசாகரத்தில்
விநிமக்ன: - முழுகியவராய்
ப்ரகாரபேதை: ப்ரணுவன் } - பலபிரகாரத்தில் தங்களை ஸ்துதித்துக் கொண்டு,

புன: ச அவிலோக்ய	-	மறுபடியும் தங்களைக்காணாமல்
ஹர்ஷஸிந்தோ: அனுவ்ருத்யா	-	ஆனந்தப்பெருக்கின் தொடர்பினால்
புலகா வ்ருத: த்வாம் யயௌ	-	மயிர் சிலித்தவராய் தங்களிடம் வந்தாரல்லவா.

किमु शीतलिमा महान्जले यत्पुलकोऽसाविति चोदितेन तेन ।
अतिहर्षनिरुत्तरेण सार्धं रथवासी पवनेश पाहि मां त्वम् ॥१०॥

கிமு ஶீதலிமா மஹான் ஜலே
யத்புலகோऽஸாவிதி சோதிதேன தேன ।
அதிஹர்ஷ நிருத்தரேண ஸார்த்தம்
ரதவாஸீ பவனேஶ பாஹிமாம் த்வம் ॥ 10 ॥

ஜலே மஹான் ஶீதலிமா கிமு	-	ஜலத்தில் வேறு தணுப்பிருந்ததா என்ன?
யத் அஸௌ புலக:	-	ஏனென்றால், இதோ ரோமாஞ்சம் காணப்படுகிறதே?
இதி சோதிதேன	-	என்று கேட்கப்பட்டவனும்,
அதி ஹர்ஷ நிருத்தரேண	-	சந்தோஷமிகுதியால் பதில் சொல்லாதவருமான
தேன ஸார்த்தம்	-	அந்த அக்ரூரருடன்
த்வம் ரதவாஸீ	-	தாங்கள் தேரில் வீற்றிருந்தீர்களல்லவா;
பவனேஶ	-	ஹே குருவாயூரப்பா!
மாம்பாஹி	-	என்னைக் காப்பாற்றவேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே பகவதோ மதுராப்ரஸ்தான
வர்ணனம் நாம த்ரிஸப்ததி தமம் தஶகம் ஸமாப்தம்,

[ஆதித: ஶ்லோகா: 750] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோக: 375]

தசகம் - 74

மதுராபுரீ பிரவேசம்

सम्प्राप्तो मथुरां दिनार्धविगमे तत्रान्तरस्मिन्वसन्
न्नारामे विहिताशनः सखिजनैर्यातः पुरीमीक्षितुम् ।
प्रापो राजपथं चिरश्रुतिधृतव्यालोककौतूहल
स्त्रीपुंसोद्यदगण्यपुण्यनिगळैराकृष्यमाणो नु किम् ॥१॥

ஸம்ப்ராப்தோ மதுராம் தினார்த்த
விகமே தத்ராந்தரஸ்மின் வஸன்
னாராமே விஹிதாமன:
ஸகிஜனைர்யாத: புரீமீக்ஷிதும் ।
ப்ராபோ ராஜபதம் சிரஶ்ருதித்ருத
வ்யாலோக கௌதூஹல
ஸ்த்ரீ பும்ஸோத்ய தகண்ய புண்ய நிகலை
ராக்ருஷ்யமாணோ நு கிம் ॥1॥

திநார்த்த விகமே மதுராம் ஸம்ப்ராப்த:	- மத்தியான வேளையில் மதுரையை யடைந்து
தத்ர அந்தரஸ்மின் ஆராமே	- அவ்விடத்தில் வெளியிலிருக்கும் பூந்தோட்டத்தில்
வஸன் விஹிதாமன:	- தாமதித்து ஆஹாரம் பண்ணிக்கொண்டு
ஸகிஜனை புரீம் ஈக்ஷிதும் யாத:	- தோழர்களுடன் பட்டணம் பார்க்கப் புறப்பட்டு,
சிரஶ்ருதி த்ருத வ்யாலோக கௌதூஹல ஸத்ரீபும்ஸோத்யத-கண்ய புண்ய நிகளை:	- வெகு நாளாகக் கேட்டதிலிருந்து பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆசையையுடைய ஸ்திரீபுருஷர்களுடைய பலத்தைக் கொடுக்கவிருக்கும் அளவற்ற புண்யங்களாகிற சங்கிலிகளால்
ஆக்ருஷ்ய மாண: கிம் நு-	இழுக்கப்படுகிறீர்கள் என்று தோன்றுவதுபோல
ராஜ பதம் ப்ராப:	-- ராஜவீதியை யடைந்தீர்களல்லவா.

त्वत्पादद्युतिवत्सरागसुभगास्त्वन्मूर्तिवद्योषितः
सम्प्राप्ता विलसत्पयोधररुचो लोला भवद्दृष्टिवत् ।
हारिण्यस्त्वदुरस्स्थलीवदयि ते मन्दस्मितप्रौढिव
न्नैर्मल्योल्लसिताः कचौघरुचिवद्राजत्कलापाश्रिताः ॥ २॥

த்வத் பாத த்யுதிவத் ஸராக ஸுபகாஸ்
த்வன் மூர்த்திவத் யோஷித :
ஸம்ப்ராப்தா விலஸத் பயோதரருசோ
லோலா பவத்த்ருஷ்டிவத் ।
ஹாரிண்யஸ் த்வதுர ஸ்த்தலீவதயி தே
மந்தஸ்மித ப்ரௌடிவந்
நைர்மல்யோல்லஸிதா: கசௌக ருசிவத்
ப்ராஜத் கலாபாஶ்ரிதா: ॥2॥

அயி	-	ஹே கிருஷ்ணா!
த்வத் பாத த்யுதிவத்	-	(சிவந்து அழகான) தங்கள் திருவடிகளின் நிறம்போல
ஸராக ஸுபகா:	-	ஆசையுடையவர்களும், அழகானவர்களும்
த்வந் மூர்திவத்	-	(நீருண்ட மேகம்போன்ற) தங்கள் திருமேனிபோல
விலஸத் பயோதர ருச:	-	அசைகின்ற ஸ்த்னங்களுடைய சோபையுடையவர்களும்,
பவத் த்ருஷ்டிவத் லோலா:	-	(சலிக்கின்ற) தங்கள் கண்கள் போல மிக லோலைகளும், (இங்குமங்கும் ஓடுகின்ற)
த்வதுர: ஸ்தலீவத்	-	(முத்துமாலையணிந்த) தங்கள் மார்புபோல
ஹாரிண்ய:	-	அழகுற்றவர்களும் (முத்துமாலை அணிந்தவர்களும்),
தே மந்தஸ்மித ப்ரௌடிவத்	-	(மாசற்றதும் பிரகாசிக்கின்றதுமான) தங்கள் மந்தஹாஸத்தின் மேன்மைபோல
நைர் மல்யோல்லஸிதா:	-	நைர்மல்லியத்தால் (தெளிவினால்) விளங்குகிறவர்களும்,
கசௌக ருசிவத்	-	(மயில்பீலிகளணிந்த) தங்கள் தலைமுடியின் அழகுபோல
ப்ராஜத் கலாபாச்ரிதா:	-	விளங்குகிற தலைநகைகள் அணிந்தவர்களுமான
யோஷித: ஸம்ப்ராப்த	-	பெண்கள் வந்தனரல்லவா.

तासामाकलयन्नपाङ्गवलनैर्मोदं प्रहर्षाद्भुतद्व
व्यालोलेषु जनेषु तत्र रजकं कञ्चित्पटीं प्रार्थयन् ।
कस्ते दास्यति राजकीयवसनं याहीति तेनोदितः
सद्यस्तस्य करेण शीर्षमहृथाः सोऽप्याप पुण्यां गतिम् ॥ ३ ॥

தாஸா மாகலயன்னபாங்க வலனைர்
மோதம் ப்ரஹர்ஷாத்புத
வ்யாலோலேஷு ஜனேஷு தத்ர
ரஜகம் கஞ்சித் படீம் ப்ரார்த்தயன் ।

கஸ்தே தாஸ்யதி ராஜகீயவஸனம்
யாஹீதி தே னோதித:
ஸத்யஸ்தஸ்ய கரேண ஶீர்ஷமஹ்ருதா:
ஸோऽபி ப்யாப புண்யாம் கதிம் ॥3॥

தாஸாம் அபாங்க வலனை:	-	அந்தப் பெண்களுக்கு கடைக்கண் பார்வைகளால்
மோதம் ஆகலயன்	-	சந்தோஷத்தையுண்டு பண்ணிக்கொண்டு
ஜனேஷு	-	பட்டணத்துஜனங்கள்
ப்ரஹர்ஷாத்புத வ்யாலோலேஷு	-	சந்தோஷத்தாலும் ஆச்சரியத்தாலும் பரவசர்களாயிருக்கும்பொழுது
தத்ரகஞ்சித் ரஜகம்	-	அவ்விடத்தில் ஒரு வண்ணானிடம்
படீம் ப்ரார்தயன்	-	ஒரு துணி யாசிக்க
ராஜகீய வஸனம்	-	அரசனுடைய வஸ்திரத்தை
க: தே தாஸ்யதி யாஹி	-	யார் உனக்குக் கொடுப்பார்கள்? ஓடிப்போ
இதி தேன உதித:	-	என்று அவனால் சொல்லப்பட்டவராய்
ஸத்ய: தஸ்ய ஶீர்ஷம்	-	அப்பொழுதே அவனுடைய தலையை
கரேண அஹ்ருதா:	-	கையால் வேறுபடுத்தினீர்கள்;
ஸ: அபி புண்யாம் கதிம் ஆப	-	அவனும்கூட மோக்ஷத்தை யடைந்தானல்லவா.

भूयो वायकमेकमायतमतिं तोषेण वेषोचितं
दाश्वांसं स्वपदं निनेथ सुकृतं को वेद जीवात्मनाम् ।
मालाभिः स्तबकैः स्तवैरपि पुनर्मालाकृता मानितो
भक्तिं तेन वृतां दिदेशिथ परां लक्ष्मीं च लक्ष्मीपते ॥ ४ ॥

பூயோ வாயக மேக மாயதமதிம்
தோஷேண வேஷோசிதம்
தாஶ்வாம்ஸம் ஸ்வபதம் நிநேத
ஸுக்ருதம் கோ வேத ஜீவாத்மனாம் ।
மாலாபி: ஸ்தபகை: ஸ்தவைரபி புனர்
மாலாக்ருதா மானிதோ
பக்திம் தேன வ்ருதாம் திதேஶித பராம்
லக்ஷ்மீஞ்ச லக்ஷ்மீபதே ॥4॥

லக்ஷ்மீபதே	-	ஹே லக்ஷ்மீகாந்தா!
பூய: வேஷோசிதம்	-	பிறகு தாங்கள் அணிந்துக்கொள்ளுவதற்குத் தகுந்ததான வஸ்திரத்தை
தோஷேண தாஶ்வாம்ஸம்	-	மிக சந்தோஷத்துடன் தருகிறவனும்,
ஆயதமதிம் ஏகம் வாயகம்	-	விசாலபுத்தியுடையவனுமான ஒரு தையற்காரனை

ஸ்வபதம் நிநேத - தங்கள் ஸ்தானத்தை யடைவித்தீர்களல்லவா;
ஜீவாத்மனாம் ஸுக்ருதம் க:வேத - ஜீவாத்மாக்களுடைய புண்யத்தை யார் அறிவார்?
புன: மாலாக்ருதா - அதன்பிறகு ஒரு மாலைக்காரனால்
மாலாபி: ஸ்தபகை: - மாலைகளைக்கொண்டும், பூச்செண்டுகளைக்கொண்டும்
ஸ்தவை: அபி மானித: - ஸ்தோத்திரங்களாலும் வெகுமானிக்கப் பட்டவராய்
தேன: வ்ருதாம் பராம் பக்திம் - அவனால் வேண்டப்பட்ட மேலான பக்தியையும்
லக்ஷ்மீம் ச திதேஶித - ஐசுவரியத்தையும் அளித்தீர்களல்லவா.

कुब्जामब्जविलोचनां पथि पुनर्दृष्ट्वाङ्गरागे तया
दत्ते साधु किलाङ्गरागमददास्तस्या महान्तं हृदि ।
चित्तस्थामृजुतामथ प्रथयितुं गात्रेऽपि तस्याः स्फुटं
गृह्णन्मञ्जु करेण तामुदनयस्तावज्जगत्सुन्दरीम् ॥ ५ ॥

குப்ஜா மப்ஜ விலோசனாம் பதி புனர்
த்ருஷ்ட்வாங்கராகே தயா
தத்தே ஸாது கிலாங்கராக மததாஸ்
தஸ்யா மஹாந்தம் ஹ்ருதி ।
சித்தஸ்த்தாம்ருஜுதாமத ப்ரதயிதும்
காத்ரே பி தஸ்யா: ஸ்ப்புடம்
க்ருஹ்ணன் மஞ்ஜு கரேண தாமுதநயஸ்-
தாவஜ்ஜகத் ஸுந்தரீம் ॥5॥

புன: பதி - மறுபடி இராஜவீதியில்
அப்ஜ விலோசனாம் குப்ஜாம் த்ருஷ்ட்வா - தாமரைக்கண்ணியான கூனியைக்கண்டு,
தயா அங்கராகே தத்தே - அவளால் சந்தனப்பூச்சு கொடுக்கப்பட்ட பொழுது
தஸ்யா: ஹ்ருதி - அவளுடைய மனதில்
மஹாந்தம் அங்கராகம் - (அதிகமான அங்கராகத்தை) தங்கள்மேல் பெரும் ஆசையை
ஸாது அததா கில - உசிதமாக திருப்பிக்கொடுத்தீர்களல்லவா;
அத தஸ்யாம் சித்தஸ்தாம்- பிறகு அவளுடைய மனதிலிருக்கும்
ருஜுதாம் காத்ரே அபி - நேர்மையை சரீரத்திலும்
ப்ரதயிதும் ஸ்புடம் தாவத் கரேண - தெரிவிப்பதற்கென்றே அப்பொழுதே கையால்
மஞ்ஜு க்ருஹ்ணன் - மெதுவாகப் பிடித்துக்கொண்டு,

தாம் ஜகத்ஸுந்தரீம்	-	அவளை லோகசுந்தரியாக
உதநய:	-	உயர்த்தினீர்களல்லவா.

तावन्निश्चितवैभवास्तव विभो नात्यन्तपापा जना
यत्किञ्चिद्ददते स्म शक्त्यनुगुणं ताम्बूलमाल्यादिकम् ।
गृह्णानः कुसुमादि किञ्चन तदा मार्गे निबद्धाञ्जलिर्
नातिष्ठं बत यतोऽद्य विपुलामार्तिं व्रजामि प्रभो ॥ ६ ॥

தாவந்நிஶ்சித வைபவாஸ்தவ விபோ
நாத்யந்த பாபா ஜனா:
யத்கிஞ்சித் தததே ஸ்ம ஶக்த்யனு குணம்
தாம்பூல மால்யாதிகம் ।
க்ருஹ்ணான குஸுமாதி கிஞ்சன
ததா மார்க்கே நிபத்தாஞ்ஜலிர்
நாதிஷ்ட்டம் பத ஹா யதோऽத்ய
விபுலமார்த்திம் வ்ரஜாமி ப்ரபோ ॥6॥

விபோ தாவத்	-	ஹே பிரபுவே! அப்பொழுது
நாத்யந்த பாபா: ஜனா:	-	மிகப் பாவிகளல்லாத ஜனங்கள்
தவ நிஶ்சிதவைபவா:	-	தங்களுடைய மஹிமையை தீர்மானித்து அறிந்தவர்களாய்
ஶக்த்யனுகுணம்	-	அவரவர் சக்திக்கேற்றவாறு
தாம்பூல மால்யாதிகம்	-	தாம்பூலம் மாலை முதலிய
யத் கிஞ்சித் தததே ஸ்ம	-	ஏதேனும் சிலவற்றை தங்களுக்கு அளித்தார்களல்லவா;
ப்ரபோ	-	ஹே பிரபுவே!
ததாகுஸுமாதிகிஞ்சன	-	அப்பொழுது புஷ்பம் முதலிய ஏதேனுமொன்றை
க்ருஹ்ணான: நிபத்தாஞ்ஜலி:	-	எடுத்துகொண்டு அஞ்சலி பண்ணிக்கொண்டு
மார்கே ந அதிஷ்டம்	-	வழியில் நான் நிற்கவில்லையல்லவா;
யத: அத்ய விபுலாம் ஆர்திம்	-	அதனால்தான் இன்று மிக வருத்தத்தை
வ்ரஜாமி ஹா பத	-	அனுபவிக்கின்றேன்; ஐயோ! கஷ்டம்!

एष्यामीति विमुक्तयापि भगवन्नालेपदात्र्या तया
सत्कातरया निरीक्षितगतिस्त्वं प्राविशो गोपुरम् ।
आघोषानुमितत्वदागममहाहर्षोल्लसद्देवकी
वक्षोजप्रगलत्पयोरसमिषात्त्वत्कीर्तिरन्तर्गता ॥ ७ ॥

ஏஷ்யாமீதி விமுக்தயா஽பி பகவன்
ஙாலே பதாத்ர்யா தயா
தூராத் காதரயா நிரீக்ஷித கதிஸ்
த்வம் ப்ராவிஶோ கோபுரம் ।
ஆகோஷானுமித த்வதாகம
மஹாஹர்ஷோல்லலத் தேவகீ
வக்ஷோஜ ப்ரகலத் பயோரஸமிஷாத்
த்வத் கீர்த்தி ரந்தர்க்தா ॥7॥

பகவன் ஏஷ்யாமி	-	ஹே பகவானே! பிறகு வருகின்றேன்
இதி விமுக்த்யா அபி	-	என்று சொல்லி அனுப்பப்பட்டவளாக இருந்தும்
காதரயா	-	தங்களை விட்டுப்பிரிய தைரியமற்றவளான
ஆலேபதாத்ரயா தயா	-	சந்தனப்பூச்சு தந்த அந்தக் கூனியால்
தூராத்	-	வெகுதூரத்திலிருந்து
நிரீக்ஷித கதி: த்வம்	-	பார்க்கப்பட்ட கமனத்தையுடைய தாங்கள்
கோபுரம் ப்ராவிஶ:	-	கோபுரத்திற்குள் சென்றீர்களல்லவா;
ஆகோஷானு மித த்வதாகம மஹா ஹர்ஷோல்லலத் தேவகீ வக்ஷோஜ ப்ரகலத் பயோரஸ மிஷாத்	}	ஆரவாரத்தால்அனுமாணம்(ஊஹித்து)பண்ணப் -பட்ட தங்கள் வரவாலுண்டான பெரும் ஆனந்தத்தால் குலுங்கமுற்ற தேவகியின் ஸ்தனங்களிலிருந்து பெருகின பால் என்கிற வியாஜத்தால்
த்வத் கீர்தி: அந்த: கதா	-	தங்களுடைய கீர்த்தி நகரத்திற்குள் சென்றது

आविष्टो नगरीं महोत्सववतीं कोदण्डशालां व्रजन्
माधुर्येण नु तेजसा नु पुरुषैर्दूरेण दत्तान्तरः ।
स्रग्भिर्भूषितमर्चितं वरधनुर्मामेति वादात्पुरः
प्रागृह्णाः समरोपयः किल समाकाङ्क्षीरभाङ्क्षीरपि ॥ ८ ॥

ஆவிஷ்டோ நகரீம் மஹோத்ஸவவதீம்
கோதண்டஶாலாம் வ்ரஜன்
மாதுர்யேண நு தேஜஸா நு புருஷைர்
தூரேண தத்தாந்தர: ।
ஸ்ரக்பிர் பூஷித மர்ச்சிதம் வரதனுர்
மாமேதி வாதாத்புர:
ப்ராக்ருஹ்ணா: ஸமரோபய: கில
ஸமாக்ராக்ஷீரபாங்க்ஷீரபி ॥8॥

மஹோத்ஸவ வதீம்	-	பெரும் உத்ஸவத்துடன் கூடின
நகரீம் ஆவிஷ்ட:	-	பட்டணத்திற்குள் சென்று

கோதண்ட ஶாலாம் வ்ரஜன்	- வில் வைத்திருக்கும் சாலைக்குள் செல்லுகின்றவராய்
மாதுர்யேண நு	- தங்களுடைய ரூபஸௌந்தரியத்தால் தானோ,
தேஜஸா நு	- அல்லது தேஜோவிசேஷத்தால்தானோ,
புருஷை:	- (அங்கிருக்கும்) காவற்காரர்களால்
தூரேண தத்தாந்தர:	- வெகுதூரத்திலிருந்தே வழிகொடுக்கப் பட்டவராய்
மாமா இதி வாதாத் புர:	- 'கூடாது கூடாது' என்று சொல்லுவதற் -குள்ளேயே
ஸ்ரக்பி: பூஷிதம்	- மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்
அர்சிதம் வரதனு:	- பூஜிக்கப்பட்டதுமான சிறந்த வில்லை
ப்ராக்ருஹ்ணா: ஸமரோபய:	- எடுத்தீர்கள்; நாணேற்றினீர்கள்;
ஸமாக்ராக்ஷீ:	- பாணத்தை தொடுத்து பலமாக இழுத்தீர்கள்;
அபாங்க்ஷீ: அபி கில	- முறிக்கவும் செய்தீர்களல்லவா.

श्वः कंसक्षपणोत्सवस्य पुरतः प्रारम्भतूर्योपम
श्चापध्वंसमहाध्वनिस्तव विभो देवानरोमाञ्चयत् ।
कंसस्यापि च वेपथुस्तदुदितः कोदण्डखण्डद्वयी
चण्डाभ्याहतरक्षिपूरुषरवैरुत्कूलितोऽभूत्त्वया ॥ ९ ॥

ஶ்வ : கம்ஸ க்ஷபணோத்ஸவஸ்ய புரத:
ப்ராரம்ப தூர்யோபம
ஶ்சாப த்வம்ஸ மஹாத்வனிஸ்தவ
விபோ தேவானரோமாஞ்சயத் ।
கம்ஸஸ்யாபி ச வேபதுஸ் ததுதித:
கோதண்ட கண்டத்வயீ
சண்டாப்யாஹத ரக்ஷிபூருஷரவை
ருத்கூலிதோऽபூத் த்வயா ॥9॥

விபோ ஶ்வ:	- ஹே பிரபுவே! மறுநாள் நடக்கப்போகிற
கம்ஸ க்ஷபணோத் ஸவஸ்ய	- கம்ஸவதமாகிற உத்ஸவத்திற்கு
புரத: ப்ராரம்ப தூர்யோபம:	- முந்தி ஆரம்ப பேரிகைக்கொப்பான
தவ சாபத்வம்ஸ மஹாத்வனி:	- தங்களுடைய வில் முறித்த பேரிரைச்சல்
தேவான் அரோமாஞ்சயன்	- தேவர்களையும் மயிர் சிலிர்க்கச் செய்தது;

அபி ச தது₃தி₂த:	- என்று மட்டுமல்ல, அதிலிருந்துண்டான
கம்ஸஸ்ய வேபது:	- கம்ஸனுடைய நடுக்கம்,
கோதண்ட கண்டத்₃வயீ சண்டாப்யாஹத ரக்ஷி பூருஷரவை:	வில்லின் இரண்டு துண்டுகளால் பலமாக அடிக்கப்பட்ட காவற்காரர்களுடைய கூக்குரலால்
த்வயா உத்கூலித: அபூத்	- தங்களால் பெருக்கப்பட்டதல்லவா.

शिष्टैर्दुष्टजनैश्च दृष्टमहिमा प्रीत्या च भीत्या ततः
संपश्यन्पुरसम्पदं प्रविचरन्सायं गतो वाटिकाम् ।
श्रीदाम्ना सह राधिकाविरहजं खेदं वदन्प्रस्वपन्
नानन्दन्नवतारकार्यघटनाद्वातेश संरक्ष माम् ॥ १० ॥

ஶிஷ்டைர் துஷ்டஜனைஶ்ச த்ருஷ்ட
மஹிமா ப்ரீத்யா ச பீத்யா தத:
ஸம்பஶ்யன் புரஸம்பதம் ப்ரவிசரன்
ஸாயங் கதோ வாடிகாம் ।
ஶ்ரீதாம்னா ஸஹ ராதிகாவிரஹஜம்
கேதம் வதன் ப்ரஸ்வபன்
நானந்தந்நவதார கார்ய கடனாத்
வாதேஶ ஸம்ரக்ஷ மாம் ॥ 10 ॥

வாதேஶ	- ஹே குருவாயூரப்பா!
ஶிஷ்டை: ப்ரீத்யா	- சாதுஜனங்களால் பிரீதியுடனும்,
துஷ்டை: பீத்யா	- துஷ்டர்களால் பயத்துடனும்,
த்ருஷ்ட மஹிமா	- பார்க்கப்பட்ட மஹிமையையுடையவராய்
புரஸம்பதம் ஸம்பஶ்யன்	- பட்டணத்தழகைப் பார்த்துக்கொண்டு
ப்ரவிசரன்	- சுற்றிக்கொண்டு,
ஸாயம் வாடிகாம் கத:	- மாலைப்பொழுதில் பூந்தோட்டத்திற்குச் சென்று
ஶ்ரீதாம்நா ஸஹ	- ஶ்ரீதாமாவுடன்
ராதிகா விரஹஜம் கேதம்	- ராதையின் பிரிவினால் உண்டான வருத்தத்தை
வதன் ப்ரஸ்வபன்	- சொல்லிக்கொண்டும், தூங்கிக்கொண்டும்
அவதார கார்ய கடநாத்	- அவதாரப்பிரயோஜனமும் வந்துசேருவதால்
ஆனந்தன்	- ஆனந்தமடைந்தவருமான தாங்கள்
மாம் ஸம்ரக்ஷ	- என்னைக் காப்பாற்றவேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே பகவதோ மதுராபுரீ ப்ரவேஶ வர்ணனம் நாம சதுஸ் ஸப்த திதமம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 760] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோக: 385]

தஶகம் - 75

கம்ஸ வதம்

प्रातः सन्त्रस्तभोजक्षितिपतिवचसा प्रस्तुते मल्लतूर्ये
सङ्घे राज्ञां च मञ्चानभिययुषि गते नन्दगोपेऽपि हर्म्यम् ।
कंसे सौधाधिरूढे त्वमपि सहबलः सानुगश्चारुवेषो
रङ्गद्वारं गतोऽभूः कुपितकुवलयापीडनागावलीढम् ॥ १ ॥

ப்ராத: ஸந்த்ரஸ்த போஜக்ஷிதிபதி
வசஸா ப்ரஸ்துதே மல்ல தூர்யே
ஸங்கே ராஜ்ஞாஞ்ச மஞ்சானபி யயுஷி-
கதே நந்தகோபே஽பி ஹர்ம்யம்
கம்ஸே ஸௌதாதிரூடே த்வமபி ஸஹபல:
ஸானுகஶ்சாருவேஷோ
ரங்கத்வாரம் கதோ஽பூ: குபித
குவலயாபீட நாகாவலீடம் ॥1॥

ப்ராத:	- மறுநாட்காலையில்
ஸந்த்ரஸ்த போஜ க்ஷிதிபதி வசஸா	- மிகவும் பயந்த கம்ஸராஜாவின் கட்டளையால்
மல்லதூர்யே	- மல்லயுத்தத்தை தெரியப்படுத்தும் பேரிகை
ப்ரஸ்துதே ராக்ஞாம் ஸங்கே ச	- முழக்கப்பட்டபொழுது அரசர்கள் கூட்டமும்
மஞ்சான் அபியயுஷி	- அவரவர்கள் ஆசனங்களில் அமர்ந்தபொழுது
நந்தகோபே அபி ஹர்ம்யே கதே	- நந்தகோபரும் மாடியில் சென்றதும்
கம்ஸே ஸௌதாதி ரூடே	- கம்ஸனும் அரண்மனை மாளிகைக்குச் சென்றபொழுது
ஸபல: த்வம் அபி	- பலராமனுடன் தாங்களும்
ஸானுக: சாருவேஷ	- பரிவாரங்களுடன் அழகான வேஷங்கள் அணிந்துகொண்டு
குபித குவலயாபீட நாகா வலீடம்	- கோபமடைந்த குவலயாபீடம் என்ற யானையால் தகையப்பட்ட
ரங்கத்வாரம்	- (மல்லர் போர்புரியும்) போர்க்களவாயிலை
கத: அபூ:	- அடைந்தீர்களல்லவா.

पापिष्ठापेहि मार्गाद्द्रुतमिति वचसा निष्ठुरक्रुद्धबुद्धे
रम्बष्ठस्य प्रणोदादधिकजवजुषा हस्तिना गृह्यमाणः ।
केलीमुक्तोऽथ गोपीकुचकलशचिरस्पर्धिनं कुम्भमस्य
व्याहत्यालीयथास्त्वं चरणभुवि पुनर्निर्गतो वल्गुहासी ॥ २॥

பாபிஷ்ட்டாபேஹி மார்க்காத் த்ருதமிதி
வசஸா நிஷ்ட்டுர க்ருத்தபுத்தே
ரம்பஷ்ட்டஸ்ய ப்ரணோதா ததிக
ஜவஜுஷா ஹஸ்தினா க்ருஹ்யமாண: ।
கேலீ முக்தோS த கோபீகுச கலஶசிரஸ்-
பர்த்தினம் கும்பமஸ்ய
வ்யாஹத்யா லீய்தாஸ் த்வம் சரணபுவி
புனர் நிர்க்கதோ வல்குஹாஸி ॥2॥

பாபிஷ்ட்ட மார்க்காத்	-	அடே மஹாபாவி! வழியைவிட்டு
த்ருதம் அபேஹி இதி வசஸா	-	சீக்கிரம் தூர நில் என்ற தங்கள் வாக்கைக் கேட்டு
நிஷ்டுர க்ருத்த புத்தே	-	நிஷ்டூரமும் கோபமடைந்ததுமான புத்தியையுடைய
ரம்பஷ்ட்டஸ்ய ப்ரணோதாத்	-	மாவுத்தனுடைய ஏவலினால்
அதிக ஜவஜுஷா ஹஸ்தினா	-	அதிக வேகத்தையடைந்த யானையால்
க்ருஹ்யமாண:	-	பிடிக்கப்பட்டு,
அத கேளீமுக்த:	-	பிறகு விளையாட்டாகவே விடுவித்துக் கொண்டு
அஸ்ய	-	அந்த யானையின்
கோபீ குசகலஶ சிரஸ்பர்தினம்	-	கோபிகைகளுடைய கலசம்போன்ற குசங்களுடன் வெகுநாளாகவே சண்டையிடுகின்ற
கும்பம் வ்யாஹத்ய	-	மத்தகத்தில் நன்றாக அடித்துவிட்டு
சரண புவி த்வம்	-	அதன் கால்களுக்கடியில் தாங்கள்
அலீயதா:	-	ஒளிந்து கொண்டீர்கள்
புன: வல்குஹாஸீ	-	பிறகு மந்தஹாஸஞ் செய்துகொண்டு
நிர்கத:	-	வெளிவந்தீர்களல்லவா.

हस्तप्राप्योऽप्यगम्यो झटिति मुनिजनस्येव धावन्गजेन्द्रं
क्रीडन्नापत्य भूमौ पुनरभिपततस्तस्य दन्तं सजीवम् ।
मूलादुन्मूल्य तन्मूलगमहितमहामौक्तिकान्यात्ममित्रे
प्रादास्त्वं हारमेभिर्ललितविरचितं राधिकायै दिशेति ॥ ३॥

ஹஸ்த ப்ராப்யோஸி ப்யகம்யோ ஜடிதி
முனிஜனஸ்யேவ தாவன் கஜேந்த்ரம்
க்ரீடன்னாபத்ய பூமௌ புனரபி பதஸ்
தஸ்ய தந்தம் ஸஜீவம் ।
மூலாதுன்மூல்ய தன் மூலக மஹித
மஹா மௌக்திகான்யாத்ம மித்ரே
ப்ராதாஸ்த்வம் ஹாரமேபிர் லலித
விரசிதம் ராதிகாயை திஶேதி ॥3॥

முனிஜனஸ்ய இவ	-	முனிஜனங்களுக்கென்றபோல
ஹஸ்த ப்ராப்ய: அபி	-	கையில் கிட்டக்கூடியவராக இருந்த போதிலும் (துதிக்கையால் பிடிக்கக் கூடியவராக இருந்தபோதிலும்),
அகம்ய: ஜடிதி	-	அடைய முடியாதவராக விரைவாக
கஜேந்த்ரம் தாவன்	-	யானைக்கெதிரில் ஓடிச்சென்று
க்ரீடன் த்வம்	-	விளையாடிக்கொண்டு தாங்கள்
புன: பூமௌ ஆபத்ய	-	மறுபடி நிலத்தில் வீழ்ந்து
அபிபதத: தஸ்ய	-	தன்னையெதிர்த்துவந்த அந்த யானையின்
ஸஜீவம் தந்தம்-மூலாத் உன்மூல்ய	-	உயிருடன் கூடின தந்தத்தை வேருடன் பிடுங்கி
தன்மூலக மஹித மஹா மௌக்திகானி	-	அக்கொம்புகளின் அடியிலிருக்கும் சிறந்த பெரிய முத்துக்களை
ஏபி: லலித விரசிதம்	-	''இவைகளைக்கொண்டு அழகாக உண்டுபண்ணப்பட்ட
ஹாரம் ராதிகாயை திஶ இதி	-	முத்துமாலையை ராதிகைக்குக் கொடு'' என்று
ஆத்ம மித்ரே ப்ராதா:	-	தன் சினேகிதனிடம் கொடுத்தீர்களல்லவா.

गृह्णानं दन्तमंसे युतमथ हलिना रङ्गमङ्गाविशन्तं
त्वां मङ्गल्याङ्गभङ्गीरभसहृतमनोलोचना वीक्ष्य लोकाः ।
हंहो धन्यो नु नन्दो नहि नहि पशुपालाङ्गना नो यशोदा
नो नो धन्येक्षणाः स्मस्त्रिजगति वयमेवेति सर्वे शशंसुः ॥ ४ ॥

க்ருஹ்ணானம் தந்தமம்ஸே யுதமத
ஹலினா ரங்கமங்கா விஶந்தம்
த்வாம் மங்கல் யாங்க பங்கீரபஸ
ஹ்ருத மனோலோசனா வீக்ஷ்ய லோகா: ।
ஹம் ஹோ தன்யோ நு நந்தோ நஹி நஹி
பஶு பாலாங்கனா நோ யஶோதா
நோ நோ தன்யேக்ஷணா: ஸ்மஸத்ரிஜகதி
வயமேவேதி ஸர்வே ஶஶம்ஸு: ॥4॥

அங்க அத - ஹே ஸ்ரீகிருஷ்ணா! பிறகு
அம்ஸே தந்தம் க்ருஹ்ணானம் - தோளில் யானைக்கொம்பை வைத்துக்கொண்டு
ஹலினா யுதம் - பலராமனுடன்
ரங்கம் ஆவிமந்தம் த்வாம்- யுத்தரங்கத்திற்குச் செல்லுகின்ற தங்களை
ஸர்வே லோகா: வீக்ஷ்ய - எல்லா ஜனங்களும் கண்டு
மங்கல்யாங்க பங்கீர பஸஹ்ருத மனோ லோசனா: - மங்களத்தைக் கொடுக்கின்ற அவயவங்களின் அழகால் பலாத்காரமாக கவரப்பட்ட மனதையும் கண்களையுமுடையவர்களாய்
ஹம்ஹோ த்ரிஜகதி - ஆச்சரியமாச்சரியம்! மூவுலகிலும் வைத்து
நந்த: நு தன்ய: - நந்தகோபந்தான் பாக்கியசாலி;
நஹி நஹி பமு பாலாங்கனா: - இல்லையில்லை, கோபிகைகள் தான் பாக்கியசாலிகள்
நோ யமோதா - இல்லை, யசோதைதான் பாக்கியசாலி,
நோ நோ தன்யேக்ஷணா: - இல்லையில்லை, பாக்கியம்பெற்ற கண்களையுடைய
வயம் ஏவ ஸ்ம: - நாங்கள் தான் பாக்கியசாலிகள் ஆகிறோம்
இதி மமம்ஸு: - என்று புகழ்ந்தனர்.

पूर्णं ब्रह्मैव साक्षान्निरवधिपरमानन्दसान्द्रप्रकाशं
गोपेषु त्वं व्यलासीर्न खलु बहुजनैस्तावदावेदितोऽभूः ।
दृष्ट्वाथ त्वां तदेदंप्रथममुपगते पुण्यकाले जनौघाः
पूर्णानन्दा विपापाः सरसमभिजगुस्त्वत्कृतानि स्मृतानि ॥५॥

பூர்ணம் ப்ரஹ்மைவ ஸாக்ஷாந்நிரவதி
பரமானந்த ஸாந்த்ர ப்ரகாமம்
கோபேஷு த்வம் வ்யலாஸீர் ந கலு
பஹுஜனைஸ்தாவதாவே திதோஸ் பூ: ।
த்ருஷ்ட்வாஸ் த த்வாம் ததேதம் ப்ரதம
முபகதே புண்யகாலே ஜநௌகா:
பூர்ணானந்தா விபாபா: ஸரஸமபி
ஜகுஸ்த்வத்க்ருதானி ஸ்ம்ருதானி ॥5॥

பூர்ணம் நிரவதி - எங்கும் நிறைந்திருப்பதும், நித்தியமும்,
பரமாநந்த ஸாந்த்ரப்ரகாமம் - பரமானந்தரூபியும், விக்ஞான கனரூபியுமான
ப்ரம்ஹ ஏவ - பரப்பிரம்மஸ்வரூபியாகவே இருக்கின்ற
த்வம் ஸாக்ஷாத் - தாங்கள் பிரத்யக்ஷமாக
கோபேஷும் வ்யலாஸீ: - இடையர்களுக்கிடையில் பிரகாசித்தீர்கள்
பஹுஜனை: தாவத் - அனேகம் ஜனங்களால் அவ்விதமென்று

ந கலு ஆவேதித: அபூ:	-	தாங்கள் அறியப்படவேயில்லை.
புண்யகாலே உபகதே	-	புண்யம் பலத்தைக் கொடுக்குந்தருணம் வந்தபொழுது
இதம் ப்ரதமம் த்வாம் த்ருஷ்ட்வா அத	-	முதல்முதலாக தங்களை தரிசித்தவுடனே
விபாபா:	-	பாபங்கள் நசித்தவர்களாய்
பூர்ணா நந்தா:	-	(அதனால்) ஆனந்தம் நிறைந்தவர்களாய்
ததா ஸ்ம்ருதானி த்வத் க்ருதானி	-	அப்பொழுது ஞாபகத்தில் வந்த தங்கள் சரிதங்களை
ஸரஸம் அபிஜகு:	-	ரசமாகப் பாடினார்கள்.

चाणूरो मल्लवीरस्तदनु नृपगिरा मुष्टिको मुष्टिशाली
त्वां रामं चाभिपेदे झटझटिति मिथो मुष्टिपातातिरूक्षम् ।
उत्पातापातनाकर्षणविविधरणान्यासतां तत्र चित्रं
मृत्योः प्रागेव मल्लप्रभुरगमदयं भूरिशो बन्धमोक्षान् ॥ ६ ॥

சாணூரோ மல்லவீரஸ்ததனு ந்ருபகிரா
முஷ்டிகோ முஷ்டிமாலீ
த்வாம் ராமஞ்சாபிபேதே ஜடஜடிதி
மிதோ முஷ்டிபாதா திரூக்ஷம் ।
உத்பாதாபாதனாகர்ஷண விவிதரணான்
யாஸதாம் தத்ர சித்ரம்
ம்ருத்யோ: ப்ராகேவ மல்லப்ரபுரகமதயம்
பூரிமோ பந்தமோக்ஷான் ॥6॥

ததநு ந்ருபகிரா	-	அதன்பிறகு அரசன் கட்டளையால்
மல்லவீர: சாணூர: த்வாம்	-	மல்லவீரனான சாணூரன் தங்களையும்
முஷ்டிமாலீ முஷ்டிக:	-	முஷ்டியுத்தத்தில் திறனடைந்த முஷ்டிகன்
ராமம் ச	-	பலராமனையும்
ஜட ஜடிதி மித:	-	'சடசடா' என்ற சத்தத்துடன் ஒன்றுக்கொன்று
முஷ்டி பாதாதி ரூக்ஷம்	-	முஷ்டியைக்கொண்டு இடிப்பதால் பயங்கரமாக இருக்கும்படி
அபி பேதே	-	எதிர்த்தானல்லவா.
உத்பாதா பாத நாகர்ஷண விவிதரணானி ஆஸதாம்	-	உந்தியெறிவது, கீழே தள்ளுவது, பிடித்திழுப்பது முதலிய பலவிதப் போர்கள் இருக்கட்டும்.
தத்ர மல்ல ப்ரபு:	-	அந்தப் போரில் மல்லர்களுக்கரசனான
அயம் ம்ருத்யோ: ப்ராக் ஏவ	-	அந்த சாணூரன் மரணத்திற்கு முந்தியே
பூரிம: பந்தமோக்ஷான் அகமத் சித்ரம்		பலதடவை பந்தமோக்ஷங்களை (கட்டுதலையும் விடுதலையையும்) அடைந்தான் என்பது ஆச்சரியம்.

हा धिक्कष्टं कुमारौ सुललितवपुषौ मल्लवीरौ कठोरौ
न द्रक्ष्यामो व्रजामस्त्वरितमिति जने भाषमाणे तदानीम् ।
चाणूरं तं करोद्भ्रामणविगलदसुं पोथयामासिथोर्व्यां
पिष्टोऽभून्मुष्टिकोऽपि द्रुतमथ हलिना नष्टशिष्टैर्दधावे ॥ ७ ॥

ஹா திக்கஷ்டம் குமாரௌ ஸுலலித வபுஷௌ
மல்லவீரௌ கடோரௌ
ந த்ரக்ஷ்யாமோ வ்ரஜாமஸ்த்வரிதமிதி
ஜனே பாஷமாணே ததானீம் ।
சாணூரம் தம் கரோத்ப்ராமண விகலதஸும்
போதயாமாஸிதோர்வ்யாம்
பிஷ்டோऽபூன் முஷ்டிகோऽபி த்ருதமத
ஹலினா நஷ்டசிஷ்டைர்ததாவே ॥ 7 ॥

ஹா திக் கஷ்டம் குமாரௌ	- கஷ்டம்! கஷ்டம்!! குழந்தைகளான ராமகிருஷ்ணர்கள்
ஸுலலித வபுஷௌ	- கோமளசரீரமுடையவர்கள்,
மல்லவீரோ கடோரௌ	- மல்லவீரர்களிருவரும் மிக முரடர்கள்,
ந த்ரக்ஷ்யாம:	- இந்தப் போரை நாம் பார்க்கவேண்டாம்
த்வரிதம் வ்ரஜாம:	- விரைவாக வெளியிற் சென்றுவிடுவோம்
இதி ஜனே பாஷமாணே	- என்று ஜனங்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது
ததா நீம்	- அத்தருணத்தில்
கரோத் ப்ராமண விகலதஸும்	- கையிற்பிடித்துச் சுழற்றுவதால் முற்றிலும் உயிரிழந்தவனான
தம் சாணூரம்	- அந்தச் சாணூரனை
உர்வ்யாம் போதயாமாஸித	- தரையில் ஓங்கியறைந்தீர்களல்லவா.
அத த்ருதம் ஹலினா முஷ்டிக: அபி பிஷ்ட: அபூத்	- அதன்பிறகு விரைவாக பலராமனால் முஷ்டிகனும் நசுக்கப்பட்டான்.
நிஷ்ட ஶிஷ்டை:	- போரில் இறந்தவர்களைத்தவிர எஞ்சியவர்களால்
ததாவே	- விரைந்தோடப்பட்டதல்லவா.

कंसस्संवार्य तूर्यं खलमतिरविदन्कार्यमार्यान् पितॄंस्तान्
आहन्तुं व्याप्तमूर्तेस्तव च समशिषद्दूरमुत्सारणाय ।
रुष्टो दुष्टोक्तिभिस्त्वं गरुड इव गिरिं मञ्चमञ्चन्नुदञ्चत्
खड्गव्यावल्गदुस्संग्रहमपि च हठात्प्राग्रहीरौग्रसेनिम् ॥ ८ ॥

கம்ஸ: ஸம்வார்ய தூர்யம் கலமதிரவிதன்
கார்யமார்யான் பித்ரூம்ஸ்தா
நாஹந்தும் வ்யாப்த மூர்த்தேஸ்தவ ச
ஸமமிஷத் தூரமுத்ஸாரணாய ।
ருஷ்டோ துஷ்டோக்திபிஸ்த்வம் கருட
இவ கிரிம் மஞ்ச மஞ்சன்னுதஞ்சத்
கட்க வ்யாவல்க து:ஸங்க்ரஹமபி
ச ஹடாத் ப்ராக்ரஹீ ரௌக்ர ஸேனிம் ॥8॥

கலமதி: கம்ஸ	-	துர்புத்தியுடைய அந்தக் கம்ஸன்
தூர்யம் ஸம்வார்ய	-	பேரிகையை நிறுத்தச்செய்து
கார்யம் அவிதன்	-	செய்யவேண்டியதை அறியாதவனாய்
ஆர்யான் தான்	-	சாதுக்களான அந்த
பித்ரூன் ஆஹந்தும்	-	நந்தன், வசுதேவர், உக்ரசேனன் முதலிய பெரியோர்களைக் கொல்லவும்.
வ்யாஸ மூர்தே: தவ	-	எங்கும் நிறைந்திருக்கும் தங்களை
தூரம் உத்ஸாரணாய	-	வெகுதூரத்தில் விரட்டவும்
ஸமமிஷத்	-	கட்டளையிட்டான்.
துஷ்டோக்திபி: ருஷ்ட: த்வம்	-	தீச்சொற்களால் கோபமடைந்த தாங்கள்
கருட: கிரிம் இவ	-	கருடன் மலைமேல் பாய்வதுபோல
மஞ்சம் அஞ்சன்	-	சிம்மாசனத்தில் பாய்ந்து
உதஞ்சத் கட்கவ்யா வல்க து: ஸங்க்ரஹம் அபி ச		வாளையுயரவெடுத்து வீசுவதால் பிடிக்க முடியாதவனாக இருந்துங்கூட
தம் ஔக்ர ஸேநிம்	-	அந்தக் கம்ஸனை
ஹடாத் ப்ராக்ர ஹீ:	-	பலாத்காரமாகப் பிடித்தீர்களல்லவா.

सद्यो निष्पिष्टसन्धिं भुवि नरपतिमापात्य तस्योपरिष्टात्
त्वय्यापात्ये तदैव त्वदुपरि पतिता नाकिनां पुष्पवृष्टिः ।
किं किं ब्रूमस्तदानीं सततमपि भिया त्वद्गतात्मा स भेजे
सायुज्यं त्वद्वधोत्था परम परमियं वासना कालनेमेः ॥ ९ ॥

ஸத்யோ நிஷ்பிஷ்ட ஸந்திம் புவி
நரபதிமாபாத்ய தஸ்யோபரிஷ்டாத்
த்வய்யாபாத்யே ததைவ த்வதுபரி
பதிதா நாகினாம் புஷ்பவ்ருஷ்டி: ।
கிம் கிம் ப்ரூமஸ்ததானீம் ஸததமபி
பியா த்வத்கதாத்மா ஸ பேஜே
ஸாயுஜ்யம் த்வத்வதோத்தா பரம
பரமியம் வாஸனா காலநேமே: ॥9॥

ஸத்ய: நிஷ்பிஷ்ட ஸந்திம்	-	அப்பொழுதே சந்திபந்தங்கள் நொறுங்கின
நரபதிம் புவி ஆபாத்ய	-	கம்ஸனை தரையில் தள்ளி
தஸ்ய உபரிஷ்டாத்	-	அவன்மேல்
த்வயி ஆபாத்யே	-	தாங்களும் விழ
ததா ஏவ த்வது பரி	-	அப்பொழுதே தங்கள்மேல்
நாகினாம் புஷ்ப வ்ருஷ்டி: பதிதா	-	தேவர்களுடைய பூமாரி விழுந்ததல்லவா.
பரம கிம் கிம் ப்ரூம:	-	பரமாத்மாவே! நாங்கள் என்ன சொல்லுவோமாக.
பியா ஸததம்	-	பயத்தால் இடைவிடாது
த்வத் கதாத்மா ஸ: அபி	-	தங்களிடம் மனதைச்செலுத்திய அந்தக் கம்ஸனும்
ததானிம் ஸாயுஜ்யம் பேஜே	-	அப்பொழுதே தங்கள் சாயுஜ்யத்தை அடைந்தான்.
இயம்	-	இவ்விதம் சாயுஜ்யத்தையடைய காரணம்
காலநேமே: த்வத் வதோத்தா	-	காலநேமியை தாங்கள் கொன்றதாலுண்டான
வாஸனா பரம்	-	முன்ஜன்ம வாசனைதான்.

तद्भ्रातॄनष्ट पिष्ट्वा द्रुतमथ पितरौ सन्नमन्नुग्रसेनं
कृत्वा राजानमुच्चैर्यदुकुलमखिलं मोदयन्कामदानैः ।
भक्तानामुत्तमञ्चोद्धवममरगुरोराप्तनीतिं सखायं
लब्ध्वा तुष्टो नगर्यां पवनपुरपते रुन्धि मे सर्वरोगान् ॥१०॥

தத் ப்ராத்ருனஷ்ட ஷ்ட்வா த்ருதமத
பித்ரௌ ஸந்நமன்னுக்ர ஸேநம்
க்ருத்வா ராஜான முச்சைர் யதுகுல
மகிலம் மோதயன் காமதானை: ।
பக்தானாமுத்தமஞ் சோத்தவ மமரகுரோ
ராப்தநீதிம் ஸகாயம்
லப்த்வா துஷ்டோ நகர்யாம் பவன
புரபதே ருந்தி மே ஸர்வரோகான் ॥ 10 ॥

பவனபுரபதே அத த்ருதம்	-	குருவாயூரப்பா! அதன்பிறகு விரைவாக
தத் ப்ராத்ருன் அஷ்ட பிஷ்ட்வா	-	கம்ஸனின் தம்பிகளான எட்டு பேர்களையும் கொன்று
- பிதரௌ ஸந்நமன்	-	தாய்தந்தைகளான தேவகீவசுதேவர்களை வணங்கி
உக்ரஸேனம் ராஜானம் க்ருத்வா		உக்ரசேனனையரசனாகச்செய்து
அகிலம் யதுகுலம்	-	யதுகுலத்தாரெல்லோரையும்
காமதானை: உச்சை: மோதயன்	-	விரும்பியவற்றைக் கொடுத்து நன்றாக மகிழச்செய்து
பக்தானாம் உத்தமம்	-	பக்தர்களில் சிறந்தவரும்,
அமர குரோ:	-	தேவகுருவான பிருஹஸ்பதியிடமிருந்து
ஆப்தநீதிம் உத்தவம் ச	-	நீதிசாஸ்திரம் கற்றவருமான உத்தவரையும்
ஸகாயம் லப்த்வா: துஷ்ட:	-	தோழராக அடைந்து சந்தோஷமடைந்தவராக
நகர்யாம் (வஸன்)	-	மதுராபுரியில் வசித்துவந்த தாங்கள்
மே ஸர்வரோகான் ருந்தி	-	எனது வியாதிகளெல்லாவற்றையும் அகற்றவேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே கம்ஸ வத வர்ணனம்
நாம பஞ்ச ஸப்ததிதம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 770] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோக: 395]

தசகம் - 76

உத்தவர் தூது

गत्वा सान्दीपनिमथ चतुष्षष्टिमात्रैरहोभिः
सर्वज्ञस्त्वं सह मुसलिना सर्वविद्यां गृहीत्वा ।
पुत्रं नष्टं यमनिलयनादाहृतं दक्षिणार्थं
दत्त्वा तस्मै निजपुरमगा नादयन्पाञ्चजन्यम् ॥ १॥

கத்வா ஸாந்தீபனிமத சதுஷ்ஷஷ்டி
மாத்ரை ரஹோப்:
ஸர்வஜ்ஞஸ்த்வம் ஸஹமுஸலினா
ஸர்வவித்யா க்ருஹீத்வா ।
புத்ரம் நஷ்டம் யமநிலயனா-
தாஹ்ருதம் தக்ஷிணார்த்தம்
தத்வா தஸ்மை நிஜபுரமகா
நாதயன் பாஞ்சஜன்யம் ॥1॥

அத ஸர்வக்ஞ: த்வம்	-	அதன்பிறகு ஸர்வக்ஞனான (எல்லாமறிந்த) தாங்கள்
முஸலினா ஸஹ	-	பலராமனுடன்
ஸாந்தீபனிம் கத்வா	-	ஸாந்தீபனியிடம் சென்று
சது: ஷஷ்டிமாத்ரை: அஹோபி:	-	அறுபத்துநான்கு நாட்களைக்கொண்டு
ஸர்வவித்யா: க்ருஹீத்வா	-	எல்லா வித்தைகளையும் கற்றுக்கொண்டு,
தக்ஷிணார்தம் நஷ்டம் புத்ரம்	-	குருதக்ஷிணைக்காக இறந்த பிள்ளையை
யமநிலயாத் ஆஹ்ருதம்	-	யமலோகத்திலிருந்து கொண்டுவந்து,
தஸ்மை தத்வா	-	அவருக்குக் கொடுத்து
பாஞ்ஜன்யம் நாதயன்	-	''பாஞ்சஜன்யம்'' என்ற சங்கை ஊதிக்கொண்டு
நிஜபுரம் அகா:	-	மதுராபுரிக்குத் திரும்பிச் சென்றீர்கள்.

स्मृत्वा स्मृत्वा पशुपसुदृशः प्रेमभारप्रणुन्नाः
कारुण्येन त्वमपि विवशः प्रहिणोरुद्धवं तम् ।
किञ्चामुष्मै परमसुहृदे भक्तवर्याय तासां
भक्त्युद्रेकं सकलभुवने दुर्लभं दर्शयिष्यन् ॥ २॥

ஸ்ம்ருத்வா ஸ்ம்ருத்வா பஶுபஸுத்ருஶ:
ப்ரேம பார ப்ரணுன்னா:
காருண்யேன த்வமபி விவஶ:
ப்ராஹிணோ ருத்தவம் தம் ।
கிஞ்சாமுஷ்மை பரமஸுஹ்ருதே
பக்தவர்யாய தாஸாம்
பக்த்யுத்ரேகம் ஸகலபுவனே
துர்லபம் தர்ஶயிஷ்யன் ॥2॥

ப்ரேமபார ப்ரணுன்னா: - பிரேமையின் மேன்மையால் பரவசைகளான
பஶுப ஸுத்ருஶ: ஸ்ம்ருத்வா ஸ்ம்ருத்வா - கோபஸ்திரீகளை நினைத்து நினைத்து
த்வம் அபி காருண்யேன விவஶ: - தாங்களும் கருணையால் பரவசரானீர்கள்;
கிஞ்ச பக்தவர்யாய - அதுமட்டுமல்லாமல் பக்தர்களில் சிறந்தவரும்
பரமஸுஹ்ருதே அமுஷ்மை - பிரிய சினேகிதனுமான அந்த உத்தவருக்கு
ஸகல புவனே துர்லபம் - உலகம் பூராவிலும் ஒருவராலும் அடைய முடியாத
தாஸாம் பக்யுத்ரேகம் - அவர்களுடைய பக்தியின் மேன்மையை
தர்ஶயிஷ்யன் - காண்பிக்கப் போகின்றவராகவும்
தம் உத்தவம் ப்ராஹிணோ: - அந்த உத்தவரை அவர்களிடம் அனுப்பினீர்கள்.

त्वन्माहात्म्यप्रथिमपिशुनं गोकुलं प्राप्य सायं
त्वद्वार्ताभिर्बहु स रमयामास नन्दं यशोदाम् ।
प्रातर्दृष्ट्वा मणिमयरथं शङ्किताः पङ्कजाक्ष्यः
श्रुत्वा प्राप्तं भवदनुचरं त्यक्तकार्याः समीयुः ॥ ३ ॥

த்வன் மாஹாத்ம்ய ப்ரதிமபிஶுனம்
கோகுலம் ப்ராப்ய ஸாயம்
த்வத்வார்த்தாபிர் பஹு ஸ
ரமயாமாஸ நந்தம் யஶோதாம் ।
ப்ராதர்த்ருஷ்ட்வா மணிமயரதம்
ஶங்கிதா: பங்கஜாக்ஷ்ய:
ஶ்ருத்வா ப்ராப்தம் பவதனுசரம்
த்யக்தகார்யா: ஸமீயு: ॥3॥

ஸ: ஸாயம் - அந்த உத்தவர், சாயங்காலத்தில்
த்வன் மாஹாத்ம்ய ப்ரதி மபிஶுனம் - தங்கள் மஹிமையின் மேன்மையை சூசிப்பிக்கின்ற

கோகுலம் ப்ராப்ய	-	கோகுலத்தை வந்தடைந்து
த்வத்வார்தாபி:	-	தங்கள் விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லி
நந்தம் யஶோதாம்	-	நந்தகோபனையும் யசோதையையும்
பஹு ரமயாமாஸ	-	மிகவும் சந்தோஷப்படுத்தினார்.
ப்ராத: மணிமயரதம் த்ருஷ்ட்வா	-	விடியற்காலத்தில் ரத்தினமயமான தேரைக்கண்டு
ஶங்கித:	-	சந்தேகமடைந்தவர்களாக
பங்கஜாக்ஷ்ய:	-	தாமரைக்கண்ணிகளான கோபிகைகள்
பவதனுசரம் ப்ராப்தம் ஶ்ருத்வா		தங்கள் தூதன் வந்திருப்பதாக கேட்டு,
த்யக்தகார்யா:	-	வீட்டுவேலைகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டு
ஸமீயு:	-	உத்தவரிடம் வந்தார்கள்.

दृष्ट्वा चैनं त्वदुपमलसद्वेषभूषाभिरामं
स्मृत्वा स्मृत्वा तव विलसितान्युच्चकैस्तानि तानि ।
रुद्धालापाः कथमपि पुनर्गद्गदां वाचमूचुः
सौजन्यादीन्निजपरभिदामप्यलं विस्मरन्त्यः ॥ ४ ॥

த்ருஷ்ட்வா சைனம் த்வதுபம லஸத்வேஷ பூஷாபிராமம்
ஸ்ம்ருத்வா ஸ்ம்ருத்வா தவ விலஸிதான் யுச்சகைஸ்தானி தானி ।
ருத்தாலாபா: கதமபி புனர்கத்கதாம் வாசமூசு:
ஸௌஜன்யாதீந்நிஜபர பிதா மப்யலம் விஸ்மரந்த்ய: ॥4॥

த்வதுபமலஸத்வேஷ பூஷாபிராமம்		தங்களுடையதுபோன்று விளங்கும் ஆடையாபரணங்களால் அழகாக இருக்கும்
ஏனம் த்ருஷ்ட்வா தவ உச்சகை:		அந்த உத்தவரைக் கண்டு தங்களுடைய மிகச் சிறந்த
தானி தானி விலஸிதானி-		அந்தந்த சிருங்கார சேஷ்டைகளை
ஸ்ம்ருத்வா ஸ்ம்ருத்வா ச-		நினைத்து நினைத்து
ருத்தாலாபா: புன:	-	பேச்சடைபட்டவர்களாகி மறுபடியும்
ஸௌஜன்யாதீன்	-	அன்பு முதலியவற்றையும்,
நிஜபரபிதாம் அபி	-	தான் அன்யன் என்ற வேற்றுமையையும்
அலம் விஸ்மரந்த்ய: கதம் அபி	-	முற்றிலும் மறந்தவர்களாக மிகக் கஷ்டப்பட்டு
கத்கதாம் வாசம் ஊசு:	-	தழதழப்புடன் கூடின வாக்கை சொன்னார்கள்.

श्रीमन् किं त्वं पितृजनकृते प्रेषितो निर्दयेन
क्वासौ कान्तो नगरसुदृशां हा हरे नाथ पायाः ।
आश्लेषाणाममृतवपुषो हन्त ते चुम्बनाना
मुन्मादानां कुहकवचसां विस्मरेत्कान्त का वा ॥ ५ ॥

ஸ்ரீமன் கிம் த்வம் பித்ருஜனக்ருதே
ப்ரேஷிதோ நிர்தயேன
க்வாஸெள காந்தோ நகர
ஸுத்ருஶாம் ஹா ஹரே நாத பாயா: ।
ஆஶ்லேஷாணா மம்ருதவபுஷோ
ஹந்த தே சும்பனானா-
முன்மாதானாம் குஹக வசஸாம்
விஸ்மரேத் காந்த கா வா ॥5॥

ஸ்ரீமன்	-	ஸ்ரீபொருந்திய ஹே உத்தவரே!
த்வம் நிர்தயேன	-	தாங்கள் கருணையற்ற அந்த கிருஷ்ணனால்
பித்ரு ஜனக்ருதே	-	தாய்தந்தைகளையுத்தேசித்து
ப்ரேஷித: கிம்	-	சொல்லியனுப்பட்டீர்களா என்ன?
நகரஸுத்ருஶாம் காந்த:	-	பட்டணத்துப் பெண்களுடைய கணவனான
அஸெள க்வ	-	அந்தக் கிருஷ்ணன் எங்கிருக்கிறான்?
ஹரே ஹா நாத	-	துயரங்களைப் போக்கடிக்கும் ஹே நாதா!
பாயா:	-	எங்களை காப்பாற்றவேண்டும்.
காந்த	-	ஹே காந்த!
ஹந்த அம்ருதவபுஷ:	-	கஷ்டம்! அமிருதமயமான சரீரத்தையுடைய
தே ஆஶ்லேஷாணாம் சும்பனானாம்	}	தங்களுடைய ஆலிங்கனங்களையும், சும்பனங்களையும்,
உன்மாதானாம் குஹக வசஸாம்	-	மனதைப் பிரமிக்கச் செய்கின்ற கபட வசனங்களையும்
கா வா விஸ்மரேத்	-	எந்தப் பெண்தான் மறப்பாள்?

रासक्रीडालुलितललितं विश्लथत्केशपाशं
मन्दोद्भिन्नश्रमजलकणं लोभनीयं त्वदङ्गम् ।
कारुण्याब्धे सकृदपि समालिङ्गितुं दर्शयेति
प्रेमोन्मादाद्भुवनमदन त्वत्प्रियास्त्वां विलेपुः ॥ ६ ॥

ராஸக்ரீடா லுலித லலிதம்
விஶ்லதத் கேஶபாஶம்
மந்தோத் பின்ன ஶ்ரமஜல கணம்
லோபனீயம் த்வதங்கம் ।
காருண்யாப்தே ஸக்ருதபி
ஸமாலிங்கிதும் தர்ஶயேதி
ப்ரேமோன்மாதாத் புவன மதன
த்வத் ப்ரியாஸ்த்வாம் விலேபு: ॥6॥

காருண்யாப்தே	-	"கருணைக்கடலே!
ராஸக்ரீடா லுலித லலிதம்	} -	ராசக்ரீடையில் கசக்கப்பட்டதும் மிருதுவானதும்

விஶ்லதத் கேஶ பாஶம்	-	கட்டவிழ்ந்த சிறந்த கேசங்களையுடையதும்
மந்தோத்பின்ன ஶ்ரம ஜலகணம்		சிறிதளவு தோன்றிய வியர்வைத் துளிகளை உடையதும்
லோபநீயம் த்வதங்கம்	-	விரும்பத்தகுந்ததுமானதங்கள்திருமேனியை
ஸக்ருத் அபி	-	ஒருதடவையாவது
ஸமாலிங்கிதும்	-	கட்டித்தழுவிக்கொள்ள
தர்ஶய இதி	-	காண்பிக்கவேண்டும்'' என்று
புவனமதன	-	உலகத்தையே மயங்கச்செய்யும் ஈசா!
த்வத்ப்ரியா:	-	தங்கள் பிரீதிக்குரியவர்களான கோபிகைகள்
ப்ரேமோன் மாதாத்	-	பிரேமையாலுண்டான மனக்கலக்கத்தால்
த்வாம் விலேபு:	-	தங்களைப்பற்றி விலம்பித்தனர்.

एवम्प्रायैर्विवशवचनैराकुला गोपिकास्तास्
त्वत्सन्देशैः प्रकृतिमनयत्सोऽथ विज्ञानगर्भैः ।
भूयस्ताभिर्मुदितमतिभिस्त्वन्मयीभिर्वधूभिस्
तत्तद्वार्तासरसमनयत्कानिचिद्वासराणि ॥ ७॥

ஏவம் ப்ராயைர் விவஶவசனை
ராகுலா கோபிகாஸ்தாஸ்
த்வத்ஸந்தேஶை: ப்ரக்ருதிமனயத்
ஸோ஽த விஜ்ஞான கர்ப்பை: ।
பூயஸ்தாபிர் முதித மதிபிஸ்த்வன்
மயீபிர் வதூபிஸ்
தத்வார்தா ஸரஸமனயத்
கானிசித் வாஸராணி ॥ 7 ॥

அத ஸ:	-	அதன்பிறகு அந்த உத்தவர்
ஏவம் ப்ராயை: விவஶ வசனை:		முற்றிலும் இவ்விதங்களான பரவச வசனங்களுடன்
ஆகுலா: தா: கோபிகா:	-	வருத்தமடைந்த அந்த கோபிகைகளை
விக்ஞான கர்பை:	-	தத்வக்ஞானத்தை உட்கொண்ட
த்வத் ஸந்தேஶை:	-	தங்களுடைய சந்தேசவசனங்களால்
ப்ரக்ருதிம் அனயத்	-	இயல்பையடைவித்தார்.
பூய: முதித மதிபி:	-	பிறகு மனச்சந்துஷ்டியடைந்தவர்களும்
த்வன் மயீபி:	-	தங்கள் தாதாத்ம்யத்தை யடைந்தவர்களுமான
தாபி: வதூபி:	-	அந்த கோபஸ்திரீகளுடன்
கானி சித் வாஸராண்ணி	-	சில நாட்கள்
தத் தத்வார்தா ஸரஸம் அனயத்		அந்தந்த விருத்தாந்தங்களைச் சொல்லிக் கேட்டு ஆனந்தத்துடன் கழித்தார்.

त्वत्प्रोद्गाणैः सहितमनिशं सर्वतो गेहकृत्यं
त्वद्वार्तैव प्रसरति मिथः सैव चोत्स्वापलापाः ।
चेष्टाः प्रायस्त्वदनुकृतयस्त्वन्मयं सर्वमेवं
दृष्ट्वा तत्र व्यमुहदधिकं विस्मयादुद्धवोऽयम् ॥ ८ ॥

த்வத்ப்ரோத்காணை: ஸஹித மனிஶம்
ஸர்வதோ கேஹக்ருத்யம்
த்வத்வார்த்தைவ ப்ரஸரதி மித:
ஸைவ சோத்ஸ்வாபலாபா: ।
சேஷ்டா: ப்ராயஸ்த்வதனு
க்ருதயஸ்த்வன்மயம் ஸர்வமேவம்
த்ருஷ்ட்வா தத்ர வ்யமுஹததிகம்
விஸ்மயா துத்தவோऽயம் ॥8॥

அநிஶம் ஸர்வத: கேஹக்ருத்யம்	-	இரவும் பகலும் எல்லாவிடத்திலும் வீட்டு வேலை
த்வத் ப்ரோத்காணை ஸஹிதம்	-	தங்கள் சரிதத்தின் கானங்களுடன் கூடியதாகவே இருந்தது.
மித: த்வத்வார்தா ஏவ	-	ஒன்றுக்கொன்று தங்கள் பேச்சே
ப்ரஸரதி	-	பரவுகிறது.
உத்ஸ்வா பலாபா: ச	-	தூங்கும்பொழுதுள்ள கனாப்பேச்சுகள் கூட
ஸா ஏவ	-	தங்களைப் பற்றியதே.
சேஷ்டா: ப்ராய:	-	பிரவிருத்திகள் பூராவும்
த்வதனு க்ருதய:	-	தங்களையனுகரணஞ் செய்வதுதான்.
ஏவம் தத்ர	-	இவ்விதம் அவ்விடத்தில்
ஸர்வே த்வன்மயம் த்ருஷ்ட்வா	-	ஸமஸ்தமும் தங்கள் மயமாகவே கண்டு
அயம் உத்தவ: விஸ்மயாத்	-	அந்த உத்தவர் ஆச்சரியத்தால்
அதிகம் வ்யமுஹத்	-	மிக மோஹமடைந்தார்.

राधाया मे प्रियतममिदं मत्प्रियैवं ब्रवीति
त्वं किं मौनं कलयसि सखे मानिनी मत्प्रियेव ।
इत्याद्येव प्रवदति सखि त्वत्प्रियो निर्जने मा
मित्थंवादैररमयदयं त्वत्प्रियामुत्पलाक्षीम् ॥ ९ ॥

ராதாயா மே ப்ரியதமமிதம் மத்ப்ரியைவம் ப்ரவீதி
த்வம் கிம் மௌனம் கலயஸி ஸகே மானினீ மத்ப்ரியேவ ।
இத்யாத்யேவ ப்ரவததி ஸகி த்வத்ப்ரியோ நிர்ஜனே மா-
மித்தம் வாதை-ரரமயதயம் த்வத்ப்ரியா முத்பலாக்ஷீம் ॥9॥

ஸகே மே ராதாயா:	-	தோழா! எனது ராதைக்கு
இதம் ப்ரியதமம்	-	இது மிகப் பிரியமானது.
மத் ப்ரியா	-	எனது பிரியையான ராதை
ஏவம் ப்ரவீதி	-	உன்னைப்போலதான் சொல்லுவாள்.
த்வம் மானினீ	-	நீ அபிமானமுடையவளான (பிரணயகலஹமடைந்த)
மத் ப்ரியா இவ	-	எனது பிரியையான ராதைபோல
கிம் மௌனம் கலயஸி	-	ஏன் மௌனமாக இருக்கிறாய்.
ஸகி த்வத் ப்ரிய:	-	"ஏ தோழி! உன் பிரியனான ஸ்ரீகிருஷ்ணன்
நிர்ஜனே இத்யாதி ஏவ	-	ஏகாந்தத்தில் இதுமுதலிய சங்கதிகளை பூராவும்
மாம் ப்ரவததி	-	என்னிடத்தில் சொல்லுவான்'' இப்படிப்பட்ட வசனங்களால் அந்த உத்தவர் தங்கள் பிரீதிக்குரியவளான
உத்பலாக்ஷீம்	-	தாமரைபோன்ற கண்களையுடைய ராதையை
அரமயத்	-	சந்தோஷப்படுத்தினார்.

एष्यामि द्रागनुपगमनं केवलं कार्यभागद
विश्लेषेऽपि स्मरणदढतासम्भवान्मास्त खेदः ।
ब्रह्मानन्दे मिलति नचिरात्सङ्गमो वा वियोगस्
तुल्यो वः स्यादिति तव गिरा सोऽकरोन्निर्व्यथास्ताः ॥१०॥

ஏஷ்யாமி த்ராகனுபம கமனம்
கேவலம் கார்யபாராத்
விஸ்லேஷேஃபி ஸ்மரணத்ருடதா
ஸம்பவான் மாஃஸ்து கேத: ।
ப்ரஹ்மானந்தே மிலதி நசிராத்
ஸங்கமோ வா வியோகஸ்
துல்யோ வ: ஸ்யாதிதி தவ கிரா
ஸோஃ கரோந் நிர்வ்யதாஸ்தா: ॥ 10 ॥

த்ராக் ஏஷ்யாமி	-	தாமதியாமல் அவ்விடம் வருவேன்.
அனுபகமனம்	-	இப்பொழுது அவ்விடம் வராமலிருப்பது
கார்ய பாரான் கேவலம்	-	செய்யவேண்டிய வேலையதிகமாக இருப்பதால்தான்.
விஸ்லேஷே அபி	-	என்னை விட்டுபிரிந்திருந்தபொழுதும்
ஸ்மரண த்ருடதா ஸம்பவாத்	-	திடமான நினைவுண்டாவதால்
கேத: மா அஸ்து நசிராத்	-	வருத்தம் வேண்டாம். சீக்கிரமாகவே
ப்ரஹ்மானந்தே மிலதி	-	ப்ரம்மானந்தம் கைகூடவிருக்கும்பொழுது

ஸங்கம: வியோக: வா - சேர்க்கையானாலும் பிரிவானாலும்
வ: துல்ய: ஸ்யாத் - உங்களுக்குச் சமமாகவே இருக்கும்.
இதி தவ கிரா - என்றிவ்விதமான தங்கள் திருவாக்கைக் கொண்டே
ஸ: தா: நிர்வ்யதா:தா: அகரோத் - அவர் அவர்களை வருத்தமற்றவர்களாக செய்தார்.

एवं भक्तिः सकलभुवने नेक्षिता न श्रुता वा
किं शास्त्रौघैः किमिह तपसा गोपिकाभ्यो नमोऽस्तु ।
इत्यानन्दाकुलमुपगतं गोकुलादुद्धवं तं
दृष्ट्वा हृष्टो गुरुपुरपते पाहि मामामयौघात् ॥११॥

ஏவம் பக்தி: ஸகலபுவனே
நேக்ஷிதா ந ஶ்ருதா வா
கிம் ஶாஸ்த்ரௌகை: கிமிஹ தபஸா
கோபிகாப்யோ நமோऽஸ்து: ।
இத்யானந்தாகுல முபகதம்
கோகுலாதுத்தவம் தம்
த்ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்டோ குருபுரபதே
பாஹி மாமாமயௌகாத் ॥11॥

ஏவம் பக்தி: - இப்படிப்பட்ட சிறந்த பக்தி
ஸகல புவனே ந ஈக்ஷிதா - உலகம் முழுவதிலும் பார்க்கப்பட்டதுமில்லை;
ந ஶ்ருதாவா - கேட்கப்பட்டதுமில்லை.
இஹ - இந்த விஷயத்தில்
ஶாஸ்த்ரௌகை: கிம் - சாஸ்திரஜாலங்களால் என்ன பிரயோஜனம்?
தபஸா கிம் - தவத்தால்தான் என்ன பிரயோஜனம்?
கோபிகாப்ய: நம: அஸ்து - கோபிகைகளுக்கு நமஸ்காரம்;
இத ஆனந்தா குலம் - என்றாலோசித்து ஆனந்தத்தால் பரவசமடைந்து
கோகுலாத் உபகதம் - கோகுலத்திலிருந்து திரும்பி வந்த
தம் உத்தவம் த்ருஷ்ட்வா - அந்த உத்தவரைக் கண்டு
ஹ்ருஷ்ட: - சந்தோஷமடைந்தீர்களல்லவா.
குருபுரபதேமாம் - அப்படிப்பட்ட குருவாயூரப்பா! என்னை
ஆமயௌகாத் பாஹி - வியாதிக்கூட்டத்திலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே உத்தவ தூத்யவர்ணனம் நாம ஷட்ஸப்ததிதமம் தஶகம் ஸைகம்.
[ஆதித: ஶ்லோகா: 781] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோகா: 406]

தஶகம் - 77

ஜராஸந்தன் படையெடுப்பு

सैरन्ध्र्यास्तदनु चिरं स्मरातुरायायातोऽभूः सललितमुद्धवेन सार्धम् ।
आवासं त्वदुपगमोत्सवं सदैव ध्यायन्त्याः प्रतिदिनवाससज्जिकायाः ॥१॥

ஸைரந்த்ரயாஸ்ததனு சிரம் ஸ்மராதுராயா
யாதோஸ் பூ: ஸுலலித முத்தவேன ஸார்தம் ।
ஆவாஸம் த்வதுபகமோத்ஸவம் ஸதைவ
த்யாயந்த்யா: ப்ரதிதினவாஸ ஸ்ஜ்ஜிகாயா: ॥1॥

ததனு சிரம் ஸ்மராதுராயா: - அதன்பிறகு வெகுநாளாக காமத்தால் வருந்தினவளும்
த்வது பகமோத்ஸவம் ஏவ - தங்கள் சேர்க்கையால் உண்டாகும் ஆனந்தத்தையே
ஸதா த்யாயத்த்யா: - எப்பொழுதும் தியானித்துக் கொண்டிருப்பவளும்
ப்ரதி தினவாஸ ஸஜ்ஜிகாயா: - ஒவ்வொரு நாளும் தன்னையும் தன் வீட்டையும் அலங்கரித்துக்கொண்டு நாயகனின் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் வாஸக சஜ்ஜிகை என்ற நாயிகையாக பவித்தவளுமான
ஸைரந்த்ரயா: ஆவாஸம்- சைரந்திரியினுடைய வீட்டிற்கு
உத்தவேன ஸார்தம் ஸுலலிதம் - உத்தவருடன் மிக அழகாக அலங்கரித்துக் கொண்டு
யாத: அபூ: - சென்றீர்களல்லவா.

उपगते त्वयि पूर्णमनोरथां प्रमदसम्भ्रमकम्प्रपयोधराम् ।
विविधमाननमादधतीं मुदा रहसि तां रमयञ्चकृषे सुखम् ॥२॥

உபகதே த்வ்யி பூர்ண மனோரதாம்
ப்ரமதஸம்ப்ரம கம்ப்ர பயோதராம் ।
விவித மானன மாதததீம் முதா
ரஹஸி தாம் ரமயாஞ் சக்ருஷே ஸுகம் ॥2॥

த்வயி உபகதே - தாங்கள் பக்கத்தில் வந்தபொழுது
பூர்ண மநோரதாம் - தன் மனோரதங்கள் நிறைவேறியவளும்,
ப்ரமத ஸம்ப்ரமகம் ப்ரபயோதராம் - சந்தோஷமிகுதியாலும் பரபரப்பாலும் சலிக்கின்ற ஸ்தனங்களையுடையவளும்,

விவிதமானனம் ஆதததீம்	-	பற்பல ஸத்காரங்களை செய்கின்றவளுமான
தாம் ரஹஸி முதா	-	அந்த சைரந்திரியை ஏகாந்தத்தில் மிக சந்தோஷத்துடன்
ஸுகம் ரமயாஞ் சக்ருஷே	-	சுகமாக ரமிக்கச் செய்தீர்களல்லவா.

पृष्टा वरं पुनरसाववृणोद्वराकीभूयस्त्वया सुरतमेव निशान्तरेषु ।
सायुज्यमस्त्विति वदेत् बुध एव कामंसामीप्यमस्त्वनिशमित्यपि नाब्रवीत्किम् ॥ ३ ॥

ப்ருஷ்டா வரம் புனரஸாவவ்ருணோத்வராகீ
பூயஸ்த்வயா ஸுரதமேவ நிஶாந்தரேஷு ।
ஸாயுஜ்யமஸ்த்விதி வதேத் புத ஏவ காமம்
ஸாமீப்ய மஸ்த்வநிஶமித்யபி நாப்ரவீத் கிம் ॥3॥

புன:	-	மறுநாட்காலையில் தாங்கள் புறப்படும்பொழுது
வரம்ப்ருஷ்டா	-	என்ன வரம் வேண்டுமென்று தங்களால் கேட்கப்பட்ட
அஸௌ வராகீ பூய:	-	அந்த அசடு மறுபடியும் இதுபோலவே
த்வயா நிஶாந்தரேஷு ஸுரதம் ஏவ அவ்ருணோத்	-	தங்களுடன் மற்ற இரவுகளிலும் சுரதத்தையே வரமாகப் பெற்றாள்.
ஸாயுஜ்யம் அஸ்து இதி	-	"தங்களுடன் ஸாயுஜ்யமுக்தி வேண்டும்" என்று
புத: ஏவ வதேத்	-	ஞானி ஒருவனே கேட்பான்.
காமம் அநிஶம்	-	அதிருக்கட்டும்; எப்பொழுதும்
ஸாமீப்யம் அஸ்து	-	'தங்கள் பக்கத்திலேயே இருக்கவேண்டும்'
இதி அபி கிம் ந அப்ரவீத்	-	என்றுகூட ஏன் கேட்கவில்லையோ?

ततो भवान्देव निशासु कासुचिन्
मृगीदृशं तां निभृतं विनोदयन् ।
अदादुपश्लोक इति श्रुतं सुतं
स नारदात्सात्त्वततन्त्रविद्बभौ ॥ ४ ॥

ததோ பவான் தேவ நிஶாஸு காஸுசித்
ம்ருகீத்ருஶம் தாம் நிப்ருதம் விநோதயன் ।
அதாதுபஶ்லோக இதி ஶ்ருதம் ஸுதம்
ஸ நாரதாத் ஸாத்த்வத தந்த்ரவித் பபௌ ॥4॥

தேவ தத: பவான் - பிரகாசரூபியே! அப்பொழுது தாங்கள்
காஸுசித் நிஶாஸு - சில ராத்திரிகளில்
ம்ருகீத்ருஶம் தாம் - மான்கண்ணியான அவளை
நிப்ருதம் விநோதயன் - ஏகாந்தத்தில் ரமிக்கச்செய்துகொண்டு
உபஶ்லோக: இதி ஶ்ருதம் ஸுதம் - ''உபச்லோகன்'' என்று பிரஸித்திபெற்ற புதல்வனை
அதாத் ஸ: நாரதாத் - கொடுத்தீர்கள். அவன் நாரதனிடமிருந்து
ஸாத்வத தந்த்ரவித் - வைஷ்ணவதந்திரத்தை (சாஸ்திரத்தை) அறிந்து
பபௌ - விளங்கினான்.

अक्रूरमन्दिरमितोऽथ बलोद्धवाभ्या
मभ्यर्चितो बहु नुतो मुदितेन तेन ।
एनं विसृज्य विपिनागतपाण्डवेय
वृत्तं विवेदिथ तथा धृतराष्ट्रचेष्टाम् ॥ ५ ॥

அக்ரூர மந்திரமிதோ஽த பலோத்தவாப்யா
மப்யர்ச்சிதோ பஹு நுதோ முதிதேன தேன।
ஏனம் விஸ்ருஜ்ய விபிநாகத பாண்டவேய
வ்ருத்தம் விவேதித ததா த்ருதராஷ்ட்ர சேஷ்டாம் ॥5॥

அத பலோத்த வாப்யாம் - பிறகு, பலராமனுடனும் உத்தவனுடனும்
அக்ரூர மந்திரம் இத: - அக்ரூரன் வீட்டிற்குச் சென்று
முதிதேன தேன - அதனால்சந்தோஷமடைந்தஅந்தஅக்ரூரனால்
அப்யர்சித: பஹு நுத: - பூஜிக்கப்பட்டு வெகுவாக ஸ்துதிக்கப்பட்ட தாங்கள்
ஏனம் விஸ்ருஜ்ய - அந்த அக்ரூரனை அனுப்பி
விபிநாகத பாண்டவேய வ்ருத்தம் - காட்டிலிருந்து திரும்பிவந்த பாண்டவர்களுடைய விருத்தாந்தத்தையும்
ததா த்ருதராஷ்ட்ர சேஷ்டாம் - அவ்விதமே திருதராஷ்டிரனின் செய்கையையும்
விவேதித - அறிந்தீர்களல்லவா.

विघाताज्जामातुः परमसुहृदो भोजनृपतेर्
जरासन्धे रुन्धत्यनवधिरुषान्धेऽथ मथुराम् ।
रथाद्यैर्द्योर्लब्धैः कतिपयबलस्त्वं बलयुत
स्त्रयोविंशत्यक्षौहिणि तदुपनीतं समहृथाः ॥ ६ ॥

விகாதாஜ்ஜாமாது: பரம ஸுஹ்ருதோ
போஜ ந்ருபதேர்
ஜராஸந்தே ருந்தத்யனவ
திருஷாந்தே஽த மதுராம் :

ரதாத்யைர்த்யோர்லப்தை: கதிபய
பலஸ்த்வம் பலயுதஸ்
த்ரயோ விம்ஶத்ய க்ஷௌஹிணி
ததுபநீதம் ஸமஹ்ருதா: ॥6॥

அத ஜாமாது: பரம ஸுஹ்ருத: - பிறகு தன் மாப்பிள்ளையும் பிரிய சிநேகிதனுமான
போஜந்ருபதே: விகாதாத் - கம்ஸனைக் கொன்றதால்
அநவதிருஷா அந்தே - அளவற்ற கோபத்தால் மெய்மறந்த
ஜராஸந்தே மதுராம் ருந்ததி - ஜராஸந்தன் மதுராபுரியைத் தகைந்தபொழுது
த்யோ: லப்தை: ரதாத்யை: - ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து கிடைத்த தேர் முதலியவைகளுடன்
கதிபய பல த்வம் - கொஞ்சம் சைன்யங்களையுடைய தாங்கள்
பலயுத: - பலராமனுடன் கூட
ததுபநீதம் - அந்த ஜராஸந்தனால் கொண்டுவரப்பட்ட
த்ரயோ விம்-ஶத்யக்ஷௌஹிணி - இருபத்துமூன்று அக்ஷௌஹிணி சேனையை
ஸமஹ்ருதா: - ஸம்ஹரித்தீர்களல்லவா.

बद्धं बलादथ बलेन बलोत्तरं त्वं
भूयो बलोद्यमरसेन मुमोचिथैनम् ।
निश्शेषदिग्जयसमाहृतविश्वसैन्यात्
कोऽन्यस्ततो हि बलपौरुषवांस्तदानीम् ॥ ७ ॥

பத்தம் பலாதத பலேன பலோத்தரம் த்வம்
பூயோ பலோத்யமரஸேன முமோசிதைனம் ।
நி:ஶேஷ திக்ஜய-ஸமாஹ்ருத விஶ்வ ஸைன்யாத்
கோ஽ன்யஸ்ததோ ஹி பலபௌருஷவாம்ஸ்ததானீம் ॥7॥

அத - அதன்பிறகு
பலேன பலாத் பத்தம் - பலராமனால் பலாத்காரமாகக் கட்டப்பட்டவனும்
பலோத்தரம் ஏனம் - பலத்தால் மேன்மையுற்றவனுமான அந்த ஜராஸந்தனை
த்வம் பூய: - தாங்கள் மறுபடியும்
பலோத்யமரஸேன முமோசித - சேனையை சேர்த்துக்கொண்டு போருக்கு வருவான் என்ற ஆவலால் விடுவித்தீர்களல்லவா.
நிஶ்ஶேஷாதிக்ஜய ஸமாஹ்ருத விஶ்வஸைன்யாத் - எல்லா திக்குகளையும் ஜயித்து அவ்விடங்-களிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட ஸமஸ்த சேனைகளையுமுடைய

தத: ததானீம் - அந்த ஜராசந்தனைத் தவிர்த்து அப்பொழுது
பலபௌருஷவான் அன்ய: - பலமும் பௌருஷமும் படைத்த வேறொருவன்
க: ஹி - யார்தானிருந்தான்.

भग्नस्स लग्नहृदयोऽपि नृपैः प्रणुन्नो
युद्धं त्वया व्यधित षोडशकृत्व एवम् ।
अक्षौहिणीः शिव शिवास्य जघन्थ विष्णो
सम्भूय सैकनवतित्रिशतं तदानीम् ॥८॥

பக்ன: ஸ லக்ன ஹ்ருதயோऽபி ந்ருபை: ப்ரணுன்னோ
யுத்தம் த்வயா வ்யதித ஷோடஶ க்ருத்வ ஏவம் ।
அக்ஷௌஹிணீ: ஶிவ ஶிவாஸ்ய ஜகந்தம் விஷ்ணோ
ஸம்பூய ஸைகநவதி த்ரிஶதம் ததானீம் ॥8॥

பக்ன: லக்னஹ்ருதய: அபி - தோல்வியுற்று அதனால் வெட்கமுற்ற மனதையுடையவனாக இருந்தாலும்
ஸ: ந்ருபை: ப்ரணுன்ன - அந்த ஜராசந்தன் மற்ற அரசர்களால் ஏவப்பட்டவனாய்
ஏவம் ஷோடஶக்ருத்வ: - இவ்விதமே பதினாறு தடவை
த்வயா யுத்தம் வ்யதித - தங்களுடன் போர் புரிந்தான்.
விஷ்ணோ - எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஹே ஈசா!
ததாநீம் ஸம்பூய அஸ்ய - அப்பொழுது எல்லாம் சேர்த்து அந்த ஜராசந்தனுடைய
ஸைகநவதி த்ரிஶதம் - முன்னூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்று (391)
அக்ஷௌஹிணீ ஜகந்தம் - அக்ஷௌஹிணி சேனைகளைக் கொன்றீர்களல்லவா.
ஶிவ ஶிவ - ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!

अष्टादशेऽस्य समरे समुपेयुषि त्वं
दृष्ट्वा परोऽथ यवनं यवनत्रिकोट्या ।
त्वष्ट्रा विधाप्य पुरमाशु पयोधिमध्ये
तत्राथ योगबलतः स्वजनाननैषीः ॥९॥

அஷ்டாதஶேऽஸ்ய ஸமரே ஸமுபேயுஷி த்வம்
த்ருஷ்ட்வா புரோऽத யவனம் யவன த்ரிகோட்யா ।
த்வஷ்ட்ரா விதாப்ய பரமாஶு பயோதிமத்யே
தத்ராத யோகபலத: ஸ்வஜனானனைஷீ: ॥9॥

அத அஸ்ய அஷ்டாதஶே ஸமரே - பிறகு அந்த ஜராசந்தனின் பதினெட்டாவது போர்

ஸமுபேயுஷி த்வம் புர: - சமீபித்தபொழுது தாங்கள் எதிரில்
யவன த்ரிகோட்யா - மூன்றுகோடி யவனர்களுடன் வந்திருக்கும்
யவனம் த்ருஷ்ட்வா ஆஶு } - காலயவனனைக் கண்டு, சீக்கிரமாக
த்வஷ்ட்ரா பயோதிமத்யே } - விச்வகர்மாவைக்கொண்டு சமுத்திரத்தின் நடுவில்
புரம் விதாப்ய - ஒரு பட்டணத்தை உண்டுபண்ணச்செய்து
அத தத்ர - உடனே அந்தப் பட்டணத்தில்
யோக பலத: - தன் யோகபலத்தைக்கொண்டு
ஸ்வஜனான் அனைஷீ: - தமது பிரஜைகளைக் கொண்டு போனீர்களல்லவா.

पद्भ्यां त्वं पद्ममाली चकितिव पुरान्निर्गतो धावमानो
म्लेच्छेशेनानुयातो वधसुकृतविहीनेन शैले न्यलैषीः ।
सुप्तेनाङ्घ्र्याहतेन द्रुतमथ मुचुकुन्देन भस्मीकृतेऽस्मिन्
भूपायास्मै गुहान्ते सुललितवपुषा तस्थिषे भक्तिभाजे ॥ १० ॥

பத்ப்யாம் த்வம் பத்மமாலீ சகித இவ
புராந்நிர்க்கதோ தாவமானோ
ம்லேச்சேஶேனானுயாதோ வதஸுக்ருத
விஹீநேந ஶைலே ந்யலைஷீ: ।
ஸுப்தேனாங்க்ர்யாஹதனே த்ருதமத
முசுகுந்தேன பஸ்மீக்ருதேऽஸ்மின்
பூபாயாஸ்மை குஹாந்தே ஸுலலித
வபுஷா தஸ்த்திஷே பக்தி பாஜே ॥ 10 ॥

பத்மமாலீ த்வம் சகித: இவ } - தாமரமாலையணிந்த தாங்கள் பயந்தவன் போல
பத்ப்யாம் புராத் நிர்கத: - கால்நடையாகவே பட்டணத்திலிருந்து வெளியேவந்து
தாவமான: - ஓடுகின்றவராய்
வதஸுக்ருத விஹீநேந - தங்களிடமிருந்து வதத்தைப் பெறக்கூடிய புண்ணியமில்லாத
ம்லேச்சேஶேன - மிலேச்ச அரசனால்
அனுயாத: ஶைலே ந்யலைஷீ: } - பின்தொடரப்பட்டு மலையில் மறைந்தீர்களல்லவா.
அத ஸுப்தேன - அதன்பிறகு தூங்குகின்றவரும்
அங்க்ரயாஹதேன முசுகுந்தேன } - காலால் உதைக்கப்பட்டவருமான முசுகுந்தனால்
த்ருதம் அஸ்மின் - சீக்கிரமாகவே அந்த யவனன்
பஸ்மீக்ருதே } - சாம்பலாக்கப்பட்டபொழுது
பக்திபாஜே } - பக்தியடைந்த

அஸ்மை பூபாய குஹாந்தே	-	அந்த அரசனுக்காக குகைக்குள்
ஸுலலித வபுஷா	-	மிக அழகான திருமேனியுடன்
தஸ்திஷே	-	பிரத்தியக்ஷமாக நின்றீர்களல்லவா.

ऐक्ष्वाकोऽहं विरक्तोऽस्म्यखिलनृपसुखे त्वत्प्रसादैककाङ्क्षी
हा देवेति स्तुवन्तं वरविततिषु तं निस्पृहं वीक्ष्य हृष्यन् ।
मुक्तेस्तुल्यां च भक्तिं धुतसकलमलं मोक्षमप्याशु दत्त्वा
कार्यं हिंसाविशुद्ध्यै तप इति च तदा प्रास्थ लोकप्रतीत्यै ॥ ११ ॥

ஐக்ஷ்வாகோऽஹம் விரக்தோऽஸ்ம்யகில-
ந்ருபஸுகே த்வத்ப்ரஸாதைக காங்க்ஷீ
ஹா தேவேதி ஸ்துவந்தம் வரவிததிஷு
தம் நி: ஸ்ப்ருஹம் வீக்ஷ்ய ஹ்ருஷ்யன் ।
முக்தேஸ்துல்யாஞ்ச பக்திம் துதஸகலமலம்
மோக்ஷமப்யாஶு தத்த்வா
கார்யம் ஹிம்ஸா விஶுத்த்யை தப இதி ச
ததா ப்ராஸ்த லோகப்ரதீத்யை ॥ 11 ॥

ஹா தேவ	-	ஹே ஸர்வேச்வரா!
அஹம் ஐக்ஷ்வாக:	-	"நான் இக்ஷ்வாகுவம்சத்தில் பிறந்தவன்.
அகில ந்ருபஸுகே விரக்த:	-	எல்லா ராஜபோகங்களிலும் வெறுப்படைந்தவனாய்
த்வத் ப்ரஸாதைக காங்க்ஷீ	-	தங்கள் அருள் ஒன்றையே விரும்பியவனாக
அஸ்மி இதி ஸ்துவந்தம்தம்	-	இருக்கிறேன்" என்று சொல்லி துதிக்கின்ற அவனை
வர வித திஷு	-	வரசமூகங்களில்
நிஸ்ப்ருஹம் வீக்ஷ்ய ஹ்ருஷ்யன்	-	ஆசையற்றவனாகக் கண்டு சந்தோஷமடைந்த தாங்கள்
முக்தே:துல்யாம் பக்திம் ச-		மோக்ஷத்திற்குச் சமானமான பக்தியையும்
த்ருத ஸகலமலம்	-	எல்லா அஞானங்களையும் போக்கடிக்கின்ற
மோக்ஷம் அபி ஆஶு தத்வா	-	மோக்ஷத்தையும் விரைவாகக் கொடுத்து
ஹிம்ஸா விஶுத்யை	-	பிராணி ஹிம்ஸையாலுண்டான பாபம் விலகுவதற்காக
தப: கார்யம் இதி ச	-	தவம் புரியவேண்டும் என்றும்
லோகப்ரதீத்யை	-	ஜனங்களுக்கு நம்பிக்கை வருவதற்காக
ததா ப்ராஸ்த	-	அப்பொழுது கற்பித்தீர்களல்லவா.

तदनु मथुरां गत्वा हत्वा चमूं यवनाहृतां
मगधपतिना मार्गे सैन्यैः पुरेव निवारितः ।
चरमविजयं दर्पायास्मै प्रदाय पलायितो
जलधिनगरीं यातो वातालयेश्वर पाहि माम् ॥१२॥

ததனு மதுராம் கத்வா ஹத்வா சமூம் யவனாஹ்ருதாம்
மகதபதினா மார்க்கே ஸைன்யை: புரேவ நிவாரித: ।
சரம விஜயம் தர்ப்பாயாஸ்மை ப்ரதாய பலாயிதோ
ஜலதி நகரீம் யாதோ வாதாலயேஶ்வர பாஹிமாம் ॥ 12 ॥

ததனு மதுராம் கத்வா	- அதன் பிறகு மதுராபுரிக்குச் சென்று
யவநாஹ்ருதம்	- காலயவனனால் அழைத்து வரப்பட்ட
சமூம்ஹத்வா	- சேனையைக் கொன்று
மார்கே மகதபதினா	- வழியில் மகததேசத்தரசனான ஜராசந்தனால்
ஸைன்யை: புரா இவ நிவாரித:	- சேனைகளுடன் முன்போலவே தடுக்கப்பட்ட தாங்கள்
தர்பாய அஸ்மை	- கர்வமுண்டாவதற்காக அவனுக்கு
சரம விஜயம் ப்ரதாய	- கடைசியாக ஜயத்தைக் கொடுத்து
பலாயித: ஜலதி நகரீம்	- ஓடி சமுத்திரத்திலிருக்கும் துவாரகாபுரியை
யாத:	- அடைந்தீர்களல்லவா.
வாதாலயேச்வர மாம்பாஹி	- குருவாயூரப்பா! என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே உபஶ்லோக உத்பத்தி வர்ணனம், ஜராவந்தாதி யுத்தவர்ணனம், முசுகுந்தானுக்ரஹ வர்ணனம் ச நாம ஸப்த ஸப்த திதமம் தஶகம் ஸத்விகம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 793] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோக: 418]

தஸகம் - 78

த்வாரகாவாஸ வர்ணனம்

त्रिदशवर्धकिवर्धितकौशलं त्रिदशदत्तसमस्तविभूतिमत् ।
जलधिमध्यगतं त्वमभूषयो नवपुरं वपुरञ्चितरोचिषा ॥१॥

த்ரிதஸ வர்தகி வர்த்தித கௌஸலம்
த்ரிதஸதத்த ஸமஸ்த விபூதிமத் ।
ஜலதிமத்யகதம் த்வமபூஷயோ
நவபுரம் வபுரஞ்சித ரோசிஷா ॥1॥

த்ரிதஸ வர்தகி வர்த்தித கௌஸலம்	- தேவசிற்பியான விச்வகர்மனால் விருத்தி செய்யப்பட்ட கைத்திறனையுடையதும்,
த்ரிதஸ தத்த ஸமஸ்த விபூதிமத்	- இந்திராதிதேவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட எல்லா ஐச்வரியங்களுடன் கூடினதும்,
ஜலதி மத்ய கதம் நவபுரம்	- சமுத்திரத்தின் நடுவிலிருப்பதுமான புது நகரத்தை
த்வம் வபுரஞ்சித ரோசிஷா	- தாங்கள் தங்கள் சரீரகாந்தியால்
அபூஷய:	- அலங்கரித்தீர்களல்லவா.

ददुषि रेवतभूभृति रेवतीं हलभृते तनयां विधिशासनात् ।
महितमुत्सवघोषमपूपुषः समुदितैर्मुदितैः सह यादवैः ॥२॥

தது஫ி ரேவத பூப்ருதி ரேவதீம்
ஹலப்ருதே தநயாம் விதிஸாஸனாத் ।
மஹித முத்ஸவகோஷ மபூபுஷ:
ஸமுதிதைர் முதிதை: ஸஹ யாதவை: ॥2॥

ரேவத பூப்ருதி தனயாம் ரேவதீம்	- ''ரேவதன்'' என்ற அரசன் தன் மகளான ரேவதியை
விதிஸாஸநாத்	- பிரம்மதேவனின் கட்டளையால்
ஹலப்ருதே ததுஷி	- பலராமனுக்குக் கொடுத்தபொழுது
ஸமுதிதை:	- ஒன்றுசேர்ந்திருந்த
முதிதை: யாதவை: ஸஹ	- சந்தோஷமுற்ற யாதவர்களுடன்
மஹிதம் உத்ஸவ கோஷம்	- மிகச் சிறந்த விவாஹோத்ஸவத்தை
அபூபுஷ:	- மேன்மைபடுத்தினீர்களல்லவா.

ருக்மிணீ பரிணய:

अथ विदर्भसुतां खलु रुक्मिणीं प्रणयिनीं त्वयि देव सहोदरः ।
स्वयमदित्सत चेदिमहीभुजे स्वतमसा तमसाधुमुपाश्रयन् ॥ ३ ॥

அத விதர்ப்பஸுதாம் கலு ருக்மிணீம்
ப்ரணயினீம் த்வயி தேவ ஸஹோதர: ।
ஸ்வயமதித்ஸத சேதிமஹீபுஜே
ஸ்வதமஸா தமஸாது முபாஶ்ரயன் ॥3॥

அத தேவ - பிறகு, ஹே ஸர்வேச்வரா!
த்வயி ப்ரணயினீம் - தங்களிடம் அனுராகம்கொண்ட
விதர்ப ஸுதாம் ருக்மிணிம் - விதர்ப்பதேசத்தரசனின் பெண்ணான ருக்மிணியை
ஸஹோதர: ஸ்வதமஸா - அவள் சகோதரனான ருக்மி தன் அறிவீனத்தால்
அஸாதும் தம் உபாஶ்ரயன் - துஷ்டனான அந்த சிசுபாலனை ஆசிரயித்துக்கொண்டு
சேதி மஹீபுஜே - சேதிராஜனான சிசுபாலனுக்கு
ஸ்வயம் அதித்ஸத கலு - தானாகவே கொடுக்க விரும்பினானல்லவா

चिरधृतप्रणया त्वयि बालिका सपदि काङ्क्षितभङ्गसमाकुला ।
तव निवेदयितुं द्विजमादिशत्स्वकदनं कदनङ्गविनिर्मितम् ॥ ४ ॥

சிரத்ருத ப்ரணயா த்வயி பாலிகா
ஸபதி காங்க்ஷித பங்கஸமாகுலா ।
தவ நிவேதயிதும் த்விஜமாதிஶத்
ஸ்வகதனம் கதனங்கவிநிர்மிதம் ॥4॥

த்வயி சிரத்ருத ப்ரணயா - தங்களிடத்தில் வெகுநாட்களாக அன்புவைத்த
பாலிகா - அக்கன்னிகை
காங்க்ஷித பங்க ஸமாகுலா - தன் விருப்பத்திற்கு பங்கம் ஏற்பட்டதால் வருத்தமடைந்தவளாய்
கதனங்க விநிர்மிதம் - கருணையற்ற காமனால் உண்டு பண்ணப்பட்ட
ஸ்வகதனம் ஸபதி - தன் வருத்தத்தை உடனே
தவ நிவேதயிதும் - தங்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்கு
த்விஜம் ஆதிஶத் - ஒரு ப்ராம்மணனை சொல்லியனுப்பினாள்

द्विजसुतोऽपि च तूर्णमुपाययौ तव पुरं हि दुराशदुरासदम् ।
मुदमवाप च सादरपूजितः स भवता भवतापहृता स्वयम् ॥५॥

த்விஜ ஸுதோऽபி ச தூர்ணமுபாயயௌ
தவ புரம் ஹி துராஶ துராஸதம் ।
முதமவாப ச ஸாதரபூஜித:
ஸ பவதா பவதாப ஹ்ருதா ஸ்வயம் ॥5॥

த்விஜஸுத: அபி	- அந்தப் பிராம்மணகுமாரனும்
துராஶது ராஸதம் ஹி	- துரெண்ணமுடையவர்களாலடையவே முடியாத
தவ புரம் ச தூர்ணம் உபாயயௌ	- தங்கள் நகரத்தையும் விரைவாக வந்தடைந்தான்;
பவதாபஹ்ருதா	- ஜனன-மரண துக்கத்தையகற்றுகின்ற
பவதா ஸ்வயம்	- தங்களால் சாக்ஷாத்தாகவே
ஸாதர பூஜித:	- மிகவும் ஆதரவுடன் பூஜிக்கப்பட்ட
ஸ: முதம் அவாப ச	- அந்தப் பிராம்மணன் சந்தோஷமடையவுஞ் செய்தான்.

स च भवन्तमवोचत कुण्डिने नृपसुता खलु राजति रुक्मिणी ।
त्वयि समुत्सुकया निजधीरतारहितया हि तया प्रहितोऽस्म्यहम् ॥६॥

ஸ ச பவந்த மவோசத குண்டினே
ந்ருபஸுதா கலு ராஜதி ருக்மிணீ ।
த்வயி ஸமுத்ஸுகயா நிஜதீரதா
ரஹிதயா ஹி தயா ப்ரஹிதோऽஸ்ம்யஹம் ॥6॥

குண்டினே ருக்மிணீ	- "குண்டினபுரத்தில் ருக்மிணியென்ற
ந்ருபஸுதா ராஜதிகலு	- ஓர் அரசகுமாரி விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறாளல்லவா.
த்வயி ஸமுத்ஸுகயா	- தங்களிடத்தில் ஆசைவைத்தவளும்,
நிஜதீர தாரஹிதயா	- தனது தைரியத்தையிழந்தவளுமான
தயா ஹி அஹம் ப்ரஹித அஸ்மி	- அவளாலேயே நான் அனுப்பப்பட்டேன்" என்று
ஸ: ச பவந்தம் அவோசத	- அந்தப் பிராம்மணனும் தங்களிடம் சொன்னாரல்லவா.

तव हृतास्मि पुरैव गुणैरहं हरति मां किल चेदिनृपोऽधुना ।
अयि कृपालय पालय मामिति प्रजगदे जगदेकपते तया ॥७॥

தவ ஹ்ருதாஸ்மி புரைவ குணைரஹம்
ஹரதி மாம் கில சேதி ந்ருபோஸ் துனா।
அயி க்ருபாலய பாலய மாமிதி
ப்ரஜகதே ஜகதேகபதே த்வயா ॥7॥

அஹம் தவ குணை: -	"நான் தங்களுடைய குணங்களால்
புரா ஏவ ஹ்ருதா அஸ்மி-	முந்தியே கவரப்பட்டிருக்கிறேன்.
அதுநாம மாம் -	இப்பொழுது என்னை
சேதி ந்ருபாம் ஹரதி கில-	சிசுபாலன் கிரஹிக்கப் போகிறானாம்.
அயி க்ருபாலய -	ஹே! கருணைக்கிருப்பிடமான லோகநாத!
ஜகதேகபதே மாம்பாலய -	என்னைத் தாங்கள் காப்பாற்றவேண்டும்"
இதி தயா ப்ரஜகதே -	என்று அவளால் சொல்லப்பட்டது.

अशरणां यदि मां त्वमुपेक्षसे सपदि जीवितमेव जहाम्यहम् ।
इति गिरा सुतनोरतनोद्भृशं सुहृदयं हृदयं तव कातरम् ॥ ८॥

அஶரணாம் யதி மாம் த்வமுபேக்ஷஸே
ஸபதி ஜீவிதமேவ ஜஹாம்யஹம்।
இதி கிரா ஸுதநோ ரதனோத் ப்ருஶம்
ஸுஹ்ருதயம் ஹ்ருதயம் தவ காதரம் ॥8॥

த்வம் அஶரணாம் மாம் -	"தாங்கள், வேறு கதியில்லாத என்னை
உபேக்ஷஸே யதி -	கைவிடுவீர்களானால்
அஹம்ஸபதிஜீவிதம்ஏவ -	நான் அதேக்ஷணத்தில் உயிரையே
ஜஹாமி இதி -	விட்டுவிடுவேன்" என்ற
ஸுதனோ: கிரா -	அந்த சுந்தரியின் வாக்கினால்
ஸுஹ்ருத் அயம் தவ ஹ்ருதயம் -	நல்ல மனம் படைத்த அந்த பிராமணன் தங்கள் மனதை
ப்ருஶம் காதரம் அதநோத் -	மிகப் பயமுற்றதாக செய்தானல்லவா.

अकथयस्त्वमथैनमये सखे तदधिका मम मन्मथवेदना ।
नृपसमक्षमुपेत्य हराम्यहं तदयि तां दयितामसितेक्षणाम् ॥ ९॥

அகதயஸ்த்வமதைனமயே ஸகே
தததிகா மம மன்மதவேதனா।
ந்ருபஸமக்ஷமுபேத்ய ஹராம்யஹம்
தடயி தாம் தயிதாமஸிதேக்ஷணாம் ॥9॥

அத த்வம் ஏனம்	-	அப்பொழுது தாங்கள் அந்தப் பிராம்மணனிடம்
அயே ஸகே	-	"ஹே தோழரே!
மம மன்மத வேதநா	-	என்னுடைய காமவேதனை
தத திகா	-	அவளுடையதைக் காட்டிலுமதிகமாக இருக்கிறது;
தத் அயி அஹம் உபேத்ய	-	ஆகையால், தோழரே! நான் அவ்விடம் வந்து
ந்ருபலாமேக்ஷம்	-	அரசர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே
அஸிதேக்ஷணாம் தாம் தயிதாம்	-	கறுத்த கண்களையுடைய அந்த பிரியையை
ஹராமி அகுதய:	-	அபஹரிக்கின்றேன்'' என்று சொன்னீர்களல்லவா.

प्रमुदितेन च तेन समं तदा रथगतो लघु कुण्डिनमेयिवान् ।
गुरुमरुत्पुरनायक मे भवान्वितनुतां तनुतामखिलापदाम् ॥ १० ॥

ப்ரமுதிதேன ச தேன ஸமம் ததா
ரதகதோ லகு குண்டினமேயிவான் ।
குருமருத்புர நாயக மே பவான்
விதனுதாம் தனுதாம் நிகிலாபதாம் ॥ 10 ॥

குருமருத்புரநாயக ததா ச	-	குருவாயூரப்பா! அப்பொழுதே
ப்ரமுதிதேன தேனஸமம்	-	மிக சந்தோஷமடைந்த அவருடன்
ரதகத: லகு	-	தேரிலேறிக்கொண்டு விரைவாக
குண்டினம் ஏயிவான்	-	குண்டினபுரத்தை அடைந்தீர்களல்லவா.
பவான்	-	அப்படிப்பட்ட தாங்கள்
மே நிகிலா பதாம்	-	என்னுடைய ஆபத்துக்ளுக்கெல்லாம்
தநுதாம் விதநுதாம்	-	குறைவு செய்யவேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே த்வாரகாவாஸ வர்ணனம், பலராமோத்வாஹ வர்ணனம், ருக்மிணீ பரிணயார்தம் பகவத: குண்டின ப்ராப்தி வர்ணனம், ச நாம அஷ்ட ஸப்த திதமம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 803] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோக: 428]

தஶகம் - 79

ருக்மிணீ கல்யாணம்

बलसमेतबलानुगतो भवान् पुरमगाहत भीष्मकमानितः ।
द्विजसुतं त्वदुपागमवादिनं धृतरसा तरसा प्रणनाम सा ॥१॥

பலஸமேத பலானுகதோ பவான்
புரமகாஹத பீஷ்மக மானித: ।
த்விஜஸுதம் த்வதுபாகம வாதினம்
த்ருதரஸா தரஸா ப்ரணனாம ஸா ॥1॥

பவான்	-	தாங்கள்
பலஸமேதபலாநுகத: புரம் அகாஹத	-	சேனைகளுடன் கூடின பலராமனால் பின்தொடரப்பட்டவராக குண்டினபுரத்தில் பிரவேசித்தீர்கள்.
பீஷ்மகமாநித:	-	அப்பொழுது பீஷ்மகராஜாவினால் வெகுமானிக்கப்பட்டீர்கள்
த்வதுபாகமவாதினம்	-	தங்கள் வரவைத் தெரிவிக்கின்ற
த்விஜ ஸுதம்	-	அந்தப் பிராமணகுமாரனை
த்ருதரஸா ஸா	-	மிக சந்தோஷமடைந்த அந்த ருக்மிணி
தரஸா ப்ரணநாம	-	விரைவாக வணங்கினாள்.

भुवनकान्तमवेक्ष्य भवद्वपुर्नृपसुतस्य निशम्य च चेष्टितम् ।
विपुलखेदजुषां पुरवासिनां सरुदितैरुदितैरगमन्निशा ॥२॥

புவன காந்தமவேக்ஷ்ய பவத்வபுர்-
ந்ருப ஸுதஸ்ய நிஶம்ய ச சேஷ்டிதம் ।
விபுல கேத ஜுஷாம் புரவாஸினாம்
ஸருதிதை ரகதை ரகமந்நிஶா ॥2॥

புவனகாந்தம் பவத்வபு:	-	ஜகன்மோஹனமான தங்கள் திருமேனியை
அவேக்ஷ்யந்ருபஸுதஸ்ய	-	பார்த்ததும், அரசகுமாரனான ருக்மியின்
சேஷ்டிதம் நிஶம்ய ச	-	செய்கையைக் கேட்டும்
விபுல கேத ஜுஷாம்	-	அளவற்ற வருத்தமடைந்த
புரவாஸிநாம் ஸருதிதை:	-	பட்டணத்து ஜனங்களுடைய அழுகையுடன் கூடின
உதிதை: நிஶா அகமத்	-	பேச்சைக்கொண்டே இரவு சென்றது.

तदनु वन्दितुमिन्दुमुखी शिवां विहितमङ्गलभूषणभासुरा ।
निरगमद्भवदर्पितजीविता स्वपुरतः पुरतः सुभटावृता ॥३॥

ததனு வந்திதுமிந்துமுகீ ஶிவாம்
விஹித மங்கல பூஷண பாஸுரா ।
நிரகமத் பவதர்ப்பித ஜீவிதா
ஸ்வபுரத: புரத: ஸுபடாவ்ருதா ॥3॥

ததனு	-	அதன்பிறகு (மறுநாள்)
விஹித மங்கள பூஷண பாஸுரா		விவாஹத்திற்குரிய ஆடையாபரணங்களை அணிந்துகொண்டு விளங்குகின்ற
இந்துமுகீ	-	சந்திரன்போன்ற முகமுடைய ருக்மிணி
பவதர்பித ஜீவிதா	-	தங்களிடத்தில் தன் உயிரையர்ப்பணஞ் செய்தவளாய்
ஸுபடாவ்ருதா:	-	சிறந்த படர்களால் சூழப்பட்டவளாய்
ஶிவாம் வந்திதும்	-	மங்களரூபிணியான பார்வதியை வணங்க
ஸ்வபுரத: புரத: நிரகமத்	-	தன் அந்தப்புரத்திலிருந்து முன் சென்றாள்.

कुलवधूभिरुपेत्य कुमारिका गिरिसुतां परिपूज्य च सादरम् ।
मुहुरयाचत तत्पदपङ्कजे निपतिता पतितां तव केवलम् ॥ ४ ॥

குலவதூபிருபேத்ய குமாரிகா
கிரிஸுதாம் பரிபூஜ்ய ச ஸாதரம் ।
முஹுரயாசத தத்பதபங்கஜே
நிபதிதா பதிதாம் தவ கேவலம் ॥4॥

குமாரிகா குலவதூபி:	-	கன்னிகையான ருக்மிணி குலஸ்திரீகளுடன்
உபேத்ய கிரிஸுதாம்	-	ஆலயத்திற்குச்சென்று, பார்வதியை
ஸாதரம் பரிபூஜ்ய	-	மிக ஆதரவுடன் நன்றாக பூஜித்து,
தத் பத பங்கஜே	-	பார்வதிதேவியின் திருவடிமலர்களில்
நிபதிதா	-	விழுந்து நமஸ்கரித்து
தவ பதிதாம் கேவலம்	-	தாங்கள் பதியாக வேண்டுமென்பதை மட்டும்
முஹு: அயாசத ச	-	அடிக்கடி பிரார்த்திக்கவுஞ் செய்தாள்.

समवलोक कुतुहलसङ्कुले नृपकुले निभृतं त्वयि च स्थिते ।
नृपसुता निरगात् गिरिजालयात् सुरुचिरं रुचिरञ्जितदिङ्मुखा ॥ ५ ॥

ஸமவலோக-குதூஹலஸங்குலே
ந்ருபகுலே நிப்ருதம் த்வயி ச ஸ்த்திதே ।
ந்ருபஸுதா நிரகாத் கிரிஜாலயாத்
ஸுருசிரம் ருசிரஞ்ஜித திங்முகா ॥5॥

ந்ருபகுலே	-	அரசர் கூட்டம்
ஸமவலோக குதூகல ஸங்குலே	-	ருக்மிணியைப் பார்க்க ஆவல் கொண்டிருக்கும்பொழுது

த்வயி ச நிப்ருதம் ஸ்திதே- தாங்களும் ஏகாந்தத்தில் இருக்கும்பொழுது
ந்ருபஸுதா - அரசகுமாரி
ருசிரஞ்ஜித திங்முகா - சரீரகாந்தியால் திக்குகளை விளங்கச் செய்துகொண்டு
ஸுருசிரம் கிரிஜால யாத் - மிக அழகாக பார்வதியின் ஆலயத்திலிருந்து
நிரகாத் - வெளிக்கிளம்பினாள்.

भुवनमोहनरूपरुचा तदा विवशिताखिलराजकदम्बया ।
त्वमपि देव कटाक्षविमोक्षणैः प्रमदया मदयाञ्चकृषे मनाक् ॥६॥

புவனமோஹன ரூபருசா ததா
விவஶிதாகில ராஜகதம்பயா ।
த்வமபி தேவ கடாக்ஷ விமோக்ஷணை:
ப்ரமதயா மதயாஞ்சக்ருஷே மனாக் ॥6॥

ததா புவன மோஹன ரூபருசா - அப்பொழுது உலகங்களையெல்லாம் மயக்குகின்ற சரீரகாந்தியுடையவளும்,
விவஶிதாகில ராஜ கதம்பயா - அரசக்கூட்டமனைத்தையும் பரவசமாக்கினவளும்,
ப்ரமதயா - யௌவனமதமுடையவளுமான ருக்மிணியால்
கடாக்ஷ விமோக்ஷணை - கடைக்கண் விக்ஷேபங்களால்
தேவ த்வம் அபி - ஹே தேவ! தாங்கள்கூட
மனாக் மதயாஞ்சக்ருஷே- சிறிது பரவசமாக்கப்பட்டீர்களல்லவா.

क्व नु गमिष्यसि चन्द्रमुखीति तां सरसमेत्य करेण हरन् क्षणात् ।
समधिरोप्य रथं त्वमपाहृथा भुवि ततो विततो निनदो द्विषाम् ॥७॥

க்வநு கமிஷ்யஸி சந்த்ர முகீதி தாம்
ஸரஸமேத்ய கரேண ஹரன் க்ஷணாத் ।
ஸமதிரோப்ய ரதம் த்வமபாஹ்ருதா
புவி ததோ விததோ நிநதோ த்விஷாம் ॥7॥

சந்த்ர முகீ - "சந்திரன்போன்ற முகமுடையவளே!
க்வனு கமிஷ்யஸி இதி - எங்கு செல்கின்றாய்" என்று சொல்லிக்கொண்டே
ஸரஸம் ஏத்ய - மிகப் பிரியத்துடன் பக்கத்தில் சென்று
த்வம் தாம் கரேண ஹரன் - தாங்கள் அவளைக் கையால் பிடித்துக்கொண்டு
க்ஷணாத்ரதம் ஸமதி ரோப்ய - ஒரு நொடியில் தேரில் ஏற்றிக்கொண்டு
அபாஹ்ருதா: - அபஹரித்துச் சென்றீர்களல்லவா.
தத: த்விஷாம் நிநத: - அப்பொழுது பகைவர்களுடைய கூக்குரல்
புவி விதத: - உலகில் பரவிற்று.

क्वनु गतः पशुपाल इति क्रुधा कृतरणा यदुभिश्च जिता नृपाः ।
न तु भवानुदचाल्यत तैरहो पिशुनकैः शुनकैरिव केसरी ॥ ८॥

க்வநு கத: பஶுபால இதி க்ருதா
க்ருதரணா யதுபிஶ்ச ஜிதா ந்ருபா: ।
ந து பவானுத சால்யத தைரஹோ
பிஶுநகை: ஶுனகைரிவ கேஸரீ ॥8॥

பஶுபால க்வனு கத: - "அந்த இடையன் எங்கு சென்றுவிட்டான்"
இதி க்ருதா - என்று சொல்லிக்கொண்டு கோபத்துடன்
க்ருதரணா: ந்ருபா: ச - போர்புரிந்த அரசர்களும்
யதுபி: ஜிதா: - யாதவர்களால் ஜயிக்கப்பட்டார்கள்.
பவானு த பிஶுநகை: தை: - தாங்களோ என்றால் மிக துஷ்டர்களான அவர்களால்
ஶுனகை: கேஸரீ இவ - நாய்களால் சிங்கம்போல
ந உதசால்யத அஹோ - அசைக்கப்படவில்லை; ஆச்சரியம்!

तदनु रुक्मिणमागतमाहवे वधमुपेक्ष्य निबध्य विरूपयन् ।
हृतमदं परिमुच्य बलोक्तिभिः पुरमया रमया सह कान्तया ॥ ९॥

ததனு ருக்மிணமாகத மாஹவே
வதமுபேக்ஷ்ய நிபத்ய விரூபயன் ।
ஹ்ருதமதம் பரிமுச்ய பலோக்திபி:
புரமயா ரமயா ஸஹ காந்தயா ॥9॥

ததனு ஆஹவே ஆகதம் - அதன்பிறகு போருக்கு வந்த
ருக்மிணம் வதம் உபேக்ஷ்ய - ருக்மியை கொல்லாமல்
நிபத்ய விரூபயன் ஹ்ருதமதம் - கட்டிவைத்து சந்தக்கேடுசெய்து மதமழிந்த அவனை
பலோக்திபி: பரிமுச்ய - பலராமன் சொற்களால் அவிழ்த்துவிட்டு
ரமயா காந்தயா ஸஹ - லக்ஷ்மீதேவியின் அவதாரமான பத்தினியுடன்
புரம் அயா: - துவாரகாபுரிக்குச் சென்றீர்களல்லவா.

नवसमागमलज्जितमानसां प्रणयकौतुकजृम्भितमन्मथाम् ।
अरमयः खलु नाथ यथासुखं रहसि तां हसितांशुलसन्मुखीम् ॥ १०॥

நவ ஸமாகம லஜ்ஜிதமானஸாம்
ப்ரணய கௌதுக ஜ்ரும்பித மன்மதாம் ।
அரமய: கலு நாத யதா ஸுகம்
ரஹஸி தாம் ஹஸிதாம்ஶு லஸன்முகீம் ॥10॥

நாத நவ ஸமாகம லஜ்ஜிதமானஸாம் - ஈசா! புதுச்சேர்க்கையால் வெட்கமடைந்த மனதையுடையவளும்,

ப்ரணய கௌதுக ஜ்ரும்பித மன்மதாம் } - அன்பினாலும், சந்தோஷத்தாலும் விருத்தியடைந்த காம விகாரத்தையுடையவளும்,
ஹஸிதாம் ஶுலஸன் முகீம்தாம் } - மந்தஹாஸகாந்தியால் விளங்குகின்ற முகத்தையுடையவளுமான அந்த ருக்மிணியை
ரஹஸி யதாஸுகம் - ஏகாந்தத்தில் சுகமாக
அரமய: கலு - களிக்கச் செய்தீர்களல்லவா.

विविधनर्मभिरेवमहर्निशं प्रमदमाकलयन्पुनरेकदा ।
ऋजुमतेः किल वक्रगिरा भवान् वरतनोरतनोदतिलोलताम् ॥११॥

விவித நர்மபிரேவமஹர்நிஶம்
ப்ரமத மாகலயன் புனரேகதா ।
ருஜுமதே: கில வக்ரகிரா பவான்
வரதனோ ரதனோததி லோலதாம் ॥ 11 ॥

ஏவம் விவிதநர்மபி: - இவ்வாறு பற்பல பிரிய வசனங்களால்
அஹர்நிஶம் - இரவும் பகலும்
ப்ரமதம் ஆகலயன் - மிகசந்தோஷத்தையுண்டுபண்ணிக்கொண்டிருந்த
பவான் புன: ஏகதா - தாங்கள் பிறகு ஒருநாள்
வக்த்ர கிரா ருஜுமதே: - விபரீதச் (கடுஞ்) சொற்களால் நேர் புத்தியுடைய
வரதனோ: அதிலோலதாம் } - அந்தக் கட்டழகிக்கு மிக நடுக்க (வருத்த)த்தை
அதநோத் கில - உண்டுபண்ணினீர்களல்லவா.

तदधिकैरथ लालनकौशलैः प्रणयिनीमधिकं रमयन्निमाम् ।
अयि मुकुन्द भवच्चरितानि नः प्रगदतां गदतान्तिमपाकुरु ॥१२॥

தததிகைரத லாலன கௌசலை:
ப்ரணயினீ மதிகம் ஸுகயன்னிமாம் ।
அயி முகுந்த பவச்சரிதானி ந:
ப்ரகததாம் கததாந்திமபாகுரு ॥ 12 ॥

அத தததிகை: - பிறகுகடுஞ்சொற்களைக்காட்டிலுமதிகமான
லாலன கௌஶலை: ப்ரணயினீம் } - லாலனஞ்செய்வதில் சாமர்த்தியத்தால் அன்பார்ந்த
இமாம் அதிகம் ஸுகயன் } - அந்த ருக்மிணியை மிகவும் சந்தோஷப்படுத்திய
அயி முகுந்த - முக்தியைக் கொடுக்கும் ஹே ஸ்ரீகிருஷ்ணா!
பவச்சரிதானி ப்ரகததாம் } - தங்கள் சரிதங்களை நன்கு கானஞ்செய்கின்ற
ந: கததாந்திம் - எங்களுடையவியாதிகளால்உண்டாகும்சோர்வை
அபாகுரு - அகற்றவேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ருக்மிணி பரிணய வர்ணனம் நாம ஏகோநாஶீ திதமம் தஶகம் ஸத்விகம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 815] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோக: 440]

தஶகம் - 80

ஸ்யமந்தகோபாக்யானம்

सत्राजितस्त्वमथ लुब्धवदर्कलब्धं
दिव्यं स्यमन्तकमणिं भगवन्नयाचीः ।
तत्कारणं बहुविधं मम भाति नूनं
तस्यात्मजां त्वयि रतां छलतो विवोढुम् ॥१॥

ஸத்ராஜிதஸ்த்வமத லுப்தவதர்கலப்தம்
திவ்யம் ஸ்யமந்தகமணிம் பகவந்நயாசீ: ।
தத்காரணம் பஹுவிதம் மம பாதி நூனம்
தஸ்யாத்மஜாம் த்வயி ரதாம் ச்சலதோ விவோடும் ॥1॥

பகவன்	-	சகல ஐசுவரியங்களும் நிறைந்த ஹே பகவானே!
அத ஸத்ராஜித்:	-	பிறகு ''சத்ராஜித்'' என்ற யாதவனுக்கு
அர்கலபதம் திவ்யம்	-	சூரியனிடமிருந்து கிடைத்த தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த
ஸ்யமந்தக மணிம் த்வம்	-	''ச்யமந்தகம்'' என்ற இரத்தினத்தை தாங்கள்
லப்தவத்	-	அன்னியன் பொருளில் ஆசைகொண்டவன் போல
அயாசீ:	-	யாசித்தீர்களல்லவா.
தத்காரணம்	-	அதற்குக்காரணம்
பஹுவிதம் மம பாதி	-	பலவாறாக எனக்குத் தோன்றுகிறது.
த்வயி ரதாம்	-	தங்களில் ஆசைகொண்ட
தஸ்ய ஆத்மஜாம்	-	அவன் பெண்ணான சத்யபாமையை
சலத: விவோடும்	-	கபடமாக விவாஹஞ்செய்வதற்கே
நூநம்	-	என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

अदत्तं तं तुभ्यं मणिवरमनेनाल्पमनसा
प्रसेनस्तद्भ्राता गलभुवि वहन्प्राप मृगयाम् ।
अहन्नेनं सिंहो मणिमहसि मांसभ्रमवशात
कपीन्द्रस्तं हत्वा मणिमपि च बालाय ददिवान् ॥२॥

அதத்தம் தம் துப்யம் மணிவரமனேனால்பமனஸா
ப்ரஸேனஸ்தத் ப்ராதா கலபுவி வஹன் ப்ராபம்ருகயாம் ।
அஹன்னேனம் ஸிம்ஹோ மணிமஹஸி மாம்ஸ ப்ரமவஶாத்
கபீந்த்ரஸ்தம் ஹத்வா மணிமபி ச பாலாய ததிவான் ॥2॥

அல்பமனஸா அனேன - அற்பபுத்தியுடைய அந்த சத்ராஜித்தினால்
துப்யம் அதத்தம் தம் மணிவரம் - தங்களுக்களிக்கப்படாத அச்சிறந்த இரத்தினத்தை
தத்ப்ராதா ப்ரஸேந: - அவன் தம்பியான பிரசேனன்
கலபுவி வஹன் - கழுத்தில் அணிந்துகொண்டு
ம்ருகயாம் ப்ராப - வேட்டையாடச் சென்றான்.
ஸிம்ஹ: மணிமஹஸி - ஒரு சிங்கம் இரத்தினக்காந்தியில்
மாம்ஸ ப்ரமவஶாத் ஏனம் அஹன் - மாமிசமென்ற பிரமத்தால் அவனைக் கொன்று
கபீந்த்ர: - வானரத்தலைவனான ஜாம்பவான்
தம் அபி ஹத்வா மணிம் - அந்த சிங்கத்தையும் கொன்று இரத்தினத்தை
பாலாய ததிவான் ச - தன் குழந்தைக்கு கொடுக்கவுஞ்செய்தான்.

शशंसुः सत्राजिद्गिरमनु जनास्त्वां मणिहरं
जनानां पीयूषं भवति गुणिनां दोषकणिका ।
ततः सर्वज्ञोऽपि स्वजनसहितो मार्गणपरः
प्रसेनं तं दृष्ट्वा हरिमपि गतोऽभूः कपिगुहाम् ॥ ३ ॥

ஶஶம்ஸு: ஸத்ராஜித்கிரமனு ஜனாஸ்த்வாம் மணிஹரம்
ஜனானாம் பீயூஷம் பவதி குணினாம் தோஷகணிகா ।
தத: ஸர்வஜ்ஞோऽபி ஸ்வஜனஸஹிதோ மார்க்கணபர:
ப்ரஸேனம் தம் த்ருஷ்ட்வா ஹரிமபி கதோऽபூ: கபிகுஹாம் ॥3॥

ஜனா: ஸத்ராஜித் கிரம் அனு - ஜனங்கள் சத்ராஜித்தின் சொல்லைப் பின்பற்றி
த்வாம் மணிஹரம் ஶஶம்ஸு: - தங்களை இரத்தினத்தைத் திருடியதாக சொன்னார்கள்.
குணினாம் தோஷ கணிகா - குணவான்களுக்குண்டாகும் சிறிதளவு தோஷங்கூட
ஜனானாம் பீயுஷம் பவதி - ஜனங்களுக்கு அமிருதமாக ஆகிறது.
தத: ஸர்வக்ஞ: - அதனால் எல்லாமறிந்தவராயிருந்த போதிலும் தாங்கள்
ஸ்வஜன ஸஹித: - தங்கள் பந்துக்களுடன்
மார்கண பர: - இரத்தினத்தை தேடிக்கொண்டு
தம் ப்ரஸேநம் ஹரிம் அபி த்ருஷ்ட்வா - அந்தப் பிரசேனனையும் சிங்கத்தையும் கண்டு பிறகு
கபிகுஹாம் கத அபூ: - ஜாம்பவானின் குகையை அடைந்தீர்களல்லவா.

भवन्तमवितर्कयन्नतिवया: स्वयं जाम्बवान्
मुकुन्दशरणं हि मां क इह रोद्धुमित्यालपन् ।
विभो रघुपते हरे जय जयेत्यलं मुष्टिभि-
श्चिरं तव समर्चनं व्यधित भक्तचूडामणि: ॥ ४ ॥

பவந்தமவிதர்க்கயன்ன திவயா: ஸ்வயம் ஜாம்பவான்
முகுந்த ஶரணம் ஹி மாம் க இஹ ரோத்து மித்யாலபன் ।
விபோ ரகுபதே ஹரே ஜய ஜயேத்யலம் முஷ்டிபிஶ்-
சிரம்ஸ்தவ ஸமர்ச்சனம் வ்யதித பக்த சூடாமணி: ॥4॥

அதிவயா: பக்த சூடாமணி:	-	வயது முதிர்ந்தவனும் சிறந்த பக்தனுமான
ஜாம்பவான் ஸ்வயம்	-	ஜாம்பவான், தான்
பவந்தம் அவிதர்கயன்	-	தங்களை இன்னாரென்றறியாதவனாய்
முகுந்த ஶரணம் மாம் ஹி	-	விஷ்ணுபக்தனான என்னையும்
ரோத்தும் இஹ க: இதி	-	தடைசெய்வதற்கு இவ்வுலகில் யாருண்டு? என்றும்,
விபோ ரகுபதே ஹரே	-	பிரபுவே! ஸ்ரீராமா! ஸ்ரீஹரியே!
ஜய ஜய	-	தாங்கள் மேன்மைபெற்று விளங்க வேண்டும்
இதி ஆலபன்	-	என்றும் அடிக்கடி மந்திரத்தைப்போல நன்றாக உச்சரித்துக் கொண்டும்,
சரன்	-	த்வந்த்வயுத்தத்தில் இடசாரி வலசாரியாகத் தங்களை சுற்றிப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து கொண்டும்
முஷ்டிபி: தவ	-	கைமுஷ்டிகளால் தங்களுக்கு
அலம் ஸமர்சனம் வ்யதித	-	நன்றாகப் பூஜை செய்தான்.

बुद्ध्वाऽथ तेन दत्तां नवरमणीं वरमणीं च परिगृह्णन् ।
अनुगृह्णन्नमुमागा: सपदि च सत्राजिते मणिं प्रादा: ॥ ५ ॥

புத்த்வா஽த தேன தத்தாம் நவரமணீம்
வரமணீஞ்ச பரிக்ருஹ்ணன் ।
அனுக்ருஹ்ணன்னமு மாகா: ஸபதி ச
ஸத்ராஜிதே மணிம் ப்ராதா: ॥5॥

அத புத்த்வா	-	பிறகு தங்களை இன்னாரென்றறிந்து
தேனதத்தாம் நவரமணீம்	-	அவனால் கொடுக்கப்பட்ட புதுப்பெண்ணையும்
வரமணீம் ச பரிக்ருஹ்ணன்	-	சிறந்த இரத்தினத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு

அமும் அனுக்ரஹ்ணன் - அவனை அனுக்ரஹம்பண்ணி
ஆகா: - தாங்கள் திரும்பி வந்தீர்களல்லவா.
ஸபதி மணிம் ஸத்ராஜிதே - உடனே இரத்தினத்தை சத்திராஜித்திற்கு
ப்ராதா : ச - கொடுக்கவுஞ் செய்தீர்களல்லவா.

तदनु स खलु व्रीडालोलो विलोलविलोचनां
दुहितरमहो धीमान्भामां गिरैव परार्पिताम् ।
अदित मणिना तुभ्यं लभ्यं समेत्य भवानपि
प्रमुदितमनास्तस्यैवादान्मणीं गहनाशयः ॥ ६ ॥

ததனு ஸ கலு வ்ரீலாலோலோ விலோல விலோசனாம்
துஹிதரமஹோ தீமான் பாமாம் கிரைவ பரார்ப்பிதாம்
அதித மணினா துப்யம் லப்யம் ஸமேத்ய பவானபி
ப்ரமுதித மனாஸ்தஸ்யை வாதான் மணிம் கஹனாஶய। ॥ 6 ॥

ததனு வ்ரீலாலோலோ - அதன்பிறகு வெட்கத்தால் மனமிளகியவனும்
தீமான் - மேல் செய்யவேண்டியதைத் தீர்மானித்தவனுமான
ஸ: கலு கிரா ஏவ - அந்த சத்திராஜித்தும் வாக்கினால்மட்டும்
பரார்பிதாம் - ''சததன்வா'' என்ற மற்றொருவனுக்கு அளிக்கப்பட்டவளும்
விலோல விலோசனாம் - சஞ்சலாக்ஷியுமான
பாமாம் துஹிதரம் - ''சத்யபாமை'' என்ற தன் பெண்ணை
மணினா ஸஹ துப்யம் அதித - இரத்தினத்துடன் தங்களுக்கு கொடுத்தான்
அஹோ கஹனாஶய: - ஆச்சரியம்! ஆழ்ந்த மனமுடைய
பவான் அபி ப்ரமுதிதமனா: - தாங்களும் மனசந்தோஷமடைந்தவராய்
லப்யம் - அந்த இரத்தினத்திலிருந்து கிடைக்கும் சுவர்ணத்தை
ஸமேத்ய மணிம் - பெற்றுக்கொண்டு சியமந்தகமணியை
தஸ்ய ஏவ அதாத் - சத்திராஜித்தினிடமே கொடுத்தீர்களல்லவா

व्रीलाकुलां रमयति त्वयि सत्यभामां
कौन्तेयदाहकथयाथ कुरून्प्रयाते ।
ही गान्दिनेयकृतवर्मगिरा निपात्य
सत्राजितं शतधनुर्मणिमाजहार ॥ ७ ॥

வ்ரீலாகுலாம் ரமயதி த்வயி ஸத்யபாமாம்
கௌந்தேய தாஹ கதயாऽத குரூன் ப்ரயாதே।
ஹீ காந்தினேய க்ருதவர்ம கிரா நிபாத்ய
ஸத்ராஜிதம் சததனுர் மணிமாஜஹார ॥ 7 ॥

த்வயி வ்ரீலா குலாம் - தாங்கள் வெட்கமடைந்தவளான
ஸத்யபாமாம் - சத்தியபாமையை
ரமயதி - இரமிப்பித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது
கௌந்தேய தாஹகதயா அத - குந்தியின் பிள்ளைகள் தீயில் வெந்தனர் என்ற செய்தியைக் கேட்ட உடனேயே
குரூன் ப்ரயாதே ஹீ - குருதேசத்திற்குச் சென்றபொழுது, கஷ்டம்!
காந்திநேய க்ருத வர்மகிரா - அக்ரூரனுடையவும், கிருதவர்மனுடையவும் பேச்சைக்கேட்டு
ஶததனு: ஸத்ராஜிதம் நிபாத்ய - சததன்வா சத்திராஜித்தைக் கொன்று
மணிம் ஆஜஹார - இரத்தினத்தை அபகரித்தான்.

शोकात्कुरूननुपगतामवलोक्य कान्तां
हत्वा द्रुतं शतधनुं समहर्षयस्ताम् ।
रत्ने सशङ्क इव मैथिलगेहमेत्य
रामो गदां समशिशिक्षत धार्तराष्ट्रम् ॥ ८॥

ஶோகாத் குரூனுபகதா மவலோக்ய காந்தாம்
ஹத்வா த்ருதம் சததனும் ஸமஹர்ஷயஸ்தாம் ।
ரத்னே ஸஶங்க இவ மைதில கேஹமேத்ய
ராமோ கதாம் ஸமஶிஶிக்ஷத தார்தராஷ்ட்ரம் ॥8॥

ஶோகாத் குரூன் உபகதாம் - தகப்பனிறந்த வருத்தத்தால் குருதேசத்திற்கு வந்த
காந்தாம் அவலோக்ய த்வம் - மனைவியைக் கண்டு தாங்கள்
த்ருதம் ஶததனும் ஹத்வா - விரைவாக "சததன்வாவை"க் கொன்று
ஸமஹர்ஷய: - சந்தோஷப்படுத்தினீர்களல்லவா.
ராம: - பலராமன்
ரத்னே ஸஶங்க: இவ - இரத்தினததின் விஷயத்தில் சங்கை கொண்டவர்போல
மைதிலகேஹம் ஏத்ய - மிதிலாதேசத்தரசனின் அரண்மனைக்குச் சென்று
தார்தராஷ்ட்ரம் - துர்யோதனனுக்கு
கதாம் ஸமஶிஶிக்ஷத - கதாயுத்தத்தைக் கற்றுக்கொடுத்தார்.

अक्रूर एष भगवन् भवदिच्छयैव
सत्राजितः कुचरितस्य युयोज हिंसाम् ।
अक्रूरतो मणिमनाहृतवान्पुनस्त्वं
तस्यैव भूतिमुपधातुमिति ब्रुवन्ति ॥ ९॥

அக்ரூர ஏஷ பகவன் பவதிச்சயைவ
ஸத்ராஜித: குசரிதஸ்ய யுயோஜ ஹிம்ஸாம் ।
அக்ரூரதோ மணிமனாஹ்ருதவான் புனஸ்த்வம்
தஸ்யைவ பூதிமுபதாதுமிதி ப்ருவந்தி ॥9॥

பகவன் ஏஷ அக்ரூர: - ஹே பகவானே! அந்த அக்ரூரன்
பவதிச்சயா ஏவ - தங்கள் விருப்பத்தினாலேயே
குசரிதஸ்ய ஸத்ராஜித: - துர்நடத்தையுடைய சத்ராஜித்திற்கு
ஹிம்ஸாம் யுயோஜ - மரணத்தைச் செய்வித்தார்.
த்வம் புன: தஸ்ய - தாங்களும் அவனுக்கு
பூதிம் உபதாதும் ஏவ - ஐசுவரியத்தைக் கொடுப்பதற்கென்றே
அக்ரூரத: - அக்ரூரனிடமிருந்து
மணிம் அநாஹ்ருதவான் - இரத்தினத்தை வாங்கவில்லை
இதி ப்ருவந்தி - என்று சொல்லுகிறார்கள்.

भक्तस्त्वयि स्थिरतरः स हि गान्दिनेय-
स्तस्यैव कापथमतिः कथमीश जाता ।
विज्ञानवान्प्रशमवानहमित्युदीर्णं
गर्वं ध्रुवं शमयितुं भवता कृतैव ॥ १० ॥

பக்தஸ்த்வயி ஸ்த்திரதர: ஸ ஹிகாந்திநேயஸ்
தஸ்யைவ காபதமதி: கதமீஶ ஜாதா ।
விஜ்ஞானவான் ப்ரஶமவானஹமித்யுதீர்ணம்
கர்வம் த்ருவம் ஶமயிதும் பவதா க்ருதைவ ॥10॥

ஈஶ ஸ: காந்திநேய த்வயி - ஹே ஈசா! அந்த அக்ரூரன் தங்களிடத்தில்
ஸ்திரத: பக்த: ஹி - மிகவும் ஸ்திரமான பக்தி உடையவனல்லவா.
தஸ்ய ஏவ - அப்படிப்பட்ட அவனுக்கே
காபத மதி: - துர்மார்க்கத்தில் (தீயவழியில்) புத்தியானது
கதம் ஜாதா - எவ்விதம் உண்டாயிற்று?
அஹம் விக்ஞானவான் - "நான் அறிவுடையவன்
ப்ரஶமவான் இதி உதீர்ணம் - மனச்சாந்தியுடையவன்" என்றுண்டான
கர்வம் ஶமயிதும் - கர்வத்தையடக்குவதற்கு
பவதாக்ருதா ஏவ த்ருவம் - தங்களால் செய்யப்பட்டதே; நிச்சயம்.

यातं भयेन कृतवर्मयुतं पुनस्त
माहूय तद्विनिहितं च मणिं प्रकाश्य ।
तत्रैव सुव्रतधरे विनिधाय तुष्यन्
भामाकुचान्तरशयः पवनेश पायाः ॥ ११ ॥

யாதம் பயேன க்ருதவர்மயுதம் புனஸ்த-
மாஹூய தத்விநிஹிதஞ்ச மணிம் ப்ரகாஶ்ய ।
தத்ரைவ ஸுவ்ரததரே விநிதாய துஷ்யன்
பாமா குசாந்த ரஶய: பவனேஶ பாயா: ॥ 11 ॥

பவனேஶ	-	ஹே குருவாயூரப்பா!
பயேன க்ருதவர்மயுதம்	-	பயத்தால் கிருதவர்மனுடன்
யாதம் தம் புன: ஆஹூய	-	ஓடிச்சென்ற அக்ரூரனை மறுபடியும் வரவழைத்து
மணிம் தத்விநிஹிதம் ச	-	இரத்தினத்தை அவனிடம் சததனுவால் கொடுக்கப்பட்டதாக
ப்ரகாஶ்ய	-	பிரகாசப்படுத்தி
ஸுவ்ரததரே	-	விரதபூஜாதிகளை பண்ணிக் கொண்டிருக்கும்
தத்ர ஏவ விநிதாய	-	அந்த அக்ரூரனிடத்திலேயே கொடுத்துவிட்டு
துஷ்யன்	-	சந்தோஷமடைந்து
பாமா குசாந்தரஶய:	-	சத்தியபாமையின் குசங்களுடைய மத்தியத்தில் பள்ளிகொண்டிருந்த
பாயா:	-	தாங்கள் காப்பாற்றவேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே ஸ்யமந்தகோ பாக்யானம் நாம
அஶீதிதமம் தஶகம் ஸைகம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 826] [தஶம ஸ்கந்த ஶ்லோக: 451]

தஶகம் - 81

ஸுபத்ரா ஹரணம் முதலிய வர்ணனம்

स्निग्धां मुग्धां सततमपि ता लालयन् सत्यभामा
यातो भूयः सह खलु तया याज्ञसेनीविवाहम् ।
पार्थप्रीत्यै पुनरपि मनागास्थितो हस्तिपुर्यां
शक्रप्रस्थं पुरमपि विभो संविधायागतोऽभूः ॥१॥

ஸ்நிக்தாம் முக்தாம் ஸததமபி தாம் லாலயன் ஸத்யபாமாம்
யாதோ பூய: ஸஹ கலு தயா யாஜ்ஞஸேநீ விவாஹம் ।
பார்த்தப்ரீத்யை புனரபி மனாகாஸ்த்திதோ ஹஸ்திபுர்யாம்
ஶக்ரப்ரஸ்த்தம் புரமபி விபோ ஸம்விதாயாகதோऽபூ: ॥1॥

ஸ்நிக்தாம் முக்தாம்	-	மிகப் பிரியமுள்ளவளும் அழகுற்றவளுமான
தாம் ஸத்யபாமாம்	-	அந்த சத்தியபாமையை
ஸததம் அபிலாலயன்	-	எப்பொழுதும் இன்புறச் செய்துகொண்டு
பூய: தயா ஸஹ கலு	-	பிறகு அவளுடன்கூடவே
யாக்ஞ ஸேநீவிவாஹம் யாத:	}	திரௌபதியின் விவாஹத்திற்குச் சென்று
பார்த ப்ரீத்யை	-	பாண்டவர்களுடைய பிரீதிக்காக
புன: அபிமநாக்	-	மறுபடியும் சில நாட்கள்
ஹஸ்தி புர்யாம் ஆஸ்தித:	-	ஹஸ்தினாபுரத்தில் வசித்திருந்து
விபோ	-	பிரபுவே!
ஶக்ர ப்ரஸ்தம் புரம் அபி	} -	"இந்திரப்பிரஸ்தம்" என்ற ஒரு பட்டணத்தையும்
ஸம்விதாய ஆகத: அபூ:	} -	உண்டுபண்ணிவிட்டு திரும்பி வந்தீர்கள் அல்லவா.

भद्रां भद्रां भवदवरजां कौरवेणार्थ्यमानां
त्वद्वाचा तामहृत कुहनामस्करी शक्रसूनुः ।
तत्र क्रुद्धं बलमनुनयन् प्रत्यगास्तेन सार्धं
शक्रप्रस्थं प्रियसखमुदे सत्यभामासहायः ॥ २॥

பத்ராம் பத்ராம் பவதவரஜாம் கௌரவேணார்த்த்யமானாம்
த்வத்வாசா தாமஹ்ருத குஹநாமஸ்கரீ ஶக்ரஸூநு: ।
தத்ர க்ருத்தம் பலமனுநயன் ப்ரத்யகாஸ்தேன ஸார்த்தம்
ஶக்ரப்ரஸ்த்தம் ப்ரியஸகமுதே ஸத்யபாமா ஸஹாய: ॥2॥

பத்ராம் பவதவரஜாம்	-	மிக அழகுற்றவளும் தங்கள் தங்கையும்
கௌரவேண அர்த்யமாநாம்	-	துர்யோதனனால் பிரார்த்திக்கப் படுகிறவளுமான
தாம்பத்ராம்	-	அந்த சுபத்திரையை,
குஹநாமஸ்கரீ ஶக்ர ஸூனு:	-	கபட சன்யாசியான அர்ஜுனன்
த்வத்வாசா அஹ்ருத	-	தங்கள் திருவாக்கின்படி அபஹரித்தான்
தத்ர க்ருத்தம்	-	அவ்விஷயத்தில் கோபமடைந்த
பலம் அநுநயன்	-	பலராமனை சமாதானப்படுத்திக்கொண்டு
தேன ஸார்நம்	-	அவருடன்
ப்ரியஸகே முதே	-	பிரிய சினேகிதனான அர்ஜுனன் பிரீதிக்காக
ஸத்யபாமா ஸஹாய	-	சத்யபாமாசமேதராக
ஶக்ர ப்ரஸ்தம் ப்ரத்யகா:	-	இந்திரப்பிரஸ்தத்திற்குச் சென்றீர்களல்லவா.

तत्र क्रीडन्नपि च यमुनाकूलदृष्टां गृहीत्वा
तां कालिन्दीं नगरमगमः खाण्डवप्रीणिताग्निः ।
भ्रातृत्रस्तां प्रणयविवशां देव पैतृष्वसेयीं
राज्ञां मध्ये सपदि जहृषे मित्रविन्दामवन्तीम् ॥ ३ ॥

தத்ர க்ரீடன்னபி ச யமுனாகூல-
த்ருஷ்டாம் க்ருஹீத்வா
தாம் காளிந்தீம் நகரமகம:
காண்டவப்ரீணிதாக்னி: ।
ப்ராத்ரு த்ரஸ்தாம் ப்ரணய விவஶாம்
தேவ பைத்ருஷ்வஸேயீம்
ராஜ்ஞாம் மத்யே ஸபதி ஜஹ்ருஷே
மித்ரவிந்தா மவந்தீம் ॥3॥

தத்ர	-	அந்த இந்திரப்பிரஸ்தத்தில்
க்ரீடன்	-	பொழுதுபோக்கிக்கொண்டிருந்த தாங்கள்
காண்டவ ப்ரீணிதாக்னி யமுனா கூலத்ருஷ்டாம்		காண்டவவனத்தைக் கொடுத்து அக்னியை திருப்திசெய்து வைத்தவராய் யமுனைக்கரையில் காணப்பட்ட
தாம் காளிந்தீம் அபி க்ருஹீத்வா		அந்த காளிந்தீ என்பவளையும் பெற்றுக் கொண்டு
நகரம் அகம: ச	-	துவாரகைக்குத் திரும்பிச் சென்றீர்கள்.
தேவ ப்ராத்ரு த்ரஸ்தாம்		ஹே தேவ! சகோதரர்களிடமிருந்து பயந்தவளும்,
ப்ரணய விவஶாம்	-	தங்களிடத்தில் பிரேமையால் தன்வசமற்றவளும்,

தஶகம் - 81

ஸுபத்ரா ஹரணம் முதலிய வர்ணனம்

स्निग्धां मुग्धां सततमपि तां लालयन् सत्यभामां
यातो भूयः सह खलु तया याज्ञसेनीविवाहम् ।
पार्थप्रीत्यै पुनरपि मनागास्थितो हस्तिपुर्यां
शक्रप्रस्थं पुरमपि विभो संविधायागतोऽभूः ॥१॥

ஸ்நிக்தாம் முக்தாம் ஸததமபி தாம் லாலயன் ஸத்யபாமாம்
யாதோ பூய: ஸஹ கலு தயா யாஜ்ஞஸேநீ விவாஹம் ।
பார்த்தப்ரீத்யை புனரபி மனாகாஸ்த்திதோ ஹஸ்திபுர்யாம்
ஶக்ரப்ரஸ்த்தம் புரமபி விபோ ஸம்விதாயாகதோऽபூ: ॥1॥

ஸ்நிக்தாம் முக்தாம்	-	மிகப் பிரியமுள்ளவளும் அழகுற்றவளுமான
தாம் ஸத்யபாமாம்	-	அந்த சத்தியபாமையை
ஸததம் அபிலாலயன்	-	எப்பொழுதும் இன்புறச் செய்துகொண்டு
பூய: தயா ஸஹ கலு	-	பிறகு அவளுடன்கூடவே
யாக்ஞ ஸேநீவிவாஹம் யாத:		திரௌபதியின் விவாஹத்திற்குச் சென்று
பார்த ப்ரீத்யை	-	பாண்டவர்களுடைய பிரீதிக்காக
புன: அபிமநாக்	-	மறுபடியும் சில நாட்கள்
ஹஸ்தி புர்யாம் ஆஸ்தித:	-	ஹஸ்தினாபுரத்தில் வசித்திருந்து
விபோ	-	பிரபுவே!
ஶக்ர ப்ரஸ்தம் புரம் அபி	-	"இந்திரப்பிரஸ்தம்" என்ற ஒரு பட்டணத்தையும்
ஸம்விதாய ஆகத: அபூ:	-	உண்டுபண்ணிவிட்டு திரும்பி வந்தீர்கள் அல்லவா.

भद्रां भद्रां भवदवरजां कौरवेणार्थ्यमानां
त्वद्वाचा तामहृत कुहनामस्करी शक्रसूनुः ।
तत्र क्रुद्धं बलमनुनयन् प्रत्यगास्तेन सार्धं
शक्रप्रस्थं प्रियसखमुदे सत्यभामासहायः ॥२॥

பத்ராம் பத்ராம் பவதவரஜாம் கௌரவேணார்த்த்யமானாம்
த்வத்வாசா தாமஹ்ருத குஹநாமஸ்கரீ ஶக்ரஸூநு: ।
தத்ர க்ருத்தம் பலமனுநயன் ப்ரத்யகாஸ்தேன ஸார்த்தம்
ஶக்ரப்ரஸ்த்தம் ப்ரியஸகமுதே ஸத்யபாமா ஸஹாய: ॥2॥

பத்ராம் பவதவரஜாம் - மிக அழகுற்றவளும் தங்கள் தங்கையும்
கௌரவேண அர்த்யமாநாம் - துர்யோதனனால் பிரார்த்திக்கப் படுகிறவளுமான
தாம்பத்ராம் - அந்த சுபத்திரையை,
குஹநாமஸ்கரீ ஶக்ர ஸூனு: - கபட சன்யாசியான அர்ஜுனன்
த்வத்வாசா அஹ்ருத - தங்கள் திருவாக்கின்படி அபஹரித்தான்
தத்ர க்ருத்தம் - அவ்விஷயத்தில் கோபமடைந்த
பலம் அநுநயன் - பலராமனை சமாதானப்படுத்திக்கொண்டு
தேன ஸார்நம் - அவருடன்
ப்ரியஸகே முதே - பிரிய சிநேகிதனான அர்ஜுனன் பிரீதிக்காக
ஸ்த்யபாமா ஸஹாய - சத்யபாமாசமேதராக
ஶக்ர ப்ரஸ்தம் ப்ரத்யகா: - இந்திரப்பிரஸ்தத்திற்குச் சென்றீர்களல்லவா.

तत्र क्रीडन्नपि च यमुनाकूलदृष्टां गृहीत्वा
तां कालिन्दीं नगरमगमः खाण्डवप्रीणिताग्निः ।
भ्रातृत्रस्तां प्रणयविवशां देव पैतृष्वसेयीं
राज्ञां मध्ये सपदि जहृषे मित्रविन्दामवन्तीम् ॥ ३ ॥

தத்ர க்ரீடன்னபி ச யமுனாகூல-
த்ருஷ்டாம் க்ருஹீத்வா
தாம் காளிந்தீம் நகரமகம:
காண்டவப்ரீணிதாக்னி: ।
ப்ராத்ரு த்ரஸ்தாம் ப்ரணய விவஶாம்
தேவ பைத்ருஷ்வஸேயீம்
ராஜ்ஞாம் மத்யே ஸபதி ஜஹ்ருஷே
மித்ரவிந்தா மவந்தீம் ॥ 3 ॥

தத்ர - அந்த இந்திரப்பிரஸ்தத்தில்
க்ரீடன் - பொழுதுபோக்கிக்கொண்டிருந்த தாங்கள்
காண்டவ ப்ரீணிதாக்னி - காண்டவவனத்தைக் கொடுத்து அக்னியை திருப்திசெய்து வைத்தவராய்
யமுனா கூலத்ருஷ்டாம் - யமுனைக்கரையில் காணப்பட்ட
தாம் காளிந்தீம் அபி க்ருஹீத்வா - அந்த காளிந்தீ என்பவளையும் பெற்றுக் கொண்டு
நகரம் அகம: ச - துவாரகைக்குத் திரும்பிச் சென்றீர்கள்.
தேவ ப்ராத்ரு த்ரஸ்தாம் - ஹே தேவ! சகோதரர்களிடமிருந்து பயந்தவளும்,
ப்ரணய விவஶாம் - தங்களிடத்தில் பிரேமையால் தன்வசமற்றவளும்,

பைத்ருஷ்வஸேயீம் அவந்தீம்	-	அத்தை மகளும், அவந்திதேசத்தரசன் மகளுமான
மித்ரவிந்தாம்	-	மித்திரவிந்தையென்பவளை
ராக்ஞாம் மத்யே	-	அரசர்களுக்கு மத்தியத்தில்
ஸபதி ஜஹ்ருஷே	-	விரைவாக அபகரித்தீர்களல்லவா.

सत्यां गत्वा पुनरुदवहो नग्नजिन्नन्दनां तां
बध्वा सप्तापि च वृषवरान्सप्तमूर्तिर्निमेषात् ।
भद्रां नाम प्रददुरथ ते देव सन्तर्दनाद्या-
स्तत्सोदर्यां वरद भवतः सापि पैतृष्वसेयी ॥ ४ ॥

ஸத்யாம் கத்வா புனருதவஹோ
நக்னஜிந்நந்தனாம் தாம்
பத்வா ஸப்தாபி ச வ்ருஷவரான்
ஸப்தமூர்த்திர் நிமேஷாத் ।
பத்ராம் நாம ப்ரதது ரத தே
தேவ ஸந்தர்த்தனாத்யாஸ்-
தத் ஸோதர்யா வரத பவத :
ஸாபி பைத்ருஷ்வ ஸேயீ ॥4॥

புன: கத்த்வா	-	பின் ஒருநாள் அயோத்யைக்குச் சென்று
ஸப்தமூர்தி:	-	ஏழுருவங்களையெடுத்துக்கொண்டு
ஸப்த வ்ருஷவரான் அபி ச	-	ஏழு சிறந்த காளைகளையும்
நிமேஷாத் பத்த்வா	-	ஒரு நொடியில் கட்டி
நக்னஜிந்நந்தனாம்	-	"நக்னஜித்" என்ற அரசன் மகளான
தாம் ஸத்யாம்	-	அந்த சத்தியை என்றவளை
உதவஹ:	-	விவாஹஞ்செய்தீர்களல்லவா.
அததேவ ஸந்தர்த நாத்யா:	-	பிறகு ஹே தேவ! சந்தர்த்தனன் முதலியவர்கள்
தத்ஸோதர்யாம் பத்ராம் நாம		அவர்களுடைய சகோதரியான 'பத்ரை' என்பவளை
தே ப்ரதது:	-	தங்களுக்குத் தந்தார்கள்.
வரத ஸாபி	-	ஹே வரதனே! அவளும்
பவத: பைத்ருஷ்வஸேயீ	-	தங்களுக்கு அத்தை மகளே.

पार्थाद्यैरप्यकृतलवनं तोयमात्राभिलक्ष्यं
लक्षं छित्वा शफरमवृथा लक्ष्मणां मद्रकन्याम् ।
अष्टावेवं तव समभवन् वल्लभास्तत्र मध्ये
शुश्रोथ त्वं सुरपतिगिरा भौमदुश्चेष्टितानि ॥ ५ ॥

பார்த்தாத்யைரப்யக்ருதலவனம் தோய மாத்ராபி லக்ஷ்யம்
லக்ஷம் சித்த்வா ஶபரமவ்ருதா லக்ஷ்மணாம் மத்ரகன்யாம் ।
அஷ்டாவேவம் தவ ஸமபவன் வல்லபாஸ்தத்ர மத்யே
ஶுச்ரோத த்வம் ஸுரபதிகிரா பௌமதுஶ்சேஷ்டிதானி ॥5॥

பார்த்தாத்யை: அபி	-	அர்ஜுனன் முதலியவர்களால் கூட
அக்ருதலவனம்	-	அறுக்கப்படாததும்,
தோயமாத்ராபிலக்ஷ்யம்	-	ஜலத்தில் மட்டும் பார்க்கக்கூடியதும்,
ஶபரம் லக்ஷம் சித்வா	-	மீனுருவமுமான இலக்கத்தை அறுத்து
மத்ரகன்யாம்	-	மத்ரதேசத்தரசன் பெண்ணான
லக்ஷ்மணாம் அவ்ருதா:	-	லக்ஷ்மணையென்பவளை வரித்தீர்கள்;
ஏவம் தவ	-	இவ்விதம் தங்களுக்கு
அஷ்டௌ வல்லபா: ஸமபவன்	-	எட்டு பத்தினிகள் பவித்தார்கள்.
தத்ர மத்யே	-	இதற்கிடையில்
த்வம் பௌமதுஶ் சேஷ்டிதானி	-	தாங்கள் நரகாசுரனுடைய தீச்செயல்களை
ஸுரபதிகிரா ஶுச்ரோத	-	தேவேந்திரன் சொல்லி கேட்டீர்களல்லவா.

நரகாஸுர வதம்

स्मृतायातं पक्षिप्रवरमधिरूढस्त्वमगमो
वहन्नङ्के भामामुपवनमिवारातिभवनम् ।
विभिन्दन् दुर्गाणि त्रुटितपृतनाशोणितरसैः
पुरं तावत् प्राग्ज्योतिषमकुरुथाश्शोणितपुरम् ॥ ६ ॥

ஸ்ம்ருதா யாதம் பக்ஷிப்ரவரம் அதிரூட த்வமகம:
வஹன்னங்கே பாமாம் உபவநமிவாராதி பவநம்
விபிந்தன் துர்காணி த்ருடித ப்ருதநா சோணித ரஸை:
புரம் தாவத் ப்ராக் ஜ்யோதிஷம் அகுருதா: சோணிதபுரம் ॥6॥

த்வம் ஸ்ம்ருதாயாதம்	-	தாங்கள் ஸ்மரித்த மாத்திரத்தில் வந்த
பக்ஷிப்ரவரம் அதிரூட:	-	பக்ஷிராஜன்மேல் ஏறிக்கொண்டு,
அங்கே பாமாம் வஹன்	-	மடியில் ஸத்யபாமாவையெடுத்துக்கொண்டு
உபவனம் இவ	-	உத்யானத்திற்குச் செல்லுவதுபோல
அராதிபவனம் அகம:	-	சத்துருவின் இருப்பிடத்திற்கு சென்றீர்கள்
தாவத்	-	சென்ற உடனேயே
துர்காணி விபிந்தன்	-	கோட்டைகளை உடைத்துக்கொண்டு
த்ருடித ப்ருதநா ஶோணிதரஸை:	-	பிளக்கப்பட்ட சேனைகளின் இரத்த ஜலத்தால்
ப்ராக்ஜ்யோதிஷம் புரம்	-	''பிராக்ஜோதிஷம்'' என்ற பட்டணத்தை

பைத்ருஷ்வஸேயீம் அவந்தீம்	- அத்தை மகளும், அவந்திதேசத்தரசன் மகளுமான
மித்ரவிந்தாம்	- மித்திரவிந்தையென்பவளை
ராக்ஞாம் மத்யே	- அரசர்களுக்கு மத்தியத்தில்
ஸபதி ஜஹ்ருஷே	- விரைவாக அபகரித்தீர்களல்லவா.

सत्यां गत्वा पुनरुदवहो नग्नजिन्नन्दनां तां
बध्वा सप्तापि च वृषवरान्सप्तमूर्तिर्निमेषात् ।
भद्रां नाम प्रददुरथ ते देव सन्तर्दनाद्या-
स्तत्सोदर्यां वरद भवतः सापि पैतृष्वसेयी ॥ ४ ॥

ஸத்யாம் கத்வா புனருதவஹோ
நக்னஜிந்நந்தனாம் தாம்
பத்வா ஸப்தாபி ச வ்ருஷவரான்
ஸப்தமூர்த்திர் நிமேஷாத் ।
பத்ராம் நாம ப்ரததுரத தே
தேவ ஸந்தர்த்தனாத்யாஸ்-
தத் ஸோதர்யா வரத பவத :
ஸாऽபி பைத்ருஷ்வ ஸேயீ ॥4॥

புன: கத்த்வா	- பின் ஒருநாள் அயோத்யைக்குச் சென்று
ஸப்தமூர்த்தி:	- ஏழுருவங்களையெடுத்துக்கொண்டு
ஸப்த வ்ருஷவரான் அபி ச	- ஏழு சிறந்த காளைகளையும்
நிமேஷாத் பத்த்வா	- ஒரு நொடியில் கட்டி
நக்னஜிந்நந்தனாம்	- ''நக்னஜித்'' என்ற அரசன் மகளான
தாம் ஸத்யாம்	- அந்த சத்தியை என்றவளை
உதவஹ:	- விவாஹஞ்செய்தீர்களல்லவா.
அததேவ ஸந்தர்த நாத்யா:	- பிறகு ஹே தேவ! சந்தர்த்தனன் முதலியவர்கள்
தத்ஸோதர்யாம் பத்ராம் நாம	அவர்களுடைய ச்கோதரியான 'பத்ரை' என்பவளை
தே ப்ரதது:	- தங்களுக்குத் தந்தார்கள்.
வரத ஸாऽபி	- ஹே வரதனே! அவளும்
பவத: பைத்ருஷ்வஸேயீ	- தங்களுக்கு அத்தை மகளே.

पार्थाद्यैरप्यकृतलवनं तोयमात्राभिलक्ष्यं
लक्षं छित्वा शफरमवृथा लक्ष्मणां मद्रकन्याम् ।
अष्टावेवं तव समभवन् वल्लभास्तत्र मध्ये
शुश्रोथ त्वं सुरपतिगिरा भौमदुश्चेष्टितानि ॥ ५ ॥

பார்த்தாத்யைரப்யக்ருதலவனம் தோய மாத்ராபி லக்ஷ்யம்
லக்ஷம் சித்த்வா ஶபரமவ்ருதா லக்ஷ்மணாம் மத்ரகன்யாம் ।
அஷ்டாவேவம் தவ ஸமபவன் வல்லபாஸ்தத்ர மத்யே
ஶுச்ரோத த்வம் ஸுரபதிகிரா பௌமதுஶ்சேஷ்டிதானி ॥5॥

பார்த்தாத்யை: அபி	-	அர்ஜுனன் முதலியவர்களால் கூட
அக்ருதலவனம்	-	அறுக்கப்படாததும்,
தோயமாத்ராபிலக்ஷ்யம்	-	ஜலத்தில் மட்டும் பார்க்கக்கூடியதும்,
ஶபரம் லக்ஷம் சித்வா	-	மீனுருவமுமான இலக்கத்தை அறுத்து
மத்ரகன்யாம்	-	மத்ரதேசத்தரசன் பெண்ணான
லக்ஷ்மணாம் அவ்ருதா:	-	லக்ஷ்மணையென்பவளை வரித்தீர்கள்;
ஏவம் தவ	-	இவ்விதம் தங்களுக்கு
அஷ்டௌ வல்லபா: ஸமபவன்	-	எட்டு பத்தினிகள் பவித்தார்கள்.
தத்ர மத்யே	-	இதற்கிடையில்
த்வம் பௌமதுஶ் சேஷ்டிதானி	-	தாங்கள் நரகாசுரனுடைய தீச்செயல்களை
ஸுரபதிகிரா ஶுச்ரோத	-	தேவேந்திரன் சொல்லி கேட்டீர்களல்லவா.

நரகாஸுர வதம்

स्मृतायातं पक्षिप्रवरमधिरूढस्त्वमगमो
वहन्नङ्के भामामुपवनमिवारातिभवनम् ।
विभिन्दन् दुर्गाणि त्रुटितपृतनाशोणितरसैः
पुरं तावत् प्राग्ज्योतिषमकुरुथाश्शोणितपुरम् ॥ ६ ॥

ஸ்ம்ருதா யாதம் பக்ஷிப்ரவரம் அதிரூட த்வமகம:
வஹன்னங்கே பாமாம் உபவநமிவாராதி பவநம்
விபிந்தன் துர்காணி த்ருடித ப்ருதநா சோணித ரஸை:
புரம் தாவத் ப்ராக் ஜ்யோதிஷம் அகுருதா: சோணிதபுரம் ॥6॥

த்வம் ஸ்ம்ருதாயாதம்	-	தாங்கள் ஸ்மரித்த மாத்திரத்தில் வந்த
பக்ஷிப்ரவரம் அதிரூட:	-	பக்ஷிராஜன்மேல் ஏறிக்கொண்டு,
அங்கே பாமாம் வஹன்	-	மடியில் ஸத்யபாமாவையெடுத்துக்கொண்டு
உபவனம் இவ	-	உத்யானத்திற்குச் செல்லுவதுபோல
அராதிபவனம் அகம:	-	சத்துருவின் இருப்பிடத்திற்கு சென்றீர்கள்
தாவத்	-	சென்ற உடனேயே
துர்காணி விபிந்தன்	-	கோட்டைகளை உடைத்துக்கொண்டு
த்ருடித ப்ருதநா ஶோணிதரஸை:	-	பிளக்கப்பட்ட சேனைகளின் இரத்த ஜலத்தால்
ப்ராக்ஜ்யோதிஷம் புரம்		"ப்ராக்ஜோதிஷம்" என்ற பட்டணத்தை

ஶோணிதபுரம்	-	சோணிதபுரமாக (இரத்தம் நிறைந்த பட்டணமாக)
அகுருதா:	-	செய்தீர்களல்லவா.

मुरस्त्वां पञ्चास्यो जलधिवनमध्यादुदपतत्
स चक्रे चक्रेण प्रदलितशिरा मङ्क्षु भवता ।
चतुर्दन्तैर्दन्तावलपतिभिरिन्धानसमरं
रथाङ्गेनच्छित्वा नरकमकरोस्तीर्णरकम् ॥ ७ ॥

முரஸ்த்வாம் பஞ்சாஸ்ய: ஜலதிவந மத்யாத் உதபதத்
ஸ சக்ரே சக்ரேண ப்ரதலித சிரா மங்க்ஷு பவதா
சதுர் தந்தை: தந்தாவல பதிபிரிந்தான ஸமரம்
ரதாங்கேநச் சித்வா நரகம் அகரோ: தீர்ணநரகம் ॥7॥

பஞ்சாஸ்ய முர:	-	ஐந்து தலைகளையுடைய முரன் என்பவன்
கலதிவனமத்யாத்	-	சமுத்திரஜலத்தின் நடுவிலிருந்து
த்வாம் உதபதத்	-	தங்களையெதிர்த்து வந்தான்.
ஸ: பவதா மங்க்க்ஷு சக்ரேண	-	அவன் தங்களால் விரைவாக சக்கிராயுதத்தால்
ப்ரதலிதஶிரா: சக்ரே	-	தலையறுக்கப்பட்டவனாகச் செய்யப்பட்டான்;
சதுந்தந்தை:	-	நான்கு கொம்புகளையுடைய
தந்தாவலபதிபி:	-	சிறந்த யானைகளுடன்
இந்தானஸமரம்	-	மேல்மேல் விருத்தியடைந்த போரையுடைய
நரகம் ரதாங்கேன சித்வா	-	நரகாசுரனை சக்கிராயுதத்தால் வெட்டி
தீர்ணநரகம்	-	நரகத்தைத்தாண்டின (மோக்ஷமடைந்த)வனாக
அகரோ:	-	செய்தீர்களல்லவா.

स्तुतो भूम्या राज्यं सपदि भगदत्तेऽस्य तनये
गजञ्चैकं दत्त्वा प्रजिघायिथ नागान्निजपुरीम् ।
खलेनाबद्धानां स्वगतमनसां षोडश पुनः
सहस्राणि स्त्रीणामपि च धनराशिं च विपुलम् ॥ ८ ॥

ஸ்துதோ பூம்யா ராஜ்யம் ஸபதி பகதத்தே ஸ்ய தநயே
கஜம் சைகம் தத்த்வா ப்ரஜிகாயித நாகாத் நிஜபுரீம்
கலேநாபத்தாநாம் ஸ்வகதமநஸாம் ஷோடசபுந:
ஸஹஸ்ராணி ஸ்த்ரீணாம் அபி ச தனராஶிம் ச விபுலம் ॥8॥

பூம்யா ஸ்துத: ஸமதி	-	பூமிதேவியால் ஸ்துதிக்கப்பட்டு உடனே
அஸ்ய தனயே பகதத்தே	-	நரகாசுரனின் பிள்ளையான பகதத்தனிடத்தில்
ராஜ்யம் ஏகம் கஜம் சதத்வா	-	ராஜ்யத்தையும், ஒரு யானையையும் கொடுத்து,
புன: நாகான்	-	பிறகு மற்ற யானைகளையும்
கலேன ஆபத்தானாம்	-	துஷ்டனான நரகாசுரனால் கட்டப்பட்டவர்களும்,
ஸ்வகத மனஸாம்	-	தங்களிடம் மனதைச் செலுத்தியவர்களுமான
ஸ்த்ரீணாம் ஷோடஶ ஸஹஸ்ராணி அபி ச	-	பதினாறாயிரம் ஸ்திரீகளையும்
விபுலம் தனராஶிம் ச	-	பெரும் பணக்குவியலையும்
நிஜபுரம் ப்ரஜிகயித	-	தம் நகரத்திற்கு அனுப்பினீர்களல்லவா.

भौमापाहृतकुण्डलं तददितेर्दातुं प्रयातो दिवं
शक्राद्यैर्महितः समं दयितया द्युस्त्रीषु दत्तह्रिया ।
हृत्वा कल्पतरुं रुषाभिपतितं जित्वेन्द्रमभ्यागम
स्तत्तु श्रीमददोष ईदृश इति व्याख्यातुमेवाकृथाः ॥ ९ ॥

பௌமாபாஹ்ருத குண்டலம் தத் அதிதே: தாதும் ப்ரயாதோ திவம்
ஶக்ராத்யை: மஹித: ஸமம் தயிதயாத் யுஸ்த்ரீஷு தத்தஹ்ரியா
ஹ்ருத்வா கல்பதரும் ருஷாபிபதிதம் ஜித்வேந்த்ரம் அப்யாகம:
தத்து ஸ்ரீமத தோஷ ஈத்ருஶ இதி வ்யாக்யாதும் ஏவாக்ருதா: ॥9॥

த்யுஸ்த்ரீஷு தத்தஹ்ரியா	-	தேவஸ்திரீகளில் வெட்கத்தையளித்த
தயிதயா ஸமம்	-	பிரியதமையான ஸத்யபாமையுடன்
தத் பௌம பாஹ்ருத குண்டலம்	-	அந்த நரகாசுரனால் கவரப்பட்ட குண்டலத்தை
அதிதே: தாதும்	-	அதிதிக்கு கொடுப்பதற்கு
தியம் ப்ரயாத:	-	சுவர்க்கலோகத்திற்குச் சென்று
ஶக்ராத்யை: மஹித:	-	இந்திரன் முதலியவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு
கல்பதரும் ஹ்ருத்வா	-	கற்பகவிருக்ஷத்தை அபஹரித்துக்கொண்டு
ருஷா அபிபதிதம்	-	கோபத்துடன் எதிர்த்து வந்த
இந்த்ரம் ஜித்வா	-	இந்திரனை ஜயித்து
அப்யாகம:	-	துவாரகைக்குத் திரும்பிவந்தீர்கள்.
தத் து ஸ்ரீமத தோஷ:	-	அது ஏனென்றால் ஐச்வரிய மதத்தாலுண்டாகும் கெடுதி
ஈத்ருஶ: இதி	-	இப்படிப்பட்டது என்று
வ்யாக்யாதும் ஏவ அக்ருதா:	-	தெரிவிப்பதற்கே செய்தீர்களல்லவா.

कल्पद्रुं सत्यभामाभवनभुवि सृजन्द्व्यष्टसाहस्रयोषाः
स्वीकृत्य प्रत्यगारं विहितबहुवपुर्लालयन्केलिभेदैः ।
आश्चर्यान्नारदालोकितविविधगतिस्तत्र तत्रापि गेहे
भूयः सर्वासु कुर्वन् दश दश तनयान् पाहि वातालयेश ॥१०॥

கல்பத்ரும் ஸத்யபாமா பவனபுவி
ஸ்ருஜன் த்வ்யஷ்ட ஸாஹஸ்ர யோஷா
ஸ்வீக்ருத்ய ப்ரத்யகாரம் விஹித
பஹுவபு: லாலயன் கேலிபேதை:
ஆஸ்சர்யாத் நாரதாலோகித விவிதகதி:
தத்ர தத்ராபி கேஹே
பூய: ஸர்வாஸு குர்வன் தஶ தஶ
தனயான் பாஹி வாதாலயேஶ ॥ 10 ॥

வாதாலயேஶ கல்பத்ரும்	- ஹே குருவாயூரப்பா! கற்பகவிருக்ஷத்தை
ஸத்ய பாமா பவன புவி	- சத்யபாமையின் வீட்டுக்கொல்லையில்
ஸ்ருஜன் த்வ்யஷ்ட ஸாஹஸ்ர யோஷாம்	- நடச்செய்து பதினாறாயிரம் ஸ்திரீகளை
ஸ்வீக்ருத்ய ப்ரத்யகாரம்	- விவாஹஞ் செய்துகொண்டு ஒவ்வொரு வீட்டிலும்
விஹித பஹுவபு:	- பல சரீரங்களை யெடுத்துக்கொண்டு
கேலீ பேதை: லாலயன்	- க்ரீடாவிசேஷங்களால் அவர்களை சீராட்டிக்கொண்டு
தத்ர தத்ர அபி கேஹே பூய:	- அந்தந்த வீடுகளிலெல்லாம் அடிக்கடி
ஆஶ்சர்யாத்	- ஆச்சர்யத்துடன்
நாரதாலோகித விவிதகதி:	- நாரதனால் பார்க்கப்பட்ட பற்பல கிருஹஸ்த தர்மங்களையுடையவராக
ஸர்வாஸு	- அந்த எல்லா பத்னிகளிடத்திலும்
தஶதஶ தனயான் குர்வன்	- பத்து பத்து பிள்ளைகளை உற்பத்தி பண்ணிய தாங்கள்
பாஹி	- என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ஸுபத்ரா ஹரணாதி வர்ணனம் நாம ஏகாஶீதிதமம் தஶகம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 836] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோகா: 461]

தஶகம் - 82

உஷாபரிணயம் முதலியவற்றை வர்ணிப்பது

प्रद्युम्नो रौक्मिणेयः स खलु तव कला शम्बरेणाहृतस्तं
हत्वा रत्या सहाप्तो निजपुरमहरद्रुक्मिकन्यां च धन्याम् ।
तत्पुत्रोऽथानिरुद्धो गुणनिधिरवहद्रोचनां रुक्मिपौत्रीं
तत्रोद्वाहे गतस्त्वं न्यवधि मुसलिना रुक्म्यपि द्यूतवैरात् ॥ १॥

ப்ரத்யும்நோ ரௌக்மிணேய: ஸ கலு
தவ கலா சம்பரேண ஆஹ்ருதஸ் தம்
ஹத்வா ரத்யா ஸஹாப்த: நிஜபுரம்
அஹரத் ருக்மிகந்யாம் ச தன்யாம்
தத்புத்ரோऽத அநிருத்த: குணநிதி:
அவஹத் ரோசநாம் ருக்மி பௌத்ரீம்
தத்ரோத்வாஹே கத: த்வம் ந்யவதி
முஸலிநா ருக்ம்யபி த்யூதவைராத் ॥ 1 ॥

தவ கலா	-	தங்களுடைய அம்சபூதனும்,
ரௌக்மிணேய:	-	ருக்மிணியின் புத்திரனுமான
ஸ: ப்ரத்யும் ந: கலு	-	பிரசித்திபெற்ற அந்தப் பிரத்யும்னனும்,
ஶம்பரேண ஆஹ்ருத:	-	சம்பாசுரனால் அபகரித்துச் செல்லப்பட்டவனாய்
தம் ஹத்வா	-	அவனைக்கொன்று
ரத்யா ஸஹ நிஜபுரம் ஆப்த:	-	ரதிதேவியுடன் தன் நகரத்திற்குத் திரும்பி வந்து
தன்யாம் ருக்மி கன்யாம்	-	பாக்கியவதியான ருக்மியின் பெண்ணை
அஹரத் ச	-	அபஹரிக்கவுஞ்செய்தான்.
அத தத்புத்ர:	-	பிறகு அவன் புத்திரனும்
குணநிதி: அநிருத்த:	-	குணங்களுக்கிருப்பிடமுமான அநிருத்தன்
ருக்மி பௌத்ரீம்	-	ருக்மியின் பௌத்திரியான
ரோசனாம் அவஹத்	-	ரோசனையை விவாஹஞ் செய்தான்;
தத்ர உத்வாஹே த்வம் கத:	-	அந்த விவாஹத்திற்கு தாங்கள் சென்றீர்கள்
முஸலிநா ருக்மீ அபி	-	பலராமனால் ருக்மியும்
த்யூத வைராத்	-	சூதாட்டத்திலுண்டான விரோதத்தால்
ந்யவதி	-	கொல்லப்பட்டான்.

பாணாசுர யுத்தம்

बाणस्य सा बलिसुतस्य सहस्रबाहोर्माहेश्वरस्य महिता दुहिता किलोषा ।
त्वत्पौत्रमेनमनिरुद्धमदृष्टपूर्वं स्वप्नेऽनुभूय भगवन् विरहातुराऽभूत् ॥२॥

பாணஸ்ய ஸா பலிஸுதஸ்ய ஸஹஸ்ரபாஹோ:
மாஹேச்வரஸ்ய மஹிதா துஹிதா கில உஷா
த்வத்பௌத்ரம் ஏநம் அநிருத்தம் அத்ருஷ்டபூர்வம்
ஸ்வப்நேऽநுபூய பகவன் விரஹாதுராऽபூத் ॥2॥

பகவன் பலிஸுதஸ்ய	-	பகவானே! மஹாபலியின் புத்திரனும்,
மாஹேஸ்வரஸ்ய ஸஹஸ்ரபாஹோ:	-	சிவபக்தனும், ஆயிரம் கைகளுடையவனுமான
பாணஸ்ய துஹிதா	-	பாணாசுரனுடைய பெண்ணும்
மஹிதா ஸா உஷா	-	உத்தமியுமான அந்த உஷையென்பவள்,
த்வத்பௌத்ரம்	-	தங்கள் பௌத்திரனும்,
அத்ருஷ்ட பூர்வம் ஏனம் அநிருத்தம்	-	முன் பார்க்கப்படாதவனுமான அந்த அநிருத்தனை
ஸ்வப்நே அநுபூய	-	ஸ்வப்பனத்தில் அனுபவித்து
விரஹாதுரா அபூத் கில	-	அவன் பிரிவினால் வருந்தினவளாக பவித்தாளல்லவா.

योगिन्यतीव कुशला खलु चित्रलेखा
तस्याः सखी विलिखती तरुणानशेषान् ।
तत्रानिरुद्धमुषया विदितं निशाया
मानेष्ट योगबलतो भवतो निकेतात् ॥३॥

யோகிந்யதீவ குஶலா கலு சித்ரலேகா
தஸ்யா: ஸகீ விலிகதீ தருணான் அசேஷான்
தத்ரா நிருத்தம் உஷயா விதிதம் நிசாயாம்
ஆநேஷ்ட யோகபலத: பவதோ நிகேதாத் ॥3॥

யோகிநீ	-	யோகசித்தி பெற்றவளும்,
அதீவ குஶலா	-	மிகச்சாமார்த்தியம் படைத்தவளும்
சித்ரலேகா கலு	-	சித்திரம் வரைகிறவள் (சித்திரலேகை) என்று பிரசித்தி பெற்றவளுமான
தஸ்யா: ஸகீ	-	அந்த உஷையின் தோழி
அஶேஷான் தருணான் விலிகதீ		வாலிபர்கள் எல்லோரையும் வரைகின்றவளாய்,
தத்ர உஷயா விதிதம்	-	அவர்களில் உஷையால் பகுத்தறியப்பட்ட

அநிருத்தம் - அநிருத்தனை
நிஶாயாம் யோகபலத: - இரவில் யோகபலத்தைக்கொண்டு
பவத: நிகேதாத் ஆநேஷ்ட - தங்கள் மாளிகையிலிருந்து எடுத்துச் சென்றாள்.

कन्यापुरे दयितया सुखमारमन्तं चैनं कथञ्चन बबन्धुषि शर्वबन्धौ ।
श्रीनारदोक्ततदुदन्तदुरन्तरोषैस्त्वं तस्य शोणितपुरं यदुभिर्न्यरुन्धाः ॥ ४ ॥

கந்யாபுரே தயிதயா ஸுகம் ஆரமந்தம்
சைநம் கதஞ்சந பபந்துஷி சர்வபந்தௌ
ஶ்ரீநாரதோக்த ததுதந்த துரந்த ரோஷை:
த்வம் தஸ்ய ஶோணிதபுரம் யதுபி: ந்யருந்தா: ॥4॥

கன்யாபுரே தயிதயா - கன்னியாபுரத்தில் பிராணநாயகியுடன்
ஸுகம் ஆரமந்தம் - சுகமாக க்ரீடித்துக் கொண்டிருந்த
ஏனம் ச ஶர்வபந்தௌ - அந்த அநிருத்தனையும், சிவபக்தனான பாணாசுரன்
கதஞ்சன பபந்துஷி த்வம் - மிகப் பிரயாசைப்பட்டு கட்டிப்போடவே, தாங்கள்
ஶ்ரீ நாரத உக்த ததுதந்த துரந்த ரோஷை: - ஶ்ரீநாரதரால் கூறப்பட்ட அநிருத்தனின் விருத்தாந்தத்தால் அளவற்ற கோபங்கொண்ட
யதுபி: தஸ்ய - யாதவர்களுடன் அந்த பாணாசுரனுடைய
ஶோணித புரம் ந்யருந்தா- சோணிதபுரத்தை தகைந்தீர்களல்லவா.

पुरीपालः शैलप्रियदुहितृनाथोऽस्य भगवान्
समं भूतव्रातैर्यदुबलमशङ्कं निरुरुधे ।
महाप्राणो बाणो जटिति युयुधानेन युयुधे
गुहः प्रद्युम्नेन त्वमपि पुरहन्त्रा जघटिषे ॥ ५ ॥

புரீபால: ஶைலப்ரிய துஹித்ரு நாதோऽஸ்ய பகவான்
ஸமம் பூதவ்ராதை: யதுபலம் அசங்கம் நிருருதே
மஹாப்ராணோ பாணோ ஜடிதி யுயுதாநேந யுயுதே
குஹ: ப்ரத்யும்நேந த்வமபி புரஹந்த்ரா ஜகடிஷே ॥5॥

அஸ்ய புரீபால: - அந்த பாணாசுரனுடைய நகரபாலகனும்
ஶைல ப்ரிய துஹித்ருநாத: பகவன் - பார்வதீபதியுமான பகவான்
பூதவ்ராதை: ஸமம் யதுபலம் - பூதகணங்களுடன் யாதவ சேனையை
அஶங்கம் நிருருதே - பயமில்லாமல் எதிர்த்தார்.

மஹாப்ராண: பாண: - மஹா பராக்கிரமமுடைய பாணன்
ஜடிதி யுயுதானேன - விரைவாக சாத்யகியுடனும்,
குஹ: ப்ரத்யும்னேன யுயுதே - சுப்பிரமணியன் பிரத்யும்னனுடனும் போர் புரிந்தனர்.
த்வம் அபிபுரஹந்த்ரா - தாங்களும் திருபுரர்களைக் கொன்ற பரமசிவனுடன்
ஜகடிஷே - போர் புரிந்தீர்களல்லவா.

निरुद्धाशेषास्त्रे मुमुहुषि तवास्त्रेण गिरिशे
द्रुता भूता भीताः प्रमथकुलवीराः प्रमथिताः ।
परास्कन्दत्स्कन्दः कुसुमशरबाणैश्च सचिवः
स कुम्भाण्डो भाण्डं नवमिव बलेनाशु बिभिदे ॥ ६ ॥

நிருத்தா சேஷாஸ்த்ரே முமுஹுஷி தவாஸ்த்ரேண கிரிஶே:
த்ருதா பூதாபீதா: ப்ரமதகுலவீரா: ப்ரமதிதா:
பராஸ்கந்தத் ஸ்கந்த குஸுமசர பாணைஸ்ச ஸசிவ:
ஸகும்பாண்டோ பாண்டம் நவமிவ பலேநாஶு பிபிதே ॥6॥

நிருத்தா ஶேஷாஸ்த்ரே - தடுக்கப்பட்ட எல்லா அஸ்திரங்களையும் உடைய
கிரிஶே தவ அஸ்த்ரேண - பரமசிவன் தங்களுடைய அஸ்திரத்தால்
முமுஹுஷி - மோஹமடைந்தபொழுது
பூதா: பீதா: த்ருதா: - பூதங்கள் பயந்து ஓடினார்கள்.
ப்ரமதகுல வீரா: ப்ரமதிதா: - வீரர்களான பிரமதகணங்களும் நசுக்கப்பட்டனர்.
குஸும ஶர பாணை: ஸ்கந்த: ச - மன்மதபாணங்களால் சுப்பிரமணியனும்
பராஸ்கந்தத - புறங்காட்டி ஓடினான்.
ஸசிவ: ஸ: கும்பாண்ட: - பாணாசுரனின் மந்திரியான அந்தக் கும்பாண்டனும்,
பலேன நவம் பாண்டம் இவ - பலராமனால் (பலத்தால்) புது மண்கலம்போல
ஆஶு பிபிதே - விரைவாக பிளக்கப்பட்டான்.

चापानां पञ्चशत्या प्रसभमुपगते छिन्नचापेऽथ बाणे
व्यर्थे याते समेतो ज्वरपतिरशनैरज्वरि त्वज्ज्वरेण ।
ज्ञानी स्तुत्वाथ दत्त्वा तव चरितजुषां विज्वरं सज्वरोऽगात्
प्रायोऽन्तर्ज्ञानवन्तोऽपि च बहुतमसा रौद्रचेष्टा हि रौद्राः ॥ ७ ॥

சாபாநாம் பஞ்ச சத்யா ப்ரஸபம்
உபகதே சின்னசாபேஷி த பாணே
வ்யர்தே யாதே ஸமேத: ஜ்வரபதி:
அசனைரஜ்வரி த்வஜ்ஜ்வரேண
ஜ்ஞானீ ஸ்துத்த்வாஷி த தத்த்வா தவ
சரிதஜுஷாம் விஜ்வரம் ஸஜ்வரேஷி காத்
ப்ராய: அந்தர்ஜ்ஞான வந்தோஷி பி ச
பஹுதமஸா ரெளத்ர சேஷ்டாஹிரெளத்ரா: ॥7॥

அத: சாபானாம் பஞ்சஶத்யா	-	பிறகு ஐநூறு வில்லுகளுடன்
ப்ரஸபம் உபகதே பாணே	-	பலாத்காரமாகப் போருக்கு வந்த பாணாசுரன்
சின்னசாபே	-	வில்லுகள் முறிந்து
வ்யர்தே யாதே	-	பிரயோஜனமற்றவனாகத் திரும்பிச் சென்றபொழுது
ஸமேத: ஜ்வரபதி:	-	போருக்கு வந்த சைவஜ்வரங்களின் தலைவன்
த்வஜ்ஜ்வரேண	-	தங்களுடைய (வைஷ்ணவ) ஜ்வரத்தால்
அஶனை: அஜ்வரி	-	விரைவாக தகிக்கப்பட்டது
அத க்ஞானி	-	அப்பொழுது பகவத் தத்வத்தையறிந்த
ஸ: ஜ்வர: ஸ்துத்வா	-	அந்த சைவஜ்வரமானது தங்களை ஸ்துதித்து
தவ சரித ஜுஷாம்	-	தங்கள் சரிதத்தை சேவிக்கின்றவர்களுக்கு
விஜ்வரம் தத்வா	-	ஜ்வரமில்லாமையை வரமாக அளித்து
அகாத்	-	திரும்பிச்சென்றது.
ரெளத்ரா:	-	ருத்திரனைச் சேர்ந்தவர்கள்
அந்த: க்ஞானவந்த: அபி ச	-	அகத்தில் அறிவுடையவர்களாக இருந்தாலும்
பஹுதமஸா ப்ராய:	-	தமோகுணத்தின் மிகுதியால் அதிகமாக
ரெளத்ர சேஷ்டா: ஹி	-	கொடிய செய்கையுடையவர்களே.

बाणं नानायुधोग्रं पुनरभिपतितं दर्पदोषाद्वितन्वन्
निर्लूनाशेषदोषं सपदि बुबुधुषा शङ्करेणोपगीतः ।
तद्वाचा शिष्टबाहुद्वितयमुभयतो निर्भयं तत्प्रियं तं
मुक्त्वा तद्दत्तमानो निजपुरमगमः सानिरुद्धः सहोषः ॥ ८ ॥

பாணம் நாநாயுதோக்ரம் புனரபி பதிதம் தர்பதோஷாத் விதன்வன்
நிர்லூநா சேஷ தோஷம் ஸபதி புபுதுஷா சங்கரேண உபகீத:
தத்வாசா சிஷ்டபாஹுத் விதயம் உபயதோ நிர்பயம் தத்ப்ரியம் தம்
முக்த்வா தத்தமாந: நிஜபுரம் அகம: ஸாநிருத்த: ஸ்ஹோஷ: ॥8॥

நாநாயுதோக்ரம் - பற்பல ஆயுதங்களால் கொடியவனும்,
தர்பதோஷாத் - கர்வதோஷத்தால்
புன: அபி பதிதம் பாணம் - மறுபடியும் போருக்குவந்தவனுமான பாணனை
நிர்லூனானேக தோஷம் - அறுக்கப்பட்ட பல கைகளை யுடையவனாகவும் (நாசம் செய்யப்பட்ட அனேக தோஷங்களை யுடையவனாகவும்)
விதன்வன் - செய்துகொண்டு,
ஸபதி புபுதுஷா - உடனே தானும் விஷ்ணுவுமொன்றென்றறிந்த
ஶங்கரேண உபகீத: - சங்கரனால் ஸ்துதிக்கப்பட்டு,
தத்வாசா - சிவபெருமானின் வாக்கினால்
தத்ப்ரியம் தம் - சிவபக்தனான அந்த பாணாசுரனை
ஶிஷ்ட பாஹுத் விதயம் - மீதியான இரண்டு கைகளை யுடையவனாகவும்
உபயத: நிர்பயம் - இரண்டு பேர்களிடமும் பயமற்றவனாகவும்
முக்த்வா தத்தத்தமான: - விடுவித்து அவனால் பகுமானிக்கப்பட்டு
ஸாநிருத்த: ஸஹோஷ: - அநிருத்தனுடனும் உஷையுடனும்கூட
நிஜபுரம் அகம: - தாங்கள்துவாரகாபுரிக்குச்சென்றீர்களல்லவா.

मुहुस्तावच्छक्रं वरुणमजयो नन्दहरणे
यमं बालानीतौ दवदहनपानेऽनिलसखम् ।
विधिं वत्सस्तेये गिरिशमिह बाणस्य समरे
विभो विश्वोत्कर्षी तदयमवतारो जयति ते ॥९॥

முஹுஸ்தாவத் சக்ரம் வருணம் அஜய: நந்தஹரணே
யமம் பாலாநீதௌ தவதஹநபாநே அனிலஸகம் ।
விதிம் வத்ஸஸ்தேயே கிரிசம் இஹ பாணஸ்ய ஸமரே
விபோ விச்வோத்கர்ஷீ ததயம் அவதாரோ ஜயதி தே ॥9॥

ஶக்ரம் தாவத் முஹு: - இந்திரனை மட்டும் பலதடவையும்,
நந்தஹரணே வருணம் - நந்தகோபனையபஹரித்ததில் வருணனையும்
பாலாநீதௌ யமம் - குருபுத்திரனை மீட்டுக்கொண்டு வந்ததில் யமனையும்,
தவதஹனபானே அநிலஸகம் - காட்டுத்தீயை விழுங்கியதில் அக்னியையும்
வத்லஸ்தேயே விதிம் - கன்றுகளையபஹரித்ததில் பிரம்மதேவனையும்,
இஹ பாணஸ்ய ஸமரே - இப்பொழுது பாணாசுரயுத்தத்தில்
கிரிஶம் அஜய: - பரமசிவனையும் ஜயித்தீர்கள்.
தத் விபோ - ஆகையால் பிரபுவே!
தே அயம் அவதார: - தங்களுடைய இந்த அவதாரம்
விஶ்வோத்கர்ஷீ ஜயதி - மற்ற எல்லா அவதாரங்களைக் காட்டிலும் மேன்மைபெற்று விளங்குகிறது.

ந்ருக மோக்ஷம்

द्विजरुषा कृकलासवपुर्धरं नृगनृपं त्रिदिवालयमापयन् ।
निजजने द्विजभक्तिमनुत्तमामुपदिशन् पवनेश्वर पाहि माम् ॥१०॥

த்விஜருஷா க்ருகலாஸ வபுர்தரம்
ந்ருகந்ருபம் த்ரிதிவாலயம் ஆபயன்
நிஜஜநே த்விஜபக்திம் அநுத்தமாம்
உபதிசன் பவனேச்வர பாஹிமாம் ॥10॥

த்விஜருஷா - பிராம்மண கோபங்காரணம்
க்ருகலாஸ வபுர்தரம் - ஓணானுருவம்டைந்த "நிருகன்" என்ற அரசனை
த்ரிதிவாலயம் ஆபயன் - தேவலோகத்தை அடைவித்துக்கொண்டு
நிஜஜனே - தன் பந்துக்களிடத்தில்
அநுத்தமாம் த்விஜபக்திம் - மிகச் சிறந்த பிராம்மண பக்தியை
உபதிஶன் பவனேஶ்வர - உபதேசித்த ஹே குருவாயூரப்பா!
மாம் பாஹி - என்னைக் காப்பாற்றவேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே உஷாபரிணயநாதி வர்ணனம் நாம
த்வயஶீதிதமம் தஶகம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 846] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோகா: 471]

தஶகம் - 83

பௌண்ட்ரகவதம்

रामेऽथगोकुलगते प्रमदाप्रसक्ते हूतानुपेतयमुनादमने मदान्धे ।
स्वैरं समारमति सेवकवादमूढो दूतं न्ययुङ्क्त तव पौण्ड्रकवासुदेवः

ராமேஃத கோகுலகதே ப்ரமதா ப்ரஸக்தே
ஹூதாநுபேத யமுநா தமநே மதாந்தே
ஸ்வைரம் ஸமாரமதி ஸேவக வாதமூட:
தூதம் ந்யயுங்க்த தவ பௌண்ட்ரக வாஸுதேவ: ॥1॥

அத ராமே கோகுல கதே	-	பிறகு பலராமன் கோகுலத்திற்குச் சென்று
ப்ரமதா ப்ரஸக்தே	-	கோபஸ்திரீகளிடத்தில் விருப்பமுடையவராய்
மதாந்தே	-	கள்மதத்தால் மெய்மறந்து
ஹூதாநுபேத யமுநாதமநே	-	தான் கூப்பிட்டும் தன்னிடம் வராத யமுனையையடக்கி
ஸ்வைரம் ஸமாரமதி	-	தன்னிஷ்டம்போல் க்ரீடித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது
பௌண்ட்ரகவாஸுதேவ:	-	பௌண்ட்ரக வாசுதேவன் என்பவன்
ஸேவக வாதமூட:	-	தன் சேவகர்களின் புகழ்பேச்சால் மெய்மறந்தவனாய்
தவ தூதம் ந்யயுங்க்த	-	தங்களுக்கொரு தூதனையனுப்பினான்.

नारायणोऽहमवतीर्ण इहास्मि भूमौ
धत्से किल त्वमपि मामकलक्षणानि ।
उत्सृज्य तानि शरणं व्रज मामिति त्वां
दूतो जगाद सकलैर्हसितः सभायाम् ॥ २॥

நாராயணோஃஹம் அவதீர்ண இஹாஸ்மி பூமௌ
தத்ஸே கில த்வமபி மாமக லக்ஷணாநி ।
உத்ஸ்ருஜ்ய தாநி சரணம் வ்ரஜ மாமிதி த்வாம்
தூதோ ஜகாத ஸகலை: ஹஸித: ஸபாயாம் ॥2॥

நாராயண: அஹம் இஹ பூமௌ அவதீர்ண: அஸ்மி	-	"ஸாக்ஷாத் நாராயணனான நான் இப்புவியில் திருவவதாரஞ் செய்திருக்கிறேன்.
த்வம் அபி மாமக லக்ஷணானி தத்ஸே கில	-	நீயும் எனது லக்ஷணங்களை தரிக்கின்றாயல்லவா
தானி உத்ஸ்ருஜ்ய		அவைகளை விட்டுவிட்டு

மாம் ஶரணம் வ்ரஜ	-	என்னை சரணமடைவாயாக''
இதி ஸபாயாம்	-	என்று சபையில்
தூத: த்வாம் ஜகாத	-	தூதன் தங்களிடம் சொன்னான்.
ஸகலை: ஹஸித:	-	எல்லோராலும் பரிகசிக்கப்படவுஞ் செய்தான்.

दूतेऽथ यातवति यादवसैनिकस्त्वं
यातो ददर्शिथ वपुः किल पौण्ड्रकीयम् ।
तापेन वक्षसि कृताङ्कमनल्पमूल्य
श्रीकौस्तुभं मकरकुण्डलपीतचेलम् ॥ ३ ॥

தூதேऽத யாதவதி யாதவ ஸைநிகை: த்வம்
யாதோ ததர்சித வபு: கில பௌண்ட்ரகீயம்
தாபேந வக்ஷஸி க்ருதாங்கம் அநல்ப மூல்ய
ஶ்ரீகௌஸ்துபம் மகரகுண்டல பீத சேலம் ॥3॥

அத தூதே யாதவதி	-	பிறகு தூதன் சென்றதும்,
த்வம் யாதவ	-	தாங்கள் யாதவசேனைகளுடன் சென்று
ஸைநிகை: யாத:		
வக்ஷஸி தாபேன க்ருதாங்கம்	-	மாரில் சூடுவைத்து அடையாளஞ் செய்யப்பட்டதும்,
அநல்ப மூல்யஶ்ரீ கௌஸ்துபம் மகர குண்டல பீதசேலம்	-	விலையுயர்ந்த ரத்னமாகிற ஶ்ரீகௌஸ்துபத்தை யுடையதும் மகரகுண்டலங்களையும் மஞ்சள் ஆடையையுமுடையதுமான
பௌண்ட்ரகீயம் வபு:	-	பௌண்ட்ரக வாசுதேவனுடைய தேகத்தை
ததர்ஶித கில	-	கண்டீர்களல்லவா.

कालायसं निजसुदर्शनमस्यतोऽस्य
कालानलोत्करकिरेण सुदर्शनेन ।
शीर्षं चकर्तिथ ममर्दिथ चास्य सैन्यं
तन्मित्रकाशिपशिरोऽपि चकर्थ काश्याम् ॥ ४ ॥

காலாயஸம் நிஜ ஸு²தர்சனம் அஸ்யதோऽஸ்ய
காலாநலோத்கர கிரேண ஸு²தர்ஶநேந
ஶீர்ஷம் சகர்தித மமர்தித சாஸ்ய ஸைந்யம்
தன்மித்ர காசிப ஶிரோऽபி சகர்த காச்யாம் ॥4॥

காலாயஸம்	-	கறுத்த இரும்பாலுண்டுபண்ணப்பட்ட
நிஜஸு²தர்ஶனம்	-	தனது சுதர்சனத்தை
அஸ்யத: அஸ்ய	-	பிரயோகித்த அந்த பௌண்ட்ரகனுடைய

ஶீர்ஷம் காலாநலோத் கரகிரேண	-	தலையை காலாக்னிஜ்வாலைகளை வாரி இறைக்கின்ற
ஸுதர்ஶனேன சகர்தித	-	சுதர்சன சக்கிரத்தால் அறுத்தீர்கள்;
அஸ்ய ஸைன்யம் ச மமர்தித	-	அவனுடைய சேனையையும் நாசஞ் செய்தீர்கள்.
தன்மித்ரகாஶிபஶிர: அபி	-	பௌண்ட்ரகனுடைய சிநேகிதனான காசிராஜனின் தலையையும்
காஶ்யாம் சகர்த	-	காசியில் விழும்படி செய்தீர்களல்லவா.

जाड्येन बालकगिराऽपि किलाहमेव
श्रीवासुदेव इति रूढमतिश्चिरं सः ।
सायुज्यमेव भवदैक्यधिया गतोऽभूत्
को नाम कस्य सुकृतं कथमित्यवेयात् ॥ ५ ॥

ஜாட்யேந பாலக கிராऽபி கிலாஹமேவ
ஸ்ரீவாஸுதேவ இதி ரூடமதி: சிரம் ஸ:
ஸாயுஜ்யமேவ பவதைக்யதியா கதோऽபூத்
கோ நாம கஸ்ய ஸுக்ருதம் கதமித்யவேயாத் ॥5॥

ஜாட்யேன பாலக கிராऽபி	-	மூடத்தனத்தாலும் சிறுபிள்ளைகளின் பேச்சாலும்
அஹம் ஏவ கில	-	''நான்தானல்லவா
ஸ்ரீவாஸுதேவ: இதி	-	ஸ்ரீவாசுதேவன்'' என்று
சிரம் ரூடமதி:	-	வெகுகாலமாக திடபுத்தியுடையவனான
ஸ: பவதைக்யதியா	-	அந்தப் பௌண்ட்ரகன் தங்களிடம் ஐக்யபுத்தியால்
ஸாயுஜ்யம் ஏவ கத:	-	ஸாயுஜ்யமுக்தியையே அடைந்தான்.
அபூத் க: நாம: கஸ்ய ஸுக்ருதம்	-	''யார்தான் யாருடைய புண்ணியத்தை
கதம் இதி அவேயாத்	-	எவ்விதம்'' என்று அறியமுடியும்?

काशीश्वरस्य तनयोऽथ सुदक्षिणाख्यः
शर्वं प्रपूज्य भवते विहिताभिचारः ।
कृत्यानलं कमपि बाणरणातिभीतैर्भूतैः
कथञ्चन वृतैः सममभ्यमुञ्चत् ॥ ६ ॥

காசீச்வரஸ்ய தநயோऽத ஸுதக்ஷிணாக்ய:
ஶர்வம் ப்ரபூஜ்ய பவதே விஹிதாபிசார:
க்ருத்யாநலம் கமபி பாணரணாதி பீதை:
பூதை: கதஞ்சந வ்ருதை: ஸமமப்யமுஞ்சத் ॥6॥

அத ஸுதக்ஷிணாக்ய: - பிறகு சுதக்ஷிணன் என்ற பெயருடைய

காஶீஶ்வரஸ்ய் தநய: - காசிராஜனின் புதல்வன்
ஶர்வம் ப்ரபூஜ்ய - பரமேச்வரனையாராதித்து,
பவதே விஹிதாபிசார - தங்களையுத்தேசித்து ஆபிசாரஞ்செய்து
பாணரணாதிபீதை: - பாணாசுர யுத்தத்தில் மிகவும் பயந்தவர்களும்
கதஞ்சன வ்ருதை: - அதனால் மிகக் கஷ்டப்பட்டு வேண்டப் பட்டவர்களுமான
பூதை: ஸமம் - பூதகணங்களோடுகூட
கமபி - இவ்விதமென்று சொல்லமுடியாத
க்ருத்யாநலம் அப்யமுஞ்சத் - ஆபிசாராக்னியை அனுப்பினான்.

तालप्रमाणचरणामखिलं दहन्तीं
कृत्यां विलोक्य चकितैः कथितोऽपि पौरैः ।
द्यूतोत्सवे कमपि नो चलितो विभो त्वं
पार्श्वस्थमाशु विससर्जिथ कालचक्रम् ॥ ७॥

தால ப்ரமாண சரணாம் அகிலம் தஹந்தீம்
க்ருத்யாம் விலோக்ய சகிதை: கதிதோ: பி பௌரை: ।
த்யூதோத்ஸவே கிமபி நோ சலிதோ விபோ த்வம்
பார்ச்வஸ்தம் ஆசு விஸஸர்ஜித காலசக்ரம் ॥ 7 ॥

தால ப்ரமாண சரணாம் - ஒரு பனையுயரமுள்ள கால்களை யுடையவனும்
அகிலம் தஹந்தீம் - எல்லாவற்றையும் எரிக்கின்றதுமான
க்ருத்யாம் விலோக்ய - ஆபிசாரதேவதையைக் கண்டு
சகிதை: பௌரை: - பயந்த பட்டணத்து ஜனங்களால்
கதித: அபி விபோ - அறிவுறுத்தப்பட்டுங்கூட, ஹே ஸர்வேச்வரா!
த்வம் த்யுதோத்ஸவே - தாங்கள் சூதாட்டத்தின் உற்சாகத்தில்
கிமபி நோ சலித: - சிறிதுகூட அசையாமலே
பார்ஶ்வஸ்தம் கால சக்ரம் - பக்கத்திலிருக்கும் காலசக்கிரத்தை
ஆஶு விஸஸர்ஜித - விரைவாக ஏவினீர்களல்லவா.

अभ्यापतत्यमितधाम्नि भवन्महास्त्रे
हा हेति विद्रुतवती खलु घोरकृत्या ।
रोषात्सुदक्षिणमदक्षिणचेष्टितं तं
पुप्लोष चक्रमपि काशिपुरामधाक्षीत् ॥ ८॥

அப்யாபததி அமித தாம்நி பவன்மஹாஸ்த்ரே
ஹா ஹேதி வித்ருதவதீ கலு கோரக்ருத்யா
ரோஷாத் ஸுதக்ஷிணம் அதக்ஷிண சேஷ்டிதம் தம்
புப்லோஷ சக்ரமபி காசிபுரீம் அதாக்ஷீத் ॥8॥

அமிததாம்னி	-	அளவற்ற தேஜஸ்ஸுடைய
பவன்மஹாஸ்த்ரே	-	தங்களுடைய பெரும் அஸ்திரமானது
அப்யா பததி	-	எதிர்த்து வரும்பொழுது
கோரக்ருத்யா கலு	-	பயங்கரமான ஆபிசாரதேவதையும்
ஹா ஹா இதி	-	ஹா! ஹா!! என்று கதறிக்கொண்டு
வித்ருதவதி ரோஷாத்	-	விரைவாக ஓடிச்சென்று, கோபத்தால்
அதக்ஷிணசேஷ்டிதம்	-	தப்பான பிரவிருத்தியையுடைய
தம் ஸுதக்ஷிணம் } புப்லோஷ	-	அந்த சுதக்ஷிணனை எரித்தது:
சக்ரம் அபி	-	சுதரிசனசக்கிரமும்
காஶீபுரீம் அதாக்ஷீத்	-	காசீபட்டணத்தை எரித்தது.

स खलु विविदो रक्षोघाते कृतोपकृतिः पुरा
तव तु कलया मृत्युं प्राप्तुं तदा खलतां गतः ।
नरकसचिवो देशक्लेशं सृजन् नगरान्तिके
झटिति हलिना युध्यन्नद्धा पपात तलाहतः ॥ ९ ॥

ஸ கலு விவிதோ ரக்ஷோ காதே க்ருதோபக்ருதி: புரா
தவ து கலயா ம்ருத்யும் ப்ராப்தும் ததா கலதாம் கத:
நரகஸசிவ: தேஶக்லேஶம் ஸ்ருஜன் நகராந்திகே
ஜடிதி ஹலிநா யுத்யந்நத்தா பபாத தலாஹத: ॥9॥

புரா ரக்ஷோகாதே	-	முன்காலத்தில் ராக்ஷசவதத்தில்
க்ருதோப க்ருதி: ஸ: கலு	-	உபகாரஞ்செய்த பிரசித்திபெற்ற
விவித:	-	''விவிதன்'' என்பவனும்,
தவ கலயா து	-	தங்களுடைய அம்சாவதாரத்தாலேயே
ம்ருத்யும் ப்ராப்தும் } ததா	-	மரணத்தையடைய, ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதார காலத்தில்
கலதாம் கத:	-	துஷ்டத்தனத்தையடைந்து
நரக ஸசிவ:	-	நரகாசுரனுடன் சேர்ந்து
தேஶ க்லேஶம் } ஸ்ருஜன்	-	தேசத்திற்குத் தீங்கிழைத்துக்கொண்டு
நகராந்திகே	-	துவாரகைக்குப்பக்கத்தில்
ஹஸினா யுத்யன் ஜடிதி	-	பலராமனுடன் யுத்தம் செய்து விரைவாக
அத்தா தலாஹத: பபாத	-	எளிதாக கையால் அடிக்கப்பட்டு மடிந்து விழுந்தான்.

साम्बं कौरव्यपुत्रीहरणनियमितं सान्त्वनार्थी कुरूणां
यातस्तद्वाक्यरोषोद्धृतकरिनगरो मोचयामास रामः ।
ते घात्याः पाण्डवेयैरिति यदुपृतनां नामुचस्त्वं तदानीं
तं त्वां दुर्बोधलीलं पवनपुरपते तापशान्त्यै निषेवे ॥ १० ॥

ஸாம்பம் கௌரவ்யபுத்ரீ ஹரண நியமிதம் ஸாந்த்வநார்தீ குரூணாம்
யாத: தத்வாக்ய ரோஷோத் த்ருத கரிநகர: மோசயாமாஸ ராம: ।
தே காத்யா பாண்டவேயை: இதி யதுப்ருதநாம் நாமுசஸ்த்வம் ததாநீம்
தம் த்வாம் துர்போதலீலம் பவநபுரபதே தாபசாந்த்யை நிஷேவே ॥10॥

ராம: - பலராமன்
கௌரவ்யபுத்ரீஹரண நியமிதம் ஸாம்பம் - துர்யோதனனின் பெண்ணான லக்ஷணையை அபஹரித்ததற்காகக் கட்டப்பட்ட சாம்பனை
குருணாம் - கௌரவர்களுக்கு
ஸாந்த்வநாதீம் யாத: - இன்சொல் சொல்ல விரும்பியவராய்ச் சென்று,
தத்வாக்ய ரோஷோத் த்ருத கரிநகர: - அவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்டு அதனாலுண்டான கோபத்தால் ஹஸ்தினாபுரத்தையே மேலே கிளப்பியவராய்
மோசயாமாஸ - விடுவித்தார்.
தே - அந்தக் கௌரவர்கள்
பாண்டவேதை: காத்யா- பாண்டவர்களால் கொல்லப்பட வேண்டியவர்கள்
இதி த்வம் ததானீம் - என்பதால், தாங்கள் அப்பொழுது
யது ப்ருதுநாம் ந அமுச:- யாதவசேனையை அனுப்பவில்லை.
பவன புரபதே - ஹே குருவாயூரப்பா!
துர்போதலீலம் - யாராலும் இவ்விதமென்றறிய முடியாத லீலைகளையுடைய
தம் த்வாம் - அப்படிப்பட்ட தாங்களை
தாபஶாந்த்யை நிஷேவே - தாபசாந்திக்காக சேவிக்கின்றேன்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே பௌண்ட்ரக வதாதி வர்ணனம் நாம
த்ரயஶீதிதமம் தஶகம்.

[தஶமஸ்கந்த ஶ்லோகா: 481]

[ஆதித: ஶ்லோகா: 856]

தசகம் - 84

ஸமந்தபஞ்சகத்திற்குச் சென்றதை வர்ணிப்பது

क्वचिदथ तपनोपरागकाले पुरि निदधत्कृतवर्मकामसूनू ।
यदुकुलमहिळावृतः सुतीर्थं समुपगतोऽसि समन्तपञ्चकाख्यम् ॥१॥

க்வசிதத தபநோபராக காலே
புரி நிதத்த் க்ருதவர்ம காமஸூநூ
யதுகுல மஹிலா வ்ருத: ஸுதீர்தம்
ஸமுபகதோऽஸி ஸமந்த பஞ்சகாக்யம் ॥1॥

அத க்வசித்	-	பிறகு ஒருநாள்
தபநோபராககாலே	-	சூரியக்கிரஹண காலத்தில்
க்ருதவர்மகாமஸூனு	-	கிருதவர்மனையும் அநிருத்தனையும்
புரி நிதத்த்	-	துவாரகாபுரியில் காவல்வைத்து
யதுகுலமஹிலாவ்ருத:	-	யாதவர்களாலும் ஸ்திரீகளாலும் சூழப்பட்டவராய்
ஸமந்தபஞ்சகாக்யம்	-	''சமந்தபஞ்சகம்'' என்று பெயருடைய
ஸுதீர்தம் ஸமுபகத: அஸி-		புண்யதீர்த்தத்தை அடைந்தீர்களல்லவா.

बहुतरजनताहिताय तत्र त्वमपि पुनर्विनिमज्ज्य तीर्थतोयं ।
द्विजगणपरिमुक्तवित्तराशिः सममिळथाः कुरुपाण्डवादिमित्रैः ॥२॥

பஹுதர ஜநதா ஹிதாய தத்ர
த்வமபி புநந் விநிமஜ்ஜ்ய தீர்ததோயம் ।
த்விஜகண பரிமுக்த வித்தராசி:
ஸமமிலதா: குருபாண்டவாதி மித்ரை: ॥2॥

த்வம் அபி	-	தாங்களும்
பஹுதர ஜனதாஹிதாய	-	அனேக ஜனங்களுடைய க்ஷேமத்திற்காக
தத்ர விநிமஜ்ஜ்ய	-	அந்தத் தீர்த்தத்தில் நீராடி
தீர்த தோயம் புனன்	-	அந்த புண்ணியஜலத்தை பரிசுத்தமாக்கி
த்விஜகண பரிமுக்த வித்தராஶி:	-	பிராமணர்களுக்குத் தனராசிகளை தானம் செய்து
குருபாண்டவாதி மித்ரை:	-	கௌரவர்கள், பாண்டவர்கள் முதலிய சினேகிதர்களுடன்
ஸமமிலதா:	-	ஒன்றுசேர்ந்தீர்களல்லவா.

तव खलु दयिताजनैः समेता द्रुपदसुता त्वयि गाढभक्तिभारा
तदुदितभवदाहृतिप्रकारैरतिमुमुदे सममन्यभामिनीभिः ॥ ३

தவ கலு தயிதாஜனை: ஸமேதா
த்ருபத ஸுதா த்வயி காட பக்திபாரா
ததுதித பவதாஹ்ருதி ப்ரகாரை:
அதிமுமுதே ஸமமந்ய பாமிநீபி: ॥3॥

த்வயி காட பக்தி பாரா - தங்களிடத்தில் திடமான பக்தியுடைய
த்ருபதஸுதா கலு - திரௌபதியும்
தவ தயிதாஜனை: - தங்களுடைய பிரிய பத்தினிகளுடன்
ஸமேதா - ஒன்றுசேர்ந்தவளாய்,
ததுதித பவதாஹ்ருதி ப்ரகாரை: - அவர்களால் கூறப்பட்ட "தாங்கள் அவர்களை அபகரித்து வந்த" விதங்களைக் கேட்டு
அன்யபாமினீபி: ஸமம் - மற்ற ஸ்திரீகளுடன்
அதி முமுதே - மிக மகிழ்ச்சியடைந்தாள்.

तदनु च भगवन् निरीक्ष्य गोपानतिकुतुकादुपगम्य मानयित्वा ।
चिरतरविरहातुराङ्गरेखाः पशुपवधूः सरसं त्वमन्वयासीः ॥ ४ ॥

ததநு ச பகவந்நிரீக்ஷ்ய கோபான்
அதிகுதுகாத் உபகம்ய மாநயித்வா
சிரதர விரஹா துராங்க ரேகா:
பஶுபவதூ: ஸரஸம் த்வமன்வயாஸீ: ॥4॥

பகவன் த்வம் ததநு ச - ஹே பகவானே! தாங்கள் அதன்பிறகு
கோபான் நிரீக்ஷ்ய அதிகுதுகாத் - கோபர்களைக்கண்டு மிக கௌதுகத்துடன்
உபகம்ய மானயித்வா - பக்கத்தில் சென்று வெகுமானித்து
சிரதர விரஹாதுராங்க ரேகா: - வெகு நாட்களாக உண்டான பிரிவினால் வருந்தின இளைத்த சரீரத்தையுடைய
பஶுபவதூ: ஸரஸம் அன்வயாஸீ: - கோபஸ்திரீகளை மிக சந்தோஷத்துடன் பின்தொடர்ந்து சென்றீர்களல்லவா.

सपदि च भवदीक्षणोत्सवेन प्रमुषितमानहृदां नितम्बिनीनाम् ।
अतिरसपरिमुक्तकञ्चुलीके परिचयहृद्यतरे कुचे न्यलैषीः ॥ ५ ॥

ஸ்பதி ச பவதீக்ஷணோத்ஸவேன
ப்ரமுஷித மான ஹ்ருதாம் நிதம்பினீனாம் ।
அதிரஸ பரிமுக்த கஞ்சுலீகே
பரிச்ய ஹ்ருத்யதரே குசே ந்யலைஷீ: ॥5॥

பவதீக்ஷணோத்ஸவேன - தங்களைக் கண்டதாலுண்டான சந்தோஷத்தால்

ஸபதி சப்ரமுஷிதமான ஹ்ருதாம் } தத்க்ஷணம் அபிமானத்தை விட்ட மனதையுடைய
நிதம்பிநீநாம் - ஸ்திரீகளுடைய
அதிரஸபரிமுக்த கஞ்சுலீகே } - அதியான சந்தோஷத்தால் தானாகக் கட்டவிழ்ந்த முலைக் கச்சைகளை உடையதும்
பரிசயஹ்ருத்யதரே குசே } - முன் பரிசயத்தால் மிக மனோஹரமுமான குசத்தில்
ந்யலைஷீ: - நன்கு லயித்துவிட்டீர்களல்லவா.

रिपुजनकलहैः पुनः पुनर्मे समुपगतैरियती विलम्बनाऽभूत् ।
इति कृतपरिरम्भणे त्वयि द्रागतिविवशा खलु राधिका निलिल्ये ॥ ६॥

ரிபுஜன கலஹை: புன: புனர்மே
ஸமுபகதை ரியதீ விலம்பனாऽபூத் ।
இதி க்ருத பரிரம்பணே த்வயி த்ரா-
கதி விவஶா கலு ராதிகா நிலில்யே ॥6॥

புன: புன: ஸமுபகதை: - "அடிக்கடி உண்டான
ரிபுஜன கலஹை மே இயதீ } - பகைவரின் போர்களால் எனக்கு இவ்வளவு
விலம்பனா அபூத் இதி த்வயி } - தாமதம் ஏற்பட்டது" என்று சொல்லித் தாங்கள்
க்ருத பரிரம்பணே ராதிகா } - ஆலிங்கனஞ்செய்துகொண்டபொழுது ராதை
த்ராக் அதிவிவஶா - உடனே மிகப் பரவசமடைந்தவளாய்
நிலில்யே கலு - தங்களிடம் நன்கு லயித்துவிட்டாளல்லவா

अपगतविरहव्यथास्तदा ता रहसि विधाय ददाथ तत्त्वबोधम् ।
परमसुखचिदात्मकोऽहमात्मेत्युदयतु वः स्फुटमेव चेतसीति ॥ ७॥

அபகத விரஹ வ்யதாஸ்ததா தா
ரஹஸி விதாய ததாத தத்வபோதம் ।
பரமஸுக சிதாத்மகோऽஹமாத்மேத்
யுதயது வ: ஸ்ப்புடமேவ சேதஸீதி ॥7॥

ததா தா ரஹஸி - அப்பொழுது அவர்களை ஏகாந்தத்தில்
அபகத விரஹவ்யதா: விதாய } - பிரிவினாலுண்டான வருத்த மற்றவர்களாகச்செய்து
அஹம் பரமஸுக சிதாத்மக: } - "நான் பரமானந்தரூபியும், ஞானரூபியுமான
ஆத்மா இதி:வ: சேதஸீதி - பரமாத்மா" என்று தங்கள் மனதில்

ஸ்புடம் ஏவ உதயது - ஸ்பஷ்டமாகவே விளங்கட்டும்
இதி தத்வ போதம் ததாத - என்ற தத்வஞானத்தை தந்தருளினீர்களல்லவா.

सुखरसपरिमिश्रितो वियोगः किमपि पुराभवदुद्धवोपदेशैः ।
समभवदमुतः परं तु तासां परमसुखैक्यमयी भवद्विचिन्ता ॥८॥

ஸுகரஸ பரிமிஶ்ரிதோ வியோக:
கிமபி புராஃ பவதுத்தவோபதேஶை: ।
ஸமபவதமுத: பரந்து தாஸாம்
பரம ஸுகைக்ய மயீ பவத் விசிந்தா ॥8॥

புரா உத்தவோ பதேஶை - முந்தியே உத்தவருடைய உபதேசங்களால்
வியோக: கிமபி - தங்களைப் பிரிந்த வருத்தம், சிறிதளவு
ஸுகரஸ பரிமிஶ்ரித அபவத் - ஆனந்தரசம் கலந்ததாக ஆயிற்று.
து: அமுத: பரம் - ஆனால் இந்தத் தங்களுடைய உபதேசத்திற்குப் பிறகு
தாஸாம் பவத்விசிந்தா - அவர்களுக்கு தங்களுடைய நினைவு
பரமஸுகைக்யமயீ ஸமபவத் - ஒரே பரமானந்தமாகவே ஆனது.

मुनिवरनिवहैस्तवाथ पित्रा दुरितशमाय शुभानि पृच्छ्यमानैः ।
त्वयि सति किमिदं शुभान्तरैरित्युरुहसितैरपि याजितस्तदासौ ॥९॥

முனிவர நிவஹைஸ்தவாத பித்ரா
துரித ஶமாய ஶுபானி ப்ருச்ச்யமானை: ।
த்வயி ஸதி கிமிதம் ஶுபாந்தரைரித்-
யுருஹஸிதைரபி யாஜிதஸ்ததாஃ ஸௌ ॥9॥

அத தவ பித்ரா - பிறகு தங்கள் தகப்பனான வசுதேவனால்
துரிதஶமாய - பாபபரிஹாரத்திற்கு (பிராயச்சித்தங்களான)
ஶுபானி ப்ருச்ச்யமானை- ஸத்கர்மங்களை கேட்கப்பட்ட
முனிவர நிவஹை: - முனிச்ரேஷ்டர்களால்
த்வயி ஸதி - தாங்கள் புத்திரனாக பக்கத்திலிருக்கும் பொழுது
ஶுபாந்தரை: கிம் இதம் இதி - வேறு சுபகர்மங்களால் என்ன பிரயோஜனம்? என்று
உருஹஸிதை: அபி - வெகுவாகச் சிரிப்படைந்தவர்களாக இருந்தாலுங்கூட அவர்களால்
ததா அஸௌ - அப்பொழுது அந்த வசுதேவர்
யாஜித: - யாகஞ் செய்விக்கப்பட்டார்.

सुमहति यजने वितायमाने प्रमुदितमित्रजने सहैव गोपाः ।
यदुजनमहितास्त्रिमासमात्रं भवदनुषङ्गरसं पुरेव भेजुः ॥ १० ॥

ஸுமஹதி யஜனே விதாயமானே
ப்ரமுதித் மித்ரஜனே ஸஹைவ கோபா: ।
யதுஜன மஹிதாஸ்த்ரிமாஸ மாத்ரம்
பவதனுஷங்கரஸம் புரேவ பேஜு: ॥ 10 ॥

ப்ரமுதிதமித்ரஜனே	-	மிகச்சந்தோஷமடைந்த சிநேகிதர்களை உடைய
ஸுமஹதி யஜனே விதாயமானே	-	பெரும் யாகமானது நடக்கும்பொழுது
கோபா: ஸஹ ஏவ	-	கோபாலர்கள் கூடவே
யதுஜன மஹிதா:	-	யாதவர்களால் வெகுமானிக்கப்பட்டவர்களாக
த்ரிமாஸ மாத்ரம் புரா இவ	-	மூன்றுமாதங்கள் முடிய முன்போலவே
பவதனு ஷங்க ரஸம்	-	தங்கள் சேர்க்கையாலுண்டான சுகத்தை
பேஜு:	-	அடைந்தனரல்லவா.

व्यपगमसमये समेत्य राधां दृढमुपगूह्य निरीक्ष्य वीतखेदाम् ।
प्रमुदितहृदयः पुरं प्रयातः पवनपुरेश्वर पाहि मां गदेभ्यः ॥ ११ ॥

வ்யபகம ஸமயே ஸமேத்ய ராதாம்
த்ருட முபகூஹ்ய நிரீக்ஷ்ய வீதகேதாம் ।
ப்ரமுதிதஹ்ருதய: புரம் ப்ரயாத:
பவன புரேஶ்வர பாஹி மாம் கதேப்ய: ॥ 11 ॥

பவனபுரேஶ்வர	-	ஹே குருவாயூரப்பா!
வ்யபகமஸமயே	-	திரும்பிப் புறப்படும்பொழுது
ராதாம் ஸமேத்ய த்ருடம் உபகூஹ்ய	-	ராதையிடஞ்சென்று திடமாக ஆலிங்கனஞ் செய்து
வீத கேதாம் நிரீக்ஷ்ய	-	அதனால் வருத்தமற்றவளாகக்கண்டு
ப்ரமுதித ஹ்ருதய:	-	மிக மனச்சந்தோஷமடைந்தவராக
புரம் ப்ரயாத:	-	துவாரகாபுரிக்குச் சென்ற தாங்கள்
கதேப்ய : மாம்பாஹி	-	வியாதிகளிலிருந்து என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ஸமந்த பஞ்சக யாத்ரா வர்ணனம் நாம சதுரஶீதமம் தஶகம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 867] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோகா: 492]

ஜராஸந்த வதமும் ராஜஸூயயாகமும்

ततो मगधभूभृता चिरनिरोधसंक्लेशितं
शताष्टकयुतायुतद्वितयमीश भूमीभृताम् ।
अनाथशरणाय ते कमपि पूरुषं प्राहिणो
दयाचत स मागधक्षपणमेव किं भूयसा ॥१॥

ததோ மகத பூப்ருதா சிரநிரோத ஸங்க்லேஶிதம்
ஶதாஷ்டக யுதா யுதத்விதயமீஶ பூமீப்ருதாம் ।
அநாத ஶரணாய தே கமபி பூருஷம் ப்ராஹிணோ-
தயாசத ஸ மாகத க்ஷபணமேவ கிம் பூயஸா ॥1॥

ஈஶ தத: மகத பூப்ருதா	-	ஹே ஸர்வேச்வரா! பிறகு மகத தேசத்தரசனால்
சிரநிரோத ஸங்க்லேஶிதம்	-	வெகுகாலமாக அடைக்கப்பட்டிருந்ததால் மிக வருத்தப்பட்ட
பூமீப்ருதாம் ஶதாஷ்டக யுதாயுதத்விதயம்		இருபதினாயிரத்தெண்ணூறு (20800) அரசர்கள்
அநாத ஶரணாய தே	-	அனாதரர்களுக்குத் துணைவனான தங்களுக்கு
கமபி பூருஷம் ப்ராஹிணோத்	-	யாரோ ஒரு புருஷனை தூதனுப்பினார்கள்.
பூயஸா கிம் ஸ:	-	அதிகம் சொல்லி என்ன? அவன்
மாகத க்ஷபணம் ஏவ அயாசத	-	மகததேசத்தரசனின் வதத்தையே வேண்டினான்.

यियासुरभिमागधं तदनु नारदोदीरिता
द्युधिष्ठिरमखोद्यमादुभयकार्यपर्याकुलः ।
विरुद्धजयिनोऽध्वरादुभयसिद्धिरित्युद्धवे
शशंसुषि निजैः समं पुरमियेथ यौधिष्ठिरीम् ॥२॥

யியாஸுரபிமாகதம் ததநு நாரதோதீரிதாத்-
யுதிஷ்ட்டிரமகோத்யமா துபயகார்ய பர்யாகுல: ।
விருத்த ஜயிநோऽத்வரா துபய ஸித்திரித்யுத்தவே
ஶஶம்ஸுஷி நிஜை: ஸமம் புரமியேத யௌதிஷ்ட்டிரீம் ॥2॥

அபிமாகதம் யியாஸு:- ஜராசந்தனை நோக்கிச்செல்ல விரும்பிய தாங்கள்
ததநு நாரதோ தீரிதாத் - உடனே நாரதரால் உரைக்கப்பட்ட
யுதிஷ்டிரமகோத்யமாத்- தர்மபுத்திரனின் யாக முயர்ச்சியைக் கேட்டு
உபயகார்யபர்யாகுல: - ஒரேகாலத்தில் இரண்டு காரியங்கள் வந்ததால் கலக்கமுற்றவராய்
விருத்தஜயின: - விரோதிகளை வென்று செய்யவேண்டியதான
அத்வராத் - யாகத்திலிருந்து
உபயகார்யஸித்தி: - "இரண்டு காரியங்களும் கைகூடும்" என்று
உத்தவே ஶஶம்ஸுஷி - உத்தவர் சொன்னபொழுது
நிஜை: ஸமம் - தங்கள் பந்துக்களுடன்
யௌதிஷ்டரீம் புரம் இயேத - இந்திரப்பிரஸ்தத்திற்கு சென்றீர்களல்லவா.

अशेषदयितायुते त्वयि समागते धर्मजो
विजित्य सहजैर्महीं भवदपाङ्गसंवर्धितैः ।
श्रियं निरुपमां वहन्नहह भक्तदासायितं
भवन्तमयि मागधे प्रहितवान्सभीमार्जुनम् ॥ ३ ॥

அஶேஷதயிதாயுதே த்வயி ஸமாகதே தர்மஜோ
விஜித்ய ஸஹஜைர்மஹீம் பவதபாங்க ஸம்வர்த்திதை: ।
ஶ்ரியம் நிருபமாம் வஹன்னஹஹ பக்ததாஸாயிதம்
பவந்தமயி மாகதே ப்ரஹிதவான் ஸபீமார்ஜுனம் ॥3॥

அயி அஶேஷ தயிதாயுதே - ஹே ஈசா! எல்லா பத்தினிகளுடன் கூட
த்வயி ஸமாகதே - தாங்கள் வந்தபொழுது,
பவத பாங்க ஸம்வர்திதை: - தங்கள் கடாக்ஷத்தால் விருத்தி செய்யப்பட்ட
ஸஹஜை: மஹீம் விஜித்ய - தம்பிகளைக்கொண்டு பூமியை ஜயித்து,
நிருபமாம் ஶ்ரியம் வஹன் - உவமையற்ற ஐசுவரியத்தை அடைந்த
தர்மஜ: ச பக்த தாஸாயிதம்- தர்மபுத்திரனும் பக்தர்களுக்குத் தாசனான
பவந்தம் ஸ பீமார்ஜுனம் - தங்களை பீமனுடனும் அர்ஜுனனுடனும் கூடவே
மாகதே ப்ரஹிதவான் - ஜராசந்தனிடம் அனுப்பினானல்லவா.
அஹஹ! - ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!

गिरिव्रजपुरं गतास्तदनु देव यूयं त्रयो
ययाच समरोत्सवं द्विजमिषेण तं मागधम् ।
अपूर्णसुकृतं त्वमुं पवनजेन संग्रामयन्
निरीक्ष्य सह जिष्णुना त्वमपि राजयुध्वा स्थितः ॥ ४ ॥

கிரிவ்ரஜபுரம் கதாஸ்ததனு தேவ யூயம் த்ரயோ
யயாச ஸமரோத்ஸவம் த்விஜமிஷேண தம் மாகதம் ।
அபூர்ணஸுக்ருதம் த்வமும் பவனஜேன ஸங்க்ராமயன்
நிரீக்ஷ்ய ஸஹ ஜிஷ்ணுனா த்வமபி ராஜயுத்வா ஸ்த்தித: ॥4॥

தேவ	- ஹே தேவ!
ததனு யூயம் த்ரய:	- அதன்பிறகு தாங்கள் மூவரும்
த்விஜமிஷேண	- பிராமணர்கள் என்ற வியாஜத்துடன்
கிரிவ்ரஜபுரம் கதா:	- ''கிரிவ்ரஜம்'' என்ற நகரத்தை அடைந்து
தம் மாகதம்	- அந்த ஜராசந்தனிடம்
ஸமரோத்ஸவம் யயாச	- யுத்தோத்ஸவத்தை யாசித்தீர்களல்லவா.
அபூர்ணஸுக்ருதம் அமும்	- புண்ணியம் பூர்த்தியாகாத அந்த ஜராசந்தனை
பவனஜேன ஸங்க்ராமயன்	- பீமசேனனுடன் போர்புரியும்படிச் செய்து,
த்வம் அபி து ஜிஷ்ணுனா ஸஹ	தாங்களும் அர்ஜுனனுடன்
ராஜயுத்வா	- அரசர்களை ஒருவருக்கொருவர் யுத்தஞ் செய்வித்துக்கொண்டு
நிரீக்ஷ்ய ஸ்தித:	- பார்த்துக் கொண்டிருந்தீர்களல்லவா.

अशान्तसमरोद्धतं विटपपाटनासंज्ञया
निपात्य जरसस्सुतं पवनजेन निष्पाटितम् ।
विमुच्य नृपतीन्मुदा समनुगृह्य भक्तिं परां
दिदेशिथ गतस्पृहानपि च धर्मगुप्त्यै भुवः ॥ ५ ॥

அஶாந்த ஸமரோத்ததம் விடப பாடனாஸம்ஜ்ஞயா
நிபாத்ய ஜரஸ: ஸுதம் பவனஜேன நிஷ்பாடிதம் ।
விமுச்ய ந்ருபதீன்முதா ஸமனுக்ருஹ்ய பக்திம் பராம்
திதேஶித கதஸ்ப்ருஹானபி ச தர்ம குப்த்யை புவ: ॥5॥

அஶாந்த ஸமரோத்ததம்	- முடிவடையாத அப்போரில் மிகத்துணிவுற்ற
ஜரஸ: ஸுதம்	- ஜராசந்தனை
விடபபாடனாஸம்க்ஞயா	- மரக்கொம்பை ஒடித்து சமிக்ஞை செய்ததால்
பவனஜேன நிஷ்பாடிதம் நிபாத்ய	- பீமனால் இரண்டாகப் பிளந்து கீழே தள்ளி

ந்ருபதீன் முதா விமுச்ய - அரசர்களை மிகச் சந்தோஷத்துடன் விடுவித்து,
பராம் பக்திம் - பிரேமலக்ஷணமான சிறந்த பக்தியையும்
ஸமநுக்ருஹ்யா - அவர்களுக்குக் கொடுத்து,
கதஸ் ப்ருஹான் அபி புவ: - அவனால் ஒன்றிலும் பற்றற்றவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களை பூமியை
தர்மகுப்த்யை ச திதேஶித - தர்மத்துடன் ஆளுவதற்கும் கற்பித்தீரல்லவா.

ராஜஸூய வர்ணனம்

प्रचक्रुषि युधिष्ठिरे तदनु राजसूयाध्वरं
प्रसन्नभृतकीभवत्सकलराजकव्याकुलम् ।
त्वमप्ययि जगत्पते द्विजपदावनेजादिकं
चकर्थ किमु कथ्यते नृपवरस्य भाग्योन्नतिः ॥ ६ ॥

ப்ரசக்ருஷி யுதிஷ்ட்டிரே ததனு ராஜ ஸூயாத்வரம்
ப்ரஸன்ன ப்ருதகீ பவத் ஸகல ராஜகவ்யாகுலம் ।
த்வமப்யயி ஜகத்பதே த்விஜ-பதாவநே ஜாதிகம்
சகர்த்த கிமு கத்யதே ந்ருபவரஸ்ய பாக்யோந்நதி: ॥6॥

ததனு யுதிஷ்டிரே - அதன்பிறகு தர்மபுத்திரர்
ப்ரஸன்ன ப்ருதகீபவத் ஸகலராஜ கவ்யாகுலம் - சந்தோஷமடைந்தவர்களும் தனக்கு வசமானவர்களுமான எல்லா அரசர்களாலும் நிறைந்த
ராஜஸூயாத்வரம் ப்ரசக்ருஷி - ராஜசூய யாகத்தை அனுஷ்டிக்கும்பொழுது
அயிஜகத்பதே த்வம் அப்பி - ஹே ஜகதீசுவரா! தாங்களும்
த்விஜ பதாவனே ஜாதிகம் சகர்த்த - பிராமணர்களுடைய கால்களையலம்புவது முதலியவற்றைச் செய்தீர்களல்லவா.
ந்ருபவரஸ்ய பாக்யோந்நதி: - அரசர்பெருமானுடைய பாக்கியத்தின் மேன்மை
கிமு கத்யதே - என்னென்று சொல்லப்படட்டும்.

ततस्सवनकर्मणि प्रवरमग्र्यपूजाविधिं
विचार्य सहदेववागनुगतस्स धर्मात्मजः ।
व्यधत्त भवते मुदा सदसि विश्वभूतात्मने
तदा ससुरमानुषं भुवनमेव तृप्तिं दधौ ॥ ७ ॥

தத: ஸவன கர்மணி ப்ரவரமக்ரபூஜாவிதிம்
விசார்ய ஸஹதேவ வாகனுகத: ஸ தர்மாத்மஜ: ।
வ்யதத்த பவதே முதா ஸதஸி விஸ்வ பூதாத்மனே
ததா ஸஸுர மானுஷம் புவனமேவ த்ருப்திம் ததௌ ॥7॥

தத:ஸவனகர்மணிப்ரவரம்- பிறகு ஸுத்தியாஹஸ்ஸில் முக்கியமான
அக்ரய பூஜாவிதிம் விசார்ய - ஸர்வோத்தமனான ஒருவருக்குச் செய்ய வேண்டியதான பூஜாவிதியை நன்றாக ஆலோசித்து
ஸஹதேவ வாகநுகத - சகதேவனுடைய வாக்கை அனுசரித்து
ஸ: தர்மாத்மஜ: - அந்த தர்மபுத்திரர்
விஸ்வபூதாத்மனே - ஸமஸ்த பிராணிகளுக்கும் ஆத்மாவான
பவதே முதா - தங்களுக்கு மிக சந்தோஷத்துடன்
ஸதஸி வ்யதத்த - சபையில் செய்தார்.
ததா ஸஸுர மானுஷம் - அப்பொழுது தேவர்களுடனும் மனிதர்களுடனும் கூடின
புவனம் ஏவ த்ருப்திம் ததௌ - உலகமே திருப்தியடைந்ததல்லவா.

ततस्सपदि चेदिपो मुनिनृपेषु तिष्ठत्स्वहो
सभाजयति को जडः पशुपदुर्दुरूटं वटुम् ।
इति त्वयि स दुर्वचोविततिमुद्वमन्नासना-
दुदापतदुदायुधः समपतन्नमुं पाण्डवाः ॥ ८ ॥

தத: ஸபதி சேதிபோ முனிந்ருபேஷு திஷ்டத்ஸ்வஹோ
ஸபாஜயதி கோ ஜட: பஶுப துர்துரூடம் வடும் ।
இதி த்வயி ஸ துர்வசோ: விததி முத்வமந்நாஸனா-
துதாபத துதாயுத: ஸமபதன்னமும் பாண்டவா: ॥8॥

தத: ஸபதிஸ: சேதிப: - அப்பொழுது உடனேயே அந்த சிசுபாலன்
முனிந்ருபேஷு திஷ்டத்ஸு - முனிவர்களும் அரசர்களும் இருக்கும்பொழுது
பஶுபதுர்துரூடம் வடும் - இடையர்களில் இகழப்பட்ட ஒரு வாலிபனை
க: ஜட: ஸ்பாஜயதி - எந்த முட்டாள் பூஜிக்கின்றான்?
அஹோ இதி த்வயி - கஷ்டம்! என்றிவ்விதம் தங்கள் விஷயத்தில்
துர்வசோ விததிம் உத்வமன் - தீயச்சொற்களை கக்கிக்கொண்டு,
ஆஸநாத் உதாயுத: - ஆசனத்திலிருந்து ஆயுதத்தை எடுத்துக் கொண்டு
உதாபதத் - கிளம்பினான்.
அமும் பாண்டவா: ஸமபதன் - அவனை பாண்டவர்கள் எதிர்த்தனர்.

निवार्य निजपक्षगानभिमुखस्य विद्वेषिणस्त्वमेव जहृषे शिरो दनुजदारिणा स्वारिणा ।
जनुस्त्रितयलब्धया सततचिन्तया शुद्धधीस्त्वया स परमेकतामधृत योगिनां दुर्लभाम् ॥ ९ ॥

நிவார்ய நிஜ பக்ஷகானபிமுகஸ்ய வித்வேஷிணஸ்-
த்வமேவ ஜஹ்ருஷே ஶிரோ தனுஜதாரிணா ஸ்வாரிணா ।
ஜனுஸ்த்ரிதய லப்தயா ஸதத சிந்தயா ஶுத்ததீஸ்-
த்வயா பரமேகதாமத்ருத யோகினாம் துர்லபாம் ॥9॥

நிஜபக்ஷகான் நிவார்ய	-	தன்னைச் சேர்ந்தவர்களைத் தடுத்து,
த்வம் ஏவ தநுஜதாரிணா-	-	தாங்களே அசுரர்களைத் துண்டிக்கின்ற
ஸ்வாரிணா அபி முகஸ்ய	-	தனது சக்கிரத்தால் தன்னை எதிர்த்து வந்த
வித்வேஷிண: ஶிர: ஜஹ்ருஷே	-	பகைவனின் தலையை துண்டித்தீர்களல்லவா.
தனு ஸ்ரிதயா லப்தயா	-	மூன்று ஜன்மங்களில் சித்தித்த
ஸதத சிந்தயா	-	இடைவிடாத சிந்தனையால்
ஶுத்ததீ: ஸ:	-	சுத்தமான மனதையுடைய அந்த சிசுபாலன்
யோகினாம் துர்லபாம்	-	யோகிகளும் அடைவதற்கரியதான
த்வயா பரம் ஏகதாம் அத்ருத	-	தங்களுடன் பரமைக்யத்தை கைக்கொண்டான்.

ततस्सुमहिते त्वया क्रतुवरे निरूढे जनो ययौ जयति धर्मजो जयति कृष्ण इत्यालपन् ।
खलः स तु सुयोधनो धुतमनास्सपत्नश्रिया मयार्पितसभामुखे स्थलजलभ्रमादभ्रमीत् ॥ १० ॥

தத: ஸுமஹிதோ த்வயா க்ரதுவரே நிரூடே ஜனோ
யயௌ ஜயதி தர்மஜோ ஜயதி க்ருஷ்ண இத்யாலபன் ।
கல: ஸ து ஸுயோதனோ துதமனா: ஸபத்னஶ்ரியா
மயார்ப்பித ஸபாமுகே ஸ்த்தலஜல ப்ரமாதப்ரமீத் ॥10॥

தத:	-	பிறகு
ஸுமஹிதே க்ரதுவரே	-	மிகச் சிரேஷ்டமான ராஜசூயயாகம்
த்வயா நிரூடே	-	தங்களால் முடிக்கப்பட்டபொழுது
ஜன:	-	அங்கிருக்கும் ஜனங்கள்
தர்மஜ: ஜயதி	-	''தர்மபுத்திரன் மேன்மைபெற்று விளங்குகிறான்''

க்ருஷ்ண: ஜயதி	-	"ஸ்ரீகிருஷ்ணன் மேன்மைபெற்று விளங்குகிறான்"
இதி ஆலபன் யயௌ	-	என்று சொல்லிக்கொண்டு திரும்பிச் சென்றார்கள்.
கல: ஸ: ஸுயோதன: து-		துஷ்டனான அந்த துர்யோதனன் மட்டும்
ஸபத்ன ஶ்ரியா துதமனா:	-	பகைவர்களின் ஐசுவரியத்தால் மனங்கலங்கியவனாய்
மயார்பித ஸபா முகே	-	மயனால் அளிக்கப்பட்ட சபாமண்டபத்தில்
ஸ்தல ஜலப்ரமாத் அப்ரமீத்	-	ஸ்தலத்தைக் கண்டு ஜலமென்றும் ஜலத்தைக் கண்டு ஸ்தலமென்றும் பிரமத்தால் தத்தளித்தான்.

तदा हसितमुत्थितं द्रुपदनन्दनाभीमयो
रपाङ्गकलया विभो किमपि तावदुज्जृम्भयन् ।
धराभरनिराकृतौ सपदि नाम बीजं वपन्
जनार्दन मरुत्पुरीनिलय पाहि मामामयात् ॥ ११ ॥

ததா ஹஸித முத்திதம் த்ருபதநந்தனா பீமயோ-
ரபாங்ககலயா விபோ கிமபி தாவதுஜ்ஜ்ரும்பயன் ।
தராபர நிராக்ருதௌ ஸபதி நாம பீஜம் வபன்
ஜனார்த்தன மருத்புரீநிலய பாஹி மாமாமயாத் ॥ 11 ॥

ஜனார்தன விபோ	-	துஷ்டர்களை ஸம்ஹரிக்கின்ற பிரபுவே!
ததா த்ருபத நந்தனா பீமயோ:	-	அப்பொழுது திரௌபதிக்கும் பீமனுக்கும்
உத்திதம் ஹஸிதம்	-	உண்டான சிரிப்பை
தாவத் அபாங்க கலயா	-	அப்பொழுது கடைக்கண் பார்வையால்
கிமபி உஜ்ஜ்ரும்பயன்	-	சிறிது வளரச்செய்து
தராபர நிராக்ருதௌ	-	பூபாரத்தை ஒழிப்பதில்
ஸபதி நாம பீஜம் வபன்	-	அப்பொழுதே விதைவிதைத்த
மருத்புரீநிலய	-	ஹே குருவாயூரப்பா!
மாம் ஆமயாத் பாஹி	-	என்னை வியாதியிலிருந்து காப்பாற்றுவீராக.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ஜராஸந்த வத வர்ணனம் நாம
பஞ்சாஶீதிதமம் தஶகம் ஸைகம்.

[தஶமஸ்கந்த ஶ்லோகா: 503]

[ஆதித: ஶ்லோகா: 878]

தசகம் - 86

ஸால்வ வதமும் பாரதப் போரும்

सात्वो भैष्मीविवाहे यदबलविजितश्चन्द्रचूडाद्विमानं
विन्दन्सौभं स मायी त्वयि वसति कुरूंस्त्वत्पुरीमभ्यभाङ्क्षीत् ।
प्रद्युम्नस्तं निरुन्धन्निखिलयदुभटैर्न्यग्रहीदुग्रवीर्यं
तस्यामात्यं द्युमन्तं व्यजनि च समरस्सप्तविंशत्यहान्तः ॥१॥

ஸால்வோ பைஷ்மீ விவாஹே யதுபல
விஜிதச்சந்த்ர சூடாத்விமானம்
விந்தன் ஸௌபம் ஸமாயீ த்வயி வஸதி
குரூம்ஸ்த்வத் புரீமப்ப்யபாங்க்ஷீத் ।
ப்ரத்யும்னஸ்தம் நிருந்தந்நிகில-
யதுபடைர் ந்யக்ரஹீதுக்ரவீர்யம்
தஸ்யாமாத்யம் த்யுமந்தம் வ்யஜனி ச
ஸமர: ஸப்தவிம்ஶத்யஹாந்தம் ॥1॥

பைஷ்மீ விவாஹே	-	ருக்மணியின் விவாஹத்தில்
யதுபல விஹித: ஸால்வ:	-	யாதவ சேனைகளால் தோற்கடிக்கப்பட்ட சால்வராஜன்
சந்த்ரசூடாத்	-	பரமேசுவரனிடமிருந்து
ஸௌபம் விமானம் விந்தன்	-	"சௌபம்" என்ற விமானத்தை பெற்றுக்கொண்டு
த்வயி குரூன் வஸதி	-	தாங்கள் குருதேசத்தில் வசிக்கும்பொழுது
மாயி ஸ:	-	மாயாவியான அந்த சால்வன்
த்வத்புரீம்	-	தங்கள் பட்டணமாகிய துவாரகையை
அப்யபாங்க்ஷீத்	-	பங்கப்படுத்தினான்
ப்ரத்யும்ந: நிகிலயது படை:	-	பிரத்யும்னன் எல்லா யாதவ சேனைகளுடனும்
தம் நிருந்தன்	-	அவனை தடுத்துக்கொண்டு,
தஸ்ய அமாத்யம் உக்ரவீர்யம்	-	அவன் மந்திரியும் கொடிய வீர்யம் படைத்தவனுமான
த்யுமந்தம் ந்யக்ரஹீத்	-	"த்யுமான்" என்பவனைக் கொன்றான்.
ஸமர: ச ஸப்த விம்ஶத்ய் ஹாந்தம்	-	போரும் இருபத்தேழு நாட்கள் முடிய
வ்யஜனி	-	நீண்டு நின்றது.

तावत्त्वं रामशाली त्वरितमुपगतः खण्डितप्रायसैन्यं
सौभेशं तं न्यरुन्धाः स च किल गदया शार्ङ्गमभ्रंशयत्ते ।
मायातातं व्यहिंसीदपि तव पुरतस्तत्त्वयापि क्षणार्धं
नाज्ञायीत्याहुरेके तदिदमवमतं व्यास एव न्यषेधीत् ॥ २॥

தாவத் த்வம் ராமஶாலீ த்வரிதமுபகத:
கண்டித ப்ராய ஸைன்யம்
ஸௌபேஶம் தம் ந்யருந்த்தா: ஸ ச கில
கதயா சார்ங்க மப்ரம் ஶயத் தே ।
மாயா தாதம் வ்யஹிம்ஸீதபி தவபுரதஸ்தத்
த்வயாபி க்ஷணார்த்தம்
நாஜ்ஞாயீத்யாஹுரேகே ததிதமவமதம்
வ்யாஸ ஏவ ந்யஷேதீத் ॥2॥

தாவத் த்வம் ராமஶாலீ - அதற்குள் தாங்கள் பலராமனுடன்
த்வரிதம் உபகத: - விரைந்துவந்து
கண்டித ப்ராத ஸைன்யம் - முற்றிலும் முறியடிக்கப்பட்ட சேனைகளையுடைய
தம்ஸௌமேஶம் ந்யருந்தா: - அந்த வைமானிகனான சால்வனை தடுத்தீர்களல்லவா.
ஸ: ச கதயா - அவனும் தன் கதையால்
தே ஶார்ங்கம் - தங்களுடைய "சார்ங்கம்" என்ற வில்லை
அப்ரம்ஶயன் கில - கையிலிருந்து நழுவச்செய்தானல்லவா.
தவபுரத: - தங்கள் முன்னிலையில்
மாயாதாதம் - மாயையால் உண்டுபண்ணப்பட்ட தங்கள் பிதாவை
வ்யஹிம்ஸீத் அபி - கொல்லவும் செய்தான்.
தத் த்வயா அபி க்ஷணார்தம் - அதன் உண்மை தங்களாலும் அரைக்ஷணம் வரையில்
ந அக்ஞாயி இதி ஏகே ஆஹு: - அறியப்படவில்லை என்று சிலர் சொல்லுகின்றனர்.
தத் இதம் அவமதம் - நித்தியமான அந்த அபிப்பிராயத்தை
வ்யாஸ: ஏவ நியஷேதீத் - வியாசரிஷியே நிஷேதித்திருக்கிறார்.

क्षिप्त्वा सौभं गदाचूर्णितमुदकनिधौ मङ्क्षु साल्वेऽपि चक्रे
णोत्कृत्ते दन्तवक्त्रः प्रसभमभिपतन्नभ्यमुञ्चद्गदां ते ।
कौमोदक्या हतोऽसावपि सुकृतनिधिश्चैद्यवत्प्रापदैक्यं
सर्वेषामेष पूर्वं त्वयि धृतमनसां मोक्षणार्थोऽवतारः ॥ ३॥

க்ஷிப்த்வா ஸௌபம் கதா சூர்ணித-
முதகநிதௌ மங்க்ஷு ஸால்வேऽபி சக்ரே-
ணோத்க்ருத்தே தந்தவக்த்ர: ப்ரஸப-
மபிபதன்னப்ய முஞ்சத்கதாம் தே ।
கௌமோதக்யா ஹதோऽஸாவபி
ஸுக்ருத நிதிஶ்சைத்யவத் ப்ராபதைக்யம்
ஸர்வேஷாமேவ பூர்வம் த்வயி த்ருத
மனஸாம் மோக்ஷணார்த்தோऽவதார: ॥3॥

ஸௌபம் - ''சௌபம்'' என்ற விமானத்தை
கதா சூர்ணிதம் - கதையால் தூள் தூளாக்கி
உதகநிதௌ க்ஷிப்த்வா - சமுத்திரத்திலெறிந்து,
மங்க்ஷு ஸால்வே அபி - சீக்கிரத்தில் சால்வராஜனும்
சக்ரேண உத்க்ருத்தே - சக்கிராயுதத்தால் அறுக்கப்பட்டபொழுது
தந்த வக்த்ர: - தந்தவக்திரன்
ப்ரஸபம் அபிபதன் தே - விரைவாக எதிர்த்துவந்து தங்கள் மேல்
கதாம் அப்யமுஞ்சத் - கதையை விட்டெறிந்தான்.
ஸுக்ருத நிதி: அஸௌ அபி - புண்ணியங்களுக்குப் பொக்கிஷமான அவனும்,
கௌமோதக்யா - ''கௌமோதகி'' என்ற தங்கள் கதையால்
ஹதா: சைத்யவத் - கொல்லப்பட்டு சிசுபாலனைப்போல்
ஐக்யம் ப்ராபத் - சாயுஜ்யமுக்தியை அடைந்தான்.
ஏஷ: அவதார: - தங்களுடைய இந்த திருவவதாரம்
பூர்வம் த்வயி த்ருத மனஸாம் - முந்தியே தங்களிடத்தில் மனதைச் செலுத்திய
ஸர்வேஷாம் - எல்லோருக்கும் மோக்ஷத்திற்கு காரணமாக
மோக்ஷணார்த: ஆகிறது.

त्वय्यायातेऽथ जाते किल कुरुसदसि द्यूतके संयतायाः
क्रन्दन्त्या याज्ञसेन्याः सकरुणमकृथाश्चेलमालामनन्ताम् ।
अन्नान्तप्राप्तशर्वांशजमुनिचकितद्रौपदी चिन्तितोऽथ
प्राप्तश् शाकान्नमश्नन् मुनिगणमकृथास्तृप्तिमन्तं वनान्ते ॥ ४ ॥

த்வய்யாயாதேऽத ஜாதே கில
குருஸதஸி த்யூதகே ஸம்யதாயா:
க்ரந்தந்த்யா யாஜ்ஞஸேன்யா: ஸகருண-
மக்ருதாஶ்சேல மாலா மனந்தாம் ।
அன்னாந்த ப்ராப்த ஶர்வாம்ஶஜ முனி
சகித த்ரௌபதீ சிந்திதோऽத
ப்ராப்த: ஶாகான்னமஶ்னன் முனிகண-
மக்ருதா ஸ்த்ருப்திமந்தம் வனாந்தே ॥4॥

த்வயி ஆயாதே அத	-	தாங்கள் துவாரகைக்குச் சென்றபிறகு
குருஸதஸி காதே த்யூதகே	-	கௌரவசபையில் நடந்த சூதாட்டத்தில்
ஸம்யதாயா: கில	-	அடகுவைக்கப்பட்டவளென்று கருதப்பட்டவளும்,
க்ரந்தந்த்யா: யாக்ஞஸேன்யா:	-	அதனால் கதறுகிறவளுமான திரௌபதிக்கு
சேல மாலாம் ஸகருணம்	-	வஸ்திரத் தொகுதியை மிகக் கருணையுடன்
அநந்தாம் அக்ருதா:	-	முடிவற்றதாக செய்தீர்களல்லவா.
அத வநாந்தே	-	பிறகு வனமத்தியத்தில்
அந்நாந்த ப்ராப்த ஶர்வாம்ஶஜ- முனிசகித த்ரௌபதி சிந்தித:		அன்னம் முடிந்தபிறகு வந்துசேர்ந்த பரமேச்வராம்சமானதுர்வாஸ முனிவரிடமிருந்து பயந்த திரௌபதியால் தியானிக்கப்பட்டு
ப்ராப்த: ஶாகாந்நம் அஶ்நந்	-	வந்து கீதையை உண்டு
முனிகணம்	-	துர்வாஸரையும் கூடவந்த மற்ற முனிவர்களையும்
த்ருப்திமந்தம் அக்ருதா:	-	திருப்தியடைந்தவர்களாக செய்தீர்களல்லவா.

युद्धोद्योगेऽथ मन्त्रे मिलति सति वृतः फल्गुनेन त्वमेकः
कौरव्ये दत्तसैन्यः करिपुरमगमो दूत्यकृत्पाण्डवार्थम् ।
भीष्मद्रोणादिमान्ये तव खलु वचने धिक्कृते कौरवेण
व्यावृण्वन्विश्वरूपं मुनिसदसि पुरीं क्षोभयित्वागतोऽभूः ॥ ५ ॥

யுத்தோத்யோகே஽த மந்த்ரே மிலதி ஸதி
வ்ருத: பல்குனேன த்வமேக:
கௌரவ்யே தத்தஸைன்ய: கரிபுர
மகமோ தௌத்யக்ருத் பாண்டவார்த்தம் ।
பீஷ்ம த்ரோணாதி மான்யே தவ கலு
வசனே திக்க்ருதே கௌரவேண
வ்யாவ்ருண்வன் விஶ்வ ரூபம் முனிஸதஸி
புரீம் க்ஷோபயித்வா஽கதோ஽பூ: ॥5॥

அத யுத்தோத்யோகே	-	பிறகு போருக்குவேண்டிய பிரயத்தினமும்
மந்த்ரே	-	அதற்கு வேண்டிய மந்திராலோசனையும்
மிலதி ஸதி பல்குனேன	-	நடக்கும்பொழுது அர்ஜுனனால்
த்வம் ஏக: வ்ருத:	-	தாங்கள் ஒருவர்மட்டும் சகாயமாக வேண்டப்பட்டு

கௌரவ்யே தத்தஸைன்ய:	- துர்யோதனனுக்கு யாதவசேனைகளைக் கொடுத்து
பாண்டவார்தம் தௌத்யக்ருத்	- பாண்டவர்களுக்காக தூது செல்லுகிறவராக
கரிபுரம் அகம:	- ஹஸ்தினாபுரம் சென்றீர்களல்லவா.
பீஷ்ம த்ரோணாதி மான்யே	- பீஷ்மர் துரோணர் முதலியவர்களால் வெகுமானிக்கத் தகுந்த
தவ கலு வசநே	- தங்கள் திருவாக்கும்
கௌரவேண திக்க்ருதே	- துர்யோதனனால் திக்கரிக்கப்பட்டபொழுது
முனி ஸதஸி	- முனிவர் சதசில்
விஶ்வரூபம் வ்யாவ்ருண்வன்	- விச்வரூபத்தைக் காண்பித்து
புரீம் க்ஷோபயித்வா	- பட்டணத்தைக் கலங்கச்செய்து
ஆகத: அபூ:	- திரும்பி வந்தீர்களல்லவா.

जिष्णोस्त्वं कृष्ण सूतः खलु समरमुखे बन्धुघाते दयालुं
खिन्नं तं वीक्ष्य वीरं किमिदमयि सखे नित्य एकोऽयमात्मा ।
को वध्यः कोऽत्र हन्ता तदिह वधभियं प्रोज्झ्य मय्यर्पितात्मा
धर्म्यं युद्धं चरेति प्रकृतिमनयथा दर्शयन्विश्वरूपम् ॥ ६ ॥

ஜிஷ்ணோஸ்த்வம் க்ருஷ்ண ஸூத: கலு
ஸமரமுகே பந்துகாதே தயாளும்
கின்னம் தம் வீக்ஷ்ய வீரம் கிமிதமயி
ஸகே நித்ய ஏகோऽயமாத்மா ।
கோ வத்ய: கோऽத்ர ஹந்தா ததிஹ
வதபியம் ப்ரோஜ்ய மய்யர்ப்பிதாத்மா
தர்ம்யம் யுத்தம் சரேதி ப்ரக்ருதிமநயதா
தர்ஶயன் விஶ்வரூபம் ॥6॥

க்ருஷ்ண த்வம் கலு	- ஹே கிருஷ்ணா! தாங்களும்
விஷ்ணோ: ஸூத:	- அர்ஜுனனுக்கு தேர்ப்பாகனாக இருந்து கொண்டு
ஸமரமுகே வீரம் தம்	- யுத்தாரம்பத்தில் வீரனான அந்த அர்ஜுனனை
பந்து காதே தயாளும்	- பந்துக்களைக் கொல்லுவதில் கருணை கொண்டவனாகவும்
கின்னம் வீக்ஷ்ய	- அதனால் வருத்தமடைந்தவனாகவும் கண்டு,
அயிஸகே இதம் கிம்	- "ஓ நண்பனே! இதென்ன?
அயம் ஆத்மா நித்ய: ஏக:	- இந்த ஆத்மா நித்தியன் (அழிவில்லாதவன்) ஒருவன்.
அத்ர வத்ய: க:	- இவ்வுலகில் கொல்லப்படுகிறவன் யார்?

ஹந்தா கஹ: தத் இஹ	-	கொல்லுகிறவன் யார்? ஆகையால் இப்பொழுது
வதபியம் ப்ரோஜ்ய	-	வதத்தாலுண்டாகும் பயத்தை விட்டு விட்டு
மயி அர்பிதாத்மா	-	என்னில் மனதைச் செலுத்தியவனாய்
தர்ம்யம் யுத்தம்	-	தர்மநெறி தவறாத யுத்தத்தை
சர இதி	-	நீ புரிவாயாக'' என்று சொல்லி
விஸ்வரூபம் தர்சயன்	-	விச்வரூபத்தைக் காண்பித்து
ப்ரக்ருதிம் அநயதா:	-	இயல்பையடைவித்தீர்களல்லவா.

भक्तोत्तंसेऽथ भीष्मे तव धरणिभरक्षेपकृत्यैकसक्ते
नित्यं नित्यं विभिन्दत्ययुतसमधिकं प्राप्तसादे च पार्थे ।
निश्शस्त्रत्वप्रतिज्ञां विजहदरिवरं धारयन्क्रोधशाली
वाधावन्प्राञ्जलिं तं नतशिरसमथो वीक्ष्य मोदादपागाः ॥ ७॥

பக்தோத்தம்ஸே'த பீஷ்மே தவ
தரணிபரக்ஷேப க்ருத்யைகஸக்தே
நித்யம் நித்யம் விபிந்தத்யயுதஸமதிகம்
ப்ராப்தஸாதே ச பார்த்தே ।
நிஶ்ஶஸ்த்ரத்வ ப்ரதிஜ்ஞாம் விஜ-
ஹதரிவரம் தாரயன் க்ரோதஶாலீ
வாதாவன் ப்ராஞ்ஜலிம் தம் நதஶிர-
ஸமதோ வீக்ஷ்ய மோதாதபாகா: ॥7॥

அத பக்தோத்தம் ஸே பீஷ்மே	-	பிறகு பக்தசிரோமணியான பீஷ்மர்
தவ தரணி பர க்ஷேப க்ருத்யைக ஸக்தே		தாங்கள் செய்யவேண்டியதான பூபாரத்தை யொடுக்குவதாகிற பிரவிருத்தி யொன்றிலேயே ஈடுபட்டு
நித்யம் நித்யம்	-	ஒவ்வொரு நாளும்
அயுதஸமதிகம் விபிந்ததி	-	பதினாயிரத்திற்கதிகமான சேனைகளைக் கொல்லவும்
பார்த்தே ச ப்ராப்தஸாதே த்வம்		அர்ஜுனனும் சோர்வடையவும், தாங்கள்
நிஶ் ஶஸ்த்ரத்வ ப்ரதிக்ஞாம்	-	ஆயுதமெடுப்பதில்லை என்ற பிரதிக்ஞையை
விஜஹத் க்ரோதஶாலீ இவ	-	உபேக்ஷித்து கோபமடைந்தவர்போல
அரிவரம் தாரயன்	-	சக்கிராயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு
ஆதாவந் தம் நதஶிரசம்	-	ஓடிவந்து அந்த பீஷ்மரை தலைகுனிந்து
ப்ராஞ்சலிம் வீக்ஷ்ய	-	அஞ்சலி செய்தவராகக் கண்டு பிறகு
மோதாத் அபாகா:	-	மிகச் சந்தோஷத்துடன் திரும்பிச் சென்றீர்களல்லவா.

युद्धे द्रोणस्य हस्तिस्थिररणभगदत्तेरितं वैष्णवास्त्रं
वक्षस्याधत्त चक्रस्थगितरविमहाः प्रार्दयन्सिन्धुराजम् ।
नागास्त्रे कर्णमुक्ते क्षितिमवनमयन्केवलं कृत्तमौलिं
तत्र तत्रापि पार्थं किमिव न हि भवान् पाण्डवानामकार्षीत् ॥ ८ ॥

யுத்தே த்ரோணஸ்ய ஹஸ்திஸ்த்திரரண-
பகதத்தேரிதம் வைஷ்ணவாஸ்த்ரம்
வக்ஷஸ்யாதத்த சக்ரஸ்த்தகித-
ரவிமஹா: ப்ரார்த்தயத் ஸிந்துராஜம் ।
நாகாஸ்த்ரே கர்ணமுக்தே க்ஷிதிமவநமயன்
கேவலம் க்ருத்த மௌலிம்
தத்ரே தத்ராபி கிமிவ நஹி
பவான் பாண்டவானாமகார்ஷீத் ॥8॥

த்ரோணஸ்ய யுத்தே	-	துரோணயுத்தத்தில்
ஹஸ்திஸ்திரரண: பகதத்தேரிதம்	-	யானைமேல் திடமாக இருந்துகொண்டு போர்புரிகின்ற நரகாசுரனின் புதல்வனான பகதத்தனால் பிரயோகிக்கப்பட்ட
வைஷ்ணவாஸ்த்ரம்	-	நாராயணாஸ்திரத்தை
வக்ஷஸி ஆதத்த	-	மார்பில் தாங்கினீர்கள்.
சக்ரஸ்தகிதர விமாஹா:	-	சக்கிராயுதத்தால் மறைக்கப்பட்ட சூரிய கிரணங்களை உடையவராக
ஸிந்துராஜம் ப்ரார்தயத்	-	ஜயத்ரதனைக் கொன்றீர்கள்.
நாகாஸ்த்ரே கர்ணமுக்தே	-	நாகாஸ்திரம் கர்ணனால் பிரயோகிக்கப் பட்டபொழுது
க்ஷிதிம் அவனமயன்	-	பூமியைத் தாழ்த்திக்கொண்டு
தத்ர அபி பார்தம்	-	அந்த இடத்திலும் அர்ஜுனனை
கேவலம் க்ருத்த மௌலிம்	-	கிரீடம் மட்டும் அறுக்கப்பட்டவனாக
தத்ரே	-	காப்பாற்றினீர்கள்.
பவான் பாண்ட -வானாம் ஹி	-	தாங்கள் பாண்டவர்களுக்காக
கிம் இவ ந அகார்ஷீத்	-	என்னதான் செய்யவில்லை?

युद्धादौ तीर्थगामी स खलु हलधरो नैमिशक्षेत्रमृच्छ
न्नप्रत्युत्थायिसूतक्षयकृदथ सुतं तत्पदे कल्पयित्वा ।
यज्ञघ्नं बल्वलं पर्वणि परिदलयन् स्नाततीर्थो रणान्ते
सम्प्राप्तो भीमदुर्योधनरणमशमं वीक्ष्य यातः पुरीन्ते ॥ ९ ॥

யுத்தாதௌ தீர்த்தகாமீ ஸ கலு
ஹலதரோ நைமிஶ க்ஷேத்ரம்ருச்சன்-
னப்ரத்யுத்தாயி ஸூத க்ஷய க்ருதத
ஸூதம் தத்பதே கல்பயித்வா।
யஜ்ஞக்னம் பல்வலம் பர்வணி பரிதலயன்
ஸ்நாததீர்த்தோ ரணாந்தே
ஸம்ப்ராப்தோ பீம துர்யோதன ரண-
மஶமம் வீக்ஷ்ய யாத: புரீம் தே ॥9॥

யுத்தாதௌ தீர்தகாமி	-	யுத்தாரம்பத்தில் தீர்த்தயாத்திரை சென்ற
ஸ: ஹலதர: கலு	-	அந்த பலராமனும்
நைமிஶ க்ஷேத்ர ம்ருச்சன்	-	நைமிசாரண்யத்திற்குச் சென்று
அப்ரத்யுத்தாயி ஸூதக்ஷயக்ருத்	-	ஆசனத்திலிருந்தெழுந்து தன்னை மரியாதை செய்யாத சூதபௌராணிகனைக் கொன்று
அத ஸூதம்	-	பிறகு அவர் பிள்ளையை
தத்பதே கல்பயித்வா	-	அவருடைய ஸ்தானத்தில் நியமித்து
பர்வணி யக்ஞக்னம்	-	பர்வகாலங்களில் யாகங்களைக் கெடுக்கின்ற
பல்வலம்	-	''பல்வலன்'' என்ற அசுரனைக் கொன்று
ஸ்நாததீர்த:	-	தீர்த்தஸ்நானத்தை முடித்துக்கொண்டு
ரணாந்தே ஸம்ப்ராப்த:	-	யுத்தமுடிவில் திரும்பிவந்து
பீம துர்யோதன ரணம்	-	பீமனுடையவும் துர்யோதனனுடையவும் கதாயுத்தம்
அஶமம் வீக்ஷ்ய	-	முடிவடையாததாகக் கண்டு
தே புரீம்யாத:	-	தங்கள் நகரமான துவாரகைக்குச் சென்றார்.

संसुप्तद्रौपदेयक्षपणहतधियं द्रौणिमेत्य त्वदुक्त्या
तन्मुक्तं ब्राह्ममस्त्रं समहृत विजयो मौलिरत्नं च जह्रे ।
उच्छित्त्यै पाण्डवानां पुनरपि च विशत्युत्तरागर्भमस्त्रे
रक्षन्नङ्गुष्ठमात्रः किल जठरमगाश्चक्रपाणिर्विभो त्वम् ॥१०॥

ஸம்ஸுப்த த்ரௌபதேய க்ஷபண-
ஹததியம் த்ரௌணிமேத்ய த்வதுக்த்யா
தன்முக்தம் ப்ராஹ்மமஸ்த்ரம் ஸமஹ்ருத விஜயோ
மௌலி ரத்னஞ்ச ஜஹ்ரே।
உச்சித்யை பாண்டவானாம் புனரபி ச
விஶத்யுத்தரா கர்ப்பமஸ்த்ரே
ரக்ஷந்நங்குஷ்ட மாத்ர: கில ஜடர ॥10॥
மகாஶ்சக்ரபாணிர் விபோ த்வம்

ஸம்ஸுப்த த்ரௌபதேய க்ஷபண ஹததியம்	தூங்கிக்கொண்டிருந்த திரௌபதியின் பிள்ளைகளைக் கொன்றதால் புத்திகெட்ட
த்ரௌணிம் ஏத்ய	- அச்வத்தாமாவை அடைந்து
தன்முக்தம் ப்ராஹ்மம் அஸ்த்ரம்	அவனால் பிரயோகிக்கப்பட்ட பிரம்மாஸ்திரத்தை
த்வதுக்த்யா விஜய:	- தங்கள் ஆக்கினையால் அர்ஜுனன்
ஸமஹ்ருத	- உபஸம்ஹாரம் செய்தான்.
மௌலிரத்னம் ச ஜஹ்ரே	- தலையிலிருக்கும் ரத்தினத்தையும் எடுத்துவிட்டான்.
புன: அபி ச	- மறுபடியும்
பாண்டவானாம் உச்சித்யை	- பாண்டவர்களை மூலநாசஞ் செய்வதற்காக
அஸ்த்ரே	- அச்வத்தாமாவின் அஸ்திரம்
உத்தரா கர்பம் விஶதி	- உத்தரையின் கர்ப்பத்தில் புகும்பொழுது
விபோ த்வம்	- ஸர்வவல்லமை பொருந்திய ஹே பிரபுவே! தாங்கள்
அங்குஷ்ட மாத்ர:	- பெருவிரலளவு சரீரமுடையவராய்
சக்ரபாணி:	- கையில் சுதர்சன சக்கிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு
ரக்ஷன்	- காப்பாற்றிக்கொண்டு
ஜடரம் அகா: கில	- உத்தரையின் வயிற்றில் புகுந்தீர்களல்லவா

धर्मौघं धर्मसूनोरभिदधदखिलं छन्दमृत्युः स भीष्म
स्त्वां पश्यन्भक्तिभूम्नैव हि सपदि ययौ निष्कलब्रह्मभूयम् ।
संयाज्याथाश्वमेधैस्त्रिभिरतिमहितैर्धर्मजं पूर्णकामं
सम्प्राप्तो द्वारकां त्वं पवनपुरपते पाहि मां सर्वरोगात् ॥ ११ ॥

தர்மௌகம் தர்மஸூனோ ரபிதத-
தகிலம் சந்தம்ருத்யு: ஸ பீஷ்மஸ்-
த்வாம் பஶ்யன் பக்திபூம்னைவ
ஹி ஸபதி யயௌ நிஷ்கல ப்ரஹ்மபூயம் ।
ஸம்யாஜ்யாதாஶ்வமேதை ஸ்த்ரிபி-
ரதிமஹிதைர் தர்மஜம் பூர்ணகாமம்
ஸம்ப்ராப்தோ த்வாரகாம் த்வம்
பவனபுரபதே பாஹி மாம் ஸர்வரோகாத் ॥ 11 ॥

சந்தம்ருத்யு:	-	தன்னிஷ்டம்போல் மரணமடைய வரம்பெற்ற
ஸ: பீஷ்மக: தர்மஸூனோ:	-	அந்த பீஷ்மர் தர்மபுத்திரனுக்கு
தர்மௌகம் அகிலம் அபித தத்	-	தர்மசமூகமெல்லாவற்றையும் உபதேசித்து
ஸபதி த்வாம் பஶ்யன்	-	உடனேயே தங்களை நேரில் தரிசனம் செயது
பக்தி பூம்னா ஏவ	-	பக்தியின் மேன்மையினாலேயே
நிஷ்கலப்ரம்ஹ பூயம் யயௌஹி	-	நிர்க்குணப் பிரம்மபாவத்தை அடைந்தாரல்லவா.
பவனபுரபதே	-	ஹே குருவாயூரப்பா!
அத பூர்ண காமம்	-	பிறகு தனது அபீஷ்டங்கள் நிறைவேறிய
தர்மஜம் அதிமஹிதை:	-	தர்மபுத்திரருக்கு மிகச்சிறந்த
த்ரிபி: அஶ்வமேதை: ஸம்யாஜ்ய	-	மூன்று அச்வமேதயாகங்களைச் செய்வித்து
த்வாரகாம் ஸம்ப்ராப்த	-	துவாரகைக்குச் சென்றீர்களல்லவா.
த்வம் மாம்	-	அப்படிப்பட்ட தாங்கள் என்னை
ஸர்வரோகாத் பாஹி	-	எல்லா வியாதிகளிலிருந்தும் காப்பாற்றுவீராக.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே ஸால்வாதி யுத்த வர்ணனம் நாம ஷடஶிதிதமம் தஶக ஸைகம்.

[தஶமஸ்கந்த ஶ்லோகா: 514]

[ஆதித: ஶ்லோகா: 889]

தஶகம் - 87

குசேலோபாக்கியானம்

कुचेलनामा भवतः सतीर्थ्यतां गतः स सान्दीपनिमन्दिरे द्विजः ।
त्वदेकरागेण धनादिनिःस्पृहो दिनानि निन्ये प्रशमी गृहाश्रमी ॥१॥

குசேல நாமா பவத: ஸதீர்த்யதாம்
கத: ஸ ஸாந்தீபனி மந்திரே த்விஜ: ।
த்வதேக ராகேண தனாதி நி: ஸ்ப்ருஹோ
தினானி நின்யே ப்ரஶமீ க்ருஹாஶ்ரமீ ॥1॥

ஸாந்தீபநி மந்திரே பவத:	-	ஸாந்தீபனிமுனியின் ஆசிரமத்தில் தங்களுக்கு
ஸதீர்த்யதாம் கத:	-	கல்வித் தோழமையையடைந்தவரும்,
ப்ரஶமீ க்ருஹாஶ்ரமீ	-	சாந்தஸ்வபாவமுடையவரும், கிருஹஸ்தாசிரமியும்,
குசேலநாமா	-	குசேலனென்று பெயருடையவருமான
ஸ: த்விஜ: த்வதேக ராகேண	-	அந்தப் பிராமணன் தங்களிடத்தில் ஏகாந்த பக்தியால்
தநாதி நி: ஸ்ப்ருஹ:	-	பணம் முதலியவற்றில் ஆசையற்றவராகவே
தினானி நின்யே	-	நாட்களைக் கழித்துவந்தார்.

समानशीलाऽपि तदीयवल्लभा तथैव नो चित्तजयं समेयुषी ।
कदाचिदूचे बत वृत्तिलब्धये रमापतिः किं न सखा निषेव्यते ॥२॥

ஸமான ஶீலா஽பி ததீய வல்லபா
ததைவ நோ சித்தஜயம் ஸமேயுஷீ ।
கதாசிதூசே பத வ்ருத்திலப்தயே
ரமாபதி: கிம் ந ஸகா நிஷேவ்யதே ॥2॥

ஸமானஶீலா அபி	-	குசேலனுக்கொத்த சீலமுடையவள்க இருந்தாலும்
ததீய வல்லபா ததா ஏவ	-	அவருடைய பத்தினி அவரைப்போலவே
சித்த ஜயம் நோ ஸமேயுஷீ	-	மனத்தூய்மை பெறவில்லை;
பத வ்ருத்தி லப்தயே	-	கஷ்டம்! (அதனால்) செல்வங் கிடைப்பதற்கு
ஸகா ரமாபதி:	-	தங்கள் தோழனும் ஸ்ரீகாந்தனுமான ஸ்ரீகிருஷ்ணன்

கிம் ந நிஷேவ்யதே	-	ஏன் சேவிக்கப்படுகிறதில்லை என்று
கதாசித் ஊசே	-	ஒருநாள் சொன்னாள்.

इतीरितोऽयं प्रियया क्षुधाऽऽर्तया जुगुप्समानोऽपि धने मदावहे ।
तदा त्वदालोकनकौतुकाद्ययौ वहन्पटान्ते पृथुकानुपायनम् ॥ ३॥

இதீரிதோऽயம் ப்ரியயா க்ஷுதாऽऽர்த்தயா
ஜுகுப்ஸமானோऽபி தனே மதாவஹே ।
ததா த்வதாலோகன கௌதுகாத்யயௌ
வஹன் படாந்தே ப்ருதுகானுபாயனம் ॥3॥

க்ஷுதா ஆர்தயா ப்ரியயா	-	பசியால் வருந்திய தன் பத்தினியால்
இதி ஈரித: அயம்	-	இவ்விதம் உரைக்கப்பட்ட அந்தக் குசேலன்
மதாவஹே தனே	-	மதத்தையுண்டுபண்ணும் செல்வத்தில்
ஜுகுப்ஸ மான: அபி	-	வெறுப்புற்றிருந்தும்
ததா த்வதா லோகன கௌதுகான்	-	அப்பொழுது தங்களை தரிசிக்க விருப்பத்தால்
படாந்தே உபாயனம்	-	வஸ்திரத்தலைப்பில் காணிக்கையாக
ப்ருதுகான் வஹன் யயௌ	-	அவலையெடுத்துக்கொண்டு துவாரகைக்குச் சென்றார்.

गतोऽयमाश्चर्यमयीं भवत्पुरीं गृहेषु शैब्याभवनं समेयिवान् ।
प्रविश्य वैकुण्ठमिवाप निर्वृतिं तवातिसम्भावनया तु किं पुनः ॥ ४॥

கதோऽய மாஶ்சர்யமயீம் பவத் புரீம்
க்ருஹேஷு ஶைப்யாபவனம் ஸமேயிவான் ।
ப்ரவிஶ்ய வைகுண்டமிவாப நிர்வ்ருதிம்
தவாதி ஸம்பாவனயா து கிம் புன: ॥4॥

அயம் ஆஶ்சர்யமயீம்	-	அந்தக் குசேலன் ஒரே ஆச்சரியம் நிறைந்த
பவத் புரீம் கத:	-	தங்கள் நகரத்தையடைந்து
க்ருஹேஷு	-	பதினாறாயிரத்தெட்டு வீடுகளுக்கிடையில்
ஶைப்யா பவனம் ஸமேயிவான்	-	சைபியயின் வீட்டையடைந்து
வைகுண்டம் ப்ரவிஶ்ய இவ	-	வைகுண்டத்தையடைந்தவர்போல்
நிர்வ்ருதிம் அவாப	-	ஆனந்தத்தையடைந்தார்.
தவ அதிஸம்பாவனயா து	-	தங்களுடைய மிகச் சிறந்த உபசாரத்தால்
கிம் புன:	-	ஆனந்தத்தையடைந்தாரென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?

प्रपूजितं तं प्रियया च वीजितं करे गृहीत्वाऽकथयः पुरा कृतम् ।
यदिन्धनार्थं गुरुदारचोदितैरपर्तुवर्षं तदमर्षि कानने ॥ ५ ॥

ப்ரபூஜிதம் தம் ப்ரியயா ச வீஜிதம்
கரே க்ருஹீத்வா஽ கதய: புராக்ருதம் ।
யதிந்தனார்த்தம் குருதார சோதிதை-
ரபர்து வர்ஷம் ததமர்ஷி கானனே ॥5॥

ப்ரபூஜிதம்	-	தங்களால் நன்கு பூஜிக்கப்பட்டவரும்,
ப்ரியயா வீஜிதம் ச	-	தங்கள் பத்தினியால் வீசப்பட்டவருமான
தம் கரே க்ருஹீத்வா இந்த நார்தம்	-	அவரை கையில் பிடித்துக்கொண்டு, விறகுக்காக
குரு தாரசோதிதை:	-	குருபத்தினியால் ஏவப்பட்ட நம்மால்
கானனேன அபர்து வர்ஷம்	-	காட்டில் காலமல்லாத காலத்தில் பெய்த மழை
அமர்ஷியத்	-	பொறுக்கப்பட்டதென்ற
தத் புராக்ருதம் அகதய:	-	அந்தப் பழங்கதையைச் சொன்னீர்கள்.

त्रपाजुषोऽस्मात्पृथुकं बलादथ प्रगृह्य मुष्टौ सकृदाशिते त्वया ।
कृतं कृतं नन्वियतेति सम्भ्रमाद्रमा किलोपेत्य करं रुरोध ते ॥ ६ ॥

த்ரபாஜுஷோ஽ஸ்மாத் ப்ருதுகம் பலாதத
ப்ரக்ருஹ்ய முஷ்டௌ ஸக்ருதாஶிதே த்வயா ।
க்ருதம் க்ருதம் நன்வியதேதி ஸம்ப்ரமாத்
ரமா கிலோபேத்ய கரம் ருரோத தே ॥6॥

அத த்ரபாஜுஷ:	-	பிறகு, ஸ்ரீகாந்தனுக்கு ஒருபிடி அவலைக் கொடுக்க வேண்டுமேயென்று வெட்கமடைந்த
அஸ்மாத் த்வயா பலாத்	-	அந்தக் குசேலனிடமிருந்து தங்களால் பலாத்காரமாக
ப்ருதுகம் ப்ரக்ருஹ்ய முஷ்டௌ	-	அவலைப் பிடுங்கி, பிடி அவல்
ஸக்ருத் ஆஶிதே	-	ஒருதடவை பக்ஷிக்கப்பட்டபொழுது
ரமா ஸம்ப்ரமாத் உபாத்ய	-	லக்ஷ்மீதேவி பரபரப்புடன் ஓடிவந்து
இயதாம் க்ருதம் நநு	-	இவ்வளவு அனுக்கிரகம் பண்ணினது போதுமல்லவா.
க்ருதம் இதி	-	போதும் என்று
தே கரம் ருரோத கில	-	தங்கள் திருக்கையை தகைந்தாளல்லவா.

भक्तेषु भक्तेन स मानितस्त्वया पुरीं वसन्नेकनिशां महासुखम् ।
बतापरेद्युर्द्रविणं विना ययौ विचित्ररूपस्तव खल्वनुग्रहः ॥७॥

பக்தேஷு பக்தேன ஸ மானிதஸ் த்வயா
புரீம் வஸந்நேக நிஶாம் மஹாஸுகம் ।
பதாபரேத்யுர் த்ரவிணம் விநா யயௌ
விசித்ர ரூபஸ்தவ கல்வனுக்ரஹ: ॥7॥

பக்தேஷு பக்தேன த்வயா	- அடியார்களுக்கடியரான தங்களால்
மானித: ஸ: ஏகநிஶாம்	வெகுமானிக்கப்பட்ட அந்தக் குசேலர் ஓரிரவு
மஹா ஸுகம் புரீம் வஸன்	- மிகவும் சுகமாக துவாரகாபுரியில் வசித்திருந்து
அபரேத்யு: த்ரவிணம் விநா-	மறுநாள் பணமொன்றுமில்லாமல்
யயௌ பத	- திரும்பிச் சென்றார்; ஆச்சரியம்
தவ அனுக்ரஹ:	- தங்களுடைய அனுக்கிரஹம்
விசித்ர ரூப: கலு	- விசித்திரமானதன்றோ!

यदि ह्ययाचिष्यमदास्यदच्युतो वदामि भार्यां किमिति व्रजन्नसौ ।
त्वदुक्तिलीलास्मितमग्नधीः पुनः क्रमादपश्यन्मणिदीप्रमालयम् ॥८॥

யதி ஹ்யயாசிஷ்ய மதாஸ்யதச்யுதோ
வதாமி பார்யாம் கிமிதி வ்ரஜந்நஸௌ ।
த்வதுக்தி லீலா ஸ்மித மக்னதீ: புன:
க்ரமா தபஶ்யன் மணி தீப்ரமாலயம் ॥8॥

அயாசிஷ்யம் யதி	- "நான் தனத்தை யாசித்திருப்பேனாகில்
ஹி அச்யுத: அதாஸ்யத்	- நிச்சயமாக கிருஷ்ணபரமாத்மாவும் தந்திருப்பார். (நான் யாசிக்கவுமில்லை அவர் கொடுக்கவுமில்லை)
பார்யாம் கிம் வதாமி	- பத்னியிடம் என்ன சொல்லுவேன்?"
இதி அஸௌ	- என்றாலோசித்துக்கொண்டு அந்த குசேலர்
த்வதுக்தி லீலாஸ்மித: மக்னதீ: புன:	- தங்கள் திருவாக்கிலும் மந்தஹாஸத்திலும் மனம் லயித்தவராகவே
வ்ரஜன் க்ரமாத்	- சென்றுகொண்டு கிரமமாக
மணி தீப்ரம்	- இரத்தினங்களால் பிரகாசிக்கின்ற
ஆலயம் அபஶ்யத்	- ஒரு கிருஹத்தைக் கண்டார்.

किं मार्गविभ्रंश इति भ्रमन्क्षणं गृहं प्रविष्टः स ददर्श वल्लभाम् ।
सखीपरीतां मणिहेमभूषितां बुबोध च त्वत्करुणां महाद्भुताम् ॥९॥

கிம் மார்க விப்ரம்ஶ இதி ப்ரமன் க்ஷணம்
க்ருஹம் ப்ரவிஷ்ட: ஸ ததர்ஶ வல்லபாம் ।
ஸகீ பரீதாம் மணிஹேம பூஷிதாம்
புபோத ச த்வத்கருணாம் மஹாத்புதாம் ॥9॥

மார்க விப்ரம் ஶ: கிம்	-	வழிதவறிவிட்டதா என்ன?
இதி க்ஷணம் ப்ரமன்	-	என்று சிறிதுநேரம் பிரமித்து நின்று
க்ருஹம் ப்ரவிஷ்ட: ஸ:	-	பிறகு வீட்டிற்குள் சென்ற அவர்
ஸகீபரீதாம்	-	தோழிகளால் சூழப்பட்டவளும்
மணி ஹேம பூஷிதாம்	-	ரத்தினங்களாலும் தங்கத்தாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவளுமான
வல்லபாம் ததர்ஶ	-	தன் பத்தினியைக் கண்டார்.
த்வத் கருணாம் மஹாத் புதாம்	-	தங்கள் கருணை மஹா அற்புதமானதென்று
புபோத ச	-	உணரவுஞ் செய்தார்.

स रत्नशालासु वसन्नपि स्वयं समुन्नमद्भक्तिभरोऽमृतं ययौ ।
त्वमेवमापूरितभक्तवाञ्छितो मरुत्पुराधीश हरस्व मे गदान् ॥१०॥

ஸ ரத்ன ஶாலாஸு வஸன்னபி ஸ்வயம்
ஸமுந்நமத்பக்திபரோऽம்ருதம் யயௌ ।
த்வமேவமாபூரித பக்த வாஞ்சிதோ
மருத்புராதீஶ ஹரஸ்வ மே கதான் ॥10॥

ஸ: ஸ்வயம் ரத்ன ஶாலாஸு	-	அந்தக் குசேலர், தான் இரத்தின மாளிகையில்
வஸன் அபி	-	வசித்துக்கொண்டிருந்தாலும்
ஸமுன்ன மத்பக்தி பர:	-	பொங்கியெழும் பக்திப் பெருக்குடையவராய்,
அம்ருதம் யயௌ	-	மோக்ஷத்தை அடைந்தார்.
மருத் புராதீஶ	-	ஹே குருவாயூரப்பா!
ஏவம் ஆபூரித பக்தவாஞ்சித:	-	இவ்விதம் பக்தர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றின
த்வம் மே கதான் ஹரஸ்வ	-	தாங்கள் எனது வியாதிகளை அகற்ற வேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே குசேலோபாக்யானம் நாம ஸப்தா ஶீதிதமம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 899] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோகா: 524]

தஶகம் - 88

மற்ற லீலைகள்

प्रागेवाचार्यपुत्राहृतिनिशमनया स्वीयषट्सूनुवीक्षां
कांक्षन्त्या मातुरुक्त्या सुतलभुवि बलिं प्राप्य तेनार्चितस्त्वम् ।
धातुश्शापाद्धिरण्यान्वितकशिपुभवान्शौरिजान् कंसभग्ना
नानीयैनान् प्रदर्श्य स्वपदमनयथाः पूर्वपुत्रान्मरीचेः ॥ १ ॥

ப்ராகேவாசார்ய புத்ராஹ்ருதி நிஶமனயா
ஸ்வீய ஷட்ஸூனு வீக்ஷாம்
காங்க்ஷந்த்யா மாதுருக்த்யா ஸுதல
புவி பலிம் ப்ராப்ய தேனார்ச்சிதஸ்த்வம் ।
தாது: ஶாபாத்ஹிரண்யான் வித கஶிபு
பவான் ஶௌரிஜான் கம்ஸபக்னா-
நானீயைனான் ப்ரதர்ஶ்ய ஸ்வபத-
மனயதா: பூர்வபுத்ரான் மரீசே: ॥ 1 ॥

ஆசார்ய புத்ராஹ்ருதி நிஶமனயா	-	குருபுத்திரனை அழைத்து வந்ததைக் கேட்டதால்
ப்ராக் ஏவ	-	முந்தியே வெகுநாட்களாக
ஸ்வீய ஷட்ஸூ நு வீக்ஷாம்	-	தன்னுடைய ஆறுபிள்ளைகளைக் காண
காங்க்ஷந்த்யா: மாது: உக்த்யா	-	விரும்புகின்ற தாயின் வசனத்தால்
த்வம் ஸுதல புவி	-	தாங்கள் சுதலலோகத்திலிருக்கும்
பலிம் ப்ராப்ய தேன அர்சித:	-	மஹாபலியிடம் சென்று அவனால் பூஜிக்கப்பட்டு
தாது: ஶாபாத்	-	பிரம்மசாபத்தால்
ஹிரண்யான்வித கஶிபு பவான்	-	ஹிரண்யகசிபுவிற்கு பிள்ளைகளாகப் பிறந்தவர்களும்
ஶௌரிஜான்	-	பிறகு வசுதேவருக்குப் பிறந்து
கம்ஸபக்னான்	-	கம்ஸனால் கொல்லப்பட்டவர்களும்
மரீசே: பூர்வபுத்ரான்	-	மரீசியின் முதல் பிள்ளைகளுமான
ஏதான் ஆநீய ப்ரதர்ஶ்ய	-	அவர்களை அழைத்துவந்து தேவகிக்குக் காண்பித்து
ஸ்வபதம் அனயதா:	-	தன் லோகத்திற்கு அனுப்பினீர்களல்லவா.

श्रुतदेव इति श्रुतं द्विजेन्द्रं बहुलाश्वं नृपतिं च भक्तिपूर्णम् ।
युगपत्त्वमनुग्रहीतुकामो मिथिलां प्रापिथ तापसैः समेतः ॥ २ ॥

ஶ்ருத தேவ இதி ஶ்ருதம் த்விஜேந்த்ரம்
பஹுலாஶ்வம் ந்ருபதிஞ்ச பக்திபூர்ணம் ।
யுகபத் த்வமனுக்ரஹீது காமோ
மிதிலாம் ப்ராபித தாபஸை: ஸமேத: ॥2॥

ஶ்ருத தேவ: இதி ஶ்ருதம்	- சுருததேவன் என்று பிரசித்திபெற்ற
த்விஜேந்த்ரம் பக்தி பூர்ணம்	- பிராமணோத்தமனையும், பக்திநிறைந்த
பஹுலாஶ்வம் ந்ருபதிம் ச	- பகுலாசுவன் என்ற அரசனையும்,
யுகபத் அனுக்ரஹீது காம:	- ஒரேகாலத்தில் அனுக்கிரஹிக்க விரும்பிய
த்வம் தாபஸை: ஸமேத:	- தாங்கள் தபசிகளுடன் கூடவே
மிதிலாம் ப்ராபித	- மிதிலைக்குச் சென்றீர்களல்லவா.

गच्छन्द्विमूर्तिरुभयोर्युगपन्निकेतम्
एकेन भूरिविभवैर्विहितोपचारः ।
अन्येन तद्दिनभृतैश्च फलौदनाद्यै-
स्तुल्यं प्रसेदिथ ददाथ च मुक्तिमाभ्याम् ॥ ३ ॥

கச்சன் த்விமூர்த்தி ருபயோர் யுகபந்நிகேதம்
ஏகேன பூரிவிபவைர் விஹிதோபசார: ।
அன்யேன தத்தின ப்ருதைஶ்ச பலௌதனாத்யைஸ்-
துல்யம் ப்ரஸேதித ததாத ச முக்தி மாப்யாம் ॥3॥

த்விமூர்தி:	- இரண்டுருவங்களையெடுத்துக்கொண்டு
உபயோ: நிகேதம்	- இருவர்களுடைய வீட்டிற்கும்
யுகபத் கச்சன்	- ஒரேகாலத்தில் சென்று
ஏகேன பூரிவிபவை:	- ஒருவனால் (பகுலாச்வனால்) மிகுந்த விபவத்துடனும்,
அன்யேன தத்தின ப்ருதை:	- மற்றவனால் (சுருததேவனால்) அன்று சம்பாதிக்கப்பட்ட
பலௌள தனாத்யை: ச	- பழங்கள், அன்னம் முதலியவற்றால்
விஹிதோபசார:	- உபசாரம் செய்யப்பட்ட தாங்கள்
துல்யம் ப்ரஸேதித	- இருவரிடத்தும் ஒரேமாதிரி சந்தோஷமடைந்தீர்கள்.
ஆப்யாம்	- அவ்விருவர்க்கும்
முக்திம் ச ததாத	- மோக்ஷத்தையும் தந்தருளினீர்களல்லவா.

ஸந்தான கோபால கதா

भूयोऽथ द्वारवत्यां द्विजतनयमृतिं तत्प्रलापानपि त्वं
को वा दैव निरुन्ध्यादिति किल कथयन्विश्ववोढाऽप्यसोढाः ।
जिष्णोर्गर्वं विनेतुं त्वयि मनुजधिया कुण्ठितां चास्य बुद्धिं
तत्त्वारूढां विधातुं परमतमपदप्रेक्षणेनेति मन्ये ॥ ४ ॥

பூயோऽத த்வாரவத்யாம் த்விஜ தனய
ம்ருதிம் தத்ப்ரலாபானபி த்வம்
கோ வா தைவம் நிருந்த்யாதிதி
கில கதயன் விஶ்வவோடாऽப்ய ஸோடா: ।
ஜிஷ்ணோர்கர்வம் விநேதும் த்வயி
மனுஜதியா குண்ட்டிதாஞ்சாஸ்ய புத்திம்
தத்த்வாரூடாம் விதாதும் பரமதம பத
ப்ரேக்ஷணேநேதி மன்யே ॥4॥

அத த்வாரவத்யாம் பூய:-	பிறகு துவாரகையில் அடிக்கடியுண்டான
த்விஜ தனய ம்ருதிம் -	ஒரு பிராமணனின் குமாரர்களுடைய மரணத்தையும்
தத் ப்ரலாபான் அபி -	அந்த பிராமணனுடைய பிதற்றல்களையும்
தைவம் க: வா நிருந்த்யாத்-	''தலைவிதியை யார்தான் தடுக்கமுடியும்?''
இதி கதயன் -	என்று சொல்லிக்கொண்டு
விஶ்வ வோடா அபி -	ஸமஸ்த பிரபஞ்சத்தையும் தரிக்கிறவனாக இருந்தும்
த்வம் அஸோடா: கில -	தாங்கள் பொறுத்துக் கொண்டிருந்தீர்களல்லவா.
ஜிஷ்ணோ: கர்வம் விநேதும் -	அர்ஜுனனுடைய கர்வத்தைப் போக்கடிப்பதற்கும்
த்வயி மனுஜதியா -	தங்களிடத்தில் மனிதன் என்ற எண்ணத்தால்
குண்டிதாம் அஸ்ய புத்திம்-	விவேகமற்றதான அவனுடைய புத்தியை
பரமதம பத ப்ரேக்ஷணேன -	மிக மிக மேன்மைபெற்றதான வைகுண்டலோகத்தை காண்பிப்பதால்
தத்வாரூடாம் விதாதும் ச -	பரமார்த்த போதத்தையடையதாகச் செய்வதற்காக
இதி மன்யே -	என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

नष्टा अष्टास्य पुत्राः पुनरपि तव तूपेक्षया कष्टवादः
स्पष्टो जातो जनानामथ तदवसरे द्वारकामाप पार्थः ।
मैत्र्या तत्रोषितोऽसौ नवमसुतमृतौ विप्रवर्यप्ररोदं
श्रुत्वा चक्रे प्रतिज्ञामनुपहृतसुतस्सन्निवेक्ष्ये कृशानुम् ॥ ५ ॥

நஷ்டா அஷ்டாஸ்ய புத்ரா: புனரபி
தவ தூபேக்ஷயா கஷ்டவாத:
ஸ்பஷ்டோ ஜாதோ ஜனானாமத
ததவஸரே த்வாரகாமாப பார்த்த: ।
மைத்ரயா தத்ரோஷிதோஸ் ஸெள
நவமஸூதம்ருதெள விப்ரவர்ய ப்ரரோதம்
ஸ்ருத்வா சக்ரே ப்ரதிஜ்ஞா மனுபஹ்ருதஸூத:
ஸந்நிவேக்ஷ்யே க்ருஶானும் ॥5॥

அஸ்ய அஷ்ட புத்ரா: நஷ்டா:	-	அந்த பிராமணனுடைய எட்டு பிள்ளைகள் இறந்தன.
புன: அபி தவ உபேக்ஷ்யா து	-	தங்கள் உபேக்ஷ காரணமாகவே
ஜனானாம் கஷ்டவாத:	-	ஜனங்களுக்கிடையில் ''கஷ்டம் கஷ்டம்'' என்ற பேச்சு
ஸ்பஷ்ட: ஜாத:	-	எங்கும் ஸ்பஷ்டமாகக் கேட்கத்துடங்கிற்று
அத ததவஸரே	-	அதேசமயத்தில்
பார்த: த்வாரகாம் ஆப:	-	அர்ஜுனனும் துவாரகைக்கு வந்தான்.
மைத்ரயா தத்ர உஷித: அஸெள	-	சினேகத்தால் அங்கு வசித்திருந்த அந்த அர்ஜுனன்
நவம் ஸூதம்ருதெள	-	ஒன்பதாவது புத்திரன் இறந்தபொழுது
விப்ரவர்ய ப்ரரோதம் ஸ்ருத்வா	-	பிராமணோத்தமனுடைய அழுகையைக் கேட்டு
அநுபஹ்ருத ஸூத:	-	இனிப்பிறக்கும் குழந்தையிறந்தால் அதைத் திருப்பிக் கொண்டுவராதவனாக பவிப்பேனாகில்
க்ருஶானும் ஸம்நிவேக்ஷ்யே	-	''அக்னிப்பிரவேசஞ்செய்வேன்'' என்று
ப்ரதிக்ஞாம் சக்ரே	-	பிரதிக்ஞை செய்தான்.

मानी स त्वामपृष्ट्वा द्विजनिलयगतो बाणजालैर्महास्त्रै
रुन्धानः सूतिगेहं पुनरपि सहसा दृष्टनष्टे कुमारे ।
याम्यामैन्द्रीं तथाऽन्याः सुरवरनगरीर्विद्ययाऽऽसाद्य सद्यो
मोघोद्योगः पतिष्यन्हुतभुजि भवता सस्मितं वारितोऽभूत् ॥ ६ ॥

மானீ ஸ த்வாமப்ருஷ்ட்வா த்விஜ
நிலயகதோ பாணஜாலைர் மஹாஸ்த்ரை:
ருந்தான: ஸூதிகேஹம் புனரபி
ஸஹஸா த்ருஷ்டநஷ்டே குமாரே ।
யாம்யாமைந்த்ரீம் ததாஸ் யா: ஸுரவர
நகரீர் வித்யயாஸ் ஸாத்ய ஸத்யோ
மோகோத் யோக: பதிஷ்யன் ஹுதபுஜி
பவதா ஸஸ்மிதம் வாரிதோஸ் பூத் ॥6॥

மானீஸ	-	செருக்குற்ற அந்த அர்ஜுனன்
த்வாம் அப்ருஷ்ட்வா	-	தங்களிடம் சொல்லாமல்
த்விஜ நிலயகத:	-	அந்தப் பிராமணன் வீட்டிற்குச் சென்று
மஹாஸத்ரை:	-	ஆக்கினேயம் முதலிய பெரும் அஸ்திரங்களாலும்,
பாண ஜாலை:	-	பாணக்கூட்டங்களாலும்
ஸூதி கேஹம் ருந்தான:	-	ஸூதிகா கிருஹத்தை மறைத்து
புன: அபி குமாரே ஸஹஸா	-	மறுபடியும் குழந்தை திடீரென
த்ருஷ்ட நஷ்டே	-	காணப்பட்டு அடுத்த க்ஷணத்தில் மறையவும்
ஸத்ய: யாம்யாம் ஐந்த்ரீம்	-	உடனேயே யமபுரியையும் இந்திரனுடைய நகரங்களையும்
ததா அன்யா: ஸுரவரநகரீம்	-	அவ்விதமே மற்ற தேவராஜர்களுடைய நகரங்களையும்
வித்யயா ஆஸாத்ய	-	யோகவித்தையால் அடைந்து
மோகோத்யோக:	-	பிரயத்தினம் வீணானவனாக
ஹுதபுஜி பதிஷ்யன்	-	அக்னிப்பிரவேசஞ்செய்யப் போகும்பொழுது
பவதா ஸஸ்மிதம்	-	தங்களால் புன்னகையுடன்
வாரித: அபூத்	-	தடுக்கப்பட்டான்.

साधं तेन प्रतीचीं दिशमतिजविना स्यन्दनेनाभियातो
लोकालोकं व्यतीतस्तिमिरभरमथो चक्रधाम्ना निरुन्धन् ।
चक्रांशुक्लिष्टदृष्टिं स्थितमथ विजयं पश्य पश्येति वारां
पारे त्वं प्राददर्शः किमपि हि तमसां दूरदूरं पदं ते ॥ ७ ॥

ஸார்தம் தேந ப்ரதீசீம் திஶமதி
ஜவினா ஸ்யந்தனேனாபியாதோ
லோகாலோகம் வ்யதீதாஸ்திமிர
பரமதோ சக்ரதாம்னா நிருந்தன்
சக்ராம்ஶு க்லிஷ்டத்ருஷ்டிம் ஸ்த்திதமத
விஜயம் பஶ்ய பஶ்யேதி வாராம்
பாரே த்வம் ப்ராததர்ஶ: கிமபி ஹி
தமஸாம் தூரதூரம் பதம் தே ॥ 7 ॥

தேன ஸார்தம்	-	அந்த அர்ஜுனனுடன்
அதிஜவினா ஸ்யந்தனேன	-	மிக வேகமுடைய தேரிலேறிக்கொண்டு
ப்ரதீசீம் திஶம் அபியாத	-	மேற்கு திக்கை நோக்கிச் சென்று
லோகா லோகம் வ்யதீத:	-	லோகாலோகமலையைக் கடந்து
அதோ திமிரபரம்	-	அப்பொழுது கூரிருளை
சக்ர தாம்னா நிருந்தன்	-	சுதரிசன சக்கிரத்தின் ஒளியால் அகற்றி

அத சக்ராம் ஶுக்லிஷ்ட- த்ருஷ்டிம் ஸ்திதம்	-	அப்பொழுது சுதரிசன சக்கிரத்தின் காந்தியால் வருந்திய கண்களையுடைய
விஜயம் பஷ்ய பஶ்ய இதி	-	அர்ஜுனனை "பார், பார்" என்று சொல்லி
வாராம் பாரே	-	காரணஜலத்திற்கும் அப்பால்
தமஸாம் தூரதூரம்	-	இருட்டிற்கு வெகுதூரத்திலிருப்பதும்,
கிமபி	-	இவ்விதமென்று வர்ணிக்க முடியாததுமான
தே பதம்	-	தங்களுடைய ஸ்தானமான வைகுண்டத்தை
த்வம் ப்ராதததர்ஶ: ஹி	-	தாங்கள் காண்பித்தீர்களல்லவா.

तत्रासीनं भुजङ्गाधिपशयनतले दिव्यभूषायुधाद्यै
रावीतं पीतचेलं प्रतिनवजलदश्यामलं श्रीमदङ्गम् ।
मूर्तीनामीशितारं परमिह तिसृणामेकमर्थं श्रुतीनां
त्वामेव त्वं परात्मन् प्रियसखसहितो नेमिथ क्षेमरूपम् ॥८॥

தத்ராஸீநம் புஜங்காதிப ஶயனதலே
திவ்ய பூஷாயுதாத்யை-
ராவீதம் பீதசேலம் ப்ரதிநவ
ஜலத ச்யாமலம் ஸ்ரீமதங்கம் ।
மூர்த்தீனா மீஶிதாரம் பரமிஹ
திஸ்ருணாமேகமர்த்தம் ஶ்ருதீனாம்
த்வாமேவ த்வம் பராத்மன் ப்ரியஸக
ஸஹிதோ நேமித க்ஷேம ரூபம் ॥8॥

தத்ர	-	அந்த வைகுண்டத்தில்
புஜங்காதிப ஶயந தலே	-	ஸர்ப்பராஜனான ஆதிசேஷனாகிற படுக்கைமேல்
ஆஸீனம்	-	வீற்றிருப்பவரும்
திவ்ய பூஷா யுதாத்யை:	-	சிறந்த ஆபரணங்கள், ஆயுதங்கள் முதலியவற்றால்
ஆவீதம் பீதசேலம்	-	சூழப்பட்டவரும், மஞ்சள் பட்டாடை அணிந்தவரும்,
ப்ரதிநவ ஜல-தஸ்யாமலம்	-	புதுநீருண்ட மேகம்போல ச்யாமள வர்ணனும்
ஸ்ரீமதங்கம்	-	ஸ்ரீபொருந்திய திருமேனியுடையவரும்
இஹ திஸ்ருணாம் மூர்த்தீம் நாம்	-	சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரங்களில் மும்மூர்த்திகளையும்
ஈஶிதாரம் பரம்	-	நியமனம் செய்கின்றவரும், ஸர்வகாரண பூதரும்
ஶ்ருதீனாம் ஏகம் அர்தம்	-	வேதங்களுக்கு முக்கிய அர்த்தபூதரும்,
க்ஷேமரூபம் த்வாம் ஏவ	-	மோக்ஷரூபியாகவும் இருக்கும் தங்களையே

பராத்மன் த்வம் - ஹே பரமாத்மாவே! தாங்கள்
ப்ரியஸகஸஹித: நேமித - பிரிய நண்பனுடன் வணங்கினீர்களல்லவா

यवां मामेवद्वावधिकविवृतान्तर्हिततया
विभिन्नौ सन्द्रष्टुं स्वयमहमहार्षं द्विजसुतान् ।
नयेतं द्रागेतानिति खलु वितीर्णान्पुनरमून्
द्विजायादायादा: प्रणुतमहिमा पाण्डुजनुषा ॥ ९ ॥

யுவாம் மாமேவ த்வாவதிக வ்ருதாந்தர்ஹித தயா
விபிந்நௌ ஸந்த்ரஷ்டும் ஸ்வயமஹமஹார்ஷம் த்விஜ ஸுதான் ।
நயேதம் த்ராகேதானிதி கலு விதீர்ணான் புனரமூன்
த்விஜாயாதாயாதா: ப்ரணுத மஹிமா பாண்டு ஜனுஷா ॥9॥

அதிக விவ்ருதாந்தர் ஹிததயா - "பிரகாசமான ஐசுவரியத்தை யுடையதாயிருப்பதாலும் மறைந்த ஐசுவரியத்தை யுடையதாயிருப்பதாலும்
விபின்னோ - பரமாத்மாவாகவும் ஜீவாத்மாவாகவும் பிரிந்தவர்களும்
மாம் ஏவ - நானாகவே இருப்பவர்களுமான
யுவாம் த்வௌ ஸந்த்ரஷ்டும் - உங்களிருவரையும் பார்ப்பதற்கென்றே
அஹம் ஸ்வயம் த்விஜ ஸுதான் - நானே பிராமணனின் குழந்தைகளை
அஹார்ஷம் - கொண்டுவந்தேன்.
ஏதான் த்ராக் நயேதம் - அவர்களை சீக்கிரம் அழைத்துச் செல்லுங்கள்"
இதி விதீர்ணான் - என்று சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்ட
அமூன் ஆதாய - அக்குழந்தைகளை அழைத்துக்கொண்டு
பாண்டு ஜனுஷா ப்ரணுத மஹிமா - அர்ஜுனனால் மஹிமை புகழப் பெற்றவராய்
த்விஜயா புன: அதா: கலு - பிராமணனுக்கு திருப்பிக் கொடுத்தீர்களல்லவா.

एवं नानाविहारैर्जगदभिरमयन्वृष्णिवंशं प्रपुष्ण-
न्नीजानो यज्ञभेदैरतुलविहृतिभिः प्रीणयन्नैणनेत्राः ।
भूभारक्षेपदम्भात् पदकमलजुषां मोक्षणायावतीर्णः
पूर्णं ब्रह्मैव साक्षाद्यदुषु मनुजतारूषितस्त्वं व्यलासीः ॥ १० ॥

ஏவம் நானா விஹாரைர் ஜகதபிர-
மயன் வ்ருஷ்ணிவம்ஶம் ப்ரபுஷ்ணன்-
நீஜானோ யஜ்ஞபேதை ரதுல
விஹ்ருதிபி: ப்ரீணயன்னைணநேத்ரா: ।

பூபார க்ஷேபதம்பாத் பதகமல
ஜுஷாம் மோக்ஷணாயாவதீர்ண:
பூர்ணம் ப்ரஹ்மைவ ஸாக்ஷாத்-
யதுஷு மனுஜதாரூஷிதஸ்த்வம் வ்யலாஸீ: ॥ 10 ॥

ஏவம் நாநா விஹாரை - இவ்விதம் பற்பல லீலைகளைக்கொண்டு
ஜகத் அபிரமயன் - உலகத்தைக் களிப்புறச் செய்துகொண்டும்
வ்ருஷ்ணிவம்ஶம் ப்ரபுஷ்ணன் - விருஷ்ணிவம்சத்தை ஓங்கி வளரச் செய்துகொண்டும்
யக்ஞபேதை: ஈஜான: - பற்பல யாகங்க்ளை அனுஷ்டித்துக் கொண்டும்
அதுலவிஹ்ருதிபி: - ஒப்பற்ற லீலாவிஹாரங்களால்
ஏணநேத்ரா: ப்ரீணயன் - மான்கண்ணிகளை சந்தோஷப்படுத்திக் கொண்டும்
பூபாரக்ஷேபதம்பாத் - பூபாரத்தை ஒழிப்பதென்ற வியாஜத்தால்
பதகமல ஜுஷாம் - தன்திருவடிமலர்களைச்சேவித்தவர்களுக்கு
மோக்ஷணாய - மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதற்கென்றே
யதுஷு அவதீர்ணம் பூர்ணம் - யதுவம்சத்திலவதரித்த எங்கும் நிறைந்திருக்கும்
ஸாக்ஷாத் ப்ரஹ்ம ஏவ த்வம் - ஸாக்ஷாத் பரப்பிரம்மரூபியேயாகிய தாங்கள்
மனுஜதா ரூஷித: - மனிதத்தன்மையால் மறைக்கப்பட்டு
வ்யலாஸீ: - விளங்கினீர்களல்லவா.

प्रायेण द्वारवत्यामवृतदयि तदी नारदस्त्वद्रसार्द्र
स्तस्माल्लेभे कदाचित्खलु सुकृतनिधिस्त्वत्पिता तत्त्वबोधम् ।
भक्तानामग्रयायी स च खलु मतिमानुद्धवस्त्वत्त एव
प्राप्तो विज्ञानसारं स किल जनहितायाधुनाऽस्ते वदर्याम् ॥ ११ ॥

ப்ராயேண த்வாரவத்யா மவ்ருத-
தயி ததா நாரதஸ்த்வத்ரஸார்த்ரஸ்-
தஸ்மால்லேபே கதாசித் கலு ஸுக்ருத
நிதிஸ் த்வத்பிதா தத்த்வபோதம் ।
பக்தானாமக்ரயாயீ ஸ ச கலு
மதிமானுத்தவஸ் த்வத்த ஏவ
ப்ராப்தோ விஜ்ஞான ஸாரம் ஸ கில
ஜன ஹிதாயாதுனாऽஸ்தே பதர்யாம் ॥ 11 ॥

அயி நாரத: - ஹே ஈசா! நாரதர்
த்வத்ரஸார்த்ர ப்ராயேண - தங்கள்சேவையில் ஈடுபட்டவராய் அதிகமாக
த்வாரவத்யாம் அவ்ருதத்- துவாரகையில் வசித்துவந்தார்.
ததா கதாசித் - அப்பொழுது ஒருநாள்
ஸுக்ருதநிதி: த்வத்பிதா - புண்ணியநிதியானதங்கள் பிதாவான வசுதேவர்,
தஸ்மாத் தத்வபோதம் - அந்த நாரதரிடமிருந்து ஞானோபதேசத்தை

லேபே கலு - அடைந்தாரல்லவா.
பக்தானாம் அக்ரயாயீ - பக்தர்களில் முந்தியவரும்
மதிமான் ஸ: உத்தவ: ச - புத்திசாலியுமான அந்த உத்தவரும்
த்வத்த: ஏவ - தங்களிடமிருந்தே
விக்ஞானஸாரம்ப்ராப்த:கலு - ஞானசாரத்தை அடைந்தாரல்லவா.
ஸ ஜனஹிதாய - அந்த உத்தவர்ஜனங்களுடைய க்ஷேமத்திற்காக
பதர்யாம் அதுநா ஆஸ்தே கில - பதரிகாச்ரமத்தில் இன்றும் இருக்கின்றாரல்லவா.

सोऽयं कृष्णावतारो जयति तव विभो यत्र सौहार्दभीति
स्नेहद्वेषानुरागप्रभृतिभिरतुलैरश्रमैर्योगभेदैः ।
आर्तिं तीर्त्वा समस्ताममृतपदमगुस्सर्वतः सर्वलोकाः
स त्वं विश्वार्तिशान्त्यै पवनपुरपते भक्तिपूर्त्यै च भूयाः ॥१२॥

ஸோஸ்யம் க்ருஷ்ணாவதாரோ ஜயதி
தவ விபோ யத்ர ஸௌஹார்த்த பீதி-
ஸ்நேஹ த்வேஷானுராக ப்ரப்ருதிபி-
ரதுலை ரஶ்ரமைர் யோகபேதை: ।
ஆர்திம் தீர்த்வா ஸமஸ்தாமம்ருதபத-
மகு: ஸர்வத: ஸர்வலோகா:
ஸ த்வம் விஶ்வார்த்தி ஶாந்த்யை
பவனபுரபதே பக்தி பூர்த்யை ச பூயா: ॥ 12 ॥

விபோ யத்ர - ஹே பிரபுவே! எந்தக் கிருஷ்ணாவதாரத்தில்
ஸௌஹார்த பீதி ஸ்நேஹ த்வேஷானு-ராக ப்ரப்ருதிபி: - ஸௌஹார்த்தம், பயம், சினேகம், துவேஷம், அனுராகம் முதலிய
அதுலை: அஶ்ரமை - ஒப்பற்ற, சிரமமில்லாத
யோக பேதை: - மனதைச்செலுத்தக்கூடிய உபாய விசேஷங்களால்
ஸர்வத: ஸர்வலோகா: - எல்லாவிடத்தும் எல்லா ஜனங்களும்
ஸமஸ்தாம் ஆர்திம் தீர்த்வா - துன்பங்களனைத்தையும் கடந்து
அம்ருதபதாம் அகு: - மோக்ஷத்தை அடைந்தனரோ
தவ ஸ: த்வம் - தங்களுடைய உலகப்பிரசித்திபெற்ற இந்த
க்ருஷ்ணாவதார: ஜயதி - ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரம் மேன்மைபெற்று விளங்குகிறது
பவனபுரபதே ஸ: த்வம் - ஹே குருவாயூரப்பா! அப்படிப்பட்ட தாங்கள்
விஶ்வார்தி ஶாந்த்யை - எல்லோருடையவும் எல்லா துன்பங்களுடையவும் சாந்திக்காகவும்
பக்தி பூர்த்யை ச பூயா: - பக்தி பூர்ணமாவதற்கும் அருளவேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ஸந்தான கோபால உபாக்யானம் நாம- அஷ்டா ஶீதிதமம் தஶகம் ஸத்விகம்.

[தஶமஸ்கந்த ஶ்லோகா: 536]

[ஆதித: ஶ்லோகா: 911]

தஶகம் - 89

வ்ருகாசுரவதமும் விஷ்ணுபரத்வமும்

रमाजाने जाने यदिह तव भक्तेषु विभवो
न सम्पद्यः सद्यस्तदिह मदकृत्त्वादशमिनाम् ।
प्रशान्तिं कृत्वैव प्रदिशसि ततः काममखिलं
प्रशान्तेषु क्षिप्रं न खलु भवदीये च्युतिकथा ॥१॥

ரமாஜானே ஜானே யதிஹ தவ பக்தேஷு விபவோ
ந ஸத்ய: ஸம்பத்யஸ்ததிஹ மதக்ருத்வாதஶமினாம் ।
ப்ரசாந்திம் க்ருத்வைவ ப்ரதிஶஸி தத: காமமகிலம்
ப்ரஶாந்தேஷு க்ஷிப்ரம் ந கலு பவதீயேச்யுதி கதா ॥1॥

ரமாஜானே இஹ	-	ஹே லக்ஷ்மீகாந்தா! இவ்வுலகில்
தவ பக்தேஷு விபவ:	-	தங்கள் பக்தர்களிடத்தில் ஐசுவரியம்
ஸத்ய: ந: ஸம்பத்ய: யத்	-	விரைவில் உண்டாவதில்லை என்று யாதொன்றுண்டோ
இஹ தத்னு	-	இவ்வுலகில் அது
மத க்ருதவாக்	-	மதத்தை உண்டுபண்ணுவதால்தானென்று
ஜானே	-	நான் எண்ணுகிறேன்.
அஶாமினாம் ப்ரஶாந்திம் க்ருத்வா	-	சாந்தியடையாதவர்களுக்கு சாந்தியைச் செய்து
தத: ஏவ ப்ரஶாந்தேஷு	-	அதன்பிறகும், முன்சாந்தியடைந்தவர்கள் இடத்தில்
க்ஷிப்ரம்	-	சீக்கிரமாகவும்
அகிலம் காமம் ப்ரதிஶஸி	-	எல்லா அபீஷ்டத்தையும் கொடுக்கின்றீர்.
பவதீயே	-	தங்கள் பக்தரில்
ச்யுதிக்தா ந கலு	-	நழுவுதல் என்பதே இல்லையல்லவா.

सद्यःप्रसादरुषितान्विधिशङ्करादीन्
कचिद्विभो निजगुणानुगुणं भजन्तः ।
भ्रष्टा भवन्ति बत कष्टमदीर्घदृष्ट्या
स्पष्टं वृकासुर उदाहरणं किलास्मिन् ॥२॥

ஸத்ய: ப்ரஸாதருஷிதான் விதிஶங்கராதீன்
கேசித்விபோ நிஜகுணானுகுணம் பஜந்த: ।
ப்ரஷ்டா பவந்தி பத கஷ்டமதீர்க த்ருஷ்ட்யா
ஸ்பஷ்டம் வ்ருகாஸுர உதாஹரணம் கிலாஸ்மின் ॥2॥

விபோ	-	ஹே பிரபுவே!
கேசித் நிஜகுணானு குணம்	-	சிலர், தங்கள் வாசனைக்குத் தகுந்தபடி
ஸத்ய: ப்ரஸாத ருஷிதான்	-	சீக்கிரத்தில் சந்தோஷிப்பவர்களும் கோபமடைகிறவர்களுமான
விதி ஶங்கராதீன்	-	பிரம்மா, சங்கரன் முதலியவர்களை
பஜந்த: அதீர்க த்ருஷ்ட்யா	-	சேவித்து தீர்க்கதரிசனமில்லாததால்
ப்ரஷ்டா: பவந்தி பத கஷ்டம்	-	பிரஷ்டர்களாக ஆகிறார்கள்; இது மிகக் கஷ்டமே
அஸ்மின் வ்ருகாஸுர:	-	இந்த விஷயத்தில் விருகாசுரன்
ஸ்பஷ்டம் உதாஹரணம்	-	தகுந்த உதாரணமன்றோ!

शकुनिजः स हि नारदमेकदा त्वरिततोषमपृच्छदधीश्वरम् ।
स च दिदेश गिरीशमुपासितुं न तु भवन्तमबन्धुमसाधुषु ॥ ३ ॥

ஶகுனிஜ: ஸ து நாரத மேகதா
த்வரித தோஷ மப்ருச்ச ததீஶ்வரம் ।
ஸ ச திதேஶ கிரீஶ முபாஸிதும்
ந து பவந்த மபந்து மஸாதுஷு ॥ 3 ॥

ஶகுனிஜ: ஸ: து	-	சகுனியின் புத்திரனான அந்த விருகாசுரனும்
ஏகதா நாரதம்	-	ஒருநாள் நாரதரிடம்
த்வரித தோஷம்	-	விரைவாக சந்தோஷத்தையடையும்
அதீஶ்வரம் அப்ருச்சத்	-	ஈச்வரனைப்பற்றிக் கேட்டான்.
ஸ: ச	-	அந்த நாரதரும்
கிரீஶம் உபாஸிதும் திதேஶ	-	பரமேசுவரனை உபாசிக்க உபதேசித்தார்.
அஸாதுஷு அபந்தும்	-	துஷ்டர்களுக்கு பந்துவல்லாத
பவந்தம் ந து	-	தங்களை உபாசிக்கக் கூறவேயில்லை.

तपस्तप्त्वा घोरं स खलु कुपितः सप्तमदिने
शिरश्छित्त्वा सद्यः पुरहरमुपस्थाप्य पुरतः ।
अतिक्षुद्रं रौद्रं शिरसि करदानेन निधनं
जगन्नाथाद्वव्रे भवति विमुखानां क्व शुभधीः ॥ ४ ॥

தபஸ்தப்த்வா கோரம் ஸ கலு குபித: ஸப்தமதினே
ஶிரஶ்சித்த்வா ஸத்ய: புரஹரமுபஸ்த்தாப்ய புரத: ।
அதிக்ஷுத்ரம் ரௌத்ரம் ஶிரஸி கரதானேன நிதனம்
ஜகந்நாதாத்வவ்ரே பவதி விமுகானாம் க்வ ஶுபதீ: ॥ 4 ॥

ஸ: கலு கோரம் தப: தப்த்வா	-	அந்த விருகாசுரனும் கடுமையான தவம் புரிந்து
ஸப்தம தினே குபித:	-	ஏழாவது நாளில் கோபமடைந்தவனாய்

ஶிரம் சித்வா ஸத்ய: - தலையை அறுத்து உடனேயே
புரஹரம் புரத: உபஸ்தாப்ய - பரமேச்வரன் முன்னிலையில் பிரத்தியக்ஷமாக்கி
ஜகந்நாதாத் - அந்த ஜகதீசனிடமிருந்து
ஶிரஸி கரதானேன - தலையில் கையை வைப்பதால
நிதனம் அதிக்ஷுத்ரம் - மரணமுண்டாக வேண்டுமென்ற மிகத் துச்சமானதும்
ரௌத்ரம் வவ்ரே - மிகக் கொடியதுமான வரத்தைப் பெற்றான்.
பவதி விமுகாநாம் - தங்களிடம் பராமுகமானவர்களுக்கு
ஶுபுத்தி: க்வ - நற்புத்தி எவ்விதம் உண்டாகும்?

मोक्तारं बन्धमुक्तो हरिणपतिरिव प्राद्रवत्सोऽथ रुद्रं
दैत्याद्भीत्या स्म देवो दिशि दिशि वलते पृष्ठतो दत्तदृष्टिः ।
तूष्णीके सर्वलोके तव पदमधिरोक्ष्यन्तमुद्वीक्ष्य शर्वं
दूरादेवाग्रतस्त्वं पटुवटुवपुषा तस्थिषे दानवाय ॥ ५ ॥

மோக்தாரம் பந்த முக்தோ ஹரிண
பதிரிவ ப்ராத்ரவத் ஸோ஽த ருத்ரம்
தைத்யாத் பீத்யா ஸ்மதேவோ திஶி திஶி
வலதோ ப்ருஷ்ட்டதோ தத்த த்ருஷ்டி: ।
தூஷ்ணீகே ஸர்வ லோகே தவ பத மதி-
ரோக்ஷ்யந்த-முத்வீக்ஷ்ய ஶர்வம்
தூராதேவாக்ர தஸ்த்வம் படுவடு
வபுஷா தஸ்த்திஷே தானவாய ॥5॥

அத ஸ: - பிறகு அவன்
பந்த முக்த: ஹரிணபதி - கட்டிலிருந்தவிழ்த்து விடப்பட்ட ஒரு சிங்கம்
போக்தாரம் இவ - தன்னையவிழ்த்துவிட்டவனை பின்தொடருவதுபோல
ருத்ரம் ப்ராத்ரவத் - பரமசிவனைப் பின்தொடர்ந்தான்.
தேவ தைத்யாத் பீத்யா - பரமேச்வரனும் அசுரனிடமிருந்து பயத்தால்
ப்ருஷ்டத: தத்த த்ருஷ்டி - பின்பக்கம் பார்த்துக்கொண்டே
திஶி திஶி வலதே ஸ்ம - எல்லா திக்குகளிலும் ஓடித்திரிந்தார்.
ஸர்வலோகேதூஷ்ணீகே - ஸமஸ்தர்களும் பேசாமலிருக்கும்பொழுது
ஶர்வம் தவ பதம் - பரமசிவனை தங்கள் லோகத்திற்கு
அதிரோக்ஷயந்தம் உத்வீக்ஷ்ய - செல்ல உத்தேசிக்கின்றவராகக் கண்டு
தூராத் ஏவ த்வம் - வெகுதூரத்திலிருந்தே தாங்கள்
படுவடு வபுஷா - திறமைபெற்ற ஒரு பிரம்மசாரியின் உருவத்துடன்
தானவாய அக்ரத: தஸ்திஷே - அசுரனுக்கெதிரில் பிரகாசமாக நின்றீர்களல்லவா.

भद्रं ते शाकुनेय भ्रमसि किमधुना त्वं पिशाचस्य वाचा
सन्देहश्चेन्मदुक्तौ तव किमु न करोष्यङ्गुलीमङ्ग मौलौ ।
इत्थं त्वद्वाक्यमूढः शिरसि कृतकरः सोऽपतच्छिन्नपातं
भ्रंशो ह्येवं परोपासितुरपि च गतिः शूलिनोऽपि त्वमेव ॥ ६ ॥

பத்ரம் தே ஶாகுநேய ப்ரமஸி கிமதுனா
த்வம் பிஶாசஸ்ய வாசா
ஸந்தேஹஶ்சேன்மதுக்தௌ தவ கிமு ந
கரோஷ்யங்குலீமங்க மௌலௌ ।
இத்தம் த்வத்வாக்யமூட: ஶிரஸி க்ருதகர:
ஸோऽபதச்சின்ன பாதம்
ப்ரம்ஶோ ஹ்யேவம் பரோபாஸிதுரபி ச
கதி: ஶூலினோऽபி த்வமேவ ॥ 6 ॥

ஶாகுநேய தே பத்ரம்	- "ஹேவிருகாசுரனே!உனக்குமங்களம்உண்டாகட்டும்?
த்வம் அதுநா பிஶாசஸ்ய வாசா	- நீ இப்பொழுது பிசாசின் சொல்லைக் கேட்டு
கிம் ப்ரமஸி	- ஏன் திரிகின்றாய்?
அங்க மதுக்தௌ	- அப்பா! என் சொல்லில்
ஸந்தேஹ: சேத் தவ மௌலௌ	- சந்தேகமிருக்குமானால் உன் தலையிலேயே
அங்குளீம் கிமு ந கரோஷி	- விரலை ஏன் வைக்கவில்லை?''
இத்தம் த்வத் வாக்ய மூட:	- இவ்விதம் தங்கள் சொல்லைக் கேட்டு மதிமயங்கின
ஸ:	- அந்த விருகாசுரன்
ஶிரஸி க்ருதகர:	- தன் தலையில் கையை வைத்தவனாய்
சிந்ந பாதம் அபதத்	- வேரறுந்து மரம் விழுவதுபோல வீழ்ந்தான்
பரோபாஸிது:	- அன்னியனை உபாசிக்கின்றவனுக்கு
ஏவம் ஹி ப்ரம் ஸ: அபி	- இவ்விதமல்லவா நாசமுண்டாகிறது?
ச ஶூலின: அபி	- அதுமட்டுமல்ல, சூலபாணிக்குங்கூட
த்வம் ஏவ கதி:	- தாங்கள்தான் சரணம்.

மூர்த்தித்ரயே பகவத: ஶ்ரைஷ்டய வர்ணனம்

भृगुं किल सरस्वतीनिकटवासिनस्तापसा
स्त्रिमूर्तिषु समादिशन्नधिकसत्त्वतां वेदितुम् ।
अयं पुनरनादरादुदितरुद्धरोषे विधौ
हरेऽपि च जिहिंसिषौ गिरिजया धृते त्वामगात् ॥ ७ ॥

ப்ருகும் கில ஸரஸ்வதீ நிகட வாஸினஸ் தாபஸாஸ்-
த்ரிமூர்த்திஷு ஸமாதிஶன்னதிக ஸத்த்வதாம் வேதிதும் ।
அயம் புனரனாதராதுதித ருத்தரோஷே விதௌ
ஹரேபி ச ஜிஹிம்ஸிஷௌ கிரிஜயா த்ருதே த்வாமகாத் ॥ 7 ॥

ஸரஸ்வதீ நிகடவாஸின - சரஸ்வதி நதிக்கரையில் வசித்துவந்த
தாபஸா: த்ரிமூர்த்திஷு - தாபசர்கள், மும்மூர்த்திகளில்
அதிக ஸத்வதாம் - அதிகமான ஸத்வகுணமுடையவராயிருப்பதை
வேதிதும் - பரீக்ஷித்தறிவதற்கு
ப்ருகும் ஸமாதிஶன்கில - பிருகுமுனியைக் நியமித்தனரல்லவா.
அயம் புன: விதௌ அநாதராத் - அவரும் பிரம்மதேவன், தம்மை ஆதரிக்காததால்
உதித ருத்த ரோஷே - முதலில் கோபமடைந்து பிறகு சாந்தராக ஆகவும்,
ஹரே அபி ச ஜிஹிம்ஸிஷௌ - பரமேசுவரனும், தம்மை சொல்ல விரும்பி
கிரிஜயா த்ருதே - பிறகு பார்வதியால் தடுக்கப்படவும்
த்வாம் அகாத் - தங்களை அடைந்தாரல்லவா.

सुप्तं रमाङ्कभुवि पङ्कजलोचनं त्वां
विप्रे विनिघ्नति पदेन मुदोत्थितस्त्वम् ।
सर्वं क्षमस्व मुनिवर्य भवेत्सदा मे
त्वत्पादचिह्नमिह भूषणमित्यवादीः ॥ ८ ॥

ஸுப்தம் ரமாங்கபுவி பங்கஜலோசனம் த்வாம்
விப்ரே விநிக்னதி பதேன முதோத்திதஸ்த்வம் ।
ஸர்வம் க்ஷமஸ்வ முனிவர்ய பவேத்ஸதா மே
த்வத்பாத சிஹ்னமிஹ பூஷணமித்யவாதீ: ॥ 8 ॥

ரமாங்க புவி ஸுப்தம் - லக்ஷ்மீதேவியின் மடியில் நித்திரை செய்கின்றவரும்
பங்கஜலோசனம் த்வாம் - தாமரைக்கண்ணனுமான தங்களை
விப்ரே பதேன விநிக்நதி - அந்த பிருகுமுனி காலால் உதைத்தபொழுது
த்வம் முதா உத்தித: - தாங்கள் மிக சந்தோஷத்துடன் எழுந்து
முனிவர்ய ஸர்வம் க்ஷமஸ்ய - 'ஹே முனிசிரேஷ்டா! எல்லாம் பொறுக்க வேண்டும்.
த்வத் பாத சிஹ்னம் மே இஹ - தங்கள் திருவடிகளின் அடையாளம் எனது மார்பில்
ஸதா பூஷணம் பவேத் - எப்பொழுதும் அலங்காரமாக இருக்கட்டும்'
இதி அவாதீ: - என்றுரைத்தீர்களல்லவா.

निश्चित्य ते च सुदृढं त्वयि बद्धभावाः
सारस्वता मुनिवरा दधिरे विमोक्षम् ।
त्वामेवमच्युत पुनश्च्युतिदोषहीनं
सत्त्वोच्चयैकतनुमेव वयं भजामः ॥ ९ ॥

நிஶ்சித்ய தே ச ஸுத்ருடம் த்வயி பத்தபாவா:
ஸாரஸ்வதா முனிவரா ததிரே விமோக்ஷம் ।
த்வாமேவமச்யுத புனஶ்ச்யுதி தோஷஹீனம்
ஸத்த்வோச்சயைக தனுமேவ வயம் பஜாம: ॥ 9 ॥

ஸாரஸ்வதா: - ஸரஸ்வதி நதி தீரவாஸிகளான
தே முனிவர: ச நிஶ்சித்ய - அம்முனிசிரேஷ்டர்களும்நிச்சயம்பண்ணிக்கொண்டு
த்வ்யி ஸுத்ருடம் பத்தபாவா: - தங்களிடத்தில் திடமான பக்தி கொண்டவர்களாக
விமோக்ஷம் ததிரே - மோக்ஷமடைந்தனர்.
அச்யுத ஏவம் - ஹே அச்சுதா! இவ்விதம்
புனஶ்ச்யுதி தோஷஹீனம் - மறுபடியும் ''ச்யுதி'' (வழுவுதல்) என்ற தோஷமற்றவரும்
ஸத்வோச்சயைக தனும் - மேலிட்ட ஸத்வகுணப்பிரதான சரீரத்தை யுடையவருமான
த்வாம் ஏவ - தாங்கள் ஒருவரையே
வயம் பஜாம: - நாங்கள் சேவிக்கின்றோம்.

जगत्सृष्ट्यादौ त्वां निगमनिवहैर्वन्दिभिरिव
स्तुतं विष्णो सच्चित्परमरसनिर्द्वैतवपुषम् ।
परात्मानं भूमन् पशुपवनिताभाग्यनिवहं
परीतापश्रान्त्यै पवनपुरवासिन् परिभजे ॥ १० ॥

ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதௌ த்வாம் நிகமநிவஹைர்வந்திபிரிவ
ஸ்துதம் விஷ்ணோ ஸச்சித்பரமரஸ-நிர்த்வைத வபுஷம் ।
பராத்மானம் பூமன் பஶுப-விநதா பாக்ய நிவஹம்
பரீதாப ஶ்ராந்த்யை பவனபுரவாஸின் பரிபஜே ॥ 10 ॥

விஷ்ணோ பூமன் - ஹே விஷ்ணுவே! ஹே பரமா!
பவனபுர வாஸின் - ஹே குருவாயூரப்பா!
ஜகத் ஸ்ருஷ்ட்யாதௌ - உலகசிருஷ்டியின் துவக்கத்தில்
வந்திபி: இவ - ஸ்துதிபாடகர்களால்போல
நிகமநிவஹை: ஸ்துதம் - வேதசமூஹங்களால்ஸ்துதிக்கப்பட்டவரும்
ஸச்சித் பரமரஸ நிர்த்வைத வபுஷம் - ஸச்சிதானந்தரூபியும்
பராத்மானம் - பரமாத்மஸ்வரூபியும்
பஶுப வநிதா பாக்ய நிவஹம் - கோபஸ்திரீகளின்பாக்கியக்குவியலுமான
த்வாம்பரீதாபஶ்ராந்த்யை - தங்களை தாபத்திரய நிவிருத்திக்காக
பரிபஜே - நான் நன்கு சேவிக்கின்றேன்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே வ்ருகாஸுர வத வர்ணனம் நாம
ஏகோந நவதிதமம் தஶகம்.

[தஶமஸ்கந்த ஶ்லோகா: 546]

[ஆதித: ஶ்லோகா: 921]

தஶகம் - 90

ஸ்ரீக்ருஷ்ண பரத்வம்

वृकभृगुमुनिमोहिन्यम्बरीषादिवृत्ते
ष्वयि तव हि महत्त्वं सर्वशर्वादिजैत्रम् ।
स्थितमिह परमात्मन् निष्कलार्वागभिन्नं
किमपि यदवभातं तद्धि रूपं तवैव ॥१॥

வ்ருக ப்ருகு முனி மோஹின்யம்பரீஷாதி வ்ருத்தேஷ்-
வயி தவ ஹி மஹத்த்வம் ஸர்வ ஶர்வாதிஜைத்ரம் ।
ஸ்த்திதமிஹ பரமாத்மன் நிஷ்கலார்வாகபின்னம்
கிமபி ததவபாதம் தத்ஹி ரூபம் தவைவ ॥1॥

அயிபரமாத்மன்	-	ஹே பரமாத்மாவே!
வ்ருக ப்ருகு முனி மோஹின்யம் பரீஷாதீ வ்ருத்தேஷு	}	விருகாசுரன், பிருகுமுனி, மோஹினி, அம்பரீஷன் முதலியவர்களுடைய கதைக்ளில்
தவ ஹி மஹத்வம்	-	தங்களுடைய பிரசித்தமான மஹிமை
ஸர்வ ஶத்வாதி ஜைத்ரம்	-	பரமேச்வரன் முதலிய மற்ற எல்லா தேவர்களையும் ஜயிக்கக்கூடியதென்று
இஹ ஸ்திதம்	-	இப்பொழுது இவிடத்தில் சித்தமாயிற்று.
நிஷ்கலார்வாக பின்னம்	-	நிஷ்களனான பரமாத்மா, ஸகளர்களான பிரம்மா முதலியவர்கள், இவர்களைக் காட்டிலும் வேறல்லாத
கிமபி	-	அநிர்வசனீயமான (இவ்விதமென்று சொல்லமுடியாத)
தத் அவபாதம்	-	யாதொரு ஸ்வரூபம் பிரகாசிக்கின்றதோ
தத்ரூபம் தவ ஏவ ஹி	-	அந்தஸ்வரூபமும் தங்களுடையதேயன்றோ.

मूर्तित्रयेश्वरसदाशिवपञ्चकं यत् प्राहुः परात्मवपुरेव सदाशिवोऽस्मिन् ।
तत्रेश्वरस्तु स विकुण्ठपदस्त्वमेव त्रित्वं पुनर्भजसि सत्यपदे त्रिभागे ॥२॥

மூர்த்தித்ரயேஶ்வர-ஸதாஶிவ பஞ்சகம் யத்
ப்ராஹு: பராத்மவபுரேவ ஸதாஶிவோஸ் ஸ்மின் ।
தத்ரேஶ்வரஸ்து ஸ விகுண்டபதஸ்த்வமேவ
த்ரித்வம் புனர்பஜஸி ஸத்யபதே த்ரிபாகே ॥2॥

மூர்தி த்ரயேச்வர ஸதாஶிவ பஞ்சகம் யத் ப்ராஹு:	} -	பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன், ஈச்வரன், சதாசிவன் என்ற யாதொரு மூர்த்திபஞ்சகத்தை சிலர் கூறுகின்றனரோ

அஸ்மின் ஸதாஶிவ: - அந்த மூர்த்திபஞ்சகத்தில் ''ஸதாசிவன்'' என்பவர்
பராத்மவபு: த்வம் ஏவ - பரமாத்மஸ்வரூபியான தாங்களே.
தத்ர ஈஶ்வர: து - அதில் ''ஈச்வரன்'' என்பவரும்
விகுண்டபத:ஸ:த்வம் ஏவ- வைகுண்டவாசியான அந்த தாங்களே.
த்ரிபாகே ஸத்யபதே - பிரம்மலோகம், விஷ்ணுலோகம், ஸத்யலோகம் என்று மூன்று பிரிவுகளை உடைய சத்தியலோகத்தில்
த்ரித்வம் புன: பஜஸி - பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன் என்ற மும்மூர்த்தியாயிருக்குந் தன்மையையும் அடைகிறீர்கள்.

तत्रापि सात्त्विकतनुं तव विष्णुमाहु
र्धाता तु सत्त्वविरलो रजसैव पूर्णः ।
सत्वोत्कटत्वमपि चास्ति तमोविकार
चेष्टादिकं च तव शङ्करनाम्नि मूर्तौ ॥ ३॥

தத்ராபி ஸாத்த்விகதனும் தவ விஷ்ணுமாஹுர்-
தாதா து ஸத்த்வ விரலோ ரஜஸைவ பூர்ண: ।
ஸத்த்வோத்கடத்வமபி சாஸ்தி தமோ விகார-
சேஷ்டாதிகஞ்ச தவ ஶங்கர நாம்னி மூர்த்தௌ ॥3॥

தத்ர அபி - அம்மும்மூர்த்திகளிலும்
தவ ஸாத்விக தனும் - தங்களுடைய சுத்தஸத்வஸ்வரூபத்தை
விஷ்ணும் ஆஹு: - விஷ்ணுவென்று கூறுகின்றனர்.
தாதா து ஸத்வ விரல: - பிரம்மதேவரோ என்றால் ஸத்வகுணம் குறைந்து
ரஜஸா ஏவ பூர்ண: - ரஜோகுணத்தாலேயே நிறைந்தவராகின்றார்.
தவ ஶங்கர நாம்னி மூர்தௌ - தங்களுடைய சங்கரன் என்று பெயருடைய மூர்த்தியில்
ஸத்வோத் கடத்வம் அபி ச - ஸத்வகுணத்தின் ஆதிக்கியமும்
தமோ விகார சேஷ்டாதிகம் ச - தமோகுணத்தின் விகாரமான பிரவிருத்தி முதலியதும்
அஸ்தி - இருக்கின்றது.

तं च त्रिमूर्त्यतिगतं परपूरुषं त्वां
शर्वात्मनापि खलु सर्वमयत्वहेतोः ।
शंसन्त्युपासनाविधौ तदपि स्वतस्तु
त्वद्रूपमित्यतिदृढं बहु नः प्रमाणम् ॥ ४॥

தஞ்ச த்ரிமூர்த்யதிகதம் பரபூருஷம் த்வாம்
ஶர்வாத்மனாऽபி கலு ஸர்வமயத்வஹேதோ: ।
சம்ஸந்த்யுபாஸன விதௌ தததபி ஸ்வதஸ்து
த்வத்ரூபமித்யதி-த்ருடம் பஹு ந: ப்ரமாணம் ॥4॥

த்ரிமூர்த்யதிகதம்	-	மும்மூர்த்திகளுக்கு அதீதனாக இருக்கும்
தம் ச	-	அந்த ஈச்வரனையும்
புரபூருஷம் த்வாம் கலு	-	பிரம்மாண்டத்திற்கு வெளியிலும் உள்ளிலும் வியாபித்திருக்கும் பரமாத்மாவாகிய தங்களையும்
ஸர்வ மயத்வ ஹேதோ:	-	ஸர்வஸ்வரூபியென்ற காரணத்தால்
உபாஸன விதௌ	-	உபாஸனாவிதியில்
ஶர்வாத்மநா அபி ஶம்ஸந்தி கலு	-	சிவஸ்வரூபியாகவும் கூறுகின்றனரல்லவா
தத் அபி ஸ்வத: து	-	அதவ்விதமாகிலும் பரமார்த்தத்தில்
த்வத் ரூபம் இதி	-	அது தங்களுடைய ரூபந்தானென்பதில்
ந: அதித்ருடம் பஹு	-	நமக்கு மிக திடமான பிரத்யக்ஷம் முதலிய வெகு
ப்ரமாணம்	-	பிரமாணங்களிருக்கின்றன.

श्रीशङ्करोऽपि भगवान्सकलेषु तावत्
त्वामेव मानयति यो न हि पक्षपाती ।
त्वन्निष्ठमेव स हि नामसहस्रकादि
व्याख्यद्भवत्स्तुतिपरश्च गतिं गतोऽन्ते ॥५॥

ஶ்ரீசங்கரோऽபி பகவான் ஸகலேஷு தாவத்
த்வாமேவ மானயதி யோ ந ஹி பக்ஷபாதீ ।
த்வந்நிஷ்ட்டமேவ ஸ ஹி நாமஸஹஸ்ரகாதி
வ்யாக்க்யத் பவத்ஸ்துதி பரஶ்ச கதிம் கதோऽந்தே ॥5॥

பகவான் ஶ்ரீஶங்கர: அபி	-	ஶ்ரீசங்கரபகவத் பாதர்களும்
ஸகலேஷு தாவத்	-	ஸகலர்களான பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன் இவர்களில்
த்வாம் ஏவ மானயதி	-	தங்களையே வெகுமானிக்கின்றார்.
ய: ந ஹி பக்ஷபாதீ	-	அவர் பக்ஷபாதியுமன்று
ஸ: ஸஹஸ்ரநாமகாதி	-	அவர் ஸஹஸ்ரநாமம் முதலியவற்றை
த்வந்நிஷ்டம் ஏவ ஹி	-	தங்களைவிஷயமாகக்கொண்டதாகவேயன்றோ
வ்யாக்யத்	-	வியாக்கியானம் செய்தார்.
அந்தே பவத் ஸ்துதிபர:	-	கடைசியில் தங்களையே ஸ்துதிப்பதில் ஈடுபட்டு
கதிம் ச கத:	-	நற்கதியையும் அடைந்தார்.

मूर्तित्रयातिगमुवाच च मन्त्रशास्त्र
स्यादौ कलायसुषुमं सकलेश्वरं त्वाम् ।
ध्यानं च निष्कलमसौ प्रणवे खलूक्त्वा
त्वामेव तत्र सकलं निजगाद नान्यम् ॥ ६ ॥

மூர்த்தி த்ரயாதிக முவாச ச மந்த்ர ஶாஸ்த்ர-
ஸ்யாதௌ கலாயஸுஷுமம் ஸகலேஶ்வரம் த்வாம் ।
த்யானம் ச நிஷ்கலமஸௌ ப்ரணவே கலூக்த்வா
த்வாமேவ தத்ர ஸகலம் நிஜகாத நான்யம் ॥ 6 ॥

அஸௌ	- சங்கரபகவத்பாதர்கள்
மந்த்ர ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஆதௌ ச	- மந்திரசாஸ்திரத்தின் ஆரம்பத்திலும்
மூர்தி த்ரயாதிகம்	- மும்மூர்த்திகளுக்கும் மேலிருக்கும்
ஸகலேஶ்வரம் த்வாம்	- ஸர்வேச்வரனான தங்களை
கலாய ஸுஷுமம் உவாச	- காசாம்பூ நிறமுடையவராக வர்ணித்திருக்கிறார்.
ப்ரணவே கலு	- பிரணவத்திலோ என்றால்
நிஷ்கலம் த்யானம் ச உக்த்வா	- நிஷ்கய த்யானத்தையும் உரைத்து,
தத்ர	- அவ்விடத்தில்
ஸகலம் த்வாம் ஏவ நிஜகாத	- ஸகலனாகவும் தங்களையே உரைத்தார்.
அந்யம் ந	- வேறொருவரை உரைக்கவில்லை.

समस्तसारे च पुराणसंग्रहे विसंशयं त्वन्महिमैव वर्ण्यते ।
त्रिमूर्तियुक्सत्यपदत्रिभागतः परं पदं ते कथितं न शूलिनः ॥ ७ ॥

ஸமஸ்தஸாரே ச புராண ஸங்க்ரஹே
விஸம்ஶயம் த்வன் மஹிமைவ வர்ண்யதே ।
த்ரிமூர்த்தியுக்-ஸத்யபத-த்ரிபாகத: ॥ 7 ॥
பரம் பதம் தே கதிதம் ந ஶூலின:

ஸமஸ்தஸாரே	- எல்லாவற்றினுடையவும் ஸாரத்தைக் கூறுகின்ற
புராண ஸங்க்ரஹே ச	- புராணஸங்க்ரஹம் என்ற கிரந்தத்திலும்
விஸம்ஶயம் த்வன் மஹிமா ஏவ	- ஸந்தேஹமற தாங்கள் மஹிமைதான்
வர்ண்யதே	- வர்ணிக்கப்படுகிறது.
த்ரிமூர்தியுக் ஸத்ய-பத த்ரிபாகத: பரம்	- மும்மூர்த்திகளுடன் கூடின ஸத்ய லோகத்தின் மூன்று பிரிவுகளுக்குமேலாக

தே பதம் கதிதம்	-	தங்களுடைய ஸ்தானந்தான் கூறப்பட்டிருக்கிறது.
ஶூலின: ந	-	பரமேச்வரனுடைய ஸ்தானம் கூறப்படவில்லை.

यद्ब्राह्मकल्प इह भागवतद्वितीय
स्कन्धोदितं वपुरनावृतमीश धात्रे ।
तस्यैव नाम हरिशर्वमुखं जगाद
श्रीमाधवः शिवपरोऽपि पुराणसारे ॥ ८ ॥

யத் ப்ராஹ்ம கல்ப மிஹ பாகவத த்விதீய
ஸ்கந்தோதிதம் வபுரனாவ்ருதமீஶ தாத்ரே ।
தஸ்யைவ நாம ஹரிஶர்வ முகம் ஜகாத
ஶ்ரீமாதவ: ஶிவபரோ௮பி புராணஸாரே ॥8॥

ஈஶ	-	ஹே ஈசா!
இஹ ப்ராஹ்ம கல்பே தாத்ரே	-	இங்கு பிராம்மகல்பத்தில் பிரம்மதேவருக்கு
அநாவ்ருதம்	-	பிரத்யக்ஷமாகக் காண்பிக்கப்பட்டதும்
பாகவத த்விதீய ஸ்கந்தோதிதம்	-	பாகவதத்தின் இரண்டாவது ஸ்கந்தத்தில் கூறப்பட்டதுமான
யத் வபு: தஸ்ய ஏவ	-	யாதொரு சரீரமுண்டோ, அதற்கே
ஹரி ஶர்வ முகம் நாம	-	ஹரி, சர்வன் முதலிய திருநாமத்தை
ஶ்ரீமாதவ: ஶிவபர: அபி	-	மாதவாசாரியர் சிவபக்தனாக இருந்தும்
புராணஸாரே ஜகாத	-	புராணசாரமென்ற கிரந்தத்தில் உரைத்தார்.

ये स्वप्रकृत्यनुगुणा गिरिशं भजन्ते
तेषां फलं हि दृढयैव तदीयभक्त्या ।
व्यासो हि तेन कृतवानधिकारिहेतोः
स्कान्दादिकेषु तव हानिवचोऽर्थवादैः ॥ ९ ॥

யே ஸ்வப்ரக்ருத்யனுகுணா கிரிஶம் பஜந்தே
தேஷாம் பலம் ஹி த்ருடயைவ ததீய பக்த்யா ।
வ்யாஸோ ஹி தேன க்ருதவானதிகாரி ஹேதோ:
ஸ்காந்தாதிகேஷு தவ ஹானிவசோ௮ர்த்தவாதை: ॥9॥

யே ஸ்வப்ரக்ருத்யனு குணா: - எவர்கள் அவரவர்களுடைய வாசனைக்கனுசாரமாக
கிரிமம் பஜந்தே - பரமேச்வரனை சேவிக்கின்றனரோ;
தேஷாம் பலம் த்ருடயா- - அவர்களுக்கு பலமானது மிக திடமான
த தீய பக்த்ய ஏவ ஹி - அந்தப் பரமேச்வர பக்தியால்தான் உண்டாகிறதல்லவா.
தேன ஹி வ்யாஸ: - அதனால்தான் வியாசமுனிவர்
அதிகாரிஹேதோ: - அந்தந்த அதிகாரிகளுக்காக
ஸ்காந்தாதிகேஷு அர்தவாதை: - ஸ்காந்தம் முதலியவற்றில் அர்த்த வாதங்களைக்கொண்டு
தவஹானிவ்ச: க்ருதவான் - தங்களுக்கு தாழ்மையைக் கூறினார்.

भूतार्थकीर्तिरनुवादविरुद्धवादौ
त्रेधार्थवादगतयः खलु रोचनार्थाः ।
स्कान्दादिकेषु बहवोऽत्र विरुद्धवादा
स्त्वत्तामसत्वपरिभूत्युपशिक्षणाद्याः ॥ १० ॥

பூதார்த்த கீர்த்தி ரனுவாத விருத்தவாதௌ
த்ரேதாऽர்த்தவாத கதய: கலு ரோசனார்த்தா।
ஸ்காந்தாதிகேஷு பஹவோऽத்ர விருத்த வாதாஸ்-
த்வத்தாம ஸத்வ பரிபூத் யுபமிக்ஷணாத்யா: ॥ 10 ॥

பூதார்த கீர்தி: - நடந்த சங்கதியைச் சொல்லுவது,
அனுவாத விருத்த வாதௌ - விரோதமில்லாத அர்த்தத்தைச் சொல்லுவது விருத்தமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுவது என்ற
த்ரேதா அர்தவாத கதய: - மூன்றுவிதமான அர்த்தவாதத்தின் பிரவிருத்திகளும்
ரோசநார்தா: கலு - செய்யவேண்டியதில் அபிருசியையுண்டு பண்ணுவதற்கல்லவா
அத்ர ஸ்காந்தாதி கேஷு- - அந்த ஸ்காந்தம் முதலியவற்றில்
த்வத்தாம ஸத்வ பரிபூத் -யுப மிக்ஷணாத்யா: - தங்களுக்கு தாமஸத்வத்தையும் பராஜயத்தையும் கூறுகின்றவை முதலிய
பஹவ: விருக்தவாதா: - அனேகங்கள் விருத்தவாதமென்ற அர்த்தவாதங்களே.

यत्किञ्चिदप्यविदुषाऽपि विभो मयोक्तं
तन्मन्त्रशास्त्रवचनाद्यभिदृष्टमेव ।
व्यासोक्तिसारमयभागवतोपगीत
क्लेशान्विधूय कुरु भक्तिभरं परात्मन् ॥ ११ ॥

யத்கிஞ்சிதப்யவிதுஷா'பி விபோ மயோக்தம்
தன்மந்த்ர ஶாஸ்த்ர வசனாத்யபித்ருஷ்டமேவ ।
வ்யாஸோக்திஸாரமய பாகவதோபகீத
க்லேஶான் விதூய குரு பக்திபரம் பராத்மன் ॥ 11 ॥

விபோ அவிதுஷா அபி -	பிரபுவே! அறிவில்லாதவனாக இருந்தாலும்
மயா யத்கிஞ்சித் உக்தம் -	என்னால் சிலதெது கூறப்பட்டதோ
தந் மந்த்ர ஶாஸ்த்ர வசநாதயபி த்ருஷ்டம் ஏவ	அது மந்திரசாஸ்திரம் முதலிய வசனங்களில் காணப்பட்டதே.
வ்யாஸோக்தி ஸாரமய பாகவதோபகீதே	வியாஸமுனியின் வசனஸாரங்கள் நிறைந்த பாகவத புராணத்தால் ஸ்துதிக்கப்பட்ட
பராத்மன் க்லேஶான் விதூய -	பரமாத்மாவே! எனது கஷ்டங்களையகற்றி
பக்தி பரம் குரு -	திடமான பக்தியையுண்டுபண்ணுவீராக.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ஆகமாதீநாம் பகவத்யேவ பரமதாத்பர்ய நிரூபணம் நாம நவதிதமம் தஶகம் ஸைகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித: ஶ்லோகா: 934] [தஶமஸ்கந்த ஶ்லோகா: 559]

தசகம் - 91

பக்தியின் மேன்மை

श्रीकृष्ण त्वत्पदोपासनमभयतमं बद्धमिथ्यार्थदृष्टे
र्मर्त्यस्यार्तस्य मन्ये व्यपसरति भयं येन सर्वात्मनैव ।
यत्तावत्त्वत्प्रणीतानिह भजनविधीनास्थितो मोहमार्गे
धावन्नप्यावृताक्षः स्खलति न कुहचिद्देवदेवाखिलात्मन् ॥१॥

ஸ்ரீக்ருஷ்ண த்வத்பதோபாஸனமபயதமம்
பத்தமித்த்யார்த்த த்ருஷ்டேர்-
மர்த்யஸ்யார்த்தஸ்ய மன்யே வ்யபஸரதி
பயம் யேந ஸர்வாத்மனைவ ।
யத்தாவத் த்வத் ப்ரணீதானிஹ பஜன
விதீனாஸ்த்திதோ மோஹமார்க்கே
தாவன்னப்யாவ்ருதாக்ஷ: ஸ்கலதி ந
குஹசித்தேவ தேவாகிலாத்மன் ॥1॥

தேவ தேவ அகிலாத்மன் ஸ்ரீக்ருஷ்ண - தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனும், எல்லோருக்கும் ஆத்மாவுமான ஹே ஸ்ரீக்ருஷ்ணா!

பத்தமித்யார்த த்ருஷ்டே: - பொய்யான சரீராதிகளில் நான் என்றும், என்னுடையதென்றும் வேரூன்றின அபிமானத்தையுடையவனும்,

மர்த்யஸ்ய - அதனால் மரணதர்மமுடையவனும்,

ஆர்தஸ்ய - அதனால் வருத்தமுற்றவனுமான ஒருவனுக்கு

த்வத் பதோபாஸனம் - தங்கள் திருவடிகளைச் சேவிப்பது

அபயதமம் மன்யே - பயத்தைப் போக்கடிக்கும் சாதனங்களில் மேலானதென்று நான் எண்ணுகிறேன்.

யேன அயம் - தங்கள் பாதசேவனத்தால் பயம் என்பது

ஸர்வாத்மநாஏவவ்யபஸரதி- முற்றிலுமே விலகுகின்றது.

யத் இஹ - ஏனென்றால் இந்த பஜனமார்க்கங்களுள்

த்வத்ப்ரணீதாம் பஜனவிதீன் - தங்களால் உபதேசிக்கப்பட்ட பஜனை முறைகளை

தாவத் ஆஸ்தித: - நன்றாக மேற்கொண்டவன்

மோகமார்கே ஆவ்ருதாக்ஷ: - மயக்கந்தரும் வழியில் கண்களை மூடிக்கொண்டு

தாவன் அபி - ஓடியும்கூட

குஹசித் ந ஸ்கலதி - ஓரிடத்திலும் இடறுவதில்லை.

भूमन् कायेन वाचा मुहुरपि मनसा त्वद्बलप्रेरितात्मा
यद्यत्कुर्वे समस्तं तदिह परतरे त्वय्यसावर्पयामि ।
जात्यापीह श्वपाकस्त्वयि निहितमनः कर्मवागिन्द्रियार्थ
प्राणो विश्वं पुनीते न तु विमुखमनास्त्वत्पदाद्विप्रवर्यः ॥ २ ॥

பூமன் காயேன வாசா முஹுரபி
மனஸா த்வத்பல ப்ரேரிதாத்மா
யத்யத்குர்வே ஸமஸ்தம் ததிஹ
பரதரே த்வய்யஸாவர்ப்பயாமி ।
ஜாத்யாபீஹ ஶ்வபாகஸ்த்வயி நிஹித
மன: கர்மவாகிந்த்ரியார்த்த-
ப்ராணோ விஶ்வம் புநீதே ந து விமுக
மனாஸ்த்வத்பதாத் விப்ரவர்ய: ॥ 2 ॥

பூமன் - எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஹே ஈசா!
த்வத்பல ப்ரேரிதாத்மா அஸௌ - தங்களுடைய சக்தியால் பிரேரணை செய்யப்பட்ட மனத்தையுடைய இந்த நான்,
காயேன வாசா மனஸா அபி - சரீரத்தினாலும் வாக்கினாலும் மனதினாலும்
இஹ முஹு: யத் யத் குர்வே - இவ்வுலகில் அடிக்கடி எதெதைச் செய்கின்றேனோ
தத் ஸமஸ்தம் - அதெல்லாவற்றையும்
பரதரே த்வயி அர்பயாமி - பரமாத்மாவாகிய தங்களிடத்தில் அர்ப்பணம் செய்கின்றேன்
இஹ த்வயி - இவ்வுலகில் தங்களிடத்தில்
நிஹித மன: கர்ம வாகிந்த்ரியார்த ப்ராண: - மனது, கர்மங்கள், வாக்கு, இந்திரியங்கள், அதன் விஷயங்கள், பிராணன் இவைகளை அர்ப்பணஞ் செய்தவன்,
ஜாத்ய ஸ்வபாக: அபி - ஜாதியில் சண்டாளனாக இருந்தாலும்
விஶ்வம் புநீதே - உலகத்தையே பரிசுத்தமாக்குகின்றான்.
த்வத் பாதாத் - தங்கள் திருவடிகளினின்றும்
விமுகமனா: - வில்கின (பராமுகமான) மனதையுடையவன்
விப்ர வர்ய: து - பிராமணோத்தமனாக இருந்தாலுங்கூட
ந - பரிசுத்தமாக்குவதில்லை.

भीतिर्नाम द्वितीयाद्भवति ननु मनःकल्पितं च द्वितीयं
तेनैक्याभ्यासशीलो हृदयमिह यथाशक्ति बुद्ध्या निरुन्ध्याम् ।
मायाविद्धे तु तस्मिन्पुनरपि न तथा याति मायाधिनाथं
तं त्वां भक्त्या महत्या सततमनुभजन्नीश भीतिं विजह्याम् ॥ ३ ॥

பீதிர்நாம த்விதீயாத்பவதி நநு
மன: கல்பிதஞ்ச த்விதீயம்
தேனைக்யாப்ப்யாஸ-ஶீலோ ஹ்ருதயமிஹ
யதாஶக்தி புத்த்யா நிருந்த்யாம் ।
மாயா வித்தேது தஸ்மின் புனரபி ந
ததா பாதி மாயாதிநாதம்
தத்த்வாம் பக்த்யா மஹத்யா ஸததமனு-
பஜந்நீஶ பீதிம் விஜஹ்யாம் ॥3॥

பீதி:	-	பயமானது
த்விதீயாத் நநு	-	தன்னைவிட இரண்டாவது வஸ்துவிடமிருந்துதான்
பவதி நாம	-	உண்டாகிறது என்பது பிரசித்தம்!
த்வி தீயம் ச	-	இரண்டாவது வஸ்துவும்
மன: கல்பிதம்	-	ஸங்கல்பவிகல்பரூபமான அந்தக்கரண விருத்தியால் கற்பிக்கப்பட்டது.
தேன ஐக்யாப்ப்யாஸ ஶீலோ	-	ஆனதால் காரிய காரணங்களொன்றென்பதை அடிக்கடி அப்யாசம் செய்கின்றவனாய்
ஹ்ருதயம் யதா ஶக்தி	-	மனதை வலிவுள்ளவரை
இஹ	-	மனதால் சித்திதமான வஸ்துவில்
புத்த்யா	-	நிச்சயாத்மகமான அந்தக்கரண விருத்தியால்
நிருந்த்யாம்	-	நிலைநிறுத்துவேன்.
தஸ்மின்	-	அந்த ஹிருதயமானது
மாயா வித்தே து	-	மாயாகாரியங்களான காமக் குரோதாதிகளால் வியாபிக்கப் படுமேயாகில்
புன: அபி	-	மறுபடியும் நிலைநிறுத்தப்பட்டாலும்
ததா நா பாதி	-	முன்போல் (ஐக்ய ஞானமானது) பிரகாசிப்பதில்லை.
தத் ஈஶ	-	ஆகையால் ஹே ஈசா!
மாயாதி நாதம் த்வாம்	-	மாயைக்கதிபதியான தங்களை
மஹத்யா பக்த்யா	-	திடமான பக்தியுடன்
ஸததம் அனுபஜன்	-	இடைவிடாது சேவித்துக்கொண்டு
பீதிம் விஜஹ்யாம்	-	பயத்தை முற்றிலும் விட்டுவிடுவேன்.

भक्तेरुत्पत्तिवृद्धी तव चरणजुषं सङ्गमेनैव पुंसा
मासाद्ये पुण्यभाजां श्रिय इव जगति श्रीमतां सङ्गमेन ।
तत्सङ्गो देव भूयान्मम खलु सततं तन्मुखादुन्मिषद्भि
स्त्वन्माहात्म्यप्रकारैर्भवति च सुदृढा भक्तिरुद्धूतपापा ॥ ४ ॥

பக்தேருத்பத்திவ்ருத்தீ தவ சரண-
ஜுஷாம் ஸங்கமேனைவ பும்ஸா-
மாஸாத்யே புண்யபாஜாம் ஶ்ரிய
இவ ஜகதி ஶ்ரீமதாம் ஸங்கமேன ।
தத்ஸங்கோ தேவ பூயான் மம கலு
ஸததம் தன்முகா துன்மிஷத்பிஸ்
த்வன் மாஹாத்ம்ய ப்ரகாரைர்பவதி ச
ஸுத்ருடா பக்தி ருத்தூத பாபா ॥4॥

ஜகதி ஶ்ரீமதாம் ஸங்கமேன	-	உலகில் ஶ்ரீமான்களுடைய சேர்க்கையால்
ஶ்ரிய: இவ	-	ஐசுவரியத்தின் உற்பத்திப் பெருக்குகள் போல
தவ சரண ஜுஷாம்	-	தங்கள் திருவடிகளைச் சேவிக்கின்ற பக்தர்களுடைய
ஸங்கமேன ஏவ	-	சேர்க்கையால்தான்
புண்ய பாஜாம் பும்ஸாம்	-	புண்யவான்களான புமான்களுக்கு
பக்தே: உத்பத்தி வ்ருத்தி	-	பக்தியின் உற்பத்தியும் பெருக்கும்
ஆஸாத்யே	-	அடையவேண்டியவைகளாகின்றன.
தேவ	-	ஹே ஸ்வயம்பிரகாசரூபியே!
மம கலு ஸததம்	-	எனக்கும் எப்பொழுதும்
தத் ஸங்க: பூயாத்	-	அவர்களுடன் சேர்க்கையுண்டாகக்கடவது.
தன் முகாத் உன்மிஷத்பி:	-	அவர்களுடைய திருவாயிலிருந்து வெளிக்கிளம்புகின்ற
த்வன் மாஹாத்ம்ய ப்ரகாரை:	-	தங்கள் மஹிமானவிசேஷங்களால்
பவதி ஸுத்ருடா	-	தங்களிடத்தில் மிகத் திடமானதும்
உத்தூத பாபா	-	பாபங்களைப் போக்கடிக்க வல்லதுமான
பக்தி: ச	-	பக்தியுமுண்டாகக்கடவது.

श्रेयोमार्गेषु भक्तावधिकबहुमतिर्जन्मकर्माणि भूयो
गायन्क्षेमाणि नामान्यपि तदभयतः प्रद्रुतं प्रद्रुतात्मा ।
उद्यद्धासः कदाचित्कुहचिदपि रुदन्क्वापि गर्जन्प्रगाय
न्नुन्मादीव प्रनृत्यन्नयि कुरु करुणां लोकबाह्यश्चरेयम् ॥ ५ ॥

ஶ்ரேயோ மார்க்கேஷு பக்தாவதிக
பஹுமதிர் ஜன்ம கர்மாணி பூயோ
காயன் க்ஷேமாணி நாமான்யபி
ததுபயத: ப்ரத்ருதம் ப்ரத்ருதாத்மா ।
உத்யத்தாஸ: கதாசித் குஹசிதபி ருதன்
க்வாபி கர்ஜன் ப்ரகாயன்-
னுன்மாதீவ ப்ரந்ருத்யன்னபி குரு
கருணாம் லோகபாஹ்யஶ்சரேயம் ॥5॥

ஶ்ரேயோ மார்கேஷு	-	முக்கிய புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தை யடைவிக்கின்ற மார்க்கங்களுள்
பக்தௌ அதிக பஹுமதி:	-	ஒன்றான பக்தியில் அதிக ஆதரவுடையவனாய்
க்ஷேமாணி	-	க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கின்ற
ஜன்ம கர்மாணி	-	திருவவதாரங்களையும் லீலைகளையும்,
நாமானி அபி	-	அதனாலுண்டான திருநாமங்களையும்
பூய: காயன்	-	அடிக்கடி கானம் பண்ணிக்கொண்டும்,
ததுபயத:	-	அவையிரண்டினாலும் (ஜன்ம கர்ம கீர்த்தனத்தாலும், நாம கீர்த்தனத்தாலும்)
ப்ரத்ருதம் ப்ரத்ருதாத்மா	-	வெகு விரைவாக மனமுருகினவனாய்
கதாசித் உத்யத்தாஸ:	-	சில சமயம் சிரித்துக்கொண்டும்,
குஹசித் ருதன் அபி	-	சிலபொழுது அழுதுகொண்டும்,
க்வாபி கர்ஜன்	-	சிலவேளை கர்ஜித்துக்கொண்டும்,
ப்ரகாயன் உன்மாதி இவ	-	உரக்கப்பாடிக்கொண்டும், பித்துப் பிடித்தவன்போல
ப்ரந்ருத்யன்	-	நன்கு ஆடிக்கொண்டும்
லோக பாஹ்ய: சரேயம்	-	உலகில் பற்றற்றவனாக சஞ்சரிப்பேனாக.
அயி கருணாம் குரு	-	ஹே ஈசா! அவ்விதம் கருணைபுரிவீராக.

भूतान्येतानि भूतात्मकमपि सकलं पक्षिमत्स्यान्मृगादीन्
मर्त्यान्मित्राणि शत्रूनपि यमितमतिस्त्वन्मयान्यानमानि ।
त्वत्सेवायां हि सिध्येन्मम तव कृपया भक्तिदार्ढ्यं विराग
स्त्वत्तत्त्वस्यावबोधोऽपि च भुवनपते यत्नभेदं विनैव ॥ ६ ॥

பூதான்யேதானி பூதாத்மகமபி ஸகலம்
பக்ஷிமத்ஸ்யான் ம்ருகாதீன்
மர்த்யான் மித்ராணி ஶத்ரூனபி
யமிதமதிஸ்த்வன் மயான்யாநமானி ।
த்வத் ஸேவாயாம் ஹி ஸித்த்யேன்மம தவ
க்ருபயா பக்திதார்ட்யம் விராகஸ்-
த்வத் தத்வஸ்யாவ போதோ(அ)பி ச புவன-
பதே யத்ன பேதம் வினைவ ॥ 6 ॥

ஏதானி பூதானி	-	இந்த பஞ்சபூதங்களையும்
பூதாத்மகம்	-	இப்பஞ்சபூதங்களாலுண்டான
ஸகலம் அபி	-	சகல சராசரப்பிரபஞ்சத்தையும்
பக்ஷிமத்ஸ்யான் ம்ருகாதீன்	-	பறவைகளையும், மீன்களையும், மான் முதலியவற்றையும்
மர்த்யான் மித்ராணி	-	மனிதர்களையும், சினேகிதர்களையும்,
ஶத்ரூன் அபி த்வன் மயானி	-	பகைவர்களையும், தங்கள் ஸ்வரூபங்களென்று

யமிதமதி: ஆநமானி - மனதில் நிச்சயித்துக்கொண்டு நான் வணங்குவேனாக.
புவன பதே - ஹே லோகநாதா!
தவக்ருபயா: பக்திதார்ட்யம்- தங்கள் கருணையால் திடமான பக்தியும்
த்வத் ஸேவாயாம் ஹி - தங்கள் சேவையிருக்கும்பொழுதல்லவா
விராக: த்வத் தத்வஸ்ய - வைராக்கியமும், பகவத் தத்வத்தின்
அவபோத: அபி ச யத்ன பேதம் விநா ஏவ } உண்மையறிவும் வேறு முயற்சியன்றியே
மம ஸித்தயேத் - எனக்கு சித்திக்கின்றது.

नो मुह्यन्क्षुत्तृडाद्यैर्भवसरणिभवैस्त्वन्निलीनाशयत्वा
च्चिन्तासातत्यशाली निमिषलवमपि त्वत्पदादप्रकम्पः ।
इष्टानिष्टेषु तुष्टिव्यसनविरहितो मायिकत्वावबोधा
ज्ज्योत्स्नाभिस्त्वन्नखेन्दोरधिकशिशिरितेनात्मना सञ्चरेयम् ॥७॥

நோ முஹ்யன் க்ஷுத்த்ருடாத்யைர்ப்பவ
ஸரணிபவைஸ்த்வந்நிலீனாஶயத்வாச்-
சிந்தாஸாதத்யஶாலீ நிமிஷலவ-
மபித்வத்பதாதப்ரகம்ப: ।
இஷ்டாநிஷ்டேஷு துஷ்டிவ்யஸன
விரஹிதோ மாயிகத்வாவபோதாஜ்-
ஜ்யோத்ஸ்நாபிஸ் த்வந்நகேந்தோ-
ரதிகஶிஶிரிதேனாத்மனா ஸஞ்சரேயம் ॥7॥

த்வந்நிலீனாஶயத்வாத் - தங்களிடம் லயித்த மனதை யுடையவனாயிருப்பதால்
பவஸரணி பவை: - ஸம்ஸாரமார்க்கங்களிலிருந்துண்டாகும்
க்ஷுத்த்ருடாத்யை நோ முஹ்யன் } - பசி, தாகம் முதலியவற்றால் மயக்கமடையாதவனாகவும்,
சிந்தா ஸாதத்யஶாலீ - இடைவிடாது தியானஞ் செய்கின்றவனாகவும்
நிமிஷலவம் அபி - அதனால் ஒரு நிமிஷங்கூட
த்வத் பதாத் அப்ரகம்ப:- தங்கள் திருவ்டியிலிருந்து சலியாதவனாகவும்,
இஷ்டானிஷ்டேஷு - பிரியமான வஸ்துக்களிலும், பிரியமில்லாத வஸ்துக்களிலும்
மாயிகத்வா வபோதாத் - மாயாகாரியங்கள் என்ற அறிவினால்
துஷ்டி வ்யஸன விரஹித: } - முறையே சந்தோஷமும் வருத்தமும் அற்றவனாகவும்,
த்வந் நகேந்தோ: - தங்கள் திருவடிகளிலிருக்கும் நகங்களாகிற சந்திரனுடைய

ஜோத்ஸ்நாபி: - சந்திரிகைகளால்
அதிக ஶிஶிரிதேன - மிகக் குளிர்ச்சியடைவிக்கப்பட்ட
ஆத்மனா ஸஞ்சரேயம் - மனத்துடன் சஞ்சரிப்பேனாக.

भूतेष्वेषु त्वदैक्यस्मृतिसमधिगतौ नाधिकारोऽधुना चेत्
त्वत्प्रेम त्वत्कमैत्री जडमतिषु कृपा द्विट्सु भूयादुपेक्षा ।
अर्चायां वा समर्चाकुतुकमुरुतरश्रद्धया वर्धतां मे
त्वत्संसेवी तथापि द्रुतमुपलभते भक्तलोकोत्तमत्वम् ॥८॥

பூதேஷ்வேஷு த்வதைக்ய ஸ்ம்ருதி
ஸமதிகதௌ நாதிகாரோऽதுனா சேத்
த்வத்ப்ரேம த்வத் க மைத்ரீ ஜடமதிஷு
க்ருபா த்விட்ஸு பூயாதுபேக்ஷா ।
அர்சாயாம் வா ஸமர்சா குதுகமுருதர
ஶ்ரத்தயா வர்ததாம் மே
த்வத்ஸம்ஸேவீ ததாऽபி த்ருதமுபலபதே
பக்தலோகோத்தம த்வம் ॥8॥

ஏஷு பூதேஷு - இந்த ஸமஸ்தப்பிராணிகளிடத்திலும்
த்வதைக்யஸ்ம்ருதி ஸமதிகதௌ - தங்களுடைய ஐக்கியானுசந்தானத்தை அடைவதில்
அதுநா அதிகார: நசேத் - இப்பொழுது எனக்கதிகாரமில்லை என்றால்
த்வத் ப்ரேம - தங்களிடத்தில் பிரேமையும்,
த்வத்கமைத்ரீ - தங்களடியார்களின் சினேகமும்,
ஜடமதிஷு க்ருபா - மூடர்களிடத்தில் கருணையும்,
த்விட்ஸு உபேக்ஷா பூயாத் - பகைவர்களிடத்தில் உபேக்ஷையும் உண்டாகக்கடவது.
வா அர்சாயாம் - அதிலுமதிகாரமில்லையென்றால் தங்கள் பிரதிமையில்
ஸமர்சாகுதுகம் - பூஜை செய்வதில் விருப்பம்,
உருதரஶ்ரத்தயா - மிக அதிகமான சிரத்தையுடன்
மே வர்ததாம் - எனக்கு விருத்தியடையட்டும்.
ததா அபி த்வத்ஸம்ஸேவீ - அவ்விதமாகிலும் தங்களை சேவிக்கின்றவன்
பக்தலோகோத்தமத்வம் - பக்தஜனங்களில் சிறந்தவனாக இருக்குந்தன்மையை
த்ருதம் உபலபதே - விரைவாக அடைகிறான்.

आवृत्य त्वत्स्वरूपं क्षितिजलमरुदाद्यात्मना विक्षिपन्ती
जीवान्भूयिष्ठकर्मावलिविवशगतीन् दुःखजाले क्षिपन्ती ।
त्वन्माया माभिभून्मामयि भुवनपते कल्पते तत्प्रशान्त्यै
त्वत्पादे भक्तिरेवेत्यवददयि विभो सिद्धयोगी प्रबुद्धः ॥ ९ ॥

ஆவ்ருத்ய த்வத்ஸ்வரூபம் க்ஷிதி ஜல
மருதாத்யாத்மனா விக்ஷிபந்தீ
ஜீவான் பூயிஷ்ட்ட கர்மாவலி விவஶ கதீன்
து:க்கஜாலே க்ஷிபந்தீ ।
த்வன்மாயா மாபி பூூன் மாமயி புவன்பதே
கல்பதே தத்ப்ரஶாந்த்யை
த்வத்பாதே பக்திரேவேத்யவததயி விபோ
ஸித்தயோகீ ப்ரபுத்த: ॥9॥

அயி புவனபதே	-	ஹே ஜகந்நாதா!
த்வத் ஸ்வரூபம் ஆவ்ருத்ய	-	தங்களுடைய பரமார்த்தரூபத்தை மறைத்துக்கொண்டு
க்ஷிதிஜல மருதாத்யாத்மநா	-	பூமி, ஜலம், வாயு முதலிய ரூபமாக
விக்ஷி பந்தீ	-	விக்ஷேபசக்தியினால்தோன்றும்படிசெய்கிறதும்,
பூயிஷ்டகர்மாவலி விவஶகதீன்	-	பலவகைப்பட்ட கர்மபடலங்களால் தன்வசமற்ற சரீரங்களையுடைய
ஜீவான் துக்க ஜாலே	-	ஜீவாத்மாக்களை துக்கமாகிற வலையில்
க்ஷிபந்தீ த்வன்மாயா	-	தள்ளுகின்றதுமான தங்கள் மாயை
மாம் மா அபிபூத்	-	என்னைக் கீழ்படுத்தக்கூடாது.
அயி விபோ	-	ஹே பிரபுவே!
த்வத் பாதே பக்தி: ஏவ	-	தங்கள் திருவடிகளில் பக்தியொன்றே
தத் ப்ரஶாந்த்யை கல்பதே	-	அதையழிப்பதற்கு சக்தியுற்றதாக ஆகிறது
இதி ப்ரபுத்த: ஸித்தயோகீ	-	என்று பிரபுத்தர் என்ற சித்தயோகி
அவதத்	-	(விதேஹராஜனிடம்) உரைத்தார்.

दुःखान्यालोक्य जन्तुष्वलमुदितविवेकोऽहमाचार्यवर्या
ल्लब्ध्वा त्वद्रूपतत्त्वं गुणचरितकथाद्युद्भवत्भक्तिभूमा ।
मायामेनां तरित्वा परमसुखमये त्वत्पदे मोदिताहे
तस्यायं पूर्वरङ्गः पवनपुरपते नाशयाशेषरोगान् ॥ १० ॥

துःக்கான்யாலோக்ய ஜந்துஷ்வலமுதித
விவேகோऽஹமாசார்ய வர்யால்
லப்த்வா த்வத்ரூப தத்வம் குணசரித
கதாத்யுத்பவத் பக்தி பூமா ।
மாயாமேனாம் தரித்வா பரமஸுகமயே
த்வத்பதே மோதிதாஹே
தஸ்யாயம் பூர்வரங்க: பவனபுரபதே
நாஶயாஶேஷ ரோகான் ॥ 10 ॥

அஹம் ஜந்துஷு துக்கானி ஆலோக்ய	-	நான் ஜீவர்களிடத்தில் பற்பல துக்கங்களைக்கண்டு
அலம் உதித விவேக:	-	நன்கு உதித்த விவேகத்தையுடையவனாக
ஆசார்ய வர்யாத்	-	சிறந்த ஆசாரியனிடமிருந்து
த்வத்ரூப தத்வம் லப்த்வா	-	தங்கள் ஸ்வரூபத்தின் உண்மையை அறிந்து
குண சரிதகதா-த்யத் பவத் பக்திபூமா		குணங்களையும் சரிதங்களையும் கீர்த்தனம் பண்ணுவது முதலியவற்றால் உண்டான பக்திப்பெருக்கை யுடையவனாய்
ஏனாம் மாயாம் தரித்வா	-	இந்த மாயயைத் தாண்டி
பரம ஸுகமயே	-	பரமானந்தரூபமான
த்வத்பதே மோதிதாஹே	-	தங்கள் திருவடிகளில் சந்தோஷமடைவேனாக.
தஸ்ய அயம் பூர்வரங்க:	-	அதற்கு இந்த மாயாஜாலம் நாந்தியூரக ஆகிறது.
பவன புரபதே	-	ஹே குருவாயூரப்பா!
அஶேஷ ரோகாந் நாஶய	-	ரோகமனைத்தையும் நாசஞ்செய்வீராக.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே பக்திரேவ நிஃரேய ஸஹேதுத்வ
வர்ணனம் நாம ஏகநவதிதமம் தஶகம்.

[ஏகாதசஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 10]

[ஆதித ஶ்லோக: 942]

தஶகம் - 92

கர்மமும் பக்தியும்

वेदैस्सर्वाणि कर्माण्यफलपरतया वर्णितानीति बुध्वा
तानि त्वय्यर्पितान्येव हि समनुचरन् यानि नैष्कर्म्यमीश ।
मा भूद्वेदैर्निषिद्धे कुहचिदपि मनःकर्मवाचां प्रवृत्ति
र्दुर्वर्ज्जञ्चेदवाप्तं तदपि खलु भवत्यर्पये चित्प्रकाशे ॥ १ ॥

வேதை: ஸர்வாணி கர்மாண்யபல
பரதயா வர்ணிதானீதி புத்த்வா
தானி த்வய்யர்ப்பிதான்யேவ ஹி
ஸமனுசரன் யானி நைஷ்கர்ம்யமீஶ ।
மாபூத்வேதைர்நிஷித்தே குஹசிதபி
மன: கர்மவாசாம் ப்ரவ்ருத்திர்-
துர்வர்ஜம் சேதவாப்தம் ததபி கலு
பவத்யர்ப்பயே சித்ப்ரகாஶே ॥ 1 ॥

ஈஶ	-	ஹே ஈசா!
வேதை: ஸர்வாணி கர்மாணி	-	வேதங்களால் எல்லா கர்மங்களும்
அபல பரதயா	-	பலத்தில் விருப்பமில்லாமல் செய்யத் தகுந்தவைகளாக
வர்ணிதானி இதி புத்த்வா	-	வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்றறிந்து
தானி	-	அவைகளை
த்வயி அர்ப்பிதானி ஏவ ஹி	-	தங்களிடத்திலர்ப்பணம் செய்யப்பட்டவைகளாகவே
ஸமனுசரன்	-	அனுஷ்டித்துக்கொண்டு
நைஷ்கர்ம்யம் யாநி	-	நிஷ்காம கர்மத்தை அனுஷ்டித்ததால் உண்டாகும் பலமான ஞானத்தை அடைவேனாக.
வேதை நிஷித்தே	-	வேதங்களால் நிஷேதிக்கப்பட்ட
குஹ சித் அபி	-	ஒரு கர்மத்திலும்
மன: கர்ம வாசாம்	-	மனது, கர்மம், வாக்கு இவைகளுக்கு
ப்ரவ்ருத்தி: மாபூத்	-	பிரவிருத்தி உண்டாகக்கூடாது.
துர்வர்ஜம் அவாப்தம் சேத்	-	எவ்விதத்திலும் விலக்கமுடியாததான ஒரு நிஷித்தகர்மம் நேருமேயாகில்
தத் அபி கலு சித்ப்ரகாஶே	-	அதையும் முற்றிலும் ஞானஸ்வரூபியான
பவதி அர்ப்பயே	-	தங்களிடத்தில் அர்ப்பணம் செய்வேன்.

यस्त्वन्यः कर्मयोगस्तव भजनमयस्तत्र चाभीष्टमूर्तिं
हृद्यां सत्त्वैकरूपां दृषदि हृदि मृदि क्वापि वा भावयित्वा ।
पुष्पैर्गन्धैर्निवेद्यैरपि च विरचितैः शक्तितो भक्तिपूतैः
र्नित्यं वर्यां सपर्यां विदधदयि विभो त्वत्प्रसादं भजेयम् ॥ २॥

யஸ்த்வன்ய: கர்மயோர்கஸ் தவ
பஜனமயஸ் தத்ர சாபீஷ்டமூர்த்திம்
ஹ்ருத்யாம் ஸத்வைக ரூபாம் த்ருஷதி
ம்ருதி க்வாபி வா பாவயித்வா ।
புஷ்பைர் கந்தைர்நிவேத்யைரபி ச
விரசிதை: ஶக்திதோ பக்திபூதைர்
நித்யம் வர்யாம் ஸபர்யாம் விததயி
விபோ த்வத் ப்ரஸாதம் பஜேயம் ॥2॥

அயி விபோ	-	ஹே பிரபுவே!
தவ பஜன மய:	-	தங்களுடைய பஜனரூபமானதும்
அன்ய:	-	வைதிககர்மயோகத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதுமான
ய: து கர்மயோக: தத்ர ச	-	யாதொரு கர்மயோகமுண்டோ அதிலும்
ஹ்ருத்யாம் ஸத்த்வைக ரூபாம்	}	மிக அழகுற்றதும், சுத்தஸத்வ ஸ்வரூபமானதுமான
அபீஷ்ட மூர்திம்	-	தனக்கிஷ்டமான ஒரு மூர்த்தியை
த்ருஷதி ம்ருதி வா	-	கல்லிலாவது, மனதிலாவது, மண்ணிலாவது அல்லது
க்வாபி பாவயித்வா	-	வேறுபிரதிமைகளிலாவது தியானம் பண்ணிக்கொண்டு
ஶக்தித: விரசிதை:	-	சக்திக்கேற்றவாறு சம்பாதிக்கப் பட்டவைகளும்
பக்திபூதை:	-	பக்தியால் மிக சுத்தங்களுமான
புஷ்பை: கந்தை:	-	புஷ்பங்களாலும் சந்தனத்தாலும்
நிவேத்யை அபி ச வர்யாம் ஸபர்யாம்	} -	நிவேத்தியங்களாலும் சிறந்த பூஜையை
நித்ய விததன்	-	ஒவ்வொரு நாளும் செய்துகொண்டு
த்வத் ப்ரஸாதம் பஜேயம்	-	தங்கள் பிரசாதத்தை அடைவேனாக.

स्त्रीशूद्रास्त्वत्कथादिश्रवणविरहिता आसतां ते दयार्हा
स्त्वत्पादासन्नयातान्द्विजकुलजनुषो हन्त शोचाम्यशान्तान् ।
वृत्त्यर्थं ते यजन्तो बहुकथितमपि त्वामनाकर्णयन्तो
दृप्ता विद्याभिजात्यैः किमु न विदधते तादृशः मा कृथा माम् ॥ ३॥

ஸ்த்ரீசூத்ராஸ் த்வத்கதாதி ஶ்ரவண
விரஹிதா ஆஸதாம் தே தயார்ஹாஸ்-
த்வத்பாதாஸன்ன யாதான் த்விஜ
குல ஜனுஷோ ஹந்த ஶோசாம்யஶாந்தான் ।
வ்ருத்த்யர்த்தம் தே யஜந்தோ பஹூ
கதிதமபி த்வாமனாகர்ணயந்தோ
த்ருப்தா வித்யாபிஜாத்யை: கிமு ந
விதததே தாத்ருஶம் மா க்ருதா மாம் ॥3॥

ஸ்த்ரீ ஶூத்ரா:	-	ஸ்திரீகளும் சூத்திரர்களும் (அறியாமையால்)
த்வத் கதாதி ஶ்ரவண விரஹிதா:	-	தங்கள்கதை, நாமம் இவைகளைக் கேட்பது, கீர்த்தனம் செய்வது முதலியவை இல்லாதவர்கள்.
தயார்ஹா:	-	ஆனதுபற்றி அவர்கள் கருணைக்கு உரியவர்கள்.
தே ஆஸதாம் ஹந்த	-	அப்படிப்பட்ட அவர்கள் இருக்கட்டும் கஷ்டம்!
த்வத் பாதாஸந் நயாதான்	-	தங்கள் திருவடிகளின் சமீபத்தை அடைந்தவர்களும்
அஶாந்தான்	-	சாந்தியை அடையாதவர்களுமான
த்விஜ குலஜனுஷ:	-	பிராமணக்ஷத்திரிவைசியகுலங்களில் ஜனித்தவர்களைபற்றி
ஶோசாமி	-	நான் வருந்துகிறேன்.
தே வ்ருத்யர்த்தம்	-	அவர்கள் உபஜீவனத்திற்காக
யஜந்த:	-	யாகம் செய்துகொண்டும்
பஹூகதிதம் அபி	-	பலரால் பலவாறாக உபதேசிக்கப்பட்டுங்கூட
த்வாம் அனாகர்ண யந்த	-	தங்களைப்பற்றிக் கேட்காதவர்களாகவும்
வித்யாபிஜாத்யை:	-	வித்தையாலும் உயர்குலப் பிறப்பாலும்
த்ருப்தா: கிமு ந விததே	-	கர்வமடைந்தவர்களாகவும் என்னதான் செய்வதில்லை.
மாம் தாத்ருஶம் மாக்ருதா	-	என்னை அப்படிப்பட்டவனாக தாங்கள் செய்யக்கூடாது.

पपोऽयं कृष्ण रामेत्यभिलपति निजं गूहितुं दुश्चरित्रं
निर्लज्जस्यास्य वाचा बहुतरकथनीयानि मे विघ्नितानि ।
भ्राता मे वन्ध्यशीलो भजति किल सदा विष्णुमित्थं बुधांस्ते
निन्दन्त्युच्चैर्हसन्ति त्वयि निहितमतींस्तादृशं मा कृथा माम् ॥ ४॥

பாபோஸ் யம் க்ருஷ்ண ராமேத்யபிலபதி
நிஜம் கூஹிதும் துஶ்சரித்ரம்
நிர்லஜ்ஜஸ்யாஸ்ய வாசா பஹூ-
தர கதனீயானி மே விக்னிதானி।
ப்ராதா மே வந்த்யஶீலோ பஜதி கில ஸதா
விஷ்ணுமித்தம் புதாம்ஸ்தே
நிந்தந்த்யுச்சைர்ஹஸந்தி த்வயி
நிஹித மதீம் ஸ்தாத்ருஶம் மா க்ருதா மாம் ॥4॥

பாப: அயம் நிஜம் துஶ்சரித்ரம் - பாபியான இவன் தனது அபசரிதத்தை
கூஹிதும் க்ருஷ்ண ராம இதி - மறைத்துவைக்க கிருஷ்ணா! ராமா! என்று
அபிலபதி - பிதற்றுகிறான்.
நிர்லஜ்ஜஸ்ய அஸ்ய வாசா மே - வெட்கமற்ற இவனுடைய பேச்சினால் என்னுடைய
பஹூதரகத நீயானி - வெகுவாகச் சொல்லவேண்டியவை
விக்நிதானி - கெடுக்கப்பட்டன.
பந்த்யஶீல: மே ப்ராதா - வீண்வேலைகளைச்செய்கின்ற என்சகோதரன்
ஸதா விஷ்ணும் பஜதி கில - எப்பொழுதும் விஷ்ணுவை பஜிக்கின்றானாம்;
இத்தம் தே - என்றிவ்வாறு அவர்கள்
த்வயி நிஹிதமதீன் - தங்களிடம் மனதைச் செலுத்தியவர்களான
புதான் நிந்தந்தி - அறிவாளர்களை (பக்தர்களை) நிந்திக்கின்றனர்;
உச்சை: ஹஸந்தி - உறக்கச் சிரித்துப் பரிஹசிக்கின்றனர்.
மாம் தாத்ருஶம் மா க்ருதா: - என்னையப்படிப்பட்டவனாக தாங்கள் செய்யக்கூடாது.

श्वेतच्छायं कृते त्वां मुनिवरवपुषं प्रीणयन्ते तपोभि
स्त्रेतायां स्रुक्स्रुवाद्यङ्कितमरुणतनुं यज्ञरूपं यजन्ते ।
सेवन्ते तन्त्रमार्गैर्विलसदरिगदं द्वापरे श्यामलाङ्गं
नीलं सङ्कीर्तनाद्यैरिह कलिसमये मानुषास्त्वां भजन्ते ॥ ५ ॥

ஶ்வேதச்சாயம் க்ருதே த்வாம் முனிவர
வபுஷம் ப்ரீணயந்தே தபோபிஸ்-
த்ரேதாயாம் ஸ்ருக்-ஸ்ருவாத்யங்கித-
மருணதனும் யஜ்ஞரூபம் யஜந்தே।
ஸேவந்தே தந்த்ரமார்க்கைர் விலஸ-
தரிகதம் த்வாபரே ஶ்யாமலாங்கம்
நீலம் ஸங்கீர்த்தனாத்யைரிஹ கலிஸமயே
மானுஷாஸ்த்வாம் பஜந்தே ॥5॥

மானுஷா: க்ருதே ஶ்வேதச்சாயம்	-	மனிதர்கள் கிருதயுகத்தில் வெண்ணிறமுடைய
முனிவரவபுஷம் த்வாம்	-	பிரம்மசாரியின் உருவமுடைய தங்களை
தபோபி: ப்ரீணயந்தே	-	தபஸ்ஸினால் திருப்தி செய்விக்கின்றனர்.
த்ரேதாயாம் ஸ்ருக் ஸ்ரு வாத்யங்கிதம்	-	திரேதாயுகத்தில் ஸ்ருக், ஸ்ருவம் முதலியவற்றால் அடையாளம் பண்ணப்பட்ட
அருண தனும்	-	சிவந்த உருவமுடைய
யக்ஞ ரூபம் யஜந்தே	-	யக்ஞரூபியான தங்களை பூஜிக்கின்றனர்.
த்வாபரே விலஸதரிகதம்	-	துவாபரயுகத்தில் பிரகாசிக்கின்ற சக்கிரத்தையும், கதையையுமுடையவரும்
ஶ்யாமலாங்கம்	-	சியாமளவர்ணனுமான தங்களை
தந்த்ர மார்கை:	-	தந்திரசாஸ்திரங்கள் கூறிய மார்க்கங்களால்
ஸேவந்தே	-	சேவிக்கின்றனர்.
இஹ கலிஸமயே நீலம் த்வாம்	-	இந்தக் கலியுகத்தில் நீலவர்ணனான தங்களை
ஸங்கீர்த நாத்யை: பஜந்தே	-	நாமஸங்கீர்த்தனம் முதலியவற்றால் பஜிக்கின்றனர்.

सोऽयं कालेयकालो जयति मुररिपो यत्र सङ्कीर्तनाद्यै
र्निर्यत्नैरेव मार्गैरखिलद नचिरात्त्वत्प्रसादं भजन्ते ।
जातास्त्रेताकृतादावपि हि किल कलौ सम्भवं कामयन्ते
दैवात्तत्रैव जातान्विषयविषरसैर्मा विभो वञ्चयास्मान् ॥ ६ ॥

ஸோ(அ)யம் காலேய காலோ ஜயதி
முரரிபோ யத்ர ஸங்கீர்த்தனாத்யைர்
நிர்யத்னைரேவ மார்கைரகிலத
ந சிராத் த்வத்ப்ரஸாதம் பஜந்தே।
ஜாதாஸ்த்ரேதா க்ருதாதாவபி ஹி கில
கலௌ ஸம்பவம் காமயந்தே
தைவாத் தத்ரைவ ஜாதான் விஷய
விஷரஸைர்மா விபோ வஞ்சயாஸ்மான் ॥6॥

முரரிபோ ஸ:	-	ஹே முராரியே! அவ்விதம் பிரசித்திபெற்ற
அயம்காலேயகால: ஜயதி	-	இந்தக் கலிகாலம் மேன்மைபெற்று விளங்குகிறது
யத்ர ஸங்கீர்தனாத்யைர்	-	அந்தக்கலிகாலத்தில் நாமஸங்கீர்த்தனம் முதலிய
நிர்யத்னை: ஏவ	-	பிரயத்தினம் குறைந்தவைகளேயான
மார்கை: நசிராத்	-	உபாயங்களால் வெகு சீக்கிரத்தில்
த்வத் ப்ரஸாதம் பஜந்தே	-	தங்கள் பிரசாதத்தையடைகின்றனர்.
ஹி த்ரேதா க்ருதா தெள	-	ஆகையால் திரேதா, கிருதம் முதலிய யுகத்தில்
ஜாதா: அபி கலெள	-	பிறந்தவர்கள்கூட கலியுகத்தில்

ஸம்பவம் காமயந்தே கில-		பிறப்பை விரும்புகின்றனரல்லவா.
அகிலத விபோ	-	எல்லாவற்றையும் கொடுக்கின்ற ஹே பிரபுவே!
தைவாத்தத்ரைவ (தத்ரஏவ)	-	பாக்கியவசத்தால் அக்கலியிலேயே
ஜாதான் அஸ்மான்	-	பிறந்த எங்களை
விஷய விஷ ரஸை:	-	விஷயசுகங்களாகிற விஷரசங்களைக்கொண்டு
மா வஞ்சய	-	வஞ்சிக்காதீர்.

भक्तास्तावत्कलौ स्युर्द्रमिळभुवि ततो भूरिशस्तत्र चोच्चैः
कावेरीं ताम्रपर्णीमनु किल कृतमालाञ्च पुण्यां प्रतीचीम् ।
हा मामप्येतदन्तर्भवमपि च विभो किञ्चिदञ्चिद्रसं त्व
य्याशापाशैर्निबध्य भ्रमय न भगवन् पूरय त्वन्निषेवाम् ॥७॥

பக்தாஸ்தாவத்கலௌ ஸ்யுர் த்ரமிலபுவி
ததோ பூரிஶஸ்தத்ர சோச்சை:
காவேரீம் தாம்ரபர்ணீமனு கில க்ருத
மாலாஞ்ச புண்யாம் ப்ரதீசீம் ।
ஹா மாமப்யேததந்தர்பவமபி ச
விபோ கிஞ்சிதஞ்சத் ரஸம் த்வய்-
யாஶாபாஶைர் நிபத்ய ப்ரமய ந
பகவன் பூரய த்வந் நிஷேவாம் ॥ 7 ॥

கலௌ பக்தா: தாவத் ஸ்யு:	-	கலியுகத்தில் பக்தர்கள் அதிகமாக இருப்பார்கள்.
தத: பூரிஶ: த்ரமிள புவி	-	அதிலும் அதிகமாக திராவிடதேசத்தில் இருப்பார்கள்.
தத்ர ச	-	அந்த திராவிடதேசத்திலும்,
புண்யாம் காவேரீம்	-	மிகப் புண்ணியமான காவேரிக்கரையிலும்,
தாம்ர பர்ணீம் க்ருதமாலாம்	-	தாம்ரபர்ணி, வைகையாற்றிலும்
ப்ரதீசீம் அநு	-	மேற்கு திக்கை நோக்கி ஓடுகின்ற நதிக்கரையிலும்
உச்சை: கில	-	மிக அதிகமாக இருக்கின்றனரல்லவா.
விபோ ஏத தந்தர்பவம்	-	ஹே பிரபுவே! இவற்றுள் பிறந்தவனும்,
அபி ச	-	என்றுமட்டுமல்ல
த்வயி கிஞ்சிதஞ்சத் ரஸம்	-	தங்களிடத்தில் சிறிதளவுண்டான பக்தியுடையவனுமான
மாம் அபி ஆஶாபாஶை:	-	என்னையும் ஆசையாகிற கயிறுகளால்
நிபத்ய ஹா ந ப்ரமய	-	இறுகக் கட்டி ஐயோ! சுழற்றக்கூடாது.
பகவன்	-	ஹே கிருஷ்ணா!
த்வந்நிஷேவாம் பூரய	-	தங்களிடமுண்டான பக்தியை பூர்த்தி செய்வீராக.

दृष्ट्वा धर्मद्रुहं तं कलिमपकरुणं प्राङ्महीक्षित्परीक्षि
द्धन्तुं व्याकृष्टखड्गोऽपि न विनिहतवान् सारवेदी गुणांशात् ।
त्वत्सेवाद्याशु सिध्येदसदिह न तथा त्वत्परे चैष भीरु
र्यत्तु प्रागेव रोगादिभिरपहरते तत्र हा शिक्षयैनम् ॥ ८ ॥

த்ருஷ்ட்வா தர்மத்ருஹம் தம் கலிமப-
கருணம் ப்ராங்மஹீக்ஷித் பரீக்ஷித்
ஹந்தும் வ்யாக்ருஷ்ட கட்கோ'பி ந
விநிஹதவான் ஸாரவேதீ குணாம்ஶாத் ।
த்வத் ஸேவாத்யாஶு ஸித்த்யேதஸதிஹ
ந ததா த்வத்பரே சைஷ பீருர்-
யத்துப்ராகேவ ரோகாதிபிரபஹரதே
தத்ர ஹா ஶிக்ஷயைனம் ॥ 8 ॥

ப்ராக் பரீக்ஷித் மஹீக்ஷித் - முன்னொரு காலத்தில் பரீக்ஷித் என்ற அரசன்
அபகருணம் தர்ம த்ருஹம் - கருணையற்று விருஷப ரூபியாக தர்மத்தை துரோகிக்கின்ற
தம் கலிம் த்ருஷ்ட்வா ஹந்தும் - அந்தக் கலியைக் கண்டு கொல்ல
வ்யாக்ருஷ்ட கட்கோ'பி - உருவிய வாளையுடையவனாக இருந்துங்கூட
ஸாரவேதீ - சாரத்தையறிந்தவனாக
குணாம்ஶாத் ந விநிஹதவான் - அவனிடத்தில் குணாம்சமிருப்பதால் கொல்லவில்லை
இஹ த்வத்ஸேவாதி - இக்கலியுகத்தில் தங்களுடைய சேவை முதலானது
ஆஶு ஸித்தயேத் - விரைவாகப் பலனைக் கொடுக்கும்
அஸத் ததா ந - பாபம் அவ்விதம் பலனை விரைவாகக் கொடுப்பதில்லை.
ஏஷ: த்வத்பரே - இக்கலிபுருஷன் தங்கள் பக்தனிடம்
பீரு: ச - பயந்தவனாகவும் ஆகிறான்.
ப்ராக் ஏவ ரோகாதிபி: - தங்களை பஜிப்பதற்கு முந்தியே ரோகம் முதலியவற்றால்
அபஹரதே யத் - தங்கள் பக்தர்களைத் தடுக்கிறான் என்று யாதொன்றுண்டோ
ஹா தத்ர து - ஹா கஷ்டம்! அது விஷயத்தில் மட்டும்
ஏனம் ஶிக்ஷய - இந்தக் கலியை தண்டிப்பீராக.

गङ्गा गीता च गायत्र्यपि च तुळसिका गोपिकाचन्दनं तत्
साळग्रामाभिपूजा परपुरुष तथैकादशी नामवर्णाः ।
एतान्यष्टाप्ययत्नान्ययि कलिसमये त्वत्प्रसादप्रवृद्धया
क्षिप्रं मुक्तिप्रदानीत्यभिदधुर्ऋषयस्तेषु मां सज्जयेथाः ॥ ९ ॥

கங்கா கீதா ச காயத்ர்யபி ச
துலஸிகா கோபிகா சந்தனம் தத்
ஸாலக்ராமாபி பூஜா பரபுருஷ
ததைகாதஶீ நாமவர்ணா: ।
ஏதான்யஷ்டாப்யயத்னான்யயி
கலி ஸமயே த்வத் ப்ரஸாத ப்ரவ்ருத்த்யா
க்ஷிப்ரம் முக்திப்ரதானீத்ய பிதுர்-
ருஷயஸ் தேஷுமாம் ஸஜ்ஜயேதா: ॥ 9 ॥

பரபுருஷா கங்கா கீதா ச -	ஹே பரமாத்மாவே! கங்கையும், கீதையும்,
காயத்ரி அபி துளஸிகா ச -	காயத்திரியும், துளஸியும்,
தத கோபிகா சந்தனம் -	பிரசித்திபெற்ற கோபீசந்தனமும்,
ஸாளக்ராமாபி பூஜா -	சாளக்கிராம பூஜையும்,
ததா ஏகாதஶீ -	அவ்விதமே ஏகாதசியும்,
நாம வர்ணா: -	பகவந்நாமாக்ஷரங்களும் ஆகிய
ஏதானி அஷ்ட அபி -	இந்த எட்டுகளும்
கலிஸமயே அயத்நாநி -	கலிகாலத்தில் பிரயத்தினமின்றியே
த்வத் ப்ரஸாத ப்ரவ்ருத்த்யா -	தங்களுடைய பிரசாதத்தை விருத்தி செய்துகொடுப்பதாக
க்ஷிப்ரம் முக்தி ப்ரதானி இதி -	விரைவாக முக்தியைக் கொடுக்கின்றவைகள் என்று
ரிஷிய: அபி தது: -	மஹரிஷிகள் உபதேசித்திருக்கின்றனர்.
அயி தேஷு -	ஹே ஈசா! அந்த எட்டுகளிலும்
மாம் ஸஜ்ஜயேதா: -	என்னை பற்றுள்ளவனாகச் செய்யவேண்டும்.

देवर्षीणां पितृणामपि न पुनर्ऋणी किङ्करो वा स भूमन्
योऽसौ सर्वात्मना त्वां शरणमुपगतः सर्वकृत्यानि हित्वा ।
तस्योत्पन्नं विकर्माप्यखिलमपनुदस्येव चित्तस्थितस्त्वं
तन्मे पापोत्थतापान्पवनपुरपते रुन्धि भक्तिं प्रणीयाः ॥ १० ॥

தேவர்ஷீணாம் பித்ருணாமபி ந புனர்-
ருணீ கிங்கரோ வா ஸ பூமன்
யோऽஸௌ ஸர்வாத்மனா த்வாம்
ஶரணமுபகத: ஸர்வக்ருத்யானி ஹித்வா ।
தஸ்யோத்பன்னம் விகர்மாண்யகில-
மபனுதஸ்யேவ சித்தஸ்த்திதஸ்த்வம்
தன்மே பாபோத்த தாபான் பவனபுரபதே ॥ 10 ॥
ருந்தி பக்திம் ப்ரணீயா:

பூமன் ய: அஸௌ	-	எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஹே ஈசா! எந்த் பக்தன்
ஸர்வ க்ருத்யானி ஹித்வா	-	எல்லா பிரவிருத்திகளையும் விட்டுவிட்டு
ஸர்வாத்மநா த்வாம் ஶரணம் உபகத:	-	முற்றிலும் தங்களையே சரணமடைந்தானோ
ஸ: புன: தேவர்ஷீணாம்	-	அவன் பிறகு தேவர்களுக்கும், ரிஷிகளுக்கும்,
பித்ரூணாம் அபி ருணீ	-	பிதுருக்களுக்கும் கடங்காரனாகவோ
வா கிங்கர: ந	-	அல்லது கிங்கரனாகவோ ஆவதில்லை.
த்வம் சித்தஸ்தித:	-	தாங்கள் அவன் மனதிலிருந்துகொண்டு
தஸ்ய உத்பன்னம்	-	அவனுக்குண்டான
அகிலம் விகர்ம அபி	-	நிஷித்த கர்மத்தாலுண்டாகும் பாபமனைத்தையும்
அபநுதஸி ஏவ	-	நிச்சயமாக அகற்றுகின்றீர்.
பவனபுரபதே தத் மே	-	ஹே குருவாயூரப்பா! ஆகையால் என்னுடைய
பாபோத்த தாபான் ருந்தி	-	பாபத்தாலுண்டாகும் தாபங்களை தடுக்கவேண்டும்.
பக்திம் ப்ரணீயா:	-	பக்தியை உண்டுபண்ணவேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே கர்மமிஶ்ர பக்தி ஸ்வரூப வர்ணனம் நாம த்விநவதிதமம் தஶகம்.

[ஆதித ஶ்லோக: 952] [ஏகாதசஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 20]

தஶகம் - 93

இருபத்தைந்து குருக்களிடமிருந்து கற்க வேண்டியதை வர்ணிப்பது (பார்ப்பதெல்லாம் குரு)

बन्धुस्नेहं विजह्यां तव हि करुणया त्वय्युपावेशितात्मा
सर्वं त्यक्त्वा चरेयं सकलमपि जगद्वीक्ष्य मायाविलासम् ।
नानात्वाद्भ्रान्तिजन्यात्सति खलु गुणदोषावबोधे विधिर्वा
व्यासेधो वा कथं तौ त्वयि निहितमतेर्वीतवैषम्यबुद्धेः ॥१॥

பந்துஸ்நேஹம் விஜஹ்யாம் தவ ஹி
கருணயா த்வய்யுபாவேஶிதாத்மா
ஸர்வம் த்யக்த்வா சரேயம் ஸகலமபி
ஜகத்வீக்ஷ்ய மாயா விலாஸம் ।
நானாத்வாத் ப்ராந்தி ஜன்யாத் ஸதி கலு
குணதோஷாவ போதே விதிர்வா
வ்யாஸேதோ வா கதம் தௌத்வயி
நிஹித மதேர்வீத வைஷம்ய புத்தே: ॥1॥

தவ கருணயா ஹி	- தங்களுடைய கருணையாலேயே
பந்து ஸ்னேஹம் விஜஹ்யாம்	- பந்துக்களிடத்திலிருக்கும் சினேகத்தை விடுவேனாக.
த்வயி உபாவேஶிதாத்மா	- தங்களிடத்தில் மனதைச் செலுத்தியவனாய்
ஸகலம் அபி ஜகத்	- உலகமனைத்தும்
மாயா விலாஸம் வீக்ஷ்ய	- மாயாகல்பிதமென்றறிந்து
ஸர்வம் த்யக்த்வா சரேயம்	- எல்லாத்தையுமுபேக்ஷித்து சஞ்சரிப்பேனாக
ப்ராந்தி ஜன்யாத் நாநாத்வாத்	- பிரமத்தினால் ஏற்பட்ட பேதத்தினால்
குணதோஷா வபோதே	- குணதோஷங்களுடைய ஞானம்
ஸதி கலு	- இருக்கும்பொழுதல்லவா
விதி: வா வ்யாஸேத:	- விதியாவது நிஷேதமாவது ஏற்படுகிறது,
த்வயி நிஹிதமதே:	- தங்களிடத்தில் மனதைச் செலுத்தியவனும்
வீத வைஷம்ய புத்தே:	- அதனால் வைஷம்யபுத்தியற்றவனுமான ஒருவனுக்கு
தௌ கதம்	- அவ்விதிநிஷேதங்கள் எங்ஙனம் உண்டாகும்?

क्षुत्तृष्णालोपमात्रे सततकृतधियो जन्तवस्सन्त्यनन्ता
स्तेभ्यो विज्ञानवत्त्वात्पुरुष इह वरस्तज्जनिर्दुर्लभैव ।
तत्राप्यात्मात्मनः स्यात्सुहृदपि च रिपुर्यस्त्वयि न्यस्तचेता
स्तापोच्छित्तेरुपायं स्मरति स हि सुहृत्स्वात्मवैरी ततोऽन्यः ॥२॥

க்ஷுத் த்ருஷ்ணா-லோபமாத்ரே ஸததக்ருத-
தியோ ஜந்தவ: ஸந்த்யனந்தாஸ்-
தேப்யோ விஜ்ஞானவத்த்வாத் புருஷ
இஹ வரஸ்தஜ்ஜநிர் துர்லபைவ ।
தத்ராப்யாத்மாऽऽத்மன: ஸ்யாத்ஸுஹ்ருதபி
ச ரிபுர்யஸ்த்வயி ந்யஸ்தசேதாஸ்-
தாபோச்சித்தேருபாயம் ஸ்மரதி ஸ ஹி
ஸுஹ்ருத் ஸ்வாத்மவைரீ ததோன்ய: ॥2॥

க்ஷுத்த்ருஷ்ணா லோபமாத்ரே	-	பசிதாகங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவதில் மட்டும்
ஸதத க்ருத திய: ஜந்தவ	-	எப்பொழுதும் மனதைச்செலுத்(தும்)தின பிராணிகள்
அனந்த: ஸந்தி	-	கணக்கில்லாமல் இருக்கின்றன.
இஹ விக்ஞானவத்வாத்	-	இவ்வுலகில் பகுத்தறிவுள்ளவனாக இருப்பதால்
புருஷ: தேப்ய: வர:	-	மனிதன் அவைகளைவிட சிரேஷ்டன்.
தஜ்ஜனி: துர்லபா ஏவ	-	அந்த மனிதஜன்மம் கிடைப்பதரிதே.
தத்ர அபி ஆத்மா	-	அம்மனிதப் பிறப்பிலும் ஆத்மாவே (தானே)
ஆத்மன: ஸுஹ்ருத் அபி	-	ஆத்மாவுக்கு (தனக்கு) பந்துவாகவும்
ரிபு: ச ஸ்யாத்	-	சத்துருவாகவும் பவிப்பன்.
ய: த்வயி ந்யஸ்த சேதா:	-	எந்த ஆத்மா. தங்களிடம் மனதைச் செலுத்தியவனாய்
தாபோச்சித்தே உபாயம்	-	தாப நிவிருத்திக்கான உபாயத்தை
ஸ்மரதி ஸ: ஹி ஸுஹ்ருத்	-	ஆலோசிக்கின்றானோ அவன்தான் பந்து.
தத: அன்ய:	-	அவனைத்தவிர மற்றவன்
ஸ்வாத்மவைரீ	-	தனது ஆத்மாவிற்கு சத்துருவே.

त्वत्कारुण्ये प्रवृत्ते क इव न हि गुरुर्लोकवृत्तेऽपि भूमन्
सर्वाक्रान्ताऽपि भूमिर्न हि चलति ततः सत्क्षमां शिक्षयेयम् ।
गृह्णीयामीश तत्तद्विषयपरिचतेऽप्यप्रसक्तिं समीरा
द्व्याप्तत्वञ्चात्मनो मे गगनगुरुवशाद्भातु निर्लेपता च ॥३॥

த்வத் காருண்யே ப்ருவ்ருத்தே க இவ ந
ஹி குருர்லோகவ்ருத்தேऽபி பூமன்
ஸர்வாக்ராந்தாऽபி பூமிர்ந ஹி சலதி தத:
ஸத்க்ஷமாம் ஶிக்ஷயேயம் ।
க்ருஹ்ணீயாமீஶ தத் தத்விஷய பரிசதே-
ऽப்யப்ரஸக்திம் ஸமீராத்
வ்யாப்தத்வஞ்சாத்மனோ மே ககனகுரு-
வஶாத்பாது நிர்லேபதா ச ॥3॥

விபூமன் த்வத் காருண்யே	-	ஹே பரமாத்மாவே! தங்கள் கருணை
ப்ரவ்ருத்தே லோக வ்ருத்தே	-	ஏற்பட்டதேயானால் உலகநடத்தையில்
க: இவ குரு: ந ஹி	-	யார்தான் குருவாக ஆகமாட்டார்கள்.
பூமி: ஸர்வாக்ராந்த: அபி	-	பூமியானது எல்லோராலும் எல்லா -வற்றாலும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருந்தும்
ந சலதி ஹி	-	சலிக்கின்றதில்லையல்லவா.
தத: ஸத்க்ஷமாம்	-	அந்த பூமியிடமிருந்து நல்ல பொறுமையை
ஶிக்ஷயேயம்	-	நான் கற்றுக்கொள்ளுவேனாக.
ஈஶ	-	ஹே ஈசா!
தத்தத் விஷய பரிசயே அபி	-	அந்தந்த விஷயங்களுடன் சம்பந்த மேற்பட்டபோதிலும்
அப்ரஶக்திம்	-	அவையில் பற்றுதலில்லாமையை
ஸமீராத் க்ரஹணீயாம்	-	வாயுவிடமிருந்து கிரஹிப்பேனாக.
ஆத்மன: வ்யாப்தத்வம் ச		ஆத்மாவின் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் தன்மையும்
நிர்லேபதா ச	-	ஒன்றிலும் பற்றுதலில்லாமையும்,
ககனகுருவஶாத்	-	ஆகாயமாகிற குருவிடமிருந்து
மே பாது	-	எனக்கு விளங்கட்டும்.

स्वच्छः स्यां पावनोऽहं मधुर उदकवद्वह्निवन्मा स्म गृह्णां
सर्वान्नीनोऽपि दोषं तरुषु तमिव मां सर्वभूतेष्ववेयाम् ।
पुष्टिर्नष्टिः कलानां शशिन इव तनोर्नात्मनोऽस्तीति विद्यां
तोयादिव्यस्तमार्ताण्डवदपि च तनुष्वेकतां त्वत्प्रसादात् ॥ ४ ॥

ஸ்வச்ச: ஸ்யாம் பாவனோ஽ஹம் மதுர
உதகவத்வஹ்னிவன் மாஸ்ம க்ருஹ்ணாம்
ஸர்வான்னீனோ஽பி தோஷம் தருஷு தமிவ
மாம் ஸர்வ பூதேஷ்வவேயாம் ।
புஷ்டிர் நஷ்டி: கலானாம் ஶஶின இவ
தனோர்நாத்மனோ஽ஸ்தீதி வித்யாம்
தோயாதி வ்யஸ்த-மார்த்தாண்டவதபி ச ॥4॥
தனுஷ்வேகதாம் த்வத் ப்ரஸாதாத்

அஹம் உதகவத் ஸ்வச்ச:	-	நான் ஜலம் போல தெளிந்தவனாகவும் (நிர்மலனாகவும்)
பாவன:	-	பாபசோதனஞ்செய்பவனாகவும்
மதுர: ஸ்யாம்	-	இனிப்பானவனாகவும் பவிப்பேனாக.
வன்ஹிவத் ஸர்வான் நீந: அபி	-	அக்னிபோல எல்லா அன்னங்களையும் பக்ஷிப்பவனாக

தோஷம் மா ஸ்ம க்ருஹ்ணாம்	- தோஷத்தை கிரஹிப்பாதிருப்பேனாக. இருந்தாலும்
தருஷு தம் இவ	- மரக்கட்டைகளில் அந்த அக்கினியைப் போலவே
மாம்	- என்னை (ஆத்மாவை)
ஸர்வ பூதேஷு அவேயாம்	- ஸமஸ்த சரீரங்களிலும் இருப்பதாக அறிவேனாக.
ஶஶின: கலானாம்	- சந்திரனுடைய கலைகளுக்கே
புஷ்டி: நஷ்டி: இவ	- வளர்ச்சியும், நாசமும் என்பதுபோல
தனோ:	- விருத்திக்ஷயங்கள் சரீரத்திற்கே,
ஆத்மன: ந அஸ்தி இதி	- ஆத்மாவுக்கில்லை என்பதையும்
தோயா திவ்யஸ்த மார்தாண்டவத் அபி	- ஜலம் முதலியவற்றில் வெவ்வேறாகத் தோன்றும் சூரியன் போலவும்
தனுஷு ஏகதாம் ச	- சரீரங்களில் ஆத்மா ஒன்றென்பதையும்
த்வத் ப்ரஸாதாத் வித்யாம்	- தங்கள் அருளால் நான் அறிவேனாக.

स्नेहाद्व्याधास्तपुत्रप्रणयमृतकपोतायितो मा स्म भूवं
प्राप्तं प्राश्नन्सहेय क्षुधमपि शयुवत्सिन्धुवत्स्यामगाधः ।
मा पप्तं योषिदादौ शिखिनि शलभवद्भृङ्गवत्सारभागी
भूयासं किन्तु तद्वद्धनचयनवशान्माहमीश प्रणेशम् ॥ ५ ॥

ஸ்நேஹாத் வ்யாதாஸ்த புத்ர வ்யஸன-
ம்ருத கபோதாயிதோ மாஸ்ம பூவம்
ப்ராப்தம் ப்ராஶ்னன் ஸஹேய க்ஷுதமபி
ஶயுவத் ஸிந்துவத் ஸ்யாமகாத: ।
மா பப்தம் யோஷிதாதௌ ஶிகினி
ஶலபவத் ப்ருங்கவத் ஸாரபாகீ
பூயாஸம் கிந்து தத்வத் தன சயன
வஶான் மாஹமீஶ ப்ரணேஶம் ॥ 5 ॥

ஸ்நேஹாத்	- சினேகம் காரணமாக
வ்யாதாஸ்த புத்ர	- வேடனால் கொல்லப்பட்ட புத்திரர்களின்
வ்யஸன ம்ருதகபோதாயித:	வருத்தத்தால் இறந்த மாடப்புறாபோல
மாஸ்ம பூவம்	- ஆகாதிருப்பேனாக.
ஶயுவத்	- மலைப்பாம்புபோல
ப்ராப்தம் ப்ராஶ்னன்	- (தற்செயலாக) கிடைத்ததை உட்கொண்டு
க்ஷுதம் ஸஹேய அபி	- பசியை பொறுத்துக்கொள்ளுவேனாக.
ஸிந்துவத் அகாத: ஸ்யாம்	- சமுத்திரம்போல கம்பீரனாக பவிப்பேனாக
ஶிகினி ஶலபவத்	- தீயில் வெட்டுக்கிளி விழுவதுபோல
யோஷிதாதௌ மாபப்தம்	- ஸ்திரீ முதலியவற்றில் விழாதிருப்பேனாக.

ப்ருங்கவத் - வண்டுபோல
ஸாரபாகீ பூயாஸம் - சாராம்சத்தை கிரஹிப்பவனாக பவிப்பேனாக
கிந்து தத்வத் - ஆனால் அவ்வண்டுபோல
அஹம் தன சயன வஶாத் - நான் பணத்தை சம்பாதிக்க ஈடுபட்டதால்
ஈஶ மா ப்ரணேஶம் - ஹே ஈசா! நாசமடையாதிருப்பேனாக.

मा बध्यासं तरुण्या गज इव वशया नार्जयेयं धनौघं
हर्तान्यस्तं हि माध्वीहर इव मृगवन्मा गुहं ग्राम्यगीतैः ।
नात्यासज्जेय भोज्ये झष इव बिळिशे पिङ्गलावन्निराशः
सुप्यां भर्तव्ययोगात्कुरर इव विभो सामिषोऽन्यैर्न हन्यै ॥ ६ ॥

மா பத்யாஸம் தருண்யா கஜ இவ
வஶயா நார்ஜயேயம் தநௌகம்
ஹர்தா஽ன்யஸ்தம் ஹி மாத்வீ ஹர
இவ ம்ருகவன் மா குஹம் க்ராம்ய கீதை: ।
நாத்யாஸஜ்ஜேய போஜ்யே ஜஷ
இவ படிஶே பிங்களாவந்நிராஶ:
ஸுப்யாம் பர்தவ்ய யோகாத் குரர இவ விபோ
ஸாமிஷோ஽ன்யைர் ந ஹன்யை ॥6॥

வஶயா கஜ: இவ - பெண்யானையால் ஆண்யானைபோல்
தருண்யா மா பத்யாஸம் - ஸ்திரீகாரணமாகபந்தத்தையடையாதிருப்பேனாக.
தநௌகம் ந ஆர்ஜயேயம் - ஏனென்றால் தேனெடுப்பவன் (தேனீ சேர்த்துவைத்த தேனையெடுப்பது) போல
அன்ய: தம் ஹர்தா - வேறொருவன் அதையபஹரிப்பான்.
ம்ருகவத் க்ராம்ய கீதை: - மான்போல ஆபாஸமான பாட்டுக்களால்
மா குஹம் - மயங்காதிருப்பேனாக.
படிஶே ஜஷ: இவ - தூண்டிலில் மீன்போல
போஜ்யே ந அத்யாஸஜ்ஜேய - ஆஹாரத்தில் அதிகப்பற்றடையாது இருப்பேனாக.
பிங்களாவத் - பிங்களையென்ற வேசியைபோல
நிராஶ: ஸுப்யாம் - ஆசையற்றவனாக தூங்குவேனாக.
விபோ ஸாமிஷ: - ஹே பிரபுவே! மாமிசத்துடன் கூடின
குரர: இவ - குரரம் என்ற பறவைபோல
பர்தவ்ய யோகாத் அன்யை: - என்னால் காப்பாற்றப்படவேண்டிய பொருளில் சேர்க்கையால் மற்றவர்களால்
ந ஹன்யை: - துன்புறுத்தப்படாதிருப்பேனாக.

वर्तेय त्यक्तमानः सुखमतिशिशुवन्निस्सहायश्चरेयं
कन्याया एकशेषो वलय इव विभो वर्जितान्योन्यघोषः ।
त्वच्चित्तो नावबुध्यै परमिषुकृदिव क्ष्माभृदायानघोषं
गेहेष्वन्यप्रणीतेष्वहिरिव निवसान्युन्दुरोर्मन्दिरेषु ॥ ७ ॥

வர்தேய த்யக்தமான: ஸுகமதி
ஶிஶுவந் நிஸ்ஸஹாயஶ்சரேயம்
கன்யாயா ஏகஶேஷோ வலய இவ
விபோ வர்ஜிதான்யோன்யகோஷ ।
த்வச்சித்தோ நாவபுத்யை பரமிஷுக்ருதிவ
க்ஷ்மாப்ருதாயான கோஷம்:
கேஹேஷ்வன்ய ப்ரணீதேஷ்வஹிரிவ
நிவாஸான் யுந்துரோர் மந்திரேஷு ॥7॥

அதி ஶிஶுவத்	-	சிறு குழந்தைபோல
த்யக்தமான: ஸுகம் வர்தேய	-	அபிமானத்தை விட்டவனாக சுகமாக இருப்பேனாக.
விபோ கன்யாயா:	-	ஹே பிரபுவே! கன்னிகையின்
ஏகஶேஷ: வலய:	-	ஒன்றுமட்டும் பாக்கியான வளையல்போல
நிஸ் ஸஹாய:	-	சஹாயமற்றவனாகவும்,
வர்ஜிதான்யோன்ய கோஷ:	-	ஒன்றுக்கொன்று வீண் விவாதத்தை விட்டவனாகவும்
சரேயம்	-	நான் சஞ்சரிப்பேனாக.
மிஷுக்ருத்	-	பாணத்தையுண்டுபண்ணும் கருமான்
க்ஷ்மாப்ருதாயான கோஷம் இவ	-	அரசன் வரும்போதுண்டாகும் சத்தத்தை யறியாததுபோல
த்வச்சித்த:	-	தங்களிடம் மனதைச்செலுத்தியவனாக நான்
பரம் ந அவபுத்யை	-	மற்றொன்றையும் அறியாதிருப்பேனாக.
உந்துரோ: மந்திரேஷு அஹி இவ்		எலியின் வளைகளில் பாம்பு வசிப்பதுபோல
அன்ய ப்ரணீதேஷு	-	பிறரால் உண்டுபண்ணப்பட்ட
கேஹேஷு நிவஸாமி	-	வீடுகளில் நான் வசிப்பேனாக.

त्वय्येव त्वत्कृतं त्वं क्षपयसि जगदित्यूर्णनाभात्प्रतीयां
त्वच्चिन्ता त्वत्स्वरूपं कुरुत इति दृढं शिक्षये पेशकारात् ।
विड्भस्मात्मा च देहि भवति गुरुवरो यो विवेकं विरक्तिं
धत्ते सञ्चिन्त्यमानो मम तु बहुरुजापीडितोऽयं विशेषात् ॥८॥

த்வய்யேவ த்வத்க்ருதம் த்வம் க்ஷபயஸி
ஜகதித்யூர்ண நாபாத் ப்ரதீயாம்
த்வச்சிந்தா த்வத்ஸ்வரூபம் குருத இதி
த்ருடம் சிக்ஷயே பேஶகாராத் ।
விட்பஸ்மாத்மா ச தேஹோ பவதி
குருவரோ யோ விவேகம் விரக்திம்
தத்தே ஸஞ்சிந்த்யமானோ மம து
பஹுருஜா பீடிதோ஽யம் விஶேஷாத் ॥8॥

த்வம் த்வத் க்ருதம்	-	தாங்கள் தங்களால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட
ஜகத் த்வயி ஏவ	-	உலகத்தை தங்களிடத்திலேயே
க்ஷபயஸி இதி	-	லயிக்கச் செய்கின்றீர் என்பதை
ஊர்ண நாபாத் ப்ரதீயாம்	-	சிலம்புப்பூச்சியிடமிருந்து அறிவேனாக.
த்வச்சிந்தாத்வத் ஸ்வரூபம்	-	தங்கள் தியாநமானது தங்கள் ஸ்வரூபத்தை
குருதே இதி	-	உண்டுபண்ணுகிறது என்று
பேஶகாராத் த்ருடம் ஶிக்ஷயே	-	குளவி என்ற வண்டிடமிருந்து திடமாக கற்பேனாக.
விட்பஸ்மாத்மா	-	மலமாகவாவது சாம்பலாகவாவது ஆகும் தன்மைவாய்ந்த
தேஹஶ்ச குருவர: பவதி	-	இந்த சரீரமும் சிறந்த குருவாக ஆகிறது.
ய: ஸஞ்சிந்த்யமான:	-	அந்த சரீரம் நன்கு ஆலோசிக்கப்படுகின்றதாய்
விவேகம் விரக்திம் தத்தே	-	விவேகத்தையும் விரக்தியையும் உண்டு பண்ணுகிறது.
மம அயம் து	-	என்னுடைய இந்த தேஹமோ
பஹுருஜா பீடித:	-	பல் வியாதிகளால் பீடிக்கப்பட்டதாய்
விஶேஷாத்	-	விசேஷமாக விவேகத்தையும் வைராக்கியத்தையும் உண்டுபண்ணுகிறது.

ह्री ह्री मे देहमोहं त्यज पवनपुराधीश यत्प्रेमहेतो
र्गेहे चित्ते कळत्रादिषु च विवशितास्त्वत्पदं विस्मरन्ति ।
सोऽयं वह्नेः शुनो वा परमिह परतः साम्प्रतञ्चाक्षिकर्ण
त्वग्जिह्वाद्या विकर्षन्त्यवशमत इतः कोऽपि न त्वत्पदाब्जे ॥९॥

ஹ்ரீ ஹ்ரீ மே தேஹமோஹம் த்யஜ
பவனபுராதீஶ யத்ப்ரேம ஹேதோர்
கேஹே வித்தே கலத்ராதிஷு ச
விவஶிதாஸ் த்வத்பதம் விஸ்மரந்தி ।
ஸோ஽யம் வஹ்னே: ஶுனோ வா
பரமிஹ பரத: ஸாம்ப்ரதஞ் சாக்ஷிகர்ண
த்வக்ஜிஹ்வாத்யா விகர்ஷந்த்யவஶ-
மத இத: கோ஽பி ந த்வத்பதாப்ஜே ॥9॥

பவன புராதீஶ ஹ்ரிஹி	-	ஹே குருவாயூரப்பா! ஆச்சரியமாச்சரியம்!!
மே தேஹ மோஹம்	-	என்னுடைய சரீரத்திலிருக்கும் மோஹத்தை
த்யஜ	-	போக்கடிப்பீராக.
யத் ப்ரேம ஹேதோ:	-	எந்த சரீரத்திலிருக்கும் பிரேமை காரணமாக
கேஹே வித்தே களத்ராதிஷு ச	-	வீட்டிலும், பணத்திலும், பத்தினி முதலியவர்களிடத்திலும்
விவஶிதா:	-	பரவசமாக்கப்பட்டவர்களாக
த்வத்பதம் விஸ்மரந்தி	-	தங்கள் திருவடியை மறக்கின்றனரோ

ஸ: அயம் இஹ பரத: பரம்	-	அந்த சரீரமானது இவ்வுலகில் இறந்தபிறகு
வன்ஹே ஶ்வான: வா	-	அக்கினிக்காவது நாய்க்காவது அதீனமாகிறது.
ஸாம் ப்ரதம் ச அவஶம்	-	உயிருடனிருக்கும்பொழுது தன்வசமற்ற இந்த சரீரத்தை
அக்ஷி கர்ணத்வக் ஜிஹ்வாத்யா:	-	கண், காது, தோல், நாக்கு முதலியவைகள்
அத: இத: விகர்ஷந்தி	-	அங்குமிங்கும் இழுக்கின்றன.
கோऽபி த்வத் பதாப்ஜே ந	-	ஒன்றாவது தங்கள் பாதாரவிந்தத்திற்கு இழுப்பதில்லை.

दुर्वारो देहमोहो यदि पुनरधुना तर्हि निश्शेषरोगान्
हृत्वा भक्तिं द्रढिष्ठां कुरु तव पदपङ्केरुहे पङ्कजाक्ष ।
नूनं नानाभवान्ते समधिगतमिमं मुक्तिदं विप्रदेहं
क्षुद्रे हा हन्त मा मा क्षिप विषयरसे पाहि मां मारुतेश ॥१०॥

துர்வாரோ தேஹமோஹோ யதி
புனரதுனா தர்ஹி நிஶ்ஶேஷ ரோகான்
ஹ்ருத்வா பக்திம் த்ரடிஷ்டாம் குரு
தவ பதபங்கேருஹே பங்கஜாக்ஷ ।
நூனம் நானாபவாந்தே ஸமதிகத-
மிமம் முக்திதம் விப்ரதேஹம்
க்ஷுத்ரே ஹா ஹந்த மா மா க்ஷிப
விஷயரஸே பாஹிமாம் மாருதேஶ ॥ 10 ॥

பங்கஜாக்ஷ	-	ஹே தாமரைக்கண்ணா!
தேஹ மோஹ:	-	சரீரத்திலிருக்கும் மோஹமானது
யதி துர்வார்: தர்ஹி	-	தடுக்கமுடியாததாக பவிக்குமேயானால்
அதுநா புன:	-	இந்த ஜன்மத்திலேயே
நிஶ்ஶேஷ ரோகாத் ஹ்ருத்வா	-	ஸமஸ்த ரோகங்களையும் போக்கடித்து
தவ பத பங்கேருஹே	-	தங்களுடைய பாதாரவிந்தத்தில்
த்ரடிஷ்டாம் பக்திம் குரு	-	திடமானபக்தியை உண்டுபண்ணவேண்டும்.
நூநம் நாநா பவாந்தே	-	நிச்சயமாக அனேக ஜன்மங்களின் முடிவில்
ஸமதி கதம்	-	நன்கடையப்பட்டதும்
முக்தி தம்	-	மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதுமான
இமம் விப்ரதேஹம் க்ஷுத்ரே	-	இந்தப்பிராமண சரீரத்தை துச்சமான
விஷயரஸே	-	விஷயசுகத்தில்
ஹா ஹந்த மா க்ஷிப மா	-	ஹாகஷ்டம்! தள்ளவேண்டாம்; தள்ளவேண்டாம்.
மாருதேஶ மாம் பாஹி	-	ஹே குருவாயூரப்பா! என்னைக் காப்பாற்றுவீராக.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே பஞ்சவிம் ஶதோ குரும்ய ஶிக்ஷணீயஸ்ய வர்ணனம் நாம த்ரிநவதிதமம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஶ்லோக: 962] [ஏகாதசஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 30]

தமுகம் - 94

தத்வ ஞானமும் பக்தியும்

शुद्धा निष्कामधर्मैः प्रवरगुरुगिरा तत्स्वरूपं परं ते
शुद्धं देहेन्द्रियादिव्यपगतमखिलव्याप्तमावेदयन्ते।
नानात्वस्थौल्यकार्श्यादि तु गुणजवपुस्सङ्गतोऽध्यासितं ते
वह्नेर्दारुप्रभेदेष्विव महदणुतादीप्तताशान्ततादि ॥१॥

ஶுத்தா நிஷ்காமதர்மை: ப்ரவர
குருகிரா தத்ஸ்வரூபம் பரம் தே
ஶுத்தம் தேஹேந்த்ரியாதி வ்யபகத-
மகில வ்யாப்த மாவேதயந்தே।
நானாத்வ ஸ்த்தௌல்ய கார்ஶ்யாதி து
குணஜ வபு: ஸங்கதோऽத்த்யாஸிதம் தே
வஹ்னேர் தாருப்ரபேதேஷ்விவ மஹ-
தணுதா தீப்ததா ஶாந்ததாதி ॥1॥

நிஷ்காம தர்மை:	-	பலகாமனையன்றி (பயனை விரும்பாது) அனுஷ்டிக்கப்பட்ட தர்மங்களால்
ஶுத்தா:	-	சுத்தமான அந்தக்கரணத்தை உடையவர்கள்
ப்ரவரகுருகிரா	-	சிரேஷ்டனான குருவின் உபதேசத்தால்
தேஹேந்த்ரி யாதிவ்ய பகதம் ஶுத்தம்	-	தேகம், இந்திரியங்கள் இவைகளைக் காட்டிலும் வேறானதும், மாயை, தத்காரியம் இவைகளுடைய ஸம்பந்தமில்லாததும்,
பரம்	-	பரப்பிரம்மமென்று பெயருடையதும்,
அகில வ்யாப்தம் தே	-	எங்கும் நிறைந்துள்ளதுமான தங்களுடைய
தத்ஸ்வரூபம் ஆவேதயந்தே	-	அந்த நிஷ்களங்கத்தை அறிகின்றனர்.
தே	-	ஆத்மாவான தங்களுடைய
நாநாத்வஸ்தௌல்ய கார்ஶ்யாதி து	-	பலவாறாக இருப்பது, ஸ்தூலமாக இருப்பது, இளைத்திருப்பது முதலானதோ என்றால்
தாரு ப்ரபேதேஷு வன்ஹே:	-	பலவகையான விறகுகளில் இருக்கும் அக்னியினுடைய
மஹதணுதா தீப்ததா ஶாந்ததாதி இவ	-	மஹத்தாயிருப்பது, சிறிதாயிருப்பது, பிரகாசிப்பது, சாந்தமாயிருப்பது, முதலியது போல

குணஜவபு: ஸங்கத: - குணகாரியங்களான சரீரங்களுடைய ஸம்பந்தத்தால்
அத்யாஸிதம் - ஆரோபணஞ் செய்யப்பட்டதே.

आचार्याख्याधरस्थारणिसमनुमिलच्छिष्यरूपोत्तरार-
ण्यावेधोद्भासितेन स्फुटतरपरिबोधाग्निना दह्यमाने ।
कर्मालीवासनातत्कृततनुभुवनभ्रान्तिकान्तारपूरे
दाह्याभावेन विद्याशिखिनि च विरते त्वन्मयी खल्ववस्था ॥ २ ॥

ஆசார்யாக்யாதர ஸ்த்தாரணி ஸமனுமிலச்
சிஷ்ய ரூபோத்தராரண்-
யாவேதோத்பாஸிதேன ஸ்ப்புடதர
பரிபோதாக்னினா தஹ்யமானே ।
கர்மாலீவாஸனா தத்க்ருத தனுபுவன-
ப்ராந்தி காந்தாரபூரே
தாஹ்யாபாவேன வித்யாஶிகினி ச
விரதே த்வன்மயீ கல்வவஸ்த்தா ॥ 2 ॥

ஆசார்யாக்யா தரஸதாரணி ஸமனுமிலச் சிஷ்ய ரூபோத் தராரண்யா வேதோத் பாஸிதேன - ஆசாரியன் என்று பெயருடைய அதராரணியுடன் சேர்ந்த சிஷ்யனாகிற உத்தராரணியுடனுள்ள சம்பந்தத்தால் பிரகாசித்த
ஸ்புடதரபரி போதாக்நிநா - மிகத் தெளிவான ஞானமாகிற அக்னியினால்
கர்மாலீவாஸநா தத்க்ருததனு புவன ப்ராந்தி காந்தாரபூரே - கர்மசமூகமென்ன, அதன் வாசனையென்ன இவைகளால் செய்யப்பட்ட சரீரம், லோகம் பிரமமாகிற வனம் முழுவதும்
தஹ்யமானே - எரிக்கப்படும்பொழுது
தாஹ்யாபாவேன - எரிக்கப்படவேண்டிய வஸ்துவில்லாததால்
வித்யாஶிகினிசவிரதே - ஞானாக்கினியும் ஓய்ந்தபொழுது
அவஸ்தா - இருக்கும் அவஸ்தை
த்வன்மயீ கலு - தங்கள் ரூபமாகவன்றோ ஆகிறது.

एवं त्वत्प्राप्तितोऽन्यो नहि खलु निखिलक्लेशहानेरुपायो
नैकान्तात्यन्तिकास्ते कृषिवदगदषाड्गुण्यषट्कर्मयोगाः ।
दुर्वैकल्यैरकल्या अपि निगमपथास्तत्फलान्यप्यवाप्ता
मत्तास्त्वां विस्मरन्तः प्रसजति पतने यान्त्यनन्तान्विषादान् ॥ ३ ॥

ஏவம் த்வத் ப்ராப்திதோऽன்யோ ந ஹி கலு
நிகில க்லேஶ ஹானேருபாயோ
நைகாந்தாத்யந்திகாஸ்தே க்ருஷிவதகத-
ஷாட்குண்ய ஷட்கர்மயோகா: ।

துர்வைகல்யை ரகல்யா அபி நிகம
பதாஸ்தத் பலான்யப்யவாப்தா
மத்தாஸ்த்வாம் விஸ்மரந்த: ப்ரஸஜதி
பதனே யாந்த்யனந்தான் விஷாதான் ॥3॥

ஏவம் நிகில க்லேஶ ஹாநே:	-	இவ்வாறு ஸமஸ்த துக்கங்களும் நிவிருத்தியாவதற்கு
உபாய: த்வத் ப்ராப்தித:	-	ஒருபாயமானது தங்களையடைவதைத் தவிர
அன்ய: நஹி கலு	-	வேறொன்றில்லையல்லவா.
அகதஷாட்குண்ய: ஷட்கர்ம யோகா:	-	ஆயுர்வேதத்தில் கூறப்பட்ட மருந்துகள், நீதிசாஸ்திரத்திலுள்ள ஸந்தி முதலிய ஆறுபாயங்கள், தர்மசாஸ்திரத்தில் கூறிய யஜனம் முதலிய ஆறு கர்மங்கள், வேதங்களில் கூறப்பட்ட மற்ற யோகங்கள் இவைகள்
ஏகாந்தாத்யந்திகா: ந	-	துக்கத்தை முற்றிலும் நாசஞ்செய்யவாவது, திரும்பவும் வராமல் தடுக்கவாவது, சக்தியற்றவையன்று.
தே க்ருஷிவத்	-	அவை கிருஷி (வ்யவஸாயம்) போன்றவை.
நிகமபதா: அபி	-	வேதமார்க்கங்களும்
துர்வை கல்யை:	-	விலக்கமுடியாத திரவ்யம், காலம், கர்த்தர் இவைகளின் குறைகளால்
அகல்யா:	-	அனுஷ்டிக்க முடியாதவையாக இருக்கின்றன.
தத்பலானி	-	அந்தக் கர்மபலங்களை
அவாப்த: அபி	-	கஷ்டப்பட்டு அடைந்தவர்கள் கூட
மத்தா: த்வாம் விஸ்மரந்த:	-	மதமடைந்தவர்களாய் தங்களை மறந்தவர்களாக
பதனே ப்ரஸஜதி	-	கீழே விழுதல் ஏற்படும்பொழுது
அனந்தான் விஷாதான் யாந்தி	-	முடிவற்ற வருத்தங்களை அடைகிறார்கள்.

त्वल्लोकादन्यलोकः क्वनु भयरहितो यत्परार्धद्वयान्ते
त्वद्भीतस्सत्यलोकेऽपि न सुखवसतिः पद्मभूः पद्मनाभ ।
एवम्भावे त्वधर्मार्जितबहुतमसां का कथा नारकाणां
तन्मे त्वं छिन्धि बन्धं वरद कृपणबन्धो कृपापूरसिन्धो ॥ ४ ॥

த்வல்லோகாதன்ய லோக: க்வனு
பயரஹிதோ யத்பரார்த்தத்வயாந்தே
த்வத்பீத: ஸத்யலோகேऽபி ந
ஸுகவஸதி: பத்மபூ: பத்மநாப ।
ஏவம் பாவே த்வதர்மார்ஜித பஹு
தமஸாம் கா கதா நாரகாணாம்
தன்மே த்வம் ச்சிந்தி பந்தம் வரத-
க்ருபண பந்தோ க்ருபாபூர ஸிந்தோ ॥4॥

பத்மநாப	-	ஹே பத்மநாப!
த்வல்லோகாத்	-	தங்களது வைகுண்ட லோகத்தைத் தவிர
பயரஹித: அன்யலோக:	-	பயமற்றதான வேறொரு லோகம்
க்வனு	-	எங்கிருக்கின்றது?
யத் பத்ம பூ:	-	ஏனென்றால் பிரம்மதேவர்
பரார்த த்வயாந்தே	-	இரண்டு பரார்த்தங்களின் முடிவில்
த்வத்பீத:	-	தங்களிடமிருந்து பயந்தவராக
ஸத்யலோகே அபி	-	சத்தியலோகத்திலுங்கூட
ந ஸுகவஸதி:	-	சுகமாக வாழ்வதில்லை.
ஏவம் பாவே	-	இதிவ்விதமிருக்க
அதர்மார்ஜித பஹுதமஸாம்	-	அதர்மத்தினால் சம்பாதிக்கப்பட்ட பல பாபங்களையுடைய
நாரகாணாம்	-	நரகவாசிகளுடைய
கதா து கா	-	கதையோ என்னவென்று சொல்லுவேன்.
வரத க்ருபண பந்தோ	-	வரங்களையளிப்பவரும் ஏழைகளின் பந்துவுமான
க்ருபாபூரஸிந்தோ தத் த்வம்	-	ஹே கருணைக்கடலே! ஆகையால் தாங்கள்
மே பந்தம் சிந்தி	-	எனது சரீரபந்தத்தை அகற்றுவீர்களாக.

याथार्थ्यात्त्वन्मयस्यैव हि मम न विभो वस्तुतो बन्धमोक्षौ
मायाविद्यातनुभ्यां तव तु विरचितौ स्वप्नबोधोपमौ तौ ।
बद्धे जीवद्विमुक्तिं गतवति च भिदा तावती तावदेको
भुङ्क्ते देहद्रुमस्थो विषयफलरसान्नापरो निर्व्यथात्मा ॥ ५ ॥

யாதார்த்யாத் த்வன்மயஸ்யைவ ஹி
மம ந விபோ வஸ்துதோ பந்தமோக்ஷெள
மாயா வித்யா தனுப்ப்யாம் தவ து விரசிதௌ
ஸ்வப்னபோதோபமௌ தௌ ।
பத்தே ஜீவத்விமுக்திம் கதவதி ச
பிதா தாவதீ தாவதேகோ
புங்க்தே தேஹத்ருமஸ்த்தோ விஷய பலரஸாந்
நாபரோ நிர்வ்யதாத்மா ॥5॥

விபோ யாதார்த்யாத்	-	ஹே பிரபுவே! உண்மையாக
த்வன் மயஸ்ய ஏவ ஹி மம	-	.தாங்களாகவே இருக்கும் எனக்கு
வஸ்துத: பந்த மோக்ஷெள ந	-	வாஸ்தவமாக பந்தமும் மோக்ஷமும் இல்லை.
து தெள	-	ஆனால் அவைகள்
தவ மாயாவித்யா தநுப்யாம்	-	தங்களுடைய மாயையாலும் வித்தையாலும்
விரசிதெள	-	முறையே செய்யப்பட்டவையும்
ஸ்வப்ன போதோ பமெள தெள	-	ஸ்வப்பனாவஸ்தைக்கும் ஜாக்கிரத -வஸ்தைக்கும் ஒப்பானவைகளு -மாகின்றன
பத்தே	-	பத்தனிடத்திலும் (சம்சாரியிடத்திலும்)
ஜீவத் விமுக்திம் கதவதி ச	-	ஜீவன் முக்தியடைந்தவனிடத்திலும்
பிதா தாவதீ தாவத்	-	வேற்றுமையென்பது அவ்வளவுதான்:
ஏக: தேஹத்ருமஸ்த:	-	ஒருவன் (பக்தன்) சரீரமாகிற மரத்திலிருந்துகொண்டு
விஷய பலரஸான்	-	விஷயங்களாகிற பழங்களுடைய ரஸங்களை
புங்க்தே	-	அனுபவிக்கின்றான்.
நிர்வ்ய தாத்மா அபர:	-	வருத்தமற்றவனான மற்றவன் (ஜீவன்முக்தன்)
ந	-	விஷயரசங்களை அனுபவிப்பதில்லை.

जीवन्मुक्तत्वमेवंविधमिति वचसा किं फलं दूरदूरे
तन्नामाशुद्धबुद्धेर्न च लघु मनसः शोधनं भक्तितोऽन्यत् ।
तन्मे विष्णो कृषीष्टास्त्वयि कृतसकलप्रार्पणं भक्तिभारं
येन स्यां मङ्क्षु किञ्चिद्गुरुवचनमिलत्त्वत्प्रबोधस्त्वदात्मा ॥ ६ ॥

ஜீவன்முக்தத்வ மேவம் விதமிதி
வசஸா கிம் பலம் தூரதூரே
தந்நாமாஶுத்தபுத்தேர் ந ச லகு மனஸ:
ஶோதனம் பக்திதோऽன்யத் ।
தன்மே விஷ்ணோ க்ருஷீஷ்டாஸ்த்வயி
க்ருதஸகலப்ரார்ப்பணம் பக்திபாரம்
யேன ஸ்யாம் மங்க்ஷு கிஞ்சித் குருவசன-
மிலத் த்வத்ப்ரபோதஸ் த்வதாத்மா ॥ 6 ॥

ஜீவன் முக்தஸ்த்வம் ஏவம் விதம்	-	ஜீவன் முக்தனின் நிலை இப்படிப்பட்டது

இதி வசஸா கிம் பலம்	- என்று சொல்லுவதால் மட்டும் என்ன பிரயோஜனம்?
அசுத்த புத்தே:	- அந்தக்கரணசுத்தியில்லாதவனுக்கு
தத்	- அந்த ஜீவன்முக்தனின் நிலை
தூரதூரே நாம	- வெகு தூரத்திலிருக்கிறதென்று பிரசித்தம்
மனஸ: லகு சோதனம்	- மனதை எளிதாக சோதனஞ்செய்வது
பக்தித: அன்யத் ந ச	- பக்தியைத் தவிர வேறொன்று இல்லவேயில்லை
தத் விஷ்ணோ மே	ஆகையால் ஹே கிருஷ்ணா! எனக்கு
த்வயி க்ருதஸகல பரார்பணம்	- தங்களிடத்தில் செய்யப்பட்ட எல்லாவற்றின் சமர்ப்பணத்தையுடைய
பக்தி பாரம் க்ருஷீஷ்டா:	- திடமான பக்தியை உண்டுபண்ணுவீராக.
யேன மங்க்ஷு கிஞ்சித் குருவசன மிலத்வத் ப்ரபோத:	- அந்த திடமான பக்தியால் விரைவாக ஸ்வல்பமான குருபதேசத்தைக்கொண்டே பிரம்மஞானத்தையடைந்தவனாக
த்வதாத்மா ஸ்யாம்	- தாங்களாகவே (முக்தனாக) நான் பவிப்பேனாக.

शब्दब्रह्मण्यपीह प्रयतितमनसस्त्वां न जानन्ति केचित्
कष्टं वन्ध्यश्रमास्तेचिरतरमिहगाभिप्रते निष्प्रसूतिम्
यस्यां विश्वाभिरामाः सकलमलहरा दिव्यलीलावताराः
सच्चित्सान्द्रं च रूपं तव न निगदितं तां न वाचं भ्रियासम् ॥७॥

ஶப்தப்ரஹ்மண்யபீஹ ப்ரயதித
மனஸஸ்த்வாம் ந ஜானந்தி கேசித்
கஷ்டம் வந்த்யஶ்ரமாஸ்தே சிரதரமிஹகாம்
பிப்ரதே நிஷ்ப்ரஸூதிம் ।
யஸ்யாம் விஶ்வாபிராமா: ஸகல-
மலஹரா திவ்யலீலாவதாரா:
ஸச்சித்ஸாந்த்ரஞ் ச ரூபம் தவ ந நிகதிதம்
தாம் ந வாசம் ப்ரியாஸம் ॥ 7 ॥

இஹ கேசித் ஶப்த ப்ரம்ஹணி	- இவ்வுலகில் சிலர் ஸாங்கமான வேதத்தில்
ப்ரயதித மனஸ: அபி	- மிகப் பிரயத்தனித்த மனதை யுடையவர்களாக இருந்தும்
த்வாம் ந ஜானந்தி	- தங்களையறிவதில்லை
கஷ்டம்	- அது மிகக் கஷ்டம்.
வந்த்ய ஶ்ரமா: தே இஹ	- வீணான சிரமத்தையுடைய அவர்கள் இவ்வுலகில்
நிஷ்ப்ர ஸூதிம்	- கன்றுபோடாத (பக்திஞானங்களை உண்டுபண்ணாத)

காம்	-	பசுபோன்ற வேதவாக்கை
சிரதரம் பிப்ரதே	-	வெகுகாலமாகச் சுமக்கின்றனர்.
யஸ்யாம்	-	எந்த வாக்கில்
விஶ்வாபிராம:	-	எல்லோருடைய மனதையும் கவருகின்றனவும்
ஸகல மலஹரா:	-	எல்லோருடையவும் பாபங்க -ளனைத்தையும் போக்கடிக்கின்றவையும்
திவ்யலீலாவதாரா:	-	திவ்யங்களுமான லீலைகளும், திருவவதாரங்களும்
ஸச்சி: ஸாத்ரம் தவ ரூபம் ச	-	சச்சிதானந்தமான தங்கள் திருவவதாரங்களும்
ந நிகதிதம்	-	நன்கு கூறப்படவில்லையோ;
தாம்வாசம் ப்ரியாஸம்	-	அந்த வாக்கை சுமக்காதிருப்பேனாக.

यो यावान्यादृशो वा त्वमिति किमपि नैवावगच्छामि भूम
न्नेवञ्चानन्यभावस्त्वदनभजनमेवाद्रिये चैद्यवैरिन् ।
त्वल्लिङ्गानां त्वदङ्घ्रिप्रियजनसदसां दर्शनस्पर्शनादि
र्भूयान्मे त्वत्प्रपूजानतिनुतिगुणकर्मानुकीर्त्यादरोऽपि ॥ ८॥

யோ யாவான் யாத்ருஶோ வா த்வமிதி
கிமபி நைவாவ கச்சாமி பூமன்-
னேவஞ் சானன்ய பாவஸ்த்வதனு-
பஜனமேவாத்ரியே சைத்யவைரின் ।
த்வல்லிங்கானாம் த்வதங்க்ரி ப்ரியஜன-
ஸதஸாம் தர்ஶனஸ்பர்ஶனாதிர்-
பூயான்மே த்வத் ப்ரபூஜா நதி நுதி-
குண கர்மானு கீர்த்யாதரோऽபி ॥8॥

பூமன்	-	எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஹே ஈசா!
த்வம் ய:	-	தாங்கள் எவ்விதமான ஸ்வரூபமுடையவர்
யாவான்	-	எவ்வித மஹிமையுடையவர்
யாத்ருஶ: வா இதி கிமபி	-	எவ்வித தர்மங்களுடையவர் என்ற ஒன்றையும்
ந ஏவ அவகச்சாமி	-	அறிகின்றதேயில்லை.
சைத்ய வைரின்	-	சிசுபாலனுக்கு வைரியான ஹே கிருஷ்ணா!
ஏவம் ச	-	அப்படியிருந்தாலும்
அனன்ய பாவ:	-	வேறொன்றிலும் மனதைச் செலுத்தாதவனாக
த்வதநு பஜனம் ஏவம் ஆத்ரியே	-	தங்களை சேவிப்பதொன்றையே ஆதரிக்கின்றேன்.
த்வல்லிங்கானாம்	-	தங்களுடைய மூர்த்திகளுடையவும்

த்வதங்க்ரி ப்ரியஜன ஸதஸாம்	- தங்கள் திருவடிகளில் பிரீதிவைத்த பக்தஜனங்களின் சபைகளுடையவும்
தர்ஶன ஸ்பர்ஶனாதி:	- தரிசனம், ஸ்பரிசம் முதலியதும்,
த்வத் ப்ர பூஜாநதி நுதிகுண கர்மானு கீர்த்யாதர: அபி	- தங்களை பூஜிப்பதிலும், வணங்குவதிலும் ஸ்துதிப்பதிலும், குணங்களையும் சரித்திரங்களையும் கீர்த்தனம் செய்வதிலும் ஆதரவும்
மே பூயாத்	- எனக்குண்டாகக்கடவது.

यद्यल्लभ्येत तत्तत्तव समुपहृतं देव दासोऽस्मि तेऽहं
त्वद्गेहोन्मार्जनाद्यं भवतु मम मुहुः कर्म निर्मायमेव ।
सूर्याग्निब्राह्मणात्मादिषु लसितचतुर्बाहुमाराधये त्वां
त्वत्प्रेमार्द्रत्वरूपो मम सततमभिष्यन्दतां भक्तियोगः ॥ ९ ॥

யத்யல்லப்யேத தத்தத் தவ ஸமுபஹ்ருதம்
தேவ தாஸோஸ் ஸ்மி தேஸ் ஹம்
த்வத் கேஹோன் மார்ஜனாத்யம் பவது
மம முஹு: கர்ம நிர்மாயமேவ।
ஸூர்யாக்னி ப்ராஹ்மணாத்மாதிஷு
லஸித சதுர்பாஹுமாராதயே த்வாம்
த்வத் ப்ரேமார்த்ரத்வ ரூபோ மம
ஸததமபிஷ்யந்ததாம் பக்தியோக: ॥9॥

தேவ்	- ஹே ஸ்வயம் பிரகாசரூபியே!
யத்யத் லப்யேத	- எந்தெந்தப் பொருள் அடையப்படுமோ!
தத் தத்	- அந்தப்பொருளனைத்தும்
தவ ஸமுப்ஹ்ருதம்	- தங்களுக்குசமர்ப்பிக்கப்பட்டதாக ஆகட்டும்.
அஹம் தே தாஸ: அஸ்மி	- நான்தங்களுக்கு அடிமையாக இருக்கின்றேன்.
மம த்வத்கேஹோன் மார்ஜநாத்யம்	- எனக்கு தங்களுடைய ஆலயத்தை சுத்தி செய்தல் முதலிய
கர்ம முஹு: நிர்மாயம் ஏவம்	கைங்கரியம் அடிக்கடி களங்கமற்றதாகவே
பவது	- உண்டாகவேண்டும்.
ஸூர்யாக்நி ப்ரஹ்மணாத் மாதிஷு	சூரியன், அக்னி, பிராமணன், ஆத்மா முதலிய இடங்களில்
லஸித சதுர்பாஹும்	- விளங்குகின்ற நான்கு கைகளையுடைய
த்வாம் ஆராதயே	- தங்களை ஆராதிப்பேனாக.
மம த்வத் ப்ரேமார்த்ர த்வரூப:	- எனக்கு தங்களிடமிருக்கும் பிரேமையால் உருக்கமுற்றிருப்பதென்ற ரூபத்தையுடைய
பக்தி யோக:	- பக்தியோகமானது
ஸததம் அபிஷ்யந்ததாம்	- இடைவிடாது பெருகவேண்டும்.

ऐक्यं ते दानोहोमव्रतनियमतपस्साङ्ख्ययोगैर्दुरापं
त्वत्सङ्गेनैव गोप्यः किल सुकृतितमाः प्रापुरानन्दसान्द्रम् ।
भक्तेष्वन्येषु भूयस्स्वपि बहुमनुषे भक्तिमेव त्वमासां
तन्मे त्वद्भक्तिमेव दृढय हर गदान्कृष्ण वातालयेश ॥ १० ॥

ஐக்யம் தே தானஹோம வ்ரதநியம
தபஸ்ஸாங்க்ய யோகைர்துராபம்
த்வத்ஸங்கேனைவ கோப்ய: கில ஸுக்ருதிதமா:
ப்ராபுரானந்த ஸாந்த்ரம் ।
பக்தேஷ்வன்யேஷு பூயஸ்ஸ்வபி
பஹுமனுஷே பக்திமேவ த்வமாஸாம்
தன்மே த்வத்பக்திமேவ த்ருடய ஹர
கதான் க்ருஷ்ண வாதாலயேஶ ॥ 10 ॥

தான, ஹோம, வ்ரத நியம தபஸ் ஸாங்க்ய யோகை:	தானம், ஹோமம், விரதம், நியமம், தபஸ், பதார்த்ததத்வ ஞானம், அஷ்டாங்க யோகம் இவைகளால்
துராபம் ஆனந்த ஸாந்த்ரம்	- அடைவதற்கரியதும், ஆனந்தமுமான
தே ஐக்யம்	- தங்களுடைய ஐக்கியத்வத (ஸாயுஜ்ய முக்தியை)
ஸுக்ருதிதமா: கோப்ய	- மிக மிகப் புண்யசாலிகளான கோபிகைகள்
த்வத் ஸங்கேன ஏவ	- தங்களுடைய சேர்க்கையினால்
ப்ராபு: கில	- அடைந்தனரல்லவா.
அன்யேஷு பூயஸ்ஸு	- மற்ற அனேகம்
பக்தேஷு அபி	- பக்தர்கள் இருந்தபோதிலும்
த்வம் ஆஸாம் பக்திம் ஏவ	- தாங்கள் அந்த கோபிகைகளுடைய பக்தியையே
பஹுமனுஷே	- வெகுமதிக்கின்றீர்கள்.
க்ருஷ்ண	- ஹே கிருஷ்ணா!
தத் மே த்வத் பக்திம் ஏவ	- ஆகையால் எனக்கு தங்களிடம் பக்தியையே
த்ருடய	- திடமாக்கவேண்டும்.
வாதாலயேஶ கதான் ஹர	- ஹே குருவாயூரப்பா! ரோகங்களை விலக்குவீராக.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே தத்வக்ஞான உத்பத்தி ப்ரகாராதி வர்ணனம் நாம சதுர்தவதிதமம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஏகாதசஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 40]

[ஆதித ஶ்லோக: 972]

தஶகம் - 95

த்யான யோகம்

आदौ हैरण्यगर्भी तनुमविकलजीवात्मिकामास्थितस्त्वं
जीवत्वं प्राप्य मायागुणगणखचितो वर्तसे विश्वयोने ।
तत्रोद्वृद्धेन सत्त्वेन तु गुणयुगळं भक्तिभावं गतेन
छित्वा सत्त्वं च हित्वा पुनरनुपहितो वर्तिताहे त्वमेव ॥१॥

ஆதௌ ஹைரண்யகர்ப்பீ தனுமவிகல-
ஜீவாத்மிகா மாஸ்த்திதஸ்த்வம்
ஜீவத்வம் ப்ராப்ய மாயாகுணகணகசிதோ
வர்த்தஸே விஶ்வயோநே ।
தத்ரோத்வ்ருத்தேன ஸத்த்வேந து
குணயுகலம் பக்திபாவம் கதேன
சித்வா ஸத்வஞ்ச ஹித்வா புனரனு-
பஹிதோ வர்திதாஹே த்வமேவ ॥1॥

விஶ்வயோனே	-	பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமாகிய ஹே ஈசா!
ஆதௌ த்வம்	-	ஸ்ருஷ்டியாரம்பத்தில் தாங்கள்
அவிகல ஜீவாத்மிகாம்	-	ஸூக்ஷ்மசரீரங்களுடைய ஸமஷ்டிரூபமானதும்
ஹைரண்ய கர்பீம்	-	ஹிரண்யகர்ப்பனுடையதுமான
தனும் ஆஸ்தித:	-	சரீரத்தையடைந்து,
ஜீவத்வம் ப்ராப்ய	-	பிறகு வியஷ்டி ஜீவத்தன்மையையடைந்து
மாயாகுணகண ஸ்வசித: வர்தஸே	-	மாயாகாரியங்களான மஹத் தத்வம், அஹங்காரம், ஐந்து பூதங்கள், ஞானேந்திரியங்கள், கர்மேந்திரியங்கள், பிராணன்கள் என்ற தத்வங்களுடைய கூட்டமாகிற, சரீரத்துடன் ஸம்பந்தப்பட்டவராக இருக்கின்றீர்.
தத்ர	-	அந்த மாயாகுணங்களுள்
உத்வ்ருத்தேன	-	கிரமமாக நன்கு விருத்தியடைந்ததும்
பக்தி பாவம் கதேன ஸத்வேன து	-	பக்திரூபமாக பரிணமித்ததுமான ஸத்வ குணத்தினால்
குணயுகளம் சித்வா	-	ரஜஸ்தமோகுணங்களிரண்டையும் வேரறுத்து
புன: ஸத்வம் ச ஹித்வா	-	பிறகு ஸத்வகுணத்தையும் விட்டு விட்டு
அநு பஹித:	-	காரியகாரணங்களுடைய வியவதான -மில்லாமல் மறுக்கப்படாத (பரிபூரணனான)
த்வம் ஏவ வர்திதாஹே	-	தாங்களாகவே தானிருக்கப்போகிறேன்.

सत्त्वोन्मेषात्कदाचित्खलु विषयरसे दोषबोधेऽपि भूमन्
भूयोऽप्येषु प्रवृत्तिः सतमसि रजसि प्रोद्धते दुर्निवारा ।
चित्तं तावद्गुणाश्च ग्रथितमिह मिथस्तानि सर्वाणि रोद्धुं
तुर्ये त्वय्येकभक्तिः शरणमिति भवान्हंसरूपी न्यगादीत् ॥ २ ॥

ஸத்த்வோன்மேஷாத் கதாசித் கலு
விஷயரஸே தோஷபோதேऽபி பூமன்
பூயோऽப்யேஷு ப்ரவ்ருத்தி: ஸதமஸி
ரஜஸி ப்ரோத்ததே துர்நிவாரா।
சித்தம் தாவத் குணாஶ்ச க்ரதிதமிஹ
மிதஸ்தானி ஸர்வாணி ரோத்தும்
துர்யே த்வய்யேக பக்தி: ஶரணமிதி
பவான் ஹம்ஸரூபீ ந்யகாதீத் ॥2॥

பூமன்	-	பரிபூர்ணஸ்வரூபியே!
ஸத்வோன்மேஷாத்	-	ஸத்வகுணத்தின் அபிவிருத்தியால்
கதாசித் கலு விஷயரஸே	-	சில வேளைகளில் விஷயானுபவத்தில்
தோஷ போதே அபி	-	தோஷஞானமுண்டானபோதிலும்
ஸதமஸி ரஜஸி	-	தமோகுணத்துடன் கூடின ரஜோகுணம்
ப்ரோத்ததே ஏஷு	-	விருத்தியடைந்தபொழுது, இந்த விஷயங்களில்
பூய: அபி ப்ரவ்ருத்தி	-	மறுபடியும் பிரவிருத்தியானது
துர்நிவாரா	-	தடுக்கமுடியாததாக ஆகிறது.
தாவத்	-	இவ்விதமிருக்கும்வரையில்
சித்தம் குணா: ச	-	அந்தக்கரணமும் குணங்களும்
மித: க்ரதிதம்	-	ஒன்றுக்கொன்று இணைக்கப் பட்டிருக்கிறது.
இஹ தானி ஸர்வாணி	-	இந்த அவஸ்தையில் அவை யெல்லாவற்றையும்
ரோத்தும் துர்யே	-	தடுப்பதற்கு மூன்றவஸ்தைகளையும்
த்வயி ஏகபக்தி:	-	தங்களிடத்தில் ஏகாந்த பக்தியொன்றே
ஶரணம் இதி பவான் ஹம்ஸரூபீ	-	சரணமென்று தாங்கள் ஹம்ஸரூபியாக
ந்யகாதீத்	-	ஸனகாதிகளுக்கு உபதேசித்தீர்களல்லவா.

सन्ति श्रेयांसि भूयांस्यपि रुचिभिदया कर्मिणां निर्मितानि
क्षुद्रानन्दाश्च सान्ता बहुविधगतयः कृष्ण तेभ्यो भवेयुः ।
त्वञ्चाचख्याथ सख्ये ननु महिततमां श्रेयसां भक्तिमेकां
त्वद्भक्त्यानन्दतुल्यः खलु विषयजुषां सम्मदः केन वा स्यात् ॥ ३ ॥

ஸந்தி ஶ்ரேயாம்ஸி பூயாம்ஸ்யபி
ருசிபிதயா கர்மிணாம் நிர்மிதானி
க்ஷுத்ரானந்தாஶ்ச ஸாந்தா பஹுவித
கதய: க்ருஷ்ண தேப்யோ பவேயு: ।
த்வஞ்சாசக்யாத ஸக்க்யே நநு மஹித தமாம்
ஶ்ரேயஸாம் பக்திமேகாம்
த்வத்பக்த்யானந்த துல்ய: கலு விஷய
ஜுஷாம் ஸம்மத: கேன வா ஸ்யாத் ॥3॥

க்ருஷ்ண கர்மிணாம்	- ஹே கிருஷ்ணா! கர்மாதிகாரிகளுடைய
ருசிபிதயா ஶ்ரேயாம்ஸி	- ருசிபேதத்தையனுசரித்து சிரேயஸ் ஸாதனங்கள்
பூயாம்ஸி அபி நிர்மிதானி ஸந்தி	- பல உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
தேப்ய: க்ஷுத்ராநந்தா:	- அவைகளிலிருந்து அற்ப ஆனந்தத்தை யுடையவைகளும்
ஸாந்தா: ச பஹுவித கதய:	- அநித்தியங்களுமான பற்பல பதவிகள்
பவேயு:	- உண்டாகின்றன
த்வம் ச ஸக்யே	- தாங்களும் தோழனான உத்தவருக்கு
ஶ்ரேயஸாம் பக்திம் ஏகாம்	- சிரேயோமார்க்கங்களுள் பக்தி ஒன்றே
மஹித தமாம் ஆசக்யாத நநு	- மிக மிகச் சிறந்ததென்று உபதேசித்தீர்களல்லவா.
விஷயஜுஷாம் கலு	- விஷயசுகத்தையனுபவிப்பவர்களுக்கு
த்வத்பக்த்யா நந்ததுல்ய:	- தங்கள் பக்தியாலுண்டாகும் ஆனந்தத்திற்கு துல்லியமான
ஸம்மத: கே ந வாஸ்யாத்	- பேரானந்தம் எதனால்தானுண்டாகும்?

त्वद्भक्त्या तुष्टबुद्धेः सुखमिह चरतो विच्युताशस्य चाशाः
सर्वास्स्युः सौख्यमय्यः सलिलकुहरगस्येव तोयैकमय्यः ।
सोऽयं खल्विन्द्रलोकं कमलजभवनं योगसिद्धीश्च हृद्या
नाकाङ्क्षत्येतदास्तां स्वयमनुपतिते मोक्षसौख्येऽप्यनीहः ॥ ४ ॥

த்வத்பக்த்யா துஷ்டபுத்தே: ஸுகமிஹ
சரதோ விச்யுதாஶஸ்ய சாஶா:
ஸர்வா ஸ்யு: ஸௌக்யமய்ய: ஸலில-
குஹரகஸ்யேவ தோயைகமய்ய: ।
ஸோऽயம் கல்விந்த்ரலோகம் கமலஜ
பவனம் யோகஸித்தீஶ்ச ஹ்ருத்யா:
நாகாங்க்ஷத்யேத தாஸ்தாம் ஸ்வய-
மனுபதிதே மோக்ஷ ஸௌக்யேऽப்யநீஹ: ॥4॥

த்வத் பக்த்யா	-	தங்களிடமிருக்கும் பக்தியினால்
துஷ்டபுத்தே:	-	சந்தோஷமடைந்த மனதையுடையவனும்,
விச்யுதாஶஸ்ய	-	அதனால் ஆசையொழிந்தவனும்,
இஹ ஸுகம் சரத: ச	-	இவ்வுலகத்தில் சுகமாக சஞ்சரிப்பவனுமான ஒருவனுக்கு
ஸலில குஹரகஸ்ய	-	மடுவிலிருக்கும் பிராணிக்கு (எல்லா இடமும்)
தோயைக மய்ய: இவ	-	ஒரே ஜலமாகத் தோன்றுவதுபோல
ஸர்வா: ஆஶா:	-	எல்லா திக்குகளும்
ஸௌக்யமய்ய: ஸ்யு:	-	சுகமாகவே பவிக்கும்.
ஸ: அயம் கலு	-	முன் கூறின சுபாவமுடைய அந்த பக்தனும்
இந்த்ரலோகம் கமல பவனம்	-	இந்திரலோகத்தையும், பிரம்ம லோகத்தையும்
ஹ்ருத்யா: யோக ஸித்தீ:	-	மனோகரங்களான அணிமாதி அஷ்டைசுவரியாதிகளையடைவதென்ற யோகசித்திகளையும்
ந ஆகாங்க்ஷதி	-	விரும்புவதில்லை
ஏதத் ஆஸ்தாம் அஸௌ-		அதிருக்கட்டும். அந்த பக்தன்
ஸ்வயம் அநுபதிதே	-	தானாக வந்துசேர்ந்த
மோக்ஷஸௌக்யே அபி அநீஹ:	-	மோக்ஷசுகத்திலுங்கூட விருப்பமற்றவனாக ஆகிறான்.

त्वद्भक्तो बाध्यमानोऽपि च विषयरसैरिन्द्रियाशान्तिहेतो
र्भक्त्यैवाक्रम्यमाणैः पुनरपि खलु तैर्दुर्बलैर्नाभिजय्यः ।
सप्तार्चिर्दीपितार्चिर्दहति किल यथा भूरिदारुप्रपञ्चं
त्वद्भक्त्योघे तथैव प्रदहति दुरितं दुर्मदः क्वेन्द्रियाणाम् ॥ ५ ॥

த்வத்பக்தோ பாத்யமானோऽபி ச
விஷய ரஸைரிந்த்ரியாஶாந்தி ஹேதோர்
பக்த்யைவாக்ரம்யமாணை: புனரபி
கலு தைர்துர்பலைர் நாபிஜய்ய: ।
ஸப்தார்ச்சிர் தீபிதார்ச்சிர் தஹதி
கில யதா பூரிதாரு ப்ரபஞ்சம்
த்வத்பக்த்யோகே ததைவ ப்ரதஹதி
துரிதம் துர்மத: க்வேந்த்ரியாணாம் ॥5॥

த்வத்பக்த:	-	தங்களுடைய பக்தன்
இந்த்ரயாஶாந்தி ஹேதோ:	-	இந்திரியங்கள் சாந்தியையடையாததால்
விஷய ரஸை: பாத்யமான: அபி	-	விஷயசுகங்களால் பாதிக்கப்படுகிறானாகிலும்

புன: அபி ச - மறுபடியும்
பக்த்யா ஏவ ஆக்ரம்யமாணை: - பக்தியினாலேயே ஆக்கிரமிக்கப்-படுகிறவைகளும்
துர்பலை: தை: - அதனால் பலமற்றவைகளுமான அந்த விஷயங்களால்
ந அபி ஜய்ய: கலு - ஜயிக்கமுடியாதவனாக ஆகிறானன்றோ.
தீபிதார்சி: ஸஸார்சி - ஜொலிக்க செய்யப்பட்ட ஜ்வாலைகளை உடைய அக்கினி
யதா கில பூரிதாரு ப்ரபஞ்சம் - எவ்விதம் பெரும் விறகுக்கூட்டத்தை
தஹதி ததா ஏவ - எரிக்கின்றதோ, அவ்விதமே
த்வத் பக்த்யோகே - தங்கள் பக்திப்பெருக்கு
துரிதம் ப்ரதஹதி - பாபத்தை தஹிக்கும்பொழுது
இந்த்ரியாணாம் துர்மத: க்வ - இந்திரியங்களுடைய கெட்டமதம் எங்கே!

चित्तार्द्रीभाववमुच्चैर्वपुषि च पुलकं हर्षबाष्पञ्च हित्वा
चित्तं शुद्ध्येत्कथं वा किमु बहुतपसा विद्यया वीतभक्तेः ।
त्वद्गाथास्वादसिद्धाञ्जनसततमरीमृज्यमानोऽयमात्मा
चक्षुर्वत्तत्त्वसूक्ष्मं भजति न तु तथाभ्यस्तया तर्ककोट्या ॥ ६ ॥

சித்தார்த்ரீபாவ முச்சைர் வபுஷி ச
புலகம் ஹர்ஷபாஷ்பஞ்ச ஹித்வா
சித்தம் ஶுத்யேத்கதம் வா கிமு
பஹுதபஸா வித்யயா வீதபக்தே: ।
த்வத்காதா ஸ்வாத ஸித்தாஞ்ஜன-
ஸதத மரீம்ருஜ்யமானோ஽ யமாத்மா
சக்ஷுர்வத்தத்வஸூக்ஷ்மம் பஜதி ந து
ததா஽ப்யஸ்தயா தர்ககோட்யா ॥6॥

சித்தார்த்ரீம் பாவம் - மனதில் உருக்கமும்,
வபுஷி உச்சை: புலகம் ச - சரீரத்தில் அதிகமான மயிர்ச்சிலித்தலும்,
ஹர்ஷ பாஷ்ப ச ஹித்வா - ஆனந்தக்கண்ணீரும் இல்லாமல்
சித்தம் கதம் வா ஶுத்யேத் - சித்தமானது எவ்விதம்தான் சுத்தியடையும்
வீத பக்தே: பஹுதபஸா - பக்தியில்லாதவனுக்கு அதிகம் தவத்தினாலும்,
வித்யயா கிமு - ஞானத்தினாலும் என்ன பிரயோஜனம்?
அயம் ஆத்மா - இந்த ஆத்மா

த்வத் காதாஸ்வாத ஸித்தாஞ்ஜன ஸதத மரீம்ருஜ்யமான: - தங்களுடைய கதாரசத்தை அனுபவிப்பதாகிற சித்தாஞ்சனத்தால் இடைவிடாது நன்கு சுத்தஞ் செய்யப்பட்டதாய்
சக்ஷுர்வத் - (ஸித்தாஞ்சனம் தீட்டப்பட்ட) கண்போல
தத்வ ஸௌக்ஷ்மம் பஜதி ததா - தத்துவத்தின் உண்மையை அறிவதுபோல
அப்யஸ்தயா - நன்கு அப்பியசிக்கப்பட்ட
தர்க கோட்யா ந து - அனேகம் யுக்திகளால் அறியவில்லை.

ध्यानं ते शीलयेयं समतनुसुखबद्धासनो नासिकाग्र
न्यस्ताक्षः पूरकाद्यैर्जितपवनपथश्चित्तपद्मन्त्ववाञ्चम ।
ऊर्ध्वाग्रं भावयित्वा रविविधुशिखिनस्संविचिन्त्योपरिष्टात्
तत्रस्थं भावये त्वां सजलजलधरश्यामलं कोमळाङ्गम् ॥ ७॥

த்யானம் தே ஶீலயேயம் ஸமதனு-
ஸுக பத்தாஸனோ நாஸிகாக்ர-
ந்யஸ்தாக்ஷ: பூரகாத்யைர் ஜிதபவன
பதஶ்-சித்தபத்மம் த்வவாஞ்சம்।
ஊர்த்வாக்ரம் பாவயித்வா ரவிவிதுஶிகின:
ஸம்விசிந்த்யோபரிஷ்டாத்
தத்ரஸ்தம் பாவயே த்வாம் ஸஜல
ஜலதர-ஶ்யாமலம் கோமலாங்கம் ॥7॥

தே த்யானம் ஶீலயேயம் - தங்களுடைய தியானத்தை நான் அப்பியசிப்பேனாக.
ஸமதனு ஸுக பத்தாஸன: - சமமாக நிறுத்தப்பட்ட சரீரத்தை யுடையவனாகவும், சுகாசனத்தை யமைத்துக் கொண்டவனாகவும்,
நாஸிகாக்ர ன்யஸ்தாக்ஷ: - மூக்கின் நுனியில் வைக்கப்பட்ட கண்களை யுடையவனாகவும்,
பூர காத்யை: - பூரகம் முதலியவற்றால்
ஜித பவன பத: - வாயுமார்க்கத்தை ஜயித்தவனாகவும்,
அவாஞ்சம் - கீழ்முகமாயிருக்கும்
சித்த பத்மம் து - ஹிருதயபுண்டரீகத்தையும்
ஊர்த்வாக்ரம் பாவயித்வா - மேல்முகமுடையதாக பாவனைசெய்து
உபரிஷ்டாத் - ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக
ரவிவிது ஶிகின: - சூரியன், சந்திரன், அக்னி இவர்களை
ஸம்விசிந்த்ய - நன்கு தியானித்து, அக்னியின்
தத்ரஸ்தம் - நடுவிலிருப்பவரும்

ஸஜல ஜலதர ஶ்யாமளம்-	நீருண்ட மேகம்போல சியாமளவர்ணரும்,
கோமளாங்கம் -	அழகிய அவயவங்களை யுடையவருமான
த்வாம் பாவயே -	தங்களை தியானிப்பேனாக.

आनीलश्लक्ष्णकेशं ज्वलितमकरसत्कुण्डलं मन्दहास
स्यन्दार्द्रं कौस्तुभश्रीपरिगतवनमालोरुहाराभिरामम् ।
श्रीवत्साङ्कं सुबाहुं मृदुलसदुदरं काञ्चनच्छायचेलं
चारुस्निग्धोरुमम्भोरुहललितपदं भावयेऽहं भवन्तम् ॥ ८ ॥

ஆநீலஶ்லக்ஷ்ணகேஶம் ஜ்வலித
மகரஸத்குண்டலம் மந்தஹாஸ-
ஸ்யந்தார்த்ரம் கௌஸ்துபஶ்ரீ
பரிகத வநமாலோருஹாராபிராமம் ।
ஶ்ரீவத்ஸாங்கம் ஸுபாஹும் ம்ருதுல-
ஸதுதரம் காஞ்சனச்சாய சேலம்
சாருஸ்நிக்தோரு மம்ப்போருஹ லலித பதம்
பாவயேऽஹம் பவந்தம் ॥8॥

ஆநீலஶ் லக்ஷ்ண கேஶம்	- நன்கு கறுத்ததும் மினுமினுப்பானதுமான கேசங்களையுடையவரும்,
ஜ்வலித மகர ஸத்குண்டலம்	- பிரகாசிக்கின்ற அழகான மகர குண்டலங்களையுடையவரும்,
மந்தஹாஸஸ்யந் தார்த்ரம்	- புன்னகைப்பெருக்கினால் நனைந்தவரும்,
கௌஸ்துப ஶ்ரீபரிகத வனமாலோ ருஹாராபிராமம்	- கௌஸ்துபத்தின் காந்தியால் சூழப்பட்ட வனமாலையாலும், பெருத்த முத்துமாலையாலும் அழகுற்றவரும்,
ஶ்ரீவத்ஸாங்கம்	- ஸ்ரீவத்ஸத்தை அடையாளமாக வுடையவரும்,
ஸுபாஹும்	- அழகான திருக்கைகளையுடையவரும்,
ம்ருதுல ஸதுதரம் காஞ்சனச்சாய சேலம்	- மெதுவானதும் பிரகாசிக்கின்றதுமான வயிற்றையுடையவரும், தங்கநிறமான பட்டாடை யுடையவரும்,
சாருஸ்நிக்தோரும்	- அழகுற்றவைகளும் புஷ்டி யடைந்தவைகளுமான துடைகளை யுடையவரும்
அம்போருஹ லலிதபதம்	- தாமரைபோல் மெதுவான திருவடிகளை யுடையவருமான
பவந்தம் அஹம்பாவயே	- தங்களை நான் தியானிப்பேனாக.

सर्वाङ्गेष्वङ्ग रङ्गत्कुतुकमतिमुहुर्धारयन्नीश चित्तं
तत्राप्येकत्र युञ्जे वदनसरसिजे सुन्दरे मन्दहासे ।
तत्रालीनन्तु चेतः परमसुखचिदद्वैतरूपे वितन्व-
न्नन्यन्नो चिन्तयेयं मुहुरिति समुपारूढयोगो भवेयम् ॥ ९ ॥

ஸர்வாங்கேஷ்வங்க ரங்கத்குதுகமதி
முஹுர்த்தாரயந்நீஶ சித்தம்
தத்ராப்யேகத்ர யுஞ்ஜே வதன ஸரஸிஜே
ஸுந்தரே மந்தஹாஸே ।
தத்ராலீனம் து சேத: பரமஸுக
சிதத்வைத ரூபே விதன்வன்-
னன்யந்நோ சிந்தயேயம் முஹுரிதி
ஸமுபாரூடயோகோ பவேயம் ॥9॥

அங்க ஈஶ ரங்கத்குதுகம்- ஹே ஈசா! விருப்பத்தையடைந்த
சித்தம் ஸர்வாங்கேஷு - மனதை தங்களுடைய எல்லா அவையவங்களிலும்
அதிமுஹு: தாரயன் - அடிக்கடி நிலைநிறுத்திக்கொண்டும்,
தத்ர அபி ஸுந்தரே - அந்த அவயவங்களுக்குள்ளும் அழகுற்றதும்,
மந்தஹாஸே வதனஸரஸிஜே - புன்னகையுடையதுமான முககமலமாகிற
ஏகத்ர யுஞ்ஜே - ஒரே அவயவத்தில் சேர்த்துவைப்பேன்.
தத்ர ஆலீனம் - அந்தத் திருமுகத்தில் நன்கு லயித்த
சேத: து - மனதையோ்வெனில்,
பரமஸுக சிதத்வைத ரூபே - சச்சிதானந்தரூபியான பிரம்மத்தினிடத்தில்
விதன்வன் - செலுத்தியவனாய்
அன்யத் நோ சிந்தயேயம் - வேறொன்றையும் சிந்தியாதிருப்பேன்.
இதிமுஹு: - இவ்வாறு அடிக்கடி
ஸமுபாரூட யோக: பவேயம் - தங்கள் தியானயோகத்தை யடைந்தவனாக பவிப்பேனாக.

इत्थं त्वद्ध्यानयोगे सति पुनरणिमाद्यष्टसंसिद्धयस्ता
दूरश्रुत्यादयोऽपि ह्यहमहमिकया सम्पतेयुर्मुरारे ।
त्वत्सम्प्राप्तौ विलम्बावहमखिलमिदं नाद्रिये कामयेऽहं
त्वामेवानन्दपूर्णं पवनपुरपते पाहि मां सर्वतापात् ॥ १० ॥

இத்தம் த்வத்த்யானயோகே ஸதி
புனரணிமாத்யஷ்ட ஸமஸித்தயஸ்தா:
தூரஶ்ருத்யாதயோऽபி ஹ்யஹமஹ-
மிகயா ஸம்பதேயுர் முரா்ரே।
த்வத்ஸம்ப்ராப்தௌ விலம்பாவஹமகில-
மிதம் நாத்ரியே காமயேऽஹம்
த்வாமேவானந்தபூர்ணம் பவனபுரபதே
பாஹி மாம் ஸர்வதாபாத் ॥10॥

முராரே இத்தம்	- ஹே முராரியே! இவ்வாறு
த்வத்த்யான யோகே ஸதி புன:	- தங்களுடைய தியானயோகம் சித்தித்தபிறகு
தா: அணிமாத்யஷ்ட ஸம்ஸித்தய:	- அந்த அணிமை முதலிய எட்டு சித்திகளும்,
தூரஶ்ருத்யாதய: அபி	- தூரசிரணம் முதலானவைகளும்
அஹமஹமிகயா	- நான் முந்தி நான் முந்தியென போட்டாப் போட்டியாக
ஹி ஸம்பதேயு:	- தவறாமல் வந்துவிடும்.
த்வத் ஸம்ப்ராப்தௌ	- தங்களையடைவதில்
விலம்பா வஹம்	- விளம்பத்தை (தாமதத்தை) யுண்டுபண்ணும்
இதம் அகிலம் ந ஆத்ரியே	- இவையெல்லாவற்றையும் நான் விரும்ப மாட்டேன்.
ஆனந்த பூர்ணம் த்வாம் ஏவ	- ஆனந்தம் நிறைந்த தங்களையே
அஹம் காமயே	- நான் விரும்புகிறேன்.
பவன புர பதே	- ஹே குருவாயூரப்பா!
ஸர்வதாபாத்	- ஆத்யாத்மிகம் முதலிய தாபங்களனைத்தில் இருந்தும்
மாம் பாஹி	- என்னைக் காப்பாற்றுவீராக.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே பக்த்யா விஶுத்த சித்தஸ்யைவ பகவத் ஸ்வரூபத்யான யோக்யதா வர்ணனம் நாம பஞ்ச நவ திதமம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஶ்லோக: 982] [ஏகாதசஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 50]

தசகம் - 96

விபூதியோகம்

त्वं हि ब्रह्मैव साक्षात् परमुरुमहिमन्नक्षराणामकार
स्तारो मन्त्रेषु राज्ञां मनुरसि मुनिषु त्वं भृगुर्नारदोऽपि ।
प्रह्लादो दानवानां पशुषु च सुरभिः पक्षिणां वैनतेयो
नागानामस्यनन्तः सुरसरिदपि च स्रोतसां विश्वमूर्ते ॥१॥

த்வம் ஹி ப்ரஹ்மைவ ஸாக்ஷாத்
பரமுருமஹிமன்னக்ஷராணாமகாரஸ்-
தாரோ மந்த்ரேஷு ராஜ்ஞாம் மனுரஸி
முனிஷு த்வம்ப்ருகுர்நாரதோ'பி ।
ப்ரஹ்லாதோ தானவானாம் பஶுஷு ச
ஸுரபி: பக்ஷிணாம் வைநதேயோ
நாகானாமஸ்யனந்த: ஸுரஸரிதபி ச
ஸ்ரோதஸாம் விஶ்வமூர்த்தே ॥1॥

உருமஹிமன் விஶ்வமூர்தே	- அதிக மஹிமையுடைய ஹே விச்வமூர்த்தியே!
த்வம் ஹி ஸாக்ஷாத் பரம் ப்ரஹ்ம ஏவ	- தாங்களோ ஸாக்ஷாத் பரப்பிரம்மாகவே ஆகிறீர்கள்:
த்வம்அக்ஷராணாம்அகார:	- தாங்கள் அக்ஷரங்களுக்குள் அகாரமாகவும்,
மந்த்ரேஷு தார:	- மந்திரங்களுள் பிரணவமாகவும்,
ராக்ஞாம் மனு:	- அரசர்களுக்குள் மனு மஹாராஜனாகவும்,
முனிஷு ப்ருகு:	- முனிவர்களுக்குள் பிருகு முனிவராகவும்,
நாரத: அபி அஸி	- நாரதராகவும் இருக்கின்றீர்.
தானவானாம் ப்ரஹ்லாத:	- அசுரர்களுக்குள் பிரஹ்லாதனாகவும்,
பஶுஷு ஸுரபி: ச	- பசுக்களில் காமதேனுவாகவும்,
பக்ஷிணாம் வைனதேய:	- பக்ஷிகளுக்குள் கருடனாகவும்,
நாகானாம் அநந்த: அஸி	- நாகங்களுக்குள் அனந்தனாகவும் இருக்கின்றீர்.
அபி ச	- மேலும்,
ஸ்ரோதஸாம் ஸுர ஸரித்	- நதிகளுக்குள் கங்கையாகவுமிருக்கின்றீர்.

ब्रह्मण्यानां बलिस्त्वं क्रतुषु च जपयज्ञोऽसि वीरेषु पार्थो
भक्तानामुद्धवस्त्वं बलमसि बलिनां धाम तेजस्विनां त्वम् ।
नास्त्यन्तस्त्वद्विभूतेर्विकसदतिशयं वस्तु सर्वं त्वमेव
त्वं जीवस्त्वं प्रधानं यदिह भवदृते तन्न किञ्चित्प्रपञ्चे ॥२॥

ப்ரஹ்மண்யானாம் பலிஸ்த்வம் க்ரதுஷு ச
ஜப யஜ்ஞோஸி ஸி வீரேஷு பார்த்தோ
பக்தானாமுத்தவஸ்த்வம் பலமஸி
பலினாம் தாம தேஜஸ்வினாம் த்வம் ।
நாஸ்த்யந்தஸ் த்வத் விபூதேர்விகஸ-
ததிஶயம் வஸ்து ஸர்வம் த்வமேவ
த்வம் ஜீவஸ்த்வம் ப்ரதானம் யதிஹ
பவத்ருதே தந்ந கிஞ்சித் ப்ரபஞ்சே ॥2॥

த்வம்	-	தாங்கள்
ப்ரஹ்மண்யானாம் பலி:	-	பிராமண பக்தர்களுக்குள் பலி சக்கிரவர்த்தியாகவும்,
ருதுஷு ஜபயக்ஞ: ச	-	யக்ஞங்களுக்குள் ஜபயக்ஞமாகவும்,
வீரேஷு பார்த: அஸி	-	வீரர்களுக்குள் அர்ஜுனனாகவும் இருக்கின்றீர்கள்.
பக்தானாம் உத்தவ:	-	பக்தர்களுக்குள் உத்தவனாகவும்,
த்வம் பலினாம் பலம்	-	தாங்கள் பலமுடையவர்களுக்கு பலமாகவும்,
த்வம் தேஜஸ்வினாம்	-	தாங்கள் தேஜஸ்ஸுடையவர்களுக்கு
தாம அஸி	-	தேஜஸ்ஸாகவும் இருக்கின்றீர்கள்.
த்வத்விபூதே:அந்த:நஅஸ்தி	-	தங்களுடைய விபூதிக்கு முடிவில்லை.
விகஸததிஶயம்	-	ஸ்பஷ்டமாய் பிரகாசிக்கின்ற மேன்மையை உடைய
ஸர்வம் வஸ்து த்வம் ஏவ	-	எல்லாப் பொருளும் தாங்களே.
ஜீவ: த்வம்ப்ரதானம்த்வம்	-	ஜீவனும் தாங்கள்; பிரகிருதியும் தாங்கள்;
இஹ ப்ரபஞ்சே	-	இப்பிரபஞ்சத்தில்
பவத்ருதே யத்	-	தாங்களில்லாமல் யாதொன்றிருக்குமோ
தத கிஞ்சித் ந	-	அப்படிப்பட்டது ஒன்றுமேயில்லை.

धर्मं वर्णाश्रमाणां श्रुतिपथविहितं त्वत्परत्वेन भक्त्या
कुर्वन्तोऽन्तर्विरागे विकसति शनकैस्सन्त्यजन्तो लभन्ते ।
सत्तास्फूर्तिप्रियत्वात्मकमखिलपदार्थेषु भिन्नेष्वभिन्नं
निर्मूलं विश्वमूलं परममहमिति त्वद्विबोधं विशुद्धम् ॥ ३ ॥

தர்மம் வர்ணாஶ்ரமாணாம் ஶ்ருதிபதவிஹிதம்
த்வத்பரத்வேன பக்த்யா
குர்வந்தோஸி ந்தர்விராகே விகஸதி ஶனகை:
ஸந்த்யஜந்தோ லபந்தே ।
ஸத்தாஸ்ப்பூர்த்திப்ரியத்வாத்மக-மகில
பதார்த்தேஷு பின்னேஷ்வபின்னம்
நிர்மூலம் விஶ்வமூலம் பரமமஹமிதி
த்வத்விபோதம் விஶுத்தம் ॥3॥

வர்ணாஶ்ரமாணாம்	-	பிராமணன் முதலிய வர்ணங்களுக்கும், பிரம்மசரியம் முதலிய ஆசிரமங்களுக்கும்
ஶ்ருதிபதவிஹிதம் தர்மம்	-	வேதமார்க்கங்களில் விதிக்கப்பட்ட தர்மத்தை
த்வத் பரத்வேன	-	ஈச்வரார்ப்பணமாக
பக்த்யா குர்வந்த:	-	பக்தியுடன் அனுஷ்டித்துக்கொண்டு,
அந்த: விரா கேவிகஸதி	-	அதனால்மனதில்வைராக்கியம்உதிக்கும்பொழுது
ஶனகை: ஸந்த்யஜந்த:	-	கிரமமாக அந்த தர்மங்களை தியாகம் பண்ணிக்கொண்டு
ஸத்தாஸ்பூர்திப்ரியத்வாத்மகம்	-	ஸச்சிதானந்தரூபமானதும்
பின்னேஷு	-	வேறாகத்தோன்றும் காரியங்களான
அகில பதார்தேஷு	-	எல்லா வஸ்துக்களிலும்
அபின்னம் நிர்மூலம்	-	காரணரூபமாக வேறல்லாதிருப்பதும், தனக்குக் காரணமில்லாததும்
விஶ்வ மூலம்	-	எல்லாவற்றிற்கும் காரணமுமான
பரமம்அஹம்இதிவிசுத்தம்	-	''பரமாத்மாதான் நான்'' என்ற சுத்தமான
த்வத் விபோதம் லபந்தே	-	தங்கள் ஸ்வரூபஞானத்தை அடைகின்றனர்

ज्ञानं कर्मापि भक्तिस्त्रितयमिह भवत्प्रापकं तत्र ताव
न्निर्विण्णानामशेषे विषय इह भवेत् ज्ञानयोगेऽधिकारः ।
सक्तानां कर्मयोगस्त्वयि हि विनिहितो ये तु नात्यन्तसक्ता
नाप्यत्यन्तं विरक्तास्त्वयि च धृतरसा भक्तियोगो ह्यमीषाम् ॥ ४ ॥

ஜ்ஞானம் கர்மாபி பக்திஸ்த்ரிதய மிஹ
பவத்ப்ராபகம் தத்ர தாவந்-
நிர்விண்ணானாமஶேஷே விஷய இஹ
பவேத் ஜ்ஞான யோகேऽதிகார: ।
ஸக்தானாம் கர்மயோகஸ்த்வயி ஹி
விநிஹிதோ யே து நாத்யந்தஸக்தா:
நாப்யத்யந்தம் விரக்தாஸ்த்வயி ச
த்ருதரஸா பக்தியோகோஹ்யமீஷாம் ॥4॥

இஹ க்ஞானம்	-	இவ்வுலகில் ஞானயோகம்,
கர்ம பக்தி: த்ரிதயம்அபி	-	கர்மயோகம், பக்தியோகம் என்ற இம்மூன்றும்
பவத் ப்ராபகம்	-	தங்களையடைவிக்கும் சாதனங்களாகும்,
தத்ர தாவத் இஹ	-	அவைகளில் இவ்வுலகிலிருக்கும்
அஶேஷே விஷய நிர்விண்ணானாம்	-	விஷய சுகமனைத்திலும் வெறுப்படைந்தவர்களுக்கு
க்ஞானயோகேஅதிகார: பவேத்	-	ஞானயோகத்தில் அதிகாரம் சித்திக்கும்
ஸக்தானாம் ஹி	-	விஷயசுகங்களில் பற்றுடையவர்களுக்கோவெனில்

த்வயி விநிஹித:	-	தங்களிடத்தில் அர்ப்பணம் செய்யப்பட்ட
கர்மயோக:	-	கர்மயோகம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
து யே	-	ஆனால் எவர்கள்
அத்யந்த ஸக்தா: ந	-	விஷயசுகங்களில் மிகப் பற்றுடையவர்களாகவுமில்லையோ;
அத்யந்தம் விரக்தா: அபி ந	-	மிக வைராக்கியமுடையவர்களாகவும் இல்லையோ;
த்வயி த்ருதரஸா: ச	-	தங்களிடம் பிரேமையுடையவர்களாகவும் இருக்கின்றனரோ;
அமீஷாம் ஹி பக்தியோக:	-	அவர்களுக்கே பக்தியோகம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ज्ञानं त्वद्भक्ततां वा लघु सुकृतवशान्मर्त्यलोके लभन्ते
तस्मात्तत्रैव जन्म स्पृहयति भगवन् नाकगो नारको वा ।
आविष्टं मां तु दैवाद्भवजलनिधिपोतायिते मर्त्यदेहे
त्वं कृत्वा कर्णधारं गुरुमनुगुणवातायितस्तारयेथाः ॥ ५ ॥

ஜ்ஞானம் த்வத்பக்ததாம் வா லகு ஸுக்ருத-
வஶான் மர்த்யலோகே லபந்தே
தஸ்மாத் தத்ரைவ ஜன்ம ஸ்ப்ருஹயதி
பகவந் நாககோ நாரகோ வா ।
ஆவிஷ்டம் மாம் து தைவாத் பவஜல
நிதி போதாயிதே மர்த்ய தேஹே
த்வம் க்ருத்வா கர்ணதாரம் குருமனு-
குண வாதாயிதஸ்தாரயேதா: ॥5॥

க்ஞானம்த்வத்பக்ததாம்	-	ஞானத்தையாவது தங்களிடத்தில் பக்தியையாவது
மர்த்யலோகே ஸுக்ருதவஶாத்	-	மானிட உலகத்தில் முன்ஜன்மத்திய புண்யவசத்தால்
லகு லபந்தே	-	பிரயாசமின்றி அடைகின்றனர்.
தஸ்மாத் பகவன்	-	ஆகையால், ஹே பகவானே!
நாக க:	-	சுவர்க்கத்தை யடைந்தவனாகிலும்
நாரக: வா	-	நரகத்தை யடைந்தவனாகிலும்
தத்ர ஏவ ஜன்ம ஸ்ப்ருஹயதி	-	அந்த மனிதலோகத்திலேயே பிறப்பை விரும்புகின்றான்.
தைவாத் பவஜலநிதிபோதாயிதே		பாக்கியவசத்தால் சம்சாரமாகிற சாகரத்தைத் தாண்ட ஓர் மரக்கலம்போலிருக்கும்
மர்த்யதேஹே ஆவிஷ்டம் மாம் து	-	மானிடசரீரத்தில் பிரவேசித்திருக்கும் என்னையும்
குரும்கர்ணதாரம்க்ருத்வாத்வம்	-	ஆசாரியனைபடகோட்டியாகச்செய்துதாங்கள்

அநு குண வாதாயித: - அதற்கனுகூலமான காற்றாகவிருந்து கொண்டு
தாரயேதா: - கரையேற்றுவீராக.

अव्यक्तं मार्गयन्तः श्रुतिभिरपि नयैः केवलज्ञानलुब्धाः
क्लिश्यन्तेऽतीव सिद्धिं बहुतरजनुषामन्त एवाप्नुवन्ति ।
दूरस्थः कर्मयोगोऽपि च परमफले नन्वयं भक्तियोग-
स्त्वामूलादेव हृद्यस्त्वरितमयि भवत्प्रापको वर्धतां मे ॥ ६ ॥

அவ்யக்தம் மார்கயந்த: ஶ்ருதிபிரபி
நயை: கேவலஜ்ஞான லுப்தா:
க்லிஶ்யந்தேऽதீவ ஸித்திம் பஹுதர
ஜனுஷாமந்த ஏவாப்னுவந்தி ।
தூரஸ்த: கர்மயோகோऽபி ச பரமபலே
நன்வயம் பக்தியோகஸ்-
த்வாமூலாதேவ ஹ்ருத்யஸ்த்வரிதமயி
பகவத்ப்ராபகோ வர்த்ததாம் மே ॥ 6 ॥

கேவல க்ஞான லுப்தா: - கேவலஞானத்தை மட்டும் விரும்புகின்றவர்கள்
ஶ்ருதிபி: - உபநிஷத்துக்களைக்கொண்டும்
நயை: அபி - மீமாம்ஸாநியாயங்களைக்கொண்டும்
அவ்யக்தம் - அவ்யக்தமான பரப்பிரம்மத்தை
மார்க யந்த: அதீவ க்லிஶ்யதே - விசாரம்பண்ணிக்கொண்டு மிகக் கஷ்டப் படுகின்றனர்;
பஹுதரஜனுஷாம் அந்தே ஏவ - பல ஜன்மங்களுடைய முடிவில்தான்
ஸித்திம் ஆப்னுவந்தி - மோக்ஷ சித்தியைப் பெறுகின்றனர்.
கர்மயோக: அபி ச பரமபலே தூரஸ்த: - கர்மயோகமும் பரமபுருஷார்த்தமான மோக்ஷவிஷயத்தில் ஸ்வர்க்கலோகம் முதலிய அவாந்தர பலங்களைக்கொண்டு வெகுதூரத்திலிருக்கிறது,
அயி - ஹே ஈசா!
நநு ஆமூலாத் ஏவ ஹ்ருத்ய: - நிச்சயமாக ஆதிமுதலே மனதைக் கவருகின்றதும்
த்வரிதம் பவத் ப்ராபக: - விரைவாகவே தங்களை அடைவிக்கின்றதுமான
அயம் பக்தி யோக: து மே வர்த்ததாம் - இந்த பக்தியோகமொன்றே எனக்கு விருத்தியடையக்கடவது.

ज्ञानायैवातियत्नं मुनिरपवदते ब्रह्मतत्त्वं तु शृण्वन्
गाढं त्वत्पादभक्तिं शरणमयति यस्तस्य मुक्तिः कराग्रे ।
त्वद्ध्यानेऽपीह तुल्या पुनरसुकरता चित्तचाञ्चल्यहेतो-
रभ्यासादाशु शक्यं तदपि वशयितुं त्वत्कृपाचारुताभ्याम् ॥ ७॥

ஜ்ஞானாயைவாதியத்னம் முனிரபவததே
ப்ரஹ்மதத்த்வம் து ஶ்ருண்வன்
காடம் த்வத்பாதபக்திம் ஶரணமயதி
யஸ்தஸ்ய முக்தி: கராக்ரே।
த்வத்த்யானேऽபீஹ துல்யா புனரஸுக
ரதா சித்த சாஞ்சல்யஹேதோ-
ரப்யாஸாதாஶு ஶக்யம் ததபி வஶயிதும்
த்வத்க்ருபா சாருதாப்யாம் ॥7॥

முனி: க்ஞானாய ஏவ	-	வியாசமுனிவர் கேவலஞானத்தை மட்டுமடைய
அதியத்னம் அபவததே	-	பல கிரந்தங்களைப் படித்துச் செய்யப்படும் அதிகமான பிரயத்தனத்தை நிஷேதிக்கின்றார்.
து: ப்ரம்ஹ தத்வம்	-	ஆனால் எவன் பிரம்மதத்வத்தை
ஶிருண்வன் த்வத் பாத பக்திம்	-	கேட்டறிந்துகொண்டு தங்கள் திருவடிகளில் பக்தியை
காடம் ஶரணம் அயதி	-	உறுதியாக வைத்து சரணமடைகிறானோ;
தஸ்ய முக்தி:	-	அவனுக்கு மோக்ஷமானது
கராக்ரே	-	கையின் நுனியிலேயே இருக்கின்றது.
புன: இஹ த்வத் த்யானே அபி	-	ஆனால் இந்த பக்தியோகத்திலும்
சித்த சாஞ்சல்ய ஹேதோ	-	மனதின் சாஞ்சல்யம் நிமித்தமாக
அஸுகரதா துல்யா	-	எளிதில் செய்யமுடியாததென்பது துல்லியமே.
அபி தத்	-	அவ்விதமாகிலும் அந்தத் தியானமானது
அப்யாஸாத்	-	அப்பியாசத்தைக்கொண்டும்
த்வத் க்ருபா சாருதாப்யாம்	-	தங்கள் கிருபையாலும், தங்கள் திருமேனியின் அழகினாலும்
ஆஶுவஶயிதும்ஶக்யம்	-	விரைவாக சம்பாதிக்க முடியும்.

निर्विण्णः कर्ममार्गे खलु विषमतमे त्वत्कथादौ च गाढं
जातश्रद्धोऽपि कामानयि भुवनपते नैव शक्नोमि हातुम् ।
तद्भूयो निश्चयेन त्वयि निहितमना दोषबुद्ध्या भजंस्तान्
पुष्णीयां भक्तिमेव त्वयि हृदयगते मङ्क्षु नङ्क्ष्यन्ति सङ्गाः ॥ ८॥

நிர்விண்ண: கர்மமார்க்கே கலு விஷமதமே
த்வத்கதாதௌ ச காடம்
ஜாதஶ்ரத்தோऽபி காமானயி புவனபதே
நைவ ஶக்னோமி ஹாதும் ।
தத்பூயோநிஶ்சயேன த்வயி நிஹிதமனா
தோஷபுத்த்யா பஜம்ஸ் தான்
புஷ்ணீயாம் பக்திமேவ த்வயி ஹ்ருதயகதே
மங்க்ஷு நங்க்ஷ்யந்தி ஸங்கா: ॥8॥

அயி புவன பதே - ஹே லோகநாதா!
விஷம தமே கர்ம மார்கே - மிகத் தொந்தரவான கர்மமார்க்கத்தில்
நிர்விண்ண: கலு - வெறுப்படைந்தவனாகவே
த்வத் கதா தௌ ச - தங்கள் சரித்திரம் முதலியதிலும்
காடம் ஜாத ஶ்ரத்த: அபி - திடமாக உண்டான சிரத்தையுடையவனாக இருந்தபோதிலும்
காமான் ஹாதும் - காமங்களை விட்டுவிட
ந ஶக்நோமி ஏவ - சக்தியற்றவனாகவே ஆகிறேன்.
தத் பூய: நிஶ்சயேன த்வயி - ஆகையால் அடிக்கடி உறுதியுடன் தங்களிடத்தில்
நிஹிதமனா: தோஷ புத்த்யா - மனதைச் செலுத்தியவனாக தோஷ புத்தியுடன்
தான் பஜன் - அந்த காமங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு
பக்திம் ஏவ புஷ்ணீயாம் - பக்தியையே வளர்ப்பேனாக.
த்வயி ஹ்ருதயகதே - தாங்கள் ஹிருதயத்தை அடைந்தபொழுது
ஸங்கா: - விஷயத்திலுள்ள பற்றுதல்கள்
மங்க்ஷுநங்க்ஷயந்தி - விரைவில் நாசமடைந்துவிடும்.

कश्चित्क्लेशार्जितार्थक्षयविमलमतिर्नुद्यमानो जनौघैः
प्रागेवं प्राह विप्रो न खलु मम जनः कालकर्मग्रहा वा ।
चेतो मे दुःखहेतुस्तदिह गुणगणं भावयत्सर्वकारी
त्युक्त्वा शान्तो गतस्त्वां मम च कुरु विभो तादृशीं चित्तशान्तिम् ॥९॥

கஶ்சித் க்லேஶார்ஜிதார்த்த க்ஷய
விமலமதிர் நுத்யமானோ ஜநௌகை:
ப்ராகேவம் ப்ராஹ விப்ரோ ந கலு
மம ஜன: காலகர்ம க்ரஹாவா ।
சேதோ மே து:க்கஹேதுஸ்ததிஹ
குணகணம் பாவயத் ஸர்வகாரீத்-
யுக்த்வா ஶாந்தோ கதஸ்த்வாம் மம ச குரு
விபோ தாத்ருஶீம் சித்த ஶாந்திம் ॥9॥

ப்ராக்க ஶ்சித் விப்ர:	-	முன்னொருகாலத்தில் ஒரு பிராமணன்
க்லேஶார்ஜிதார்த்த க்ஷய விமலமதி	-	மிகக் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருள் நாசமடைந்ததால் வெறுப்படைந்து அதனால் மாசற்ற மனமுடையவனாய்
ஜனௌகை: நுத்யமான-		ஜனங்களால் துன்புறுத்தப்பட்டவனாய்
ஏவம் ப்ராஹ	-	பின்வருமாறு சொன்னான்.
மமகலு துக்கஹேது:	-	எனக்கு நிச்சயமாக துக்கத்திற்குக் காரணம்
ஜன: கால கர்ம க்ரஹா: வா ந	-	ஜனங்களோ, காலமோ, கர்மமோ கிரகங்களோ அல்ல.
சேத: மே	-	மனதுதான் எனக்கு வருத்தத்திற்குக்காரணம்.
தத் இஹ	-	அந்தச் சித்தமானது ஆத்மாவிடத்தில்
குணகணம்	-	கர்த்ருத்வம் முதலிய குணகணத்தை
பாவயத்	-	ஆரோபணஞ்செய்து
ஸர்வகாரீ இதி உக்த்வா	-	எல்லாவற்றையும் செய்கிறது, என்று சொல்லி
ஶாந்த: த்வாம் கத:	-	சாந்தியடைந்தவனாக தங்களை வந்தடைந்தான்.
விபோ மம ச	-	ஹே பிரபுவே! எனக்கும்
தாத்ருஶீம் சித்த ஶாந்திம் குரு	-	அப்படிப்பட்ட மனச்சாந்தியை செய்வீராக

ऐळः प्रागुर्वशीं प्रत्यतिविवशमनाः सेवमानश्चिरं तां
गाढं निर्विद्य भूयो युवतिसुखमिदं क्षुद्रमेवेति गायन् ।
त्वद्भक्तिं प्राप्य पूर्णः सुखतरमचरत्तद्वदुद्धूत सङ्गं
भक्तोत्तंसं क्रिया मां पवनपुरपते हन्त मे रुन्धि रोगान् ॥१०॥

ஐல : ப்ராகுர்வஶீம் ப்ரத்யதி
விவஶமனா : ஸேவமானஸ்சிரம் தாம்
காடம் நிர்வித்ய பூயோ யுவதிஸுக-
மிதம் க்ஷுத்ரமேவேதி காயன் ।
த்வத் பக்திம் ப்ராப்ய பூர்ண:
ஸுகதரமசரத் தத்வதுத்தூய ஸங்கம்
பக்தோத்தம்ஸம் க்ரியா மாம் பவன புரபதே
ஹந்தமே ருந்தி ரோகான் ॥ 10 ॥

ப்ராக் ஜல:	-	முன்னொருகாலத்தில் புரூரவஸ் (என்ற ஓர் அரசன்)
உர்வஶீம் ப்ரதி	-	ஊர்வசியைப்பற்றி
அதிவிவஶமனா:	-	மிகப் பரவசமனத்தினனாய்
சிரம் தாம் ஸேவமான:பூய:-		வெகுநாள் அவளை அனுபவித்து பிறகு,
காடம் நிர்வித்ய	-	திடமான வைராக்கியத்தை அடைந்து,
இதம் யுவதிஸுகம் க்ஷுத்ரம் ஏவ	-	இந்த ஸ்திரீசுகம் மிகத் துச்சமானதே
இதி காயன்	-	என்று சொல்லிக்கொண்டு
த்வத் பக்திம் ப்ராப்ய	-	தங்களிடம் பக்தியை அடைந்து
பூர்ண:	-	பூர்ணமனோரதனாக பவித்து
ஸுகதரம் அசரத்	-	வெகு சுகமாக சஞ்சரித்தான்.
பவனபுரபதே தத்வத்	-	ஹே குருவாயூரப்பா! அதுபோல
ஸங்கம் உத்தூய மாம்	-	பற்றுதலை வெகுதூரத்தில் விலக்கி என்னை
பக்தோத்தம்ஸம் க்ரியா:-		பக்தர்களில் சிறந்தவனாகச் செய்வீராக.
ஹந்த மே ரோகான் ருந்தி	-	கஷ்டம்! (முதலில்) எனது வியாதிகளை அகற்றவேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே பகவத் விபூதி வர்ணனம், கர்மக்ஞான பக்தி மார்காதிகாரி நிரூபணம் சித்தோபஶம ப்ரார்தனம் ச ஷண்ணவதிதமம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஶ்லோக: 992] [ஏகாதசஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 60]

தஶகம் - 97

சிறந்த பக்தியை ப்ரார்த்திப்பதை வர்ணிப்பது

त्रैगुण्याद्भिन्नरूपं भवति हि भवने हीनमध्योत्तमं यत्
ज्ञानं श्रद्धा च कर्ता वसतिरपि सुखं कर्म चाहारभेदाः ।
त्वत्क्षेत्रत्वन्निषेवादि तु यदिह पुनस्त्वत्परं तत्तु सर्वं
प्राहुर्नैर्गुण्यनिष्ठं तदनुभजनतो मङ्क्षु सिद्धो भवेयम् ॥ १ ॥

த்ரைகுண்யாத் பின்ன ரூபம் பவதி ஹி
புவனே ஹீனமத்யோத்தமம் யத்-
ஜ்ஞானம் ஶ்ரத்தா ச கர்தா
வஸதி ரிதிஸுகம் கர்ம சாஹார பேதோ ।
த்வத் க்ஷேத்ர-த்வந்நிஷேவாதி து யதிஹ
புனஸ் த்வத்பரம் தத்துஸர்வம்
ப்ராஹுர் நைர்குண்ய நிஷ்டம் ததனு -
பஜனதோ மங்க்ஷு ஸித்தோ பவேயம் ॥1॥

புவனே க்ஞானம் ஶ்ரத்தா ச- இவ்வுலகில் ஞானமும், சிரத்தையும்,
கர்தா வஸதி: அபி - கர்த்தாவும், வாசஸ்தலமும்,
ஸுகம் கர்ம ச - சுகமும், கர்மாவும்
ஆஹார பேதா: ச - ஆஹாரபேதங்களும் என்ற
யத் - யாதொன்றுண்டோ அதெல்லாம்
த்ரை குண்யாத் பின்னரூபம் - ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணங்களிலிருந்துண்டானதால் வேறுபட்ட உருவமுடையதாகவும்
ஹீன மத்யோத்தமம் பவதி ஹி - தாழ்வுற்றதாகவும், நடுத்தரமானதாகவும், மிகச்சிறந்ததாகவும் ஆகிறது என்று பிரசித்தி.
புன: இஹ - ஆனால் இவ்வுலகில்
த்வத் க்ஷேத்ர த்வந்நிஷேவாதி - தங்கள் க்ஷேத்திரத்தையும், தங்களையும் சேவிப்பது முதலியது
யத் து தத்ஸர்வம் - யாதொன்று உண்டோ அவையெல்லாம்
த்வத் பரம் து - தங்கள் விஷயமாகவே பவிக்குமானால்
நைர்குண்ய நிஷ்டம் ப்ராஹு:- நிர்க்குணவிஷயமென்று செல்லுகின்றனர்.
ததனு பஜனத: - அதை அடிக்கடி சேவிப்பதால்
மங்க்ஷு ஸித்த: பவேயம் - விரைவாக நான் முக்தியடைந்தவனாக ஆவேனாக.

त्वय्येव न्यस्तचित्तः सुखमयि विचरन्सर्वचेष्टास्त्वदर्थं
त्वद्भक्तैस्सेव्यमानानपि चरितचरानाश्रयन् पुण्यदेशान् ।
दस्यौ विप्रे मृगादिष्वपि च सममतिर्मुच्यमानावमान
स्पर्धासूयादिदोषः सततमखिलभूतेषु संपूजये त्वाम् ॥ २ ॥

த்வய்யேவ ந்யஸ்தசித்த: ஸுகமயி விசரன்
ஸர்வ சேஷ்டாஸ் த்வதர்த்தம்
த்வத்பக்தை: ஸேவ்யமானானபி சரித-
சரானாஶ்ரயன் புண்ய தேஶான்।
தஸ்யௌ விப்ரே ம்ருகாதிஷ்வபி
ச ஸமமதிர்-முச்யமானாவமான-
ஸ்பர்த்தா ஸூயாதி தோஷ: ஸததமகில
பூதேஷு ஸம்பூஜயே த்வாம் ॥2॥

அயி	-	ஹே ஈசா!
த்வயி ஏவ ந்யஸ்த சித்த:	-	தங்களிடத்திலேயே மனதைச் செலுத்தியவனாய்
ஸுகம் விசரன்	-	சுகமாக ஸஞ்சரித்துக்கொண்டும்,
ஸர்வ சேஷ்டா:	-	சகல பிரவிருத்திகளையும்
த்வதர்தம்	-	தங்களுக்காகவே செய்துகொண்டும்,
த்வத்பக்தை:	-	தங்களுடைய பக்தர்களால்
ஸேவ்யமானான்	-	இப்பொழுது செய்யப்படுகின்றவையும் சேவிக்கப்படுகின்றவையும்,
சரித சரான் அபி	-	முன்செய்யப்பட்டவையும், சஞ்சரிக்கப் பட்டவையுமான
புண்ய தேஶான்	-	புண்ணிய கர்மங்களையும், புண்ணிய தேசங்களையும்
ஆஶ்ரயன்	-	அனுஷ்டித்துக்கொண்டு, அடைந்துகொண்டும்
தஸ்யௌ விப்ரே ச	-	திருடனிடத்திலும், பிராமணனிடத்திலும்,
ம்ருகாதிஷு அபி ஸமமதி:	-	மிருகம் முதலியவற்றிலும் சமபுத்தியுடையவனாய்
முச்ய மானாவமான ஸ்பர்தா ஸூயாதி தோஷ:	-	விடுப்படுகின்ற அவமானம், விரோதம், அசூயை முதலிய தோஷங்களை யுடையவனாகவும்,
அகில பூதேஷு	-	ஸமஸ்த பிராணிகளிலும்
ஸததம் த்வாம் ஸம்பூஜயே	-	எப்பொழுதும் தங்களை நன்கு பூஜிப்பேனாக.

त्वद्भावो यावदेषु स्फुरति न विशदं तावदेवं ह्युपास्तिं
कुर्वन्नैकात्म्यबोधे झटिति विकसति त्वन्मयोऽहं चरेयम् ।
त्वद्धर्मस्यास्य तावत्किमपि न भगवन् प्रस्तुतस्य प्रणाश
स्तस्मात्सर्वात्मनैव प्रदिश मम विभो भक्तिमार्गं मनोज्ञम् ॥ ३ ॥

த்வத் பாவோ யாவதேஷு ஸ்புரதி ந
விஶதம் தாவதேவம் ஹ்யுபாஸ்திம்
குர்வன்னைகாத்ம்ய போதே ஜடிதி
விகஸதி த்வன்மயோऽஹம சரேயம் ।
த்வத்தர்மஸ்யாஸ்ய தாவத் கிமபி ந
பகவன் ப்ரஸ்துதஸ்ய ப்ரணாஶஸ்-
தஸமாத் ஸர்வாத்மனைவ ப்ரதிஶ மம
விபோ பக்திமார்கம் மனோஜ்ஞம் ॥3॥

ஏஷு	-	இந்தத்திருடன், பிராமணன், முதலியவைகளில்
த்வத் பாவ: யாவத்	-	ஈசுவரபாவமானது எதுவரையில்
விஶதம் ந ஸ்புரதி தாவத்	-	ஸ்பஷ்டமாகவிளங்கவில்லையோ அதுவரையில்
ஏவம் ஹி உபாஸ்திம் குர்வன்	-	இவ்விதமே உபாயனம் செய்துகொண்டு
ஏகாத்ம போதே	-	எல்லாரிடத்திலுமிருக்கும் ஆத்மா ஒன்றே என்ற அறிவு
ஜடிதி விகஸதி அஹம்	-	விரைவாகத் தோன்றியபொழுது, நான்
த்வன்மய: சரேயம்	-	தாங்களாகவே பவித்து ஸஞ்சரிப்பேனாக.
பகவன்	-	ஐசுவரியாதி குணங்கள் நிறைந்த ஹே ஈசா!
ப்ரஸ்துதஸ்ய அஸ்ய த்வத்தர்மஸ்ய	-	ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த பாகவத தர்மத்திற்கு
தாவத்	-	முடிவுவரையில்
கிமபி ப்ரணாஶ: ந	-	கொஞ்சங்கூட குறைவு ஏற்படுவதில்லை.
தஸ்மாத் விபோ	-	ஆகையால் ஹே பிரபுவே!
ஸர்வாத்மநா ஏவ	-	எவ்விதத்திலுமே
மனோக்ஞம் பக்தி மார்கம்	-	மனதைக்கவருகின்றதான பக்திமார்க்கத்தை
மம ப்ரதிஶ	-	எனக்குத் தந்தருள்வீராக.

तच्चैनं भक्तियोगं द्रढयितुमयि मे साध्यमारोग्यमायु
र्दिष्ट्या तत्रापि सेव्यं तव चरणमहो भेषजायेव दुग्धम् ।
मार्कण्डेयो हि पूर्वं गणकनिगदितद्वादशाब्दायुरुच्चैः
सेवित्वा वत्सरं त्वां तव भटनिवहैर्द्रावयामास मृत्युम् ॥ ४ ॥

தஞ்சைனம் பக்தியோகம் த்ரடயிதுமயி மே
ஸாத்யமாரோக்ய மாயுர்
திஷ்ட்யா தத்ராபி ஸேவ்யம் தவ சரண-
மஹோ பேஷஜாயேவ துக்தம் ।
மார்கண்டேயோ ஹி பூர்வம் கணக-
நிகதித த்வாதஶாப்தாயுருச்சை:
ஸேவித்வா வத்ஸரம் த்வாம் தவ பட
நிவஹைர்த்ராவயாமாஸ ம்ருத்யும் ॥4॥

அயி தம் ஏனம் பக்தி யோகம்	-	ஹே ஈசா! முன் கூறப்பட்ட இந்த பக்தி யோகத்தை
த்ரடயிதும் ச	-	திடப்படுத்துவதற்கும்
மே ஆரோக்யம் ஆயு:	-	எனக்கு முதலில் ரோகமில்லாமையும் ஆயுஸ்ஸூம் (ஆயுளும்)
ஸாத்யம்	-	சம்பாதிக்கப்பட வேண்டியதாக இருக்கின்றது;
தத்ர அபி தவ சரணம்	-	அதை சம்பாதிப்பதிலும் தங்கள் திருவடி
பேஷ ஜாய துக்தம் இவ-		மருந்திற்காக பால்போல
ஸேவ்யம்	-	சேவிக்கத்தகுந்ததாக ஆயிற்று
அஹோ திஷ்ட்யா	-	அதுவும் மஹாபாக்கியமே.
ஹி	-	ஏனென்றால்
பூர்வம் மார்கண்டேய:	-	முன் ஒருகாலத்தில் மார்க்கண்டேயரென்பவர்
கணக நிகதித த்வாதஶாப்தாயு:	-	ஜோதிஷர்களால் கூறப்பட்ட பன்னிரண்டு வருஷ ஆயுஸ்ஸையுடையவராக
த்வாம் வத்ஸரம் உச்சை: ஸேவித்வா	-	தங்களை ஒரு வருஷம் முடிய நன்றாக சேவித்து
தவ பட நிவஹை:	-	தங்களுடைய தூதர்க்கூட்டத்தைக்கொண்டு
ம்ருத்யும் த்ராவயாமாஸ-		யமனை விரட்டினார்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே ஏகாதஶஸ்கந்த பரிச்சேத:

[ஏகாதசஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 64]

[ஆதித ஶ்லோக: 996]

அத த்வாதஶ ஸ்கந்த பரிச்சேத: மார்கண்டேயர் சரித்ரம்

मार्कण्डेयश्चिरायुस्स खलु पुनरपि त्वत्परः पुष्पभद्रा
तीरे निन्ये तपस्यन्नतुलसुखरतिः षट् तु मन्वन्तराणि ।
देवेन्द्रस्सप्तमस्तं सुरयुवतिमरुन्मन्मथैर्मोहयिष्यन्
योगोष्मप्लुष्यमाणैर्न तु पुनरशकत्त्वज्जनं निर्जयेत् कः ॥५॥

மார்க்கண்டேயஶ்சிராயு: ஸ கலு
புனரபி த்வத்பர: புஷ்பபத்ரா-
தீரே நின்யே தபஸ்யன்னதுல
ஸுகரதி: ஷட் து மன்வந்தராணி ।
தேவேந்த்ர: ஸப்தமஸ்தம் ஸுரயுவதி-
மருன் மன்மதைர்-மோஹயிஷ்யன்
யோகோஷ்மப்லுஷ்யமாணைர்-ந து
புனரஶகத் த்வஜ்ஜனம் நிர்ஜயேத் க : ॥5॥

சிராயு:	-	சிரஞ்சீவியான
ஸ மார்க்கண்டேய:	-	அந்த மார்க்கண்டேயனும்,
புன: அபி	-	நெடுநாள் ஆயுஸ்ஸையடைந்துங்கூட மறுபடியும்
த்வத்பர:	-	தங்கள் பக்தனாக பவித்து
அதுல ஸுகரதி:	-	ஒப்பற்ற பஜனானந்தத்தில் சிரத்தை உடையவனாய்
புஷ்ப பத்ராதீரே தபஸ்யன் து	-	புஷ்பபத்திரா நதிக்கரையில் தபஸ் செய்துகொண்டே
ஷட் மந்வந்தராணி நின்யே	-	ஆறு மன்வந்தரங்களை கழித்தார்.
ஸப்தம: தேவேந்த்ர: தம்	-	ஏழாவது தேவேந்திரன், அந்த மார்க்கண்டேயனை
ஸுரயுவதி மருன் மன்மதை:	-	அப்சரஸ்திரீகள், வசந்தமாருதன், மன்மதன் இவர்களைக்கொண்டு
மோஹயிஷ்யன்	-	மயக்க விருப்பங்கொண்டான்.
புன: யோகோஷ்மப் லுஷ்யமாணை:	-	ஆனால் யோகாக்கினியால் தகிக்கப்படுகின்ற அவர்களைக்கொண்டு
ந து அஶகத்	-	மயக்கச் சக்தனாகவேயில்லை.
ஸ்வஜ்ஜனம் க: நிர்ஜயேத்	-	தங்கள் பக்தனை யார்தான் ஜயிப்பார்?

प्रीत्या नारायणाख्यस्त्वमथ नरसखः प्राप्तवानस्य पार्श्वं
तुष्ट्या तोष्ट्यमानः स तु विविधवरैर्लोभितो नानुमेने ।
द्रष्टुं मायां त्वदीयां किल पुनरवृणोद्भक्तितृप्तान्तरात्मा
मायादुःखानभिज्ञस्तदपि मृगयते नूनमाश्चर्यहेतोः ॥ ६ ॥

ப்ரீத்யா நாராயணாக்யஸத்வமத நரஸக:
ப்ராப்தவானஸ்ய பார்ஶ்வம்
துஷ்ட்யா தோஷ்டூயமான: ஸ து
விவிதவரைர் லோபிதோ நானுமேனே।
த்ரஷ்டும் மாயாம் த்வதீயாம் கில
புனரவ்ருணோத் பக்தி த்ருப்தாந்தராத்மா
மாயா து:க்கானபிஜ்ஞஸ்ததபி
ம்ருகயதே நூனமாஶ்சர்யஹேதோ: ॥6॥

அத நாராயணாக்ய: த்வம் - பிறகு நாராயணன் என்று பெயருடைய தாங்கள்
நரஸக: ப்ரீத்யா - நரனுடன் கூட சந்தோஷத்துடன்
அஸ்ய பார்ஶ்வம் ப்ராப்தவான் - அந்த மார்க்கண்டேயன் பக்கத்தில் வந்தீர்கள்.
த்ரஷ்டும் தோஷ்டூயமான: - மிகச் சந்தோஷத்துடன் ஸ்துதிக்கின்ற
ஸ து - அந்த மார்க்கண்டேயனோவெனில்
விவித வரை: - பற்பல வரங்களைக்கொண்டு
லோபித: - ஆசைமூட்டப்பட்டிருந்தும்
பக்தி: த்ருப்தாந்தராத்மா- பக்தியாலேயே திருப்தியடைந்த மனதையுடையவனாக
ந அனுமேனே - அவ்வரங்களை விரும்பவில்லை.
புன: த்வதீயாம் மாயாம் த்ரஷ்டும் - ஆனால் தங்கள் மாயையை பார்ப்பதற்கு
அவ்ருணோத் கில - வேண்டினார் அல்லவா.
மாயாதுக்கானபிக்ஞ: - மாயையால் உண்டாகும் வருத்தத்தை அறியாத அவர்
ஆஶ்சர்ய ஹே தோ: - ஆச்சரியம் காரணமாக
தத் அபி ம்ருகயதே நூனம் - அந்த மாயாதுக்கத்தையும் விரும்பியிருக்கக் கூடும்.

यातेे त्वय्याशु वाताकुलजलदगळत्तोयपूर्णातिघूर्ण
त्सप्तार्णोराशिमग्ने जगति स तु जले सम्भ्रमन्वर्षकोटीः ।
दीनः प्रैक्षिष्ट दूरे वटदलशयनं कञ्चिदाश्चर्यबालं
त्वामेव श्यामळाङ्गं वदनसरसिजन्यस्तपादाङ्गुलीकम् ॥ ७ ॥

யாதே த்வய்யாஶு வாதாகுல-
ஜலதகலத் தோயபூர்ணாதி கூர்ணத்
ஸப்தார்ணோ ராஶிமக்னே ஜகதி
ஸ து ஜலே ஸம்ப்ரமன் வர்ஷகோடீ: ।
தீன: ப்ரைக்ஷிஷ்ட தூரே வடதல
ஶயனம் கஞ்சிதாஶ்சர்யபாலம்
த்வாமேவ ஶ்யாமலாங்கம் வதன
ஸரஸிஜந்யஸ்த பாதாங்குலீகம் ॥ 7 ॥

த்வயி ஆஶு யாதே	- தாங்கள் தாமதியாமல் சென்றதும்,
ஜகதி வாதாகுலஜலத கலத்தோய பூர்ணாதீ கூர்ணத் ஸப்தார்ணோ ராஸி மக்னே	உலகமானது, பிரளயக்காற்றினால் சிதறுண்ட மேகங்களிலிருந்து பொழிகின்ற ஜலத்தினால் நிறைந்தவையும் அதனால் கரைபுரண்டோடுகின்றவையுமாக ஸப்தஸாகரங்களில் மூழ்கியபொழுது
ஸ: து ஜலே	- அந்த மார்க்கண்டேயனும் அந்தப் பிரளய ஜலத்தில்
வர்ஷகோடீ: ஸம்ப்ரமன்	- அனேககோடி வருஷங்கள் சுற்றிக்கொண்டு
தீன: வடதல ஶயனம்	- அதனால் வருந்தியவராக ஆலிலையில் படுத்திருப்பவரும்
ஶ்யாமலாங்கம்	- சியாமளவர்ணமான திருமேனியுடையவரும்
வதனஸரஸி ஜன்யஸ்த பாதாங்குலீகம்	வதனாரவிந்தத்தில் கால்விரலை வைத்துக் கொண்டிருப்பவரும்
கஞ்சித்	- இவ்விதமென்று சொல்லமுடியாதவரும்
ஆஶ்சர்ய பாலம்	- அற்புதக் குழந்தைரூபமான
த்வாம் ஏவ தூரே ப்ரைக்ஷிஷ்ட	- தங்களையே வெகுதூரத்தில் கண்டார்.

दृष्ट्वा त्वां हृष्टरोमा त्वरितमभिगतः स्प्रष्टुकामो मुनीन्द्रः
श्वासेनान्तर्निविष्टः पुनरिह सकलं दृष्टवान् विष्टपौघम् ।
भूयोऽपि श्वासवातैर्बहिरनुपतितो वीक्षितस्त्वत्कटाक्षै-
र्मोदादाश्लेष्टुकामस्त्वयि पिहिततनौ स्वाश्रमे प्रागवदासीत् ॥ ८ ॥

த்ருஷ்ட்வா த்வாம் ஹ்ருஷ்டரோமா த்வரித-
மபிகத: ஸ்ப்ரஷ்டுகாமோ முனீந்த்ர:
ஶ்வாஸேனாந்தர் நிவிஷ்ட: புனரிஹ ஸகலம்
த்ருஷ்டவான் விஷ்டபௌகம் ।
பூயோऽபி ஶ்வாஸ வாதைர்-பஹிரனுபதிதோ
வீக்ஷிதஸ்த்வத் கடாக்ஷைர்-
மோதாதாஶ்லேஷ்டுகாமஸ்த்வயி பிஹித-
தனௌ ஸ்வாச்ரமே ப்ராக்வதாஸீத் ॥ 8 ॥

த்வாம் த்ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்ட ரோமா - தங்களைக் கண்டு மயிர் சிலிர்த்தவரும்,
ஸ்ப்ரஷ்டு காம: - தொட விரும்பியவராய்
த்வரிதம் அபிகத: - விரைவாக தங்கள் பக்கம் வந்தவருமான
முனீந்த்ர: - அந்த முனிவர்பெருமான்
ஶ்வாஸேன அந்த: நிவிஷ்ட: - மூச்சுக்காற்றுவழியாக உட்சென்று
புன: இஹ - மறுபடியும் அவ்விடத்தில்
ஸகலம் விஷ்ட பௌகம் த்ருஷ்ட்வான் - உலகமனைத்தையும் பார்த்தார்.
பூய: அபி ஸ்வாஸ வாதை: - மறுபடியும் மூச்சுக்காற்றுவழியாக
பஹி: அனுபதித: - வெளியில்வந்து,
த்வத்கடாக்ஷ வீக்ஷித: - தங்கள் கடைக்கண் பார்வைகளால் பார்க்கப்பட்டவராய்
மோதாத் - சந்தோஷத்தினால்
ஆஶ்லேஷ்டு காம - தங்களை ஆலிங்கனம் செய்ய விரும்பிய அவர்,
த்வயி பிஹித தனௌ - தாங்கள் தங்கள் சரீரத்தை மறைக்கவும்
ப்ராக்வத் ஸ்வாஶ்ரமே ஆஸீத் - முன்போல தனது ஆசிரமத்தில் இருந்தார்.

गौर्या सार्धं तदग्रे पुरभिदथ गतस्त्वत्प्रियप्रेक्षणार्थी
सिद्धानेवास्य दत्त्वा स्वयमयमजरामृत्युतादीन् गतोऽभूत् ।
एवं त्वत्सेवयैव स्मररिपुरपि स प्रीयते येन तस्मा
न्मूर्तित्रय्यात्मकस्त्वं ननु सकलनियन्तेति सुव्यक्तमासीत् ॥ ९ ॥

கௌர்யா ஸார்த்தம் ததக்ரே புரபிதத
கதஸ்த்வத்ப்ரிய ப்ரேக்ஷணார்த்தீ
ஸித்தாநேவாஸ்ய தத்த்வா ஸவயமய-
மஜராம்ருத்யுதாதீன் கதோ஽பூத் ।
ஏவம் த்வத்ஸேவயைவ ஸ்மரரிபுரபி
ஸ ப்ரீயதே யேன தஸ்மான்
மூர்த்தித்ரய்யாத்மகஸ்த்வம் நநு ஸகல
நியந்தேதி ஸுவ்யக்தமாஸீத் ॥9॥

அத புரபித்	- பிறகு பரமேசுவரன்
த்வத் ப்ரிய ப்ரேக்ஷணார்தீ	- தங்கள் பக்தனைப் பார்க்க விரும்பியவராய்
கௌர்யா ஸார்தம்	- ஸ்ரீபார்வதியுடன்
ததக்ரே கத:	- அந்த மார்க்கண்டேயன் முன் சென்று
ஸ்வயம் ஏவ ஸித்தான்	- தன் தவமஹிமையினாலேயே முந்தியே கிடைத்த
அஜராம்ருத்யுதாதீன்	- ஜரை மரணமிவையற்றிருக்குந்தன்மை முதலியவைகளை
அயம் தஸ்ய தத்வா கத: அபூத்	- அவரும் இவருக்கு வரமாக அளித்து திரும்பிச் சென்றார்.
யேன ஸ: ஸ்மரரிபு: அபி	- எக்காரணத்தால் அந்தப் பரமேசுவரன்கூட
த்வத் ஸேவயா ஏவ	- தங்களை சேவிப்பதனாலேயே
ஏவம் ப்ரீயதே	- இவ்வாறு பிரீதியடைகிறாரோ;
தஸ்மாத் த்வம்	- அக்காரணத்தால் தாங்கள்
மூர்தி த்ரய்யாத்மக:	- மும்மூர்த்திஸ்வரூபி,
ஸகல நியந்தா இதி	- எல்லோருக்கும் அந்தர்யாமி என்பது
ஸுவ்யக்தம் ஆஸீத் நநு	- மிகத் தெளிவாக பவித்ததல்லவா.

त्र्यंशेऽस्मिन्सत्यलोके विधिहरिपुरभिन्मन्दिराण्यूर्ध्वमूर्ध्वं
तेभ्योऽप्यूर्ध्वं तु मायाविकृतिविरहितो भाति वैकुण्ठलोकः ।
तत्र त्वं कारणाम्भस्यपि पशुपकुले शुद्धसत्त्वैकरूपी
सच्चिद्ब्रह्माद्वयात्मा पवनपुरपते पाहि मां सर्वरोगात् ॥ १० ॥

த்ரயம்ஶேஸ்மின் ஸத்யலோகே விதிஹரி
புரபின் மந்திராண்யூர்த்த்வ மூர்த்த்வம்
தேப்ப்யோஸ்ப்யூர்த்த்வம் து மாயாவிக்ருதி-
விரஹிதோ பாதி வைகுண்டலோக: ।
தத்ர த்வம் காரணாம்ப்பஸ்யபி
பஶுபகுலே சுத்த ஸத்வைகரூபீ
ஸச்சித் ப்ரஹ்மாத்வயாத்மா பவனபுரபதே
பாஹிமாம் ஸர்வ ரோகாத் ॥ 10 ॥

த்ரயம்ஶே	- பிரம்மலோகம், விஷ்ணுலோகம், சிவலோகமென்ற மூன்று பாகங்களையுடைய

அஸ்மின் ஸத்ய லோகே	-	அந்த ஸத்தியலோகத்தில்
விதிஹரிபுர பிந்மந்திராணி	-	பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் இவர்களுடைய லோகங்கள்
ஊர்த்வம் ஊர்த்வம்	-	ஒன்றுக்குமேலோன்றாக இருக்கின்றன.
வைகுண்டலோக: து	-	வைகுண்டலோகமோ என்றால்
மாயா விக்ருதி விரஹித:	-	மாயையும் அதன் காரியங்களான மஹத், அஹங்காரம் முதலிய பதினாறு விகாரங்களற்றதாக
தேப்ய: அபி ஊர்த்வம் பாதி	-	அம்மூன்று லோகங்களும் மேல் பிரகாசிக்கின்றது.
தத்ர காரணாம் பஸி	-	அந்த வைகுண்டலோகத்திலும், காரண ஜலத்திலும்,
பஶுபகுலே அபி	-	கோகுலத்திலும்
த்வம் ஶுத்த ஸத்வைக ரூபி	-	தாங்கள் சுத்தசத்வஸ்வரூபியாகவும்
ஸச்சித் ப்ரஹ்மாத்வயாத்மா	-	சச்சிதானந்தப் பிரம்மஸ்வரூபியாகவுமே இருக்கின்றீர்.
பவனபுரபதே	-	ஹே குருவாயூரப்பா!
ஸர்வ ரோகாத்	-	சகல வியாதியிலிருந்தும்
மாம் பாஹி	-	என்னைக் காப்பாற்றுவீராக.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே உத்தம பக்தி ப்ரார்தனா வர்ணனம் மார்க்கண்டேயோ பாக்யானம் சேதி ஸப்த நவதிதமம் தஶகம் ஸமாப்தம்.

[ஆதித ஶ்லோக: 1002] [த்வாதஶ ஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 6]

தஶகம் - 98

பரப்ரஹ்ம தத்வம்
(ஸத்யக்ஞாநாதி ஸ்வரூபாத் ப்ரம்ஹணோ ஜகத் உத்பத்தியாதி நிரூபணம்)

यस्मिन्नेतद्विभातं यत इदमभवद्येन चेदं य एत
द्योऽस्मादुत्तीर्णरूपः खलु सकलमिदं भासितं यस्य भासा ।
यो वाचां दूरदूरे पुनरपि मनसां यस्य देवा मुनीन्द्रा
नो विद्युस्तत्त्वरूपं किमु पुनरपरे कृष्ण तस्मै नमस्ते ॥ १॥

யஸ்மின்னேதத் விபாதம் யத இத-
மபவத் யேன சேதம் ய ஏதத்
யோऽஸ்மாதுத்தீர்ணரூப: கலு
ஸகலமிதம் பாஸிதம் யஸ்ய பாஸா ।
யோ வாசாம் தூர தூரே புனரபி
மனஸாம் யஸ்ய தேவாமுனீந்த்ரா:
நோ வித்யுஸ் தத்வ ரூபம் கிமு புனரபரே
க்ருஷ்ண தஸ்மை நமஸ்தே ॥1॥

யஸ்மின் ஏதத்	-	அதிஷ்டானரூபியான எவரிடத்தில் இப்பிரபஞ்சம்
விபாதம்	-	ஆரோபிக்கப்பட்டதாய் பிரகாசிக்கின்றதோ;
யத:	-	உபாதான காரணமாகவும், நிமித்த காரணமாகவும் இருக்கும் எவரிடமிருந்து
இதம் அபவத்	-	காணக்கூடிய இப்பிரபஞ்சம் தோன்றியதோ;
யேன ச இதம்	-	எவருடன் இப்பிரபஞ்சம் ஐக்யத்தை யடைகின்றதோ;
ய: ஏதத்	-	எவர் இப்பிரபஞ்சமாகத் தோற்றுகின்றாரோ
ய: அஸ்மாத்	-	எவர் இப்பிரபஞ்சத்தைக்காட்டிலும்
உத்தீர்ண ரூப:	-	வேறான உருவத்தையுடையவரோ;
யஸ்ய பாஸா	-	எவருடைய பிரகாசத்தால்
இதம் ஸகலம் கலு	-	இப்பிரபஞ்சமனைத்துமே
பாஸிதம்	-	பிரகாசிக்கச் செய்யப்பட்டதோ;
ய: வாசாம் அபி	-	எவர் வாக்வியாபாரங்களுக்கும்
மனஸாம் புன:	-	மனோவிருத்திகளுக்குங்கூட
தூரதூரே	-	வெகுதூரத்திலிருக்கின்றாரோ;
யஸ்ய தத்வரூபம்	-	எவருடைய உண்மைஸ்வரூபத்தை
தேவா: முனீந்த்ரா:	-	தேவர்களும், முனிச்ரேஷ்டர்களுங்கூட

நோ வித்யு: - அறியவில்லையோ;
அபரே கிமு புன: - மற்றவர்கள் அறியவில்லையென்று சொல்லவேண்டுமோ?
க்ருஷ்ண - ஹே ஸ்ரீகிருஷ்ணா!
தஸ்மை தே நம: - அப்படிப்பட்ட தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

जन्माथो कर्म नाम स्फुटमिह गुणदोषादिकं वा न यस्मिन्
लोकानामूतये यः स्वयमनुभजते तानि मायानुसारी ।
बिभ्रच्छक्तीररूपोऽपि च बहुतररूपोऽवभात्यद्भुतात्मा
तस्मै कैवल्यधाम्ने पररसपरिपूर्णाय विष्णो नमस्ते ॥ २॥

ஜன்மாதோ கர்ம நாம ஸ்ப்புடமிஹ
குணதோஷாதிகம் வா ந யஸ்மின்
லோகானாமூதயே ய: ஸ்வயமனு
பஜதே தானி மாயானுஸாரீ
பிப்ரச்சக்தீரரூபோऽபி ச பஹுதர
ரூபோऽவபாத்யத்புதாத்மா
தஸ்மை கைவல்ய தாம்னே பரரஸ
பரிபூர்ணாய விஷ்ணோ நமஸ்தே ॥2॥

விஷ்ணோ - எங்கும் நிறைந்திருக்கும், ஹே கிருஷ்ணா!
இஹ யஸ்மின் ஜன்ம - இவ்வுலகில் எவரிடத்தில் பிறப்போ,
அதோ கர்ம நாம - பிறகு கர்மமோ, அவைநிமித்தமான பெயரோ,
குண தோஷா திகம் வா - குணம் தோஷம் முதலியவையோ
ஸ்புடம் ந - பரமார்த்தமாக இல்லையோ;
ய: லோகானாம் ஊதயே - எவர் லோகானுக்கிரகத்திற்காக
மாயானுஸாரீ - மாயையை அனுசரித்தவராய்
தானி ஸ்வயம் அனுபஜதே - அவைகளை ஸ்வதந்திரனாக அங்கீகரிக்கவும்,
ஶக்தீ: பிப்ரத் - வித்யை, அவித்யை, ஞானம், ஐசுவரியம் என்ற சக்திகளை தரித்துக்கொண்டு
அரூப: அபி - உருவம் இல்லாதவராக இருந்தும்
பஹுதர ரூப: - தாவரம், ஜங்கமம் முதலிய பலதரப்பட்ட உருவங்களையுடையவராகவும்
அத்புதாத்மா - மத்ஸ்யம், கூர்மம் முதலிய அற்புத வடிவங்களையுடையவராகவும்
அவபாதி ச - பிரகாசிக்கவுஞ் செய்கின்றாரோ;
தஸ்மை கைவல்ய தாம்னே - அப்படிப்பட்டவரும், மோக்ஷமளிப்பவரும்,
பரரஸ பரிபூர்ணாய - பரமானந்தம் நிறைந்தவருமான
தே நம: - தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

नो तिर्यञ्चन्न मर्त्यं न च सुरमसुरं न स्त्रियं नो पुमांसं
न द्रव्यं कर्म जातिं गुणमपि सदसद्वापि ते रूपमाहुः ।
शिष्टं यत्स्यान्निषेधे सति निगमशतैर्लक्षणावृत्तितस्तत्
कृच्छ्रेणावेद्यमानं परमसुखमयं भाति तस्मै नमस्ते ॥ ३ ॥

நோ திர்யஞ்சம் ந மர்த்யம் ந ச ஸுரம-
ஸுரம் நஸ்த்ரியம் நோ புமாம்ஸம்
ந த்ரவ்யம் கர்ம ஜாதிம் குணமபி
ஸதஸத்வாऽபி தே ரூபமாஹு: ।
ஶிஷ்டம் யத்ஸ்யாத்நிஷேதே ஸதி
நிகமஶதைர் லக்ஷணாவ்ருத்திதஸ்தத்
க்ருச்ச்ரேணாவேத்யமானம் பரமஸுகமயம்
பாதி தஸ்மை நமஸ்தே ॥3॥

தே ரூபம்	-	தங்களுடைய ஸ்வரூபத்தை
திர்யஞ்சம் நோ	-	பசு பக்ஷி முதலிய திரியக்காகவும் அல்ல,
மர்த்யம் ந	-	மனிதனாகவும் அல்ல
ஸுரம் அஸுரம் ச ந	-	தேவனாகவும், அசுரனாகவும் அல்ல,
ஸ்த்ரியம் நோ புமாம்ஸம்	-	ஸ்திரீயாகவுமல்ல; புருஷனாகவுமல்ல,
ந த்ரவ்யம் கர்ம ஜாதீம் குணம் அபி	}	திரவ்யமாகவோ, கர்மமாகவோ, ஜாதியாகவோ, குணமாகவோ
ஸத் அஸத் வா அபி ந	-	அந்தக்கரணமாகவோ, அவ்யக்தமாகவோ அல்ல
ஆஹு:	-	சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.
நிஷேதே ஸதி	-	"நேதி நேதி" என்றதால் நிஷேதம் பண்ணப்படும்பொழுது
யத்ஶிஷ்டம் ஸ்யாத்	-	எந்தப் பொருள் சேஷிக்கின்றதோ;
தத் நிகம ஶதை:	-	அப்பொருளும் அனேகம் உபநிஷத்துக்களால்
லக்ஷணா வ்ருத்தித:	-	லக்ஷணாவிருத்தியைக்கொண்டு
க்ருச்ச்ரண	-	வாச்யவாசக பாவசம்பந்தமில்லாமல் மிகக் கஷ்டப்பட்டு
அவேத்யமானம்	-	அறிவிக்கப்படுகின்ற
பரம ஸுகமயம் பாதி	-	பிரம்மானந்தமயமாக பிரகாசிக்கின்றது
தஸ்மை	-	அப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடைய
தே நம:	-	தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

मायायां विम्बितस्त्वं सृजसि महदहङ्कारतन्मात्रभेदै
र्भूतग्रामेन्द्रियाद्यैरपि सकलजगत्स्वप्नसङ्कल्पकल्पम् ।
भूयः संहृत्य सर्वं कमठ इव पदान्यात्मना कालशक्त्या
गम्भीरे जायमाने तमसि वितिमिरो भासि तस्मै नमस्ते ॥ ४ ॥

மாயாயாம் பிம்பிதஸ்த்வம் ஸ்ருஜஸி
மஹ தஹங்கார தன்மாத்ர பேதைர்
பூதக்ராமேந்த்ரியாத்யைரபி ஸகல
ஜகத் ஸ்வப்னஸங்கல்ப கல்பம் ।
பூய: ஸம்ஹ்ருத்ய ஸர்வம் கமட இவ
பதான்யாத்மனா கால ஶக்த்யா
கம்பீரே ஜாயமானே தமஸி விதிமிரோ
பாஸி தஸ்மை நமஸ்தே ॥4॥

மாயாயாம் பிம்பித த்வம்	-	மாயையில் பிரதிபிம்பித்த தாங்கள்
மஹதஹங்கார தன்மாத்ர பேதை:	-	மஹத்தத்வம், அஹந்தத்வம், சப்தம் ஸ்பரிசம் முதலிய தன்மாத்திரங்கள் இவைகளைக்கொண்டும்,
பூத க்ராமேந்த்ரிய ஆத்யை: அபி	-	ஐந்து மஹாபூதங்கள், ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள், ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள், மனஸ், ஐந்து பிராணன்கள் இவைகளைக்கொண்டும்,
ஸ்வப்ன ஸங்கல்ப கல்பம்	-	ஸ்வப்பனத்திற்கும், ஸங்கல்பத்திற்கும் ஒப்பான
ஸகல ஜகத் ஸ்ருஜஸி	-	பிரபஞ்சமனைத்தையும் படைக்கின்றீர்.
பூய: கமட பதானி இவ	-	மறுபடியும் ஆமை தன் கால்களை அடக்கிக் கொள்வதுபோல
கால ஶக்த்யா ஸர்வம் ஸம்ஹ்ருத்ய	-	காலசக்தியால் தன்னிடமடக்கிக்கொண்டு,
கம்பீரே தமஸி ஜாயமானே	-	ஆழ்ந்த இருள் (ஸுஷுப்தி) உண்டாகும்பொழுது
விதிமிரே:	-	தமஸ் ஸம்பந்தமற்ற பிரகாசரூபியாக
ஆத்மனா பாஸி	-	தாங்கள் ஸ்வஸ்வரூபத்துடன் விளங்குகின்றீர்
தஸ்மை தே நம:	-	அப்படிப்பட்ட தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

शब्दब्रह्मेति कर्मेत्यणुरिति भगवन् काल इत्यालपन्ति
त्वामेकं विश्वहेतुं सकलमयतया सर्वथा कल्प्यमानम् ।
वेदान्तैर्यत्तु गीतं पुरुषपरचिदात्माभिधं तत्तु तत्त्वं
प्रेक्षामात्रेण मूलप्रकृतिविकृतिकृत् कृष्ण तस्मै नमस्ते ॥ ५ ॥

ஶப்தப்ரஹ்மேதி கர்மேத்யணுரிதி பகவன்
கால இத்யாலபந்தி
த்வாமேகம் விஶ்வஹேதும் ஸகல-
மயதயா ஸர்வதா கல்ப்யமானம் ।
வேதாந்தைர் யத்து கீதம் புருஷ
பரசிதாத்மாபிதம் தத்து தத்த்வம்
ப்ரேக்ஷாமாத்ரேண மூலப்ரக்ருதி விக்ருதி க்ருத்
க்ருஷ்ண தஸ்மை நமஸ்தே ॥5॥

பகவன் ஸகலமயதயா	- ஹே ஈசா! ஸர்வஸ்வரூபியாயிருப்பதால்
ஸர்வதா கல்ப்யமானம்	- எல்லாவிதமாகவும் கல்பிக்கப்படுகின்ற
த்வாம் ஏகம் ஶப்தப்ரஹ்மா இதி	- தங்கள் ஒருவரையே சப்தப் பிரம்மமென்றும்,
கர்ம இதி அணு: இதி	- கர்மமென்றும், பரமாணுவென்றும்,
கால: இதி	- காலம் என்றும் சப்தங்களால்
ஆலபந்தி	- பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமாக கூறுகின்றனர்
து வேதாந்தை: யத்	- ஆனால் உபநிஷத்துக்களால் யாதொரு தத்வம்
புருஷ பரசித் ஆத்மாபிதம்	- புருஷனென்றும், பரனென்றும், சித்தென்றும், ஆத்மாவென்றும் பெயருடையதாக
கீதம் தத் தத்வம் து	- கூறப்பட்டதோ, அந்த தத்வமே
ப்ரேக்ஷாமாத்ரேண	- ஈக்ஷணமாத்திரத்தால் (பார்வை மட்டினாலேயே)
மூல ப்ரக்ருதி விக்ருதிக்ருத்	- மூலப்பிரகிருதியையும், அதன் விகாரங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கிறது
க்ருஷ்ண	- ஹே கிருஷ்ணா!
தஸ்மை தே நம:	- அப்படிப்பட்ட தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

सत्त्वेनासत्तया वा न च खलु सदसत्त्वेन निर्वाच्यरूपा
धत्ते यासावविद्या गुणफणिमतिवद्विश्वदृश्यावभासम् ।
विद्यात्वं सैव याता श्रुतिवचनलवैर्यत्कृपास्यन्दलाभे
संसारारण्यसद्यस्त्रुटनपरशुतामेति तस्मै नमस्ते ॥ ६ ॥

ஸத்த்வேனாஸத்தயா வா ந ச கலு
ஸதஸத்த்வேன நிர்வாச்ய ரூபா
தத்தே யாऽஸாவ வித்யா குண
பணிமதிவத்விஶ்வ த்ருஶ்யாவபாஸம் ।
வித்யாத்வம் ஸைவ யாதா ஶ்ருதி
வசனலவைர் யத்க்ருபா ஸ்யந்தலாபே
ஸம்ஸாராரண்ய ஸத்யஸ்த்ருடன பரஶுதாம்
ஏதி தஸ்மை நமஸ்தே ॥6॥

ஸத்த்வேன	-	சத் என்றோ (இருப்பதென்றோ)
அஸத்தயா	-	அசத் என்றோ (இல்லாததென்றோ)
ஸதஸத்த்வேன வா	-	ஸதஸத் என்றோ (இருப்பதும் இல்லாததும் என்றோ)
ந ச கலு நிர்வாக்ய ரூபா	-	நிச்சயமாக நிர்வசனம் பண்ணமுடியாத
யா அவித்யா	-	யாதொரு அவித்யையுண்டோ,
குண பணி மணிவத்	-	அது கயிற்றில் பாம்பு தோற்றுவதுபோல
விஶ்வ த்ருஶ்யாவ பாஸம்	-	ஸமஸ்தமான திருச்யவஸ்துக்களுடைய தோற்றத்தை
தத்தே	-	செய்கின்றது
ஸா ஏவ யத்க்ருபாஸ்-யந்தலாபே	-	அந்த அவித்யையே எந்த பகவானுடைய கருணாப்பிரவாகம் கிடைக்கும்பொழுது
ஶ்ருதி வசன லவை:	-	வேதாந்தவாக்கியங்களின் சிலவற்றைக் கொண்டே
வித்யாத்வம் யாதா	-	வித்யையாயிருக்குந்தன்மையை அடைந்ததாய்
ஸம்ஸாராரண்ய ஸத்ய ஸ்த்ருடன பரஶுதாம் ஏதி		ஸம்ஸாரமாகிற வனத்தை அப்பொழுதே வெட்டுவதில் கோடரியாயிருக்குந் தன்மையை அடைகிறதோ;
தஸ்மை தே நம:	-	அப்படிப்பட்ட தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

भूषासु स्वर्णवद्वा जगति घटशरावादिके मृत्तिकावत्
तत्त्वे सञ्चिन्त्यमाने स्फुरति तदधुनाप्यद्वितीयं वपुस्ते ।
स्वप्नद्रष्टुः प्रबोधे तिमिरलयविधौ जीर्णरज्जोश्च यद्वद्
विद्यालाभे तथैव स्फुटमपि विकसेत् कृष्ण तस्मै नमस्ते ॥ ७ ॥

பூஷாஸு ஸ்வர்ணவத்வா ஜகதி
கடஶராவாதிகே ம்ருத்திகாவத்
தத்த்வே ஸஞ்சிந்த்யமானே ஸ்புரதி
ததது னாऽப்ய த்விதீயம் வபுஸ்தே ।
ஸ்வப்ன த்ரஷ்டு: ப்ரபோதே திமிரலய
விதௌ ஜீர்ண ரஜ்ஜோஶ்ச யத்வத்
வித்யாலாபே ததைவ ஸ்புடமபி விகஸேத்
க்ருஷ்ண தஸ்மை நமஸ்தே ॥7॥

க்ருஷ்ண	-	ஹே ஸ்ரீ கிருஷ்ணா!
தத்வே ஸஞ்சித்யமானே	-	உண்மை நன்கு விசாரிக்கப்படும்பொழுது
பூஷாஸு	-	குண்டலம் முதலிய ஆபரணங்களில்
ஸ்வர்ண வத் வா	-	சுவர்ணம்போலவும்,
கடஶராவாதிகே ம்ருத்திகாவத்	-	குடம், மடக்கு முதலியவற்றில் மண்போலவும்,
தே தத்	-	தங்களுடைய ஜகத்காரணமானதும்,
அத்விதீயம் வபு:	-	இரண்டாவதில்லாததுமான ரூபம்
அதுநா அபி	-	இப்பொழுதுகூட (ஜகத் இருக்கும்பொழுது கூட)
ஜகதி ஸ்புரதி	-	ஜகத்தில் பிரகாசிக்கின்றது,
ஸ்வப்ன த்ரஷ்டு:	-	ஸ்வப்னங்காண்கிறவனுக்கு
ப்ரபோதே	-	விழிப்புண்டானபொழுது (அக்ஞான கல்பிதமான பிரபஞ்சத்தின் லயமேற்படுவதும்)
திமிரலயவிதௌ	-	தீபம் முதலியவற்றால் இருள் நீங்கும்பொழுது
ஜீர்ண ரஜ்ஜோ: ச	-	(அக்ஞானகல்பிதமான ஸர்ப்பஞான நாசமுண்டானபொழுது) ஜீர்ணமான கயற்றின் அறிவும்
யத்வத் ததா ஏவ	-	எவ்விதமுண்டாகிறதோ, அவ்விதமே
வித்யாலாபே	-	பிரம்மஞானமுண்டானபொழுது
(தத்) அபி	-	அந்தப்பிரம்மமும் பிரபஞ்சாகாரத்தை விட்டு அகண்டசச்சிதானந்தரூபமாக
ஸ்புடம் விகஸேத்	-	ஸ்பஷ்டமாகப் பிரகாசிக்கும்
தஸ்மை பவதே நம:	-	அப்படிப்பட்ட தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

यद्भीत्योदेति सूर्यो दहति च दहनो वाति वायुस्तथान्ये
यद्भीताः पद्मजाद्याः पुनरुचितबलीनाहरन्तेऽनुकालम् ।
येनैवारोपिताः प्राङ्निजपदमपि ते च्याविताश्च पश्चात्
तस्मै विश्वं नियन्त्रे वयमपि भवते कृष्ण कुर्मः प्रणामम् ॥ ८॥

யத்பீத்யோதேதி ஸூர்யோ தஹதி ச
தஹனோ வாதி வாயுஸ்ததாऽன்யே
யத்பீதா: பத்மஜாத்யா: புன ருசித-
பலீனாஹரந்தேऽனுகாலம் ।
யேனைவாரோபிதா: ப்ராங் நிஜபதமபி
தே ச்யா விதாரஸ்ச பஸ்சாத்
தஸ்மை விஸ்வம் நியந்த்ரே வயமபி
பவதே க்ருஷ்ண குர்ம: ப்ரணாமம் ॥8॥

க்ருஷ்ண யத் பீத்யா	-	ஹே ஸ்ரீகிருஷ்ணா! எவரிடமிருந்துண்டான பயத்தால்
ஸூர்ய: உதேதி தஹன: ச தஹதி	}	சூரியன் உதிக்கின்றானோ; அக்கினியும் எரிக்கின்றானோ;
வாயு: வாதி ததா	-	காற்றும் வீசுகின்றதோ; அவ்விதமே
பத்ம ஜாத்யா: அன்யே புன:	}	பிரம்மா முதலிய மற்றவர்களும்
யத்பீதா: அனுகாலம்	-	எவரிடமிருந்து பயந்தவர்களாக காலந்தவறாமல்
உசிதபலீன் ஆஹரந்தே	-	தகுந்த பூஜைகளை செய்கின்றனரோ;
தே ப்ராக் நிஜபதம்	-	அவர்கள் முதலில் தங்களுடைய ஸ்தானத்தில்
யேன ஏவ	-	எவராலேயே
ஆரோபிதா: அபி	-	ஏற்றிவைக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும்
பஸ்சாத் ச்யாவிதார: ச	-	பிற்காலத்தில் தள்ளப்பட்டவர்களாகவும் ஆகின்றனரோ;
விஸ்வம் நியந்த்ரே	-	எல்லாவற்றையும் நியமனஞ்செய்கின்ற
தஸ்மை பவதே வயம் அபி	}	அந்த தங்களுக்கு நாங்களும்
ப்ரணாமம் குர்ம:	-	நமஸ்காரஞ் செய்கிறோம்.

त्रैलोक्यं भावयन्तं त्रिगुणमयमिदं त्र्यक्षरस्यैकवाच्यं
त्रीशानामैक्यरूपं त्रिभिरपि निगमैर्गीयमानस्वरूपम् ।
तिस्रोऽवस्था विदन्तं त्रियुगजनिजुषं त्रिक्रमक्रान्तविश्वं
त्रैकाल्ये भेदहीनं त्रिभिरहमनिशं योगभेदैर्भजे त्वाम् ॥ ९ ॥

த்ரைலோக்யம் பாவயந்தம் த்ரிகுணமய-
மிதம் த்ரயக்ஷரஸ்யைக வாச்யம்
த்ரீஶானாமைக்ய ரூபம் த்ரிபிரபி
நிகமைர்கீயமான ஸ்வரூபம் ।
திஸ்ரோऽ வஸ்தா விதந்தம் த்ரியுகஜனி-
ஜுஷம் த்ரிக்ரமாக்ராந்த விஸ்வம்
த்ரைகால்யே பேதஹீனம் த்ரிபிரஹமநிஶம்
யோக பேதைர்பஜே த்வாம் ॥9॥

த்ரிகுணமயம்	-	ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணவிகாரமான
இதம் த்ரைலோக்யம் பாவயந்தம்	} -	இம்முவ்வுலகத்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்கின்றவரும்,

த்ரயக்ஷரஸ்ய ஏகவாச்யம்	-	அகார, உகார, மகார ரூபமான மூன்றக்ஷரங்களையுடைய பிரணவத்திற்கு முக்கியார்த்தபூதரும்,
த்ரீஶானாம்	-	பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவனென்ற மும்மூர்த்திகளுடைய
ஐக்ய ரூபம்	-	ஒன்றுபட்ட உருவமுடையவரும்
த்ரிபி: நிகமை: அபி	-	ருக், யஜுஸ், ஸாம என்ற மூன்று வேதங்களாலும்
கீயமானஸ்வரூபம்	-	கானம்பண்ணப்படுகிற ஸ்வரூபத்தை யுடையவரும்,
திஸ்ர: அவஸ்தா விதந்தம்	-	ஜாக்கிரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி என்ற மூன்றவஸ்தைகளை அறிகின்றவரும்,
த்ரியுக ஜநிஜுஷம் த்ரிக்ரமா க்ராந்த விஸ்வம்	-	திரேதா, துவாபரம், கலி என்ற மூன்று யுகங்களிலும் அவதரித்தவரும், மூன்றடிகளால் ஆக்கிரிமிக்கப்பட்ட உலகங்களையுடையவரும்,
த்ரைகால்யே பேதஹீனம் த்வாம் அஹம்	-	பூதம், வர்த்தமானம், பவிஷ்யத் என்ற மூன்று காலங்களிலும் பேதமற்றவருமான தங்களை நான்
த்ரிபி: யோக பேதை: அநிஶம் பஜே	-	கர்மயோகம், ஞானயோகம், பக்தியோகம் என்ற மூன்று யோகங்களினால் எப்பொழுதும் ப்ஜிப்பேனாக.

सत्यं शुद्धं विबुद्धं जयति तव वपुर्नित्यमुक्तं निरीहं
निर्द्वन्द्वं निर्विकारं निखिलगुणगणव्यञ्जनाधारभूतम् ।
निर्मूलं निर्मलं तन्निरवधिमहिमोल्लासि निर्लीनमन्त
र्निस्सङ्गानां मुनीनां निरुपमपरमानन्दसान्द्रप्रकाशम् ॥ १० ॥

ஸத்யம் ஶுத்தம் விபுத்தம் ஜயதி தவ
வபுர்நித்யமுக்தம் நிரீஹம்
நிர்த்வந்த்வம் நிர்விகாரம் நிகில
குணகண வ்யஞ்ஜனாதார பூதம் ।
நிர்மூலம் நிர்மலம் தந்நிரவதி மஹி-
மோல்லாஸி நிர்லீனமந்தர்-
நிஸ்ஸங்கானாம் முனீனாம் நிருபம
பரமானந்த ஸாந்த்ர ப்ரகாஶம் ॥ 10 ॥

ஸத்யம்	- பரமார்த்த ஸத்யமானதும்,
ஶுத்தம் விபுத்தம்	- மாயாசம்பந்தமில்லாததும், ஸ்வப்பிரகாச ரூபமும்,
நித்ய முக்தம்	- எப்பொழுதுமே மாயாதத்காரியங்களில் இருந்து விடுபட்டதும்,
நிரீஹம்	- கர்த்ருத்வாதிகளற்றதும்
நிர்விகாரம்	- பரிணாமம் முதலிய விகாரமற்றதும்,
நிர்த்வந்த்வம்	- ஸஜாதீயபேதமில்லாததும்
நிகில குணகண வ்யஞ்ஜநாதார பூதம்	- ஸமஸ்த ஜீவர்களுடையவும் க்ஷமை, ஸத்யம் முதலிய குணங்களுடைய உற்பத்திக்கு ஆதாரமாக இருப்பதும்,
நிர்மூலம் நிர்மலம்	- தனக்கு காரணமில்லாததும் மாசற்றதும்,
நிரவதி மஹி மோல்லாஸி	- அளவற்ற மஹிமையால் பிரகாசிக்கின்றதும்,
நிஸ்ஸங்கானாம் முனீனாம்	- பற்றற்றவர்களான முனிவர்களுடைய
அந்த: நிர்லீனம்	- அந்தக்கரணத்தில் பற்றியிருப்பதும்,
நிருபம பரமாநந்த ஸாந்த்ர ப்ரகாஶம்	- ஒப்பற்ற பரமானந்தத்தையும் நெருக்கமான பிரகாசத்தையுமுடையதுமான
தவ தத் வபு:	- தங்களுடைய அந்த ஸ்வரூபம்
ஜயதி	- மேன்மைபெற்று விளங்குகிறது.

दुर्वारं द्वादशारं त्रिशतपरिमिलत्षष्टिपर्वाभिवीतं
संभ्राम्यत्क्रूरवेगं क्षणमनु जगदाच्छिद्य सन्धावमानम् ।
चक्रं ते कालरूपं व्यथयतु न तु मां त्वत्पदैकावलम्बं
विष्णो कारुण्यसिन्धो पवनपुरपते पाहि सर्वामयौघात् ॥११॥

துர்வாரம் த்வாதஶாரம் த்ரிஶத
பரிமிலத் ஷஷ்டிபர்வாபிவீதம்
ஸம்ப்ராம்யத் க்ரூரவேகம் க்ஷணமனு
ஜகதாச்சித்ய ஸந்த்தாவமானம் ।
சக்ரம் தே கால ரூபம் வ்யேதயது ந
து மாம் த்வத்பதைகாவலம்பம்
விஷ்ணோ காருண்யஸிந்த்தோ பவனபுரபதே
பாஹி ஸர்வாமயௌகாத் ॥11॥

விஷ்ணோ: துர்வாரம் - ஹே விஷ்ணுவே! யாராலும் தடுக்கமுடியாததும்

த்வாதஶாரம் - பன்னிரண்டு மாதங்களாகிற கழிகளை யுடையதும்,

த்ரிஶத பரிமிளத் ஷஷ்டிபர்வாபிவீதம் - முன்னூற்றறுவது நாட்களாகிற முனைகளால் சூழப்பட்டதும்,

க்ரூர வேகம் ஸம்ப்ராம்யத் - கொடிய வேகமுடையதாய் நன்கு சுழலுகின்றதும்,

அனுக்ஷணம் - ஒவ்வொரு க்ஷணத்திலும்

ஜகத் ஆச்சித்ய - உலகத்தை பலாத்காரமாக பிடித்திழுத்துக் கொண்டு

ஸந்தாவமானம் தே காலரூபம் சக்ரம் - விரைவாக ஓடுகின்றதுமான தங்களுடைய காலசக்கிரம்

த்வத் பதைகாவலம்பம் - தங்கள் திருவடிகளை மட்டும் அவலம்பித்திருக்கும்

மாம் து த வ்யேதயது - என்னைமட்டும் வருந்தச் செய்யக்கூடாது.

காருண்ய ஸிந்தோ பவனபுரபதே - கருணைக்கடலாகிய ஹே குருவாயூரப்பா!

ஸர்வா மயௌகாத் - ஸமஸ்த வியாதிக்கூட்டத்திலிருந்தும்

பாஹி - என்னைக் காப்பாற்றுவீராக.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே ஸத்ய க்ஞானாதிஸ்வரூபாத் ப்ரஹ்மணோ ஜகத் உத்பத்தியாதி நிரூபணம் நாம அஷ்ட நவதிதமம் தஶகம் ஸைகம்.

[ஆதித ஶ்லோக: 1013] [த்வாதஶ ஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 17]

தஶகம் - 99

வேதஸ்வரூபம்

विष्णोर्वीर्याणि को वा कथयतु धरणेः कश्च रेणून्मिमीते
यस्यैवाङ्घ्रित्रयेण त्रिजगदभिमितं मोदते पूर्णसम्पत् ।
योऽसौ विश्वानि धत्ते प्रियमिह परमं धाम तस्याभियायां
तद्भक्ता यत्र माद्यन्त्यमृतरसमरन्दस्य यत्र प्रवाहः ॥ १ ॥

விஷ்ணோர் வீர்யாணி கோ வா கதயது
தரணே: கஶ்சரேணூன்மிமீதே
யஸ்யைவாங்க்ரித்ரயேண த்ரிஜகதபிமிதம்
மோததே பூர்ணஸம்பத் ।
யோ ऽ ஸௌ விஶ்வானி தத்தே ப்ரியமிஹ
பரமம் தாம தஸ்யாபியாயாம்
தத்பக்தா யத்ர மாத்யந்த்யம்ருதரஸ-
மரந்தஸ்ய யத்ர ப்ரவாஹ: ॥1॥

யஸ்ய அங்க்ரி த்ரயேண ஏவ	எவருடைய மூன்றடிகளைக்கொண்டே
த்ரிஜகத் அபிமிதம்	- மூவுலகமும் அளக்கப்பட்டதாய்
பூர்ணம் ஸம்பத்	- அதனால் ஐசுவரியம் நிறைந்ததாய்
மோததே	- சந்தோஷப்படுகின்றதோ;
ய அஸௌ விஶ்வாநி தத்தே	- எந்த பகவான் உலகங்களனைத்தையும் தரிக்கின்றாரோ;
விஷ்ணோ:	- எங்கும் நிறைந்திருக்கும் அந்த விஷ்ணுவின்
வீர்யாணி க: வா கதயது	- வீரியங்களை யார்தான் உரைக்கமுடியும்?
த்ரணே: ரேணூன்	- பூமியின் பொடிகளை
கஶ்ச மிமீதே	- யார்தான் எண்ணமுடியும்?
யத்ர தத்பக்தா:	- எந்த உலகத்தில் அந்த விஷ்ணு பக்தர்கள்
மாத்யந்தி	- சந்தோஷப்படுகின்றனரோ;
யத்ர அம்ருதரஸ மரந்தஸ்ய	- எந்த உலகத்தில் மோக்ஷசுகமாகிற பூந்தேனின்
ப்ரவாஹ தஸ்ய	- பெருக்கிருக்கின்றதோ; அந்த விஷ்ணுபகவானுக்கு
ப்ரியம் பரமம்	- மிகப் பிரியமானதும், மேலானதுமான
தாம இஹ அபியாயாம்	- வைகுண்டலோகத்தை இவ்வுலகிலேயே அடைவேனாக.

आद्यायाशेषकर्त्रे प्रतिनिमिषनवीनाय भर्त्रे विभूतेर्
भक्तात्मा विष्णवे यः प्रदिशति हविरादीनि यज्ञार्चनादौ ।
कृष्णाद्यं जन्म वा महदिह महतो वर्णयेत्सोऽयमेव
प्रीतः पूर्णो यशोभिस्त्वरितमभिसरेत्प्राप्यमन्ते पदं ते ॥ २॥

ஆத்யாயாஶேஷகர்த்ரே ப்ரதிநிமிஷ
நவீனாய பர்த்ரே விபூதேர்-
பக்தாத்மா விஷ்ணவே ய: ப்ரதிஶதி
ஹவிராதீனி யஜ்ஞார்ச்சனாதௌ ।
க்ருஷ்ணத்யம் ஜன்ம யோ வா மஹதிஹ
மஹதோ வர்ணயேத் ஸோऽயமேவ
ப்ரீத: பூர்ணோயஶோபிஸ்த்வரித-
மபிஸரேத் ப்ராப்யமந்தே பதம் தே ॥2॥

பக்தாத்மா ய:	-	பக்தி நிறைந்த மனதையுடைய எவன்
ஆத்யாய	-	எல்லாவற்றிற்கும் முதலிலிருப்பவரும்,
அஶேஷ கர்த்ரே	-	எல்லாவற்றையும் படைத்தவரும்,
ப்ரதிநிமிஷ நவீநாய	-	ஒவ்வொரு க்ஷணத்திலும் புதிதுபுதிதாக தோற்றுகின்றவரும்
விபூதே: பர்த்ரே	-	அணிமாதி ஐசுவரியங்களை தரிக்கின்றவருமான
விஷ்ணவே யக்ஞார்சநாதௌ	-	ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவுக்கு யாகம் பூஜை முதலியவற்றில்
ஹவிராதீனி	-	ஹவிஸ், புஷ்பம், பலம் முதலியவற்றை
ப்ரதியதி வா	-	அர்ப்பணஞ்செய்கின்றானோ; அல்லது,
ய மஹத் மஹத்	-	எவன் மஹானான விஷ்ணுவின் மிகப் பூஜ்யமான
க்ருஷ்ணாத்யம் ஜன்ம	-	ஸ்ரீகிருஷ்ணாதியான திருவவதாரத்தை
வர்ணயேத் ஸ: அயம் ஏவ	-	வர்ணிக்கின்றானோ; அவனே,
இஹ ப்ரீத:	-	இவ்வுலகில் சந்தோஷமடைந்தவனாகவும்
யஶோபி: பூர்ண:	-	கீர்த்திகள் நிறைந்தவனாகவும் இருந்து
அந்தே ப்ராப்யம்	-	கடைசியில் அடையப்பட வேண்டியதான
தே பதம்	-	தங்களுடைய வைகுண்டலோகத்தை
த்வரிதம் அபிஸரேத்	-	தாமதமின்றி அடைவான்.

हे स्तोतारः कवीन्द्रास्तमिह खलु यथा चेतयध्वे तथैव
व्यक्तं वेदस्य सारं प्रणवत जननोपात्तलीलाकथाभिः ।
जानन्तश्चास्य नामान्यखिलसुखकराणीति सङ्कीर्तयध्वं
हे विष्णो कीर्तनाद्यैस्तव खलु महतस्तत्त्वबोधं भजेयम् ॥ ३॥

ஹே ஸ்தோதார: கவீந்த்ராஸ்தமிஹ
கலு யதா சேதயத்வே ததைவ
வ்யக்தம் வேதஸய ஸாரம் ப்ரணுவத
ஜனனோபாத்தலீலா கதாபி: ।
ஜானந்தஶ்சாஸ்ய நாமான்யகிலஸுக
கராணீதி ஸங்கீர்த்தயத்த்வம்
ஹே விஷ்ணோ கீர்த்தநாத்யைஸ்தவ கலு
மஹதஸ்தத்வ போதம் பஜேயம் ॥3॥

ஹே ஸ்தோ தார: கவீந்த்ரா:	-	ஸ்துதிக்கின்றவர்களான ஹே கவிசிரேஷ்டர்களே!
யதா கலு சேதயத்வே	-	எவ்விதம் நீங்கள் அறிகின்றீர்களோ;
ததா ஏவ வ்யக்தம்	-	அவ்விதமே, பிரமாணசித்தரும்
வேதஸ்ய ஸாரம் தம்	-	வேதத்தின் சாரபூதருமான அந்த மஹாவிஷ்ணுவை
இஹ ஜனனோபாத்த லீலா கதா பி:	-	இவ்வுலகில் திருவவதாரங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட லீலாவிசேஷங்களின் கதைகளால்
ப்ரணுவ	-	நன்கு ஸ்துதியுங்கள்.
ஜானந்த: அஸ்ய நாமானி ச	-	ஹே அறிஞர்களே! அந்த விஷ்ணுவின் திருநாமங்களையும்
அகில ஸுக கராணீ இதி	-	எல்லோருக்கும் மோக்ஷபரியந்தமான எல்லா புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கின்றவையாதலால்
ஸங்கீர்த யத்வம்	-	நன்கு கீர்த்தனஞ் செய்யுங்கள்.
ஹே விஷ்ணோ கீர்தநாத்யை: கலு மஹத: தவ	-	ஹே விஷ்ணுபகவானே! நாம ஸங்கீர்த்தனம் முதலியவற்றாலேயே மஹானான தங்களுடைய
தத்வபோதம் பஜேயம்	-	தத்வஞானத்தை அடைவேனாக.

विष्णोः कर्माणि सम्पश्यत मनसि सदा यैः स धर्मानवध्ना
द्यानीन्द्रस्यैष भृत्यः प्रियसख इव च व्यातनोत्क्षेमकारी ।
वीक्षन्ते योगसिद्धाः परपदमनिशं यस्य सम्यक्प्रकाशं
विप्रेन्द्रा जागरूकाः कृतबहुनुतयो यच्च निर्भासयन्ते ॥ ८ ॥

விஷ்ணோ: கர்மாணி ஸம்பஶ்யத
மனஸி ஸதா யை: ஸ தர்மானபத்னாத்
யானீந்த்ரஸ்யைஷ ப்ருத்ய:
ப்ரியஸக இவ ச வ்யாதனோத்க்ஷேமகாரீ
ஈக்ஷந்தே யோகஸித்தா: பரபதமநிஶம்
யஸ்ய ஸம்யக் ப்ரகாஶம்
விப்ரேந்த்ரா ஜாகரூகா: க்ருதபஹுனுதயோ
யச்ச நிர்ப்பாஸயந்தே ॥4॥

ஸ: - அந்த விஷ்ணுபகவான்
யை: தர்மான் - எந்தப் பிரவிருத்திக்ளைக்கொண்டு தர்மங்களை
அபக்நாத் - (அந்தந்த அதிகாரிகளுடன்) சேர்த்து வைத்தாரோ;
ஏஷ: இந்த்ரஸ்ய - அந்த விஷ்ணுபகவான் தேவேந்திரனுக்கு
ப்ருத்ய: ப்ரிச்யஸக: இவ ச - ஒரு வேலைக்காரன்போலவும், பிரியமுள்ள தோழன் போலவும்
க்ஷேமகாநீ - க்ஷேமத்தைச் செய்கின்றவராய்
யானி வ்யாத நோத் - எந்தப் பிரவிருத்திகளைச் செய்தாரோ;
யோக ஸித்தா யஸ்ய - யோகசித்திபெற்றவர்கள் எந்த விஷ்ணு பகவானுடைய
ஸம்மக் ப்ரகாஶம் பரபதம் அநிஶம் ஈக்ஷந்தே - நன்கு பிரகாசிக்கின்றதான மிகச்சிறந்ததான ஸ்தானத்தை எப்பொழுதும் பார்க்கின்றனரோ;
யத் - எந்த ஸ்தானத்தை (ஸ்வரூபத்தை)
விப்ரேந்த்ரா: ஜாகரூகா - பிராமணோத்தமர்கள் விழிப்புடையவர்களாக
க்ருத பஹுனுதய: - பலதரப்பட்ட ஸ்துதிகளை செய்கின்றவர்களாய்
நிர்பாஸ யந்தே ச - பிரகாசப்படுத்தவுஞ் செய்கின்றனரோ;
விஷ்ணோ: - அப்படிப்பட்ட அந்த விஷ்ணுபகவானின்
கர்மாணி ஸுதா மனஸி - பிரவிருத்திகளை எப்பொழுதும் மனதில்
ஸம்பஶ்யத - நீங்கள் தியானஞ் செய்யக்கடவீர்கள்.

नो जातो जायमानोऽपि च समधिगतस्त्वन्महिम्नोऽवसानं
देव श्रेयांसि विद्वान्प्रतिमुहुरपि ते नाम शंसामि विष्णो ।
तं त्वां संस्तौमि नानाविधनुतिवचनैरस्य लोकत्रयस्याप्यू
प्यूर्ध्वं विभ्राजमाने विरचितवसतिं तत्र वैकुण्ठलोके ॥ ५ ॥

நோ ஜாதோ ஜாயமானோऽபி ச
ஸமதிகதஸ்த்வன்மஹிம்நோऽவ ஸானம்
தேவ ஶ்ரேயாம்ஸி வித்வான் ப்ரதிமுஹுரபி
தே நாம ஶம்ஸாமி விஷ்ணோ।
தம் த்வாம் ஸம்ஸ்தௌமி நாநாவித
நுதி வசனைரஸ்ய லோக த்ரயஸ்யாப்-
யூர்த்த்வம் விப்ப்ராஜமானே விரசித
வஸதிம் தத்ர வைகுண்ட்ட லோகே ॥5॥

தேவ த்வன் மஹிம்ன:	- ஹே தேவ! தங்கள் மஹிமையின்
அவஸாநம் ஸமதிகத: ஜாத: ஜாயமான: அபி ச நோ	- முடிவைக் கண்டவன் இப்பொழுது ஜனித்ததுமில்லை; இனிமேல் ஜனிக்கப் போவதுமில்லை;
விஷ்ணோ	- எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஈசா!
ஶ்ரேயாம்ஸி வித்வான்	- சிரேயஸ்ஸாதனங்களையறிந்த நான்
தே நாம ப்ரதிமுஹு: அபி	- தங்கள் திருநாமத்தை ஒவ்வொரு க்ஷணத்திலும்
ஶம்ஸாமி	- கீர்த்தனஞ்செய்கின்றேன்.
அஸ்ய லோக த்ரயஸ்ய அபி	- இம்மூவுலகிற்கும்
ஊர்த்வம் விப்ராஜமானே	- மேல் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்
தத்ர வைகுண்டலோகே	- அந்த வைகுண்டலோகத்தில்
விரசித வஸதிம் தம்த்வாம் நாநா விதநுதி வசனை:	- வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் அப்படிப்பட்ட தங்களை பலதரப்பட்ட ஸ்துதி வசனங்களைக் கொண்டு
ஸம்ஸ்தௌமி	- நன்கு ஸ்துதிக்கின்றேன்.

आप: सृष्ट्यादिजन्या: प्रथममयि विभो गर्भदेशे दधुस्त्वां
यत्र त्वय्येव जीवा जलशयन हरे सङ्गता ऐक्यमापन् ।
तस्याजस्य प्रभो ते विनिहितमभवत्पद्ममेकं हि नाभौ
दिक्पत्रं यत्किलाहु: कनकधरणिभृत् कर्णिकं लोकरूपम् ॥ ६ ॥

ஆப: ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஜன்யா: ப்ரதமமயி
விபோ கர்ப்ப தேஶே தது ஸ்த்வாம்
யத்ர த்வய்யேவ ஜீவா ஜலஶயன
ஹரே ஸங்கதா ஐக்யமாபன்।
தஸ்யாஜஸ்ய ப்ரபோ தே விநிஹித-
மபவத் பத்மமேகம் ஹி நாபௌ
திக்பத்ரம் யத்கிலாஹு: கனக தரணி
ப்ருத்கர்ணிகம் லோக ரூபம் ॥6॥

அயி விபோ	-	ஹே பிரபுவே!
ம்ருஷ்ட்யாதி ஜன்யா: ஆப:	-	ஸ்ருஷ்டியின் துவக்கத்தில் உண்டான ஜலம்
ப்ரதமம் த்வாம் கர்ப தேமே தது:	-	முதலில் தங்களை கர்ப்பத்தில் தரித்தது.
ஜலமயன் ஹரே	-	ஜலத்தில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் ஹே ஹரியே!
யத்ர	-	அந்த ஜலத்தின் நடுவிலிருக்கும்
த்வயி ஏவ ஜீவா:	-	தங்களிடத்திலேயே சகல ஜீவர்களும்
ஸங்கதா: ஐக்யம் ஆபன்	-	ஒன்றுசேர்ந்து ஐக்கியத்தையடைந்தன.
பர்போ தஸ்ய	-	ஹே பிரபுவே! அந்த ஜலத்தில் படுத்திருப்பவரும்
அஜஸ்ய தே நாபௌ	-	ஜனனமற்றவருமான தங்களுடைய நாபியில்
விநிஹிதம் ஏகம் பத்மம்	-	நிலைபெற்ற ஒரு தாமரைப்பூ
அபவத் ஹி	-	உண்டானதல்லவா.
யத் கில	-	அந்த தாமரைப்பூவையே
திக் பத்ரம்	-	திக்குகளாகிற இதழ்களையுடையதாகவும்
கனக தரணி ப்ருத் கர்ணிகம்	-	மஹாமேருவாகிற தாமரைக் கொட்டையையுடையதாகவும்
லோகரூபம் ஆஹு:	-	லோகரூபமாகவும் கூறுகின்றனர்.

हे लोका विष्णुरेतद्भुवनमजनयत्तन्न जानीथ यूयं
युष्माकं ह्यन्तरस्थं किमपि तदपरं विद्यते विष्णुरूपम् ।
नीहारप्रख्यमायापरिवृतमनसो मोहिता नामरूपैः
प्राणप्रीत्यैकतृप्ताश्चरथ मखपरा हन्त नेच्छा मुकुन्दे ॥ ७॥

ஹே லோகா விஷ்ணுரேதத் புவன-
மஜனயத் தந்ந ஜானீத யூயம்
யுஷ்மாகம் ஹ்யந்தரஸ்த்தம் கிமபி
ததபரம் வித்யதே விஷ்ணுரூபம் ।
நீஹார ப்ரக்க்ய-மாயா பரிவ்ருத
மனஸோ மோஹிதா நாமரூபை:
ப்ராணப்ரீத்யைக-த்ருப்தாஸ்சரத
மகபரா ஹந்த நேச்சா முகுந்தே ॥7॥

ஹே லோகா விஷ்ணு	-	ஹே ஜனங்களே! விஷ்ணுபகவான்
ஏதத் புவனம் அஜனயத்	-	இவ்வுலகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தார்.
தத் கிமபி	-	அதையும், இவ்விதமென்று சொல்ல முடியாததும்,

அபரம் - அஹம்பிரத்யயகம்யமான ஜீவனைக் காட்டிலும் வேறானதுமான
விஷ்ணுரூபம் யுஷ்மாகம் - விஷ்ணுரூபமானது உங்களுடைய
அந்தரஸ்தம் வித்யதே - உள்ளில்ஹிருதயபுண்டரீகத்தில் இருக்கின்றது;
தத் ஹி யூயம் ந ஜாநீத - அதையும் நீங்கள் அறிவதில்லை
நீஷார ப்ரக்ய மாதா பரிவ்ருத மனஸம் - பனிக்கொப்பான மாயையால் மறைக்கப்பட்ட மனதை யுடையவர்களாகவும்,
நாமரூபை மோஹிதா ப்ராண ப்ரீத்யைக-த்ருப்தா: - பிராணனைத் திருப்தி செய்வதொன்றினாலேயே திருப்தி அடைந்தவர்களாகவும்,
மக பரா: - யாகத்தையனுஷ்டிப்பவர்களாகவும்
சரத - நீங்கள் சுற்றித் திரிகின்றீர்கள்.
முகுந்தே - மோக்ஷத்தையளிக்கும் ஸ்ரீவிஷ்ணுவிடத்தில்
இச்சா ந ஹந்த - (உங்களுக்கு) விருப்பமுண்டாகிற தில்லையே; கஷ்டம்!

मूर्ध्नामक्ष्णां पदानां वहसि खलु सहस्राणि सम्पूर्य विश्वं
तत्प्रोत्क्रम्यापि तिष्ठन्परिमितविवरे भासि चित्तान्तरेऽपि ।
भूतं भव्यं च सर्वं परपुरुष भवान् किञ्च देहेन्द्रियादि
ष्वाविष्टोप्युद्गतत्वादमृतसुखरसं चानुभुङ्क्षे त्वमेव ॥ ८ ॥

மூர்த்த்னா மக்ஷ்ணாம் பதானாம் வஹஸி
கலு ஸஹஸ்ராணி ஸம்பூர்ய விஶ்வம்
தத் ப்ரோத்கம்யாபி திஷ்டன்
பரிமிதவிவரே பாஸி சித்தாந்தரேऽபி ।
பூதம் பவ்யஞ்ச ஸர்வம் பரபுருஷ
பவான் கிஞ்ச தேஹேந்த்ரியாதிஷ்-
வாவிஷ்டோ ஹ்யுத்கதத்வாதம்ருத
ஸுகரஸம் சானு புங்க்ஷே த்வமேவ ॥8॥

மூர்த்நா அக்ஷ்ணாம் - தலைகளுடையவும், கண்களுடையவும்,
பதா நாம் - கால்களுடையவும்,
ஸஹஸ்ராணி வஹஸி கலு - அனேகாயிரங்களை தரிக்கின்றீரல்லவா.
விஶ்வம் ஸம்பூர்ய - இந்தப் பிரம்மாண்டத்தை பூராவும் வியாபித்தும்
தத் ப்ரோக்த்யஸ்ய - அந்தப் பிரம்மாண்டத்தைக் கடந்தும்
திஷ்டன் அபி - இருக்கின்றீர் ஆகிலும்
பரிமித விவரே - குறுகின துவாரத்தையுடைய

சித்தாந்தரே அபிபாஸி	- மனதிற்குள்ளிலும் பிரகாசிக்கின்றீர்.
பரபுருஷ பூதம் பவ்யம்	- ஹே புருஷோத்தமா! சென்றதும் இனி வரப்போகிறதுமான
ஸர்வம் ச பவான்	- எல்லாம் தாங்களே.
கிஞ்ச த்வம் ஏவ	- அதுமல்லாமல் தாங்களே;
தேஹேந்த்ரியாதிஷு	- தேஹம், இந்திரியங்கள் முதலியவற்றில்
ஆவிஷ்ட ஹி	- பிரவேசித்தவராக இருந்தபோதிலும்
உத்கதத்வாத்	- அவைகளிலிருந்து வெளியேறியவராக இருப்பதால்
அம்ருத ஸுகரஸம் ச	- மோக்ஷசுகத்தின் ரஸத்தையும்
அநு புங்க்ஷே	- அனுபவிக்கின்றீர்.

यत्तु त्रैलोक्यरूपं दधदपि च ततोनिर्गतानन्तशुद्ध
ज्ञानात्मा वर्तसे त्वं तव खलु महिमा सोऽपि तावान्किमन्यत् ।
स्तोकस्ते भाग एवाखिलभुवनतया दृश्यते त्र्यंशकल्पं
भूयिष्ठं सान्द्रमोदात्मकमुपरि ततो भाति तस्मै नमस्ते ॥९॥

யத்து த்ரைலோக்ய ரூபம் ததத்பி ச
ததோ நிர்க்கதோऽநந்த ஶுத்த-
ஜ்ஞானாத்மா வர்த்தஸே த்வம் தவ கலு
மஹிமா ஸோऽபி தாவான் கிமன்யத் ।
ஸ்தோகஸ்தே பாக ஏவாகில புவ்னதயா
த்ருஶ்யதே த்ரயம்ஶகல்பம்
பூயிஷ்ட்டம் ஸாந்த்ர-மோதாத்மகமுபரி
ததோ பாதி தஸ்மை நமஸ்தே ॥9॥

அனந்த	- ஹே அபரிச்சின்னஸ்வரூபியே!
த்வம் த்ரைலோக்ய ரூபம்	- தாங்கள் மூவுலகமாகிற உருவத்தை
ததத் அபி	- தரிக்கின்றவராக இருந்தபோதிலும்
தத: ச நிர்கத:	- அம்மூவுலகிலிருந்தும் வெளிக்கிளம்பியவராய்
ஶுத்தஜ்ஞாநாத்மா	- சுத்த ஞானஸ்வரூபியாகவே
வர்தஸே யத் து	- இருக்கின்றீர் என்று யாதொன்றுண்டோ
ஸ: அபி தவ	- அதுவும் தங்களுடைய
தாவான் மஹிமா கலு	- அவ்வளவு மஹிமைதான்.
கிம் அன்யத்	- அல்லாது வேறென்னது?
தே ஸ்தோக: பாக: ஏவ	- தங்களுடைய அல்பமான (கால்) பாகமே
அகில புவனதயா த்ருஶ்யதே	- ஸமஸ்தப்பிரபஞ்சரூபமாக காணப்படுகிறது.
த்ரயம்ஶ கல்பே பூயிஷ்டம்	- மூன்று (முக்கால்) பாகத்திற்கொப்பான அதிகபாகமும்

தத: உபரி	-	அந்தப் பிரம்மாண்டத்திற்கு மேல்பாகத்தில்
ஸாந்த்ரமோதாத்மகம் பாதி	-	பரமானந்தரூபமாக விளங்குகின்றது
தஸ்மை தே நம:	-	அவ்விதமனந்தரூபியானதங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

अव्यक्तं ते स्वरूपं दुरधिगमतमं तत्तु शुद्धैकसत्त्वं
व्यक्तञ्चाप्येतदेव स्फुटममृतरसाम्भोधिकल्लोलतुल्यम् ।
सर्वोत्कृष्टामभीष्टां तदिह गुणरसेनैव चित्तं हरन्तीं
मूर्तिं ते संश्रयेऽहं पवनपुरपते पाहि मां कृष्ण रोगात् ॥ १० ॥

அவ்யக்தம் தே ஸ்வரூபம் துரதிகமதமம்
தத்து ஶுத்தைகஸத் த்வம்
வ்யக்தஞ் சாப்யேததேவ ஸ்ப்புடமம்ருத-
ரஸாம்ப்போதி-கல்லோலதுல்யம் ।
ஸர்வோத்க்ருஷ்டாம பீஷ்டாம் ததிஹ
குணரஸேநவ சித்தம் ஹரந்தீம்
மூர்த்திம் தே ஸம்ஶ்ரயேஹம் பவனபுரபதே
பாஹி மாம் க்ருஷ்ண ரோகாத் ॥ 10 ॥

தே அவ்யக்தம் ஸ்வரூபம்	-	தங்களுடைய ஒரு இந்திரியத்திற்கும் விஷயமாகாத நிர்க்குணஸ்வரூபமானது
துரதி கம தமம்	-	பிரயத்தினப்பட்டுமறியமுடியாததாகவே இருக்கிறது.
ஶுத்தைக ஸத்வம்தத் து	-	ஒரே சுத்தஸத்வரூபமான அந்த ஸகுண ஸ்வரூபமோவெனில்
வ்யக்தம்	-	எளிதாக அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது.
அபி ச ஸ்புடம்	-	மேலும் பிரகாசிக்கின்றதான
ஏதத் ஏவ	-	ஸ்ரீகிருஷ்ணாதியான ஸகுணஸ்வரூபமே
அம்ருத ரஸாம் போதி கல்லோல துல்யம் ச	-	பிரம்மானந்தமாகிற ஸமுத்திரத்தின் அலைக்கொப்பானதாகதாகவுமிருக்கிறது.
தத் இஹ ஸர்வோத் க்ருஷ்டாம்	-	ஆகையால் இவ்வுலகில் எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் மிக மேன்மைபெற்றதும், மிகப் பிரியமானதும்,
குணரஸேன	-	பக்தவாத்ஸல்லியம் முதலிய குணங்களின் இனிமையாலேயே
சித்தம் ஹரந்தீம்	-	மனதைக் கவருகின்றதுமான
தே மூர்த்திம் அஹம் ஸம்ஶ்ரயே	-	தங்கள் மூர்த்தியை நான் ஆசிரயிக்கின்றேன்
புவனபுர பதே க்ருஷ்ண	-	ஹே குருவாயூரப்பா! ஹே ஸ்ரீகிருஷ்ணா!
ரோகாத் மாம் பாஹி	-	ஸமஸ்தரோகத்திலிருந்தும் என்னை காப்பாற்றுவீராக.

இதி ஸ்ரீமந் நாராயணீயே பகவன் மஹிமானு வர்ணனம் நாம ஏகோந ஶததம் தஶகம்.

[த்வாதஶ ஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 27]

[ஆதித ஶ்லோக: 1023]

தஶகம் - 100

கேசாதிபாதாந்த வர்ணனை

अग्रे पश्यामि तेजो निविडतरकलायावलीलोभनीयं
पीयूषाप्लावितोऽहं तदनु तदुदरे दिव्यकैशोरवेषम् ।
तारुण्यारम्भरम्यं परमसुखरसास्वादरोमाञ्चिताङ्गै-
रावीतं नारदाद्यैर्विलसदुपनिषत्सुन्दरीमण्डलैश्च ॥ १ ॥

அக்ரே பச்யாமி தேஜோ நிபிடதர
கலாயாவலீ-லோபனீயம்
பீயூஷாப்லாவிதோ஽ஹம் ததனு
தததரே திவ்ய கைஶோரவேஷம் ।
தாருண்யாரம்பரம்யம் பரமஸுக-
ரஸாஸ்வாத-ரோமாஞ்சிதாங்கை-
ராவீதம் நாரதாத்யைர்-விலஸதுபநிஷத்
ஸுந்தரீ மண்டலைச் ச ॥1॥

அஹம் நிபிடிதர கலாயா வலீலோபநீயம் - நான் மிகவும் நெருக்கமான காசாம்பூக் கூட்டம் போல் அழகான

தேஜ: அக்ரே பஶ்யாமி - ஒரு தேஜஸ்ஸை எதிரில் பார்க்கின்றேன்.

பீயூஷாப்லாவித: - அதனால் நான் அமிருதத்தில் மூழ்கடிக்கப் பட்டவனாக ஆகிறேன்.

ததனு தததரே - அதன்பிறகு அதன் நடுவில்

திவ்ய கைஶோர வேஷம் - தைவத்தன்மை வாய்ந்த ஒரு குழந்தையின் வடிவத்தோடு கூடினதாகவும்

தாருண்யா ரம்ப ரம்யம் - யௌவனத்தின் ஆரம்பத்தால் மிக அழகானதாகவும்

பரம ஸுகரஸா ஸ்வாத ரோமாஞ்சிதாங்கை: - பரமானந்தரஸத்தை அனுபவிப்பதால் மயிர்க்கூச்சடைந்த அவயவங்களை யுடைய

நாரதாத்யை: - நாரதர் முதலியவர்களாலும்

விலஸதுபநிஷத் ஸுந்தரீமண்டலை: ச - சோபிக்கின்ற உபநிஷத்துகளாகிற ஸுந்தரிகளின் ஸமூஹங்களாலும்

ஆவீதம் - சூழப்பட்டதாகவும் பார்க்கின்றேன்.

नीलाभं कुञ्चिताग्रं घनममलतरं संयतं चारुभङ्ग्या
रत्नोत्तंसाभिरामं वलयितमुदयच्चन्द्रकैः पिञ्छजालैः ।
मन्दारस्रङ्निवीतं तव पृथुकबरीभारमालोकयेऽहं
स्निग्धश्वेतोर्ध्वपुण्ड्रामपि च सुललितां फालबालेन्दुवीथीम् ॥ २॥

நீலாபம் குஞ்சிதாக்ரம் கனமமலதரம்
ஸம்யதம் சாருபங்க்யா
ரத்னோத்தம்ஸாபிராமம் வலயித-
முதயச் சந்த்ரகை: பிஞ்ச்சஜாலை: ।
மந்தாரஸ்ரங் நிவீதம் தவப்ருதுகபரீ
பார-மாலோகயே஽ஹம்
ஸ்நிக்த-ஶ்வேதோர்த்த்வபுண்ட்ராமபி ச
ஸுலலிதாம் பால பாலேந்துவீதீம் ॥2॥

நீலாபம் குஞ்சிதாக்ரம் - நீலநிறமுடையதும், வளைந்த நுனியுடையதும்,

கனம் அமலதரம் - அடர்ந்ததும், மிகச் சுத்தமானதும்,

சாருபங்கயா ஸம்யதம் - அழகான மடிப்புடன் கட்டப்பட்டதும்,

ரத்நோத்தம் ஸாபிராமம் - ரத்னமயமான தலைநகையால் மிக அழகானதும்,

உதயச்சந்த்ரகை: - விளங்குகின்ற மயில் கண்களையுடைய

பிஞ்ச்ஜாலை: வலயிதம் - மயில்தோகைகளின் வரிசைகளால் சுற்றப்பட்டதும்,

மந்தார ஸ்ரங் நிவீதம் - மந்தாரமாலையால் சுற்றப்பட்டதுமான

தவ ப்ருதுகபரீபாரம் - தங்களுடைய பெருத்த தலைரோம பாரத்தையும்,

ஸ்நிக்த ஶ்வேதோர்த்வ புண்ட்ராம் - பளபளப்புள்ள வெண்மையான ஊர்த்வ புண்ட்ரத்தை உடையதும்

ஸுலலிதாம் - மிக அழகுற்றதுமான

பாலபாலேந்துவீதீம்அபிச - இளஞ்சந்திரன் போன்ற நெற்றித் தடத்தையும்

அஹம் ஆலோகயே - நான் பார்க்கிறேன்.

हृद्यं पूर्णानुकम्पार्णवमृदुलहरीचञ्चलभ्रूविलासै-
रानीलस्निग्धपक्ष्मावलिपरिलसितं नेत्रयुग्मं विभो ते ।
सान्द्रच्छायं विशालारुणकमलदलाकारमामुग्धतारं
कारुण्यालोकलीलाशिशिरितभुवनं क्षिप्यतां मय्यनाथे ॥ ३॥

ஹ்ருத்யம் பூர்ணானுகம்பார்ணவ-
ம்ருதுலஹரீ-சஞ்சல-ப்ரூவிலாஸை-
ராநீல- ஸ்நிக்தபக்ஷ்மாவலி- பரிலஸிதம்
நேத்ரயுக்மம் விபோ தே ।
ஸாந்த்ரச்சாயம் விஶாலாருண-கமல
தலாகார-மாமுக்த தாரம்
காருண்யாலோக லீலா-ஶிஶிரித-புவனம்
க்ஷிப்யதாம் மய்யநாதே ॥3॥

விபோ	-	ஹே பிரபுவே!
பூர்ணானு கம்பார்ணவ ம்ருதுல ஹரீ சஞ்சல ப்ரூவிலாஸை:	-	நிறைந்த கருணைக்கடலின் மெதுவான பிரவாஹத்தால் சலிக்கின்ற புருவங்களின் லீலைகளால்
ஹ்ருத்யம்	-	மனோஹரமானதும்,
ஆநீலஸ்நிக்த பக்ஷ்மா வலி பரிலஸிதம்	-	மிகக் கறுத்தவையும் பளபளப்பானவை -யுமான இமை மயிர்களின் கூட்டத்தால் விளங்குகிறதும்,
ஸாந்த்ரச்சாயம்	-	அடர்ந்த காந்தியையுடையதும்,
விஶாலாருண கமலதளாகாரம்	-	அகன்றதும் சிவந்ததுமான தாமரைதளம் போன்ற வடிவமுடையதும்,
ஆமுக்ததாரம்	-	மிகமனோஹரமானகருவிழிகளையுடையதும்,
காருண்யாலோகலீலா ஶிஶிரித புவனம்	-	கருணைகூர்ந்த பார்வையின் லீலையால் குளிர்ந்ததாகச் செய்யப்பட்ட உலகங்களை யுடையதுமான
தே நேத்ர யுக்மம்	-	தங்களுடைய இரண்டு கண்களும்
அநாதே மயி க்ஷிப்யதாம்	-	நாதனற்ற என்னில் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

उत्तुङ्गोल्लासिनासं हरिमणिमुकुरप्रोल्लसद्गण्डपालीव्यालोलत्कर्णपाशाञ्चितमकरमणीकुण्डलद्वन्द्वदीप्रम् ।
उन्मीलद्दन्तपङ्क्तिस्फुरदरुणतरच्छायबिम्बाधरान्तःप्रीतिप्रस्यन्दिमन्दस्मितशिशिरतरं वक्त्रमुद्भासतां मे ॥ ४॥

உத்துங்கோல்லாஸி நாஸம் ஹரிமணி
முகுர ப்ரோல்லஸத் கண்டபாலீ
வ்யாலோலத் கர்ணபாஶாஞ்சித-மகர மணீ
குண்டல த்வந்த்வ தீப்ரம் ।
உன்மீலத் தந்தபங்க்தி-ஸ்ப்புர-
தருணதரச்சாய பிம்பாதராந்த:
ப்ரீதிப்ரஸ்யந்தி மந்தஸ்மித-மதுரதரம்
வக்த்ரமுத் பாஸதாம் மே ॥4॥

உத்துங்கோல்லாஸி நாஸம்	-	உயர்ந்ததும் பிரகாசிக்கின்றதுமான மூக்கையுடையதும்,
ஹரிமணி முகுர	-	இந்திரநீலக்கல்லாலான கண்ணாடிபோல்
ப்ரோல்லஸத் கண்ட பாலீ வ்யா லோலத்-கர்ண பாஶாஞ்சிதமகத மணீ குண்டல த்வந்த்வ தீப்ரம்		விளங்குகின்ற கன்னப்பிரதேசங்களில் அசைகின்றவைகளும் சிறந்த காதுகளில் தரிக்கப்பட்டவைகளும் ரத்ன மயங்களுமான இரண்டு மகர குண்டலங்களால் பிரகாசிக்கின்றதும்,
உன்மீல ஹந்த பங்க்தி	-	பிரகாசிக்கின்ற பல்வரிசைகளையுடையதும்
ஸ்புரதருண தரச்சாய பிம்பாதராந்த: ப்ரீதி ப்ரஸ்யந்தி மந்தஸ்மித மதுர தரம்	-	திகழ்கின்றவைகளும், மிகச் சிறந்த நிறமுடையவைகளும், கோவைப்பழம் போன்றவைகளுமான உதடுகளின் மத்தியத்தில் பிரீதியைப் பெருக்குகின்ற புன்னகையால் மிக மதுரமானதுமான
வக்த்ரம்	-	தங்களுடைய திருமுகம்
மே உத் பாஸதாம்	-	எனக்கு நன்றாகப் பிரகாசிக்க வேண்டும்.

बाहुद्वन्द्वेन रत्नोज्ज्वलवलयभृता शोणपाणिप्रवाले-
नोपात्तां वेणुनालीं प्रसृतनखमयूखाङ्गुलीसङ्गशाराम् ।
कृत्वा वक्त्रारविन्दे सुमधुरविकसद्रागमुद्भाव्यमानैः
शब्दब्रह्मामृतैस्त्वं शिशिरितभुवनैस्सिञ्च मे कर्णवीथीम् ॥ ५ ॥

பாஹுத்வந்த்வேன ரத்னோஜ்வல
வலயப்ருதா ஶோண பாணிப்ரவாலே-
னோபாத்தாம் வேணுநாலீம் ப்ரஸ்ருத
நகமுகாங் குலீஸங்க ஶாராம் ।
க்ருத்வா வக்த்ராரவிந்தே ஸுமதுர
விகஸத்-ராகமுத்ரவ்யமானை:
ஶப்த ப்ரஹ்மாம்ருதைஸ்த்வம் ஶிஶிரித புவனை:
ஸ்ஸிஞ்சமே கர்ணவீதீம் ॥5॥

ரத்னோஜ்வல வய ப்ருதா	-	ரத்தினங்களால் மிகப் பிரகாசிக்கின்ற வளையல்களை தரிக்கின்றவையும்,
ஶோண பாணி ப்ரவாலேன	-	சிவந்த தளிர்போன்ற உள்ளங்கைகளை யுடையவ்வையுமான
பாஹுத்வந் த்வேன உபாத்தாம்	-	இரண்டு கைகளால் எடுக்கப்பட்டதும்,
ப்ரஸ்ருத நக மயூகா-ங்குலீ ஸங்கஶாராம்	-	எங்கும் பரவின நகங்களின் காந்தியை யுடைய விரல்களின் சேர்க்கையால் சித்திர வர்ணமுடையதுமான

வேணுநாளீம்	-	புல்லாங்குழலை
வக்த்ராரவிந்தே க்ருத்வா	-	அரவிந்தம்போன்ற திருமுகத்தில் வைத்துக்கொண்டு
ஸுமதுர விகஸத் ராகம்	-	மிகவும் இனிமையாக விளங்குகின்ற ராகங்களையுடையதாயிருக்கும்படி
உத்பாவ்யமானை:	-	உண்டுபண்ணப்படுகின்றவைகளும்
ஶிஶிரித புவனை:	-	குளிர்ந்ததாகச் செய்யப்பட்ட உலகங்களையுடையவைகளுமான
ஶப்த ப்ரஹ்மாம்ருதை	-	நாதப்பிரம்மாகிற அமிருதங்களால்
மே கர்ண வீதீம் த்வம் ஸிஞ்ச	-	என் காதுகளாகிற வீதியை தாங்கள் நனைக்க வேண்டும்.

उत्सर्पत्कौस्तुभश्रीततिभिररुणितं कोमळं कण्ठदेशं
वक्षः श्रीवत्सरम्यं तरळतरसमुद्दीप्रहारप्रतानम् ।
नानावर्णप्रसूनावलिकिसलयिनीं वन्यमालां विलोलद्-
ल्लोलम्बां लम्बमानामुरसि तव तथा भावये रत्नमालाम् ॥ ६॥

உத் ஸர்ப்பத் கௌஸ்துப ஶ்ரீததிபிர-
ருணிதம் கோமலம் கண்டதேஶம்
வக்ஷ: ஶ்ரீவத்ஸரம்யம் தரலதர
ஸமுத்தீப்ர-ஹாரப்ரதானம் ।
நானாவர்ணப்ரஸூனாவலி-கிஸலயினீம்
வன்யமாலாம் விலோலல் லோலம்பாம்
லம்பமானாமுரஸி தவ
ததா பாவயே ரத்னமாலாம் ॥ 6 ॥

உத்ஸர்பத் கௌஸ்துப ஶ்ரீததிபி:	-	உயரக்கிளம்புகின்ற கௌஸ்துபமணியின் காந்திஸமூஹங்களால்
அருணிதம்	-	சிவந்ததாகச் செய்யப்பட்டதும்,
கோமளம் கண்டதேஶம்	-	மிக அழகானதுமான கழுத்தையும்,
ஶ்ரீவத்ஸ ரம்யம்	-	ஶ்ரீவத்ஸம் என்ற மறுவால் மனோஹரமானதும்,
தரளதர ஸமுத்தீப்ரஹார ப்ரதானம் வக்ஷ:	-	சலிக்கின்றதும், மிகப் பிரகாசிக்கின்றது -மான முத்துமாலை விசேஷத்தை யுடையதுமான மார்பையும்,
நாநாவர்ண ப்ரஸூனா வலி கஸலயினீம்	-	பலதர நிறங்களையுடைய புஷ்ப சமூஹங்களையும் தளிர்களையும் உடையதும்,
விலோலலலோலம்பாம்	-	அங்குமிங்கும் சுற்றித்திரிகின்ற வண்டுகளை யுடையதுமுமான

வன்யமாலாம்	-	வனமாலையையும்,
ததா தவ உரிஸி	-	அவ்விதமே தங்கள் மார்பில்
லம்பமானாம் ரத்ன மாலாம்	-	தொங்குகின்ற ரத்னமாலையையும்
பாவயே	-	நான் தியானிக்கிறேன்.

अङ्गे पञ्चाङ्गरागैरतिशयविकसत्सौरभाकृष्टलोकं
लीनानेकत्रिलोकीविततिमपि कृशां बिभ्रतं मध्यवल्लीम् ।
शक्राश्मन्यस्ततप्तोज्ज्वलकनकनिभं पीतचेलं दधानं
ध्यायामो दीप्तरश्मिस्फुटमणिरशनाकिङ्किणीमण्डितं त्वाम् ॥ ७ ॥

அங்கே பஞ்சாங்கராகைரதிஶய
விகஸத் ஸௌரபாக்ருஷ்டலோகம்
லீனானேக த்ரிலோகீ விததிமபி
க்ருஶாம் பிப்ரதம் மத்த்யவல்லீம் ।
ஶக்ராஶ்மன்யஸ்த தப்தோஜ்வல
கனகநிபம் பீத சேலம் ததானம்
த்யாயாமோ தீப்தரஶ்மி ஸ்ப்புடமணி-
ரஶனா கிங்கிணீ மண்டிதம் த்வாம் ॥ 7 ॥

அங்கே	-	தனது சரீரத்திலுள்ள
பஞ்சாங்கராகை:	-	ஐந்துவிதங்களான சந்தனப்பூச்சுகளால்
அதிஶய விஜஶத் ஸௌரபாக்லிஷ்ட லோகம்	-	அதிசயமாக எங்கும் பரவுகின்ற வாஸனையால்
லீலா நே த்ரிலோகீ விததிம் அபி	-	தன்னிடமாகர்ஷிக்கப்பட்ட ஜனங்களை யுடையவரும்,
க்ருஶாம் மத்ய வல்லீம் பிப்ரதம்	-	தன்னிடத்தில் லயித்திருக்கும் அனேக பிரம்மாண்ட ஸமூஹங்களை யுடையதாக இருந்தாலும்
ஶகாஶமன்யஸ்த தரிக்கின்றவரும்	-	மிக மெலிந்த இடையைத்
தப்தோஜ் ஜ்வல கனகநிபம்	-	இந்திரநீலக்கல்லில் வைக்கப்பட்டதும், உருக்கப்பட்டதும், ஜ்வலிக்கின்றதுமான தங்கத்தைப்போன்ற
பீதே சேலம் ததானம்	-	மஞ்சப்பட்டாடை தரித்தவரும்
தீப்த ரஶ்மிஸ்-புடமணி ரஶனா கிங்கிணீ மண்டிதம்	-	பிரகாசிக்கின்ற கிரணங்களால் தெளிவான ரத்தினங்களையுடைய அரைநாணில் இருக்கும் கிங்கிணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவருமான
த்வாம் த்யாயாம:	-	தங்களை நாங்கள் தியானிக்கின்றோம்.

ऊरू चारू तवोरू घनमसृणरुचौ चित्तचोरौ रमायाः
विश्वक्षोभं विशङ्क्य ध्रुवमनिशमुभौ पीतचेलावृताङ्गौ ।
आनम्राणां पुरस्तान्न्यसनधृतसमस्तार्थपालीसमुद्ग-
च्छायां जानुद्वयं च क्रमपृथुलमनोज्ञे च जङ्घे निषेवे ॥ ८ ॥

ஊரூ சாரூ தவோரூ கனமஸ்ருண ருசௌ
சித்த சோரௌ ரமாயா:
விஶ்வ க்ஷோபம் விஶங்க்ய த்ருவமனிஶமுபௌ
பீதசேலா வ்ருதாங்கௌ ।
ஆநம்ராணாம் புரஸ்தாந் நயஸனத்ருத-
ஸமஸ்தார்த்த பாலீ ஸமுத்க-
சாயாம் ஜானுத்வயஞ்ச க்ரமப்ருதுல
மனோஜ்ஞே ச ஜங்கே நிஷேவே ॥8॥

சாரூ ஊரூ	-	மனோஹரங்களும், பெருத்தவைகளும்,
கனமஸ்ருண ருசௌ	-	அடர்ந்ததும், மினுமினுப்புமான காந்தி யுடையவைகளும்,
ரமாயா: சித்த சோரௌ	-	லக்ஷ்மீதேவியின் மனதைக் கவருகின்றவைகளும்,
விஶ்வ க்ஷோபம் விஶங்க்யு த்ருவம்	-	(அவைகளைப் பார்க்கும்) ஜனங்களுக்கு கலக்கமுண்டாகும் என்று அச்சங்கொண்டுதான்
அநிஶம் பீதசேலா வ்ருதாங்கௌ	-	எப்பொழுதும் மஞ்சள் பட்டாடையால் மறைக்கப்பட்ட அவயவங்களை யுடையவைகளாகவும் இருக்கின்ற
தவ உபௌ ஊரூ	-	தங்கள் இரண்டு துடைகளையும்,
ஆனம்ராணாம் புரஸ்தாத்	-	தன்னை வணங்குகிறவர்களுடைய எதிரில்
வ்யஸனத்ருத ஸமஸ்தார்த பாலீஸமுத் கச்சாயம்	-	வைப்பதற்காகவே தரிக்கப்பட்ட புருஷார்த்தங்களோடு கூடின ஸம்புடத்திற்கு நிகரான
ஜானுத்வயம் ச	-	இரண்டு முழங்கால்களையும்
க்ரம ப்ருதல மனோக்ஞே	-	கிரமமாக பெருத்தவைகளும் அழகானவை -களுமான
ஜங்கே ச நிஷேவே	-	இரண்டு கணுக்கால்களையும் நான் ஸேவிக்கின்றேன்.

मञ्जीरं मञ्जुनादैरिव पदभजनं श्रेय इत्यालपन्तं
पादाग्रं भ्रान्तिमज्जत्प्रणतजनमनोमन्दरोद्धारकूर्मम् ।
उत्तुङ्गाताम्रराजन्नखरहिमकरज्योत्स्नया चाऽश्रितानां
सन्तापध्वान्तहन्त्रीं ततिमनुकलये मङ्गलामङ्गुलीनाम् ॥ ९ ॥

மஞ்ஜீரம் மஞ்ஜு நாதைரிவ பதபஜனம்
ஶ்ரேய இத்யாலபந்தம்
பாதாக்ரம் ப்ராந்தி மஜ்ஜத் ப்ரணதஜன-
மனோ-மந்தரோத்தார கூர்மம் ।
உத்துங்காதாம்ர-ராஜந்நகர-ஹிமகர
ஜ்யோத்ஸ்னயா சாஶ்ரிதானாம்
ஸந்தாப-த்வாந்த-ஹந்த்ரீம் ததிமனு
கலயே மங்கலா மங்குலீனாம் ॥9॥

பதபஜனம் - திருவடிகளை சேவிப்பதுதான்
ஶ்ரேய: இதி - சிரேயசுக்குக் காரணம் என்று
மஞ்ஜுநாதை: - இனிமையான நாதங்களால்
ஆலபந்தம் இவ - உபதேசிப்பது போலிருக்கின்ற
மஞ்ஜீரம் } பாதஸரத்தையும்
ப்ராந்திமஜ்ஜத் ப்ரணத - அஞ்ஞானத்தில் மூழ்குபவர்களும், தன்னை
ஜன மனோ மந்தரோத்
தார கூர்மம் } வணங்குகின்றவர்களுமான ஜனங்களு
-டைய மனஸாகிற மந்தரமலையை
உயரத்தூக்குவதில் ஆமைபோன்ற
பாதாக்ரம் - நுனிக்காலையும்,
உத்துங்காதாம்ர ராஜன் - உயர்ந்தவைகளும், சற்றுச்
நகரஹிமகரஜ்யோத்
ஸ்நயா } சிவந்தவைகளும், பிரகாசிக்கின்றவைகளு
-மான நகங்களாகிற சந்திரர்களுடைய
நிலாவினால்
ஆஶ்ரிதானாம் - தன்னை ஆச்ரயித்தவர்களுடைய
ஸந்தாபத்வாந்த - ஸந்தாபத்தையும், இருளையும்,
ஹந்த்ரீம்
மங்களாம் } அஞ்ஞானத்தையும் நாசம் செய்கின்றதும், மங்களங்களைக் கொடுப்பதுமான
அங்குளீனாம் ததிம் ச - விரல்களின் வரிசையையும்
அநு கலயே - நான் அடிக்கடி தியானிக்கிறேன்.

योगीन्द्राणां त्वदङ्गेष्वधिकसुमधुरं मुक्तिभाजां निवासो
भक्तानां कामवर्षद्युतरुकिसलयं नाथ ते पादमूलम् ।
नित्यं चित्तस्थितं मे पवनपुरपते कृष्ण कारुण्यसिन्धो
हृत्वा निःशेषतापान्प्रदिशतु परमानन्दसन्दोहलक्ष्मीम् ॥ १० ॥

யோகீந்த்ராணாம் த்வதங் கேஷ்வதிக ஸுமதுரம்
முக்திபாஜாம் நிவாஸோ
பக்தானாம் காமவர்ஷ-த்யுதரு கிஸலயம்
நாத தே பாத மூலம்।
நித்யம் சித்தஸ்த்திதம் மே பவன புரபதே
க்ருஷ்ண காருண்ய ஸிந்தோ
ஹ்ருத்வா நி: ஸேஷ தாபான் ப்ரதிஸது
பரமானந்த ஸந்தோஹ லக்ஷ்மீம் ॥10॥

நாத பவன புரதே	- ஹே நாதா! ஹே குருவாயுபுரத்திற்கு அதிபதியே!
காருண்ய ஸிந்தோ க்ருஷ்ண	- ஹே கருணைக்கடலே! ஹே கிருஷ்ணா!
யோகீந்த்ராணாம் த்வதங்கேஷு	- யோகீச்வரர்களுக்கு தங்கள் அவயவங்களுக்குள்
அதிக ஸுமதுரம்	- மிக மிக மதுரமானதும்,
முக்தி பாஜாம்	- மோக்ஷத்தையடைந்தவர்களுக்கு
நிவாஸ: பக்தானாம்	- வாஸஸ்தலமானதும், பக்தர்களுக்கு
காமவர்ஷத் யுதரு கிஸலயம்	- அபீஷ்டத்தை வருஷிப்பதில் கற்பக விருக்ஷத்தின் தளிர் போன்றதுமான
கத பாத மூலம்	- தங்களுடைய பாதமூலமானது
நித்யம்மே சித்தஸ்திதம்	- எப்பொழுதும் எனது சித்தத்திலிருந்து கொண்டு
நி: ஸேஷ தாபான் ஹ்ருத்வா	- ஸமஸ்த தாபங்களையும் போக்கடித்து
பரமானந்த ஸந்தோஹ லக்ஷ்மீம்	- மோக்ஷலக்ஷ்மியை
ப்ரதிஸது	- கொடுக்கவேண்டும்.

अज्ञात्वा ते महत्त्वं यदिह निगदितं विश्वनाथ क्षमेथाः
स्तोत्रं चैतत्सहस्रोत्तरमधिकतरं त्वत्प्रसादाय भूयात् ।
द्वेधा नारायणीयं श्रुतिषु च जनुषा स्तुत्यतावर्णनेन
स्फीतं लीलावतारैरिदमिह कुरुतामायुरारोग्यसौख्यम् ॥ ११॥

அக்ஞாத்வ தே மஹத்த்வம் யதிஹ
நிகதிதம் விஶ்வநாத க்ஷமேதா:
ஸ்தோத்ரஞ் சைதத் ஸஹஸ்ரோத்தர-
மதிகதரம் த்வத்ப்ரஸாதாய பூயாத்
த்வேதா நாராயணீயம் ஶ்ருதிஷு ச ஜனுஷா
ஸ்துத்யதா வர்ணனேன
ஸ்ப்பீதம் லீலாவதாரை-ரிதமிஹ குருதா-
மாயுராரோக்ய-ஸௌக்க்யம் ॥11॥

விஶ்வநாத - ஹே ஜகன்னாதா!
தேமஹத்வம்அக்ஞாத்வா- தங்களுடைய மஹிமையையறியாமல்
இஹ யத் நிகதிதம் - இப்பொழுது யாதொன்று சொல்லப்பட்டதோ
க்ஷமேதா: - அதைத் தாங்கள் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.
ஸஹஸ்ரோத்தரம் - ஆயிரம் சுலோகங்களுக்கு மேலான
ஏதத் ஸ்தோதிரம் ச - இந்த ஸ்தோத்திரமும்
அதிக்தரம் த்வத் ப்ரஸாதாய - மிகவும் தங்கள் பிரசாதத்தையடைய ஹேதுவாக
பூயாத் - பவிக்கவேண்டும்.
ஶ்ருதிஷு ஜனுஷா - வேதங்களில் ஜனித்ததாலும்
லீலாவதாரை: - லீலாவதாரங்கள் மூலமாக
ஸ்துத்யதா வர்ணனேன ச - ஸ்துதிக்கத்தகுந்த தன்மையை வர்ணிப்பதாலும்
ஸ்பீதம் த்வேதா - விருத்தியடைந்ததும் இரண்டுமுறையில்
நாராயணீயம் - ஶ்ரீமந்நாராயணனையுத்தேசித்து ஶ்ரீ நாராயணகவியால் எழுதப்பட்டதுமான நாராயணீயம் என்ற
இதம் இஹ - இந்த ஸ்தோத்திரம் இவ்வுலகிலுள்ளவர்களுக்கு
ஆயுராரோக்ய ஸௌக்யம் - ஆயுஸ்ஸையும், ஆரோக்கியத்தையும், ஸௌக்யத்தையும்
குருதாம் - செய்யட்டும்.

இதி ஶ்ரீமந் நாராயணீயே பகவத கேஶாதி பாதாந்த வர்ணனம் நாம ஶததம் தஶகம்.

இதி த்வாதஶ ஸ்கந்தோர்த பரிச்சேத.

[ஆதித ஶ்லோக: 1034 த்வாதஶ ஸ்கந்தே ஶ்லோகா: 38]

நாராயண தநூஜேன நாராயண கவே: க்ருதி ।
நாராயணபத த்வந்த்வே ஸாநுவாதா ஸமர்ப்யதே ॥

ஓம் நமோ பகவதே வாஸுதேவாய

ஓம் தத்ஸத்

பஜனை புத்தகங்கள்

001.	கீதகோவிந்தம் ப்ரதிபத அர்த்தம்	60/-
002.	ஹரி சங்கீர்த்தனமாலா	50/-
003.	கோவிந்தபுரம் பஜன பத்ததி	40/-
004.	தக்ஷிண ஸம்ப்ரதாய பஜனமாலா	40/-
005.	அபங்க முத்தாரம்	35/-
006.	தக்ஷிணஸம்ப்ரதாயகல்யாணமாலா	35/-
007.	பத்ராசல ராமதாசர் கீர்த்தனைகள்	25/-
008.	லலிதா பஜனை கீர்த்தனைகள்	25/-
009.	அம்பாஷ்டபதி	25/-
010.	நந்தன் சரித்திர கீர்த்தனைகள்	15/-
011.	ஹரிபாட்	10/-
012.	கீதகோவிந்தம்	10/-
013.	ஸ்ரீ ஆண்டாள் கல்யாணம்	15/-
014.	ராதா மாதவ பஜனை பத்ததி	15/-
015.	நவராத்ரி கீர்த்தனை	15/-
016.	ஸ்ரீ ப்ரும்மேந்திராள் கீர்த்தனைகள்	15/-
017.	போதேந்திராள் கீர்த்தனைகள்	7/-
018.	ஸ்ரீபோதேந்திராள் அஷ்டோத்திரம்	5/-
019.	ஸ்ரீ போதேந்திராள் நாம வந்தனம்	5/-
020.	அபங்கப்ரவாஹம்	10/-

ஸ்ரீ பகவன் நாம பப்ளிகேஷன்ஸ்
ராம மந்திரம், 2/3, விநாயகம் தெரு, மேற்கு மாம்பலம், சென்னை - 600 033.
போன் : 044 - 24893736. web: www.namalayam.org www.ramanamabank.org
e-mail: rama@ramanamabank.org/ramamanthiram@gmail.com